ARCHIEF DE BOOIJ
Deel 8

Inhoud:

Hoofdstuk 26
Tom de Booij, dagboeken en herinneringen 1990 t/m 1997(deel 1)

1990…….……..……2
1991…….15
1992…….31
1993…….43
1994…….99
Begeleidingsactiviteiten van Louis Wallenburg (deel 1)…….... ……..131
Faillissement Bond van Wetsovertreders (deel 1)……133
1995……...,175
Behoud woonwagencentrum aan de Bisschopswaai in Baarn (deel 1)…….. …….. ……..193
Begeleidingsactiviteiten van Louis Wallenburg (deel 2)……. …….196
Faillissement Bond van Wetsovertreders (deel 2)…… ……..…. …….203
1996……...231
Behoud woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum (deel 1)……..244
Geschiedenis van de Egelshoek 1909-2009……..... 321
Behoud woonwagencentrum aan de Bisschopswaai in Baarn (deel 2)…… ……358
Begeleidingsactiviteiten van Louis Wallenburg (deel 3)……..360
Faillissement Bond van Wetsovertreders (deel 3)...…….361
1997……. 371
Redding Claudio Corti uit de Noordwand van de Eiger 40 jaar geleden……390

1990

Grepen uit mijn dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Dagboek Maandag 1 januari Naar Kennemer 18 holes met Mauk en Hans Erik. De sterren van de hemel gespeeld laatste 6 holes: 4 pars 1 birdie, 1 bogey backties. Op vleugeltjes.

Donderdag 4 januari Anderstein, veel te koud geen bal geraakt met Mauk en Ma.

Vrijdag 5 januari Naar Dick Winnubst om harde schijf te redden gedeeltelijk gelukt. Nog steeds last van oren.

Maandag 8 januari Joep in town gezellig ventje , rustiger geworden.

Woensdag 10 januari Slecht geslapen. Ik baal ervan dat ik zo onnauwkeurig ben en alle technische zaken zoals zelfs een rekenmachine niet goed kan behandelen, te haastig, niet consequent genoeg zoals met de computer. Stap voor stap Ook vergeetachtig. Vandaag rapport N.P.G.A. afgemaakt. Joep weer weg wel rustig maar ongezellig. Probeer eens rustiger te werken meer systematisch. Te beginnen bij de informatie theorie. Wat is informatie? Wat is denken?

Donderdag 11 januari Naar fysiotherapeut W. Stam. Schouder zat vast, bij zitten achter computer meer bewegen.

Vrijdag 12 januari Maria Tromp in Haarlem, Belangrijk bezoek. het zijn en niet beredeneren, te veel gedachten , laten gaan, alleen het zijn, ontspannen en nog eens ontsnappen, 1 minuut per dag.

Zaterdag 13 januari. Computer programma weer weg.

Donderdag 25 januari Storm, windkracht 12.

Zondag 28 januari 3 weken naar Marokko met Adrienne .

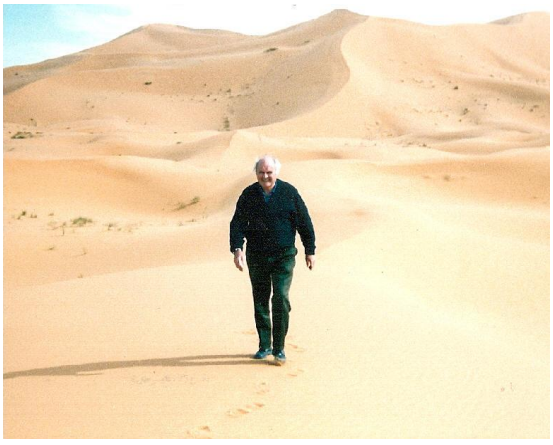

Vakantie in Marokko

Zondag 18 februari Terug na fantastische vacantie, heerlijk uitgerust en weer nieuwe energie, heel goed en lief met Adrienne. Wel heerlijk om met haar te mogen leven. Leuke thuiskomst verzorgd door kinderen, ook met Joep en Sascha.
Maandag 19 februari. Begonnen vermageringskuur van 84 naar 78 anti alcohol campagne .
Donderdag 22 februari Al 82 kilo.

Nederlandse Golf Federatie

De Examencommissie van de
Nederlandse Golf Federatie verklaart middels dit

Diploma

dat T. de Booy

op 20 maart 1990

met goed gevolg het examen van

Professional heeft afgelegd.

Welschap, 20-03-90

De Examencommissie:

20 maart 1990 Diploma examen Professional. Ondertekend door de voorzitter de heer P. van Swinderen en de heren Dries, Jeurissen, Loesberg en Dorrestein.

Maart Maandblad Golf: Tom de Booy - A-professional op de pensioengerechtigde leeftijd
Tom de Booy mag zich sinds kort A-professional noemen. Na een geslaagd examen bereikte hij de hoogste status die een golfprofessional kan bereiken. Nou gebeurt dat wel vaker, maar Tom de Booy is een geval apart. Hij is namelijk 65+, om precies te zijn bijna 66. Het is heel goed mogelijk dat hij daarmee de oudste (maar lang niet bejaarde) professional ter wereld is die de hoogste graad van bevoegdheid heeft gehaald. Het Guinness Book of Records zoekt het uit. Tom de Booy is lid van de Golfclub Anderstein. Op dit moment is hij niet als professional aan een club verbonden. Hij geeft veel clinics in het hele land, onder andere voor BMW.
Maart. Brief aan Prof Dr C.M. Brunia Afd. Psychofysiologie Universiteit van Tilburg
Hooggeleerde Heer, Het gesprek dat ik met U mocht hebben op dinsdag 27 maart jl heeft mij dusdanig geïnspireerd dat ik volop bezig ben met na te gaan wat de resultaten van uw onderzoekingen voor invloed zouden kunnen hebben op het golfspel en dan in het bijzonder op de "mystieke" ervaringen die ieder golfer moet ondergaan. Inmiddels heb ik een cursus gevolgd bij Dr van Cranenburgh (Instituut voor toegepaste neurowetenschappen) over motorische vaardigheden. Bij de laatste cursusdag mocht ik een referaat houden en heb daarbij vooral aandacht gevraagd voor de hersenactiviteit, die vooraf gaat aan een bewuste beweging, zoals het putten van een balletje in een gaatje. Naar aanleiding hiervan, heeft Dr van Cranenburgh mij

gevraagd om een lezing te houden bij zijn volgende cursus over motorische vaardigheden op 20 december as. Dit heeft mij weer gesterkt in mijn overtuiging dat in dit letterlijk als figuurlijk" terra incognita" veel mogelijkheden zijn gelegen voor een nader onderzoek bij het beoefenen van het golfspel. Zoals ik U reeds duidelijk maakte kan bij een eenvoudige proefopstelling met het onderzoek worden begonnen. Een golfer die onder grote druk een put moet maken van 50 cm. Uit een literatuur studie is mij gebleken, dat er onderzoekers zoals U zijn in de psychofysiologie, die veel aandacht hebben voor de werking van de SMA ,BG het limbische systeem etc in relatie tot de fysiologische aspecten.(CNV-3P etc) (Deecke,Kornhuber, Libet etc) en de mogelijkheden van antedatering bij een sensory stimulus(zie Libet,1965,1979). Interessant is ook de uitspraak van Eccles 1977 "This antedating procedure does not seem to be explicable by any neurophysiological process". Daarentegen een andere categorie onderzoekers zoals R.A. Schmidt, R.A Magill etc, die het ook hebben over motorische vaardigheden, maar die vrijwel geen aandacht besteden aan bovengenoemde onderzoekingen Waarom is er deze duidelijke kloof? Duidelijker kan ik niet zijn door te vermelden dat in de literatuurlijst van de tweede druk van het boek van R.A. Schmidt: Motor control and learning 1988 de publicaties van Libet niet voorkomen, laat staan in het boek besproken worden. Ook namen als Kornhuber, Deecke schitteren door afwezigheid. Het boek van Magill, derde druk: Motor learning geeft ook geen enkele referentie naar dit zo belangrijke aspect bij motorische vaardigheden :" wat gebeurt er in de hersenen bij het voornemen van een bewuste handeling!" Zelfs een man als Brooks in zijn boek "The neural basis of motor control" gaat er nauwelijks op in. Pickenhain verzucht in zijn artikel in het boek Complex Movement behavior O.G.Meijer & K.Roth 1988:" It must be an aim of the next ten to twenty years to create such a neuroscience as a complex interdisciplinary scientific field."
Er zijn in de afgelopen tijd vele vragen bij mij naar voren gekomen, maar de centrale plaats wordt echter ingenomen door de klemmende vraag: wat gebeurt er in de hersenen vlak voor ik een golfslag doe. In hoeverre bij het begin van de uitvoering van ballistische bewegingen - feedback en forward invloeden. (Closed loop versus open loop). Vooral indrukwekkend zijn de theorieën van Gibson over de perceptie in dit verband. (Ecologische theorieën) Is het mogelijk in de naaste toekomst door neurofysiologische onderzoekingen meer greep te krijgen op de processen in het gebied tussen de oren tijdens het golfen? Een uitdrukking die door elke golfer wordt gebezigd. als het weer eens slecht gaat. Ik zend U hierbij nog een copie uit het boek van Penrose, ook een man die niet uit het vakgebied komt maar ook verbaasd, verwonderd en gefascineerd wordt door de onderzoekingen van Libet. In dit verband ook de uitspraak van Susan Blackmore (1 april 1989 new scientist) "Consciousness is more like an afterthought".
Zoals U mij reeds mededeelde tijdens het gesprek in maart,zou het technisch mogelijk moeten zijn om een aantal electroden op het hoofd van een golfer te plaatsen waarvan de signalen draadloos kunnen worden opgevangen. Ik ben benieuwd wat U op dit gebied in petto heeft. ln verband hiermede las ik een uitreksel van een lezing door Gevins (XII Int cong in Rio 1990)" 1.EEG recordings with up to 128 channels 2. construction of 3-D head and brain models from 3 axis MRls and 3. computation of statistical interrelations between sites from spatially and temporally enhanced EP segments **" .. "** we are optimistic about the short term prospects of imaging signs of the internal models of self and environment which are a hall mark of human consciousness" Ook hoopgevend is het artikel Van Arle and Simon (Electroenceph. clin. Neurophys. 1990, 75:296-305) waarin ze de nieuwe wetenschap van fractals op de EEG diagrammen toepassen!
Kortom er is voor mij nog heel veel werk aan de winkel en vooral als niet vakman om steeds door de bomen het bos te blijven zien. De vakliteratuur is soms voor mij zo verwarrend, want iedereen neemt weer een ander model of uitgangspunt voor de zelfde hersenen. Maar ik hoop dat ik U in de naaste toekomst nog eens mag lastig vallen met een aantal vragen in verband met mijn onderzoek. Hierbij zend ik U retour de literatuur uitdraai, die ik van U mocht lenen. Helaas had ik er niet zo veel aan aangezien het iets te gespecialiseerd was en teveel toegespitst op de ziekte van Parkinson. Inmiddels verblijf ik met de vriendelijke groeten, Tom de Booij

Dagboek Zaterdag 7 april. Autogene training met Rob Rijk. Controle over spieren, apart oefenen.
Zondag 29 april Onbegrijpelijk zoals de dagen door je handen glippen. Vandaag grote teleurstelling. De ontmoeting met golfgoeroe Gary Wiren om met te praten over mijn nieuwe object. Had geen belangstelling voor mijn denken. Misschien bedreigend. Zelfs kritiek op mijn denktrant wilde hij niet geven ook dat was hem te veel.
April Blad van BMW: GOLFCUP INTERNATIONAL
Dit jaar zullen in totaal ruim 40.000 spelers uit 25 (!) verschillende landen deelnemen. waaronder ongeveer 1250 BMW-rijdende landgenoten. Van die 1250 Nederlandse deelnemers komen er 450 uit in de 14 kwalificatietoernooien. 200 GvB-ers spelen op diezelfde toernooi dagen een onderlinge negen holes wedstrijd en de 600 beginners zullen door de twee vaste BMW professionals - Joost Hage en Tom de Booy sportief worden aangepakt op de range. Na afloop van de wedstrijden vertoning van de die dag gemaakte video opnamen.
BMW Clinics in 1990: 1 mei Rijswijk, 15 mei Hoenshuis, Voerendaal, 23 mei Broekpolder, Vlaardingen , 30 mei Almeerderhout, Almere, 1 juni Cleydaal Aartselaar, België, 15 juni Spaarnwoude, Velzen-Zuid, 20 juni Geysteren, Geysteren (L), 28 juni Anderstein, Maarsbergen, 10 juli Cleydaal, 13 juli Kennemer, Zandvoort, 28 augustus Broekpolder, Vlaardingen, 5 sept. Groesbeek Nijmegen, 13 sept. Rijk van Nijmegen. Finale 28 september op de Rosendaelse, Arnhem

BMW golfclinic 1 mei Rijswijk

Dagboek Dinsdag 8 mei Weer goede voornemens die niet zijn uitgekomen, dat ik niet die eenvoudige discipline niet kan opbrengen, maar ja daar mee moet je leven. Gisteren weer schokkende ervaring, hoe weinig beheersing over mijn stressgevoelens tijdens golfwedstrijd in Geysteren 93 gescoord. over 2 - 3 putts geen goede chips en slechte afslagen, wel goede terrein schoten. Waar ligt dat toch in? Volgens psycholoog Mulder omdat ze nog niet genoeg geautomatiseerd zijn. Vannacht sterk gedroomd: berisping van familie, uitstoting syndroom. Alleen! Begonnen met fietsen.
Woensdag 9 mei 1 jenever en 2 whisky's, toch niet gehouden aan programma. Ma zei het ook al te veel praten. Cognitieve interferentie! Zorg dat je niet te veel praat. Concentreer je op je taak. binnenvielen.
Donderdag 10 mei Vannacht om 3 uur wakker. Precies 50 jaar geleden dat de Duitsers Nederland! Wonderlijk een halve eeuw. Vandaag komen de kleinkinderen

Vrijdag 25 mei Gisteren belangrijk gesprek gehad met Rob Rijk Awareness ontwikkelen Een mens is en boek vol impulsen Des te beter waarneming, des te beter selectie, beter gerichter handelen.

Zondag 3 juni Ongelooflijk de tijd vliegt. Weer te veel drank en te druk geweest daardoor niet aan je zelf gekomen.

Dinsdag 12 juni Nare ervaring score kaarten. Geen goede waarneming steeds weer terugkeren in de hersenen, maar gelukkig acceptatie het gaan door dieptepunt vanaf nu. Het naar buiten gerichte beter terug koppelen. Ben Cranenburgh nodigt me uit voor geven van lezing over mijn werk van de hersenen. Wat een eer. Onderzoek naar wat er gebeurt voordat een beweging wordt gedaan.

Maandag 18 juni Na enige dagen ziek te zijn geweest weer opnieuw energie gekregen. Het was allemaal iets te veel, vandaar weer de keel, mijn zwakke plek. Nu iets meer afstevenen op mijn doelstelling. De "stilte "voor de actie. Drankzucht iets verminderd.

Zaterdag 23 juni Gespeeld tegen A. Jeurissen met 7/6 verloren. Geen drive goed. Waarom toch? Door de bal heen slaan. Huwelijk van Martin de Ridder. Lange dag, wel gezellig.

Joep in town, putting in Lage Vuursche en bezig zijn huisje schoon te maken

28 juni BMW dag op Anderstein, Han Overkamp en Adrienne bezig met video opnamen van de golfspeler

.

Zaterdag 30 juni Bericht van overlijden van mijn dierbare Agnes Bonhôte waar ik zo'n heerlijke

tijd mee heb gehad in Bern, zomer van 1947
Zondag 1 juli Nieuwe fase?
Maandag 2 juli Gisteren begonnen meteen terug naar af fase. Na het erbarmelijk slecht spel van zaterdag. Te veel hooi op de vork genomen. Gisteren weer voor de zoveelste keer begonnen met geen sterke drank te drinken. Opgeruimd de chaos in de kamer. Meer systematisch gaan werken. Meer greep op mijn gewone handelingen. Weer iets op de auto laten liggen. Onbegrijpelijk, maar door vermoeidheid niet meer mogelijk om greep op de concentratie te krijgen. Begonnen met droom analyse om ook na te gaan wat er allemaal spookt in het koppie.
Dinsdag 3 juli Goed begonnen In droom belangrijk over Adrienne gedroomd meer iets uit je zelf doen! Vanochtend gestofzuigd. Wat een schat is het toch.
Donderdag 5 juli Gisteren dol gezellig twee kleinkinderen

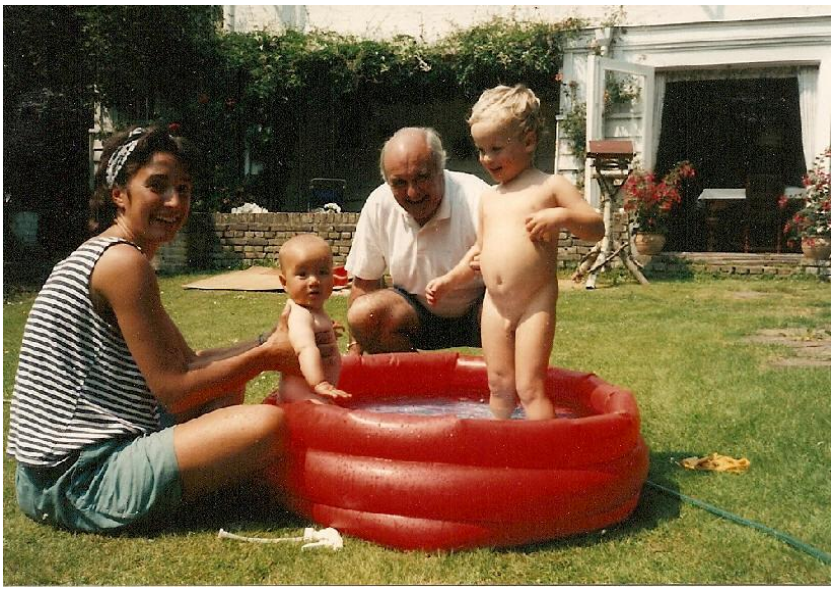

Sascha en Joep in het badje in de tuin van de Koningsweg 45

Zaterdag 7 juli 38 jaar geleden Huantsán bestegen 119 miljoen seconden geleden . Nu begonnen met studie basale ganglia.
Dinsdag 17 Juli Clinic BMW België Anderstein en Kennemer. Daarna 3 volle dagen voor pampus. Ongelooflijk dat ik na zulke dagen zo moe moet zijn. Wel heel intensief gewerkt maar toch? Gisteren heel lief met Mariette en 2 kinderen naar strand Sascha is gewoon te lief, dat kleine lijfje op grens van water en land. Nu werken aan perceptie, wat we nodig hebben om te leven en wat wordt weg gezeefd.

Met de kleinkinderen naar het strand van Zandvoort

Zondag 5 augustus Goed gewerkt aan visuele perceptie
Dinsdag 7 augustus. Wat en nare belevenis 100 slagen over 18 holes, op de Rosendaalse op vrijdag 3 augustus nog 75 slagen op de Pan 25 slagen minder alleen omdat ik aan Jeroen de Jong les gaf en niet met me zelf bezig was en ging staan en slaan bij iedere slag doorkwam en gisteren bij elke slag 1 meter na de slag opgehouden. Wat is dat toch?? Ongelooflijk omdat het feit dat ik het wist kon ik er niets tegen doen. Dit een stimulans om nog harder te werken wat hier achter steekt. Dit is toch een basis punt.

11 augustus Booijen dag bij Paul en Mariette in Bloemendaal

Zaterdag 25 augustus. Verjaardag, lieve foto's van Ma gekregen, dadelijk golfen proberen relaxed te zijn. Let in come, let it be, zo veel gezelliger voor de anderen

Vrijdag 7 september Barthold cup in Eindhoven. Prijsuitreiking in het huis van oom Henk en tante Jetty van Riemsdijk-Philips, Oom Barthold van Riemsdijk reikt zijn beker uit aan de winnaars Mary van Berckel en Tom de Booij

Zondag 16 september Niet te geloven maar weer een hele periode niet bijgeschreven. Niet zo'n goede periode clinics zeer vermoeiend niet al te lief zeg maar helemaal niet lief tegen Adrienne.

Slecht gegolfd en het werk nogal wisselend en rommelig. Te veel gegeten en gedronken. Periode clinics nu ten eind. Na een vermoeiend België nu naar Nijmegen laatste clinic. Gisteren slecht golf gespeeld en geslapen, geslapen.
Maandag 17 september Gisteren lief geweest tegen Adrienne. Goed gewerkt en gegolfd
Dinsdag 18 september Hard gewerkt voor bespreking psycholoog Mulder. Toch zenuwachtig. Begin nieuwe periode. Toch niet te veel van voorstellen.
Maandag 1 oktober Te zwaar gegeten en gedronken, te weinig beweging 83 kilo. Geen sterke drank voor de maand oktober Geen lunch alleen appel. Piano spelen 30 min per dag. Per dag een stukje schrijven. Wandelen in Baarnse bos of zo iets. Uitwerken droomanalyse, werkzaamheden tuin etc **Dinsdag 2 oktober** 2 glazen wijn.82,2 kilo.
Woensdag 3 oktober Gisteren hard gewerkt. Al vroeg wakker geworden, 10 voor zeven begonnen met werken

Finale dag van de BMW cup op de Rosendaelse Golfclub

Donderdag 4 oktober Gisteren tijdens gesprek met Elsbeth Zumpolle het idee gekregen om te promoveren over mijn onderwerp. Gebeld met VU met Kempen, die zei dat het goed mogelijk was. Nu is het zaak een promotor te vinden. Vooral Paul had goede suggesties en vond het een goed idee maar Adrienne mag niet het kind van de rekening zijn. Titel: On conscious and unconsious neurological processes in the brain during preshot routine of a golfstroke.
Donderdag 18 oktober Terug van Mallorca een weekje clinic en rondreis over eiland, heel gezellig. Nu weer had aan de slag, Nu is het werkelijk afgelopen met de dikke buik en drank. Rigoureus er het mes inzetten. 2 glazen wijn en op dieet. Waar te beginnen met proefschrift. Systematisch opbouwen. Nu een nieuwe fase en geen of nauwelijks clinics
Vrijdag 19 oktober Helaas niet gelukt de vermageringskuur en anti- alcohol. Clinic en daarna begrafenis John van Dijk (Mauk in tranen) .
Zaterdag 20 oktober. Redelijk gehouden aan dieet en drank Joep en Sascha komen vandaag, groot feest. Proberen meer systeem te brengen in werkzaamheden.

Sascha en Joep, groot feest

Zondag 21 oktober Groot ongeluk had kunnen gebeuren bij het oversteken op straat bij Lage Vuursche. Ik liep met Joep aan mijn linkerhand en stak zo maar over en dank zij Adrienne mij heeft vastgehouden daardoor is het niet gebeurd. Onbegrijpelijk dat wat een catastrofe had kunnen zijn. De auto scheerde langs Joep. Te erg. Hoe komt dat zo'n absentie. Ik die juist met Joep zo voorzichtig ben. Een moment van concentratie verliezen, misschien omdat ik al drie nachten codinovo had geslikt tegen de hoest zou een mogelijke verklaring kunnen zijn. Maar vreemd blijft het. Heel lief zoals Adrienne hierop reageerde. Ze heeft dat niet door verteld wat een collegialiteit. Wel heel gezellig met Joep en Sachsa maar vermoeiend veel geslapen.
Maandag 22 oktober Freddy Hooghiemstra plotseling dood op golfbaan. De kinderen zijn weer weg. Wat een lief stel. Avonds bij Yvonne en Antoine bij zijn schoonmoeder Wolterbeek. Te veel gedronken en daardoor weer absentie ook niet goed. Pas toch op, drink dan toch minder niet best.
Dinsdag 23 oktober. Voorbereiding gesprek met Prof Orlebeke over promotie.
Donderdag 25 oktober Zeer succesvol gesproken met prof. Orlebeke over mijn promotiekansen. Hij zag er iets in. Uw enthousiasme werkt aanstekelijk zei hij
Maandag 29 oktober 1990 Brief van Jo Havelaar als bedankje voor mijn brief in verband met overlijden van zijn vriend Freddy Hooghiemstra.

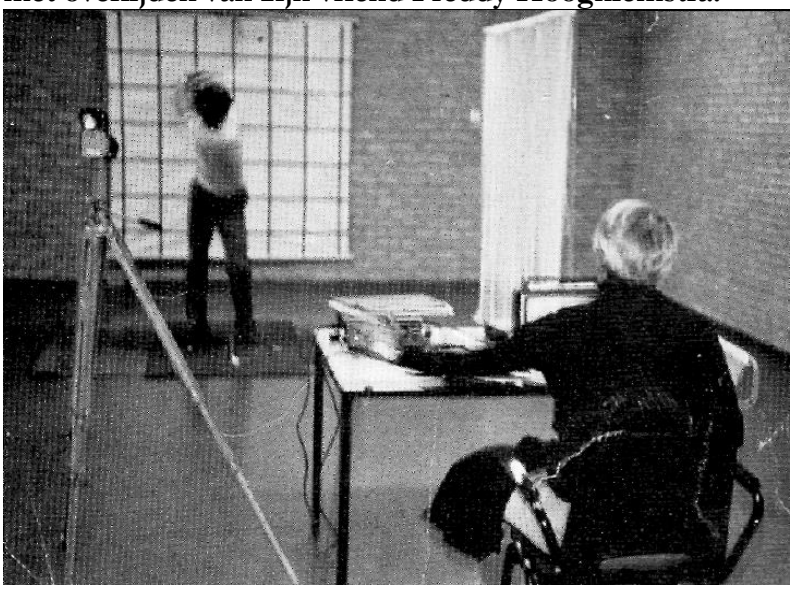

Achter de computer Jo Havelaar en voor het doek Freddie Hooghiemstra in de Trits Baarn december 1980

Beste Tom, Heel hartelijk dank voor je mieterse brief naar aanleiding van het overlijden van Freddy. Het is inderdaad een enorme klap maar niet alleen voor mij, doch voor zeer velen waartoe ook jij behoort, die hem hebben gekend en met hem hebben gewerkt. Ik weet ook hoe hij jou wist te waarderen om je open en vrolijke manier van lesgeven, maar vooral om je serieuze aanpak. Dat was ook typisch iets voor Freddy, wanneer hij iemand ontmoette die, zoals jij, met groot enthousiasme eenzelfde doel nastreefde, dan was hij niet te stuiten en hield hij niet op alvorens zijn ideeën waren verwezenlijkt, in dit geval de Biltseduinen. Ik weet nog dat wij drieën een jaar of tien geleden samen op de Pan speelden toen de plannen in het beginstadium waren. Het is juist wat je schrijft, hij heeft in Bilthoven iets geweldigs tot stand gebracht en het is schrijnend te ervaren welk een enorme tegenstand hij ondervond en nog zou ondervinden bij de tenuitvoerlegging van zijn plannen voor een prachtige 9 holes baan in Bilthoven (uniek voor het vasteland van Europa een golfbaan in een dorp!). Het heeft allemaal niet zo mogen zijn en het is zeer de vraag of het er nog ooit van komt. Er zullen nog vele moeilijkheden door de erfgenamen (zijn beide dochters) moeten worden opgelost. Een nalatenschap die zeer gedifferentieerd is en wat het zakelijk gedeelte betreft liggen de hyena's op de loer. De begrafenis was op verzoek van de familie "in besloten kring" dus plus minus 100 man (!) en nogal chaotisch zoals zijn schaakvriend de Cultuurhistoricus von der Dunk hem ook in zijn speech beschreef. Hij zei: (en dat heeft mij zeer getroffen) " Freddy zei vaak na de schaakpartij en de algemene discussie die daarop volgde: Ik heb weer veel geleerd !" "NU WEET IK DAT HET ANDERSOM IS" aldus v. d. Dunk. Ik dank je nogmaals voor je medeleven en fijne brief en hoop je gauw weer eens te ontmoeten. Hartelijke groeten Jo Havelaar.

Najaar 1990 Artikel in Maandblad Golf : BMW- professionals Tom de Booy en Joost Hage. Golfduo Snip en Snap door Emile van Gelder Neufville

Een flink aantal van de veertien dagen is inmiddels al achter de rug en de vele honderden deelnemers aan die BMW Golf Cup International '90 hebben genoten. Geboeid luisterden ze naar wat de bedwinger van de Andes en de bestormer van het Maagdenhuis, Tom de Booy, hen over dat unieke spel te vertellen had. Bewonderend keken ze toe hoe de gewezen Nationaal Open-kampioen, Joost Hage, hen tijdens zijn golfshow alle mogelijke trickshots voorschotelde. Eigengereid als deze beide professionals zijn, hebben ze allebei ook grote bewondering en respect voor elkaar. Joost Hage: 'We hebben allebei een eigen visie en een sterke eigen wil. Toch klikt het voortreffelijk tussen ons; we zitten op één lijn, begrijpen elkaar en weten exact waar we naar toe willen. Noem ons maar de Snip & Snap van het Nederlandse golf.'

'Zo is het precies', beaamt Tom de Booy lachend, 'eigengereid zijn we inderdaad allebei. Joost is jong en vrolijk, wat natuurlijk geenszins betekent dat ik, alleen maar oud en chagrijnig ben. Hoewel we onze eigen identiteit willen behouden, hebben we veel respect voor elkaar en dat mondt weer uit in een prima samenwerking.' Tom de Booy is inderdaad noch oud noch chagrijnig: een heel leven had hij al wel achter de rug vòòr hij op 65-jarige (!) leeftijd als golfprofessional zijn A-diploma haalde. Als zoon van een marineofficier werd hij in 1924 in Vlissingen geboren en bracht een gedeelte van zijn kinderjaren in Batavia door. Na zijn eindexamen HBS-B ging hij in 1942 geologie studeren aan de GU in Amsterdam. In datzelfde jaar weigerde hij de loyaliteitsverklaring te tekenen en dook samen met drie medestudenten onder. **Verraad**

De studie kwam direct van pas, want voor ze door verraad werden opgepakt leefden ze vier maanden lang in een hol onder de grond op de Kroondomeinen bij Apeldoorn. Via het concentratiekamp Amersfoort en de beruchte Kotälla ging Tom de Booy op transport naar Duitsland, wist met valse papieren weer te ontsnappen en sloot zich in Aerdenhout bij de ondergrondse aan. Direct na de oorlog werd de studie weer opgepakt, onder andere in Zwitserland, waar hij voor het eerst met de bergsport in aanraking kwam. Hij werkte tussen '47 en '51 op Corsica aan zijn proefschrift. Hij beklom een jaar later onder leiding van de destijds

beroemde Franse berggids Lionel Terray de hoogste top van het Andes-gebergte. In 1954 promoveerde en trouwde hij en ging als onbezoldigd buitengewoon assistent werken op de Amsterdamse GU. Om te verdienen hield hij lezingen over vorige expedities, lezingen die tevens de nieuwe - Andes in '56 - moesten bekostigen.

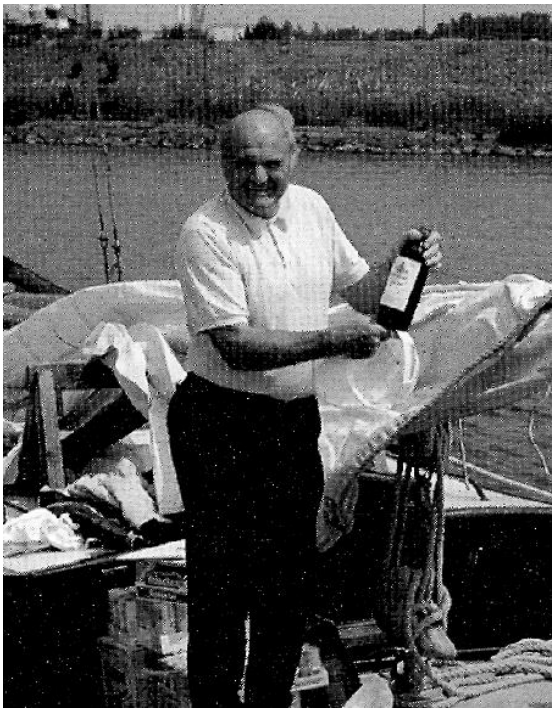
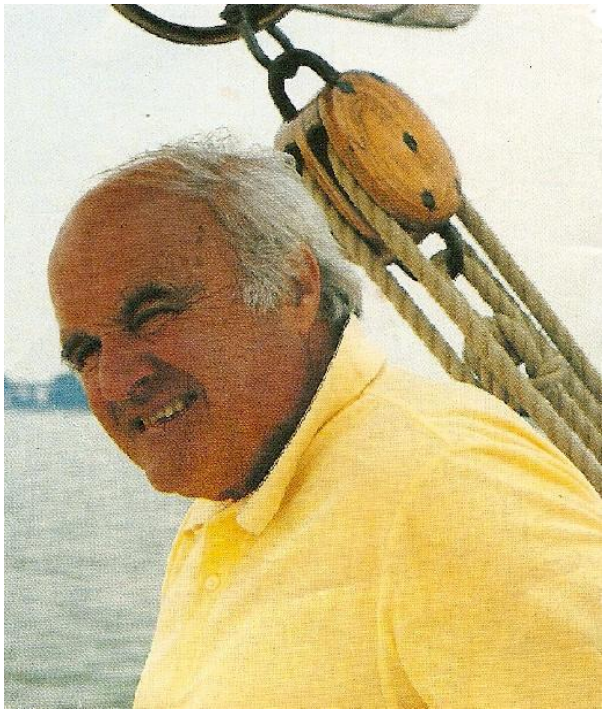

Bottelier Tom de Booy, niet alleen maar oud en chagrijnig onder het skûtsjesilen

Drie jaar later ging het opnieuw richting Zuid-Amerika, ditmaal als voorbereiding op de grote Himalaya-expeditie in 1962. Tien man (klimmers onder leiding van Terray en geologen onder leiding van De Booy en professor Egeler) plus 160 dragers gingen op pad met als doel de nooit eerder beklommen, 7000 meter hoge, Nilgiri. De Nilgiri werd bedwongen, ofschoon Tom de Booy zelf wegens een longontsteking halverwege af moest haken. Een eerdere val in een honderd meter diep ravijn overleefde hij, kapot gehoeste trilhaartjes komen nooit meer goed: hij is nog steeds vatbaar voor verkoudheden. In 1965 twee jaar nadat Joost Hage het levenslicht aanschouwde - verongelukte zijn vriend Terray tijdens een klimtocht in de Franse Alpen en dat ongeluk betekende tevens het einde van De Booys loopbaan als bergbeklimmer.

Radicaal tijdperk

Voor 'hemelbestormer' Tom de Booy brak het radicale tijdperk aan! In 1966 namelijk kwam associate professor in de geologie Tom de Booy op de universiteit van Illinois voor het eerst in aanraking met radicale - van de universiteit van Berkeley in Californië uitgeweken - studenten. De jonge Nederlandse professor demonstreerde en ageerde, marcheerde met Martin Luther King in protestdemonstraties en keerde, met een hoofd boordevol nieuwe ideeën, in 1967 terug naar een steeds linkser wordende Nederlandse studentengemeenschap. Hij ontmoette studentenleider Ton Regtien, demonstreerde, vergaderde, smeedde plannen en zegt nu, terugkijkend op die roerige periode in zijn leven: 'Linkse mensen vonden mij destijds rechts en rechtse mensen vonden mij links. In wezen was ik geen van beide, wèl had ik kritische kanttekeningen over het functioneren van de wetenschap ten opzichte van de maatschappij. Zo mocht ik bijvoorbeeld aan mijn studenten vertellen wat graniet precies was, maar over de zeer ongelijke verdeling van alle delfstoffen op onze aarde en de politieke implicaties die daar weer uit voortvloeiden, moest ik m'n mond houden. Dat beviel me allerminst en vóór de eigenlijke bezetting van het Maagdenhuis ontwierp ik het plan om mijn studenten een nieuw keuzevak aan te bieden: geopolitiek. Ik liep tegen een muur van onbegrip en heb toen op 28 april 1969 , nog vòòr Tilburg en het Maagdenhuis, m'n kamer op het Geologisch Instituut bezet. In mei kwam de bezetting van de

Tilburgse universiteit en het Maagdenhuis en met de mij trouw gebleven studenten heb ik daar toen óók een kamer bezet: eigenlijk dus een bezetting in een bezetting. Ik ben gearresteerd en afgevoerd en heb zelf om vervolging gevraagd om m'n ideeën te kunnen uitdragen. Uiteindelijk kreeg ik *f* 500,- boete of 50 dagen. In 1971 heb ik de volle periode uitgezeten. Een jaar daarvoor was ik door rector-magnificus Samkalden al op wachtgeld gesteld en tot 1979 volgde toen een verdere radicalisering tot ik voor de keus kwam te staan: of de tak afzagen waar ik zelf op zat of eieren voor m'n geld kiezen. Waarom weet ik echt nog steeds niet, maar ik heb voor het laatste gekozen.' Gedreven als hij was en is, vond Tom de Booy al snel een nieuwe uitdaging in zijn leven: golf. Door toeval kwam hij er, op een vakantie in Portugal met zijn vrouw Adrienne, mee in contact en hij werd lid van de Veluwsche. Daar vond het bestuur zijn politieke overtuiging van dien aard dat men hem vroeg zelf zijn lidmaatschap op te zeggen. Na daarvoor dus al eens eieren voor zijn geld te hebben gekozen, deed hij het een tweede maal en hij stortte zich op de oprichting van de Baarnse Golfclub (lidmaatschap: *f* 15,- !) en zijn eigen opleiding als golfprofessional.

Elitair golfwereldje

Uit die Baarnse Golfclub kwamen later de geassocieerden Be Fair en 't Jagerspaadje voort; Tom de Booy's werk had zijn vruchten afgeworpen. Omstreeks diezelfde tijd, 1981, won Joost Hage de Nationale Jeugdkampioenschappen en het jaar daarop werd hij Nationaal Open-kampioen. Weer een jaar later werd Joost professional en hij was één van de eerste clubgolfers die zijn amateurstatus opgaf voor een carrière als professional. Die overstap veroorzaakte destijds nogal wat commotie in het zeker toen nog kleine en elitaire golfwereldje. Aan de ene kant had de NGF gerekend nog jarenlang met Joost Hage door te kunnen gaan in het nationale team en de N.P.G.A. aan de andere kant zag het met die vreemde eend in de (professionele) bijt ook niet zo zitten. Hij werd die eerste paar jaar flink geboycot, kon zelfs niet aan profwedstrijden deelnemen en mocht in 1983 zijn Nationale Open-titel niet eens verdedigen. Als pleister op de wonde kreeg hij van de NGF een aparte uitnodiging om buiten mededinging mee te spelen: het was slechts een doekje voor het bloeden. Vooral in die beginperiode was de relatie tussen Joost Hage en de N.P.G.A. niet altijd even optimaal. De jonge Hage had een aantal uitstekende ideeën, ging voor nogal eigenwijs door en vond dat de N.P.G.A. sterk achterbleef bij de enorme groei van het golf. Nu, in 1990, praat iedereen erover en is iedereen het er ook over eens dat er een adequate opleiding zou moeten komen voor golfprofessionals. Jaren geleden vond ene Joost Hage dat ook al. Blijft de vraag: hoe zit het nu met die opleiding? De laatste jaren is de N.P.G.A. wel degelijk met haar tijd meegegroeid, de organisatie is veel professioneler geworden en de resultaten bleven dan ook niet achterwege. Het schitterende - dit jaar met KPGM Klynveld afgesloten - contract belooft ook voor de toekomst veel goeds en de sterk uitgebreide vaderlandse Tour kan het spelpeil van het steeds groeiende legertje professionele golfers alleen maar ten goede komen. Joost Hage intussen ging en gaat zijn eigen weg. Van '83 tot '85 ging hij bij Tom O'Mahoney op de Noordwijkse in opleiding en sinds 1986 is hij als clubprofessional in dienst bij de Golfclub Broekpolder. Daarnaast coacht en begeleidt hij een paar talentvolle jeugdspelers, onder wie Kim Chang van Golfclub Zeegersloot.

Unicum

Tevens is Joost Hage - hij is en blijft een unicum in ons land - als enige professional in Nederland met zijn eigen golfshow à la Noel Hunt begonnen. Gemiddeld tweemaal per week is hij in het seizoen 'op reis' met zijn showen trekt hij volle zalen, fairways dus. Het is dan ook een schitterend gezicht om hem met zijn show in actie te zien. Doorspekt met humor en op muziek slaat hij zittend, staand of knielend vanaf een keukenstoel de mooiste ballen; slaat hij 200 meter lange drives met een geknakte driver, lepelt hij met het schijnbaar grootste gemak met een enorme wedge ballen de lucht in en knalt hij - ritmisch op de muziek - met in iedere hand een club een lange rij ballen feilloos de range op. BMW's gouden greep was er derhalve niet eentje in het duister, maar een zeer weloverwogen handeling. Het grote aantal deelnemers aan de veertien BMW-golfdagen, met als apotheose de finale van 28 september op de Rosendaelsche en daarop

aansluitend de wereldfinale in Portugal, vaart er wel bij. De instructie die de (nog) niet-golfende deelnemers of de beginnende golfers van Tom de Booy en Joost Hage op de drivingrange, puttinggreen en targetgreen krijgen voorgeschoteld, zal lang blijven hangen; de dag zelf zal nooit worden vergeten. En denken de wedstrijdgolfers na hun achttien holes ook inderdaad klaar te zijn: vergeet het maar. Van iedere deelnemer zijn door De Booys echtgenote videobeelden gemaakt. En vòòr de prijsuitreiking en het diner, ja zelfs lang daarna nog, hangen ook die golfers aan De Booys lippen als hij - een tikkeltje academisch streng maar ook vol humor - de diverse swings gaat analyseren.
De deelnemers aan de BMW-golfdagen kennen en waarderen ze, de BMW-professionals, u heeft ze een beetje leren kennen nu: de Snip & Snap van het Nederlandse golf, Tom de Booy en Joost Hage .
Dagboek Donderdag 1 november. Heel moe, weinig gedaan, de vorige avond te veel gedronken.
Woensdag 14 november Nico Haak, hartaanval dood .
Dinsdag 20 november Vandaag aha erlebnis betreffende fractals. Muis gekocht en computer alles weer geïnstalleerd. Tante Betje (Sascha) en Joep 2 dagen, heel lief maar vermoeiend. Voorgenomen de helft minder te drinken. Systematisch werken, van te voren plannen wat er die dag moet gebeuren. **Donderdag 22 november** Veel met computer gewerkt. Weer programma weggepoetst.
Vrijdag 23 november Weer keelpijn.
Zaterdag 24 november gefascineerd door fractals.
Dinsdag 4 december. Veel met fractals en neural networks bezig gehouden, werkt verslavend. Niet aardig voor Adrienne. Nu wel liever. Begonnen voorbereiding lezing ITON.

Sinterklaas met Sascha op schoot

Donderdag 13 december Ongelooflijk hoe snel alles onder je handen wegglipt. .Literatuur onderzoek afgesloten. Nu beginnen met opschrijven, met uitgangspunt: Golf..
Maandag 24 december 1990 Mijn grafrede bij de crematie van Wil Rosenbaum de nestor van de Hilversumse Golfclub 't Jagerspaadje Beste Wil,Het was op 16 december 1980 dat jij op je 70 ste jaar in het bos van Drakesteyn je eerste golfles kwam nemen bij de Baarnse Golfvereniging. Achteraf bezien is dit een heel gelukkig moment geweest voor ons beiden. Voor jou betekende dit het eerste contact met de golfsport waar je de laatste tien jaar van je leven zo intens van genoten hebt. In deze sport ontdekte je bepaalde aspecten die je in je letterlijk en figuurlijk sportieve loopbaan alleen nog maar konden verrijken
Dat je er in geslaagd bent om op de moeilijke golfbaan van je dierbare golfclub de Hooge Kley

een handicap van 24 te halen, is voor insiders een geweldige prestatie. Menig jong golfer zou zo'n handicap graag willen hebben. Daarbij kwam nog, dat je de sport met je kinderen hebt kunnen doen en 'on top of it' met je dierbare kleinkinderen. Wat zullen ze opa missen, vooral zijn gezicht als hij een putje mist. Niet alleen de zoete herinneringen zullen blijven, maar ook het geweldige voorbeeld wat je voor hen hebt betekend. Voor mij was het ook een gelukkig moment die zestiende December 1980. Jij was het die mij niet alleen gesteund hebt, maar daadwerkelijk geholpen hebt om initiatieven te ontwikkelen voor het spelen van de golfsport op hockeyvelden. je enthousiaste , inspirerende manier van praten, je warme belangstelling voor andere, je kennis omtrent de politieke kant van de zaak, is van onschatbare waarde geweest. Zo kwam mede door jouw energie en kennis de Golfclub 't Jagerspaadje op de hockeyvelden van Hilversum begin 1981 van de grond. Heel wat uurtjes hebben we daar samen doorgebracht, niet ,alleen tijdens de vele wedstrijden en cursussen maar ook bij de aanleg en het onderhoud van de baan. Nooit te beroerd om het vieze werk te doen. Maar wil wat ik het meest in je bewonderde was je sociale instelling en mildheid jegens anderen maar tegelijkertijd was je hard voor jezelf. De rondheid die in de cijfers 80 zitten, zijn symbolisch voor je leven. Je lieve vrouw, kinderen en kleinkinderen wens ik heel veel sterkte toe in de komende tijd. Ze zullen door de tranen heen moeten glimlachen, als ze zich het beeld voor. de geest halen van de manier waarom hun Wil intens genoot van zijn vele sporten. We zullen je missen, Wil. je vriend Tom de Booij.

Kerstmis met de familie

1991

Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Dinsdag 1 januari. Nieuw jaar goed begonnen vol nieuwe gedachten: handicap 9, project neurogolf, BP en motor learning. Mozart pianoconcert methode Gieseking eerst lezen en uit hoofd leren. Meer liefde !

Woensdag 2 januari Dik verloren, volgens Adrienne geen preshot routine bij golfslag

Woensdag 23 januari Skivakantie gehad in Zwitserland. Met Jan Maarten, Marlof, Jonas,Francine, 2 kinderen, Sam en vriendinnetje. Heerlijk weer. Begin golfoorlog 17 januari. Beginnen met dieet nu op 84 kilo. Eetdiskette gekocht.

Joep eerste schaatsles bij Ankeveen

Ski vakantie Zwitserland

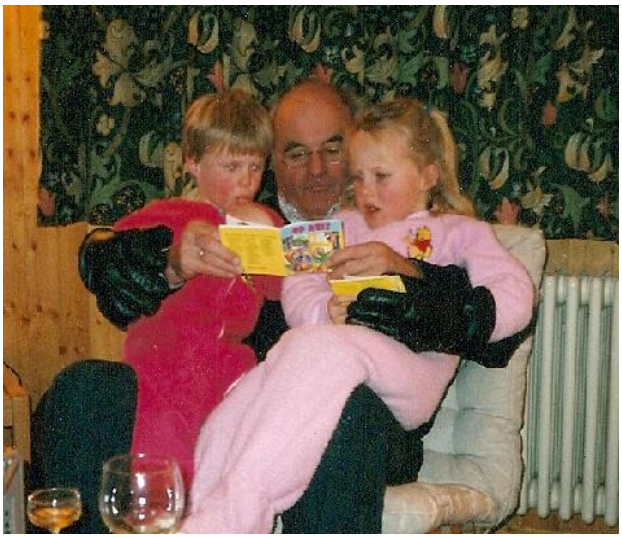

Tom leest voor aan Reinier en Christine Saxton

Donderdag 24 januari Adrienne afgehaald van reis naar Amerika. Vrouw van Martin de Ridder bevallen van zoon Floris.
Toch moeilijk weerzien na negatief gesprek met Mariette en Jan Maarten over haar gebrek aan emotionele lichaamstaal Ze heeft in ieder geval genoten. Nu weer terug in gareel.
Vrijdag 25 januari Gesprek met Erik over zijn Stichting Kriminaliteit en Strafrecht (zie artikel Gooi en Eemlander 21 maart 1991).
Zaterdag 26 januari. Nog steeds slecht de verhouding, kan emotioneel niet opbrengen om aardig te zijn Het zit diep er moet gauw een oplossing komen, maar hoe? Wil proberen minder te drinken.
Zondag 27 januari Heel belangrijk gesprek gehad met Adrienne gisteravond aan tafel. Verklaring gegeven van mijn onvriendelijk stug gedrag na terugkomst. Moeilijk om te zeggen wat ik op mijn lever had. Daarna alles opengegooid, het gebrek aan lichaamstaal, blokkeren emoties. Impressies van kinderen en omgeving. Zeer emotioneel gesprek, maar Adrienne zag dat het lief bedoeld was zonder verwijten of kritiek . Daarna heerlijk met elkaar, het kan dus toch wel !We shall see what happens really !!
Maandag 28 januari Heerlijke dag met Joep en Sascha. Adrienne erg somber na gesprek. Misschien te hard aangekomen Had ik het wel mogen doen? We shall see...
Dinsdag 29 januari Beoordeling gekregen lezing ITON zeer gunstig, geeft burger moed. Ma gaat naar dokter voor consult.
Vrijdag 1 februari. Mauk en Carole afgehaald van Schiphol hadden afgebroken start gehad griezelig. Bij Mauk en Carole gegeten weer teveel gegeten en gedronken

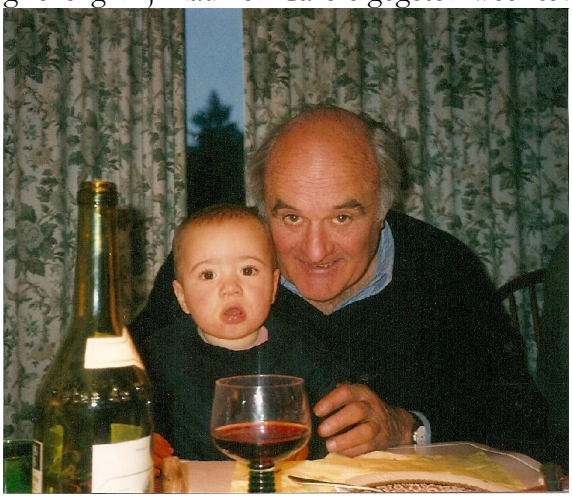

Sascha en haar grootvader op de verjaardag van haar moeder

Affiche voor lezing golfclub Rozenstein in Wassenaar1

Zondag 10 Maart 1991

DE METING VAN ELECTRISCHE ACTIVITEIT IN DE HERSENEN VAN EEN GOLFER TIJDENS DE VOORBEREIDING VAN EEN GOLFSLAG

In het laboratorium van Prof Dr C.H.M. Brunia aan de Universiteit van Tilburg zullen de komende maanden experimenten worden uitgevoerd om na te gaan of tijdens de voorbereiding van een golfslag de zogenaamde "Bereitschaftspotential" in de hersenen van een golfer is te registreren.

Een aantal professionele golfers hebben zich beschikbaar gesteld om aan deze experimenten mee te doen. Booij, M. de, Bussum; Bos, R, Baarn; Galema,L.,Amsterdam; Hage, J. Bergschenhoek; Muts,S. Loosdrecht; Ridder, M. de, Gorinchem; Saxton, J., Uithoorn; Sterken, H.E., Laren; Huurman, J., Capelle a/d IJssel; Bake, M. de , Zoetermeer

Tevens hebben de volgende personen toegezegd om tijdens de voorbereiding van deze eerste proefnemingen hun deskundig advies te willen verlenen:

Blitz,Drs P., psycholoog, direkteur Instituut voor prestatiebevordering en begeleiding , Amsterdam ; Brinker, Dr B den, psycholoog, docent Vrije Universiteit Amsterdam afd. Bewegingswetenschappen: Cranenburgh, Dr B van, fysioloog , direkteur Instituut voor Toegepaste Neurowetenschappen (ITON) , Amsterdam ;Gaillard, A.W.K., fysioloog, Instituut voor zintuigfysiologie,TNO, Soesterberg;Lamme, Drs P.A, psycholoog, Psychologisch Adviesburea*,* Köhne, Alkmaar; Rietveld, Prof Dr N.J., fysioloog, hoogleraar afd fysiologie, Leiden; Rijk, *R.,* docent mentale sporttraining, Instituut voor Mentale sporttraining, Vleuten: Stevens, H.A., golfprofessional, secretaris Nederlandse Professional Golfers Associatie (N.P.G.A), Veldhoven. Vroon, Prof.P. hoogleraar Utrecht.

In een speciaal daarvoor ontworpen ruimte zullen van de proefpersonen met behulp van een aantal op hun hoofd geplaatste electroden, electrische activiteiten worden gemeten tijdens de voorbereiding van een golfslag. Deze golfslag zal bestaan uit het slaan van een golfbal met een golfclub (putter) in een hole op een afstand van 100 cm. Deze slag zullen zij een bepaald aantal keren moeten uitvoeren. Het aantal ballen dat in de hole komt wordt geteld. Voor de golfer met de beste score wordt een aanzienlijke geldprijs in het vooruitzicht gesteld. (Er wordt nog gezocht naar een sponsor). Tijdens een tweede proefneming wordt van de golfers gevraagd de golfslag in te beelden, terwijl zij geadresseerd staan voor de bal. Het is van belang om na te gaan of ook de zogenaamde "Bereitschaftspotential" bij de voorbereiding van deze ingebeelde golfslag is te meten. Maar voor deze proefnemingen van start kunnen gaan, zullen nog veel voorbereidingen moeten worden getroffen In een zogenaamde "pilot study" zal begonnen worden met een golfer. Nagegaan zal worden of bij de voorbereiding van een golfslag inderdaad een "Bereitschaftspotential" kan worden gemeten . Nieuw is namelijk het feit, dat de proefpersoon een staande houding aanneemt, in plaats van zittende houding, zoals gebruikelijk is bij dit soort van

Experimenten. Mocht dit het geval zijn, dan zullen vervolgens de acht golfprofessionals psychologisch worden getest om na te gaan wat de individuele verschillen tussen de golfers onderling zijn. Hiervoor zullen van bepaalde bestaande tests en vragenlijsten gebruik worden gemaakt. Om de benodigde gelden voor het onderzoek bijeen te brengen, wordt een stichting in het leven geroepen. Deze stichting zal de naam dragen: "stichting Psychofysiologisch Onderzoek Golfslag" afgekort S.P.O.G. Als koordinator voor deze stichting zal Dr T. de Booij, golfprofessional, optreden. Om meer bekendheid te geven aan deze stichting zal de koördinator een aantal populaire lezingen verzorgen getiteld: "Golf tussen de oren". Het adres van de stichting Psychofysiologisch Onderzoek Golfslag (S.P.O.G) i.o. :

Koördinator van de stichting: Dr T. de Booij Koningsweg 45 3743 ET Baarn tel. 02154-12852.

Dinsdag 12 maart 1991 Brief aan Prof Dr J.F. Orlebeke Vrije Universiteit

Hooggeleerde Heer, Tijdens ons gesprek van donderdag 25 Oktober jl heeft U mij gevraagd om op een A4 een overzicht te geven van de doelstellingen van mijn onderzoek betreffende de meting van de "Bereitschaftspotential" van golfers bij de voorbereiding van hun golfslag. Na het

ontvangen van dit overzicht heeft U zich bereid verklaard om met Uw vakgroep na te gaan wat het beste schema voor mij zou kunnen zijn om de nodige vakkennis op te doen, om zo goed mogelijk geëquipeerd te zijn voor het uitvoeren van een dergelijk onderzoek. In December jl deelde ik al echter mede, dat het meer moeite en tijd had gekost om een dergelijk A4 te produceren. Waarschijnlijk gelegen aan het feit dat het doel, omvang van het onderzoek mij nog niet geheel helder voor de geest stond. Ik schreef U in december jl dat ik eerst de réacties zou afwachten van een werkstuk dat ik aan Dr den Brinker had gegeven om op zo'n manier beter beslagen ten ijs te komen. Inmiddels heb ik 21 December jl voor het Instituut van Neurowetenschappen (ITON, direkteur Dr ,B. van Cranenburgh) voor de cursus "motorische vaardigheden"'een voordracht mogen houden over mijn geplande onderzoek. Dit heeft mij weer enigszins gesterkt in mijn voornemens. Zoals ik U tijdens ons gesprek in october jl reeds mededeelde, had ik over mijn onderzoek in maart 1990 een oriënterend gesprek met Prof Brunia over de mogelijkheid om de BP te meten bij een golfer. 23 januari jl schreef Prof Brunia mij een een brief waarin hij vroeg hoe het er mee stond. 'op woensdag 6 maart jl heb ik met Prof Brunia een lang gesprek gehad. In dit gesprek toonde hij zich bereid om een "pilot study" in de komende maanden uit te voeren. Tevens hebben we besproken wat mijn rol zou zijn tijdens het onderzoek. In het kort komt het er op neer dat ik als een soort manager zal fungeren, dwz het aandragen van proefpersonen en het verschaffen van de nodige fondsen die een onderzoek mogelijk zouden kunnen maken. Hij wilde alvast beginnen met een proefneming door een golfer in zijn kooi van Faraday een aantal golfslagen te laten doen om te zien of een BP kan worden gemeten bij de voorbereiding van deze golfslag. Aangezien het bij de programmering niet strikt nodig is om een beweging ook daadwerkelijk uit te voeren, worden ook een aantal metingen gedaan pij de de voorbereiding van een ingebeelde golfslag. Mocht dit eerste onderzoekje succes hebben, dan zal ik de boer op moeten om de nodige fondsen te verzamelen voor een uitgebreider onderzoek.. Inmiddels hebben zich 8 top professionele golfers bereid getoond om mee te willen werken. interpretatie van de BP liggen door de sterke individuele verschillen tussen de proefpersonen onderling. Reden waarom ik momenteel bezig ben om een aantal vragenlijsten en tests samen te stellen, die relevant kunnen zijn om meer overzicht te verkrijgen omtrent deze verschillen. Op een vraag aan Prof Brunia of het voor mij noodzakelijk zou zijn om weer in de collegebanken terug te gaan, iets waaraan ik tijdens ons gesprek van October jl nog behoefte had, was zijn antwoord duidelijk. Hij zag voor mij meer de rol van manager weggelegd, een soort tussenpersoon . Inmiddels ben ik van voornemens om een stichting op te richten. Mocht het eerste onderzoek een succes blijken te zijn, dan zal ik me tot de verschillende instanties wenden voor het verkrijgen van de nodige fondsen, ZWO, NSF etc en het bedrijfsleven. Wel zal ik natuurlijk door het bijhouden van de literatuur op de hoogte moeten blijven van de laatste ontwikkelingen. Tevens zal ik me ook meer moeten verdiepen in de psychologische kant van het onderzoek namelijk de hele materie van het uitvoeren en verwerken van de tests. Het is in het gebied, wat ligt tussen de psychologie en fysiologie, waar ik me verder zal moeten ontwikkelen. Mocht Professor Brunia in zijn eerste proef daadwerkelijk tijdens de voorbereidende (preshot routine)fase van een golfslag bij één golfer een BP aantreffen, zal ik een opzet moeten maken voor een uitgebreid onderzoek. Ik hoop dan tijdens deze fase nogmaals van Uw expertise gebruik te mogen maken. Want behalve de BP en het psychologisch onderzoek, lijkt mij ook noodzakelijk om andere fysiologische gegevens te verzamelen, zoals van de hartslag, huid weerstand, ademhaling etc. Het een en ander is dus iets anders gelopen dan ik gedacht had, en ook heb ik niet waar kunnen maken wat ik U tijdens het gesprek in october had toegezegd. Maar waarschijnlijk mede door Uw opmerkingen om mij meer te beperken op een klein onderdeel en niet te veel ineens te willen, is het zo gelopen. Ik wilde U bij deze nogmaals bedanken voor Uw steun en kritische kanttekeningen. Ik zal U van de verdere ontwikkelingen gaarne op de hoogte houden. Het schrijven van een proefschrift is hiermede in feite komen te vervallen: Door mijn nieuwe rol bij het onderzoek, zal ik meer een coördinerende taak krijgen te vervullen en zal het niet meer mogelijk zijn om mij te verdiepen in een klein deel van het onderzoek voor het

schrijven van een proefschrift. Inmiddels verblijf ik met de vriendelijke groeten, (dr T. de Booij)

Dinsdag 12 maart Brief aan Prof Brunia

Hooggeleerde Heer, Allereerst wilde U van harte dank zeggen, dat U mij ondanks Uw ziekte, zo lang en vol met interesse op 6 maart jl te woord heeft gestaan. Daarbij komt nog dat het gesprek een wending nam, die ik in mijn stoutste dromen niet voor mogelijk had gehouden. Alleen al het simpele feit, dat U bereid bent om ergens in de .komende maanden een "pilot study" te willen uitvoeren. Ook als een opluchting heb ervaren , dat ik niet meer in de collegebanken terug hoef en U mijn rol meer zag als een soort manager, een koordinator die moet zorg dragen voor zowel de financiële middelen als de proefpersonen . Daarbij zal ik van de proefpersonen trachten zoveel mogelijk relevante psychologische kenmerken te verzamelen, zodat deze tzt vergeleken kunnen worden met de door U verkregen fysiologische gegevens. Uw waarschuwende woorden om het net niet te fijnmazig te maken)heb ik daarbij goed in mijn oren geknoopt.

Tot nu toe heb ik een acht tal topprofessional golfers bereid gevonden om mee te doen aan het onderzoek. Uiteraard zal als voorbereiding van een groter onderzoek bij een golfer worden nagegaan of er uberhaupt een BP valt te meten. Immers de staande positie waarin de golfer zijn slag zal uitvoeren zou misschien de nodige moeilijkheden kunnen veroorzaken. Inmiddels heb ik een soort flonder van 1 x 2 meter ontworpen bedekt met kunstgras en een verzonken hole, die dan door mij in Uw kooi van Faraday kan worden geïnstalleerd . Mijn zoon Mauk de Booij heeft zich bereid verklaard om aan dit eerste onderzoek mee te doen. Hij zal dan een 100 maal met een golfclub(putter) slaan naar een golfbal, met de bedoeling dat deze in de hole op 100 cm afstand verdwijnt. Ook zal hij een aantal malen de intentie hebben om de bal te slaan, maar niet overgaan tot de uitvoering ervan.

Mocht dit eerste onderzoek succesrijk zijn en U van mening zijn, dat het zin heeft om een uitgebreid onderzoek te ondernemen naar de electrische activiteit in de hersenen van een golfer bij de voorbereiding van een golfslag, dan zal ik beginnen met het verkrijgen van de nodige fondsen om dit onderzoek mogelijk te maken. Hiertoe denk ik in eerste instantie om een stichting op te richten met als naam:" Stichting Psychofysiologisch Onderzoek Golfslag" (S.P.O.G). uit naam van deze stichting zal ik dan als koördinator optreden en trachten steun te verkrijgen bij bepaalde instanties. Allereerst denk ik er aan de morele steun te vragen van onze professionele organisatie: de Nederlandse Professional Golfers Associatie. (N.G.P.A.) De secretaris Henk Stevens gaf mij voor het verkrijgen van deze steun al goede hoop. Voorts denk ik aan de interesse te wekken van die sportbonden, welke sport waarbij in hun desbetreffende sport vrijwillige bewegingen voorkomen, die te vergelijken zijn met die van de golfsport e.g. schaken, geweer- en boogschieten, biljarten, voetbal, (de strafschop), hockey(de strafpush), basketbal (de strafworp) etc.

Door de bezuinigingen, die door de regering overal worden genomen heb ik weinig verwachting van bepaalde regeringsfondsen/zoals ZWO etc.

Last but not least/is er het bedrijfsleven. Door het geven van vele golfdagen voor bedrijven hebben we in de laatste tijd veel contacten met bedrijven/zoals BMW, Saab, Mercedes, opgebouwd. Het element sponsoring is nu eenmaal (helaas?) niet meer weg te denken in onze huidige maatschappij.

Ik heb geen idee hoeveel gelden voor een uitgebreid onderzoek nodig zouden zijn. Behalve de personeelskosten, zal de ambulante EEG apparatuur behoorlijk in de papieren gaan lopen. Zoudt U, zo voor de vuist weg, mij ongeveer een idee kunnen geven hoeveel gelden er door mij bijeen vergaard zullen moeten worden. Spreken we dan over tien- of eerder over honderd duizenden guldens?

Inmiddels heb ik Professor Orlebeke schriftelijk op de hoogte gesteld van de laatste ontwikkelingen, en hem medegedeeld dat mijn terugkeer naar de collegebanken niet meer direct noodzakelijk is.

U nogmaals dank zeggend voor Uw toegezegde steun, verblijf ik met vriendelijke groeten ook aan Uw echtgenote. Tom de Booij.

Donderdag 21 maart Brief van prof Brunia aan Tom de Booij

Naar aanleiding van uw brief en de bespreking, die wij destijds gehad hebben, zou ik graag het volgende naar voren willen brengen. Wij hebben gisteren opnieuw de verschillende problemen rond de registratie van de BP tijdens het eindspel besproken. Wij zullen in ieder geval enkele pilot-registraties maken, maar denken dat een volgend gesprek toch nodig is. De technische dienst zoekt deze week drie dingen uit: 1) de prijs en levertijd van een versnellingsopnemer, die we op een club zouden willen monteren. de levertijd van een serie LEDs, en de prijs en levertijd van HALLs trips , die wellicht onder het "mini-green" bevestigd zou kunnen worden om de snelheid te kunnen meten. We gaan er vanuit dat U ons wel aan een club kan helpen en dat we de "mini -green" mogen gebruiken. We denken aan een tweetal registraties van twee personen die tegen elkaar spelen. zodat we beschikken over vier curves voor ons middelingsprogramma. We zouden per proefpersoon een zittende en een staande registratie willen maken. Voor zover wij weten is er nooit een BP geregistreerd bij staande proefpersonen. We verwachten bij de registratie trouwens een hele serie problemen oogbewegingen zullen niet te voorkomen zijn, maar zijn zeer storend. Hetzelfde geldt voor hoofdbewegingen. Wij zouden de signalen het liefst versterken op het hoofd, om een gunstiger signaal-ruis verhouding te krijgen. Daar hebben we geen oplossing voor in huis, maar als we eenmaal besluiten om in de niet al te verre toekomst een diepergaand onderzoek te doen. moet zoiets wel gerealiseerd worden. Ik laat U weten wat de consequenties van de antwoorden op de boven vermeldde vragen van de technische dienst zijn, teneinde met een realistische tijdsplanning te kunnen komen. In de hoop dat we binnenkort concreet kunnen zijn, tekent C.H.M. Brunia

April Jubileum nummer Be fair Golf 10 jaar. TOM DE BOOY. GEFASCINEERD DOOR GOLF

VOOR BE FAIR GOLF IS ER DE TIJD VAN VOOR TOM DE BOOY EN DE TIJD ERNA (BEIDE ZIJN NIET TE VERGELIJKEN MET DE TIJD VAN TOM DE BOOY. ZONDER TOM DE BOOY ZOU ER GEEN BE FAIR GOLF ZIJN: GEWEEST.ALTHANS NIET IN 1981 .MISSCHIEN NU WEL ZO LANGZAMERHAND, MAAR DAN ANDERS, HEEL ANDERS. HIJ DOOK OP IN 1980 MET EEN ADVERTENTIE IN DE : GQOI EN EEMLANDER:GOLFLES. 1980.IN DIE TIJD WAS ER IN HET GOOI ALLEEN DE HILVERSUMSE. FRIEDJE JAARTSVELD EN HAAR ZUS STANCE HERMANS : REAGEERDEN. ZIJ NAMEN EEN PROEFLES EN SAMEN MET ANGELIQUE NIEUWE WEME EN TRUUS KRENS BESLOTEN ZIJ OM GOLF BIJ BE FAIR IN TE VOEREN, SAMEN MET TOM DE BOOY.

OM 9.30 BEL IK AAN, VOLGENS AFSPRAAK. NA ENIGE TIJD STAAT HIJ VOOR MIJ, IN PYAMA EN KAMERJAS.DE SPAARZAME HAREN IN DE WAR."HET SPIJT ME: IK WAS HET HELEMAAL VERGETEN,MAAR KOM BINNEN". : HIJ BLIJKT DIE OCHTEND AL GERUIME TIJD IN ZIJN WERKKAMER VOOR HET BEELDSCHERM TE ZITTEN, TITELS : IN HET BESTAND OP TE SLAAN.WETENSCHAPPELIJKE LITERATUUR OVER ZIJN PROJECT OVER GOLF. HET IS DE WERKKAMER VAN EEN WETENSCHAPPER, VAN DOCTOR T. DE BOOY,VOORHEEN LECTOR IN DE GEOLOGIE AAN DE UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM. :DE KAMER ZIET ERUIT ZOALS TE VERWACHTEN WAS: GECONTROLEERDE CHAOS. VEEL BOEKEN, NOG MEER STENCILS. STAPELS FOTOCOPIEEN OP TAFELS,OP STOELEN,OP DE GROND,OVERAL. HIJ LOOPT ER AL PRATEND DOORHEEN, LEGT HIER EN DAAR ZIJN HAND BIJNA LIEFKOZEND OP EEN STAPEL BOEKEN : OF TILT EEN DEEL VAN EEN METERHOGE TOREN FOTOKOPIEËN OP. AAN DE MUUR EEN AFFICHE WAAROP DE CONTOUREN VAN EEN HOOFD, MET ALS ONDERSCHRIFT:"GOLF ZIT TUSSEN DE OREN". DE TELEFOON GAAT."JA ZEKER, IK HOUD OOK LEZINGEN OVER GOLF. IK HEB EEN LEZING VAN TWEE EN EEN HALF UUR." IN DE BOEKENKAST VEEL BOEKEN OVER DE HERSENEN

EN OVER PSYCHOLOGIE EN PSYCHIATRIE. DAAR GAAT ZIJN PROJECT OVER. DE OORSPRONG ER VAN LIGT IN HET GOLFSPEL. HOE KOMT HET DAT EEN GOEDE GOLFSPELER EEN PUTT VAN 50 CM MIST? WAT IS ZO STERK,DAT HET DOOR VEEL OEFENEN INGESLEPEN GEBAAR, WAARMEE DE SPELER TIEN DUIZENDEN PUTTS HEEFT GEMAAKT, WORDT VERSTOORD? HET GEBAAR WAARMEE DE PUTT ER IN GAAT,IS OPGESLAGEN IN DE HERSENEN (VANAF HET MOMENT DAT DE PUTTER TER HAND WORDT GENOMEN). ALS HET PROCES NIET WORDT VERSTOORD, GAAT DE BAL IN DE HOLE. MAAR WIJ ALLEN WETEN DAT DIT SOORT PUTTS WORDT GEMIST. DUS HET PROCES KAN WORDEN VERSTOORD. DATZELFDE GELDT VOOR DE SWING. ER ZIJN VOLGENS TOM DE BOOY METINGEN VERRICHT BIJ HEEL BEKENDE PROFESSIONALS.

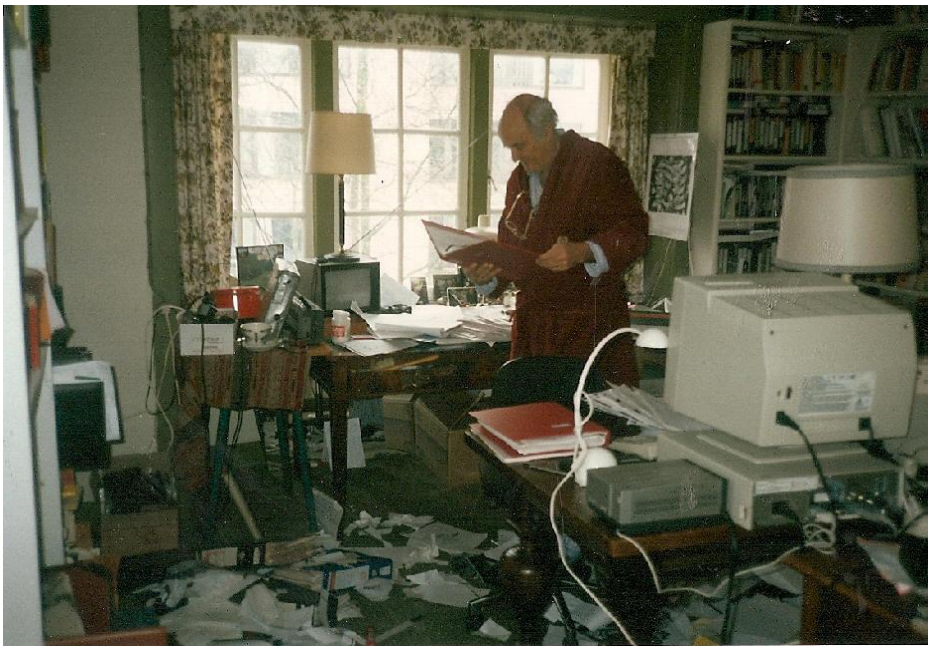

Tom in zijn werkkamer

DAN BLIJKT DAT ALS DE VOORBEREIDINGSTIJD VAN BV. NICK FALDO, BIJ EEN BEPAALDE AFSLAG MINDER: DAN 17 SECONDEN IS, DE AFSLAG NIET OPTIMAAL IS. HET PROCES BEGINT MET HET OPNEMEN VAN DE CLUB. DAN WORDT HET VOORLIGGENDE TERREIN IN OGENSCHOUW GENOMEN (DAT BETEKENT HET VERWERKEN VAN UITEENLOPENDE INFORMATIE OVER AFSTAND,WINDRICHTING,OBSTAKELS,HOOGTEVERSCHILLEN,GESTELDHEID VAN DE GROND,: VERVOLGENS HET INNEMEN VAN DE STAND EN HET ADRESSEREN. GEDURENDE DIE TIJD WORDEN DE HERSENEN GEPROGRAMMEERD VOOR DE SWING DIE PAST BIJ DEZE AFSLAG EN DEZE OMSTANDIGHEDEN. ALS NICK FALDO DAAR 17 SECONDEN VOOR NEEMT,DAN GAAT HET GOED. WAT ER GEDURENDE DE SWING IN DE HERSENEN GEBEURT, KAN OP EEN BEELDSCHERM ZICHTBAAR WORDEN GEMAAKT. EN ER KAN DUS GEDURENDE DE SWING OP HET SCHERM WORDEN GECONSTATEERD WANNEER ERGENS IN DIE SWING EEN AFWIJKING OPTREEDT. DAT PUNT KAN PRECIES WORDEN VASTGESTELD EN DAAROP KAN DAN WORDEN GEOEFEND BENEDEN IN DE ZITKAMER SCHUIFT HIJ EEN STOEL OPZIJ,NEEMT EEN IJZERS UIT DE HAL EN LAAT MIJ HET PROCES VAN DE 17 SECONDEN VAN NICK FALDO ZIEN. HEEL OVERTUIGEND. "KOFFIEZETTEN, LIJKT MIJ ZONDE VAN DE TIJD" ZEGT HIJ ZO, DAT IK VOEL

DAT IK NOG ALLE INSPRAAK HEB. IK BEAAM HET ,WANT HIJ HEEFT GELIJK. HET IS ABSOLUUT GEEN ONGASTVRIJHEID, HET 1S INDERDAAD ZONDE VAN DE TIJD. IK HEB NOG VEEL TE VRAGEN. HET MAG INMIDDELS OOK VOOR DE GOLFER DIE NA 1988 LID IS GEWORDEN DUIDELIJK ZIJN, DAT VOOR T. DE B GOLF MEER IS DAN EEN BALLETJE SLAAN EN DE GEZELLIGHEID VAN HET CLUBHUIS. OM DAT TE ONDERSTREPEN CITEER IK EEN VAN ZIJN ANECDOTEN
.
HET TONEEL IS DE HAAGSE,ONGEVEER 50 JAAR GELEDEN. TUSSEN DE 13 EN DE 14 HOLE STAAT EEN GREENKEPERS HUISJE. PLOTSELING VLIEGT EEN BAL DOOR HET RAAM. DE SCHERVEN VALLEN IN DE WIEG DIE VLAK ACHTER HET RAAM STAAT. EVEN LATER GAAT DE DEUR OPEN. EEN HEER, DE HEER BURLAGE STAPT BINNEN. HIJ ZEGT: "WÁÁR IS MIJN BAL?"'
IN DE WIEG LAG EEN JONGETJE DAT LATER EEN BEKENDE CADDY IS GEWORDEN. VAN DIE CADDY HEEFT TOM DE BOOY VEEL OVER GOLF GELEERD. NIET ALLEEN HOE DE BAL MOET WORDEN GESLAGEN,MAAR VOORAL OOK OVER DE VERHOUDING TUSSEN DE BURLAGES EN DE CADDIES. EN NAAR AANLEIDING DAARVAN HEEFT TOM DE BOOY VEEL MOETEN NADENKEN OVER DE BURLAGE EN DE CADDY IN HEM ZELF.
EN DAN DE MORAAL VAN DE GOLFERS. "HEB JIJ OOIT WEL EENS IEMAND UIT DE ROUGH ZIEN KOMEN MET DE MEDEDELING DAT ZIJN BAL IS BEWOGEN TOEN HIJ EEN TAKJE WEGHAALDE? DAT KOMT TOCH MAAR ZEER ZELDEN VOOR. TERWIJL IEDEREEN WEET DAT ER MAAR HEEL WEINIG HOEFT TE GEBEUREN OF ZO'N BAL BEWEEGT. DIT IS EEN VOORBEELD VAN HOE EEN EIGEN NORM WORDT GEHANTEERD IN PLAATS VAN DE OFFICIËLE REGEL. KIJK, ZEGGEN DE GOLFERS,ZOLANG DE BAL NIET IN EEN BETERE POSITIE IS KOMEN TE LIGGEN EN IK ER DUS GEEN VOORDEEL VAN HEB,IS HET NIET VAN BELANG DAT DE BAL IS BEWOGEN UITERAARD ZIJN WE OOK NOG EVEN BLIJVEN STILSTAAN BIJ DE WAT MOEILIJKE START VAN DE AFDELING GOLF IN DE HOCKEY-CLUB BE FAIR. "TOEN EENMAAL IN DE PREAMBULE WAS NEERGELEGD DAT DE MATERIELE INBRENG VAN DE AFDELING GOLF(CONTRIBUTIES) EEN VRUCHTBARE SYMBIOSE MET DE IMMATERIËLE INBRENG VAN DE AFDELING HOCKEY(VERENIGING,SFEER) ZOU KUNNEN OPLEVEREN. WAS EIGENLIJK DE KOGEL DOOR DE KERK". DAT NAM NIET WEG OVERIGENS, DAT BV. DE BOSHOLE EIGENLIJK ALLEEN VIA EEN FAIT ACCOMPLI WAS TE REALISEREN. DAAROM ZAAGDE T. DE B. 'S NACHTS AF EN TOE EEN BOOMPJE OM. DAT VIEL NIET OP,TOTDAT HIJ EEN KEER ZIJN GEDULD VERLOOR EN ER TE VEEL: TEGELIJK OMZAAGDE. OOIT HEEFT HIJ OP EEN FEEST DE VERHOUDINGEN ALS VOLGT SAMENGEVAT: "AL BEN IK HIER NOG 50 JAAR IN BE FAIR, IK ZAL ALTIJD EEN GAST BLIJVEN .MAAR DAT IS NIET ZO HEEL ERG WANT BE FAIR IS EEN GOEDE GASTHEER". OVERIGENS IS HET MET DE WAARDERING VOOR TOM DE BOOY IN BE FAIR HELEMAAL GOED GEKOMEN. BIJ ZIJN AFSCHEID IS AAN DE PRO DE BOOY, DIE OP ZIJN 65^{E} DE A-STATUS VERWIERF,HET LIDMAATSCHAP VAN BE FAIR VOOR HET LEVEN AANGEBODEN. TOM BENADRUKT OOK NOG EENS DE BETEKENIS VAN DIE PAR-3 CLUBJES ALS BE FAIR EN HET JAGERSPAADJE VOOR DE ONTWIKKELING VAN DE GOLFSPORT. "VROEGER WAS HET ZO, DAT ALS JE HAD GEHOCKEYD EN JE WERD TE OUD DAN GING JE NAAR EEN VAN DIE OUDE BESTAANDE GOLFCLUBS. DE EERSTE ECHTE HAUSSE IN DE BEHOEFTE AAN GOLF IS DOOR CLUBS ALS BE FAIR OPGEVANGEN EN DE MENSEN DIE DAAR HET GOLFEN HEBBEN GELEERD,HEBBEN LATER ZELF,EN VOOR ZICHZELF, DE GROTE BANEN ALS ALMEERDERHOUT,ZEEWOLDE EN NUNSPEET OPGERICHT. HIJ

BEGELEIDT MIJ NAAR BUITEN ALS WIJ HET GESPREK HEBBEN AFGEROND. OP HET PAD NAAR HET HEK NOG EEN ANECDOTE OVER DE BURLAGES. DE LOCATIE IS DE KENNEMER. HET CLUBHUIS BESTAAT UIT 4 OF 5 RUIMTEN DIE MET ELKAAR IN EEN OPEN VERBINDING STAAN. IN DE EERSTE RUIMTE IS DE BAR. N DE VERSTE RUIMTE ZITTEN VIER DAMES TE BRIDGEN.
"HENDRIK",LUIDT SCHALT DE STEM VAN TOM DE BOOY DOOR HET TOCH EEN BEETJE NUFFIGE BAARN,"HENDRIK" ROEPT EEN VAN DE DAMES,"WIL JE MIJ EEN GLAS WARM WATER BRENGEN".
NA ENIGE TIJD KOMT HENDRIK MET EEN GLAS EN ZET DAT VOOR HAAR NEER. DE DAME OPENT EN HAALT ER EEN ... THEEZAKJE UIT . LUID REDENEREND LACHEND IN PYJAMA EN KAMERJAS NEEMT HIJ AFSCHEID AAN HET HEK EN TERWIJL IK IN MIJN AUTO STAP,HERINNER IK MIJ WAT HIJ IN DE LOOP VAN HET GESPREK ENIGSZINS BESTRAFFEND OVER ZICHZELF ZEI:"ALS HET SCHEMERT,GAAN DE UILEN VAN DE WIJSHEID VLIEGEN" EN IK REALISEER MIJ VOOR DE ZOVEELSTE KEER DAT IK MET EEN BIJZONDER MENS HEB GESPROKEN. |
DRÉ THEWISSEN

Zaterdag 16 maart Artikel in Gooi- en Eemlander; Baarns tweetal contra vooroordelen. Stichting tracht begrip te kweken voor gestraften

Van onze verslaggever Jan Wondergem)

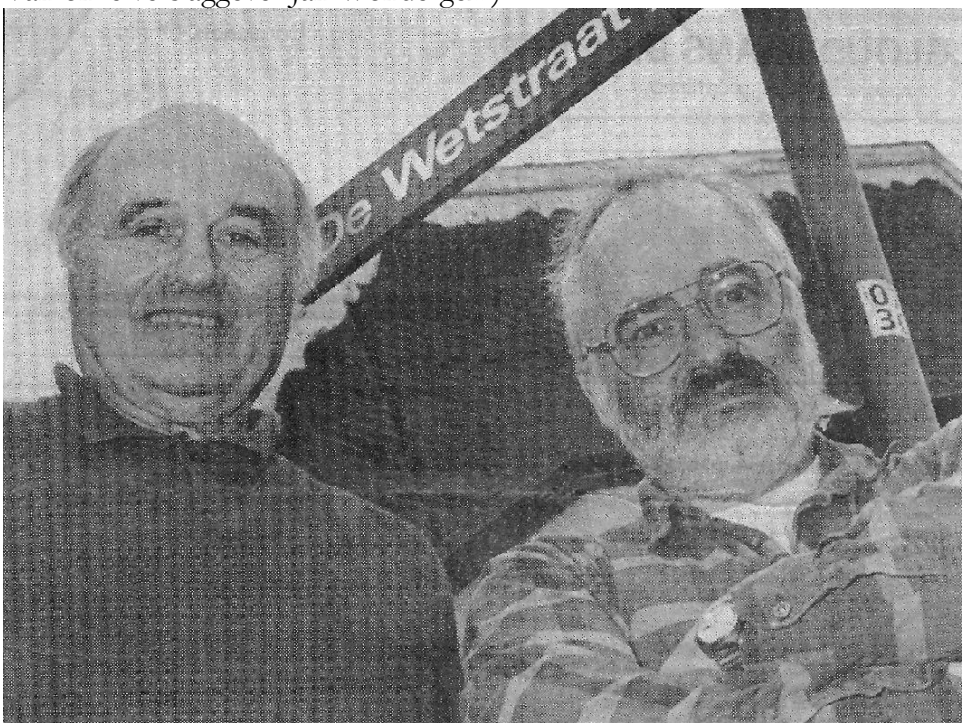

De Booij (links) en Van der Maal willen Nederland beter voorlichten over criminaliteit en strafrecht

BAARN - Volgens de Baarnaars E. van der Maal en T. de Booij bestaat er in Nederland onder de bevolking veel onbegrip over misdaad. en straf. Om daarin verbetering te brengen, is besloten om een stichting op te richten met de naam Voorlichtingsproject en Adviesburo „Kriminaliteit en Strafrecht". De stichting wil meer inzicht geven in de problematiek van misdaad en straf.
Het tweetal is van mening dat een zeer groot deel van de Nederlandse bevolking is bevooroordeeld als het gaat om de criminaliteit. "Eens een dief, altijd een dief', is nog altijd " een uitspraak waaraan waarde wordt gehecht. Ten onrecht, zo menen Van der Maal en De Booij. Bovendien zou de informatie en berichtgeving. over criminaliteit en straf te eenzijdig, te gering en onvolledig zijn.
"Mensen die zijn gestraft voor een criminele daad en hun straf erop hebben zitten, dienen een

kans te krijgen om weer een normaal leven te hebben", zegt Van der Maal. "Dat is nog steeds niet het geval. Er zijn veer ex-gedetineerden die niet in de gelegenheid worden gesteld om opnieuw in de maatschappij te functioneren en die geen dak boven hun hoofd wordt geboden. De kans dat iemand weer terugkeert in de criminele sfeer wordt daardoor vergroot."

Verandering

De stichting Kriminaliteit en Strafrecht wil daar via het geven van voorlichting verandering in brengen. Enerzijds om begrip te kweken voor de problematiek en anderzijds om een bijdrage te leveren aan de preventie van criminaliteit, alsmede de resocialisatie bevorderen van personen die met politie en justitie in aanraking zijn gekomen. De stichting denkt dit te doen door lezingen en spreekbeurten, het schrijven van artikelen en onderzoek verrichten. Voorlichting kan worden gegeven aan de bovenbouw van Havo en VWO of aan groepen in het onderwijs van gelijk niveau. Van der Maal heeft daarin veel ervaring. Hij verstrekte reeds twaalfhonderd keer informatie aan groepen, ook aan instanties buiten het onderwijs. Van der Maal deed dat tot voor kort op eigen initiatief het is echter de bedoeling dat deze activiteiten via de stichting, waarvan De Booij voorzitter is en Van der Maal coördinator, een bredere opzet krijgt. Zo zullen ex-gedetineerden en vakkrachten die met gedetineerden te maken hebben of hebben gehad eveneens voorlichting geven aan groepen. De stichting verstrekt ook inlichtingen over de meest uiteenlopende zaken op het gebied van criminaliteit en strafrecht. Iedereen kan het bureau benaderen om inlichtingen in te winnen. "Kriminaliteit en Strafrecht" beschikt over een databank, waardoor de parate kennis ruimschoots voorhanden is. De vergoedingen die de stichting voor haar activiteiten vraagt, zijn gering. "We zijn een vrijwilligersorganisatie: De kosten worden in overleg met de opdrachtgevers vastgesteld", aldus Van der Maal.

Dinsdag 26 maart Brief aan prof dr. A.W.K. Gaillard

Hooggeleerde heer**,** Hierbij wil ik U dank zeggen voor het stimulerende en leerrijke gesprek dat ik met U vandaag mocht hebben. Ik heb daarbij een aantal zaken, die U mij gezegd heeft, duidelijk in mijn oren geknoopt. De informatie verwerking te bezien vanuit het perspectief van de verschillende niveaus, en de interferentiemechanismen. Bij de proefnemingen aandacht te schenken aan de rol van de stress. In dit verband de wenselijkheid om blokken in te lassen bij het putten van perioden waarbij de stress factor zo laag mogelijk gehouden moet worden. Dan te denken aan het putten op verschillende afstanden 40 en 100 cm. Tijdens de opnamen van de corticale activiteiten ook mee te nemen registratie van de hart- en ademhalingsfrequentie. Kortom allemaal voor mij zeer belangrijke opmerkingen. Over de BP bij automatische bewegingen zullen we moeten afwachten wat er gaat gebeuren. Misschien zal tijdens de blokken van non stress versus stress de BP in het laatste geval een grotere amplitude te zien geven. Om de mentale activiteiten in het onderzoek te betrekken, leek U niet raadzaam omdat de vraagstelling duidelijk anders was. Inderdaad dan zou ik twee zaken door elkaar halen. Op zich zelf belangwekkend genoeg maar zoals U de deur zei:" U zult bij het onderzoek Uw handen al vol genoeg hebben". Hetgeen helaas tijdens het gesprek nog niet aan te orde is gekomen, namelijk welke tests ik van te voren zou moeten afnemen om een indruk te verkrijgen van de individuele verschillen van de golfers onderling. In de aanvrage voor uw wetenschappelijk onderzoek: frontale controle over autonome reactiviteit, worden o.m een aantal vragenlijsten genoemd m.b.t negative affectiviteit, etc. In hoeverre zijn deze, of andere vragenlijsten voor mijn onderzoek van belang? Prof Brunia waarschuwde me echter voor een te grote fijnmazigheid. Helaas zijn we ook niet meer toegekomen aan Uw toekomstige carrière als golfer. Mocht U eens kennis willen maken met de sport dan ben ik daartoe altijd bereid en zouden we eens op mijn golfclub Anderstein te Maarsbergen (Mijn zoon is hier de headpro en assisteer ik hem in de zgn "clinics") een balletje kunnen slaan en U daarbij in te wijden in de geheimen van dit raadselachtige spelletje. (let wel golf is geen sport maar een spel!) In de hoop van U een positief bericht betreffende een golfspraak te mogen ontvangen , verblijf ik de vriendelijke groeten, Tom de Booij.

Dinsdag 26 maart Brief aan Prof. P.A.Vroon

Hooggeleerde Heer, Hierbij zend ik U de beloofde fotokopieën. Tevens wilde ik U dank zeggen

voor het stimulerende gesprek, dat ik gisteren met U mocht hebben, alsmede Uw toezegging om mij in de toekomst advies te willen geven bij het onderzoek BP bij golf. Ook was verheugend om te bemerken, dat U ook onder de indruk was van het feit dat de BP veel eerder begint dan wij voor mogelijk houden , zie citaat van Naatanen. De literatuur betreffende de nonlineaire dynamica is ook iets waar U levendige interesse voor toonde en daarbij tevens inzag dat dit veel nieuwe mogelijkheden biedt bij de analyse van corticale activiteiten. (zie artikel Freeman). Uw opmerkingen betreffende coping heb ik ter harte genomen. In dit verband is het interessant dat tijdens het gesprek, dat ik heden mocht hebben met Prof Gaillard, dit onderwerp ook ter sprake kwam. Prof Gaillard gaf nog enkele goede suggesties. Bij het putten ook blokken in te lassen van niet-stress situaties en ook te denken aan verschillende afstanden 40 en 100 cm van de hole. Ook leek het hem wenselijk om tijdens de proefnemingen hartslag en ademhalingfrequentie op te meten. De relatie stress en cognitie is iets waar hij veel waarde aan toekende om bij het onderzoek te betrekken. Tevens na te gaan welke soort interferenties er op treden tussen de lagere en hogere delen van de hersenen bij de informatie verwerking. Hier refereerde hij naar Uw werk. Aan deskundig advies heb ik dus geen gebrek, nu maar aan de slag. Zodra ik weer een stapje verder ben, zal ik daarvan op de hoogte houden. Inmiddels verblijf ik met de vriendelijke groeten, Tom de Booij.

Dagboek Woensdag 27 maart Bijna 2 maanden niet bijgeschreven. Heel hard gewerkt met vruchtbaar resultaat. Veel gesprekken gehad met prof Brunia, prof Vroon, dr Gaillard met goed succes. Lezingen voor club 144, ASAC, Biltse duinen en Rozenstein Nu beginnen met golf in praktijk.

Maandag 1 april Joep en Sascha thuis gehad heel gezellig. Weer begonnen met zwak alcoholische drank. Met Joep naar paarden stal in Lage Vuursche, wat een lief ventje.

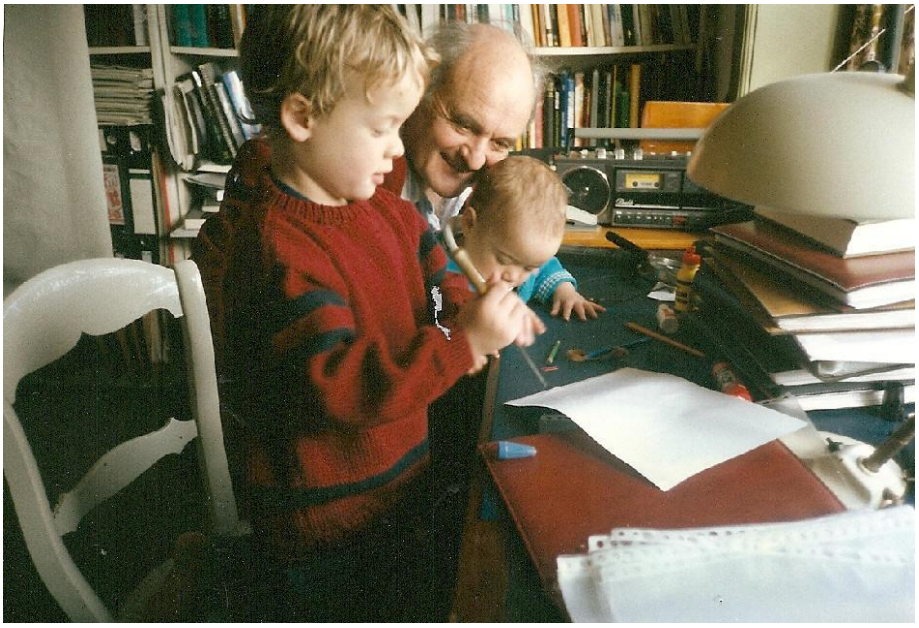

Joep en Sascha aan mijn bureau

Dinsdag 2 april Met Marco gespeeld Nijmegen 87 slagen.

Woensdag 3 april Gesprek met sport psycholoog Blitz.

Zondag 7 april morgen 1e wedstrijd, probeer rustig te blijven. Tempo te houden en niet te veel te praten. Timing ,.Timing.

Maandag 8 april Eerlijkheid gebied: gefaald, goed voorbereid op wedstrijd maar te veel 91 met 2 achten. Te nerveus zegt Mauk. Waarom toch. God knows.

Maandag 15 april Clinic Zoetermeer gezellig, weer te veel gegeten en gedronken.

Woensdag 15 mei Gesproken met Carel Dekker gezamenlijke kwaal; niet doorkomen bij swing

niet doorkomen bij swing onbegrijpelijk. Wat is het toch, het zit heel diep. Slecht gespeeld
Vrijdag 24 mei Indrukwekkende lezing tijdens congres in RAI van Amerikaanse over neuropeptiden, alles kan je daarmee beïnvloeden. Op weg naar zelfcontrole. Hypnose. Denken aan Ardjoenes duif
Zaterdag 25 mei Goed gewerkt aan Amygdala Toch weer te veel alcohol. Met Adrienne naar stad gegeten daarna West Side story
Zondag 26 mei Kleinkinderen komen weer alcohol te veel
Maandag 27 mei. Ik heb moeten toegeven dat ik niet bij machte om om onder druk te spelen 104 slagen op Hilversum, dat is veel teveel om er mee door te gaan. Besloten om er definitief mee te stoppen dwz pro wedstrijden. Het is gewoon een kwelling, ga maar na ik heb het eigenlijk nooit gekund. Interessant is om na te gaan waarom niet. Het zit heel diep dat falen te veel nadenken te veel mogelijkheden. De wil is er wel maar geen vertrouwen what so ever en daarbij wordt het steeds erger. Ik wil trachten van de alcohol (sterke drank) af te komen. It is a contract
Woensdag 29 mei Gedroomd van geologisch instituut, dat ik in de bergen was met de Roever. Slecht weerzien met Roep en daarna met Kampschuur wel. Kortom slecht gevoel over falen dat ik me er zelf heb uitgezet. Tragische depressie droom Heerlijk met kindertjes in Dierentuin, glijbaan Wat gezellig zijn ze.
Zaterdag 1 juni Clinic Nijmegen
Zondag 2 juni Toch niet gehouden aan drankcontract
Maandag 10 juni. Begin golfoefeningen naar handicap 9
Maandag 1 juli Brief van Prof Brunia
Geachte Heer de Booij, Het is me duidelijk dat ik u lang heb laten wachten op een antwoord op uw vorige brief. Dit spijt me oprecht. Vorige week hadden wij een groot Europees Psychofysiologie Congres in Tilburg en ik heb daar redelijk wat tijd in gestoken. Niettemin: u verdient een antwoord. Een van de problemen waar we mee zitten is het "trigger" moment van de beweging. Er is natuurlijk vóór er een armbeweging wordt geïnitieerd al sprake van een fixatie van de houding. Het zal niet meevallen om het begin van de slag (of tik) te meten: eventueel zou in de club een drukknop gemonteerd moeten worden die wordt ingedrukt bij het contact met de "bal". Ik heb hierover met Peter Beek van bewegingswetenschappen gesproken. In principe moet het kunnen, maar zelfs dat levert meer problemen op dan ik me aanvankelijk gerealiseerd heb. Ook een "pilot" studie heeft dus meer haken en ogen. Na de zomervacantie puzzelen we verder. Met vriendelijke groet, Prof C.H.M. Brunia
Juli Brief van Tom de Booij aan Prof Brunia
Hartelijk dank voor Uw brief , dd 1 juli jl. Hieruit bleek dat er wat moeilijkheden schuilen om het begin van de slag te meten. " Voor er een armbeweging plaats vindt is al sprake van een fixatie van de houding" zegt U. Maar bij uw proefnemingen zit de proefpersoon toch in de kooi in een bepaalde houding (zittend) voor hij of zij de knop moet indrukken. Indien blijkt dat .de staande houding van de golfer te veel artefacten laat zien, dan is het misschien zelfs mogelijk de putbeweging zittend te laten uitvoeren. De emotionele spanning om de put al dan niet te maken blijft dan waarschijnlijk toch even groot. Nu wat betreft het meten van het begin van de slag. Het lijkt me niet onoverkomelijk een electronisch apparaat te maken om te registeren het exacte moment waarop de putter door de armen naar achter wordt bewogen, want dit is het moment waarop alles aankomt. U zult het wel naar het rijk van de golfmythologie verwijzen: maar dan weet de golfer al of de put er wel of niet ingaat. Het programma is al klaar en het moet alleen nog worden uitgevoerd. " What you set is what you get". Het gaat nu juist om te zien wat er in de hersenen gebeurt, door het meten van de electrische activiteit in bepaalde delen, vóór er een beweging heeft plaats gevonden en of het mogelijk is om te zien of er een relatie bestaat tussen de voorbereidingsfase (what you set) en wat het zichtbare resultaat is (what you get). Het lijkt mij dus overbodig om iets te maken wat aangeeft het exacte moment waarop de bal wordt geraakt. Het is dan toch al veel te laat. The point of no return is allang gepasseerd. Inmiddels ben ik nog dieper in de literatuur gedoken en me vooral verdiept in de emotionele problemen. De factor

stress bezien zowel vanuit psychologisch als neurochemisch perspectief. Daarbij vooral de onderlinge relatie van de amygdala, hippocampus etc en het striatum is zeer belangwekkend. Verder om te zien hoezeer de sensore input via het limbische systeem de programmering beïnvloedt. Iets waar elke golfer direct mee te maken heeft. Hij hoeft maar te denken of hard op te zeggen : Als ik maar over dat water heen kom en prompt ziet hij zijn bal even later het water in belanden. Met de vriendelijke groeten, Tom de Booij.

Met kleinkinderen naar Zandvoort

Dagboek Dinsdag 2 juli Hele tijd niet bijgeschreven, wel hard gewerkt, maar nog een beetje chaotisch. Het onderzoek loopt traag. Golfen gaat slecht. Pijn in mijn buik 10 cm onder navel. Nogal ongerust. Maagzweer afhankelijk alcohol?
Maandag 8 juli Dramatische golfwedstrijd, maar toch geen spijt te zijn gegaan. Probeer nu eens van de alcohol af te komen. Beginnen met systematisch te werken.
Maandag 8 juli Artikel in maandblad golf Dormeuil cup voor professionals.
Negentien professionals van vijftig jaar en ouder, maar allen jong van hart. De deelnemers aan de Dormeuil Cup, het geesteskind van Ton Enthoven, zorgden op De Dommel voor een schitterende da

g

Senioren golfkampioenschappen voor professionals op de golfclub de Dommel

Eigenlijk', zei Tom de Booy bij aankomst, 'wilde ik helemaal" niet meedoen. Ik speel zo vreselijk· slecht. Maar Enthoven bleef maar aandringen; ik kon gewoon geen 'nee' meer zeggen' De 66-jarige De Booy eindigde dan ook als laatste, maar zijn verhalen waren als vanouds weer goed voor een plaats in de top 10. 'Ik ben', vertelde hij, 'weer aan het studeren. Wordt een project dat in 2004 moet worden afgerond. Wat gebeurt er in de hersenen van een golfend mens? Wat een materie, wat een onontgonnen terrein!

Dagboek Zondag 14 juli- maandag 29 juli Vakantie met Adrienne: Mürren, Chamonix, Grand Motte. Heerlijke tijd, alleen veel te dik en last van maag morgen naar dokter. Toch ongerust. Veel te dik 86 kilo schande nu naar 78. Verder in vakantie een brainwave: reward /punishment liggen in de amygdala heel dicht bij elkaar ook in leven en golf.

Vakantie in Mürren. Links uitzicht op Eiger. Mönch, Jungfrau. Rechts uitzicht: Grosshorn noordwand

Vakantie in Chamonix. Links Aig Verte en Dru. Adrienne op golfbaan. Rechts: houdt de grafstem voor Lionel Terray vast

Vakantie in de Ardeche. Op bezoek bij de familie Schellevis

Woensdag 31 juli Bij de dokter geweest: luie dikke darm cultuurverschijnsel, wel een opluchting om dit te horen. Graszagen gekregen om de dikke darm weer tot activiteit aan te zetten. Kamer opgeruimd alles klaar gemaakt voor nieuwe aanval op de hersenen !!
Dinsdag 13 augustus. Nu begonnen iets op papier te zetten. GSR oefening gedaan, ook goed begin met piano, maag beter ! Probeer dank laag te houden..
Woensdag 14 augustus Bij dokter geweest 1. buik was weer goed 2. keel virale ontsteking. 3. pillen tegen zenuwen golf beta blokkers. Waar moet ik beginnen met mijn research . Nieuw injectie is nodig om weer te beginnen. Alles netjes opgeborgen, alle benodigde literatuur verzameld. Nu is het moment gekomen om de cirkel te vernauwen, licht komt dan naar binnen en hoe het interfereert met de sensore stimuli in de hersenen.
Woensdag 14 augustus Brief van Kees Zeeleberg (penningmeester van Be Fair)
Beste Tom, Het is helemaal gelukt. De volledige claim van f 26.000 over de golfschool heeft de fiscus inmiddels laten schieten. Nog bedankt voor je (onmiddellijke) hulp
(Be Fair moest BTW betalen voor de inkomsten van de golfschool die bestemd was voor niet-leden. Ik heb echter met de presentielijsten kunnen aantonen dat 3/4 van de leerlingen lid zijn geworden van Be Fair. Dit heeft de doorslag gegeven dat de fiscus afgezien heeft van de BTW heffing).

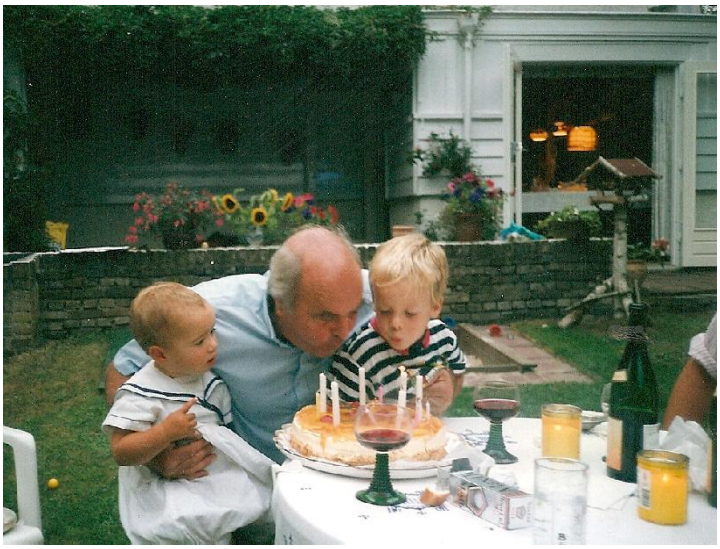

Mijn 67ste verjaardag met mij twee kleinkinderen Sascha en Joep

Zaterdag 21 september Brief van mijn tante Engelien de Booij
Lieve Tom, Te zijner tijd wilde ik nl een soort leven van je grootvader samenstellen. Uit zijn nagelaten geschriften, maar dat is toekomstmuziek. Het is bij dat werk goed om te weten hoe de memoires tot stand gekomen zijn en vooral om welke illustraties en speciale brieven jouw exemplaar bevat. Dat wou ik dus vastleggen en ik nam de 2 delen mee naar Bilthoven om ze over een paar dagen weer terug naar den Haag te brengen. Ik bekeek de boeken vluchtig bij Alfred en genoot van de vele illustraties Ik herinner mij wel dat Vader ze schreef op dat mooie papier en ook dat Moeder en ik ons ongerust maakten dat ze het nooit af zouden zien omdat Vader soms hele hoofdstukken uit boeken overschreef (over Atjeh, over Japan enz) en zijn eigen levensbeschrijving maar niet vorderde ! Die stukken ontbreken in het getypte exemplaar, dus denk ik dat hij eerst getypte memoires maakte ten behoeve van Chré de Booij die hem daartoe verzocht had en later het idee kreeg om ze - misschien wat meer uitgebreid - voor zijn kleinkinderen samen te stellen. Dag, veel liefs Engelien.
Dagboek Woensdag 25 september Weer eens bijgeschreven. Gisteren op bezoek bij Flipse en tante Betje *(bijnamen voor Joep en Sascha)*. Wat een lief stel. Wat een zegen zo'n tweetal. Belangrijke ontwikkeling voor mijn schoonzoon Paul. Hij gaat samenwerken met mijn zwager Huib ter Haar! OSMers helpen met hun probleem kinderen. Gisteren gevraagd voor regelcommissie Anderstein.
Zaterdag 9 november Anderhalve maand niet bijgeschreven. Piano gaat goed, veel clinics gehad. Nu weer met volle kracht aan de studie. Beginnen met ventrale striatum versus dorsale striatum.
Dinsdag 31 december Sinds bezoek aan Elsbeth en Jaap op zondag 29 december verwoed aan het opruimen volgens het systeem C2 dat Elsbeth me geleerd heeft. Goede voornemens voor 1992.

1992
Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's
Dagboek Woensdag 1 januari. Laat opgestaan.. Amygdala bestudeerd. Alles iets systematischer. Joep komt logeren. Vervelend telefoongesprek met Hylkema over mijn acties om openen zomergreens. 2 leden van de baancie gepasseerd. Trok parallellen met mijn zoon. Heeft me wel benoemd als voorzitter ad interim van de Regel Commissie.
Donderdag 2 januari. Gedroomd van Gerda Markus was niet gelukkig getrouwd, wilde met mij. We werden steeds gestoord.
Vrijdag 3 januari Met Joep naar Circus was bang voor clown, wilde nooit meer naar circus vond het toch wel mooi. Hij had al eerder een clown trauma opgelopen. Bij terugkomst wielklem, bonnetje van parkeerautomaat was van de vooruit weggewaaid. Pech en kost veel geld.
Zaterdag 4 januari Hard gewerkt, weer verkouden geworden.. Steeds intensere dromen Zondag 5 januari. Nieuwjaarsreceptie golfclub, te veel champagne. Domper op feestvreugde. Carp blijft voorzitter Regel commissie.
Donderdag 9 januari- donderdag 16 januari. Vakantie met Adrienne naar Lanzarote.
Vrijdag 17 januari 1 jaar na uitbreken golfoorlog. Terug van heerlijke vakantie Lanzarote. Nu weer proberen systematisch te werken Vermageringskuur nu 84.5 naar 80. Mooie brief gehad van KNAV mijn brief wordt geplaatst in Bergflits
Zaterdag 8 februari- zaterdag 15 februari Skivakantie wintersport zelfde plaats als in 1991 Zwitserland met familie Strumphler en Saxton
Zondag 23 februari. Weer voor de zoveelste maal opnieuw begonnen Oh, die drank wanneer kan ik er nu eens afblijven en ook het pondje dat door het mondje gaat. Weer begonnen aan C2.

Vakantie Lanzarote

Februari Brief van Tom de Booij aan het bestuur van de Koninklijke Nederlandsche Alpen Vereniging (geplaatst in het verenigingsblad Bergflits)
ZEER GEACHT BESTUUR, In het Nederlandse ochtendblad "De Telegraaf" van zaterdag 14 december jJ. op pagina 2, onder de rubriek "Wat anderen ervan denken", werd een brief afgedrukt van Uw oud-voorzitter de Heer F.H. Schreve. Als resultaat van een kort geding, dat was aangespannen naar aanleiding van een artikel in de Telegraaf van 19 oktober jl. In dit laatst genoemd artikel werd twijfel gezaaid over het succes van Balt Vos en de Nederlandse expeditie van 1984. Zo leek deze onverkwikkelijke zaak tot een relatief goed einde te zijn gekomen, ware het niet dat de Telegraaf gemeend heeft een naschrift te publiceren, waarin zowel de Heer Schreve als Bart Vos op niet mis te verstane wijze in een kwaad daglicht worden gesteld. De volgende zinsneden spreken wat dit betreft boekdelen: "De heer Schreve had en heeft er belang bij de expeditie van 1984 als succesvol te bestempelen". Het naschrift besluit met volgende woorden "Ik ben er zelfs niet zeker van of Vos er zeker van is .... " (gedeelte van een uitspraak van mevrouw Hawley op 26 november 1991). Uiteraard loopt men dit risico als men het opneemt tegen machtige instanties zoals de Telegraaf. Om een nieuw kort geding aan te spannen of ingezonden brieven te versturen zal de zaak eerder nog meer verergeren. Maar het keiharde feit blijft recht over eind, dat aan de integriteit van de Heer Vos wordt getwijfeld. Dit feit staat niet op zich zelf. Steeds meer worden we opgeschrikt door het in twijfel trekken van topprestaties, zoals de beklimming van de Lhotse zuidwand, een roeitocht over de stille oceaan etc. Van Uw bestuurslid de Heer R.A.V. Jonker, vernam ik gister dat het bestuur van de KNAV buiten deze gehele affaire wil staan en het beschouwt als een persoonlijke aangelegenheid van Bart Vos en die leden van de KNAV die hem bij een eerherstel willen steunen. Gezien de bovengenoemde ontwikkelingen, meen ik echter dat het Bestuur van KNAV er goed aan zou doen haar standpunt in deze te wijzigen. Niet door het doen van uitspraken of Bart Vos al dan niet op de top heeft gestaan, maar wel in algemene zin wat de KNAV vindt van de mogelijkheid van de toetsbaarheid van een topprestatie. Waarbij dan voorop moet staan het vertrouwen, dat men in haar leden ongeacht of er al dan niet een bewijs van de prestatie kan worden geleverd. Vooral in de steeds verdere commercialisering van de sport, waar grote geldelijke belangen, helaas een steeds grotere rol gaan spelen, is een ondubbelzinnig standpunt in deze van een ideëel orgaan als de KNAV van essentieel belang. Toekomstige expeditieleden zullen dan vertrekken met het gevoel dat hun vereniging hun door dik en dun de hand boven het hoofd zal houden tegen alle valse aantijgingen die in de toekomst steeds vaker de kop zullen opsteken. In dit verband is het misschien zinnig om een paar zinsneden aan te halen uit een maandblad Golf van december 1991, nummer 10 p. 9, waarin hoge autoriteiten van de Professional Golfers Association een standpunt innemen tegenover hun leden. John Paramor legt namens de PGA een verklaring af betreffende de diskwalificatie van een speler. "Als twee spelers verklaren iets te hebben waargenomen dat niet door de beugel kan, dan geloven wij die spelers". Dat past niet bij golf en wij vertrouwen nog

altijd op de eerlijkheid van de spelers". Het karakter van topprestaties in bergklimmen en de golfsport zijn wat dit betreft sterk aan elkaar verwant, beide gebaseerd op een vertrouwensrelatie. De wetenschap dat een topsporter het vertrouwen geniet van zijn Vereniging is van onschatbare waarde. Dit is in het geval van Bart Vos weer eens duidelijk aangetoond. Door het innemen van een standpunt aangaande dit vertrouwen in de meest algemene zin des woords zal de KNAV een waardevolle bijdrage kunnen leveren voor zowel alle zaken die in het verleden zich hebben afgespeeld als wel een 'trendsetting' naar de toekomst. In een serie telefoongesprekken heb ik gisteren een aantal mede-ereleden en leden van de KNAV (o.a. de heren Dijk, Plugge, van Rijswick, Schreve en Leopold) benaderd en gevraagd naar hun standpunt in deze kwestie. Zij waren eveneens van mening dat het goed zou zijn als de KNAV een standpunt inneemt, zoals ik in bovenstaande brief heb trachten te verwoorden. Ik hoop ten zeerste, dat Uw bestuur in deze een standpunt zal innemen, waarvan gezegd kan worden, dat alle alpinisten, die een topprestatie hebben geleverd of zullen leveren in de wetenschap verkeren dat zij op hun woord door hun vereniging zullen worden vertrouwd, uiteraard tot het tegendeel is bewezen. Momenteel lijkt het er op alsof de bewijsvoering moet worden omgekeerd! De diepere drijfveer van mij om deze brief schrijven is gelegen in het feit, dat we tegen deze kwalijke stroming een halt moeten toeroepen misschien als een roepende in de woestijn. Inmiddels verblijf ik met de meeste hoogachting, Uwe dw Tom de Booij.
Naschrift van het bestuur bij de brief van Dr. T. de Booij.
De affaire "Everest" heeft de Nederlandse alpiene gemoederen danig verhit. In de stroom van publicaties die naar aanleiding van het gerezen conflict het licht heeft gezien, is bovenstaande brief van de hand van ons erelid Tom de Booij een verademing, hierin worden geen beschuldigingen, verwijten of twijfels tot uitdrukking gebracht, maar slechts de nuchtere constatering, dat onze sport zich niet leent voor toetsing in absolute zin. Ons spel kent geen scheidsrechters en geen waarnemers, en zeker bij topprestaties als een beklimming van de Mt Everest is de hoofdrolspe(e)l(st)er eenzaam en -dikwijls- alleen. De omstandigheid vereist van alle betrokkenen een hoge mate van wederzijds respect en vertrouwen in elkaars integriteit. Het is dit laatste aspect, dat Dr. de Booij in zijn brief nog eens nadrukkelijk onderstreept. Hij waarschuwt tevens tegen de tendens, dat - onder invloed van media, sponsors en commerciële competitie - een prestatie slechts geloofwaardig geldt, wanneer zulks door de beklimmer onomstotelijk kan worden bewezen. Het hoeft geen betoog, dat het bestuur het met de inhoud en de strekking van de brief van Dr. de Booij roerend eens is. Hij stelt, dat "alpinisten die een topprestatie hebben geleverd in de wetenschap [moeten kunnen] verkeren, dat zij door de Vereniging op hun woord worden geloofd". Dat is ook het overtuigde standpunt van het bestuur. Het zal gelden voor alle toekomstige alpiene wapenfeiten, maar geldt evenzeer voor prestaties in het verleden: voor ons staat vast dat Bart Vos in 1984 de Mt Everest beklom en daarmee de eerste Nederlander was, die op de hoogste top van de wereldbol stond. Dat succes - voor hem, zijn expeditie en voor de Koninklijke Nederlandse Alpen- Vereniging - kan (gelukkig!) niet door enkele pennestreken in een dagbladartikel ten niet worden gedaan. De leden van de Koninklijke Nederlandse Alpen-Vereniging kunnen erop rekenen dat hun prestaties, hoe gering of belangrijk deze ook mogen zijn, erkend zullen worden. We bedrijven tenslotte een sport, waarin "gentleman/lady-like behaviour" een belangrijk element is. Laten we er met ons allen voor zorgen, dat dat zo blijft.
Herman Tollenaar, voorzitter.

Donderdag 12 maart Brief van prof. Brunia

Geachte heer de Booij, Naar aanleiding van uw brief en de bespreking, die wij destijds gehad hebben, zou ik graag het volgende naar voren willen brengen. Wij hebben gisteren opnieuw de verschillende problemen rond de registratie van de BP tijdens het eindspel besproken. Wij zullen in ieder geval enkele pilot-registraties maken, maar denken dat een volgend gesprek toch nodig is
De technische dienst zoekt deze week drie dingen uit:
1} de prijs en levertijd van een versnellingsopnemer, die we op een club zouden willen monteren.
2} de levertijd van een serie LEDs, en

3} de prijs en levertijd van HALLs trips , die wellicht onder het "mini-green" bevestigd zou kunnen worden om de snelheid te kunnen meten.
We gaan er vanuit dat U ons wel aan een club kan helpen en dat we het "mini-green" mogen gebruiken. We denken aan een tweetal registraties van twee personen die tegen elkaar spelen, zodat we beschikken over vier curves voor ons middelingsprogramma. We zouden per proefpersoon een zittende en een staande registratie willen maken. Voor zover wij weten is er nooit een BP geregistreerd bij staande proefpersonen. We verwachten bij de registratie trouwens een hele serie problemen oogbewegingen zullen niet te voorkomen zijn, maar zijn zeer storend. Hetzelfde geldt voor hoofdbewegingen. Wij zouden de signalen het liefst versterken op het hoofd, om een gunstiger signaal-ruis verhouding te krijgen. Daar hebben we geen oplossing voor in huis, maar als we eenmaal besluiten om in de niet al te verre toekomst een diepergaand onderzoek te doen, moet zoiets wel gerealiseerd worden. Ik laat U weten wat de consequenties van de antwoorden op de boven vermeldde vragen van de technische dienst zijn, teneinde met een realistische tijdsplanning te kunnen komen. In de hoop dat we binnenkort concreet kunnen zijn, tekent C.H.M.Brunia.
Dagboek Zondag 12 april Ongelooflijk weer een tijd niet de rust gehad om te schrijven Nogal warrige tijd. Vergeetachtig word ik langzamerhand. Het C2 effect laat beter zien hoe zeer ik op dit gebied gestoord ben. Het wetenschappelijk onderzoek gaat goed maar word wreed afgebroken door de man van de omzetbelasting die as donderdag komt controleren. Nieuwe digitale piano gekocht dit mogelijk door komende erfenis van grootmamma. Het golfen is er bij ingeschoten. Ook hadden we nog een week tante Betje (Sascha) bij ons, druk maar gezellig wijfje Adrienne net een week weggeweest naar Frankrijk ongezellig, probeer nu iets bewuster en geconcentreerder te leven.
Donderdag 7 mei Tom de Booy spreekt voor district 5 van de Ronde Tafel.
Tom de Booy leidt een leven van uitersten. Na de oorlog verlegde hij samen met de heer Egeler de grenzen van het Nederlandse Alpinisme. ze beklommen nooit bestegen toppen in het Andes gebergte, hetgeen voor die tijd gold als wereld prestaties. Als geoloog is zijn betrokkenheid met de natuur als vanzelfsprekend. Tom de Booy is echter ook idealist. Tijdens de revolutionaire 60-er jaren ging hij voorop de barricaden op. De bezetting van het maagdenhuis en het rumoer eromheen, waren zaken waar hij zich toen tot het uiterste voor inzette. Thans leidt hij een ogenschijnlijk rustig leven als golf prof. in hem broeit echter nog de extremiteit die hij in zijn hele leven ten toon spreidde. Vanavond zal hij spreken onder de titel van "het schisma van de evolutie". Hij vindt dat de evolutie te snel heeft plaats gevonden. Het verschil in cognitieve en emotionele beleving is groot. De plaats van de emotie wordt altijd als negatief ervaren, cogniviteit is positief. De mens van vandaag-de-dag houdt zijn intellect onder controle. Emoties worden verdoezeld. Maar, onze hersenen verloochen ons niet. Uit ons is de Matheus Passion ontstaan, maar ook de Holocaust. Door dezelfde mensen. Tom de Booy is een geboren spreker. Een man met een ongekend intellect. Een man die onderwerpen behandelt met een niet alledaagse visie. Een extremist, een idealist, maar ook een aimabel mens die respect afdwingt door zijn gedrevenheid om op welk gebied dan ook tot het uiterste te gaan. Op 7 mei heeft u de gelegenheid uw leven een extra impuls te geven. Luister niet alleen naar Tom de Booy, maar ervaar hem. Het zal uw visie zeker beïnvloeden.
Dagboek Donderdag 26 mei Hemelvaartdag. Drukke tijd gehad met clinics, maar loopt goed, weet wat ik de mensen moet vertellen: Goal setting- movement- evaluation en weer terug. Kijken om het lukt om dagboek te blijven bijhouden. Het is zo belangrijk om later alles weer op een rijtje te kunnen plaatsen.
Vrijdag 29 mei Toegegeven aan moeheid, in de middag een dutje. Vele piano gestudeerd en daarna nog een boek gelezen. Weer vele sexuele dromen gehad. Gezellig met ma in de tuin gewerkt.

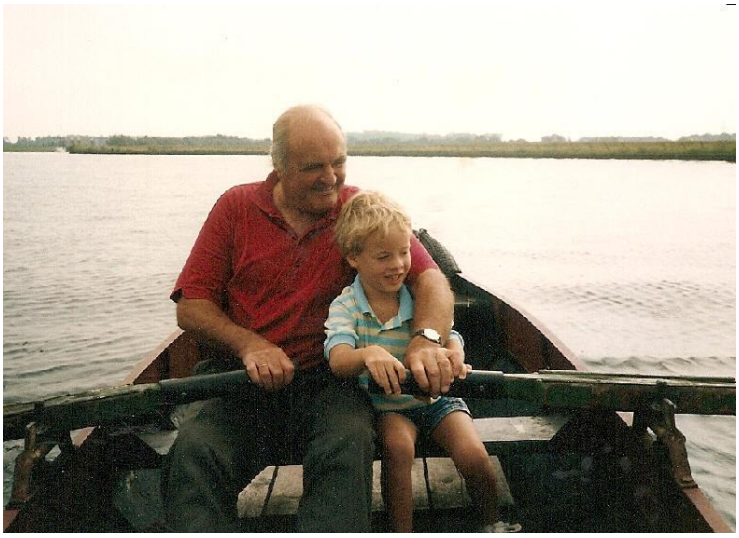

Bootje varen op de Eem met Joep

Zondag 21 juni Artikel in de Grasmat. Tom de Booy Trofee.
"Ik ben Tom de Booy", en ik keek in het gezicht van de nestor van Be Fair Golf. Spontaan, goedlachs en die zijn vele vooraf gaande verhalen hiermee bevestigde. Een golf bobo van het goede soort. De witte zonneklep werkte als een aureool. Het grijze haar en het bruine gezicht gaven het de glans van een goddelijke uitstraling, waarbij de kalende kruin dit nog eens onderstreepte.

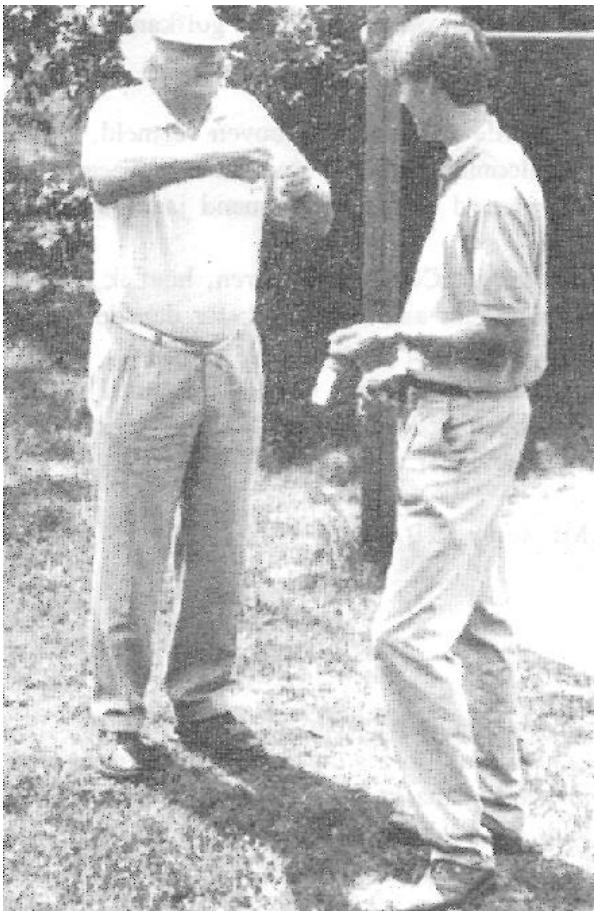

Wedstrijd commissie in bespreking Hans-Erik Sterken (rechts) en Tom de Booij (links)

Als iemand die de belangrijkste stappen heeft gezet voor Be Fair Golf en naast zich onze huidige organisator Ignace Poelman en onze alom bekende verzorger Willem van de 19de hole werd ons in latere toespraken duidelijk, welke vooruitziende blik deze mensen gehad hebben om ons deze sport te kunnen laten beoefenen. Zo ook deze fantastische dag - zon alom, licht windje met 24 flights met een totaal van 50 leden; greensome formule. Alle eer was weggelegd voor het briljante koppel Jan IJben en Cees van der Kwast,die met 40 Stbf.punten de bekers in ontvangst konden nemen van de nestor himself, Tom de Booy. Vervolgens met slechts 1 punt verschil de koppels Tanneke Alpherts met Robert Wester en Marieke Dirkes met Rob Rademaker op de derde plaats met 38 Stbf.punten. We kijken uit naar de volgende Tom de Booy trofee.
Dagboek Vrijdag 3 juli Ongelooflijk maar waar. Weer voorgenomen om dagboek bij te houden op vrijdag 29 mei nu is het 3 juli! Belangrijk gesprek gehad met Frits Souget, heeft mij duidelijk gemaakt mijn verstand is gebaseerd op gevoel en niet op ratio !Precies anders als iedereen inclusief mij zelf beoordeeld. Ongelooflijk dat ik daar nu pas achter ben gekomen. Hij gaf me ook aan waar het hiaat zat bij het schrijven artikelen. De stap van emoties naar ratio is te groot, tussen stappen nemen vandaar dat de gevoelsuitingen als condoleance brieven wel lukken.

Senioren golfprofessionals kampioenschap; Dormeuil cup maandag 6 juli

Vrijdag 17 juli Bureau weer in goed opstelling, licht weer op bureau en computer en piano weer op goede plaats. BMW clinics voorbij. Erg gedroomd over revolutie. Eergisteren pijn in buik, bindweefsel scheuren blaas of darm bekneld gezeten maar nu weer over.
Zondag 2 augustus Begonnen met oerknal, literatuur verzameld nu genoeg om klein stukje te schrijven. bv het geheim van neutrino straling versus zwaartekracht, altijd gezien vanuit de tegenstellingen die elkaar bestrijden en muteren in andere tegenstellingen eeuwig durend proces.
Vrijdag 7 augustus - Woensdag 19 augustus Vacante in ZW Ierland.
Donderdag 20 augustus Terug van heerlijke vakantie in Ierland. Prachtig land zeer ontspannen, helaas weer last van keel en toenemen dupuitren linker pink. Wel te veel gegeten en gedronken. Terug naar 80 kilo veel water drinken en begonnen met hoofdstuk bij plaatjes.
Vrijdag 21 augustus Goed begonnen geen eten en drank. REC vergadering. Oerknal begonnen gedisciplineerd er tegen aan gegaan Veel piano gestudeerd.
Zaterdag 22 augustus Gelukkig mist, we hadden zullen golven met Marlof en Tineke. Intens over Adrienne gedroomd we zijn opnieuw getrouwd. Kamer opgeruimd C2. Zie het weer zitten. Gegeten bij Joost en René Hage.

Vakantie in Ierland

Zondag 23 augustus Clinic broekpolder , geslaagd alleen slechte videobeelden.
Maandag 24 augustus Clinic Zoetermeer, maar moe na geslaagde clinic komt door keel of ouderdom.
Dinsdag 25 augustus Verjaardag 68 jaar. Lief ontbijt Adrienne. Steeds wonderlijke dromen

68ste verjaardag

Dinsdag 1 september Helaas weer iets te veel gedronken, terug naar af. Pianoles gehad, plezierig duidelijk vooruitgang
Woensdag 2 september Veel piano gespeeld. Een beetje om de hete brei, zwaartekracht etc heen gelopen, nu trachten een begin te maken. Neem de overhead sheets als uitgangspunt.
Donderdag 3 september Numansdorp clinic
Vrijdag 4 september Biltse Duinen clinici
Zaterdag 5 september Thuis gewerkt, veel Wagner Parcival, nu toch maar eens begonnen met oerknal. Toch wel vreemd alle contacten die ik heb gelegd met mensen over mij ideeën is weinig van terecht gekomen. Brunia Orlebeke, van der Velden, Frits Souget etc . Het is klaarblijkelijk nog niet rijp genoeg. De lezing is toch in feite niet goed aangeslagen. Er moet toch een weg zijn om het idee wat ik heb nl het inwerken van tegenstellingen nader te kunnen uitbouwen.
Zaterdag 12 september 4 dagen golfen met vrienden in België, vermoeiend. Heel slecht gespeeld, hcp 24 en hoger Te veel gegeten en gedronken. Ja het vlees is zwak etc Nu weer poging doen om te vermageren en verder schrijven aan artikelen, ga maar weer stug door.
Maandag 14 september Quantum wereld versus onze gewone wereld, hier ligt het grote werkterrein

Maandag 21 september 4 clinics gehad zeer goed. Vrouw zei na afloop Herkenbosch dat ik grote uitstraling had. Deze opmerking heeft me sterk geïnspireerd .Zondag schandalig slecht gegolfd, wedstrijd tegen Dick Maans, er zit iets mis tussen de oren maar wat. Vandaag met familie naar Vaals.

Met de hele familie naar Vaals in Limburg

Vrijdag 25 september Groot feest 4 dagen met zijn negenen naar Vaals perfect gezellig en goed harmonie, niet dominant geweest. Beter gegolfd. Mauk reuze in zijn draai. JM weer als vanouds en Mariette als moeder van 2 kinderen. Ma werd wel een beetje voor de gek gehouden, maar was bindende kracht. Nu weer aan de slag.
Donderdag 1 oktober Weer goede clinic Nijmegen. Oplossing regelboekje: Blauw 2e bal, Wit bal in spel, Geel provisionele bal en Rood verkeerde bal alles draait hierom. Gisteren weer om de brei heen gedraaid. Hoe mijn verhaal te beginnen. John Kerr van Nijenrode belde nog en vroeg hoe het met het onderzoek stond. Ik kon hem weinig positiefs mededelen. Vandaag 1 oktober: Zou het nu een keer lukken. Het gaat om de indeling met C2 uitwerken.
Vrijdag 2 oktober Webo clinic zeer zwaar de verantwoordelijkheden.
Zaterdag 3 oktober. Finale dag BMW geslaagd.

De BMW finale dag . De groep die de wedstrijden en clinics organiseren

Zondag 4 oktober Ramp van de Bijlmer met El Al vliegtuig .
Maandag 5 oktober Niet om te geloven, start nieuwe campagne alcohol. Hoe lang hou ik het vol. Geen jenever, wel rode wijn, veel water drinken.
Dinsdag 6 oktober Gelukt wel behoefte aan alcohol geen jenever en nu nog avond drankje 2 glazen port laten verdwijnen Piano gerestaureerd nu prachtig instrument. Proberen vandaag raamwerk te maken voor publicatie.
Vrijdag 9 oktober Alcohol actie gaat goed. Veel piano haast verslavend. Nu indeling van boek: oerknal- bewustzijn onder motto het is maar hoe je het bekijkt.
Zaterdag 10 oktober Inderdaad afgemaakt de indeling voor lezingen en verhaal, nu nog zien hoe het geheel samen te vatten. Plaat van mens in cosmos van groot naar klein, hoe is de mens zich van alles bewust
Woensdag 14 oktober 3 dagen Frankrijk met Laas, Mauk en Martin en Marco. laatste geworden. Gezellig wel zijn de jongens erg eenzijdige en golf en nog eens golf. Wat word ik oud heel slecht gespeeld 92, 95, 109, 103. Hele moeilijke baan maar wat wil je nu maar proberen langs zij te komen.
Dinsdag 21 oktober Ongelooflijk hoe snel de tij gaat. Goede clinics gegeven. Gisteren rampdag data base beschadigd. Alcohol gaat goed. blijf volhouden
Woensdag 28 oktober Twee goede clinics gehad.. een vrouw zei dat ik vanuit mijn gevoel spreek vanuit de onderbuik ha ha.. Wel leuk om zo iets te horen dit dus meer toelaten in mijn denken dat ik niet van mijn rede maar gevoel moet denken. Toch weer te veel gedronken de laatste 2 dagen. Jan Maarten gezellig bij ons gehad.
Zondag 1 november Eindelijk overhead sheets op orde, nu begonnen met het grote werk: opschrijven. Te beginnen met het kleurenschema
Maandag 2 oktober 8.21 begonnen met werken aan bewustzijn, wat is dat?

Vrijdag 6 november Brief van Jan Kees van der Velden, hoofdredacteur maandblad Golfjournaal
Beste Tom, Neen, geen zorg. Ik sta maandag om 10.00 uur bij op de stoep. Bereid je wel een beetje voor (...) en denk na wat je op de volgende vragen gaat antwoorden Dit wordt namelijk mijn opzet voor je brochure:
- Wie is Tom de Booy.
- Wat heeft 'het leven' hem gebracht.
- Waarom is hij gaan golfen.
- Waarom is hij golfprofessional geworden.
- Wat is de relatie tussen 'golf' en 'het leven'.
- Wat is zijn filosofie.

Antwoord op brief van Jan Kees van der Velden dd. 6 november 1992
- Wie is Tom de Booij.
Een man geboren op 25 augustus 1924 te Vlissingen.
Karakterschets:
Moederskindje, Luxe van de keuze, Verwend, Chaotisch, Slordig op bepaalde gebieden, Perfectionist op andere gebieden, Spasmodisch, IJdel, Egocentrisch, Primair reagerend, Gevoelig, Kwetsbaar, Zelf- kritisch, Slecht luisteren op korte termijn, Vitaal, Te veel energie, Ongeduldig, Groot doorzettingsvermogen en wilskracht, Gevoelig voor prikkels van buitenaf, Sensatiezoekend, Showy, Snel afgeleid, Behoefte aan sociale contacten, Creatief en intuïtief, Snelle denker, Agressief, Puberaal, Erkenning zoekend, Moeilijk zijn innerlijk tonend, Sterk dualistisch behoefte aan harmonie en conflict, Schizoid, Leergierig, Alles te willen doorgronden, Geen compromis aanvaardend, Sterk gevoel van eigenwaarde, Bewust van eigen tekortkomingen, Emotionele intelligentie, Bewegelijk zowel geestelijk als lichamelijk (voor zover de leeftijd het toelaat),Inzicht in eigen hypocrisie en oneerlijkheid, Dialectiek tussen Eros en doodsdrift? (Freud).

Uitspraak in horoscoop :" artistieke slordigheid en rommeligheid waar hij zelf alleen nog maar de draad kan terugvinden"
Levensloop: 1924: geboren op 25 augustus 8.24 n.m. Vlissingen.1925-1930 Ned.Indie: Batavia en Ambon. 2 zusjes, waarvan een gestorven. 1930- 1935 Amsterdam. Lagere Montessori school. Zusje geboren 1933 Aerdenhout. 6e klas lagere montesorischool in Haarlem. In september naar Kennemer Lyceum Montessorischool.1940 Naar Instituut Gruno Meyer Haarlem. 1941 1e HBSb Haarlem.1942 Eindeexamen HBSb. Begin studie geologie Amsterdam. 1943 Ondergedoken op Veluwe. 3 maanden boerenknecht, van mei tot september in hol Kroondomein. Door verraad gearresteerd. Via 2 maanden HvB Arnhem naar concentratiekamp Amersfoort.1944 9 maart van kamp Amersfoort op transport Duitsland naar Gelderen. Boerenkecht tot 1 april. Met valse papieren naar Nederland gevlucht. Werkzaam op Shell laboratorium als fabrieksarbeider tot september. Lid van de ondergrondse in Aerdenhout tot einde oorlog. .
1945 Na oorlog in aktieve dienst Binnenlandse strijdkrachten. Menten helpen oppakken ! In september (uitwisseling) begonnen geologie in Bern. 1946 In
september van Bern naar Amsterdam .Weer geologie studie. 1947 Elfstedentocht tot Berlikum. 1948 Candidaatsexamen geologie Amsterdam. BPM studie prijs. 1949 Begonnen met alpinisme en pianostudie (dankzij BPM prijs). 1950 Aangezocht als deelnemer Ned Himalaya expeditie olv Prof Klompé. Wegens gebrek aan geld niet doorgegaan. Samen met Dr Egeler zelf begonnen met voorbereiding expeditie naar de Andes. 1951 Doctoraal examen. 1952 Andes expeditie: Geologisch werk en alpinisme in Cordillera Blanca Peru. Bestijging van Nevado Huantsan (Tot dat moment hoogst onbestegen tot van Zuid Amerika). Tijdens 1e poging val gemaakt van 90 meter.1954 Promotie over onderzoek op Corsica (4 zomers kartering 1947,48,49,51).Getrouwd 1954 Elfstedentocht uitgereden. 1955. Geboorte zoon. Wetenschappelijk onbezoldigd ambtenaar Universiteit Amsterdam. 1956 Geboorte dochter. 2 e Andes exeditie Cordillera Vilcabamba Peru. 3 bergen bestegen en geologisch werk. 1958 Conservator Geologisch Instituut. 1959 3e expeditie Peru, uitsluitend geologisch werk 1961 Zoon geboren. 1962 Geologische en alpinistische expeditie Nepal. Bestijging Nilgiri 7004m. 1963 Elfstedentocht tot Franeker. Ridder Oranje Nassau.1964. Rebellie begonnen tegen structuur universiteit. 1965. 25 maart brief aan Directie Geologisch Instituut met mededeling dat loyale samenwerking met Prof Egeler niet langer mogelijk is. Psychiatisch onderzoek aangevraagd. Onderzoek verricht in 1965/66 door mw Swelheim-de Boer in opdracht het Psychoanalytisch Instituut te Amsterdam. 1966-1967 Associate professor in geology University of Champaign-Urbana, USA. Contact progressieve studenten. Marsen met Luther King in Chigaco en met Stokely Carmichael in New York. 1968. Demonstratie democratisering Universiteit Amsterdam. Inval Russen in Praag meegemaakt. Bij terugkomst demonstratie in Tweede Kamer. 1969 10 maart brief aan College der Curatoren met mededeling dat loyale samenwerking met de Vakgroep en directie van het geologisch instituut niet meer mogelijk is. 28 april bezetting van eigen kamer in geologisch instituut. Oprichting van het Experimenteel Geologisch Onderwijs (EGO project). 4 mei kamer bezet in de bezette Katholieke Hogeschool van Tilburg en op 16 mei een kamer 310 van het bezette Maagdenhuis. 21 mei gearresteerd in Maagdenhuis. Actie tegen rol Shell tijdens de oorlog in Biafra. Luns aangeklaagd bij HM de Koningin voor zijn misleiding van de Tweede Kamer inzake rol Shell in Biafra. 1970 Op wachtgeld gesteld. Afscheidscollege op 30 november. Tijdens rechtszitting tot 500 gulden veroordeeld wegens aandeel bezetting Maagdenhuis . Geopolitieke acties. Acties tegen Milieuvervuiling.1971 50 dagen uitgezeten in Huis van bewaring Utrecht ipv betaling 500 gulden. In juni van buiten af werkstaking georganiseerd in Huis van bewaring Utrecht. Protest tegen gevangenisbeleid. Actie met Kerstmis voor gevangenis Arnhem. Gesprek met minister van Agt. 1972 -1975 Actie tegen burgemeester van Baarn. Eerherstel verkregen voor inwoner van Baarn, voor onterechte opname in krankzinnigen inrichting. Opgepakt en 2 dagen op politiebureau verdacht van actie tegen metro Amsterdam. 1976 Boete uitgezeten in gevangenis van Scheveningen (40 dagen) voor actie in Baarn. 1977 Verbond tegen Ambtelijk willekeur opgericht. 50 candidaten georganiseerd voor Tweede Kamer verkiezingen. 1977 Stichting" Macht en Elite."

opgericht. Publicaties over de rol van de kapitaals elite in Nederland sinds het jaar 800. 1978 Begonnen met golf in Algarve. Lid geworden van Veluwse Golfclub 1979 Lidmaatschap Veluwse Golfclub opgezegd, vanwege het feit dat anders de vereniging mij zou royeren vanwege mijn publicaties in Macht en Elite.. 1980 Begonnen op 1 juli eerste leerling golfles te geven in bos van Lage Vuursche. Oprichting Baarnse Golfvereniging. 1981 Mede geholpen met oprichting van de Golfafdelingen van de Hockeyclubs Be Fair en Hilversum. 1984 Mogelijkheid gekregen om mij aan te melden voor opleiding golfprofessional. 1985 Als golfpro aangesteld Golfclub Be Fair. Elfstedentocht uitgereden. 1986 Elfmerentocht, 1e Noord Hollandse tocht (210km) en Elfstedentocht uitgereden 9 december examen assistent-professional. 1987 vitale depressie. Na psychiatrische behandeling weer ervan genezen. 1988. Pro schap Be Fair beëindigd. Begonnen met neurofysiologische studie met als onderwerp:" Wat gebeurt er allemaal in de hersenen tijdens de preshot routine". 1989 Head pro golfclub Nunspeet . Ontslag genomen op 17 september . 1990 20 maart examen golfprofesional. Neurofysiologische voortgezet. Docent Instituut Toegepaste Neurowetenschappen. 1991. Voorzitter stichting "Kriminaliteit en Strafrecht". 1992 Lid examencommissie golfprofessionals (voor de regels). Vele golfclinics in den lande, alsmede lezingen over de neurologische studie als wel de golfregels. Nieuwe methodiek onderwijs golfregels ontwikkeld.

Wat heeft 'het leven' hem gebracht

Heel veel afwisseling: van de hoogste toppen naar de diepste dalen. De mogelijkheid te hebben gehad om de grenzen in mij zelf te verleggen en een synthese tot stand te brengen waarin de positieve en negatieve krachten in mij op elkaar kunnen inwerken. Het inzicht dat je geboren bent in een nest die het mogelijk maakte om die dingen in het leven te doen en te ondernemen die ik mij zelf oplegde. Daarbij het besef hebbende dat deze geestelijke rijkdom alleen maar mogelijk is geweest doordat mijn voorouders zich hebben verrijkt ten koste van andere inwoners van deze aarde. De 'kloof' tussen de mensen bij de gratie Gods (zie Macht en Elite, no.2 nov 1977) met de andere mensen op aarde is veel dieper dan de diepste kloof op aarde.

Waarom is hij gaan golfen.

In 1978 was ik druk bezig met activiteiten voor Macht en Elite, en toch wil je met je vrouw toch in de vrije uurtjes iets gezamenlijks doen. Ik was weer druk begonnen met tennis activiteiten (waar ik vroeger redelijke prestaties in had geleverd). Maar door een vakantie in de Algarve waren we in contact gekomen met het golfen. Zo zijn we samen begonnen met golfen. Lid geworden van de Veluwse. etc etc.

Waarom is hij golfprofessional geworden.

Heel eenvoudig : omdat de NGF mijn liefhebberij op Be Fair Golf zag als het overtreden van de golfregels. Zo werd mij mijn amateur status ontnomen. Ik kwam tussen de wal en het schip. Geen amateur en geen professional. Dank zij veel lobbying is het toch gelukt om op te gaan voor het pro examen.

Wat de relatie tussen ' golf ' en ' het leven '

Deze vraag is nog eenvoudiger te beantwoorden : "het leven is een walk over" bij het golfen vergeleken. In het leven krijg je een tweede, eventueel een derde kans, maar in het golf is er slechts die ene bal op dat ene moment. (Anybody can hit it a second time). Niemand kan je de schuld geven. Alle verdriet en vreugde moet je met je zelf delen. Zelfs na de paringsdaad kan er nog uitwisseling zijn over het succes of "failure"! Het is de zwarte dood van het zelfbewustzijn. Het bankroet van het EGO. Mooier had ik het niet kunnen bedenken tijdens, mijn experimenten aan de universiteit.

Wat in zijn filosofie. (Zie het EGO project).

De vragen worden steeds eenvoudiger: Ik weet het niet meer. Dat wil zeggen er bestaat geen waarheid meer, alleen zoals ik die zie. Dit houdt in dat alleen mijn "waarheid" nog maar is overgebleven en dit is even veel "waard" als alle "waarheden" die de medeburgers van deze aarde bezitten. Samenvattend:

De "rode" kleur is niet een eigenschap van de buitenwereld , maar een product van mijn perceptie '
Noot: In de golfregels staan alle begrippen, zoals die van een verkeerde bal, tussen haakjes ....
Dagboek Maandag 9 november J.K van de velden geweest na 1 1/2 uur was hij weer op straat. Geen brochure. Een hele opluchting, wel een artikel in Golfblad? Hij zoekt het naar uit was zelf uit. Was zelf ook opgelucht dat de brochure niet doorging. Nu sta ik er zelf voor. Dus begin zelf op te schrijven. Het enige wat er op zit. Men is er nog niet rijp voor.
Dinsdag 10 november Goed gewerkt nu doorgaan opschrijven van overhead sheets, concentreren op de dualistische wegen in de cortex, daar ligt de kans. Nu gezellig naar Wenen met Ma, huwelijksreis
Woensdag 18 november Weer een week geleden, Gezellig naar Wenen met Ma geweest, veel gezien en gehoord. Redelijk weer. Wat een pracht en praal in 17 18 19e eeuw alleen wel voor een paar mensen. In huizen geweest van Mozart, Beethoven hebben geleefd zeer indrukwekkend. Prachtige wandeling Kahlenberg tussen wijngaarden. Nu weer goed begonnen met hersenen. Frontal lobe; ventral versus dorsal lobe. Voor de laatste keer golfen, dit want overmorgen operatie hand.

Vakantie naar Wenen. Op de Kahlenberg tussen de wijngaarden

Maandag 14 december 1992 Algemene Leden vergadering N.P.G.A. Motel Vianen. Gedeelte van de notulen.
Aanwezig Bestuur: A. Jeurissen Voorz./ H. Stevens secr./ M. Groenendaal penningm., L. Verberne lid., W. Koudijs lid., J. Woof lid, H. Joachim lid.
OPENING: Voorzitter A. Jeurissen opent om 14.20 uur de Algemene Najaarsvergadering met een hartelijk welkom aan de leden/ en de gasten L. Heijmans, W. de Rooij, L. Brouwers en R. Oortjes.
De voorzitter vraagt de vergadering een ogenblik stilte in acht te nemen om het overleden Erelid G. Dorrestein te herdenken.
Voorts geeft de voorzitter de Heer R. Oortjes (NGF) het woord. In 1990 zijn er 2600 GVB examens afgenomen, 1991 - 3800 en 1992 - 5300/ de prognose voor 1993 is 6500, dit alles in samenwerking met vrijwilligers. Er is 5/6 jaar gewerkt met de eisen zoals U ze nu kent. NGF hoopt met de nieuwe U toegezonden wijzigingen voor het GVB examen de wachttijden te verkorten. De volgende vragen zijn gesteld door N.P.G.A. aan NGF
Waarom is de professional cq. N.P.G.A. niet betrokken bij het vaststellen van de eisen voor het GVB examen en waarom wordt de N.P.G.A. niet gekend in het bepalen van de examen centra ?

P.v.Wijk: De wachttijden voor het examen waren veel langer dan de beloofde 2 maanden.
R. Oortjes: Met de examenwijziging hopen wij deze wachttijden terug te brengen.
Er komt geen overgangsregeling, vanaf 1 januari gelden nieuwe regels. wilt U Uw candidaten op de hoogte brengen van deze veranderingen. Ik verzoek U dringend geen leden van clubs op te geven voor het examen en ook niet voor 2 verschillende examencentra om sneller aan de beurt te komen.
T. de Booy: Als ik het goed begrijp staat de NGF beunhazen toe.
R. Oortjes: Dat is de realiteit.
B. Hesselman: Wij begrijpen dat niet gekwalificeerde pro's ook op mogen leiden voor het GVB examen ? U bent gast van de N.P.G.A. en komt ons vertellen dat beunhazen zijn toegestaan, dat kunnen wij niet accepteren.
R. Oortjes: Wij (NGF) hopen begrip te kweken voor het aantal examens om de wachttijden op korte termijn terug te dringen, daar is deze verandering voor nodig.
A. Jeurissen: Hr. Oortjes dank voor Uw komst en uiteenzetting.
Dagboek Donderdag 31 december Niet te geloven sinds 18 november bijna 1/2 maand niet bijgeschreven. Toch veel gebeurd. Een stap gezet om het hele spul op papier te zetten. Goed gesprek met Reinier Groenendijk en Joost van Steenis

1993

Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's
Maandag 4 januari 1993 Brief aan Prof. Brunia
Hooggeleerde Heer, Hierbij dank ik U voor uw schrijven van 6 october 1992, waarin U weergaf wat de moeilijkheden zijn geweest waarom nog niet het een en ander nog ~ van start is kunnen gaan. Inmiddels heb ik niet stil gezeten en ben begonnen het een en ander op papier te zetten. Helaas is de primeur aan onze neus voorbij gegaan. Zoals U in bijgesloten publicatie kunt zien, hebben twee Finnen het staande gedaan! Zij konden ook het verschil bij geoefende schutters in BP voor slechte en goede schoten waarnemen. Eenzelfde doel had ik mij ook al eerder gesteld. Maar ja, je moet er tegenwoordig snel bij zijn anders is een ander je al voor. Ons rest nog als primeur: een prijs toe te kennen aan de golfer die de beste BP weet te registeren van een denkbeeldig door hem gemaakte put. Bij mijn bezoek in Wenen heb ik een zeer interessant gesprek gehad met Dr W.Lang. Prof Deecke was op dat moment helaas in Duitsland. Hij was zeer te spreken over de wijze waarop ik de resultaten van de BP wilde overbrengen naar de sportwereld. Hij dacht alleen dat het verstandig zou zijn om het tijdsgebied uit te strekken tot 15 seconden voor de werkelijke beweging. In dit verband zijn de onderzoekingen en metingen van P.S. Goldman-Rakic van belang. Nog de beste wensen voor 1993 in de hoop dat in dit jaar een begin gemaakt kan worden met de eerste metingen. De tijd dringt want mijn streefdatum, zoals U weet is 2004 en dat is nog maar 11 jaar van ons verwijderd, die zijn om voor je weet. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij.
PS Behalve de publicatie van de twee Finnen is er ook nog iets geschreven over BP door de groep van A. Zani(Italie) gepubliceerd in Int.J.Sport Psychol.,22: 376-398 en 402-406
Januari : Vragen formulier van de Nederlandse Professional Associatie (N.P.G.A.)
Enkele vragen en mijn antwoorden :
Vraag 19.Vindt u dat de NPG de opleiding van onze nieuwe collega's in eigen hand moet hebben?
Antw. Dit kost te veel tijd en moeite om dit op papier te zetten, gaarne zou ik willen meehelpen om dit van de grond te brengen, . de eerste taak is de ketenen van de onderdrukking van ons af te werpen anders heeft elk goed bedoeld plan geen enkele zin (zie uitspraak R Oortjes 12 december 1992)
Maar daar kan de PGA niet veel aan doen immers zij zijn de loodgieters in dienst van de badkamersverhuurders !
Vraag 23. Welke van de bovenstaande aandachts velden verdienen meer aandacht of verandering

? Wat zou er dan moeten veranderen en welke aandachtsvelden hebben daar in de grootste prioriteit?
Antw. 1) Opleiding van A en Prof. (andere eisen)
2) Scheiding van teaching en playing prof (andere eisen)
3) De vorming van een machtige PGA om het juk van de NGF af te schudden en een gelijkwaardige doch ongelijke gespreks en onderhandelingspartner te worden . de inbreng van golfprof. bv bij regel, en etiquette in een golfclub om maar iets te noemen,.
4) publiciteit en propaganda van de golfsport dus niet het omgekeerde wat de NGF doet (zie GVB examen)
Vraag 24. Wat is volgens u de taak van de N.P.G.A. ? Wat is ons product?
Antw. De promotie van de golfsport:
- door instructie het geven van instructie in de ruimste zin van het woord
- door de leden van de N.P.G.A. het besef te geven er bij te horen en gezamenlijk naar buiten op te kunnen treden. Zo komen de sponsors en wordt de vicieuze cirkel doorbroken
- het verkrijgen van macht om niet meer als slippendrager van de NGF te fungeren
- macht krijg je alleen om daden te stellen(praten heeft geen zin) op de barricaden dus
Vraag 26 Waar heeft de N.P.G.A. niet naar behoren zijn taak vervuld?
Antw. Zie opening uitspraak voorzitter NGF Olland bij examen uitreiking:" Wij hebben toch maar de opleiding gefinancierd". (wat wil je anders, wie heeft de knikkers om het spel te kunnen spelen)
Vraag 27 Hoe komt het volgens u dat bepaalde zaken niet naar behoren zijn/worden uitgevoerd? Wat is de oorzaak van onze zwakte?
Antw. Historisch begrijpelijk, vroeger hadden de machthebbers van Nederland tassendragers nodig (0.25 cent per uur). De caddies ontwikkelen zich tot lesgevers maw golfprofessionals (diens brood men eet diens woord men spreekt). De organisatie oprichten kon niet anders functioneren dan zij heeft gedaan en gezien deze omstandigheden heeft zij dat zelfs goed gedaan. Tot laten we zeggen gisteren (figuurlijk bedoeld) zijn bestuurders van de N.P.G.A. uitsluitend alleen caddies geweest. Het zelfde proces heeft zich voorgedaan in de bond van tennisleraren werden geleidelijk vervangen door mensen die tegenspel konden bieden tegen de KNLTB.
Vraag 28 Waar heeft de N.P.G.A. wel naar behoren zijn taak vervuld. Waarin is de N.P.G.A. sterk?
Antw. Potentieel in ervaring, maar dit kan pas naar buiten komen indien van de vingers een vuist gemaakt wordt!
Vraag 29 Hoe komt het volgens u dat bepaalde zaken naar behoren zijn /worden uitgevoerd? Wat zal de oorzaak van onze sterkte zijn?
Antw. Dat wij niet meer toestaan een situatie die laatste Oortjes verwoorde, een godslasterlijk schandaal (bonafide misdaad)
Vraag 34 Denk u dat golf en daarmee de vraag naar pro de komende jaren blijft groeien?
Antw. In de 21ste eeuw zal o.m de golfsport en economische noodzaak worden als tegenhanger van de geautomatiseerde wereld. De mogelijkheid om creativiteit te ontwikkelen
Vraag 36 Ziet u in de toekomst ontwikkelingen waar wij als N.P.G.A. ons nu reeds op moeten richten?
Antw. Gegevens die bekend zijn in de medische wereld betreft het functioneren van de hersenen toepasbaar te maken op het onderwijs in de golfsprot dit aspect - het mentale gebied (de preshot routine) is zeer belangrijk voor een beter opleiding, coaching etc (Hier wil ik graag mijn medewerking aangeven)
Vraag 37 Wat wilt u verder kwijt?
Antw. Golfprofessionals mochten tot voor kort niet in het clubhuis komen. Dit is wel veranderd maar het denken van de NGF bobo's is echter nog niet veranderd. Zie als lichtend voorbeeld, de nieuwe eisen van het GVB en de wijze waarop dit tot stand is gekomen, het sanctioneren van beunhazen. (Waar ben je in godsnaam mee bezig met de nieuwe opleiding van de golfpros als

NGF uitspraak Oortjes :"het is toch de realiteit" Ja dat is waar meneer Oortjes, maar die gaat veranderen niet goedschiks dan maar kwaadschiks. De golfpro zal les moeten krijgen in de didactiek van de regels. Inzicht in de opbouw van de regels onder het motto: Hoe vertel ik het mijn kinderen, daarbij zal in het onderwijs vooral in het begin aan zijn leerlingen moeten wijzen op de essentie van het spel Play the ball as it lies and don't cheat, enjoy the game. De kennis van de didactiek van de regels heeft de tegenwoordige prof niet ! Zo sterk zou ik het willen uitdrukken. Op deze manier krijgt hij ook meer macht in het clubleven. Hij wordt dan bv lid of adviseur van de wedstrijd of handicap en regelcie etc. Ook bij het onderwijs en didactiek in de regels wil ik graag mijn medewerking verlenen.

Dagboek Donderdag 7 januari- zondag 7 februari reis naar Zuid Afrika

Met trein naar Düsseldorf en vandaar met Vliegtuig via Muenchen , Nairobi naar Durban, Selbourne Golfclub. Daarna bungalow aan het strand. Gespeeld op Sebourne, gigantisch onweer op 8ste hole tassen laten staan, rennen naar dichtstbijzijnde huis kregen handboeken en bier en werden met auto naar clubhuis gebracht. Ontbijt in de zon en daarna laatste 9 holes gespeeld 's-Avonds volle maan en zware branding.

Tom alleen in de nacht,1 uur weg Adrienne erg ongerust en later boos dat ik een nachtwandeling aan het strand had gemaakt. Met auto naar Ermelo, Johannesburg, Kruger park. Spanning om dieren te zien.Van olifanten tot chitas te veel om op te noemen. Van Johannesburg met de Karroo expres terug naar Kaapstad. Indrukwekkend de leegte van het landschap. Op de tafelberg met lift, Tom is naar beneden gelopen Met auto langs Gardenroute, Stellenbosch, arme sloppen wijken grote contrasten. Naar El Remo een huisje aan de beach . Met vliegtuig terug van Port Elizabeth via Durban naar Amsterdam. Zo kwamen we weer op zondag 7 januari terug in Baarn na een onvergetelijke reis

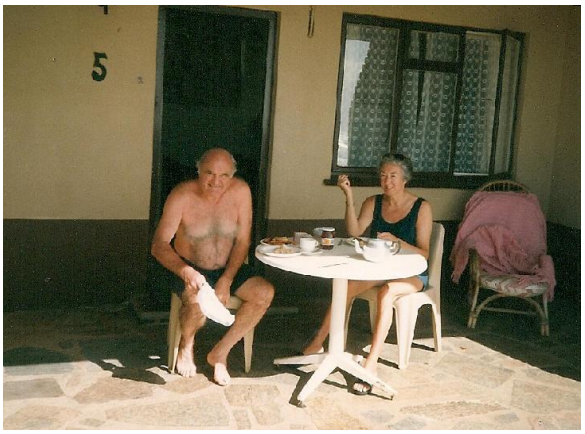

Links: bungalow van de Happy Wanderes Club aan de zee. Rechts: Vulkanische afzettingen van Karoo basalts op de achtergrond

Links: Trans Karroo expres Johannesburg-Kaapstad 25 uur, Kimberley station midden in de nacht. Rechts Adrienne op de Tafelberg

Links: Kaap de Goede Hoop. Rechts: Het strand bij El Remo

Dagboek Zondag 7 februari Terug van 1 maand Zuid Afrika overweldigende reis, zeer goed voor ons huwelijk, veel liefde de uitgewisseld, het land vol tegenstellingen,. wat een verschil tussen have en de have not .Squatten is een nieuw verschijnsel. Dit vergt nader onderzoek. Ook over de hersenen nog nieuwe zaken gevonden. Arrogantie van het bewustzijn. Droomanalyse, zeer belangrijke uitwisseling emotie en geheugen. Nu beginnen met regime van 6 weken van 84 naar 78 kilo. Vruchten, water, 2 glazen wijn, geen bier, geen jenever. Probeer, nu is het menens ook rug verbeteren via fysiotherapeut. Nieuw schema chip putten pitchen, ontwikkelen kracht midden- en ringvinger

Maandag 1 maart 1993 14.00 uur Tekst van de lezing uitgesproken door Dr Tom de Booij in de Toekan zaal van het Motel Vianen "ZO IS TOCH DE REALITEIT"

The genus Caddie was the butt of much satirical fun in popular prints around 1900. In reality the caddie worked too hard and for too little reward to be able to appreciate the jokes.

GEACHTE TOEHOORDERS,
Hierbij heet ik iedereen, die zich interesseert om te luisteren naar mijn lezing , getiteld: "ZO IS TOCH DE REALITEIT" welkom. Het is naar aanleiding van de vele negatieve geluiden, die ten aanzien van de Nederlandse golfprofessionals in het land worden geuit, dat ik gemeend heb er goed aan te doen om een kritische analyse te maken van zowel het verleden als het heden van Golf in Nederland. Niet alleen wat betreft de golfsport in algemene zin, maar ook met het doel voor ogen om de strukturen van de organisaties, die zich met de golfsport bezig houden, tegen het licht te houden. Om echter een verantwoorde analyse te kunnen maken, ben ik als het ware in een soort elfstedentocht langs de verschillende plaatsen gegaan waar mensen woonachtig zijn, die op enigerlei manier met het verleden, de tegenwoordige organisatie, ontwikkeling etc. van de golfsport te maken hadden of hebben. In totaal hebben 55 personen meegedacht en hun kritische geluiden gespuid over de golfsport van verleden, heden en toekomst in Nederland. Hierbij heb ik het voordeel gehad dat ik de personen niet heb benaderd namens een organisatie maar als privé-persoon. Ik kan U wel zeggen, dat ik geschrokken ben van de vele negatieve geluiden, die ik heb mogen opvangen. Ik heb met opzet, zoals U kunt zien op de lijst van namen - die ik vermeld aan het eind van de tekst van deze lezing - dat ik personen uit alle belangengroeperingen heb gesproken, zodat mijn analyse gebaseerd is op een bonte schakering van ideeën, meningen, klachten, verwijten etc. Het heeft weinig zin hier nader op details in te gaan. U moet van mij maar aannemen, dat ik getracht heb om mijn analyse te baseren op feiten en niet op verdachtmakingen of negatieve kritiek, hier is niemand mee gebaat en kan het toch al slechte klimaat alleen nog maar verder vertroebelen. Dit neemt niet weg, dat ik met mijn analyse misschien heel wat heilige huisjes omver zal werpen en dat bepaalde mensen zich aangevallen voelen. Ik zal mijn lezing beginnen met het geven van enkele historische gebeurtenissen, om daarna op de huidige stand van zaken anno 1993 in te gaan. Tot slot schets ik een beeld zoals ik denk hoe in het jaar 2003 de golfsport zal worden beoefend. Een soort science-fiction verhaal.
ENKELE HISTORISCHE FEITEN BETREFFENDE DE GOLFSPORT IN NEDERLAND (1890-1993)
Het golfspel in zijn tegenwoordige vorm begon in 1890 toen Baron van Brienen van de Groote Lindt op zijn landgoed " Clingendael" bij Den Haag enige holes liet aanleggen. In 1893 werd nabij de oude renbaan van Clingendael een 9-holes baan aangelegd . De greens werden met een hekje afgezet in verband met het feit dat 's-avonds het vee op de banen graasde, waardoor te gelijkertijd het gras van de fairways kort werd gehouden. In 1914 werd het Nederlandsch Golf Comité opgericht, met als voorzitter Mr C. Ridder van Rappard en andere edelen in het bestuur. Van Rappard werd opgevolgd in 1916 door J. Baron van Pallandt van Walfort, die in 1920 werd vervangen - nu niet meer door een baron of ridder - maar door een jonkheer, te weten Mr A.M. Snouck Hurgronje. Na hem werden nog twee jonkheren tot voorzitter gekozen: Mr A. Calkoen van Limmen en Mr W.J. Snouck Hurgronje. In 1976 werd voor de eerste maal een niet-adellijke voorzitter gekozen : R. Rahusen, nog wel behorende tot een geslacht dat voorkomt op de lijst van het Nederland's Patriciaat. In 1983 werd hij opgevolgd door de heer Verloop en deze op zijn beurt in 1988 door de tegenwoordige voorzitter van de Nederlandse Golf Federatie: de Heer Olland. (De naamsverwisseling van: Nederlandsch Golf Comité in Nederlandse Golf Federatie, vond plaats in 1973).
Bezien we nu eens de ontwikkeling, die de Nederlandse Professional Golfers Associatie heeft doorgemaakt (N.P.G.A.). In 1924 hebben een zestal golfers, waaronder de Engelsman B. Dunn de N.P.G.A. opgericht. In 1994 jaar vieren we, naar aanleiding van dit feit het 70 jarig jubileum. Moge dan blijken, dat we de noodkreet geuit door B. Dunn in zijn brief van 30 januari 1938 aan zijn opvolger de Engelsman D.Mnnk ter harte hebben genomen:
"It is high time some one else got a chance to say and do something".
Na een bewind van 17 jaar van D. Monk werd in 1955 een Nederlander voorzitter, niemand minder dan Piet Witte, die zijn sporen heeft verdiend en heel veel heeft betekend om de professional in Nederland een hoger aanzien te geven. Het werd hierdoor zelfs mogelijk voor een

professional om in het clubhuis te mogen komen.
In Engeland kennen we een soortgelijke figuur Henry Cotton, die op de parkeerplaats van de golfclub zijn Rolls Royce plaatste, terwijl hij zijn golfschoenen aantrok voor een grote wedstrijd, sandwiches met gerookte zalm nuttigde met een goed glas champagne. Ook hem is het gelukt om bepaalde feodale toestanden te doorbreken. Tijdens mijn elfstedentocht heb ik vele golfprofessionals gesproken, die hun loopbaan als golfer begonnen zijn als tassendrager (caddy). Er moet gauw een journalist opstaan, die deze verhalen gaat opschrijven, want ze zijn behalve hoogst vermakelijk, ook van historisch belang aangezien het ras van caddy bijna is uitgestorven. Het enige dat ik nu al kwijt wil, is wat Bertus van Mook mij heeft verteld. Zijn geboorteplaats Dorst in Noord Brabant (inwonerstal 2000) heeft maar liefst 40 caddy's opgeleverd en hieruit werden er 12 golfprofessional, waarvan Bertus van Mook de eerste was! Voor 75 cent mocht hij de tas dragen (voor 18 holes) en kreeg hij een kwartje fooi als hij het balletje van de golfende heer of dame veilig thuis bracht. Piet Witte werd opgevolgd, na twintig jaar voorzitter te zijn geweest, door Alex Loesberg (Piet Witte is nog een actief golfer, tijdens het senioren professional kampioenschap in 1992 scoorde hij nog rustig 86, een slag beter dan uw spreker!) Loesberg werd na 12 jaar in 1987 door A. Jeurissen opgevolgd. Na zeven jaar is A. Jeurissen in december van het vorige jaar opgevolgd door H. Herrema, de eerste voorzitter van de N.P.G.A. die geen caddy achtergrond heeft.
Waarom ben ik zo precies geweest in het noemen van de namen van de voorzitters en hun zittingsperiode van zowel de NGF als de N.P.G.A.. De reden is gelegen in het feit dat bij de kritische analyse hiervan, men zich niet aan de indruk kan onttrekken, dat er een geleidelijke verandering is opgetreden in de sociale achtergrond van de bestuurders van zowel de amateur als professional golfer organisaties sinds het eind van de vorige eeuw. Alhoewel we bij de analyse van de personen duidelijk een bepaalde ontwikkeling kunnen constateren, zijn de strukturen van de organisaties, die hun belangen behartigen achtergebleven. Dit is, historisch bezien, een geheel normaal verschijnsel. Wetten, strukturen etc. lopen altijd achter op de werkelijkheid. Het nut van jurisprudentie (precedenten recht), zo sterk ontwikkeld in Angel-Saksische landen, is hiervan een duidelijk voorbeeld. Reden waarom ik hierna dieper wil in gaan op de struktuur van de beide organisaties.
GOLF IN NEDERLAND 1993
Bij de bestudering van het struktuur schema van de Nederlandse Golf Federatie, gepubliceerd in het boekje Golf in Nederland 1992, alsmede in de nieuwste editie van het Vademecum van de NGF, vallen ons de volgende zaken op: In de Commissie van het Officiele Orgaan heeft -als lid - zitting de directeur van een commerciële organisatie, die drie golfbladen uitgeeft waaronder het officieel orgaan van de NGF : GOLFjournaal. Alhoewel de NGF alleen direct verantwoordelijk is voor de pagina NGF nieuws, is het toch in zekere mate moreel medeverantwoordelijk (uiteraard niet in strikt juridische zin des woords) voor de inhoud van dit blad. U moet het volgende niet zien als een vingerwijzing naar een zondebok, maar meer als een symptoom van een dieper liggend probleem. Aan de vruchten herkent men nu eenmaal de boom. Wat is het geval: op pagina 23 van het nummer februari /maart 1993, als deel van een jaaroverzicht, staat een lijst afgedrukt van de golfprofessionals met de golfclubs waar zij in Nederland werkzaam zijn. Volgens een mededeling van de redactie van GOLF journaal is deze lijst tot stand gekomen door de resultaten van een enquête toegezonden aan de Nederlandse Golfclubs in een lijst af te drukken. We zien op deze lijst in totaal 121 professionals van de ongeveer 200 honderd in Nederland werkende pro's (A en B). Van de 121 pro's zijn er 8 personen, die in opleiding zijn om pro te worden, terwijl er 8 namen op voorkomen die geen A of B pro zijn en ook niet zijn geregistreerd bij de lijst van pro's die in opleiding zijn. Dit voorbeeld is hier naar voren gebracht, omdat het niet wenselijk is dat in een commissie van de NGF een lid zitting heeft, die tegelijkertijd commerciële belangen heeft. Alhoewel niet juridisch verantwoordelijk, is het toch maar een feit, dat er namen van de niet-gekwalificeerde golfprofessionals op de lijst voorkomen , terwijl de NGF toch de algehele verantwoordelijkheid heeft over de opleiding van de

professionals.
Dat dit geval niet op zich zelf staat, moge blijken uit de mededelingen tijdens een vergadering van de N.P.G.A. op 14 december 1992 te Vianen door de voorzitter van een andere - onder verantwoordelijkheid van de NGF staande - commissie, te weten : Commissie Golfvaardigheidsbewijs. De voorzitter van genoemde commissie heeft de nieuwe opzet voor het examen golfvaardigheidsbewijs uiteengezet. Interessant daarbij was het feit, dat men bij het examen theorie geen regelboekje meer mag gebruiken. Voor het theorie examen krijgt men een aantal vragen (multiple choice), uit een in de handel te verkrijgen boekje, voorgeschoteld. Voor een vrijstelling van het tweede deel van het examen, de technische golfvaardigheid, mag de candidaat, voor het zo fel begeerde GVB volstaan met een handtekening van de pro. Op een vraag van een van de leden van de N.P.G.A. aan de voorzitter van de commissie golfvaardigheidsbewijs van de NGF of ook een niet-gekwalificeerde golfleraar een handtekening mocht afgeven, dat geldig zou zijn voor het examen, was het antwoord: "JA, DAT IS DE REALITEIT".

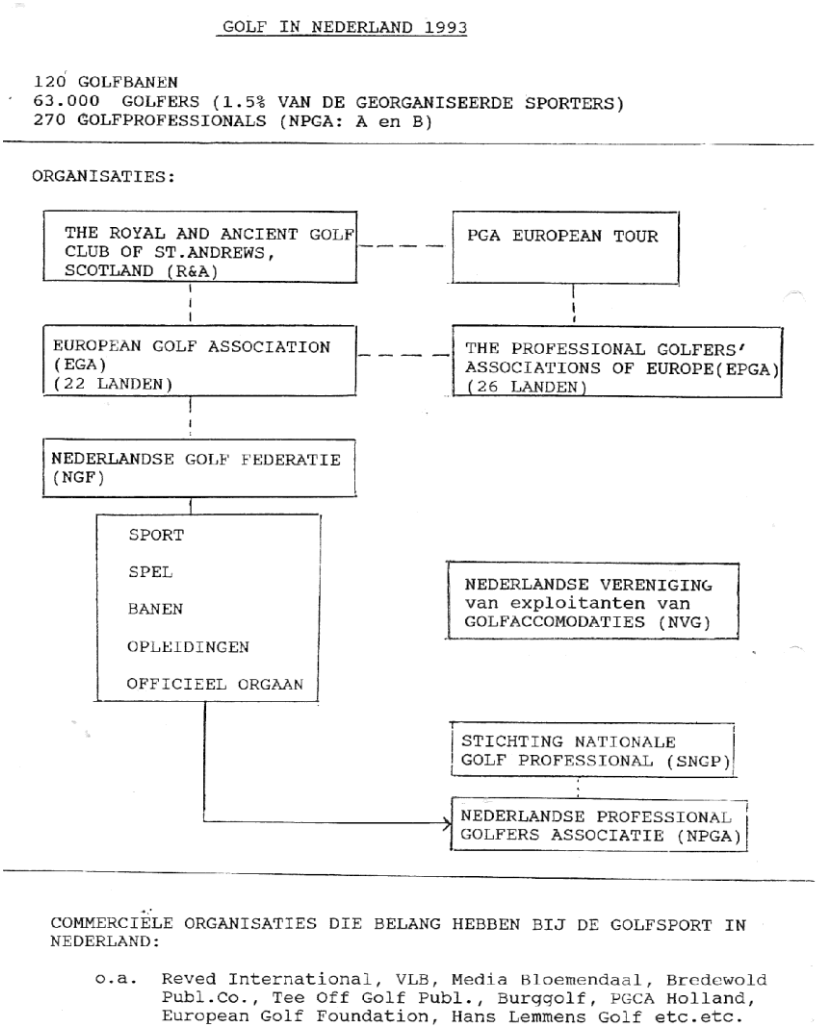

Golf in Nederland 1993

Al eerder verzuchtte onze toenmalige voorzitter in dit verband: " In toenemende mate worden niet-gekwalificeerde 'pro's ingezet om les te geven. Dit is natuurlijk een kwalijke zaak. De N.P.G.A. kan niets ondernemen om dit tegen te gaan." Tijdens een vergadering van Recreatieschappen in Oude Maas op 29 april 1981 hebben Cor Clement, Theo Halewijn en ik aan

de NGF functionarissen voorgesteld om een examen in te voeren voor het mogen spelen op de openbare golfbanen. We waren toen lid van de openbare golfclub Spaarnwoude en hebben o.a. medegemaakt dat mensen lagen te zonnen in een bunker en dat een echtpaar met kinderen hun tentje hadden opgezet op de green van de tweede hole en dat de kinderen de hole een ideaal putje vonden om naar toe te knikkeren. We werden toen afgedaan door de heer van Hengel van de NGF, met de mededeling dat Ajax toch ook niet voetbalt op een openbaar terrein, maar op een terrein van een besloten vereniging. In het tweede nummer van de Golfchip, het mededelingenblad van de Baarnse Golfvereniging van april 1981, p.6, wordt in de slotzin van de voorzitter de situatie van het openbare golf in Nederland van 1981geschetst:
"Vele golfers wijken uit naar Spaarnwoude, maar ook daar dreigt de golfbaan verstopt te raken, vooral omdat men daar zo maar zonder enige kennis van golfen, laat staan van de gedragsregels de baan in mag. Een golfbewijs - zoals door ons is voorgesteld - zou ook daar ons inziens uitkomst kunnen brengen, niet alleen voor een goede doorstroming maar boven alles voor een betere veiligheid. Het woord openbaar staat. toch niet gelijk aan : GA JE GANG MAAR. Vele problemen ... maar door een bundeling van krachten van overheid, Nederlandse Golf Federatie , Privé clubs, de PGA (de organisatie van golfprofessionals) en alle 'vrije golfers' moet het gewoon lukken om de golfexplosie in goede banen te leiden " Uiteindelijk is er het GVB gekomen, maar we zien in dit examen niet bepaald terug wat we toen voor ogen hadden. Wij wilden meer het examen in eerste plaats invoeren voor de veiligheid, de goede toepassing van de gedragsregels, zodat het drukke verkeer op de fairways een beter verloop kon hebben. Niet zozeer had dit examen de bedoeling om te zien in hoeveel slagen men van af de afslagplaats tot in de hole nodig heeft. Donald Armour zei mij tijdens ons gesprek: "Waar staat in het regelboekje in hoeveel slagen je de baan moet rond komen?" We kunnen tot besluit over het GVB volstaan met de uitspraak van Berthus van Mook in Golfnieuws van october 1992, waarin hij alles samenvat wat ik probeer te zeggen:
" Wat me tegen staat van het huidige golf is het GVB, dat iedereen als zaligmakend beschouwt. Als ze dat bewijs eenmaal hebben begint golf pas. Maar weinigen realiseren zich dat regels worden met voeten getreden."
In een artikel over de golfcultuur heeft Robbie van Erven Dorens in het Golf journaal een veel zeggende uitspraak gedaan: "Er zijn helaas te veel mensen , die weigeren zich te conformeren aan de golfcultuur". Vroeger was er een Commissie Openbaar Golf van de NGF, die zowel het materiele als ideële aspect van het golfspel belichtte, met als duidelijke doelstelling om het golfen te populariseren, toegankelijk te maken voor een groter publiek. In 1980 ben ik begonnen eveneens daadwerkelijk in te zetten om dit doel te bereiken, maar ik moet tot mijn spijt constateren dat mijn idealen ver van verwezenlijkt zijn.
De Commissie Openbaar Golf is nu in tweeën gesplitst. De regel en etiquette kant (lees golfcultuur) is gegaan naar de Hoofdcommissie Spel en de materiele kant naar de Hoofdcommissie Banen. Interessant is om te zien dat in het struktuur schema van de NGF we niet kunnen zien welke personen zitting hebben in deze Hoofdcommissie Spel, want er worden geen namen genoemd in het boekje Golf in Nederland. Alhoewel er werkelijk een goede start is gemaakt met de nieuwe opleidingen, moet me toch van het hart dat de inbreng van de professionals te beperkt is door het simpele feit dat geen professional zitting heeft in de Hoofdcommssie Opleidingen. Er zijn wel subcommissies waar professionals zitting in hebben maar die hebben slechts een adviserende stern. Enkele adviezen gedaan door deze subcommissies zijn niet opgevolgd, zoals bv herkansingstermijnen voor het bereiken van de gewenste spelvaardigheid.
Over de taken die de Hoofdcommissie Sport nog het volgende. De coaching van de amateurs bij wereldkampioenschappen waren altijd amateurs die de begeleiding verzorgden. Voor het eerst in de geschiedenis van het amateur golf in Nederland mocht er een professional mee naar de Wereldkampioenschappen Heren in Canada 1992 (de golfprofessional Tom O'Mahoney), mede dank zij het verzoek van de leden van het Nederlandse team.

In dit verband is er, zeer recent, een goede ontwikkeling gaande, namelijk dat de bondcoaches van verschillende sporten, waaronder golf, zich hebben verenigd in een 'Nationaal coach platform' onder leiding van Wil Westphal. Ook zeer positief is dat de golfpro's Cees Renders en Johnny Balvert de dames selectie mogen trainen. Allemaal goede geluiden.
Nu iets over de Toernooien. Merkwaardig is dat over de twee belangrijke toernooien: het Heineken Open en NedCar, de N.P.G.A. niets te vertellen heeft, ondanks het feit dat het toernooien zijn waar leden van N.P.G.A. aan meedoen. Dat het Heineken Open aan een commerciële organisatie is uitbesteed is uitstekend en noodzakelijk vanwege de omvang van dit evenement.
Vorig jaar is de eerste Nederlandse aflevering van de Europese Challenge Tour van start gegaan. Ook hier werd het evenement door de NGF uitbesteed aan een commerciële instantie. Een andere commerciële organisatie in Nederland had al eerder het idee opgevat om een Challenge Tournooi te organiseren. Dit werd echter via een schrijven aan deze organisatie door de NGF verboden. In deze zaak heeft de N.P.G.A. niets te vertellen gehad. Te meer triest is het om te weten dat de directeur van laatst genoemde commerciële instantie een tijdje de verbindingsman is geweest tussen de N.P.G.A. en de sponsor- en media wereld en de zo broodnodige PR man was van de pro's. Zo hielp hij ondermeer bij het tot stand brengen van het sponsorcontract (18 januari 1991) tussen de N.P.G.A. en de VIB. Samen met de hoofdsponsor KPMG en de tweede co-sponsor Wesselius Effectenbank werden maar liefst zes toernooien door de N.P.G.A. voor de golfprofessionals georganiseerd. Om diverse redenen is de N.P.G.A. alle drie sponsors kwijtgeraakt, waar bij het laatst de KPMG opeens heeft afgehaakt, ondanks het feit dat door onze voorzitter op de jaarvergadering van de N.P.G.A. van 14 december werd medegedeeld, ingegeven door de aanwezige heer Robertsen van de KPMG, dat de sponsering van de KPMG 1993 zou doorgaan.
Wij vernamen, op 12 januari 1993 echter via een schrijven van ons bestuur, dat de KPMG had afgehaakt en wel om de volgende redenen:
- kwaliteit van de banen(lees complexen) tijdens toernooien
- gedrag van professionals met name tijdens Pro-Am's, maar ook tijdens prijsuitreikingen op toernooien
- uitlatingen van professionals in de pers
Over de gang van zaken betreffende toernooien kan ik nog het volgende zeggen. Ik heb niets tegen de wijze waarop de commerciële instanties hun werk hebben verricht. Hier en daar heb ik wel kritiek vernomen, maar de beste stuurlui ... Ga er maar aan staan om zo'n gigantisch toernooi als het Open te organiseren en vooral de dukaten die hiervoor nodig zijn te verzamelen. Wel heb ik ernstige kritiek over het feit, dat de N.P.G.A. niets in de melk te brokkelen heeft, ondanks het feit dat het hier gaat om toernooien waar veel van de leden van N.P.G.A. in meedoen.
In dit verband is het nuttig om te vermelden hoe het standpunt is van "the Professional Golfers Associations of Europe. Een overkoepelende organisatie (sinds 1 januari 1993 onafhankelijk) waar maar liefst 26 landen in Europa bij zijn aangesloten. Een copie van het eerste manifest van The PGA of Europe:" The Birth of a Dream" (23 october 1992) kunt U aan het eind van deze lezing van mij ontvangen. Maar nu nog even een korte samenvatting van hun standpunt inzake de relatie tussen de amateur en professional organisatie in zake toernooien:
"An event that includes amateur golfers within a professional field i.e. a national or regional "Open" should operate under the joint auspices of the National Federation Union and the National PGA". "Such guidelines would appear to be eminently reasonable and leave litlle scope for mis-interpretation."
(Vertaling:" Een toernooi waarin amateurs meedoen tesamen met professionals, dat wil zeggen een nationaal "Open", zou moeten opereren onder de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de nationale Federatie en de nationale P.G.A. Zo een leidraad lijkt in hoge mate redelijk en laat niets aan het toeval over en laat geen twijfel voor een verkeerde uitleg"). Terugkomend op negatieve geluiden ten aanzien van professionals zou ik weer even in de gedachten willen roepen hoe een

lid van de Commissie Officieel orgaan van de NGF in zijn functie als directeur van het orgaan "Golfers magazine" (Mei 1992) betreffende N.P.G.A. zich zeer negatief heeft uitgelaten. Tegen dit artikel heeft in het blad van de N.P.G.A. de toenmalige voorzitter van de N.P.G.A. krachtig stelling genomen(Provisie 2e jg 1992 p.8-9). Slechts een zin wil ik even naar voren halen want die geeft een goed beeld zoals in bepaalde kringen van onze golfwereld inderdaad over onze Nederlandse PGA wordt gedacht.
" de Nederlandse PGA is sinds jaar en dag het toonbeeld van eenkennigheid en suffigheid. De Nederlandse PGA heeft nooit initiatieven genomen om de ontwikkeling van de golfsport te bevorderen. De Nederlandse PGA heeft (ik spreek hier niet over de individuele pro's) nooit iets gedaan om golf talent te ontwikkelen of te stimuleren. Integendeel zelfs. Aankomend talent in Nederland kon eerder op tegenwerking dan op steun van de N.P.G.A. rekenen "
Ook tijdens mijn gesprekken ronde, heb ik geluiden van soortgelijke strekking tot mijn verdriet mogen vernemen, deze zinsnede staat dus helaas niet op zich zelf. Maar in dit verband is het toch goed om eens, hand in eigen boezem te steken. De aftredende voorzitter zei op 14 december 1992:
"1992 ligt achter ons, er is zeker door bestuur en commissieleden veel werk verzet .Ondanks deze inspanningen zijn er klachten geweest en dit heeft gevolgen voor de N.P.G.A..(..)We moeten de image van de N.P.G.A. omhoog brengen, het is een heel mooi vak en relatiebeheer is een belangrijk punt."
Ik laat in dit verband ook onze nieuwe voorzitter aan het woord: (Golfnieuws p.9, februari 1993):
"Bepaalde zaken waren bij de N.P.G.A. niet in orde, ik zal enkele eenvoudige voorbeelden geven. De startlijsten kwamen soms niet op tijd, er werd gerommeld met inschrijvingen, vele toernooideelnemers bedankten te laat en er waren betalingsproblemen. Ik durf hardop te stellen dat in geen enkele wedstrijd voor de "monday tour" alle spelers kwamen opdagen. Zo ging het er soms ook op de Pro-Ams aan toe. Dat kon tegen over onze sponsor(s) helemaal niet. Inderdaad het is waar, dat we in het verleden niet hebben gezorgd een goed imago van de golf professional in Nederland naar buiten te brengen." Provisie(2 jg nr 5 p.3.) zegt hij verder: "Het moment van bezinning over wie wij zijn, Wat wij willen, Wat wij kunnen en onze plaats en presentatie in golfend Nederland is aangebroken" Gespierde taal, maar tevens werd in dit artikel gebruik gemaakt van woorden als "geabstraheerd" en "geïmplementeerd". Dit had weer tot gevolg, dat mensen van onze associatie, die niet met deze taal vertrouwd zijn, meteen een negatief oordeel hadden over onze nieuwe voorzitter zonder dat hij ook maar een kans heeft gehad om zijn kwaliteiten te kunnen tonen . Helaas is dit een markant voorbeeld om aan te tonen hoe bepaalde zaken worden ontvangen. Door beide betrokkenen op de hoogte te brengen , kon ik ze laten inzien hoe belachelijk zo iets eigenlijk is en hoe meer dit laat zien, dat we elkaar met open vizier de waarheid moeten durven zeggen. Van een eerlijk goed gemeende uitwisseling van kritiek, is nog nooit iemand slechter geworden. Het volgende voorbeeld laat zien hoe weinig de leden van de N.P.G.A. geïnteresseerd zijn in hun eigen toekomst. Begin 1993 kon ieder lid van de N.P.G.A. in een zeer goed opgesteld enquêteformulier zijn gal spuien alsmede ideeën naar voren brengen. Dit formulier is toegezonden aan·270 professionals, zegge en schrijven zijn er 93 antwoorden binnen gekomen of te wel 34,5%!! We zijn met zijn allen, als leden van de N.P.G.A. mede verantwoordelijk voor de huidige gang van zaken. Het wordt tijd dat we beseffen dat we in Nederland onder de pro's beschikken over een geweldig potentieel aan kennis, inzicht, en ervaring om iets groots tot stand te brengen. Zonder overdrijving zou ik kunnen stellen dat als we alle krachten - nu her en daar verspreid- samenbundelen, we zowel in de kunst van het lesgeven als in een later stadium ook het spelen, ons kunnen meten met de nu toonaangevende landen: Amerika, UK, Australië en Zweden. Denk maar aan de verschillende golfinstructiemethoden, die op verschillende plaatsen in Nederland momenteel worden ontwikkeld. Bij mijn rondgang door Nederland ben ik daar diep van onder de indruk geraakt. Vele pro's gaan naar Amerika, UK etc. om kennis op te doen. De nieuwste technieken worden bij het onderwijs toegepast. Tijdens mijn ontmoetingen was er niemand die niet op enigerlei wijze gefrustreerd was over de tegenwoordige

stand van zaken. Het ergste daarbij is te constateren dat het kind van de rekening onze klant is, de man of de vrouw die graag het edele golfspel zou wil gaan beoefenen. Ook de leden van de bestaande clubs hebben over het algemeen niet dat respect voor de pro die hij in feite zou moeten verdienen, vanwege zijn centrale plaats die hij als eerste lijner bij de opvang van de beginnende golfer inneemt (uitzonderingen daargelaten).
Interessant is dat· kortgeleden, 17 in het buitenland werkende pro's in een enquête formulier hun mening naar voren hebben kunnen brengen waarom ze Nederland hebben verlaten. Als een rode draad liep door al hun. antwoorden heen de opmerking dat zij in Nederland te weinig respect ondervonden tijdens de uitoefening van hun taak als clubprofessional.
Wat gaan we er nu aan doen om deze negatieve ontwikkeling te stoppen? Door het imago van de golfprofessional (voor zover het nog aanwezig is) op te krikken. Helaas niet volgens de methode om de boetes voor slecht gedrag te verhogen. Immers des te meer je straffen in het vooruitzicht stelt, waarvan de toekomstige overtreder toch al weet dat deze sancties op de overtreding nauwelijks of niet zullen worden toegepast. Ik zou zelfs durven beweren, dat wanneer je de boetes niet verdubbelt, maar juist halveert en echt toepast zonder aanzien des persoons het juiste klimaat wordt geschapen om het aanzien van de pro te verbeteren. Onze golfsport leent er zich juist zo goed voor om een eigen verantwoordelijkheid te ontwikkelen. Immers in deel I. Etiquette en regel 6 van het regelboekje zijn de verplichtingen en verantwoordelijkheden van de golfspeler op onnavolgbare wijze vastgelegd. De drie hoofd onderdelen van de gedragsregels zijn: Hoffelijkheid op de baan, Voorrang op de baan en Zorg voor de baan. Het is juist op dit gebied dat in Nederland eerder een verslechtering dan een verbetering is te bespeuren. Zowel de NGF als de N.P.G.A. hebben, beiden ieder op hun beurt verzuimd om deze negatieve ontwikkeling een halt toe te roepen. Het is hierbij onnodig om een reeks concrete voorbeelden te geven. Hoofdzaak is dat we met een gezamenlijke inzet van de amateur en pro de verbreiding van de golfcultuur een nieuwe impuls kunnen geven.
" Golf no sport but a game"
Helaas zijn wij als Nederlander in een geheel andere cultuur opgegroeid (wetten, gewoonten etc) dan de Britten. Ze hebben golf met de paplepel ingegoten gekregen net zoals bij ons het fietsen, schaatsenrijden en zwemmen. Toen ik Donald Armour vroeg of hij als driejarig jongetje een draai om zijn oor had gekregen nadat hij door de puttinglijn van zijn vader had gelopen, antwoordde hij:" Nee; Tom dat is niet juist. Ik kreeg er één links en één rechts om mijn oren!"
Een ander voorbeeld over de golfcultuur, gaf mij Richard Rahusen :
"Vroeger reed er een trein langs de zeventiende hole van St Andrews (de beroemde "road hole"). Als de machinist zag dat de golfers bezig waren met putten, bracht hij de trein tot stilstand."
Zonder naar de schuldvraag van de negatieve stand van zaken in te gaan, zou ik wel willen wijzen op het feit - zie. het bijgevoegde schema golf in Nederland 1993, dat de struktuur en het bestuursapparaat van de beide organisaties NGF en N.P.G.A. niet meer in het huidige tijdsbeeld passen. De over het algemeen toegepaste methode van coöptatie (kiezen van nieuwe leden door de reeds aanwezige leden van een vereniging) is niet bevorderlijk voor het ontwikkelen van een democratische organisatie. Er gebeurt te veel binnenskamers. Ook is er weinig uitwisseling van ideeën, instructiemethoden (vooral bij de pro's), iedereen zit op zijn eigen eilandje. Juist door een betere uitwisseling van gegevens, op allerlei gebied tussen alle mensen die direct betrokken zijn bij de ontwikkeling van de golfsport zullen vele problemen die nu . bestaan als sneeuw voor de zon verdwijnen.
Ik heb zoveel afgunst, minachting etc. ontmoet tijdens mijn gesprekken, vooral een sfeer van dat er geen hoop meer is. Dit was zeer beklemmend, maar het heeft me wel veel energie gegeven om iedereen op te roepen om zijn schouders er onder te zetten. Vele zijn weggevlucht in hun eigen wereldje, vooral als klein ondernemertje om hun materiële belangen te waarborgen. De tourspelers - niet de mogelijkheid om lessen te geven en clubs te verkopen - staan nog meer in de kou. Een aantal tourspelers zijn in het begin van dit jaar hun contracten kwijtgeraakt. Dit draagt allemaal niet bepaald bij om de stemming te verhogen. Het traumatische van de hele situatie is,

dat bestuurders van de NGF aan de ene kant en de golfpro's van de N.P.G.A. aan de andere kant, die ik heb gesproken, niet precies weten hoe ze over elkaar denken. Ik overdrijf nu met opzet om de problematiek beter over het voetlicht te brengen. De NGF bestuurder zegt van de N.P.G.A. dat zij niet behoorlijk een telefoon kunnen aanpakken, laat staan een behoorlijke brief kunnen schrijven. Dat de N.P.G.A. niet beschikt over een goed bestuurlijk apparaat. Dat de pro's zich niet goed gedragen etc. Ik verwijs maar naar wat in Golfers Magazine staat vermeld.
Van de andere kant hebben de golfpro's het gevoel, dat ze als slaaf worden behandeld en als een onvolwassen kind worden beschouwd. Vele oud-bestuurders van de N.P.G.A. gaven mij te kennen hoe zeer ze zich gefrustreerd hebben gevoeld. Dat ze alleen maar iets in de marge konden bereiken, maar nooit echt konden meedenken met de oplossing van wezenlijke problemen. 'Ze voelden zich als een aanhangsel van de NGF. Bij wijze van spreke net als een recreatie commissie van de gevangenen in een gevangenis om bij de directie met veel moeite te kunnen bereiken dat er een extra ping pong tafel wordt aangeschaft of een sjoelbak. Men kan van NGF zijde wel blijven zeggen dat ze nooit de bedoeling hebben gehad om de golfpro's zo te beschouwen of te behandelen. Ze hebben volgens hun zeggen er alles aan gedaan om de pro's te helpen, maar stuiten daarbij steeds op tegenstand en onbegrip. Zo verwijt de pot de ketel tot die zwart ziet. Dit is juist de tragiek van de hele zaak.
Ik laat nog even een andere sporter aan het woord die ook al aardig gefrustreerd is, te weten de schaakmeester Hans Böhm. Hier volgt enkele van zijn uitspraken tijdens een lezing op 27 maart 1987 te Papendal namen de commissie Topsport in het Geding: (afgekort TiG)
" Er wordt geholpen in de marge per individu, per gebeurtenis, zodat de problematiek van de topsporter in 1975 dezelfde was als in 1985 en, als er niet iets wezenlijk verandert, de topsport in 1995 nog steeds niet bestaat. Want dat is het : "WIJ BESTAAN NIET" (pagina 110 uit het boek van Hans Böhm: De 32 stukken, uitgave Trion-Baarn 1992).Hoofdstuk 26,p.137-140 van het zelfde boek schrijft Hans Böhm het testament van TiG:" We hebben het geprobeerd maar het liep stuk. Iedereen noemde zijn/haar grootste bezwaren tegen de gang van zaken ·in de Nederlandse sportwereld .. en ik maakte daar een soort testament van".
Weinig goede perspectieven als we denken aan de zware strijd die wij nog voor de boeg hebben, maar misschien kunnen we van hun mislukte pogingen lering trekken.
Ik heb nu meer dan genoeg gezegd over al de negatieve aspecten, wij stoppen nu even al onze frustraties in een diepe donkere kast en richten ons op morgen in de wetenschap, dat er voor iedereen niet alleen een goede boterham is te verdienen, maar dat het nog leuk wordt ook en dat het een eer en een voorrecht zal zijn om als golfpro te worden aangesproken door de leden van de golfclubs in Nederland in de een en twintigste eeuw. We moeten met zijn allen in staat zijn om het mogelijk te maken om voor iedereen het golfspel toegankelijk te maken.
Wel zullen we eerst de steeds hogere drempels die in de laatste tijd zijn opgeworpen, met vereende krachten moeten slopen, zodat de instroom van nieuwe golfers werkelijk op gang kan komen. Uiteindelijk is het goed om te beseffen dat er in feite nog heel weinig mensen kennis hebben gemaakt met de moeilijkste en meest karaktervormende sport die men zich maar bedenken kan. In Nederland zijn er 4 miljoen georganiseerde supporters waarvan er maar slechts 1.5 % golft! Golf wordt nog steeds beschouwd als een kaksport. Dit beeld zal moeten verdwijnen, maar alleen als de struktuur van de organisaties gedemocratiseerd worden. We zullen dan ook een Ballesteros krijgen in Nederland. Bertus van Mook zei reeds in 1980:" De Nederlandse Ballesteros komt uit het woonwagenkamp". Het is duidelijk wat hij daarmee bedoeld. Alleen dan zullen we een man of vrouw krijgen die tot de wereldtop gaat behoren. Hij is van huis uit al gewend om te knokken. Hij zal in staat zijn om onder druk te spelen. Het is die ene slag op het juiste moment die telt.
"Any fooI can hit a second time". Alleen hij zal dat begrijpen en doen.
Nu we het toch over het ontwikkelen van een hoog spelniveau hebben en de drempels die worden opgeworpen om dit niet te stimuleren het volgende. Jan Ebbinge heeft in Golfnieuws febr 1993 p.11 een artikel geplaatst over de greenfees die door de clubs aan de buitenlanders

worden gerekend. Hierin staat :
"In een Duits blad Golfsport klaagt Dieter Koditek dat hij als buitenlander meer greenfee moet betalen dan een Nederlander. En dan bedoel ik vooral de oudere clubs waar men er geen geheim van maakt om het liefst onder elkaar te willen blijven. Ze zijn niet uit op populariteit .. "
Zo hoor je ook nog eens iets van een ander. Trouwens de Nederlandse pro zelf moet op vele clubs greenfee betalen, iets wat we in de rest van Europa niet behoeven te doen. Tim Giles zegt in Provisie (vol l, no 5, pag., 7) :
"The purpose of this letter is to bring the subject of numerous Dutch Golf clubs charging green fee to the professionals. This I feel is a unsatisfactory situation, where as golfprofessional we can go to most countries in the world and be given courtesy to play free ,but in our own country we have to pay greenfee."
Een voorbeeld kwam me ter ore van een pro, die werd uitgenodigd om op zijn oude club waar hij had les gegeven een wedstrijd mee te spelen bij de opening van de baan, maar daarbij werd wel gesteld dat hij nadien 25 gulden greenfee moest betalen om te spelen. Hij heeft beleefd bedankt om mee te doen aan de wedstrijd.
En dan wat te denken van de jonge spelers, die een opleiding volgen om professional te worden. Hij heeft het daarbij bepaald niet gemakkelijk om zijn spelpeil op peil te brengen. Vergeet daarbij niet , de nieuwe aankomende professional is niet meer van jongs af aan, zoals vroeger, met de golfsport in aanraking gekomen. Velen zijn pas op veel latere leeftijd begonnen en hebben daarom veel meer moeite om het vereiste spelniveau te bereiken.
Van NGF zijde eist men overigens terecht een hoog spelpeil maar dan moet de NGF ook de clubs stimuleren om de jonge aankomende pro's de gelegenheid te geven om te kunnen spelen. Golfen leer je niet op de driving range maar op de golfbaan. Het stereotiepe antwoord van de NGF in soortgelijke gevallen is steeds :"DE CLUBS ZIJN AUTONOOM"
Maar iedereen weet ook dat de NGF via haar beoordelingscommissie een club een A of een B status kan geven en dat er een uitvoerig (overigens zeer indrukwekkend document) vademecum door de NGF is opgesteld om de clubs beleefd doch dringend te verzoeken zich hieraan te houden. Via de algemene ledenvergadering van de NGF zou heel veel geregeld kunnen worden, die de openheid inzake het beleid ten goede zou kunnen komen . Denk maar even aan de wijze waarop vorig jaar de clubs zijn ingelicht over het tot stand komen van het nieuwe GVB en de inspraak die zij daarbij hebben gehad!
Nog een andere aspect dat het golf niet gunstig heeft beïnvloed zijn de commerciële instanties die zich hebben gestort op de golfsport met in hun achterhoofd :"Hoe kan ik aan de golfsport verdienen". Dat is hun goed recht uiteraard. Het is echter gebleken dat het niet zo lucratief bleek te zijn als ze gedacht hadden. Misschien omdat ze niet genoeg beseft hebben hoe de oude golfclubs in Nederland met hun schitterende banen tot stand zijn gekomen, namelijk via een geleidelijk proces. Zo zal de grond en clubhuis van een oude club op de balans voorkomen met daarachter de somma van één gulden. Niet alleen in Nederland maar ook in Frankrijk en België zijn de commerciële banen voor een appel en een ei te koop. In Groot Britannie heeft men geschat nog 700 banen nodig te hebben. Toch worden banen te koop aangeboden. In het jaarboek 1992 van de Britse PGA op pagina staat een zeer interessant artikel: Leisure development, waarbij ik het niet kan nalaten om twee alineas aan te halen:
" And so, with a flurry of activity, the last few years have seen so many new golf facilities created.- beautifully designed, exquisitely constructed but, in so many cases, without to much thought as to what sort of business it should be, where the players would come from and, more importantly, how it could be financed. Of course for the hardnosed businessman behind the newer commercial golf clubs there is a little matter of profit".
(Vertaling: "De laatste jaren zijn vele nieuwe golfprojecten van de grond gekomen - prachtig van architectuur, maar in vele gevallen is te weinig nagedacht over de manier waarop zo'n project geleid moet worden, waar de spelers vandaan zouden komen en vooral hoe het gefinancierd moet worden. Voor de keiharde zakenman, is er echter weinig winst te behalen uit de exploitatie van

deze commerciële golfclubs).
Genoeg over alle negatieve kanten van de stand van zaken in 1993, laten we onze blik en onze verbeelding eens richten op de toestand in het jaar 2003!

GOLF IN NEDERLAND 2003
Onder het motto ONGELIJK DOCH GELIJKWAARDIG werd door vereende krachten een struktuur geschapen waar de NGF en N.P.G.A. broederlijk naast elkaar de belangen van hun leden konden behartigen. De NGF van haar zijde door er voor te zorgen dat er voldoende accomodaties zijn waarop de mensen hun golfspel kunnen beoefenen met inachtneming van de regels en etiquette. De sport heeft dank zij haar bemoeienissen en propaganda en hoog aanzien gekregen. Zelfs zijn er golfscholen voor kinderen ,bejaarden, aankomende vliegeniers en andere groeperingen van onze Nederlandse samenleving, die de golfsport niet meer zien als een aardig tijdverdrijf maar essentieel achten om inspiratie op te doen om zich te kunnen handhaven in een steeds verder geautomatiseerde wereld. Ook heeft de NGF er voor zorg gedragen dat de belachelijke prijzen die door de amateurs worden gewonnen (van reizen naar buitenland voor 14 dagen voor twee personen tot cd's, radio's en tv's) tijdens wedstrijden en clinics in de negentiger jaren van vorige eeuw terug te brengen tot normale proporties: Een balletje of een plastic zakje met wintertees. De amateur status is weer in al zijn volle glorie hersteld.
De N.P.G.A. kent een ongekende bloei. De instructieprogramma's alsmede de examens , contracten etc .- zijn afgestemd op die van de bij de EPGA aangesloten landen. Een begin werd hier al meegemaakt toen op 8 maart 1993 in Parijs door verschillende onderwijsdeskundigen in een seminar, georganiseerd door de Europese PGA, hun onderwijs programma's op elkaar werden afgestemd. Het bleek toen wel dat de Britten een duidelijk ander beeld hadden van een opleiding dan de golfleraren op het vaste land. Leer maar eens aan bv een groep Nepalezen zwemmen, fietsen of schaatsenrijden. Dingen die wij bij deze sporten als vanzelf sprekend vinden, achten we het niet nodig dat het lesprogramma wordt opgenomen
Precies hetzelfde was de situatie bij de Britten in Parijs op 8 maart 1993. Immers de Britten zijn met de golfsport opgegroeid. Zij vonden tijdens het seminar onderdelen van het lesprogramma, zorgvuldig opgesteld door de landen op het continent, totaal niet nodig in het lesprogramma op te nemen. Maar bij ons op het vaste land was in het begin van de negentiger jaren de golfsport nog in een pril stadium. We moesten golf leren aan mensen van middelbare leeftijd en nog ouder, hetgeen een heel andere aanpak vereiste dan in een land zoals Engeland, Schotland en Ierland waar golf al zo lang is ingeburgerd. Van de Britten konden we echter wel dankbaar gebruik maken van de fraaie samenwerking de tot stand was gekomen tussen alle belangengroeperingen. Met aan het hoofd de respectabele Royal en Ancient, de goed georganiseerde European Tour, als mede de Unions van de amateurs, en de associaties van professionals (interessant om te zien hoe zelfs in de British PGA noord en zuid Ierland verenigd zijn in de onderafdeling)
Opmerkelijk was ook dat in de begin negentiger jaren de Deense golfwereld financiële steun kreeg voor vier jaar van de R&A. Maar van het grootste belang was echter, dat de op 1 januari 1993 onafhankelijk te worden European PGA, waarbij toen al 26 Europese landen waren aangesloten, het begin vormde van een United Europe op het gebied van de golfsport. Nederland zelf zien we nu in 2003 dat de pro een volwassen plaats inneemt in het clubgebeuren. Hoe de regel commissies van de clubs nauw samenwerken met de pro's om de aankomende golfer de golfcultuur proberen bij te brengen, onder het motto: " Play the ball as it lies and don't cheat!"
Door de goede kwaliteit van golfleraar en door de inschakeling van golfscholen en onderwijsprogramma's ,locaties die in de negentiger jaren niet door de toenmalige NGF werden erkend, is het spelniveau duidelijk op een hoger plan gekomen. Ook dank zij het feit dat de toernooien voor pro's door pro's worden georganiseerd en met hun eigen referees alsmede de amateur toernooien door amateurs worden geleid, terwijl de grote gezamenlijke evenementen worden uitbesteed aan commerciële instanties waarbij de NGF in nauwe samenwerking met de N.P.G.A. de eindverantwoordelijkheid behouden. Dank zij deze gezamenlijke inspanning hebben

we enkele jonge spelers die meedraaien in de top. Inmiddels heeft de overkoepelende sportorganisatie (vroeger NOC/NSFG) en het ministerie van sport (vroeger stond de sport in het struktuurschema van het ministerie als een onderafdeling van welzijn tussen. de groepen bejaarden en .verzetsstrijders) in de gaten gekregen dat de golfsport een waardevolle bijdrage kan leveren voor de verbetering van volksgezondheid in de een en twintigste eeuw.

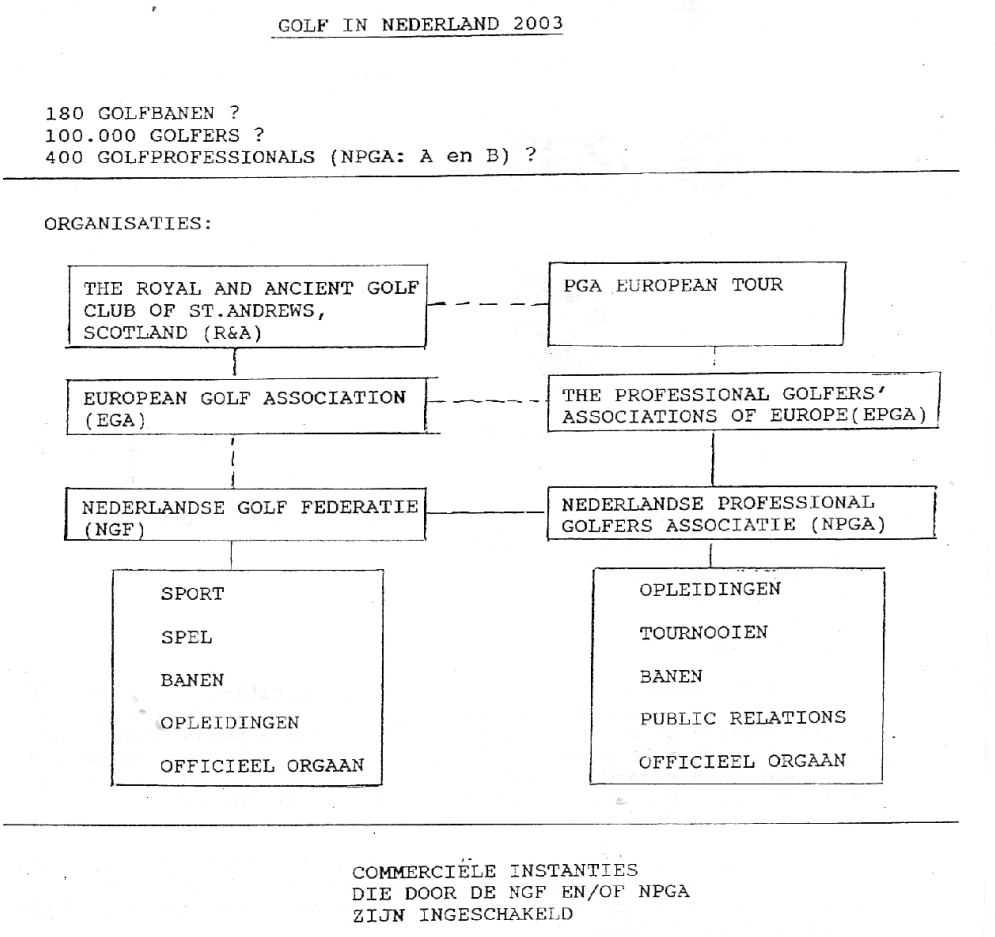

Golf in Nederland 2003

NASCHRIFT

Na dit overzicht van verleden, heden en toekomst zou ik willen besluiten met het volgende voorstellen. Het samenbrengen van een aantal mensen die op persoonlijke titel afkomstig zijn uit alle groeperingen die in Nederland anno 1993 zich bezighouden met de golfsport. Ik denk daarbij aan personen van de volgende organisaties en instanties zoals: NOC/NSF, NGF , N.P.G.A., REVED. Deze mensen zouden een inventarisatie moeten maken van de situatie in 1993, om vervolgens te komen tot een beleidsplan voor het jaar 2003. Het belangrijkste punt zal daarbij moeten zijn: HET HOOFDSTUK_OPLEIDINGEN .

Wie de jeugd heeft heeft de toekomst. Grote steun kan daarbij zijn door ons precies op de hoogte te stellen van de ontwikkeling in de andere landen van Europa, zowel via de European Golf Association, als wel via de European PGA. Na de voltooiing van dit beleids-struktuurplan zal dit moeten worden aangeboden aan de reeds genoemde organisaties, die dan zorg zullen moeten dragen voor een uitgebreide discussie, die dan weer uiteindelijk zal moeten leiden tot een aanpassing van de verouderde strukturen aan de tegenwoordige tijd. De vraag rijst natuurlijk meteen: "Wie gaat dat betalen, zoete lieve Gerritje?" Alleen al de opleiding van golfprofessionals kost zo'n slordige drie tot vier ton, maar we hebben net gezien bij de DAF dat als er een begin wordt gemaakt door de mensen zelf, de rest van het kapitaal er dan heus wel komt. Als het imago

van de golfprofessional maar verbetert en er duidelijk een kentering is te bespeuren bij de houding van de pro naar de buitenwereld en in het bijzonder naar het zakenleven dan komt mijns inziens de rest van zelf.
Het merkwaardige van mijn hele verhaal is wel, dat wanneer de beide organisaties NGF en N.P.G.A. zelfstandig zijn geworden met ieder zijn eigen verantwoordelijkheid en elkaar wederzijds accepteren en respecteren, de basis gelegd kan worden voor een goede samenwerking., onder het motto: ONGELIJK DOCH GELIJKWAARDIG zullen beiden partijen dan ruimer kunnen ademhalen.
De NGF kan zich dan beter concentreren op haar belangrijkste taak: het verschaffen van mogelijkheden voor het beoefenen van de golfsport voor de amateur en dat aan de andere kant de N.P.G.A. opeens meer een gevoel van eigenwaarde in de positieve zin des woords kan ontwikkelen ,wat alleen maar tot resultaat heeft dat hij met meer zin en plezier zijn veel omvattende en verantwoordelijke taak kan vervullen. Dat dit niet gemakkelijk zal zijn om dit doel te bereiken, spreekt van zelf, maar "waar een wil is is een weg". Het is te vergelijken met het maken van een put van één meter om een belangrijke wedstrijd te kunnen winnen. Twee mogelijkheden:
" Ik hoop dat de put er in zal gaan of de put GAAT er in".
Ik kies voor de laatste mogelijkheid . Dank voor Uw aandacht. Tom de Booij
Vianen, 1 Maart 1993

Met dank voor de constructieve bijdrage bij het tot stand komen van de lezing "ZO IS TOCH DE REALITEIT" op 1 maart 1993 te Vianen:
D. Armour, M.M. de Bake, W.M. de Booij, mw C. de Booij-Cats, mw H.A. de Booij-Strumphler, T. du Bruin, D.M. Burnside, C. Clement, D. Dieben, E. Diets, C.G. Doos, J. Ebbinge, mw M.A.F. Egan, R.E van Erven Dorens, M.J. Groenendaal, J.A. Hage, mw R. Hage, Th.F.E. Halewijn, J.J.H. Hellemans, H.T. Herrema, B.G. Hesselman, Drs H.L. Heyster, A.A.J. Hovius, Drs A. Huisman, J. Huurman, mw M. Jager, A. Jeurissen, H.L. Joacim, J. van Luyn, A.F. Knappert, H. van Leeuwen Boomkamp, W. Leiniger, A.B. Loesberg, T. O'Mahoney, L.G. van Mook, E. van der Maal, K. Punt, R. Rahusen, C. Renders, M.J. de Ridder, Jhr H.A.C. van Riemsdijk, E.J. Ruts, H. van der Rijdt, J.B. Saxton, G. de Smit, H.A. Stevens, J.J.Stoop, Mr P. Strengers, M.A. Strumphler, L. Thornton, mw J.C.H. Tilon-van Ginhoven, mw R. Vonk-Mundt, A.C. Wessels, P. Witte, van Wijk.
Ruim 400 uitnodigingen werden verzonden aan: alle golfprofessionals in Nederland, alsmede aan personen die een opleiding volgen voor golfprofessional, bestuurders en functionarissen van de Nederlandse Golf Federatie en journalisten die zich o.a. met golfverslaggeving bezig houden.
Afzeggingen werden ontvangen van: mw H.N.L. Boreel, J. Ebbinge, J. Hage, J.J.H. Hellemans, Drs H.L. Heyster,mw M. Jager, H. Klein Oonk, J.K. Kokke, mw V.P. Lang, L.G. van Mook, Jhr H.A.C. van Riemsdijk, H. van der Rijdt, W. Stehouwer, M. Stokmans, C. Taylor,J.K. van der Velden.
Ook was er een afzegging van het Bestuur van de Nederlandse Golf Federatie (NGF). Alhoewel alle bestuursleden van de NGF op persoonlijke titel waren uitgenodigd, heeft de NGF - als rechtspersoon - geen uitnodiging ontvangen, zodat je dan moeilijk kan afzeggen voor iets waar je niet bent uitgenodigd. Immers de uitnodiging was uitsluitend en alleen gericht aan natuurlijke personen en wel die mensen, die in mijn lezing waren geïnteresseerd.
De tekst van de lezing "ZO IS TOCH DE REALITEIT", alsmede het manifest:" BIRTH OF A DREAM, van de PGA of Europe, is gratis op aanvraag verkrijgbaar bij Dr Tom de Booij Koningsweg 45 , 3743 ET Baarn, tel:02154-12852.

Vrijdag 5 maart Brief aan André Jeurissen, golfprofessional en adviseur van de Stichting DGS
Uit het schema dat ik je hierbij stuur, valt af te lezen dat ik formeel (juridisch) gesproken vrijwel

alle beoefenaars van de golfsport in Nederland met mijn lezing bereikt hebt en niet alleen in een klein zaaltje in het midden van het land voor onder meer 12,94% van de golfprofessionals en een 3 tal NGF leden.
In deze opmerking ligt geen cynisme ,maar juist een gevoel van hoop want er is nu alleen maar een situatie ,dat bij alles wat je doet het rendement van de investering van energie optimaal is. Getuigenis van deze stelling zijn de volgende gebeurtenissen. Geen reactie op mijn lezing tot nu toe zowel niet telefonisch als schriftelijk, behalve van drie mensen die mij spontaan opbelden. Gerard de Smit om te zeggen dat hij s-nachts wakker was geworden en had teruggedacht aan mijn lezing omdat zijn hart sneller was gaan kloppen. Hij heeft namelijk als tennisleraar aan de wieg gestaan van een soortgelijke ontwikkeling. "Waar ik je ook maar kan helpen, zeg het· me dan Tom" waren zijn woorden. De tweede reactie kwam van Annelies Eschauzier die mij telefonisch kwam vertellen (ze had de tekst via haar man al voor haar liggen in Keppel) dat al mijn woorden uit haar hart waren gegrepen. Opmerkelijk was haar inzicht en inbreng als vrouw (in feite als onderdrukte in onze mannenmaatschappij) die feilloos aanvoelde wat ik in mijn lezing had bedoeld te zeggen. Het gesprek duurde - het was niet zoals gewoonlijk bij mij een monoloog, maar een dialoog- drie kwartier waarin vrijwel alles de revue passeerde. Van het feit dat Blanchard misschien ook voorzitter was geweest tot het feit dat de zevende van de Eindhovense voor vrouwen een onmogelijke opgave was om de green in twee slagen te bereiken. Kortom een happening , zelfs kwam ter sprake dat vele vooraanstaande amateurgolfers ("We noemen geen namen")van de relatie "heer versus tassendrager" niets begrepen en ook nooit zullen begrijpen. Mijn antwoord hierop was:" Jij,als vrouw ,in onze mannenmaatschappij, bent in feite ook een "tassendrager" maar dan voor de mannen. Het hart van de man spreekt anno 1993 nog steeds van dat het enige recht van de vrouw is: HET AANRECHT. (Denk maar eens hoeveel vrouwen in het bestuur van de N.P.G.A. zitten en aanwezig waren tijdens mijn lezing). Kortom het was een gesprek, dat me heel veel kracht gaf om op de ingeslagen weg door te gaan. Met mensen van Martin Groenendaal tot Annelies Eschauzier-Schiff samen op weg te gaan naar de filosofie van Klaas Bellekom:" Je kan van een 4 geen 3 maken". Een uitspraak in mijn lezing, die Jonas Saxton herhaalde in aanwezigheid van vele mensen in de hal van het Motel Vianen en vervolgens mij een warme omhelzing gaf, om daarmee te onderstrepen dat met deze uitspraak van Klaas de essentie was van alles wat ik eigenlijk had gezegd. Er was nog een derde telefonische reactie , namelijk die van Jan Kees van der Velden: " Heb je mijn fax (13.35 maandag 1 maart 1993) ontvangen". Hierin had hij de redenen opgegeven waarom hij niet kon komen productieproblemen bij onze bladen" hij vervolgde met de volgende vraag:" Waar blijft de tekst van je lezing, we hebben nog niets ontvangen" Ook deze reactie geeft reden voor hoop. Een groot aantal mensen heeft nu de kans gehad om kennis te nemen van de inhoud van de tekst. Hoe hun reacties zullen zijn, positief, negatief of zelfs in het geheel niet. Het zal ons in ieder geval een goed beeld verschaffen over de belangstelling die er bestaat betreffende de betrokkenheid van de golfer anno 1993. Enige cijfers mogen de reacties op de laatste gebeurtenissen weergeven: 400 uitnodigingen werden verzonden aan natuurlijke personen (dus niet uit hoofde van hun functie of beroep) lees de tekst van de uitnodiging maar: IEDEREEN DIE ZICH HIERVOOR INTERESSEERT IS WELKOM. Hierop hebben gereageerd 65 aanwezigen en 16 afzeggingen (20% van de uitgenodigden). In totaal zijn 250 exemplaren van de lezing verspreid (63 aan de aanwezigen tijdens de lezing en de rest per post aan pers, belangstellenden en de genoemde rechtspersonen). Zo dat was een hele mond vol André, de inhoud van de brief is niet vertrouwelijk en je kan er mee de boer op, als je dat nuttig vindt. Ik zal deze brief ook laten lezen aan mensen, die daar belangstelling voor hebben. Dat zijn er nu nog niet velen. Denk maar zoals wij al 13 jaar geleden begonnen met het idee van golfscholen! Je weet wat ik je heb gezegd. Haat is de cyankali voor de geest. Hoop op honderd en verwachting op nul, dan kan het nooit tegenvallen. Nietsche zei eens:"Ich habe meine Sache auf nichts gestellt." Met de hartelijke groeten Tom de Booij
Dagboek Zaterdag 6 maart Een periode afgesloten na terugkomst Zuid Afrika. Actie: Werkgroep Opblazen Bestuurstruktuur NGF. Alle lijnen van mijn lijnen komen tezamen als een

slotakkoord voor mijn leven: Lezingen techniek, juridische kennis, guerrilla taktiek, geologie-politiek, (oude structuren durchpausung), neurophysiologie, emotie-cognitie, Brouwers zwaard!, golf, macht en elite, oorlogstrauma, adel- patrichiaat, kortom alles wat ik in mijn leven heb gedaan. Vorm-functie, de dialectiek der tegenstellingen, de quantumfysica, kleur bekennen in golf. Het belangrijkste is dat niemand zich zo vrij kan bewegen als een vis in het water, nu alleen nog met de behoefte aan alcohol, dat ik een zwakte waar ik tegen ten strijde moet trekken want dan heb je toch nog een kruk nodig om je in de strijd staande te houden. Nu naar de muziek wat dat zit heel diep in mij en is mijn uiteindelijke eindbestemming want dat is het meeste verhevende dat ik ken als expressie van een "Hoger zijn" wat dat ook moge zijn.
Zondag 7 maart Geen druppel meer de maand lang kijken of dat lukt. Om 4 uur tot half zes vannacht een briefkaart ontworpen.
Maandag 8 maart Het was weer drie uur in de ochtend het schema van slapen totaal in de war. Ma vertrokken naar Portugal. Van de dokter ropynol gekregen om daarna weer meer regelmaat te krijgen. 1000 briefkaarten gedrukt. Plan voorgelegd om kamer in tuin te bouwen, privacy dan wordt Ma niet gek meer. Nu een fase afgesloten, geen alcohol actie gisteren valt me heel goed, geen druppel te drinken, anders kom je toch in de verleiding. Nu weer aan de studie: rem slaap non rem . De rest komt wel, niet te fel iets verwachten, nu terug trekken daarna weer aanvallen geef ze de tijd en ruimt Vorm--functie Vorm- functie
Maandag 8 maart Brief van Harry Joachim bestuurslid N.P.G.A.,
Beste Tom Goede lezing. Moedig gedaan Mijn complimenten. De trein rijdt langzaam maar zal niet meer stoppen. Met de beste groeten Harry
Dagboek Dinsdag 9 maart Goed geslapen tot 5 uur nu toch weer aan het werk: voorbereiding van lezing golfen, als het kan, probeer in komende tijd minder kritisch te zijn meer ontspannen kracht zou mijn moeder hebben gezegd
Woensdag 10 maart Belangrijke dag 10 maart 1965 begon ik met het verzet tegen de universiteit, geologisch instituut, 28 jaar geleden. Sinds dien weinig en veel veranderd. Alles opgeruimd afgerond Naar Santpoort via trein, ideaal, senioren kaart aangevraagd. De kinderen waren te lief. Piano gestudeerd nog niet goed geoefend. Wel trouw aan het motto geen druppel. Afspraak prof Köster.
Woensdag 10 maart Brief Kabinet van de Koningin. In opdracht van Hare Majesteit. de Koningin dank ik U voor toezending van de tekst van Uw lezing "Zo is toch de realiteit". Met name de golfspelende leden van het Koninklijk Huis hebben de toezending zeer op prijs gesteld.
Dagboek Donderdag 11 maart Doorgaan, geen druppel, minimaal 1 uur piano, 1 uur golf. Beginnen aan reuk als middel tot....
Vrijdag 12 maart 1993 Brief van de directeur van de het Kabinet van de Koningin F. Rhodius
Beste Tom, Met belangstelling heb ik kennisgenomen van de tekst van je lezing "Zo is toch 4e realiteit". De golfsport heeft in Nederland belangrijke ontwikkelingen doorgemaakt. Het is van groot belang dat er wordt nagedacht over de toekomst. De lezing is een aansporing om na te denken voor een ieder die het beste met deze sport voor heeft. Het was een grote verrassing om een officiële brief van je te mogen ontvangen. Mijn gedachten gingen terug naar de jaren dat ik met mijn ouders onderaan het Kopje in Aerdenhout woonde en jij in het Mr. Enschedépark tegenover ons huis trainde voor je volgende expeditie in verre landen. Na de training kwam je wel eens een kopje thee drinken en als jongen van ± 10 jaar oud luisterde ik met grote belangstelling naar je spannende verhalen. Sinds die tijd is er veel veranderd. Mijn ouders zijn gestorven en ook Geneviève, die toen als au pair bij ons was is inmiddels overleden. Na mijn studie in Leiden en de VS ben ik bij Buitenlandse Zaken gaan werken, eerst in Den Haag en later op de Ambassade in Nairobi. Daar beklom ik nog de Mount Kenya (laagste piek). Vanaf 1984 werk ik op Kabinet der Koningin, sinds 1991 als Directeur. Beste groeten Felix
Dagboek Zaterdag 20 maart Wat een tijd. Het project DGS afgesloten, aan een stuk doorgewerkt, maar heel creatief. Alle lijnen in mijn leven komen bij elkaar. geologie-muziek-

psychiatrie, sport, egoproject, nu even rust in bouwen. Alles is nu gezegd nu afwachten
Zondag 21 maart. Artikel in clubblad golfclub Verwayde Sandbergen
Resoluut stapte Tom de Booij naar een hoopje mos en bladeren waartussen een mooi wit balletje lag. De ruimte boven het caddyhuis was op 21 maart behoorlijk vol en er was dan ook niet veel ruimte tussen de voorste stoelen waarop wij Verwaeyde Sandbergers zaten. Tom maakt een halve zwaai met zijn ijzeren 7 en sloeg tot schrik van zijn publiek het witte balletje in hun richting. Niets aan de hand, het was niet meer dan een champion. Dit is een engelse dame jaren geleden overkomen. Zij dacht dat zij haar bal speelde, maar het bleek slechts een paddestoeltje te zijn. Is dat nu een slag en moet je die als zodanig tellen, of niet? De suggesties waren niet van de lucht. "Niet raden", zegt Tom, "je moet het weten. Zoek op. Wat is een slag?" Gelukkig wil iemand de definitie wel voorlezen: "Een slag is de voorwaartse beweging van de stok, gedaan met de bedoeling de bal werkelijk te slaan en in beweging te brengen ... ". "Stop maar", roept Tom, "dat is genoeg. Zijn we het er allemaal over eens dat de dame sloeg met de bedoeling haar bal te slaan en in beweging te brengen? Dan is het een slag." Er zijn nog een paar mensen die iets proberen in de zin van "Maar als ze nou eerst had gekeken ... ". Daar kan onze inleider dan weer een minuut of vijf mee verder: "Niks te maren en niks te alsen, wij Hollanders bedenken altijd hoe iets ook had kunnen zijn. Bepaal je nu alsjeblieft op de feiten. De dame in kwestie heeft niet eerst dit of dat, ze sloeg met de bedoeling haar bal te slaan. De Engelsen zijn daarin veel concreter. Die beoordelen een situatie zoals die was en niet zoals die had kunnen zijn". Een verhandeling over het Engelse rechtssysteem kon er daarna bij Tom ook nog wel vanaf. Een speciale commissie heeft overigens na dit voorval een decision gecreëerd, waarin gesteld wordt dat het in een dergelijke situatie redelijk is om deze handeling niet als een slag te rekenen. We zullen niet alles navertellen wat Tom de Booij ons die zondagmorgen heeft geleerd. Dan had u maar zelf moeten komen. U had dan geweten wat een 'geaborteerde bal' is, u zou hebben ontdekt dat wij bij het golfen vaak leiden aan een 'vernauwd bewustzijn' en u zou hebben vernomen, en waarschijnlijk niet hebben begrepen, dat 'het leven een goede oefening is om te leren golfen'. Tom de Booij introduceerde en passant nog de door hemzelf, in samenwerking met alle golfinstellingen die er te vinden zijn, opgerichte Stichting Democratisering Golf Sport. Informatie: Democratisering Golf Sport, Dr Tom de Booij, Koningsweg 45, 3743 ET Baarn, telefoon 02154 - 1 28 52
Dagboek Maandag 22 maart . Alle stress ontvlucht en afgereisd naar Schiermonnikoog.

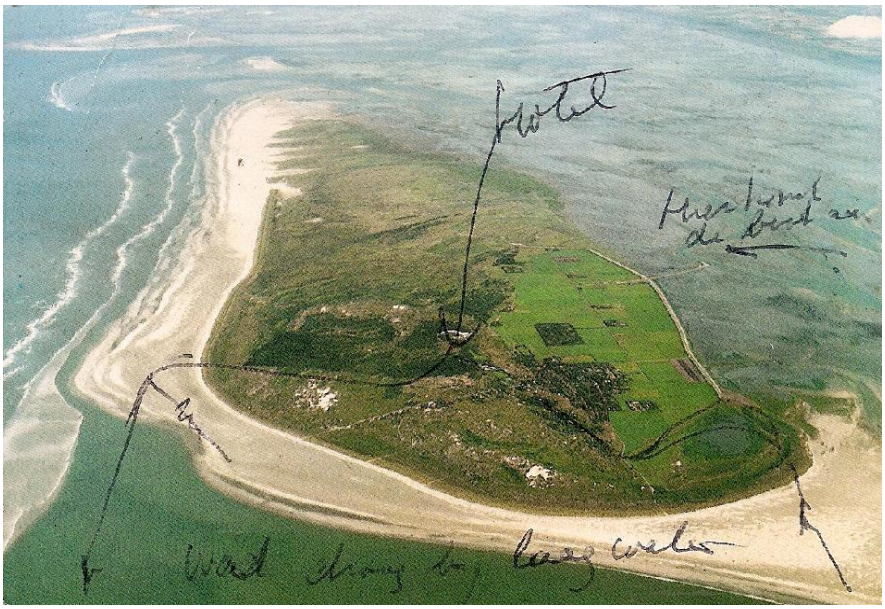

Schiermonnikoog. Het wad ten westen bij hoogwater. De lijn geeft aan mijn voettocht over het drooggevallen wad.

Dinsdagavond 23 maart Ik schrijf Adrienne de volgende briefkaart: Mon chou d'amour Ik kan het ook niet laten.2 1/2 uur ongeveer 15 km over het wad gelopen(zie lijn op foto) bij laag

water. (gevaarlijk).Wat een wereld! ik hoef niet naar Zuid Afrika. Konijnen, fazanten, uilen, hazen, alle soorten vogels die je maar denken kan. Stuifzanden, wilde golven. Baarn lijkt heel ver weg. Dit allemaal in ons landje. Nu nog even in wat ik in het boek staat : "Als het huwelijk lang genoeg duurt en je staat er al die tijd achter ipv toe te geven aan individueel-persoonlijke grillen dan kan je tot het besef komen dat het waar is : De twee zijn werkelijk één.Nu al besef ik hoe manisch ik al die tijd ben geweest. Maar ik kom herboren terug. Je t'aime infiniment mon amour (heel gezellig ouderwets hotel, foto van Vader en Prins Bernhard) Op dit moment als ik dit schrijf (20.11), ga jij het prachtige begin horen van de Johannes Passion met de dissonate.
Vrijdag 26 maart 1993 organiseert. de Nederlandse Vereniging van Baseball Coaches voor leden en andere belangstellenden een clinic in de kantine van B.S.C.U. te Utrecht. Het bestuur van de N.V.B.C. heeft naar aanleiding van vragen hieromtrent van diverse leden, op de laatste jaarvergadering, besloten om de "eigen" clinic-aktiviteiten weer op te nemen. Op genoemde datum zullen een aantal sprekers acte de presence geven, waarvan de namen garant staan voor een interessante avond. Bart Seidel en Boudewijn Maat doen verslag van hun bevindingen tijdens de clinic van de A.B.C.A. te Atlanta. Herman Beidschat praat over de voorbereiding van met name pitchers op het nieuwe seizoen.
Dr. Tom de Booy is in honkbalkringen nog geen bekende naam, doch dat zal snel veranderen. Van oorsprong geoloog, thans professioneel golfinstructeur tevens neuropsycholoog. Is in deze laatste hoedanigheid betrokken bij het onderzoek van hersenfunkties bij (sport) mensen.
Tom de Booy zal iedereen boeien met zijn causerie omtrent de "pre shot routine"
Dagboek Zaterdag 27 maart Na enkele dagen te hebben uitgerust dwz met te pletter gefietst, gelopen etc in Schiermonnikoog 3 lezingen deze week, de beste was gisteren voor een honkbalvereniging, ze vonden mijn lezing erg goed. Op mijn actie golf heel weinig reactie, zelfs niet van eigen zoon Mauk, zo kan je nagaan hoe moeilijk het is voor de mensen. Begonnen met pianostudie.
Donderdag 1 april Goed begonnen, kamer opgeruimd, piano 2 uur, ook met wetenschap begonnen, nu ook nog golf.
Maandag 5 april Golf, muziek, neurowetenschap. 1 borreltje, 2 glazen wijn, 1 glas port, niet meer liefst minder.
April BMW blad: BMW Golf Cup 1993 Een geoliede organisatie
De BMW Golf Cup is al weer aan de zesde editie toe. Dat er verschil bestaat tussen de BMW-dagen en andere bedrijfsdagen is voor het viertal evident. De bijzondere kwaliteit van de organisatie van de BMW Golf' Cup wordt eensgezind geroemd. Volgens Tom de Booy worden de dagen gekenmerkt door een ongedwongen sfeer. 'Veel mensen denken wellicht dat het er bij de golfdagen van zo'n exclusief automerk nogal snobistisch aan toe gaat. Het tegenovergestelde is waar. Het knappe van BMW vind ik dat er tijdens de golfdagen niet overdreven nadruk op het merk BMW wordt gelegd. De deelnemers wordt gewoon een aangename dag bezorgd.' De achtergrond van de vier BMW-professionals verschilt nogal. Over de 68-jarige Tom de Booy zouden we met gemak een hele editie van Golf Nieuws kunnen vullen. De Booy begon met golf op 65-jarige leeftijd en behaalde op de pensioengerechtigde leeftijd de status van A-professional. Joost Hage is golf. Hij was nog maar net achttien toen hij in 1982 Nationaal Open kampioen werd. Een jaar later werd hij professional en velen voorspelden hem een grote toekomst. Die mooie toekomst kwam er ook, maar niet als playing-professional. Hage besloot zich helemaal toe te leggen op het lesgeven. Later kwam daar zijn inmiddels befaamde golf trickshow bij. Minder bekend bij het grote publiek zijn Martin de Ridder en Arno Hovius. De Ridder is een sportman pur sang. Hij speelde betaald voetbal bij Telstar, hockeyde op hoog niveau en deed het CIOS met voetbal en tennis als hoofdvakken. De Ridder noemt Tom de Booy 'mijn tweede vader'. 'Door Tom ben ik in golf terecht gekomen. Ik gaf hockey training op Be Fair. Het veld lag onder de sneeuwen er was maar één meisje naar de training gekomen. Tom kwam aan, zag ons en dacht: iemand die voor één meisje een training in de sneeuw gaat verzorgen, dat moet een bijzonder mens zijn. We raakten aan de praat en ik ben nog steeds blij dat ik Tom heb leren kennen.

De vier professionals BMW cup: vlnr: Joost Hage, Martin de Ridder, Arno Hovius en Tom de Booij

Hij heeft mij enthousiast gemaakt voor golf en een hoop andere dingen.' Arno Hovius maakte vierenhalf jaar geleden kennis met de golfsport. Hovius komt uit de medische sector. 'Ik ben van oorsprong fysiotherapeut en heb me meer en meer gericht op alternatieve geneeswijzen. Maar ik ben nu zo verknocht aan golf dat ik nog maar een dag per week in de praktijk te vinden ben. Golf is zo fascinerend. Ik wil alles van dit spel te weten komen. Daarnaast probeer ik zelf zo goed mogelijk te worden. Ik weet niet of het realistisch is, maar mijn doel is om eens het Heineken Open te spelen.' Tom de Booy heeft andere plannen. Hij is gewikkeld in een strijd om golf voor iedereen toegankelijk te maken. De Booy gruwelt van het GVB (in de huidige opzet) en meer van dat soort drempelverhogende elementen. 'Er is veel mis in de Nederlandse golfwereld. Mensen die willen golfen kunnen dat niet omdat de mogelijkheden niet geschapen worden. Ik zal me de komende jaren inspannen om golf voor iedereen toegankelijk te maken. De BMW Golf Cup dagen vormen ook een mooie gelegenheid om mensen met het spel kennis te laten maken.' Volgens de BMW pro's verschilt hun manier van lesgeven met 'gewone' golflessen. Het doel tijdens een eerste golfclinic is niet zo zeer mensen te leren een bal te slaan, maar mensen te laten begrijpen wat golf inhoudt. De Ridder: 'Wij vinden het belangrijk dat de mensen stil zijn als iemand afslaat, dat men zich aan de regels houdt, dat men ziet wat golf is. De invloed van Tom is erg groot wat dat betreft.' Hovius: 'Veel mensen die voor het eerst met golf in aanraking komen zijn nogal sceptisch. Ze komen wel, maar ze vinden golf maar raar. Na een dag is alles anders en zijn ze gek van het spel. Wat is er mooier dan mensen enthousiast maken voor golf.' In zes jaar BMW Golf Cup hebben heel wat mensen via de clinics golf ontdekt. Mensen die voor het eerst een balletje sloegen bij een van de BMW-pro's zijn een aantal jaren later in het trotse bezit van een handicap van de partij op een van de wedstrijddagen. Continuïteit is dan ook een belangrijk woord in de filosofie van de BMW Golf Cup. Sponsors, professionals en organisatie, iedereen kent elkaar al jaren. Daardoor is er volgens Joost Hage sprake van een goed geoliede machine. 'Als er eens wat mis gaat, is het probleem in 'no time' uit de wereld. Omdat we met zo'n ingespeeld team werken ontstaat er een hele prettige werksfeer, dat slaat ook over op de gasten. Als professionals kijken we echt uit naar de BMW Golf Cup dagen. **'.**

Woensdag 14 april Brief van Lawrence E.Thornton association secretary of the Professioanl Golfers' Association of Europe

Dear Tom, Thank you for your letter and the translated text of your March 1st presentation. It

was very interesting to read through the information, particulary after spending the day with you and having the benefit of further explanation of some of the underlying factors. I certainly feel that my knowledge of the develpment of the golf professional has been enhaneed by your work. Of the member countries of the PGA of Europe, few have reached the point that the N.P.G.A. are at, and even now you quite rightly say there are still many areas where they must put their own house in order if wishing to establish equitable credibility. The first moves have been made however, and a small delegation from the N.P.G.A. are intending to visit the PGA of GB & I to study tournament administration procedures. The critical stage will be when the procedures are implemented. It will take a strong man, and the full support of the N.P.G.A. Board to establish a regime that is respected by its own members and the golf publie (and sponsors) alike. Your groundwork has created an environment where the process can take place the rest comes down to marketing, first to your own members and second to the world outside. If the majority accept and support the ideas you will be well on the way to achieving the 2003 objective. The "raison d'etrè" that you have established will be similarly applicable in other countries over the next few years, and I believe that the world of the golf professional will have good cause to remember the name Tom de Booij. Please keep me advised of progress. Best wishes. Yours sincerely, Lawrence Thornton.

Kleinkinderen op bezoek. Links: Joep aan het vissen , niets gevangen. Rechts: Met Sascha naar dierenpark Amersfoort

Dagboek Woensdag 14 april Grote dag oprichting Stichting Democratisering Golfsport (DGS). het overlijden van de Stichting is al getekend 14 april 2003. Wie leeft er dan nog, ik WEL! De revolutie begint NU. Het is de tijd om af te rekenen met de decadentie, de bangheid, de hypocrisie, het verschuilen achter alles wat maar hoger is, de zestiger jaren komen weer terug maar nu verhevendiger.
Deel van de Oprichtingsakte DGS:
De Stichting draagt de naam: Stichting democratisering Golfsport, afgekort DGS
Stichting heeft ten doel: binnen een periode van tien jaar, vanaf negentienhonderd drie en negentig, het democratiseringsproces van de golfsport te bevorderen, in de ruimste zin van het woord. Zij tracht dit doel te bereiken onder meer door:- het maken van een kritische analyse en inventarisatie van de huidige stand van zaken in de golfsport in Nederland en in het buitenland, en op basis daarvan het leveren van een bijdrage tot een betere democratischer structurering van de organisaties -die zich met de golfsport bezighouden.
- het populariseren van de golfsport, zodat deze sport voor iedereen toegankelijk wordt;
- het stimuleren van en bijdragen tot een optimale uitwisseling van gegevens tussen personen en

organisaties die betrokken zijn bij de ontwikkeling van de golfsport;
- het maken van een vergelijkende analyse van de lesmethoden die worden gehanteerd bij de opleidingen tot professionals;
- het maken van een vergelijkende analyse van de organisatiestructuren die de belangen van Damesgolf behartigen, zowel wat betreft de amateur- als de professionele golfsters;
- op basis van het in negentienhonderd negentig te -Londen geproclameerde "Charter of Conduct alle mogelijkheden na te gaan ter realisering van de verhoging van het spelpeil en de handhaving van de Regels en Etiquette ("Golfcultuur");
- het ontwerpen van projecten die de democratisering van de golfsport kunnen bevorderen.

Zondag 25 april Alles geordend , lezing voorbereid, een nieuwe tijd breekt aan. Ma weer thuis van weekje Spanje, erg gezellig. Toch maar niks alleen te zijn. pure armoede. Brief aan N.P.G.A. begonnen, actie namens DGS.

Woensdag 12 mei Voorstel aan het bestuur van DGS voor de eerste vergadering 12 mei 1993 in het clubhuis van de Noordwijkse Golfclub Onder het motto :" hoe verkoop ik een ijskast aan een eskimo"

Het eerste kristallisatie punt zou moeten zijn door een ontwerp te maken voor de opleiding van een golfleraar onder de verantwoordelijkheid van de N.P.G.A.. De hoge kwaliteit van deze opleiding zou er dan toe moeten leiden dat de golfleraar een centrale positie inneemt in het onderwijs van de golfsport in Nederland. De golfleraar zal daardoor in staat zijn een veel groter publiek te kunnen bereiken en voor de golfsport te kunnen winnen. Om dit doel te bereiken moet er nog wel het een en ander gebeuren, maar we hebben hiervoor een periode van 10 jaar uitgetrokken. De volgende zaken zouden daarbij in eerste instantie moeten worden uitgevoerd

1. het maken van een inventarisatie en analyse van de bestaande opleiding, het houden van een enquête onder de personen die deze opleiding hebben gevolgd of nog volgen, alsmede onder de leraren die aan deze opleiding hun medewerking hebben verleend. Uiteraard zal voor het houden van deze enquête toestemming moeten worden gevraagd aan de NGF, N.P.G.A., en Contracton
2. het opstellen van een lijst van onderwerpen die de basis zullen vormen van deze opleiding
3. het inwinnen van adviezen bij instanties die betrokken zijn het sport onderwijs in de meest algemene zin van het woord. (CIOS,WVC etc)
4. analyse en inventarisatie van opleidingprogrammas en hun uitvoering in bepaalde landen die ons zouden kunnen helpen bij de opstelling van lesprogramma's en hun uitvoering.
5. enquête onder de amateurgolfers en mensen die door middel van de golfclinics met de golfsport in aanraking zijn gekomen in Nederland om na te gaan hoe hun indruk is over het inhoud van het onderwijs in de golfsport (inclusief over het onderwijs in de regels GVB etc)

Zoals gezegd zal het veel tijd in beslag nemen, maar ook geld. De gelden die de stichting DGS in het jaar 1993 bijeen krijgt door middel van het houden van clinics en lezingen door de coördinator bedragen ruim 30.000 gulden. (Hiervan gaan af de beginkosten die zijn gemaakt voor de tot standkoming van de stichting deze worden begroot op ongeveer 5000 gulden). Als een goed plan op tafel ligt zal het toch mogelijk zijn om bepaalde subsidies aan te vragen en misschien wat giften te mogen ontvangen. Uiteindelijk zal het plan voor de opleiding aangeboden worden aan de NGF en N.P.G.A. in de hoop dat zij daarbij hun voordeel kunnen hebben en zou kunnen bijdragen om de democratisering van de Golfsport in Nederland te kunnen bewerkstelligen.

Dagboek Vrijdag 21 mei bijna weer een maand voorbij ongelooflijk maar waar. Veel clinics, niet zo goed opgeschoten met studie wel veel geleerd tijdens clinics. Lezingen toespitsen op basale emoties die de dieren nog gewoon hebben maar bij ons sterk onderdrukt worden. Weer een poging om de C2H5OOH wat te verminderen. Waarom ?.De zetel van de emotie te zoeken bij de amygdala..

Maandag 31 mei 2e pinksterdag Alweer laatste mei, morgen nieuwe periode clinics. Schrijven van boek over de wereld tussen frustratie en irritatie de eenheid van de tegenstellingen.

Geen jenever in juni.
Zaterdag 12 juni Kamer opgeruimd en en veranderd weer nieuwe impuls, veel clinics gegeven en gelukkig met succes. Morgen maandbeker kijken of ik iets meer ontspannen ben. Begonnen met Cerebellum

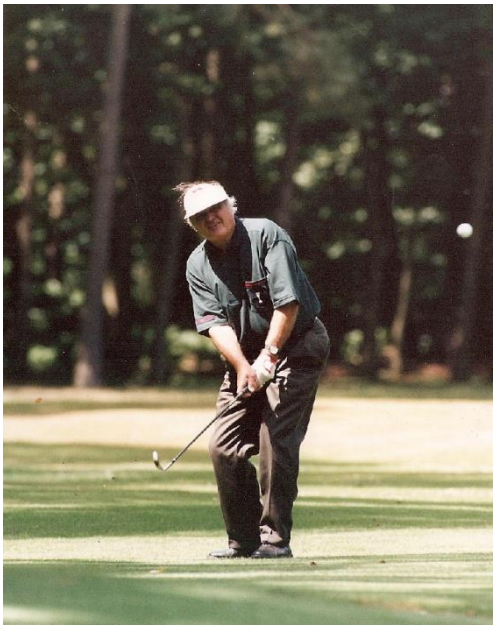

Maandag 5 juli Senioren Golfkampioenschap op de Dommel, Links; Tom met een van de 107 slagen over 18 holes, eindigde als laatste. Rechts: mijn medespeler Joop Landman (rechts)

Groepsfoto van de golfprofessionals die meededen aan de senioren golf kampioenschappen., Winnaar Bertus van Mook

Vrijdag 9 juli. Brief van Professor Brunia
Geachte Heer de Booij, Opnieuw bevind ik mij ten opzichte van U in een situatie, die ik verre van plezierig vind. Laat ik voorop stellen dat ik U in de afgelopen tijd ongeveer 10 maal gebeld heb zonder U ooit thuis te treffen. Het is dus niet zo dat ik U vergeten ben, en al helemaal niet het probleem van de registratie van de RP bij een onderdeel van het golfen. Ik zal U uitleggen

wat er in de afgelopen periode gebeurd is. Ruim vier jaar geleden is er in het kader van een universitaire bezuinigingsmaatregel door mijn collega's in de faculteit beslist dat fysiologische psychologie maar geen afstudeerrichting meer moest blijven. We stonden te boek als "duur" wegens onze EEG apparatuur en alles wat daarmee samenhangt. Ofschoon dat voor ieder die weet hoe beta-faculteiten werken volkomen misplaatst is - om geen emotionelere terminologie te gebruiken - zat ik dus met de brokken. Op het moment dat het op mijn afdeling rustig zou moeten worden dat was ruim vier Jaar geleden - had ik kans gezien door middel van subsidies vier-jonge medewerkers een plaats aan te bieden voor promotieonderzoek. Een aantal mensen in de vakgroep heeft al die activiteit met gemengde gevoelens aangezien. Zelf heb ik de afgelopen jaren enthousiast met hen gewerkt. De proefschriften worden binnen een half jaar opgeleverd. Intussen is er een onderzoeksschool ontstaan waarin alle AIO's -dus ook de mijne - zijn ondergebracht. Nu vindt de directeur van de onderzoeksschool -die in Tilburg meer weg heeft van een kleuterschool - dat ik teveel van mijn mensen eis en dat dat niet meer kan in deze tijd. Mijn mensen hebben een jaar geleden een mededeling ontvangen dat ze zich alleen nog maar met hun proefschrift mogen bezig houden. Alle zijwegen zijn afgesloten (we praten nog steeds over een Universiteit !). Als klap op de vuurpeil heeft de directeur van de school een mij in de laatste ronde toegekende onderzoeksplaats voor vier jaar (1993-97), persoonlijk afgenomen, omdat eerst de andere proefschriften nu maar eens moesten worden gepresenteerd. In deze onvoorstelbare situatie zie ik geen kans om serieus aan het golfproject te werken. Ik hoop dat U daar begrip heeft, al vind ik de situatie niet minder dan schandalig. We hebben een proefserie gedraaid zonder EEG, waarbij een bewegingsdetector provisorisch aan de club was bevestigd. We zijn nu in staat het begin van de beweging vast te leggen. De reden waarom ik U gebeld heb was om U te vragen of er aan de onderzijde van de club een gaatje geboord mocht worden om de draden in te laten lopen, waarlangs het signaal uit de detector naar de andere apparatuur gevoerd kan worden. Ik kan mij voorstellen dat dit als een soort vloek klinkt in uw kringen, maar de technische mensen dachten dat dit de beste oplossing was. Van mijn Finse collega wist ik reeds dat hij met scherpschutters bezig was. Dat U hem zo snel op het spoor was bewijst dat U het wetenschappelijke veld nog steeds nauwkeurig in de gaten houdt. Ik geloof dus ook dat het mogelijk is een RP te registreren, maar vraag me af hoe groot U de kans acht dat er inderdaad onderzoeksgeld te verwachten is bij een succesvolle pilot studie. Ik vind het erg vervelend om dat te vragen, maar U bent de enige buitenstaander die ik nu iets verteld heb over de omstandigheden waaronder ik mijn werk moet doen. Mijn collega's in het buitenland begrijpen hier niets van. Ik ben nu 14 dagen met vacantie. Op de laatste Maandag van de maand ben ik zeker in Tilburg en verder ben ik in de buurt. Mijn telefoonnummer heb ik boven aangegeven, zodat ik te vinden ben. Met vriendelijke groeten C.H.M. Brunia

Woensdag 14 juli Brief aan Jan Ebbinge, hoofdredacteur Maanblad Golf

Beste Jan, Aardig van je om me met mijn verwarde geest in al je moeheid te woord te staan. Ik voeg de daad bij het woord door je rauw te vertellen wat ik op mijn lever heb. Misschien zie je er iets in. Sinds jaar en dag boeit me het verschijnsel dat bij golf zo pregnant aanwezig is. De goede voornemens worden door dat kleine rot balletje wreed verstoort. Een beweging die men denkt onder controle heeft, wordt een beweging die niet zo misstaan bij een beweging bij een zwaar - motorisch gestoorde patiënt. Het is ook de primaire -reden geweest dat ik in 1987 begonnen met mijn neurophysiologische studie. Wat, waar en wanneer gebeurt er iets tussen de oortjes voor een golfslag. Happy Hooker zegt ook:" het zit niet tussen de benen, maar tussen de oortjes" In de publicaties die ik je hierbij stuur, wordt vooral aandacht besteed aan yips van het korte spel in het bijzonder de put van 30 cm tot 1 meter. Vergeet niet dat het studies zijn van golfers geboren in Anglo-Saxische landen, daar waar het golf met de paplepel is ingegoten. Wat een schril contrast met de meeste sportmensen in Nederland die pas na hun hockey,tenniscarrière op rijpere leeftijd met golf zijn begonnen. The swing is not grooved, zoals je zelf al zei, de swing vanaf de tee is voor mensen die al vroeg met bet spelletje zijn begonnen, geen probleem. Reden waarom ik mij teephobie ook reken onder de yips zoals deze bestudeerd zijn door de onderzoekers van de

wetenschappelijke artikelen. Alvorens mijn naargeestige ervaringen van 5 juli jl tijdens de senioren prof kampioenschappen te verhalen , ga ik nog even in op de wetenschappelijke resultaten vastgelegd in de ingesloten kopieën.
Het is duidelijk dat zie Sachdev p. 331 " anxiety or arousal probably facilitate the manifestation of an underlying organic abnormality..What this abnormality is, however remains unknown." Zo dat is duidelijk, zo ver was ik ook al gekomen. Maar wel is interessant dat het komt door een slecht functioneren van de basale ganglia. Dit zijn subcorticale structuren die de motorprogramma's door geven aan de motor cortex en deze op hun beurt aan de spieren. De informatie die de spieren krijgen is dus slecht, onvolledig en verward. Door Sachdev wordt het zelfs vergeleken met dystonia en Parkinson ziekte. In hun artikel gaan M. Daniel,Cummings en Shain nog iets dieper in en komen de conclusie dat de yips een gevolg zijn van de output van het striatum (een onderdeel van de basale ganglia). Ingesloten stuur ik je een afbeelding om te laten zien waar de basale ganglia bij jou zitten. De basale ganglia ontvangen veel informatie van de subcorticale structuren die emotie en ervaring verwerken dwz de amandelkern en de hippocampus. Het zit dus heel diep in ons verborgen. Deze structuren zijn zo doof als een kwartel en ermee praten heeft geen enkele zin, ze verstaan geen woord. Dus het toespreken van: " Tom nu moét je net zo doorkomen met de swing als je tijdens de proef swing deed" kan je beter laten. Of niet meebewegen bij een korte put etc. Niets maar dan ook niets helpt. In haar artikel van Jacqueline White june 1993 geeft zij een opsomming van de resultaten van Sachdev en Mc Daniel Cummings en Shain. Glancy denkt aan het gebrek aan vertrouwen .Ook dit wisten we al! Heel terecht zegt hij dat de golfer die lijdt aan yips een te hoge belasting vraagt aan zijn motoriek. Vooral het ouder worden heeft hiermede te maken. Dit blijkt ook bij ouderwordende ziekteprocesssen, Alzheimer. Het resultaat van een falen van een goede voorziening van goede chemicaliën de zgn neurostransmitters, zoals dopamine. Dat het vooral bij mensen voorkomt die al lang spelen en oudere mensen is ook door de andere onderzoekers gevonden. Het woord van faalangst is veel te eenvoudig. Het gevoel dat ik heb als ik weer zo'n spastische beweging maak, zit heel diep in mij verborgen en er totaal geen greep op heb. Het blijkt echter dat trukjes helpen om de yips succesvol te bestrijden, zie pag 228 in het artikel van Sachdev. 90% van de personen die werden onderzocht gebruikten trukjes om de yips te bestrijden. Slechts 20% hadden volledig succes. Uit de tabel 1 pag 329 blijkt heel duidelijk dat de yippersonen gelukkig heel normaal zijn wat betreft hun gedragspatroon, karakter etc, misschien iets meer "obsessed". Dat klopt in ieder geval met mij. Het meest plausibel komt mij uit al de onderzoekingen naar voren dat men te hoge eisen stelt aan zijn motoriek. Bij een normale situatie, een rondje golf met je vrouw, behalve als het weer spannend wordt en een nauwe afslag in het bos een teeshot weer door een yip totaal de mist in gaat. Als er dus even spanning komt op het reeds aanwezige gebrek stort alles in elkaar. Het enige dat een beetje zal helpen is het verkrijgen van een zeker vertrouwen door veel te oefenen zowel op de baan als op de driving range. In een schema laat ik zien wat het verschil is tussen een bewust gecontroleerde beweging en een automatische beweging. Bij een Tim Giles, Jan Ebbinge is de swing van de tee een volautomatische beweging en dus buiten het bewuste denken, terwijl bij mij elk teeshot een kwelling is. Zo droom ik juist veel over het teeshot: dat de bal vierkant is of de bal moet worden afgeslagen van de onmogelijkste plekken. Laatst sprak ik ook met Nico Spits de hockeyer die zich ook rekent tot de familie der teephobisten. op de tee hebben we dan te veel keus en vooral te veel tijd. Terwijl als we in de rough liggen komen we er wonderwel uit, dan is opeens de yip als bij toverslag verdwenen. Het is dus de bewuste controle die het motorische systeem, vooral onder druk, zo verward wordt dat de spieren niet weten wat ze moeten doen.
HET KAN TOCH NIET WAAR ZIJN, 107 SLAGEN OVER 18 HOLES? (Dormeuil Cup, 5 juli 1993 De Dommel)
Om niet in de file te staan op maandagmorgen vertrokken mijn vrouw en ik al zondagmiddag richting de Dommel. We sliepen in motel Vught. Vroeg aangekomen had ik ruimschoots de tijd om mij voor te bereiden op de wedstrijd. (Vorig jaar kwamen we daar net op tijd vanwege de file

en scoorde ik 87). Op aanraden van mijn zoon had ik al het houtwerk thuis gelaten en zou alleen met ijzers afslaan en zijn schema stellen op het maken van bogeys. De Dommel is een korte baan. Rustig met ijzer 2,3 of 4 afslaan. Niets aan de hand rustig in drie slagen naar de green en dan twee putts. Mijn putten is als een van de weinige slagen yip vrij, aangezien ik na het lijden onder een yipputtepidemie een anti-yipputter hanteer namelijk waar de steel aan de andere kant zit. Op de driving range sloeg ik de mooiste ballen vooral met mijn lange ijzers. Na even wat putten en chippen was ik er klaar voor, had er zelfs zin in. Maar mijn vrouw zag al dat mijn gedrag veranderde, toen ik op de eerste tee stapte en veranderde in een superspast. De bal kwam dan ook na een paar meter tegen een boom tot stil stand. Nu aan de rechter kant van de fairway. Precies als twee jaar geleden tijdens de Dormeuil Cup kwam mijn eerste teeshot tegen een boom op 20 meter van de afslagplaats tegen een boom maar toen aan de linkerkant. Na wat gescharrel was de eerste triple bogey een feit. Bij de tweede tee herhaalde zich het feit dat na een superfraaie uitgevoerde proef swing mijn club er voor zorgde dat de bal na 50 meter achter een boom bleef liggen .Zo werd al gauw een acht gescoord. De derde hole werd een fraaie zes. De vierde en vijfde hole werden de geplande bogey's. Maar het werkelijke noodlot sloeg toe op de zesde hole. Een afgrijselijk teeshot kwam weer niet verder dan 50 meter midden in de varens. Bij een wilde poging om de bal er uit te slaan kwam deze even tegen mijn trui, zodat ik twee vingers opstak in de richting van mijn marker die van dit alles niets gezien had en het sportief vond dat ik deze strafslagen doorgaf. Ik zei dat het belangrijkste was dat IK het gezien had (Regel 6) . De bal kwam onspeelbaar te liggen en na een strafdrop sloeg ik de bal tegen een boom en er volgde weer een strafdrop etc. Zo had ik twintig meter afgelegd in drie slagen en vier strafslagen Zo kon dus op de afslagplaats van de zevende hole een riante 12 genoteerd worden voor het spelen van de zesde hole. Ik zal je besparen hoe verder alles verliep : twee maal uit of bounds, de grote plaggen die ik sloeg op de afslagplaats met een ijzer vier, zo groot als de schoenmaat van de reus van klein duimpje. Kortom de eerste negen holes werden in een absoluut record van zestig slagen afgelegd. Mijn vrouw die mij trouw heeft gecaddied, heeft misschien nog meer geleden bij het aanzien van al de bewegingen van een 68 jarige spast. Verwonderlijk was het om te zien dat de korte schoten chipping en putten werd gevrijwaard van de yips. De tweede negen waren gelukkig niet zo catastrofaal, maar mijn verwachtingspatroon werd door de catastrofale eerste negen dermate verlaagd dat de spanning en de yips afnamen en een "redelijke" 47 werd gescoord. Het totaal dus 107 slagen over 18 relatief makkelijke hole bij een SSS van 69 is dat dus een handicap van 38. Niet genoeg om mee te doen aan normale amateur wedstrijd. Daarbij te bedenken dat de oude vossen zoals Berthus van Mook die glorieus winnaar werd in drie boven par onder dezelfde omstandigheden heeft gegolfd. Duidelijk mag zijn dat het moeilijk was om de slogan na te leven, die ik tijdens de clinics steeds verkondig "Golf is a game to be enjoyed".
Het enige voordeel bij deze ervaring is wel dat ik nu echt weet wat yips zijn en het mij sterk motiveert om mijn neurologische studies voort te zetten om uit te vinden wat golf aan emoties, angsten en teleurstellingen in zich zelf, teweeg kan brengen. Het meest dramatische van dit alles is wel dat niemand er van wakker ligt dat ik zo slecht heb gespeeld. omgekeerd zelfs ,men is zelfs verheugd dat ook jij als golfleraar dat kan gebeuren. Zo zag ik de volgende dag tijdens een golfclinic die ik moest geven voor BMW in Herkenbosch twee mensen die ik vroeger enthousiast had gemaakt voor golf en mijn nare ervaring had medegedeeld. Hun antwoord: "Sorry Tom, het geeft mij een heerlijk gevoel jij ook zo de mist in kan gaan".Ja, golf is een eenzaam spelletje eenzamer dan de paringsdaad. Met niemand kan je je leed of zelfs vreugde delen. Hoogstens luistert deze of gene geduldig naar je relaas over je lotgevallen tijdens het spelen van de 18 holes met de wetenschap dat hij of zij daarna ook zijn verhaal kwijt kan. In ieder geval leert golf je dat wat er tussen de oortjes gebeurt voor de golfslag, niet te doorgronden valt. Het resultaat van de golfslag herbergt de blauwdruk van de ondoorgrondelijke menselijke ziel. De Rohrschach test in optima forma. Het meest verwonderlijke is wel dat ik bibber als een schoothondje op de eerste tee en als bergklimmer in een ijswand van 60 graden in de Himalaya met een afgrond van honderden meters, me zelf verzekerd voortbeweeg. Het is misschien net als in de rough, er is

geen keus. Het overlevings instinct wordt dan wakker er is geen ruimte voor falen. Er zijn namelijk geen slechte bergklimmers, maar wel zoals we hebben gezien slechte golfers. Maar ik blijf zeggen " Golf is a game to be enjoyed" Met het accent op TO BE. Dit wordt dan een zeer concreet testbaar levensdoel Zie maar wat je er mee doet, met de hartelijke groeten Tom de Booij

Juli (?) Artikel in maandblad Golf Nieuws: YIPS OP DE TEE door Jan Ebbinge

Met Tom de Booy gepraat. De Booy Senior - zijn zoon Mauk geeft les op Anderstein - is een fenomeen in de vaderlandse golfwereld. Hij begon met golf toen hij 54 was, raakte op slag gepassioneerd en behaalde op de pensioengerechtigde leeftijd, waarschijnlijk als oudste ooit in de wereld, de status van A-professional. Inmiddels 68 jaar oud is hij nog lang niet uitgekeken op golf. Hij ontdekt steeds meer en verdiept zich om achter de geheimen te komen.

Tom de Booy: 'Sinds jaar en dag boeit mij het verschijnsel dat bij golf zo pregnant aanwezig is: de goede voornemens die door dat kleine rotballetje zo wreed verstoord worden. Een beweging die men denkt onder controle te hebben, wordt een beweging die niet zou misstaan bij een zwaar motorisch gestoorde patiënt.' 'Het is voor mij de primaire reden geweest zes jaar geleden te beginnen met een studie neurofysiologie. Wat, waar en wanneer gebeurt er iets tussen de oren voor een golfslag? Alle studies daarover zijn verricht door golfers geboren in Anglosaksische landen . Daar waar golf met de paplepel is ingegoten. Kom daar maar eens om in Nederland, waar de meeste pas na hockeyen tennis op rijpere leeftijd met golf zijn begonnen. The swing is not grooved. De swing vanaf de tee is voor mensen die al vroeg zijn begonnen, geen probleem. Reden waarom ik mijn tee-fobie ook reken tot de yips.' 'Het woord faalangst is veel te eenvoudig. Het gevoel dat ik heb als ik weer zo'n spastische beweging maak, zit heel diep in mij verborgen en ik heb er totaal geen grip op. Uit al die onderzoeken komt mij het meest plausibel naar voren dat men te hoge eisen stelt aan zijn motoriek. Als er maar even spanning komt op het reeds aanwezige gebrek, stort alles in elkaar.' 'Bij een goede speler die op jonge leeftijd is begonnen, is de swing van de tee een volautomatische beweging, dus buiten het bewuste denken. Bij mij is elke afslag een kwelling. Ik droom dat de bal vierkant is en dat hij geslagen moet worden vanaf de onmogelijkste plekken.' 'Nico Spits, de ex-hockeyer, rekent zich ook onder de familie der tee-fobisten. Op de tee hebben we te veel keus en vooral te veel tijd. Als we in de rough liggen komen we er wonderwel uit omdat er geen andere mogelijkheid is. De yips zijn dan als bij toverslag verdwenen.' 'Het enige voordeel is dat ik nu echt weet wat yips zijn en het mij sterk motiveert om mijn neurologische studies voort te zetten om uit te vinden wat golf aan emoties, angsten en teleurstellingen teweeg kan brengen.' 'Het meest dramatische van dit alles is wel dat niemand er van wakker ligt dat ik zo slecht speel. Golf is eenzamer dan de paringsdaad. Het leert je in ieder geval dat wat er tussen de oren gebeurt voor de· golfslag, niet te doorgronden valt. Het resultaat van de golfslag herbergt de blauwdruk van de ondoorgrondelijke menselijke ziel. De Rohrschachtest in optima forma.' 'Het zijn wonderlijke dingen. Op de eerste tee bibber ik als een schoothondje en als bergbeklimmer in de Himalaya boven een afgrond van honderden meters, beweeg ik me zelfverzekerd voort. Het is misschien net als in de rough, er is geen keus. Het overlevingsinstinct wordt dan wakker en er is geen ruimte voor falen. Er zijn namelijk geen slechte bergbeklimmers, maar wel slechte golfers.' Aldus Tom de Booy.

Woensdag 14 juli Brief aan Prof. Dr C.H.M. Brunia

Hooggeleerde Heer. Hartelijk dank voor Uw schrijven van 9 juli jl. Wat een verdriet en teleurstelling spreekt er uit Uw brief. In 1970 ben ik van de Universiteit weggegaan omdat ik soortgelijke klachten had, als U nu anno 1993 ventileert. Het is eerder nog verergert en meer gebureaucratiseerd dan destijds. Uiteraard heb ik veel begrip voor Uw benarde situatie. Toch was er een lichtpuntje in Uw brief, nl dat U in staat bent om het begin van de beweging vast te leggen. Vanzelfsprekend mag U aan de onderzijde van de club een gaatje boren. Nu even over de gelden die nodig zijn voor een onderzoek indien de pilot studie succes zal hebben. Inmiddels heb ik 14 april jl een stichting opgericht onder de naam: Democratisering Golf Sport. Door de gelden die ik in 1993 zal verdienen met het geven van lezingen, golfclinics zal een bedrag van ruim 30.000 gulden in 1993 binnen komen. Indien ik beschik over een gunstig resultaat van de pilot studie

alsmede gegevens die uit mijn literatuur onderzoek zijn gekomen lijkt het mij niet onwaarschijnlijk wanneer ik genoeg sponsoren kan vinden om het onderzoek te helpen financieren. Ik hoor van U wel wanneer U met de pilot studie gaat beginnen. Als hier ook geld voor nodig is kan de stichting dit misschien fourneren. Hierbij nog enkele interessante publicaties (in zo verre U deze nog niet zelf al heeft gezien). De finnen Konttinen en Lyytinen hebben ook hun resultaten gepubliceerd in Journal of sport Sciences 1993,11,257-266: Brainslow waves preceding time-locked visuo-motor performance. Interessant is het artikel in Movement Disorders vol.4 no.2,pp 105-112 1989 van L.E .Adler et al : Bereitsschaftpotential in tardive Dyskinesia. Grotere amplitude van de BP in patienten met tardive Dyskinesia. Volgens de schrijvers "suggests that this potential may reflect the level of dopaminergic activity in the basal ganglia". Volgens Botzel et al is de SMA niet verantwoordelijk voor de BP bij eenvoudige herhaalde vinger bewegingen. Bereitschaftspotential is there a contribution of the supplementary motor area? In: Electroenceph.and clin. Neurophys., 89,187-196, 1993. Als resultaat van mijn literatuur studie is het steeds duidelijker dat er twee verschillende wegen zijn die via sensore systemen het motor systeem beïnvloeden. Ik heb een klein staatje gegeven (hierbij toegevoegd) waarin ik deze tweedeling naast elkaar zet en op welke theorieën dit berust). Het interessant is dat via verschillende invalshoeken(vakdisciplines) men tot min of meer dezelfde tweedeling komt. Ook met het golfen denk ik deze tweedeling te mogen erkennen. De voorbereiding met inachtneming van emotie, ervaring etc en de swing for it self, die uit een ander vaatje tapt. Indien deze twee goed op elkaar af worden gestemd en een juiste fasering ontstaat kan er een optimale beweging tot stand gebracht worden. De BP bij golfers zal deze theorie misschien had er kunnen onderbouwen. Kortgeleden ben ik bij prof. Köster geweest en hem de vraag voorgelegd of een golfer niet geconditioneerd zou kunnen worden voor een goede golfslag .Dit zou tot stand gebracht kunnen worden door hem een geur in te spuiten na het doen van een goede slag en dat door klassieke conditionering, bij het weer snuiven van deze geur een dezelfde goede beweging wordt uitgevoerd. Immers het geursysteem is direct via twee synapsen (zonder tussenschakeling van o.a. de thalamus) verbonden met het meest emotionele deel van onze hersenen de amandelkern. Ik heb me de laatste tijd zeer intensief bezig gehouden met de bestudering van de hippocampus en vooral de amygdala. Veel heb ik gehad aan het nieuwe boek van J.P. Aggleton The Amygdala Uitgave Wiley-Liss 1992). Prof. Köster zei me dat heel weinig onderzoek is gedaan naar de relatie van motorische bewegingen en het geursysteem. (Slechts een artikel van Shaub over de invloed van chocolade geur en het geheugen).Hij zag er wel wat in en heeft me toegezegd een apparaatje te ontwikkelen dat wordt bevestigd aan de golfer .Wanneer deze golfer een goede slag heeft gedaan krijgt hij via een slangetje door iemand anders een geurstof in zijn neus toegediend. Nu maar zien als hij weer deze geur opsnuift er een goed motorprogramma te voorschijn komt. Een ander interessant aspect van het golfen zijn de zgn "yips". Opeens kunnen golfers door de spanning de normaalste ogenschijnlijk geautomatiseerde beweging niet uitvoeren. Een putje van enkele tientallen centimeters missen. Sachdev in Mov. Disorders vol 7, no 4, 1992 , pp 326-332 bespreekt dit verschijnsel: Golferscramp: clinical characteristics and evidence against it being an anxiety disorder. K.D. McDaniel et al in hun artikel The "yips" a focal dystonia of golfers. Neurology 1989;39:192-195 komt tot de volgende constatering:Thus, disruption of efferent output from striatum through thalamus to precentral motor cortex appears to be the principal cause of dystonia. 'The data support the hypotheses that the yips represents a focaldystonia and shares many features with other occupational dystonias. U hiermede voldoende te hebben geïnformeerd, verblijf ik met de vriendelijke groeten, Tom de Booij

Dagboek Woensdag 14 juli Alles door nieuwe (309 gulden) bril bezien na nachtmerrie van 107 slagen, nu een nieuwe bladzijde omgeslagen, gewicht 84 kilo. Gisteren te veel drank. Brief sturen aan bestuur om opleiding in eigen handen te nemen. Veel pro's zijn daar voor. Over de muziek alleen maar goede resultaten Het onderzoek ligt even stil maar nu weer nieuw elan in blazen. Artikel schrijven over focal dystoinia.

Woensdag 21 juli Gisteren goed gesprek gehad met Michiel Eykman. Met hem ook gespeeld op

de Haagse. Zag niet veel in mijn plan opleiding, wel in theorie van preshot routine en imaging.. Nu begonnen aan grote schoonmaak om 6. a.m.. Leo Lebon logeert hier en gaat vandaag weg, merkwaardige man.

Juli Artikel in Maandblad Golf Nieuws : PRE-SHOT ROUTINE door M.A.J. Eykman

Na een gesprek vlak voor het Open op Noordwijk, met een van onze professionals, Dr.Tom de Booij, besloot ik dit jaar mij eens bezig te houden met de manier waarop de topspelers zich in de wedstrijd steeds voorbereiden op hun slagen. Tegenwoordig noemt men dat 'pre shot routine', een term die ik eigenlijk nooit had gehoord. Ik werd nogal geboeid over de manier waarop De Booij over dit onderwerp sprak en de wijze waarop hij zijn ideeën, met behulp van allerlei schema's en modellen afkomstig van studies over de werking van onze hersenen, illustreerde. Hij deed dat zeer enthousiast en wel zodanig dat ik zijn vrouw kan begrijpen wanneer zij, volgens de woorden van haar echtgenoot, zijn betoogtrant beschrijft als boeiend maar vermoeiend.
Als ik De Booij goed heb begrepen komt het er zo ongeveer op neer dat lichaam en geest door het routinematige handelen in een zodanige toestand wordt gebracht dat de slag zo optimaal en ontspannen mogelijk kan worden uitgevoerd. Met deze gedachte in het achterhoofd ben ik vrijdag zo'n uur of drie, op de zeventiende tee gaan staan en heb mij vooral geconcentreerd op het gedrag en de bewegingen van de spelers voor zij gingen slaan. Het was overigens een moeilijke slag op deze par drie van 187 meter. De wind waaide met een kracht van vijf à zes, van rechts dwars over de baan. Ik heb één birdie zien maken, door Mark Roe. De meeste schoten eindigden links van de green in de grasbunker. Toch maakten de meeste spelers een par want het zijn nu eenmaal uitstekende scrambelaars, deze topprofessionals. Het was een interessante ervaring. Vrijwel allen waren, alvorens zij hun bal op de tee hadden gezet, al zeer aandachtig bezig geweest door eerst naar de windrichting te kijken en vervolgens samen met de caddie de keuze voor de club te bepalen. Daarna begon het ritueel dat, onderling, nogal verschilde. Ik beperk me tot vier van de meest bekende deelnemers. Daly bijvoorbeeld ging direct voor de bal staan, keek even naar de lijn, maakte vervolgens een korte waggle met zijn poezelige vette knuistjes en sloeg daarna snel en hard met een ijzer zes. Langer nam veel meer tijd, maakte een kalme proefswing met zijn ijzer drie en liep vervolgens zes stappen achter de bal. Hier werd de lijn bepaald. De Duitser liep daarop terug en ging toen nauwkeurig staan, draaide zijn hoofd een paar keer naar een punt vlak voor hem en sloeg daarna bedaard maar krachtig zijn bal. Olazabal vertoonde een geheel ander gedrag. Hij maakte een paar proefswings met een ijzer vier. Maar in tegenstelling tot zijn voorganger swingde hij steeds zo hard mogelijk. Daarna ademde hij uit en weer in. Voor de bal gekomen bewoog hij nogal onrustig met zijn handen, keek minstens zeven keer wat geagiteerd op en ramde, naar het leek, zo hard als maar mogelijk was de bal weg. Tenslotte Woosnam; deze maakte met een ijzer drie een kort swingetje met de linkerarm, bepaalde snel zijn lijn, ging voor de bal staan, bewoog zijn handen enigszins heen en weer en sloeg de bal. Toen ik hem een uurtje later tijdens de persconferentie, naar zijn pre-shot routine vroeg, keek hij mij in opperste verbazing aan. Ik scheen een stomme vraag te hebben gesteld. Het antwoord kwam er zo ongeveer op neer dat ik niet moest zeuren. Hij pakt gewoon een stok en slaat zijn bal. Maar dat was zeker niet het geval geweest. Wel degelijk was er bij de man uit Wales, sprake van een zekere voorbereiding voor de slag. Alleen hij merkt dat kennelijk niet meer omdat die activiteit volkomen in zijn systeem van slaan is geïntegreerd. Alle spelers die ik op de zeventiende tee daarna heb gezien, hebben een eigen ritueel met enkele gemeenschappelijke kenmerken. Ze lijken vlak voor hun slag als het ware verankerd te zijn op de grond, hun linkervoet staat wat naar buiten en zij lijken door middel van hun adrespositie al hun schot te 'voorvoelen'. Als zij willen slaan en zij worden gestoord, bijvoorbeeld door een bewegende toeschouwer, houden zij op en starten daarop met precies dezelfde handelingen. Kennelijk zijn die bezigheden nodig om hun computer, of om in de termen van De Booij te spreken hun hersenactiviteit, zodanig te activeren dat zij zowel lichamelijk als mentaal klaar zijn om het schot te slaan. Afsluitend; het was dit jaar voor mij een leerzaam Open in Noordwijk met een overigens, weer in de traditie passende, prachtige winnaar Montgomerie. De les die ik leerde: ik ga vanaf nu in mijn eigen spel wat meer

aan mijn pre shot routine activiteiten denken. Daardoor zal het zeker verbeteren. Ik hoop, na het lezen van dit verhaal, dat van u ook.

Augustus. Vakantie met Adrienne in Zuid Frankrijk

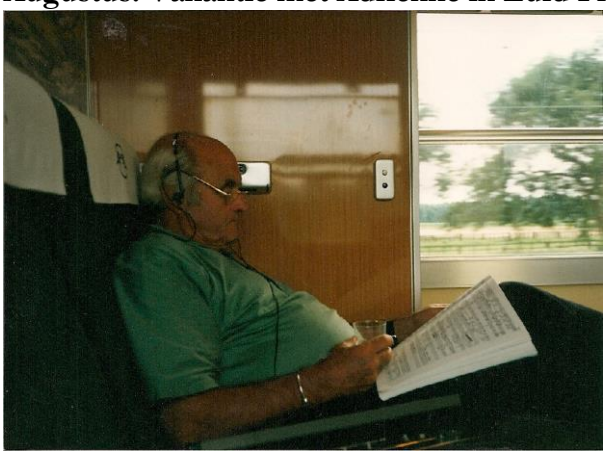

Vakantie Zuid Frankrijk. Links in autotrein, Tom bestudeerd Wagner partituur Parcifal. Rechts: Adrienne op golfclub Toulanne

Links Tom op Golfclub van Chamonix. Rechts met James Couttet (oud wereldkampioen afdaling skiën en berggids)

Dagboek Woensdag 18 augustus Terug van heerlijke vakantie met Adrienne , heel harmonieus veel geleerd van haar voor al op gebied van golfetiquette en beheersing. Veel gespeeld. Zuid Frankrijk, Chamonix., graf bezocht Lionel.. Nu weer beginnen aan nieuwe fase, borrel met jenever gooide ik om, zeer symbolisch Pas d'alcohol zou James Couttet zeggen

Mijn 69ste verjaardag met familie

Zaterdag 28 augustus Terug van 4 dagen België golfen met de greenkeepers van de Haagse. Hard gevochten om niet laatste te worden van acht man. Op 5e plaats geëindigd. Voor mijn verjaardag een kaart gekregen met de volgende teksten: Old Tom veel golf plezier Jaap (Kuyt), 69 jaar! geschuffeld idioot!, maar oh zo onmisbaar Ad (vd Sman), Jij de oudste ik de jongste. Je ziet Tom het maakt niets uit Ik hoop nog veel jaren plezier met je te hebben, Fred (Minke) Tommy Boy Stay another 8 years with us, Gerard (Snelderwaard) Tom al maakt je veel brain waives jouw body-mind ... is nog steeds prima, Adrian (Pessemier) , Beste Tom Wat hebben we altijd lol, maar hoe lang hou je het nog vol, maar wij vinden het fijn want je speelt als een trein, Klaas (Bellekom), Beste Tom veel praten en tot je 90e jaren vol houden, Nico (vd Sman)
Nu weer begin onderzoek. Enigszins vastgelopen in yip onderzoek. Uitspraak van Woosnam dat hij niets weet van een preshot routine. Dit is nu juist zo interessant nl dat golfen verloopt in de preconsious mind setting. Welke organen daarbij betrokken zijn en waardoor het komt dat men dan ontwaakt als uit een droom.

Clinic Anderstein voor C en E op 9 september. Tom probeert les te geven

Vrijdag 17 september Artikel in Haagsche Courant Dr de Booij bestrijdt verwording in golf
Is het toeval dat uitgerekend op deze BMW-finaledag eregast dr. Tom de Booij, de eerlijkste golfspeler van Nederland, bekend maakt dat hij de Stichting Democratisering Golfsport heeft opgericht, met als voornaamste doel de verbetering van de golfcultuur van Nederland? "Kijk", zegt dr. De Booy, "vroeger had je de adel die speelde golf en de caddie die controleerde de adel. De caddie legde de plaggen terug, harkte de bunkers aan, hield de score bij en leefde de regels na. Maar de adel is weg en de caddies zijn ook weg. Het resultaat: verwording van de golfsport. Een verwording die kost wat 't kost een halt moet worden toegeroepen". We geven hem graag gelijk.
Zondag 26 september Brief van Henk Heyster , directeur NGF
Beste Tom dank voor je vele informatie welke jij mij hebt toegestuurd. Ik hoop dat de coördinator Tom de Booij in zijn ronde van vele gesprekken ook nog tijd heeft om met mij te praten. Wellicht kan ik nog iets bijdragen aan jouw mening vorming over democratiseren of processen die daartoe leiden. Verwacht hierover bericht. Groeten Henk Heyster.
Dinsdag 28 september Afspraak over regels opleiding golfpro B met D.L..van Hoogstraten op Papendal maandag 18 oktober.
Zaterdag 2 oktober Brief aan Wil Westphal
Beste Wil, Het was een hele gebeurtenis om in een kamer zoveel energie met zijn tweeën te ontwikkelen. Ik heb vrijwel geen oog dicht gedaan en alles nog eens de revue laten passeren. Het verheugendste voor mij was dat mijn cerebrale neurofysiologische werkhypothese geheel in overeenstemming bleek te zijn met jouw levenservaring op sportgebied . (Jouw horizontale en

mijn verticale lijnen sneden elkaar 30 september 1993 om 16.00 uur te Baarn).Sterker nog het geeft ons beiden misschien de kracht en energie om deze werkhypothese op de een of andere manier te laten doordringen bij het sportonderwijs. Waar de werkhypothese eigenlijk op neer komt is dat we terug naar af moeten en weer gaan leren hoe we kennisoverdracht kunnen laten plaats vinden in een door ons aangegeven kader cq context via de vrijwel ongelimiteerde sensore kanalen die de mens tot zijn beschikking heeft.Denk maar eens aan het verschijnsel blindsight, dingen te zien terwijl de visuele cortex niet aanwezig is of in narcose gebrachte patiënten toch de gesprekken zich herinneren van de chirurgen, of dat ik, terwijl ik een belangrijke meter put moet maken, toch voel dat achter mijn rug zijn score aan het opschrijven is, dwz niet meer meewerkt aan de collectieve concentratie, zo kan je wel uren door gaan. Dit gebied is zo uitgestrekt dat het een hele taak wordt om ook hier weer te laten gelden" Beschrankung ... ". Het interessante van het gesprek was wel dat de doelstelling van ons gesprek: het democratiseren van de organisatiestructuren niet of nauwelijks aan bod is gekomen. Nog al begrijpelijk want het onderwerp hoe vertel ik het mijn kinderen is voor ons het meest wezenlijke, ons "existance d'etre". We hebben beiden een hele duidelijke boodschap en zijn ook in staat om deze te brengen alleen je weet wat ik bij de auto zei:" Als ik dat alles wist was ik geen serveermeisje". Ik was ook ontzettend opgewonden over het feit dat jij de eerste sportman bent die inziet dat ik met mijn neurofysiologische manier van kijken een bijdrage kan leveren voor het sportonderwijs in het algemeen, niet alleen toegespitst op de golfsport. Ik had je nog veel meer kunnen vertellen over mijn studie. Mijn voorstel is dan ook om eens voor jou en andere geïnteresseerden mijn verhaal met overheadsheets te mogen vertellen. De titel is "what you set is what you get" en duurt tweemaal 45 minuten. Het eerste deel gaat meer over de paleoneurologie, hoe onze hersenen zijn ontstaan en wat deze kennis ons kan leren over de opbouwen funktionering van onze hersenen. Het tweede deel gaat over wat er in onze hersenen gebeurt voor het moment dat de motorische vaardigheid plaats vindt en wel 90 ms voor de beweging door de EMG kan worden geregistreerd. Tevens zal worden ingegaan wat deze kennis ons kan helpen bij de training en voorbereiding van een motorische vaardigheid. Kort zal ook worden ingegaan op het belang van de chaostheorie. (denk maar aan de diagrammen van de hartslag). Het ook goed over een met onze werkhypothese: wij geven een grof kader, context aan en laten aan de leerling over om op chaotische wijze zijn weg te laten vinden in deze ruimte. Hoe chaotischer in het begin hoe beter. Des te beter is hij of zij opgewassen tegen een verhoogde spanning. Nu Wil, voor zo ver weer even genoeg, graag zo ik nog wat commentaar willen hebben op mijn discussiestuk dat ik je toezond, want daar zijn we niet aan toe gekomen. We vonden het andere zoals gezegd belangrijker. Wie weet kunnen we in de toekomst op verschillende gebieden nauw gaan samenwerken, dwz ieder op zijn eigen gebied, maar beiden uitdragers van onze denkwijze. Volgens mij wordt dit hard nodig vooral omdat men steeds meer ondergedompeld wordt in de videospelletjes, multiple choice, cdi ,dinosaurus cultuur, over reptielen gesproken. Maar men vergeet het onderwijs te geven aan onze reptielen hersenen! Ik stuur je ook toe een overzicht van de verschillende theorieën over de ventrale en dorsale wegen in onze hersenen. Het zijn allemaal verschillende wetenschappers die aan te woord zijn, zonder dat ze het bestaan van elkaar kennen. Ik verheug me weer om je te ontmoeten en dat onze happening van 30 september zich nog verder verdiept, in de exploratieve (experimentele) manier van denken die we in de zestiger jaren ook hadden. Wie weet worden we de provo's van de negentiger jaren? Het allerbeste er mee .Hartelijke groeten Tom de Booij.P.S. Net nadat ik dit geschreven had kreeg ik je concept voor de mentorendag op maandag 29 november a.s. De tekst is prima. " De context manipuleren en de leerling daarna via chaos orde laten zoeken". Het woord cognitie is te ingewikkeld. In plaats hiervan zou hier kunnen staan:" .. het misplaatste optimisme over ons "bewuste zijn".(geen videobeelden maar overhead sheets projectie maar dat behoef je niet te vermelden). Fantastisch dat ik mijn ei kwijt kan raken in dit gezelschap dank zij jouw initiatief.

Donderdag 7 oktober Start bejaarden Golf verzorgingshuis Emmaus in Boxtel

Eerste golfdag voor bejaarden in Boxtel Emmaus.

Hole in one gescoord door een mevrouw vanuit haar rolstoel van het verzorgingshuis Emmaus 3 october 1993

Zaterdag 16 oktober Brief aan Henk Heyster directeur van de NGF

Beste Henk, Het was een kort doch goed gesprek, waar op een eerlijke wijze onze deels afwijkende standpunten de revue passeerden. Heel interessant vond ik je opmerkingen over de aard van de Nederlander namelijk dat hij meer affiniteit heeft voor het harmoniemodel. Dit was ook voor jou het geval als rechtgeaarde Nederlander. Dat ik momenteel kies voor het conflictmodel was je reeds overbekend. Ik heb vooral veel nadruk gelegd op het feit dat de NVG meer betrokken zal moeten worden bij de ontwikkeling van de golfsport. Maar we waren het er over eens dat de NVG - eveneens de N.P.G.A. - duidelijk sterker gestruktureerd zal moeten worden, wil het een gelijkwaardige gesprekspartner worden van de NGF. Dat de commercialisering van de golfsport alleen maar lukt als het ideële van het golfspel niet uit het oog wordt verloren was ook onze mening. Over mijn positie bij de opleiding vond je mijn uitspraak interessant: de golf leraar moet voor de aankomende golfer beschouwd worden als een eerste lijner met een dienstverlenend beroep zoals een portier, politieagent, wijkverpleegster etc. De doelgroep is 14 miljoen minus 100.000 (reeds golfende Nederlanders). Hiervoor zal door mij voor de opleiding van professional een lesinhoud geschreven moeten worden. Ik heb je er ook bij verteld als de NGF en de N.P.G.A. verenigd in de Commissie opleidingen mij daartoe de ruimte

zouden geven, ik dit zou prefereren boven de oorlog die ik nu aan het voeren om de verouderde strukturen af te breken. Inmiddels heeft er zich een interessante ontwikkeling voorgedaan. Ik zou as maandag een bespreking hierover hebben, dwz over mijn rol bij de opleiding B professional dwz over mijn colleges didactiek van de regels met van Hoogstraten en Jacobs. Na een lang telefoongesprek vrijdag jl met van Hoogstraten gaat dit gesprek niet door. Van Hoogstraten vertelde mij dat de Commissie opleiding in mei had zitten slapen toen ze het besluit namen om mij in te schakelen voor de didactiek van de regels. Hij heeft ze wakker geschud met de mededeling dat hij dit ook al verzorgde en dat het een doublure zou betekenen. Hij heeft mevrouw van Heek op de hoogte gesteld en gevraagd het besluit terug te draaien. We spraken af dat ik Jacobs zou inlichten dat de bespreking op maandag geen doorgang kon vinden en hij van zijn kant Mangelaar Mertens zou benaderen met de vraag om mij de gelegenheid te geven om mijn stelling betreffende dit onderwerp aan een beperkte commissie uit te leggen. Mijn stelling komt er in het kort op neer: ik vind dat het onderwijs didactiek van de regels uitsluitend en alléén gegeven dient te worden gegeven door een professional en niet door een amateur. Dat dit een zeer gevoelig punt bleek te zijn werd mij steeds duidelijker. Mijn vergelijking dat de vacature leraar godsdienstles aan eerstejaars aan een katholieke school nooit gegeven kan en mag worden door een fundamentalistische islamiet geeft een goed beeld van de huidige standpunten van de NGF. Het is toch wel interessant om te zien hoe het gaat aflopen want het is een testcase. Vooral in het licht gezien van de nota Veenstra betreffende de nieuwe stichting opleiding. De besluitvorming van deze stichting zou moeten kunnen plaats vinden zonder terugkoppeling naar de besturen van NGF en N.P.G.A.. Ik ben benieuwd of Veenstra net als mevrouw van Heek door de wind zal gaan. We wachten af. Inmiddels heb ik problematiek van na ons gesprek weer veel opgestoken over de democratisering in de sportwereld vooral van L. Clyssen, die man die met een paar anderen de Fitvak heeft opzet. We behoeven het wiel niet opnieuw uit te vinden want ze hakken al met dezelfde problematiek sinds 1985. Nu Henk dat was het weer. Begin november hebben we de vergadering van de stichting om mijn nota te bespreken. Medio november ligt het bij jou in de bus en 6 december wordt het besproken in de N.P.G.A. vergadering. Het worden spannende tijden. Heb je nog aanvullende opmerkingen of kritiek dat van nut zou kunnen zijn voor de nota :"Zo is de realiteit",d an hou ik me aanbevolen. Met de hartelijke groeten Tom de Booij

Maandag 25 oktober. Golfen op de Nationale golfbaan bij Parijs. Rechts vlnr : Hans-Erik Sterken, Marco de Bake, Laas Galema, Mauk de Booij ,Martin de Ridder (de bende van vijf).

23 oktober Brief aan Officier van Justitie Utrecht

Weledelgestrenge Heer, Hierbij heb ik de eer U het volgende onder uwe gewaardeerde aandacht te brengen. Sinds vorig jaar ben ik bijzonder ontstemd dat het mogelijk is om via de dagbladen te kunnen adverteren voor de aankoop van een radiodetector. .Deze detectoren maken automobilisten attent op de meetapparatuur van de AVD.. Dit. jaar heb ik na de publicatie (zie

bijlage) van 21 april 1993 de heer T. Dellebeke van de AVD te Driebergen gebeld met de vraag of het uitlokken van een proefproces niet mogelijk zou zijn. Hij zag er wel iets in en zou me er over terugbellen, wat tot op heden helaas nog niet is gebeurd. Ook heb ik me verstaan met de procureur -generaal aan het Gerechtshof te s'Gravenhage de heer Mr E. Meyer . Deze maakte :me er op attent dat ik indertijd tijdens mijn maagdenhuis bezetting toch had gestreden voor de grondrechten van een rechtsstaat. Volgens hem is het niet aan het strafrecht om dit aan te pakken. Al veel te veel wordt het strafrecht misbruikt. Toch kan ik het niet verkroppen dat in een zelfde krant staat: verkeersdoden en een advertentie voor een radiodetector. Dat is te absurd voor woorden. Reden waarom ik door te hard te rijden in de buurt van Driebergen een verkeersovertreding heb begaan. Tegen de verbaliserende ambtenaar heb ik gezegd dat ik gaarne een proefproces wilde. uiteraard zal ik voor 16 december 1993 mijn boete onder protest betalen, maar ik hoop zeer dat U mij via een dagvaarding in de gelegenheid wilt stellen om mij als verdachte via een strafproces te verdedigen en de reden te omkleden waarom ik de overtreding heb begaan en een vermindering van de aan mij oplegde boete wil bepleiten. Inmiddels met de meeste hoogachting, Uwe dw Dr Tom de Booij voorzitter stichting Voorlichtingsproject en adviesburo Kriminaliteit en Strafrecht.

Dinsdag 26 oktober Brief van de heer E. Veenstra

Geachte heer de Booij, Uw samenvatting van ons telefonisch gesprek heb ik ontvangen. Op de samenvatting heb ik de volgende reactie:

- u heeft inderdaad de brief aan mij gestuurd. Echter, de frankering was ontoereikend, zodat de brief later met strafport is bezorgd;
- mijn reactie op uw handelwijze met de concept notitie "Opleiding golfprofessionals" is door u wat ingewikkelder en niet geheel volledig weergegeven. Mijn reactie was en is de volgende:

* het is onjuist te citeren uit een notitie die het predicaat concept bevat en nog volledig in bespreking is;
* wanneer het goed lijkt om wel te ci teren dan raadpleegt u eerst de betrokkenen en laat van hun reactie afhangen of het wel of niet correct is om te citeren;
* als u al citeert, dan is het een zaak van fatsoen om de status van het stuk uitdrukkelijk te vermelden;
* u gebruikt een uit zijn verband gehaalde passage uit het stuk om uw eigen kruit in een totaal ander (persoonlijk) conflict aan te vullen;
* u verwart mijn rol als medeverantwoordelijke voor de huidige opleiding, met mijn rol als penvoerder van een concept notitie voor een mogelijk toekomstig opleidingsmodel.
* tenslotte heb ik geconstateerd dat u -als aanhanger van het conflictmodel- zonder enige twijfel bewust de notitie hebt benut op de wijze die ik hiervoor gewraakt heb. Ik noemde dat toen manipulatie. En of u nu manipuleert met open vizier of niet is voor mij volstrekt irrelevant. overigens, wanneer u met open vizier had willen handelen dan had u eerst de werkgroep die met de concept notitie bezig is geraadpleegd.

- uw opmerking over "uiteen ander vaatje tappen of woorden van gelijke strekking" zijn nooit door mij gebezigd. Dreigen past niet bij mijn stijl van omgaan met elkaar, maar die situatie is absoluut niet aan de orde. Uw handelwijze rond de huidige opleiding valt uit de toon. Daar spreek ik u op aan. De toekomst gaat over een mogelijk andere opzet, die niet afhankelijk is van uw persoonlijk functioneren.

Meneer de Booij, ik zei u reeds dat het conflictmodel niet het mijne is. Niet omdat ik het in mijn ogen mentaal, intellectueel of verbaal niet aan zou kunnen, maar omdat het mij gebleken is dat het volstrekt improductief is en bovendien in heel veel gevallen mensen kwetst en soms zelfs beschadigt. Zij die wat meer scrupuleus zijn, wat minder vlot van de tongriem gesneden en onvoldoende lenigheid van geest bezitten vallen in uw conflictmodel af. Jammer, om het persoonlijk verdriet dat er aan vast kan zitten, maar niet minder betreurenswaardig, omdat daarmee hun waardevolle bijdrage aan ontwikkelingen bewust teniet wordt gedaan. Ik heb u laten weten dat ik voorstander ben van het harmoniemodel. Ik zal daarin ook voortgaan en het

conflictmodel laat ik links liggen; ik doe daar niet aan mee. Ik heb de moeite genomen om u deze brief te schrijven, om allereerst een aantal feiten aan te vullen en van hun ruis te ontdoen. Maar misschien nog veel meer om u inzicht te geven in mijn manier van denken en werken, waarbij ik u duidelijk wil maken hoe ik uw handelen waardeer in menselijk en zakelijk opzicht. Ik kan daar niet mee uit de voeten en zal dat in de toekomst dan ook negeren. Graag zal ik met iedereen open communiceren; met plezier geef ik ruimte aan andere ideeën dan de mijne, maar wel in een relatie waarin ik het vertrouwen heb dat de regels van het spel correct en doelmatig (gericht op een gezamenlijk resultaat) worden gehanteerd. Met vriendelijke groeten E. Veenstra
NB. Wellicht ten overvloede: uw bijdrage aan de opleiding wordt inhoudelijk geregeld door de heer Jacobs in samenspraak met de heer van Hoogstraten. Aan het eind van het cursusjaar wordt aan de hand van een evaluatie bezien of uw bijdrage en zo ja, in welke vorm wordt gecontinueerd. Mevrouw van Heek heeft u in haar functie als voorzitter van de commissie opleidingen meegedeeld dat u om de lessen regeloverdracht bevoegd te geven in het bezit dient te zijn van het referee diploma.

Zondag 31 oktober Brief aan E. Veenstra
Zeer geachte heer Veenstra ,Dank voor Uw schrijven dd 26-10-1993, waarvan de inhoud duidelijk bij mij is overgekomen. Op een punt geloof ik dat U van een uitgangspunt vertrekt dat ik nader zou willen nuanceren. Het gaat er hierbij wat voor doel stel ik me voor ogen en welke middelen heiligen dit doel. Ik zou meer dan deze pagina nodig hebben om U dit uit de doeken te doen. Het enige dat ik kan doen is te verwijzen naar mijn verleden en aan de vruchten herkent men de boom. Dat U deze boom niet in Uw tuin zou planten is voor ons beiden duidelijk. U. gebruikt twee keer het woord persoonlijk in uw brief als het over mij gaat. Indien uw mijn werkelijke diepere motieven zoudt kennen , zou het geen syllabe veranderen in Uw tekst, maar ik moest dit toch even aan U kwijt. In ieder geval dank ik U nogmaals voor uw kritiek . Met vriendelijke groeten Tom de Booij

November Nota: "ZO IS TOCH DE REALITEIT" II

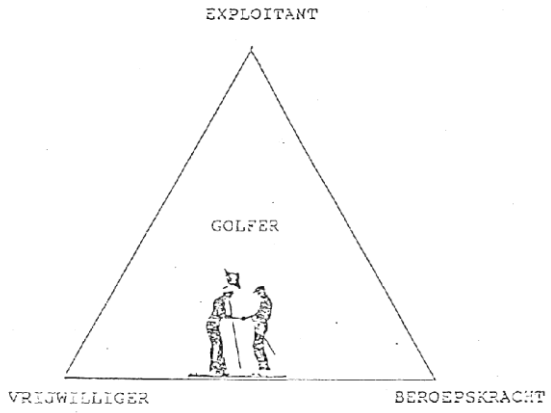

Commentaar bij de titelpagina "Zo is toch de realiteit" II
Als één van de drie hoekpunten (exploitant-vrijwilliger-beroepskracht) een beroep wil doen op de regering, voor zaken zoals het verkrijgen van landelijke erkenning van diploma's, subsidies, fiscale problemen etc waar moet hij dan terecht? De exploitant zal zich moeten wenden tot Economische Zaken, maar de twee andere pijlers tot het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, en wel in het bijzonder naar de Directeur-Generaal Welzijn. Deze ambtenaar is verantwoordelijk voor 8 aparte afdelingen waarvan sportzaken (afd f.) er een is. Het staat in het lijstje tussen ouderenbeleid (afd e.) en Verzetsdeelnemers, Vervolgden en burgeroorlogsgetroffenen (afd g.)! Het is alles zeer kenmerkend voor de wijze hoe Nederland anno 1993 tegenover sport als cultuur verschijnsel aankijkt. Inmiddels is wel zo ongeveer 8 miljoen mensen in Nederland actief aan sport doen, waarvan 4 miljoen in georganiseerd verband.

Dit betekent dat 57% van de totale bevolking aan sport doet. Het wordt hoog tijd dat sport die plaats krijgt die zij verdient. Allereerst moet Sportzaken gelicht worden uit de sfeer van Welzijn, daarvoor zijn de commerciële belangen, die momenteel op het spel staan wel te groot en omvattend. Zonder commercie geen sportbeleid, dat is de keiharde werkelijkheid. Hoe meer men zich tegen deze waarheid verzet hoe schadelijker, omdat dan wildgroei, beunhazerij de kop op steekt. Juist wanneer de vrijwilliger, tezamen met de beroepskracht, de exploitant op deskundige wijze kan adviseren hoe hij zijn geld het beste kan investeren, is iedereen goed af. De exploitant wil maar twee dingen: rendement en continuïteit. Het is door deze samenwerking dat de sporter er wel bij vaart. Uiteraard heeft elk hoekpunt van onze driehoek zijn eigen belangen, die soms tegenstrijdig zijn met de belangen van de andere hoekpunten. Het harmoniemodel kan dan pas in werking treden als op een bepaald ogenblik het gezamenlijke belang duidelijk voor ogen staat: het goed functioneren van de sporter of dat nu een topsporter of een recreantsporter is. Dit vier dimensionale beeld: de bewegende sporter als middelpunt van de driehoek : EXPLOITANT-VRIJWLLIGER-BEROEPSKRACHT, moet ons inspireren om een beter sportbeleid in Nederland tot stand te brengen.

Nota: "ZO IS TOCH DE REALITEIT" II
In de afgelopen maanden hebben een drietal leden van de N.P.G.A. Tom O'Mahoney, Ad Wessels en Tom de Booij (tevens vertegenwoordigers van het Bestuur van de Stichting Democratisering Golf Sport) zich uitvoerig bezig gehouden met onderwerpen als de opleiding tot golfprofessional en het golfvaardigheidsbewijs. Dat heeft geresulteerd in een aantal actiepunten, die in de nota, dat U nu onder ogen heeft, nader uitgewerkt:

1. GOLFVAARDIGHEIDSBEWIJS?
2. ONTWERP VOOR EEN GOLFBAANPERMISSIE
3. LESPROGRAMMA VOOR BEGINNERS
4 SPORT VERDIENT SPORTMANAGEMENT
5. JURIDISCH ONDERZOEK BESLUITVORMING SPORTORGANISATIES
6. VERGELIJKEND ONDERZOEK OPLEIDINGEN SPORTLERAREN IN NEDERLAND
7. VERGELIJKEND ONDERZOEK OPLEIDINGEN GOLFPROFESSIONALS IN EUROPA

TOELICHTING 7 ACTIEPUNTEN
GOLFVAARDIGHEIDSBEWIJS?
ad1
De drie samenstellers van dit stuk zijn van oordeel dat het door velen zo fel begeerde GVB een gezonde ontwikkeling van de golfsport in de weg staat op grond van de volgende redenen: er wordt te veel het accent op de vaardigheid gelegd, in plaats van op de etiquette (omgangsvormen).
Uitgangspunt moet zijn dat de golfer - net als op de rijksweg - het verkeer op de fairway niet in gevaar brengt en een goede doorstroming helpt bevorderen. Als we de eerste bladzijden van de golfregels opslaan, zien we de volgende paragrafen: Deel I Etiquette, Hoffelijkheid op de baan, Veiligheid, Voorkomendheid tegenover andere spelers, Voorrang op de baan, Zorg voor de baan, Gaten in bunkers, Plaggen terugplaatsen, Beschadiging door ballen en spikes herstellen, Beschadiging van de green, Beschadiging door oefenswings etc.
Wat vinden we hiervan terug bij het examen? Buitengewoon weinig. Er zijn weliswaar 15 multiple choice vragen, maar vraag en antwoord heeft men al uitgebreid van te voren kunnen bestuderen in het dit jaar verschenen boekje: Regelexamen GVB & Handicap een uitgave van de NGF en Media Equipe Alkmaar. Illustratief in dit verband is de vraag onder 06 geformuleerd : Voor het niet naleven van de Etiquette in een strokeplay-wedstrijd krijgt u a) geen straf b)een strafslag en c)

twee strafslagen. Het goede antwoord is a) geen strafslag !
In de Angelsaksische landen treffen we een totaal andere cultuur als het gaat om het rechtsgevoel. Men kent daar het gewoonterecht dat veelal ongeschreven is. (Zelfs de grondwet in Engeland is ongeschreven). Vandaar dat in het regelboek]e maar 3 pagina's zijn ingeruimd om de etiquette te behandelen. Voor een Nederlander zou dat een heel boek moeten zijn. Wat leert de candidaat voor het GVB examen betreffende deze ongeschreven wetten? Het antwoord kan niet duidelijker worden gegeven door een kijkje te nemen op de Nederlandse golfbanen en speciaal te letten op het etiquette gedrag van de generatie golfers die het GVB in zijn huidige vorm heeft gehaald. Dat antwoord is in een woord samen te vatten: schokkend.
Het is ook al somber gesteld met de kennis van de regels. Bij het GVB examen worden uitsluitend vragen gesteld over Deel III van de Spelregels. Aan het uiterst belangrijke hoofdstuk deel II Definities wordt achteloos voorbij gegaan. Golfend Nederland zou veel leed bespaard kunnen worden als men meer aandacht zou willen schenken aan de definities. Als men de definities werkelijk kent, kan men met behulp van het alfabetisch register, vrijwel elk probleem moeiteloos oplossen. Maar dan moet men uiteraard wel gebruik van het regelboekje mogen maken. Edoch, volgens de meest recente voorschriften mag het regelboekje bij het examen helemaal niet worden gebruikt.
De huidige methode van examineren kan er gemakkelijk toe leiden dat veel candidaten ·een geweldige hekel krijgen aan alles wat met regels en etiquette te maken heeft. Dat heeft tot gevolg dat wanneer ze - na veel spanning resulterend in klamme handen en slapeloze nachten - het examen eenmaal hebben behaald, totaal geen belangstelling meer kunnen opbrengen voor regels en etiquette.
Voor de golfleraar is het ook niet plezierig te moeten constateren dat veel van zijn leerlingen na het behalen van het examen niet meer op de les verschijnen. De verleiding voor de golfleraar wordt dan wel erg groot om maar zo lang mogelijk te wachten met het aanvragen van het GVB-examen.Als we al die bezwaren goed op ons laten inwerken, kunnen we niet anders dan pleiten voor het afschaffen van het GVB-examen in zijn huidige vorm. Op dit moment mag de professional het technische deel van het examen afnemen, de vaardigheid van deel II: golf techniek. Maar de NGF staat echter toe dat ook niet-bonafide golfprofessionals, de zogenaamde beunhazen die niet zijn geregistreerd bij de N.P.G.A., toch een handtekening mogen afgeven voor- het GVB-examen. Dat is een onaanvaardbare situatie. Een reden te meer om rigoureus te breken met de huidige opzet van het GVB-examen. Wanneer de N.P.C.A. dit standpunt deelt, kan de discussie starten over de manier waarop we dit doel zouden kunnen bereiken.

ONTWERP VOOR EEN GOLFBAANPERMISSIE (GP)
ad 2.
Van groot belang is de positie die de golfleraar in de toekomst kan gaan innemen. Zoals we al eerder hebben vastgesteld is de caddie tot golfprofessional gepromoveerd. Hij mag zich nu zelfs in het clubhuis vertonen, maar een ding is hem nog niet toegestaan. Tijdens zijn lessen moet hij zich verre houden van het aanleren van regels en etiquette. Dat is nog altijd het alleenrecht van de amateur-golfer. Dat principe is zover doorgevoerd dat bij de opleiding tot golfprofessional tot nu toe alleen een amateur de toekomstige pro iets mocht bijbrengen op het gebied van regels en etiquette. Maar er zit een belangrijke verandering in de lucht: de kans bestaat dat al dit jaar de aankomende professional, voor het eerst op dit punt wordt onderwezen door een professional. Vast staat dat in dat geval het accent duidelijk zal worden verlegd. De beginnende golfer zal worden bijgebracht dat er maar een paar dingen zijn die essentieel zijn wil men het 'spelletje' op een plezierige manier blijven spelen. Het accent zal dan komen te liggen op zaken als: het op tijd doorlaten, zorgen voor de veiligheid van anderen, inclusief het baanpersoneel en zorg voor de baan (pitchmarks, bunkers etc).De professional moet de regels en etiquette op zo'n manier uitleggen, dat de leerling ook in dit onderdeel van het lesprogramma plezier krijgt.
Heel geleidelijk kan men de lessen uitbreiden met de introductie van begrippen als out of bounds,

onspeelbare bal. Vervolgens komt de systematiek, die gebruikt wordt bij het toebedelen van strafslagen aan de orde. Via de weg der geleidelijkheid poogt men de beginnende golfer begrip en inzicht bij te brengen. Dat is in dit stadium veel belangrijker dan kennis. Pas daarna gaat de golfleraar in op andere zaken die voor de beginnende golfer van belang zijn: wedstrijdvormen, handicapregels enz. Dij het spelen van golf door de baan zal zeer veel aandacht moeten worden besteed aan tempo: de golf tas op de juiste plaats zetten, de putting-lijn bestuderen als men nog niet aan de beurt is, snel de green verlaten na het uitholen en pas bij de volgende afslagplaats de score noteren. Op die manier leert men als het ware spelender wijs regels en etiquette. Het eindeloos lesgeven op de de driving-ranqe heeft alleen maar zin als men naar een lagere handicap wil. Het is dan de taak van de golfleraar om uiteindelijk een Golfbaanpermissie (GP) af te geven. Om verzekerd te zijn van de waarde van dit papiertje zal tijdens het examen een onafhankelijke deskundige (een soort gecommitteerde dus) aanwezig moeten zijn die eveneens zijn goedkeuring moet geven.
Op deze manier neemt de golfprofessional de centrale positie in die hij letterlijk en figuurlijk verdient. Wanneer deze methode wordt gevolgd zal de golfer ook na het behalen van de GP de golfprofessional om raad en daad blijven vragen. Hij krijgt dan de rol van vertrouwensfiguur, net als een (qoede) huisarts. Door deze rolverdeling zal ook de golfleraar meer bij het clubleven betrokken kunnen worden. Dat alles zal ertoe leiden dat niet alleen het imago, maar ook de financiële positie van de golfprofessional zal worden versterkt.

LESPROGRAMMAVOOR BEGINNERS
ad3
Op vrij korte termijn zal de coördinator van de Stichting Democratisering Golf Sport Tom de Booij een les programma opstellen in de geest van hetgeen in de vorige paragraaf is beschreven. Het accent komt sterk te liggen op het als het ware spelend leren. Er zal in het lesprogramma ook meer rekening worden gehouden met de status en mogelijkheden van de beginnende golfer. De ervaring leert dat die nogal uiteenlopen. -

SPORT VERDIENT SPORTMANAGEMENT
ad 1
Marketing is een nieuw begrip in de golfwereld. Vandaar dat allereerst een definitie wordt gegeven van wat men er onder zou kunnen verstaan. Marketing heeft alles te maken met de wensen en behoeften van consumenten. Op basis van de kennis van deze wensen en behoeften moet het beleid in de golfsport vorm krijgen. De omvang van de doelgroepen ligt tussen de l4 miljoen en de al 100.000 golfende Nederlanders. Het aantal doelgroepen is - zeker als we een voorbeeld nemen aan een aantal Anqelsaksische landen - onbegrensd. Toch kunnen we hier al enkele specifieke nieuwe doelgroepen noemen: jeugd vanaf 5 jaar; net als in Zweden zou golf ook in het vervolg-onderwijs een plaatsje moeten krijgen. Andere specifieke doelgroepen: vliegeniers in opleiding, bejaarden en gehandicapten (incl.rolstoelers).De praktijk leert dat in het denkkader van zowel de N.P.G.A. als de NGF, de Nederlandse Vereniging van exploitanten van Golfaccommodaties (NVG) de grote afwezige is. Dat is buitengewoon kortzichtig. Het is onmiskenbaar dat deze Vereniging van exploitanten een steeds belangrijker rol gaat spelen in de Nederlandse golfwereld. Uit het meeste recente overzicht van golfbanen in Nederland blijkt dat de banen die op puur commerciële basis worden gerund letterlijk terrein winnen. Als professionals mogen we zeker niet de ogen sluiten voor deze ontwikkeling die ook voor ons grote gevolgen kan hebben. De samenstellers van deze nota zijn er van overtuigd dat het alle zin heeft om goede contacten met de NVG te (gaan) onderhouden. De commerciële banen zullen in de komende jaren voor steeds meer werkgelegenheid - ook voor professionals - gaan zorgen.

JURIDISCH ONDERZOEK BESLUITVORMING SPORTORGANISATIES
ad 5.

De juridisch adviseur van de stichting DGS (Democratisering Golf Sport),Erik van der Maal is volop bezig met de bestudering van de statuten van verschillende sportorganisaties. Binnenkort is er over dit onderwerp overleg met Prof H. van Staveren van de Vrije Universiteit, afd Sport en Kecht om na te gaan wat de juridische mogelijkheden zijn om onderzoek te doen naar de besluitvorming in sportorganisaties. Van groot belang is ook het contact dat we hebben gelegd met Drs B. Rudingh, de directeur van het Sport Management Instituut in Groningen die ons behulpzaam wil zijn bij ons onderzoek.

VERGELIJKEND ONDERZOEK OPLEIDINGEN SPORTLERAREN IN NEDERLAND
ad 6
We zullen via de NFWS, de Nationale Federatie van Werkers in de Sport, met alle afdelingen opleidingen van de sportorganisaties in Nederland contact opnemen. Binnen ongeveer een termijn van één jaar hopen we een goed beeld te hebben van de onderwijs-programma's van deze organisaties.
De hierboven genoemde NFWS is in 1980 opgericht. In totaal zijn 25 organisaties bij de NFWS aangesloten, waarvan 19 trainers-organisaties. De NFWS bundelt 75%.van alle trainers-verenigingen in Nederland. Het doel van deze organisatie is het bevorderen van de kwaliteit van de sportbeoefening in het algemeen en van de sportleiding in het bijzonder. Doordat de trainers-verenigingen zich hebben gebundeld, kan effectiever en efficiënter aan dit doel worden gewerkt. De NFWS ontvangt van het ministerie van WVC subsidies om allerlei projecten, die de deskundigheid van het sportkader verhogen mogelijk te maken. WVC stelt speciale subsidies beschikbaar voor de bijscholingen die voor trainers-verenigingen worden georganiseerd. De NFWS is in staat om een uitgebreid dienstenpakket aan te bieden. De samenstelling van dit pakket varieert van het leveren van vakbladen en het organiseren van cursussen tot rechtspositionele belangen-behartiging en juridische ondersteuning in bijvoorbeeld ontslagzaken. Omdat de NFWS zoveel trainers-verenigingen vertegenwoordigt, functioneert zij als spreekbuis van de georganiseerde trainers. Met als instanties als NOCNSF en het ministerie WVC vindt regelmatig overleg plaats. De NFWS participeert in belangrijke overlegorganen. Zij is een zelfstandige belangen behartigings-organisatie die geen bindingen heeft met vakcentrales als FNV en CNV. Er is voor de N.P.G.A. alle aanleiding om aansluiting bij de NFWS te overwegen. De voordelen zijn legio.

VERGELIJKEND ONDERZOEK OPLEIDINGEN GOLFPROFSSIONALS IN EUROPA
AD 7
Het is buitengewoon interessant na te gaan hoe in andere Europese landen de opleiding tot golfprofessional vorm heeft gekregen. Het is ook boeiend om de effecten van het verdwijnen van de Berlijnse Muur te meten. Zou dat bijvoorbeeld tot gevolg kunnen hebben dat de golfsport zich ook in Oosteuropa gaat ontwikkelen? Als die vraag bevestigend wordt beantwoord ligt daar een prachtig brok werkgelegenheid voor Nederlandse golfleraren. Het zoals de Britten naar ons zijn gekomen, kunnen wij misschien in de niet al te verre toekomst onze steun geven aan de ontwikkeling in de voormalige landen van het Oostblok.
Terug naar eigen land. Bij ons is de gemiddelde leerling doorgaans de vijftig ruim gepasseerd. Hij of zij heeft in verreweg de meeste gevallen nooit van golf gehoord. Dat betekent dat de aanpak en inrichting van het onderwijs heel anders moeten zijn dan in landen waarin golf van oudsher tot de cultuur van het land behoort. Het Engelse voorbeeld is derhalve voor ons niet van toepassing. In Zweden, Duitsland, Frankrijk en Italië wordt op dit moment in hoog tempo gewerkt aan een goed onderwijs programma. Het zou zeer nuttig zijn als van hieruit contact zou worden gezocht met degenen die zich met deze programma's bezighouden. Een bundeling van krachten op dit belangrijke terrein is zeer gewenst.
Einde toelichting van de 7 actiepunten.

Wij zouden deze nota willen afsluiten met dezelfde slotzinnen als in de nota "Zo is toch de realiteit" I: "Dat het niet gemakkelijk zal zijn om ons doel te bereiken, spreekt van zelf "waar een wil is, is een weg" .Het is te vergelijken met het maken van een putt van één meter om een belangrijke wedstrijd ,te kunnen winnen. Twee mogelijkheden":" Ik hoop dat de putt er in zal gaan of de putt GAAT er in"
Wij kiezen voor de laatste mogelijkheid!

Bijlage I "Zo is toch de realiteit" II
Deze bijlage is bestemd voor diegenen die na het lezen van de actiepunten van de stichting Democratisering Golf Sport, geïnteresseerd zijn in de gebeurtenissen die hebben geleid tot de samenstelling van de nota :"Zo is toch de Realiteit " II

Logboek 14 december 1992 - 14 november 1993
December 1992
14 december vertelt de Heer R. Oortjes voorzitter van de commissie Golfvaardigheidbewijs van de Nederlandse Golf Federatie aan de aanwezigen op de algemene vergadering van de N.P.G.A. dat de NGF oogluikend toe staat dat aanvragen voor het GVB ook door niet gekwalificeerde golfprofessionals de zgn beunhazen worden gehonoreerd. De Heer Oortjes: "Dat is de realiteit". Deze gevleugelde woorden hebben nog lang doorgeklonken zijn langzamerhand veranderd in de titel van de lezing van Dr Tom de Booij op 1 maart 1993:" Zo is toch de realiteit"
Januari 1993
Begin januari heeft De Booij 400 personen uitgenodigd om te komen luisteren naar zijn lezing : "Zo is toch de realiteit" op 1 maart 1993 te Vianen.
Februari 1993
Ter voorbereiding van zijn lezing heeft de Booij interviews gehad mét een 55 tal personen van de NGF, NVG, N.P.G.A., PGA of Europe, Reved, Contracton.
Maart 1993
De lezing " Zo is toch de realiteit" uitgesproken door Dr Tom de Booij op 1 maart 1993 in de Toekan zaal van het motel Vianen heeft vrijwel geen weerklank gevonden. De lezing zelf werd bezocht door 65 personen. Veertien dagen later na afloop van de lange N.P.G.A. vergadering op 15 maart 1993 te Vianen mocht De Booij zijn verhaal voor 22 van de 270 professionals in een haastige 20 minuten nog even komen vertellen. De tekst van de lezing was voor de 4 aanwezige Engelstalige professionals in het Engels vertaald verkrijgbaar. De tekst werd verzonden aan alle besturen van golfverenigingen in Nederland, alsmede aan alle leden van de European Golf Association en the PGA of Europe, alsmede aan de vaderlandse pers. In totaal bijna 300 exemplaren. Hierop zijn zegge en schrijven 5 reacties binnen gekomen waaronder twee van H.M. de Koningin en één van de secretaris van de PGA of Europe.
April 1993
Op **14 april** hebben E.J. van der Maal en T. de Booij de akte getekend waarin de Stichting Democratisering Golfsport in het leven werd geroepen. Het bestuur werd gevormd door Tom O'Mahoney (voorzitter), Gerard de Smit (secretaris) en Ad Wessels (penningmeester). De Booij kreeg de functie van coördinator van de Stichting en Erik van der Maal die van juridisch adviseur. In de akte lezen we onder andere:" De stichting heeft ten doel: binnen een periode van tien jaar, vanaf 1993 het democratiseringsproces van de golfsport te bevorderen in de ruimste zin van het woord. De stichting tracht dit doel ondermeer te bereiken door het populariseren van de sport, zodat deze sport voor iedereen toegankelijk wordt".
Mei 1993
12 mei werd de eerste vergadering van de stichting gehouden in de bestuurskamer van de Noordwijke Golfclub. Voor het eerste jaar werden 2 punten centraal gesteld:
1 . Het sterker maken van de N P G À. 2. Het populariseren van de golfsport.
Het aanbod van Bauke Bult om als tussenpersoon naar het bestuur van de NGF te willen

fungeren werd aangenomen.

Juni, Juli, Augustus 1993

Geen enkele reactie te bespeuren niet van de NGF of de N.P.G.A. Misschien had men de hoop dat de bui wel zou overdrijven. Wel kreeg De Booij na afloop van de wedstrijd van de Dormeuil Cup 5 juli van drie belangrijke N.P.G.A. leden Piet Witte, Jan Ottevanger en Berthus van Mook hartverwarmende steun, met de boodschap door te gaan met de strijd.

September 1993

Voor de leden van de Nederlandse Vereniging van exploitanten van Golfaccommodaties (NVG) mocht De Booij het een en ander vertellen over de ontwikkelingen in de golfsport. Dit naar aanleiding van zijn lezing op 1 maart 1993 te Vianen. De boodschap werd goed ontvangen en was in feite de aanleiding om weer een nieuwe poging te wagen met als primair doel om de 270 neuzen van de leden van de N.P.G.À. tijdens de Komende algemene vergadering in december naar één kant te laten wijzen. Met dit doel voor ogen zou de stichting een nota aan het Bestuur van de N.P.G.A. willen aanbieden, die tijdens de vergadering in december a.s behandeld zou kunnen worden. Maar voor de samenstelling van deze nota zou een nieuw onderzoek moeten worden opgestart naar de strukturele verhoudingen in de golfwereld, om meer gegevens boven water te krijgen dan bij de gespreksronde in het begin van het jaar. Om een aanzet hier toe te geven heeft de coördinator van de stichting Democratisering Golf Sport dr Tom de Booij een discussiestuk "Golfcultuur en nog eens Golfcultuur" dd 20 september 1993, verzonden naar een aantal organisaties en instanties, die zich met de golfsport bezig houden, en daarbij gevraagd om een mondeling onderhoud toe te staan.

Bijlage 2 geeft een opsomming van de vertegenwoordigers van de sportorganisaties en instanties waarmee gesprekken zijn gevoerd. Voor de volledigheid volgt hieronder een korte samenvatting van deze gesprekken.

21 september

Gesprek met de heer C.A. Buitelaar van de afd. Sportzaak Hoofd Taakgroep Vrijwillig Kader en Opleidingen van het Ministerie van WVC. Het belangrijkste punt was wel dat onmisbaar voor een democratisering van de golfsport is, dat er drie partijen zijn die op basis van ongelijkheid maar gelijkwaardigheid de koek moeten verdelen tw: vrijwilligerskader (NGF) - exploitanten (NVG) en het beroepskader (N.P.G.A., NGA en NVC) ,met daarbij in acht nemend: polariteit, congruentie en parallelliteit.

27 september

Gesprek met hoofd opleidingen van de Stichting Contracton de heer F. Jacobs. Terecht had de heer Jacobs kritiek op het woord golfcultuur. Het had volgens hem met het woord cultuur niets te maken/hoogstens dat het vanuit de elite cultuur een begrijpelijke afgeleide is. Het is tot nu toe alleen toegestaan aan de golfelite om de golfcultuur te onderwijzen! De regel en etiquette mogen dan ook niet door de professionals onderwezen worden maar alleen door de commissies die door de top van de NGF worden goed gekeurd en gecontroleerd.

30 september

Gesprek met Professor H. van Staveren hoogleraar aan de Vrije Universiteit, afdeling Sport en Recht. Een afspraak werd gemaakt op 7 december a.s bij elkaar te komen en eens na te gaan wat de juridische mogelijkheden zijn om bepaalde ondemocratische handelwijzen binnen sportbonden cq verenigingen en wel in het bijzonder die van de Nederlandse Golf Federatie via de juridische weg aan te pakken. Inmiddels is de juridische adviseur van onze Stichting de heer van der Maal aan de slag gegaan om het een en ander optimaal voor te bereiden. We waren terecht gekomen bij prof van Staveren via J.W. Gast voormalig directeur van het bondbureau van de Kon. Ned. Hockey Bond. De heer Gast was van mening dat de steeds weer optredende conflicten in de sportwereld alleen via juridische procedures zijn te bestrijden. Hij wees op een schitterend rapport van een viertal mensen van de RU Groningen:" Sport verdient sportmanagement", dat dateert uit 1991 en sindsdien in de bekende la is verdwenen.

30 september.

Gesprek met de stagecoördinator en Stage docent van Contracton bij de nieuwe B opleiding, de heer W. Westphal. Hij is tevens de belangrijkste auteur van de nieuwe stage brochure Opleiding golfprofessionals B. De Heer Westphal zag het nut in om een apart lesprogramma te schrijven voor de golfprofessional namelijk: " hoe geef ik een clinic". De Booij werd door de heer Westphal uitgenodigd om voor de mentorendag stagepro's op 29 november a.s. een referaat te houden over zijn zienswijze hoe clinics gegeven moeten worden.

Oktober 1993

4 oktober

Gesprek met de directeur van de Nationale Federatie van Werkers in de Sport (NFWS) Geert Slot. NFWS is een koepelorganisatie over 24 leden Als leden heeft de NFWS bijvoorbeeld de Federatie CIOS sportleiders Nederland, Atletiek Trainers organisatie, Vereniging van Voetbal oefenmeesters Nederland om maar enkele te noemen. Tezamen behartigt het de belangen van 10.000 werkers in de sport. De heer Slot vond het jammer dat de N.P.G.A. geen lid van deze NFWS wil worden. De NFWS kan een voor de N.P.G.A. zeer belangrijke organisatie betekenen. Deze federatie heeft veel goede contacten met WVC, NOCNSF en ook met de Vaste Commissie van de Tweede Kamer betreffende sportzaken. Het zou de N.P.G.A. de mogelijkheid bieden om haar leden steun te kunnen geven bij het opstellen van contracten, arbeidsverhoudingen etc. Alles dus ten behoeve van het ontwikkelen van een eigen identiteit. We behoeven het wiel niet zelf uit te vinden en problemen die elders in de sportwereld opgelost zijn kunnen voor ons een goed voorbeeld zijn.

4 oktober

Gesprek met het hoofd van de commissie opleidingen van de N.P.G.A. de heer Joacim. De Booij heeft hem een intern discussie stuk overhandigd met het verzoek dit te willen verspreiden onder zijn medebestuursleden en gevraagd op korte termijn hierop te reageren. De voorzitter van de N.P.G.A. schrijft in antwoord hierop een brief dd 29 okt aan de Stichting Democratisering Golf Sport met de volgende zin: "Een aantal door U gesignaleerde zaken heeft zeker onze aandacht. Wij zullen dan ook ons voordeel doen met voornoemde notitie" .

6 oktober

Gesprek met het hoofd van Commissie Opleidingen van de NGF mevrouw van Heek. Belangrijkste kritiek van de NGF was dat de Booij polariserend werkte en duidelijk voor het conflict model had gekozen. Hier kon mevrouw van Heek geen waardering voor opbrengen. Bijzonder interessant waren haar volgende uitspraken:

" De N.P.G.A. moest zich goed realiseren dat de NGF klant was van de N.P.G.A. en wel de grootste afnemer. De NGF treedt op als consument en de N.P.G.A. moet meer klantgericht worden"

Mevrouw van Heek was de mening toe gedaan dat de NGF altijd de eindverantwoordelijkheid zal moeten blijven behouden betreffende het onderwijs van regels en etiquette bij de opleiding van golfprofessionals.

6 oktober

Gesprek met de voorzitter van de stichting Nederlandse Jeugd Golfers Associatie, de heer C. Vrijenhoek. In 1992, 1993 jeugdwedstrijden georganiseerd met 150 mededingers voor het door Promogolf European gesponsord jeugdkampioenschap dat in 1992 in Toulouse en dit jaar in Parijs gehouden werd. Er zijn ook ver gevorderde plannen om op scholen golflessen te gaan geven. Hieraan wil de stichting DGS belangeloos haar medewerking geven. Hetgeen door de heer Vrijenhoek in dank werd aanvaard. De Associatie is nog niet door de NGF erkend. De heer Vrijenhoek heeft veel eigen geld in deze jeugdactiviteit gestoken

7 oktober

Gesprek met voorzitter en secretaris van de Nederlandse Greenkeepers Associatie (NGA) de heren Straatman en Heinsius. Bij de bestudering van de statuten viel het op dat een van de doelstellingen van de vereniging is de erkenning en waarde van het beroep. Dit klinkt voor een buitenstaander vreemd in de oren want elk gezond denkend mens moet toch inzien het essentiële

belang van goed baanpersoneel. Als zij op een goede (kwade voor sommigen) dag zouden beslissen om niet meer te maaien dan breekt de hel in golfend Nederland los. Het gebeurt toch maar al te dikwijls dat het baanpersoneel met gevaar voor eigen leven zijn werk moet doen. Bij een ernstige overtreding van een golfer, door bv de bal te slaan naar op de green werkend personeel wordt met de klacht weinig of niets gedaan. Hierin dient duidelijk verandering te komen, dwz de mentaliteit van de golfer tov dit punt te veranderen. Hier ligt ook weer een wezenlijke taak weggelegd voor de golf leraar die de beginnende golfers niet alleen maar iets over de techniek van de golfswing moet leren, maar ook hoe de baan is aangelegd en onderhouden moet worden en waarom soms drastische maatregelen moeten worden genomen in verband met de weersomstandigheden, die niet direct voor iedereen begrijpelijk over komen. Dit was wel de grootste grief die de beide heren in de richting van de golfers hadden.

12 oktober

Gesprek met de directeur van het federatiebureau van de NGF, de heer drs. Heyster. Alhoewel de heer Heyster evenals mevrouw van Heek het niet eens was met de werkwijze van de coördinator van de stichting DGS, had hij toch wel oren naar de stelling dat er nog een belangrijke doelgroep is, namelijk 14.000.000 minus de 100.000 reeds golfende Nederlanders, die bereikt zouden kunnen worden. Om deze beter te kunnen opvangen dan tot nu toe het geval is, dient de N.P.G.A. te beschikken over een beroepskader dat in staat is om allerlei soorten mensen van jeugd tot bejaarden, invaliden, etc enthousiast te maken voor het golfspel . Hiervoor is allereerst nodig een duidelijk omschreven lesprogramma en voorts moeten een aantal leraren worden opgeleid die hiertoe in staat zijn. Deze "eerste jaars lessen" moeten gegeven worden door de beste leerkrachten. Deze leraren moeten beschikken over een grote sociale vaardigheid, kennis, en didactische kwaliteiten. Niet alleen tussen de toerspeler en de golfleraar moet een duidelijke scheiding komen bij de opleiding, maar ook tussen de leraren onderling. Voor de verschillende categorieën moet eerst een goed profiel geschreven worden. dwz voorwaarden waaraan de verschillende categorieën van leraren dienen te voldoen. Een vergelijking zou kunnen worden gemaakt met de studie in rechten of medicijnen. Niet alle doktoren zijn in staat om een ingewikkelde operatie te verrichten. Men heeft ook juristen die gespecialiseerd zijn in fiscaal recht of strafrecht. Deze differentiatie in het sportonderwijs is anno 1993 hard nodig. Wij hebben tov van de Angel- Saksische landen nog een achterstand van misschien wel meer dan 50 jaar. De vergelijking die dikwijls gemaakt wordt bij de inrichting van het onderwijs tussen de Angel-Saksische en continentale landen gaat dan ook volledig mank. Denk maar eens aan de leeftijd van de gemiddelde beginnende golfer en zijn ervaring op sportgebied in Nederland.

12 oktober

Gesprek met de voorzitter van de Nederlandse Vereniging van exploitanten Golfaccommodaties (NVG) de Heer S.B. Slooten. De hoofddoelstellingen van de NVG waren continuïteit en rendement. De stelling: ideëel is commercieel werd ook door de heer Slooten onderschreven. Lichtende voorbeelden zijn aanwezig waar het wel en niet goed gaat bij de commerciële instellingen in Nederland: De golfschool van André Jeurissen, het Golfcentrum Rotterdam of de golfschool van Ad Wessels in Spaarnwoude lopen geweldig, terwijl monster complexen zoals die van Burggolf failliet gaan omdat men vergeten heeft de liefde voor de golfsport centraal te stellen. De golfbanen waarop gespeeld wordt op strikt commerciële basis kunnen alleen dan succesvol zijn als men aan de randvoorwaarde voldoet nl dat de golfsport niet in eerste instantie als melkkoetje gezien mag worden maar dat golf een belangrijke bijdrage kan leveren aan een beter geestelijke en lichamelijke volksgezondheid in de 21 ste eeuw.

12 oktober

Gesprek met de directeur van Golf Centrum Rotterdam, de heer John Scholte. Hij was ook bezorgd over de ontwikkeling van de golfsport vooral het toenemend aantal beunhazen dat zich stort op het ontwikkelen van nieuwe banen zonder veel kennis van zaken. Hij was daarom ook bereid om mede te werken om de Nederlandse Vereniging van exploitanten van Golfaccommodaties (NVG) sterker te maken.

12 oktober
Gesprek met -de voorzitter van de stichting Golfers voor Golfers, de heer Plandsoen. Deze Stichting stelt zich ten doel om de mogelijkheden
, te scheppen om personen die door lichamelijke omstandigheden blijvend of tijdelijk niet zelfstandig in staat zijn om de golfsport te beoefenen. Om geld voor dit doel in te zamelen heeft de Stichting, sinds de oprichting van de stichting in 1989 reeds 4 Proams georganiseerd op Kleiburg waar 24 pros en bijna 100 personen aan deel namen. Door de stichting zijn al daadwerkelijk invalide golfers geholpen zelfs een jongen met een ernstige hersenaandoening. Door middel van de steun van de Stichting heeft hij het zelfs zo ver geschopt dat hij dit jaar zijn examen golfprofessional B heeft gehaald.
13 oktober
Gesprek met de golfarchitect A. Rijks. Zijn grootste klacht was dat de beoordelingscommissie van de NGF die in een te late fase zijn werk
verricht. De baan is dan al opgeleverd en het is niet meer dan een tijdsopname die soms door de weersomstandigheden ongelukkig zou kunnen uitvallen. Het ware beter als tijdens de aanleg ook van NGF kant belangstelling werd getoond. Hij vond het wenselijk dat ook de aankomende golfer door de professional beter op de hoogte moet worden gebracht over de kennis betreffende de aanleg en onderhoud van de baan. Het onverantwoordelijk gedrag van de golfer tov het personeel dat de baan onderhoudt, vond hij onacceptabel. Nu het meer voorkomt dat banen worden gerenoveerd loopt het personeel dat bezig is met de baan veel gevaar door het gedrag van de golfer. Er zouden harde maatregelen moeten worden getroffen om dit te voorkomen, misschien zou dan een mentaliteitsverandering van de golfer tot stand kunnen komen.
14 oktober
Gesprek met de directie van 3 Verzorgingshuizen te Boxtel, de heren van Beurden en Smeets. Besloten werd om 17 november a.s.op te starten met golf voor bejaarden, allereerst theorielessen om in het voorjaar de 4 par 3 holes baan te openen (gespeeld wordt met Cayman ballen).
14 oktober
Gesprek met directeur van golfschool Welschap, de heer André Jeurissen. Zeer verheugend was het feit dat de heer Jeurissen tijdens de komende Stichtingsvergadering als adviseur aanwezig zou willen zijn. Hij was van mening dat N.P.G.A. het meest directe invloed zou moeten uitoefenen op de inhoud en het beleid van de opleidingen en ook dat de NVG daarbij betrokken zou moeten worden om daarmee het monopolie van de NGF te doorbreken.
14 oktober
Gesprek met bestuurslid van de stichting Fitvak, de heer L. Clijssen. Een uiterst belangwekkend gesprek. Door bepaalde strukturele veranderingen hebben zij kans gezien in enkele jaren de hele fitness wereld (1.1 miljoen mensen) van gezicht te doen veranderen. Zij onderhouden zeer goede contacten met zowel de NFWS als NOCNSF en WVC. Een commerciële koepelorganisatie die garant staat voor de waarborg van kwaliteit en continuïteit. Een goed samenspel tussen het vrijwilliger en beroepskader. Een lichtend voorbeeld zoals het ook in de golfwereld zou moeten. Een primair ideële opzet die overging in een gezonde commercieel gerichte organisatie onder de slogan ideëel is commercieel. Hun strijd was om de fitness branche uit een bepaalde hoek te halen en er voor te zorgen dat de fitness scholen overheids erkenning zouden krijgen (keurmerk Fitvak)
14 oktober
Gesprek met de directie van de Efteling bv, heren Leunissen en van Daele. Er komen binnenkort 27 holes rond de Efteling. 24 november mag De Booij een clinic geven om hun medewerkers duidelijk te maken wat we de consument, de aankomende golfer, in het begin moeten aanbieden. Het woord marketing was hier een normaal woord!
18 oktober
Gesprek met golfarchitect Gerard Jol. Klaagde eveneens als de heer Rijks over de kennis van zaken van de beoordelingscommissie.
Het was ook zijn vurige wens dat de veiligheid en erkenning van het baan personeel drastisch

moet verbeteren. Hij heeft al zelfs zwaailichten ingevoerd.
De golfleraar dient veel meer zijn leerlingen op de hoogte te brengen van aanleg en onderhoud van de baan. Het respect tov de baan zal hierdoor toenemen . Hij gaf nog twee groepen aan die nog niet waren genoemd.
1. De coursemanager (tussen de caddiemaster en bestuur van de club).
2. Door de verdere toename van de commerciële banen, wordt deze groep steeds groter .
3. De initiatiefnemer(s) van het ontwikkelen van een golfcomplex.
Het zou van belang zijn om deze mensen met elkaar in contact te brengen aangezien ze veel van elkaar kunnen leren. Allen zijn namelijk letterlijk door de hel gegaan, bestemmingsplannen milieugroepen, juridische procedures etc.

27 oktober

Gesprek met voorzitter van de stichting Dutch Students Open,(D.S.O.) de heer L. Klootwijk. De D.S.O. organiseert al sinds 1986 een jaarlijks tournooi met maximaal 90 deelnemers. Er bestaat ook nog een Nederlandse Studenten Golf Vereniging. Deze laatste vereniging maakt zich sterk om op Europees niveau te gaan opereren. Er bestaat in Parijs een European Students Golfers Association.

28 oktober

Van de Heer H. van Wetering, hoofd opleidingen van de KNVB zijn werkstuk (tezamen met drie andere personen van de RU Groningen) ontvangen, getiteld:" SPORT VERDIENT SPORTMANAGEMENT":
Dit is een uiterst belangwekkend stuk, dat in 57 bladzijden weergeeft wat het centrale probleem is in de sportwereld anno 1991 (de datum van werkstuk), maar dat anno 1993 nog net zo actueel is. Enkele zinsneden uit dit werkstuk geven al een goed beeld: Marketing: de uitdaging voor sportbonden en sportverenigingen is er ook de behoefte van de sport als uitgangspunt te nemen voor het te voeren sportbeleid. (Het klantgericht denken is voor de sport nog tamelijk nieuw). Sport is een maatschappelijk verschijnsel en heeft dus te maken met maatschappelijke verschijnselen de sportvereniging zal nooit meer het monopolie terugkrijgen als de organisatie waar sport kan worden beoefend - de sportvereniging zal voortdurend concurrentie met andere sportverenigingen en commerciële instellingen om de gunst van de sporter - kenmerkend voor de cultuur van sportbonden is dat deze sterk wordt bepaald door het vrijwilligerskarakter Vaak willen de bestuursleden nadrukkelijk gekend worden in de uitvoering van deelgebieden, waarvoor zij de bestuurlijke verantwoordelijkheid dragen. Er wordt over de schouder van de beroepskracht " meegekeken". Ongewild wordt de deskundigheid. van deze beroepskracht in twijfel getrokken. Diverse sportbonden zullen in de nabije toekomst "gedwongen" worden de structuren en het management aan te passen. De vrijwillige bestuurder zal in een meer geprofessionaliseerd organisatie beter in de gelegenheid zijn op afstand te besturen. Sport zal in de toekomst beoefend blijven op de meest geëigende plaats: nl de DE SPORTVERENIGING. Einde citaten uit: Sport verdient sportmanagement.
Naar aanleiding van deze citaten zou hier aan toegevoegd worden enkele zinsneden die De Booij schreef aan de directeur van de NFWS de heer G. Slot. "In het jaar 2000 wil een jongetje, laten we zeggen mijn kleinzoon die nu 6 is, gaan voetballen en wil lid worden van een voetbalclub. Hij geeft zich op bij een voetbalclub dat lid is van NOCNSF. Hij zal dan gebruik maken van een voetbalveld dat onderhouden word door een organisatie (Sportpark) dat lid is van de Nationale Federatie van exploitanten van Sportaccommodaties (NFS) en hij zal al voetballend instructie krijgen van een trainer die lid is van de VVON (Vereniging van Voetbal Oefenmeesters Nederland. Deze vereniging is weer lid van de NFWS. De drie koepelorganisaties opereren onder het motto : Ongelijk doch gelijkwaardig. Wanneer het om de verdeling van overheidsgelden gaat worden alle drie er op basis van gelijkwaardigheid erbij betrokken, terwijl een ieder een eigen bevoegdheid en taak heeft. Als in het jaar 2000 de sportwereld wordt geregeerd door de trias politica VRIJWILLER-EXPLOITANT-BEROEPSKADER ziet het er voor de verdere ontwikkeling van de sport in de 21 ste eeuw rooskleurig uit.

Maandag 1 november Brief van F.M. Jacobs hoofd opleiding Contracton.
Opleiding Golfprofessional B
Geachte Heer de Booij, Hiermee bevestigen wij de data, die u lesgeeft in het vak Regels aan de Opleiding Golfprofessional B tweede jaar in het Golfcentrum Noordwijk. Wij hopen dat wij u hiermee voldoende hebben ingelicht. Hoogachtend, F.M. Jacobs, hoofd opleiding.
Maandag 8 november 28 augustus de laatste keer bijgeschreven. Er is weer veel gebeurd .fase"Zo is de realiteit II" nu pas afgesloten. Net een hoogst onplezierig gesprek gehad met de voorzitter van de N.P.G.A. Harm Herrema. Ze willen me niet begrijpen, dan maar hard er tegen aan. Ik heb niets te verliezen wat denken ze wel die snotneuzen, Wonderlijk dat ik er toch zo van overstuur ben het onbegrip. Het zou me eigenlijk niets moeten doen, want ik heb goed materiaal verschaft door 'hard work bravely done'. Begin weer tot rust te komen. Allereerst door pianospel Bach, Mozart, Beethoven in die volgorde en daarna preshot routine .Morgen belangrijke lezing belangrijker dan het gesprek even er voor met vz van de N.P.G.A.. Stof van je voeten vegen, weet je wel, wat van Bemmelen zei: Zoek geen steun bij iemand anders. Doe het alleen!

Woensdag 17 november 1993 Brief aan het Bestuur van de Nederlandse Professional Golfers Associatie Geacht Bestuur, Het Bestuur van de stichting Democratisering Golf Sport heeft het nuttig gevonden om een aantal zaken, die de wereld van de golfprofessionals maken, onder Uwe aandacht te brengen. Wij zijn er ons terdege van bewust, dat Uw Bestuur al met een aantal van deze zaken druk doende zijn. Misschien juist daarom zijn wij zeer benieuwd van U te vernemen wat U ons kunt berichten omtrent de door ons naar voren gebrachte punten.
1. Gaarne vernamen we van U een mening in zake de wenselijkheid om de opleiding van golfleraren te verzelfstandigen, zoals deze wordt geschetst in een nota over de opleiding tot golfprofessional van de Commissie Opleidingen van de NGF. Van belang is daarbij om een inzicht te krijgen van de financiële consequenties ,die de nieuwe opleiding met zich mee zou kunnen brengen.
2. We stellen ons de vraag in hoeverre U ons zoudt kunnen inlichten over de vooruitgang, die in de afgelopen maanden is geboekt betreffende de opleiding tot golfprofessional, in het bijzonder hoe de besprekingen zijn verlopen tussen N.P.G.A., NGF en Contracton
3. Het is ons opgevallen dat een organisatie: de Nederlandse Vereniging van exploitanten van Golfaccommodaties (NVG) niet betrokken wordt bij de besprekingen over de opleidingen van golfprofessional. Immers een aanzienlijk aantal golfprofessionals zijn in dienst van de leden van de NVG. In de toekomst zullen het er eerder meer dan minder worden. Zoudt U ons kunnen mededelen wat Uw standpunt in deze is? Bij een eventuele verzelfstandiging van de opleiding van golfleraren hebben we een schema ontworpen die de machtsverhoudingen zouden moeten weergeven. (Bijlage 1). Tevens geven wij U een lijst van de 200 golfbanen in Nederland uitgesplitst naar NGF banen, NVG en overige. Zoals U ziet, is het aantal banen in exploitatie buiten de NGF in de laatste tijd aanzienlijk toe genomen. (Bijlage 2)
4. Acht U het wenselijk, dat de N.P.G.A. lid wordt van de Nationale Federatie van Werkers in de Sport (NFWS). Een folder van deze organisatie doen wij U hierbij toekomen. (Bijlage 3)
5. De eindverantwoordelijkheid van wedstrijden waaraan zowel amateurs als professionals kunnen deelnemen, zou niet alleen bij de NGF moeten berusten. Naar onze stellige overtuiging ligt ook hier een taak van de N.P.G.A. om hier verandering in te brengen.
6. In de afgelopen jaar is tijdens de prof. toernooien weer eens duidelijk aangetoond, dat een onafhankelijke arbitrage geen overbodige luxe is. 'Naar onze mening verdient het aanbeveling referees bij profwedstrijden een meer onafhankelijke positie te laten in nemen. Door de N.P.G.A. gemachtigde referees, die uiteraard zelf niet meespelen, zouden zonder aanzien des persoons sancties moeten kunnen toepassen. Wij pleiten voor meer professionele scheidsrechters, een soort Andy McFee dus. Wat is Uw mening hierover?
7. In het interne discussiestuk, dat wij op 4 october jl via de heer Joacim toestuurden, maakten wij

nog melding over de geruchten die in het begin van het jaar de ronde deden, nl dat een N.P.G.A. lid voor zijn leven zou zijn geschorst. Wij gaven daarin de suggestie, nu het een en ander niet zo blijkt te zijn, om de desbetreffende persoon een zekere mate van eerherstel (schriftelijk) te geven, zodat de zaak daarmee definitief kan worden afgesloten. Wat is hierover Uw mening?
Wij zouden het zeer op prijs stellen indien U ons op deze 7 vragen een antwoord zoudt kunnen geven.
Wij zullen U steeds uitvoerig berichten over onze activiteiten. Misschien zoudt U van Uw kant ons ook suggesties kunnen aanreiken bepaalde zaken; die wij, door onze meer onafhankelijke positie als stichting, via een andere wijze zouden kunnen benaderen. In afwachting, verblijven wij met de vriendelijke groeten, Tom de Booij

Zondag 21 november. Brief aan Prof. Brunia

Hooggeleerde Heer, Het is alweer een tijdje geleden dat ik U een brief schreef. Zoudt U mij kunnen berichten of er - al is het maar een kleine - kans is dat de golfers ooit in Uw kooi van Faraday mogen plaats nemen. Zelf ben ik heel druk bezig alle literatuur te verzamelen betreffende de preshot routine. Behalve de broodnodige fysieke oefening moeten we meer aandacht gaan besteden aan de "mental imagery". Ik ben niet gelukkig over de scheiding die men steeds maakt tussen mentaal en fysiek. Maar tot nu toe heb ik nog geen goed vervangende terminologie gevonden. Wel zie ik dat bij de informatie verwerking drie verschillende "trends" kunnen worden onderscheiden:
1.De dorsale versus ventrale trend (zie de schema's die ik U reeds opstuurde).In dit verband is zeer belangrijk wat Pandya et al zeggen over de paleo versus archicortex. 2.De linker en rechter hemisferen
3.De onderverdeling die Previc maakt: "far and near vision"
Het informatie proces vanuit een vierdimensionaal beeld bezien. Dat het natuurlijk nog veel ingewikkelder is spreekt van zelf. Vooral het verschijnsel dat we zien dat zowel parallele als seriële processen plaats vinden. Ook, zoals Dennett laat zien, dat er verschil is in tijd bij de processing van visuale en auditieve signalen. De horizon dwz beide signalen gelijk aankomen ligt op 10 meter afstand van ons verwijderd.
Het is voor de golfer van groot belang om allereerst de ventrale weg, linker helft, far vision, controlled processing,declarative memory(episodic memory) te gebruiken om daarna over te schakelen op de dorsale,rechter helft, near vision (global perception), procedural memory, automatic processing. Of zoals Apter het zegt eerst de activiteit te richten op het doel om daarna de activiteit te richten op de beweging "an sich". Holstege laat ook al zien dat we een duidelijke scheiding kunnen maken in een limbisch en somatisch motor systeem. Indien het niet mogelijk blijkt om op korte termijn met het onderzoek te beginnen, zou ik gaarne met U een gesprek willen hebben om de bepaalde werkhypothesen die ik heb ontwikkeld met U te bepraten. Immers ik ben geen vakman en heb alles in mijn eentje gedaan. Het is daarom hard nodig om het een en ander te laten controleren door een vakman, om te zien of ik niet bepaalde gedachten fouten heb gemaakt. Vooral zou ik met U van gedachten willen wisselen over Uw indrukwekkend Presidential Address van 1992. Vooral over de rol van subcorticale structuren zoals de relatie hippocampus versus amygdala en de dirigent van onze hersenen de thalamus!
In afwachting, verblijf ik met de vriendelijke groeten, Tom de Booij

Vrijdag 10 December 1993 Brief van het secretariaat Nederlandse Vereniging van Caddiemasters :

Geachte Mevrouw/Heer, Hierbij nodigen wij U uit voor de eerste Algemene Ledenvergadering van de Nederlandse Vereniging van Caddiemasters (N.V.C.) op Maandag 28 februari 1994 te 14.00 uur in de Toekan Zaal , Motel Vianen, Prins Bernardstraat 75,4132 XE Vianen, tel.: 03473-72484, telefax: 0373-75506 .Als bijlage doen wij U toekomen een uittreksel van de akte van de Nederlandse Vereniging van Caddiemasters. U kunt hierin lezen wat onze doelstelling is en welke personen lid kunnen worden. Het bestuur wordt gevormd door R.E .Hetharia, voorzitter en T. de Booij , secretaris/penningmeester. uiteraard is dit alles voorlopig, aangezien op de aanstaande

Algemene Ledenvergadering het in onze bedoeling ligt een nieuw Bestuur te kiezen Candidaten, die zitting zouden willen nemen in het Bestuur dienen zich bij het secretariaat op te geven voor 14 februari 1994.
AGENDA VAN DE ALGEMENE LEDENVERGADERING MAANDAG 28 FEBRUARI 1994, IN DE TOEKAN ZAAL, MOTEL VIANEN, AANVANG 14.00 UUR
1. Opening door de voorzitter,2. Benoeming van het Bestuur van de Nederlandse Vereniging van Caddiemasters (N.V.C.).3. Welke voorwaarden gesteld moeten worden voor het lidmaatschap van de N.V.C..4. Nadere invulling van de doelstelling en de middelen om het doel te bereiken 5. Vaststelling van contributie,6. Wat verder ter tafel komt,7.Rondvraag.Sluiting
Inmiddels met de vriendelijke groeten, Tom de Booij
Bijlage deel van de oprichtingsakte NVC: van 23 november 1993
De vereniging draagt de naam: "Nederlandse Vereniging van Caddiemasters", bij afkorting aangeduid met N.V.C. is gevestigd te Baarn. De vereniging heeft ten doel het behartigen van de belangen van de in Nederland op golfaccommodaties werkzame "caddiemasters" en de bevordering van de erkenning van de waarde van het beroep van "caddiemaster" en alles wat met het vorenstaande in de ruimste zin verband houdt. De vereniging tracht dit doel ondermeer te bereiken het behartigen van deze belangen in contacten met de Nederlandse Golf Federatie, de Nederlandse Vereniging van Exploitanten van Golfaccommodaties, de Nederlandse Professional Golfers Associatie en de Nederlandse Greenkeepers Associatie het organiseren van bijeenkomsten en wedstrijden welke de onderlinge contacten tussen de leden kunnen bevorderen en alle andere wettige middelen die het doel kunnen bevorderen.

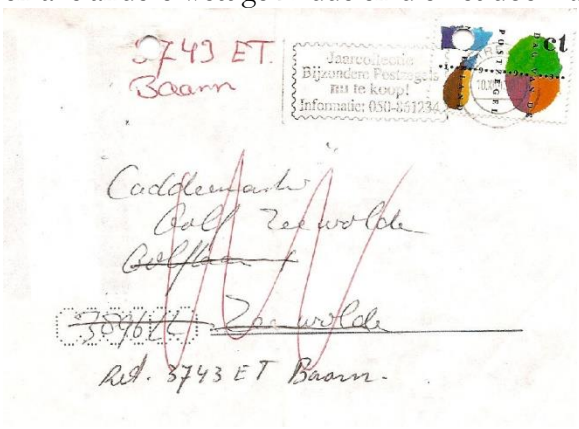

Envelop retour gezonden van Golfclub Zeewolde met de uitnodiging ledenvergadering 28 februari1994 Ned. Ver. Caddiemasters (Eveneens retour envelop van Golfclub Rijk van Nijmegen)

Winter '93-'84 Brief aan Golfers in Nederland
Beste Golfer, u vindt hieronder afgedrukt een verkleinde copie van een briefkaart, die vervaardigd is door de stichting Democratisering Golf Sport. De briefkaart is bedoeld voor het verzamelen van handtekeningen van golfers, die van mening zijn dat het examen voor het Golfvaardigheidsbewijs (GVB) van de Nederlandse Golf Federatie in zijn huidige vorm een gezonde ontwikkeling van de golfsport in de weg staat. Wanneer U aan onze actie mee wilt doen, dan kunt U briefkaarten bij de coördinator van de stichting bestellen (zie bovengenoemd adres, zowel telefonisch, per telefax of schriftelijk). Graag zouden wij U willen (vragen om op de briefkaart 10 handtekeningen te laten zetten van golfer, die hun GVB examen hebben gehaald. Het ligt echter niet in de bedoeling, om handtekeningen te vragen van golfers, die hun GVB examen nog moeten doen. De briefkaart kunt U vervolgens aan de stichting terugsturen. De briefkaart is al gefrankeerd, zodat U deze alleen maar in de brievenbus moet deponeren. De handtekeningen zullen wij in het voorjaar van 1994 aan de Algemene Leden Vergadering van de Nederlandse Golf Federatie aanbieden met de vraag of men in overweging wil nemen om het examen voor het Golfvaardigheidsbewijs meer toe te spitsen op de veiligheid, zorg voor de baan en de omgangsvormen tijdens het spelen van een ronde.

De handtekeningen zullen wij in het voorjaar van 1994 aan de Algemene Leden Vergadering van de Nederlandse Golf Federatie aanbieden met de vraag of men in overweging wil nemen om het examen voor het Golfvaardigheidsbewijs meer toe te spitsen op de veiligheid, zorg voor de baan en de omgangsvormen tijdens het spelen van een ronde. De stichting Democratisering Golf Sport heeft inmiddels een alternatief plan ontworpen voor een ander soort Golfvaardigheidsbewijs. Onze stichting is opgericht 14 april 1993 en stelt zich ten doel om, binnen een periode van tien jaar, het democratiseringsproces van de golfsport te helpen bevorderen. Het Bestuur van de stichting is als volgt samengesteld: Tom O'Mahoney, voorzitter; Gerard de Smit, secretaris; Ad Wessels, penningmeester.
Met de vriendelijke groeten Tom de Booij coördinator van de Stichting Democratisering Golfsport

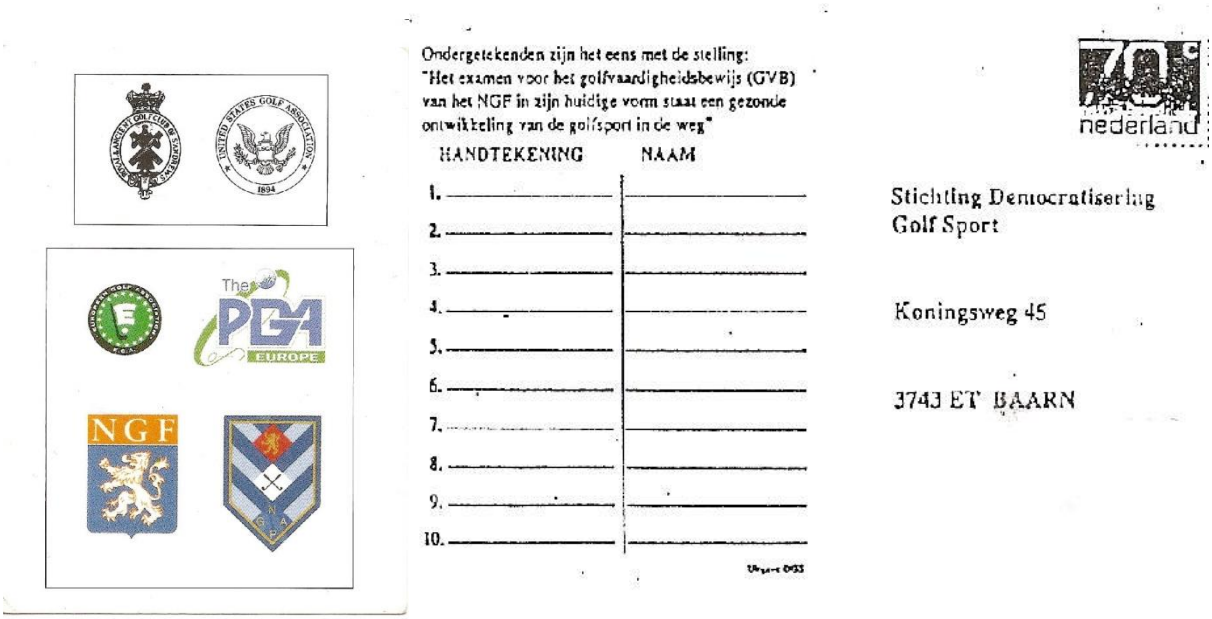

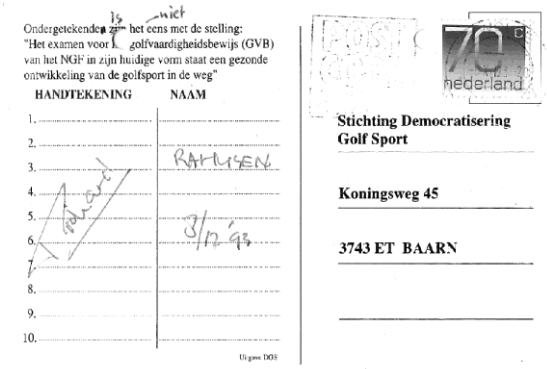

Van de veel golfers briefkaarten teruggekregen met de handtekeningen. Van mijn vriend Richard Rahusen, voorzitter van de NGF kreeg ik de briefkaart retour met zijn afkeuring van mijn stelling. Toch goed van hem, om de briefkaart aan mij op te sturen.

Donderdag 11 december Brief van Henk Heijster directeur van de Nederlandse Golf Federatie

Beste Tom, Naar aanleiding van een afschrift van jouw schrijven gedateerd "winter '93-'94, waarin een handtekeningen-actie aangekondigd wordt over het golfvaardigheidsbewijs (GVB), gaarne het volgende opgemerkt. De Nederlandse Golf Federatie waardeert het zeer, indien personen een bijdrage zouden willen geven aan de ontwikkeling van de golfsport, maar door ons wordt geconstateerd, dat jouw activiteit gericht is tegen een zorgvuldig voorbereid en uitgevoerd

NGF beleid inzake het GVB, zoals door de European Golf Association is gesanctioneerd. Het gaat ons mede daarom te ver, dat door de Stichting DGS in gang gezette actie op kaarten wordt gevoerd waarop (zonder toestemming) het NGF-logo wordt gebruikt. Dit wekt absoluut verkeerde schijn op! Hetzelfde geldt voor het voeren van de logo's van onze Europese koepel-organisatie de EGA, de R&A en onze zustervereniging de USGA.
Omdat ons bekend is, dat jij het spreekwoord "schoenmaker, houd je bij je leest" onderschrijft, zul je het moeten kunnen waarderen, dat wij onze bezwaren tegen voornoemd gebruik formeel aan jou zullen laten bevestigen door onze adviseur in deze, het advocatenkantoor Pels Rijeken & Droogleever Fortuijn. Met vriendelijke groeten, Henk

Donderdag 11 december Brief aan de heer Heyster

Zeer geachte Heer Heyster, Naar aanleiding van Uw schrijven van 11 december 1993 (per telefax verzonden te 17.48 11 december 1993, kenmerk: 1.25/HH/246 betreft: actie GVB) deel ik U mede dat ondergetekende, als coördinator van de stichting DGS, Uw schrijven aan het Bestuur van de stichting Democratisering Golf Sport heb voorgelegd. Zij machtigden mij U mede te delen, dat zij waardering konden hebben voor het feit dat U Uw adviseur van het advocaten kantoor Pels Rijcken & Drooglever Fortuyn opdracht heeft gegeven om de bezwaren tegen het oneigenlijk gebruik van NGF-logo op de briefkaart uitgegeven door de stichting DGS voor een handtekeningen actïe tegen het GVB formeel aan de Stichting zal laten bevestigen. Aangezien ik een afschrift van dit schrijven zou willen doen toekomen aan het advocaten kantoor en uit Uw brief niet kon opmaken waar dit kantoor gevestigd was , heb ik derhalve mij telefonisch in verbinding gesteld met de voorzitter van de Juridisch-Fiscale Advies Commissie Mr H Th.Bouma. De heer Bouma deelde mij mede, dat hij namens de NGF deze zaak zou behartigen en dat het kantoor gevestigd was in den Haag. Na een kort, overigens bijzonder plezierig onderhoud, waren we het beide eens over de formele gang van zaken. Zijn laatste woorden waren:" dan zien we elkaar weer in de rechtszaal"
Gezien dit laatste onderhoud is ons alles weer iets duidelijker geworden, vooral de verhouding tussen de juridische verantwoordelijkheid van een rechtspersoon versus die van een natuurlijk persoon, aangezien in bovengenoemd schrijven deze begrippen nogal onzorgvuldig waren gehanteerd.
Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting Uwe dw Tom de Booij. Namens het bestuur van de Stichting DGS

December Putting wedstrijd met de bejaarden van het verzorgingshuis Emmaus

Putting wedstrijd van de mannelijke bejaarden de vrouwen kijken eerst de kat uit de boom

Woensdag 12 December Brief aan de Heer H.Th. Bouma, advocaat van het kantoor Pels Rijken & Droogleever

Weledelgestrenge Heer, Na ons plezierig onderhoud van gisteravond, dacht ik er goed aan te doen om U namens de stichting al vast wat informatie te verschaffen, zodat U dit kan meenemen tijdens het opmaken van de stukken, die U in de naaste toekomst aan de stichting DGS zult doen

toekomen. Zoals U ziet uit bijlage I en II is het logo van de NGF, behalve op de briefkaarten met de handtekeningen actie ook gebruikt, op de titelpagina van de nota's" Zo is toch de realiteit I en: II" De nota I is in de Engelse taal medio maart 1993 verzonden aan alle leden van de European Golf Association en van de PGA of Europe. De nota in de Nederlandse taal had als titelplaatje een caddie, maar bij de nota is de briefkaart met alle logo's verzonden aan alle bij de NGF aangesloten golfclubs, alsmede ook aan de NGF met een begeleidend schrijven om het als ingekomen stuk te behandelen tijdens de Algemene Leden Vergadering in het voorjaar van 1993. Op al deze zendingen zijn in totaal 5 reacties binnen gekomen, 2 van H.M. de Koningin en 1 van de secretaris van de PGA of Europe (zie bijlage III) en nog 2 Nederlandse professionals. In totaal hadden wij 1000 briefkaarten gedrukt, maar door het geringe succes van de acties lagen deze 700 briefkaarten ongebruikt in de kast. De bedoeling van de plaatsing van de logo's mag duidelijk zijn uit de tekst van nota I onder het hoofdstuk Golf in Nederland 2003. Daar werd de hoop uitgesproken dat de N.P.G.A. op gelijkwaardige voet zou functioneren naast de NGF. Nota "Zo is toch de realiteit II" noemt een 7 tal actiepunten, waarvan de belangrijkste wel is: het ter discussie stellen van de huidige vorm van het examen voor het Golfvaardigheidsbewijs (GVB). Het leek ons nuttig om door middel van de handtekeningenactie de discussie op gang te brengen en de in de kast liggende briefkaarten werden voor den dag gehaald en bedrukt met de U reeds bekende tekst. Wij kregen ook al een zeer interessante handtekening van iemand die zei het niet eens te zijn met de stelling. Dit bracht ons op een idee om ook briefkaarten te verspreiden met de tekst: " Ondergetekenden zijn het niet eens met de stelling ... " De paradox is echter dat het ons om het even is of iemand voor of tegen de stelling is. Dit is gebaseerd op het gezonde principe van onze democratie, het moet mogelijk zijn dat iemand in alle vrijheid zijn stem kan uitbrengen. Helaas zijn in de golfwereld een aantal bestuurderen niet zo flink om voor hun mening uit te komen . Vandaag kwam ons ter ore dat in de NGF belangrijke figuur (commissie lid van ...) zijn handtekening niet wilde geven, bang voor de consequenties en evenmin geen handtekening wilde zetten op de inmiddels door ons aangemaakte briefkaart die aangeeft dat men -tegen de bovengenoemde stelling is. Hij gaf te kennen dat hij het eens was met onze stelling. De komende rechtszaak zal in ieder geval hierover duidelijk verschaffen. Zoals we al in ons telefoongesprek stelden: "leve de trias politica, de basis formule van onze samenleving" De zin van de brief van de NGF van 11 december jl: ... een zorgvuldig voorbereid en uitgevoerd NGF-beleid inzake het GVB, zoals door de European Golf Association is gesanctioneerd. Dit is in hoge mate interessant, aangezien de N.P.G.A. bij deze voorbereiding niet of nauwelijks is betrokken. Daarbij komt nog dat de NGF - zoals uit de nota's (bijlage I en II) handtekeningen die geldig zijn voor deel II van het examen GVB van niet-gekwalificeerde golfprofessionals accepteert, terwijl anderzijds de NGF de eindverantwoordelijkheid heeft over de opleiding van golfprofessionals in Nederland. Hiermee zou men kunnen stellen dat zo'n Golfvaardigheidsbewijs toch wel op een weinig zorgvuldig voorbereid en uitgevoerd NGF-beleid tot stand is gekomen. Uit de nota bijlage 1 blijkt dat zelfs de voorzitter van de commissie Golfvaardigheidsbewijs tijdens een vergadering van de N.P.G.A. 14 december 1992 keihard stelde, dat de NGF bewust was van het feit dat dit de realiteit was, maar dat de NGF er niets aan kon doen. Het zal bijzonder interessant zijn om deze punten tijdens de komende rechtszittingen naar voren te brengen. Zoals U gisteravond reeds door de telefoon zei: " we komen er altijd wel uit". Het is interessant wat de jurisprudentie hierover zegt. We zijn al druk doende dit na te gaan. Hoe beter de strikt juridische behandeling verloopt des te beter is het. Indien U zoals U al zei met een verbod op de verspreiding van de briefkaarten komt, zal het nog even puzzelen worden hoe we dit in werkelijkheid gaan uitvoeren, maar dat zien we dan wel. Hopende U hiermede van dienst te zijn geweest, verblijven wij gevoelens van de meeste hoogachting., Tom de Booij

Maandag 13 december. Brief van de Heer H.Th. Bouma, advocaat van het kantoor Pels Rijken & Droogleever

Weledelzeergeleerde heer, Naar aanleiding van uw brief van 13 december jl. met betrekking tot het logo van de NGF zend ik u hierbij een copie van het bewijs van inschrijving van het

"beeldmerk NGF". Het is geldig van 27 juli 1990 tot 27 juli 2000. De gerechtigde is de Nederlandse Golf Federatie. Het is op grond van het bovenstaande dat de heer Heijster u namens de NGF heeft meegedeeld bezwaar te maken tegen gebruik van het NGFlogo. Voor de goede bevestig ik dit. De NGF gaat er niet mee accoord dat u dit logo gebruikt. Ik verzoek u dan ook met klem zulks in de toekomst na te laten. Bij gebreke daarvan moet ik mij alle rechten namens de NGF voorbehouden. Op uw brief van 14 december jl. kom ik per separate post terug. Hoogachtend Bouma.

Dinsdag 14 december Brief aan de heer Bouma

Weledelgestrenge Heer,

In verband met onze brief dd 13 december 1993 (per fax verstuurd aan het adres van de NGF ,in De Meern) aan U/in Uw hoedanigheid van voorzitter van de Juridisch-fiscale Commissie van de NG~ hebben we al medegedeeld, dat we de verzending van de briefkaarten voorlopig zullen staken. In~iddels zijn sinds 6 december 1993 in totaal ongeveer 400 briefkaarten verspreid. We stellen nu voor om de volgende advertentie te plaatsen in een landelijk dagblad met de volgende tekst: NGF VERBIEDT ST DGS GEBRUIK LOGO AKTIE GVB VERNIETIG BRIEFKAART

Op deze manier is het toch nog mogelijk om de briefkaartenaktie te beëindigen, en zullen we via andere wegen trachten als nog de aktie voor het veranderen van het GVB, zoals verwoord in onze nota "Zo is toch de realiteit" II, voort te zetten. In afwachting op Uw antwoord, verblijven wij met de gevoelens van de meeste hoogachting,. Tom de Booij

Dinsdag, 14 december Brief aan de advertentie afdeling Dagblad de Telegraaf

Hierbij zenden wij een brief die wij heden aan de advocaat van de Nederlandse Golf Federatie hebben verstuurd met de tekst van de eventueel bij U te plaatsen advertentie op de voorpagina van Uw dagblad. Wij zouden gaarne van U vernemen hoeveel de kosten van deze advertentie zijn en of de inhoud Uw goedkeuring kan weg dragen. Wij zouden de advertentie zo klein mogelijk willen plaatsen dwz de verkleining van de logo tov de tekst. Maar bij de uiteindelijke opgave zullen wij dit reeds uitvoeren Zou het mogelijk zijn een spoedig antwoord te krijgen op onze vraag? Namens het Bestuur van de Stichting DGS Dr T. de Booij coördinator .Bijlage zie brief hierboven aan de heer Bouma

(Soortgelijke brief aan het NRC-Handelsblad, van beide kranten geen antwoord, de advertentie is niet geplaatst)

Dinsdag 14 december Brief aan Ad Wessels, bestuurslid van de Stichting DGS

Beste Ad,Van Gerard (*(bestuurslid van de stichting)* heb ik alles gehoord over jullie gedachten (Ad Wessels en Tom O'Mahoney) over mijn handelwijze en dat jullie zouden overwegen om uit de Stichting te stappen. Uiteraard heb ik hier ten volle begrip voor, want alhoewel jullie hart klopt als de mijne is jullie positie in deze maatschappij heel anders van aard. Tot nu toe is veel bereikt. de boycot door de NGF is doorbroken, vooral dank zij jullie steun, dwz de ondersteuning bij de presentatie op 6 december . De NVC is opgericht. goede vooruitzichten wat dat betreft. Nu opeens de NGF zijn houding heeft veranderd door openlijk de strijd met me aan te gaan wordt het menens. . Ik hoop echter dat we op zeer korte termijn met elkaar van gedachten kunnen wisselen. Van mijn kant hoe tegenstrijdig dit ook moge klinken, zie ik het voor het bereiken van de doelstellingen van de DGS dan ook beter dat jullie even aan de kant gaan staan totdat de kruitdampen zijn opgetrokken. Met hartelijke groeten Tom de Booij *(soortgelijke brief ook geschreven aan het andere bestuurslid Tom O'Mahoney)*

Dagboek Dinsdag 14 december Precies 1 jaar geleden begonnen met acties golf over golfvaardigheidsbewijs. Nu deze fase in mijn leven afgesloten Tumultueus was het wel, maar toch aardig resultaat geboekt.. Deze woorden geschreven met ouderwetse vulpen. Het schrijft

rustiger. Weer richten op de geschiedenis. Hoe is de mens ontstaan ? Genetisch of epigenetisch? Wat is de hoofdzaak? Probeer iets meer regelmaat te krijgen in het opschrijven van gedachten. Vandaag wordt de dochter van Arend Romkema begraven (had zelfmoord gepleegd) wat triest! Het schrijven van een boek. Het is maar hoe je het bekijkt. Beginnen door steeds een overheadsheet te nemen en daar een stukje over te schrijven. Later zal Henk Visser dit monsterwerk samenvatten (5 jaar moet genoeg zijn). Probeer alles zo ontspannen mogelijk te doen want dan heb je meer resultaat. Meer liefde voor Adrienne. Te begrijpen hoe zij moet lijden onder mijn verbaal geweld. Waar gaat alles om? Begrip voor hoe alles tot stand is gekomen. Hierdoor moet je nog beter de geschiedenis leren doorgronden. Veel succes met je boek Tom!

Woensdag 15 december Brief aan Bauke Bult adviseur van de Stichting DGS

Beste Bauke. Sinds 6 december jl is alles in een stroom versnelling gekomen. De NGF is van tactiek veranderd en heeft nu een advocaat in de armen genomen om mij tot zwijgen te brengen, betr. de briefkaartenactie. Hierop heb ik, na 7 maanden boycot op zitten wachten, maar het heeft wel impact gehad op Ad Wessels en Tom O'Mahoney (twee andere bestuursleden van de Stichting DGS). Ze hebben mij op een zeer kameraadschappelijke wijze medegedeeld dat zij teveel in tweestrijd komen, aan de ene kant hun onvoorwaardelijke steun aan de doelstellingen van de Stichting, terwijl aan de andere kant bij de vervulling van hun maatschappelijke verplichtingen, ze steeds meer in conflict kwamen. Ze moeten mensen coachen, les geven en die tegen ze zeggen niet te begrijpen dat ze met zo'n terrorist willen omgaan. Er zijn steeds meer berichten dat men systematisch heeft geprobeerd om mij te isoleren. Het is ook heel verdrietig voor de mensen uit het rode en blauwe boekje dat ze hun wapens niet kunnen gebruiken. De slotgracht, de houwitsers zijn aangelegd en staan zo opgesteld om het opruiende volk neer te schieten. Maar als een inwoner in het kasteel rebelleert dan is hun enige wapen om hem te isoleren en contacten met de buitenwereld af te snijden . Vandaar dat ze zo sterk gekant zijn tegen de Nederlandse Vereniging van Caddiemasters. Zelfs gaat het zo ver dat Mangelaar Mertens *(belangrijke en invloedrijke figuur in NGF wereld)* tegen mijn golfvriend Klaas Bellekom over mijn actie NVC, zegt dat ik gek geworden ben of zoiets dergelijks. Het nieuwe bestuur van de DGS ziet er nu als volgt uit: T. de Booij, voorzitter, Gerard de Smit secretaris, Erik van der Maal penningmeester. Ik heb ook aan André geschreven en hun voorgesteld dat jullie namen als adviseurs van de Stichting niet meer zal noemen in mijn geschriften. Zo houden we ons kruit droog. Ik vraag ook hetzelfde aan jou. Ik weet ook, dat ik te pas en te onpas bij jullie kan aankloppen voor advies , maar het moet niet expliciet genoemd worden. Zo kunnen we de strijd (die nu een andere wending heeft genomen) beter en mobieler voeren. Het zal er nog hard aan toe gaan. Ze geven zich niet zo snel gewonnen daarvoor hebben ze nu eenmaal een verplichting tegenover God. Noblesse oblige. Nu Bauke ik wil je hierbij heel erg bedanken voor je steun, die je tot nu toe aan de Stichting hebt gegeven en ook in de toekomst , alleen in een andere constructie zal willen geven. Doordat Tom, Ad, André en jij jullie nek hebben uitgestoken, hebben we de boycotactie van de NGF kunnen doorbreken Met de hartelijke groeten, Tom de Booij

Woensdag 15 december. Gedeelten uit de brief aan André Jeurissen, adviseur van de Stichting DGS

.... Het is een totaal andere strijd geworden. De taktiek van de NGF vanaf 1 maart was: Isoleer De Booij, hij is een straatvechter (woorden van Olland
(voorzitter van de NGF) aan de leden van de NGF als reactie op het stuk Realiteit I). Deze tactiek hebben laten varen aangezien ze door het succes van de vergadering van de N.P.G.A. op 6 december zien dat ik nu een grote groep van professionals achter me heb gekregen en de zaak niet te stuiten is ...

Maandag 20 december Samenvatting bespreking met Dr R. Stokvis van de Universiteit van Amsterdam

De mogelijkheid om te onderzoeken of "De elite en de golfsport" een acceptabel onderwerp kan zijn voor een doctoraal scriptie van een student in de sociologie.

Het is van belang om eerst te uit te leggen hoe wij denken over de elite en de golfsport.
De elite van golfend Nederland bestaat voor het grote deel uit mensen die voorkomen in het rode en blauwe boekje of daarmee door familiebanden mee verbonden zijn. Zie daarvoor het schema in boekje Golf in Nederland. Zij hebben de macht over de golfclubs, aangezien zij de status bepalen van de bij de Nederlandse Golf Federatie aangesloten golfclubs. Zij verlenen gunsten die zij ook steeds weer kunnen intrekken. Zij controleren de golf-pers , etc. Ook de contacten met het bedrijfsleven (sponsors) wordt door deze elite gecontroleerd. Dit in tegenstelling tot de exploitanten van golfaccommodaties die buiten de NGF opereren . Deze namen van deze mensen komen op een enkele uitzondering daargelaten niet voor in het rode en blauwe boekje.
De baron-caddie verhouding werkt door tot in de diepste voegen van de golfwereld. De vroegere caddie, nu welgestelde zelfstandige ondernemer voelt zich in zijn hart nog steeds caddie en gedraagt zich tov de "baron" ook zo. Het zal nog een tiental jaar duren voordat deze mentaliteit bij het beroepskader zal zijn verdwenen. Het machtsdenken dat de elite beheerst is beschreven in 2 jaargangen van het tijdschrift Macht en Elite. Plaatsen we de golfsport in het kader van andere sporten dan zien we dat dit het laatste bolwerk van de elite is. De andere sporten hebben het elite stadium achter zich gelaten. Voetbal in de vijftiger jaren, hockeyen tennis in de zeventiger jaren. vermoedelijk zal in de negentiger jaren de doorbraak komen bij de golfsport. Gaan we weer een stapje, terug dan zien we dat sport in de vorige eeuw vrijwel uitsluitend werd bedreven door de elite. Hoe moeten we dit alles plaatsen in een sociologisch kader? Deze vraag kunnen wij, van onze kant niet benaderen. De enige bijdrage die wij kunnen geven is vanuit het wetenschappelijk kader dat ons vertrouwt is namelijk de geologie: het ontstaan van aarde tot de golfende homo sapiens . Aangezien het golfspel voor 98,5 % bestaat uit het spel tussen de oren zijn we nagegaan wat er allemaal in de hersenen zich afspeelt. Maar alvorens te onderzoeken is het van belang hoe de hersenen zijn opgebouwd en hoe het door de evolutie tot ontwikkeling is gekomen. Als resultaat van dit onderzoek, kunnen we stellen dat het grote conflict zich afspeelt tussen de zgn reptielen hersenen en de nieuwe "menselijke" hersenen. (emotie versus cognitie).Ook is gebleken dat het bewuste zijn een "after thought" is. Maar hoe de aansluiting van al deze kennis met de sociologie dat is de hamvraag. Voor zover onze uiterst beperkte kennis over de sociologie reikt worden aan aantal stromingen onderscheiden. Het principe van interdepentie , sociale impulsen die belangrijke maatschappelijke veranderingen kunnen doen plaats vinden . Daar tegen over staat de marxistische visie. Ook is er nog een cultuursociologische richting. Vanuit de quantumfysika hebben we geleerd dat wij slechts brokjes van de gehele waarheid kunnen aanschouwen. Alles hangt met elkaar samen de meting van een deeltje doet onmiddellijk de toestand van een ander deeltje van toestand veranderen. Terwijl in de wereld van de zwaartekracht de materiele wereld direct om ons heen laat dit verschijnsel niet waarnemen .Men zou deze twee toestanden van de totale transcendente werkelijkheid kunnen vergelijken met de twee theorieën in de sociologie .Elias versus Marx staat tot Planck versus Newton. De kloof is nog niet overbrugd en zal ook niet mogelijk zijn voor homo sapiens. Het is maar hoe je tegen aankijkt. De deur van het huis zal nooit kennis kunnen vergaren over het totale huis en zijn omgeving, alleen door indirecte waarnemingen en werkhypothesen. We kennen de begin situatie niet en kunnen daardoor alleen bij benadering voorspellingen doen en nooit iets met enige zekerheid kunnen stellen. (chaos theorie).
Terug kerend naar het verhaal van de elite in Nederland. Vanaf de tijd vanaf Karel de Grote hebben grote economische, sociale, politieke verandering n plaats gevonden. We zien alleen dat de elite anno 1993 zijn wortels tot ruim 1000 jaar geleden. (De cilinder theorie uitgewerkt in Macht en Elite). Nieuwe wijn in oude zakken. De kunst van l'art grouper des chiffres. Blauw (adel, aristocratie) bloed gemengd met geel (kennis vakmanschap) bloed geeft een groene stamboom. (Jhr Loudon, Philips. Drie generaties zijn daarvoor nodig. Alleen toevoer van blauw bloed doet de tak na drie generaties afsterven dwz ze zijn nog wel van adel maar hebben geen invloed meer, terwijl wanneer geel bloed niet wordt vermengd met blauw bloed zal er geen enting

op de eliteboom kunnen plaats vinden (Zwolsman en Verolme). Het gaat niet om de knikkers maar om het spel , maar je moet wel knikkers hebben om het spel te spelen en ook volgens de regels die door de elite zijn opgesteld.

Zaterdag 25 december Kerstkaart van mijn nicht Henriette Boreel-van Riemsdijk

Lieve Tom Veel dank voor het sturen van de "realiteit" schrijven. Net zo moeilijk als het is om Engelsen schaatsen bij te brengen is het om in Nederland "golf" aan een ieder bij te brengen*. Het aantal golfers is de laatste jaren al enorm gestegen alleen is het jammer dat als mensen graag willen spelen uit het westen daar geen plaats voor is. Verder ben ik tegenstander van een conflictmodel daar schiet niemand wat mee op. Bij andere sporten is dat toch vreselijk (voetbal, tafeltennis, schaatsen, volleybal, hockey) het kost zeeën van tijd! Bij golfen beoefenen de bestuurders hun sport zelf nog actief en doen dat liever dan vergaderen! Wanneer wordt jij senioren prof kampioen ? Wens je een gelukkig kerstfeest en voorspoedig nieuwjaar. Liefs Henriette

* Waarom moeten Nederlanders golfen van jou? Laat ze toch schaatsen !

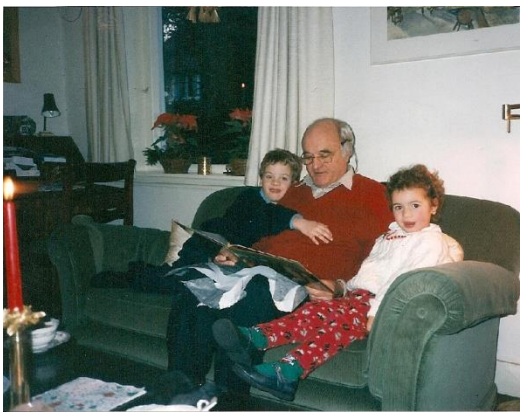

Kerstmis met de familie in Baarn

1994

Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Zaterdag 1 januari Brief aan Lawrence Thornton, secretaris van de PGA van Europa.

First of all 1 want to wish you and your staff all the best for this new year 1994. Next I want to thank you for your really very encouraging letter. It gives me great mental support in my sometimes lonely struggle.I will send you my third publication on the development of golf in the Netherlands. It is an introduction for the meeting on January 31st,we organized to discuss the problems in the exploitation of golfcourses. As you will see we invited quite a number of people. The purpose is to unite forces between these managers. There are 200 locations where you can play golf, already 65 locations are not anymore operating under the umbrella of the Netherlands Golf Federation. Most of the people we invited were very enthousiastic about our initiative. The persons are invited under personal title, so they can speak more openly.

The 28th of february we have our first meeting of the Caddiemasters Association. About 50 caddiemasters were invited. The NGF does not like the idea that the caddiemasters form a sort of union!

After this last meeting, I will concentrate more on the problems outside the Netherlands. As l already announced in my last letter , that my first step will be a visit to you. I will ask you what will be the best program for me. Where to start, which persons I have to see and what type of problems etc. My main purpose will be to be as much informed about the status 1994 of Golf in other European countries.This information will be absolutely necessary in order to get better organised in the Netherlands. The money to pay all these expences is available. with my golf clinicis I earned in 1993 38.000 guilders, and in 1994 it will be about the same. Al this money

goes to the Foundation. WeIl this is all for the moment . Thanks again for your support and we will meet soon! sincerely yours, Tom de Booij

Zaterdag 8 januari Artikel in de Amersfoortse Courant: 'De schrik van het gebefte gajes' door Henk Visser

Een dwarse jongen. Dat etiket heeft de Baarnse patriciër Tom de Booij altijd gesierd. Hij was de schrik van 'het gebefte gajes', een actievoerder pur sang. Als hij de leden van de gevestigde orde hard tegen de schenen kon schoppen dan laat hij het niet. Diezelfde De Booij is in zijn derde jeugd verslingerd geraakt aan de golfsport en doet er nu alles aan om het laatste bastion van de elite voor het 'gewone volk' open te gooien. Hij reist naar bejaarden, werklozen en gedetineerden en brengt op hen zijn enthousiasme voor het edele spel over."Ik blijf vechten voor de democratisering van de golfsport" , zegt De Booij strijdlustig. Na een moment stilte voegt hij daaraan toe: "Tot het bittere eind." Wat dat betekent vertelt zijn levensverhaal, waarin de een bonte actie op de andere volgde. Doctor Tom de Booij loopt al tegen de zeventig, maar is nog even strijdbaar als in zijn jonge jaren. Toen maakte hij er bijna een beroep van maakte om op vaak ludieke, maar soms ook agressieve wijze te ageren tegen de autoriteiten. Hij was het eerste lid van het wetenschappelijk corps dat tijdens de Maagdenhuis-bezetting van '68 *(moet zijn '69)* de kant van de revolterende studenten koos. In de jaren daarvoor kwam hij in het geweer tegen de klasse- justitie in de geruchtmakende Baarnse moordzaak. Hij was in het jargon dat hij bezigde de schrik van het 'gebefte gajes', de rechterlijke macht dus. Langdurig voerde hij actie tegen de toenmalige eerste burger van Baarn, mr Jan van Haeringen. Daartoe richtte hij de WOB op, de 'Werkgroep Opblazen Burgemeester' en samen met Neerlands meest bekende actievoerder uit de jaren zeventig, de Limburger .Dirk de Vroome, probeerde hij via het 'Verbond tegen Ambtelijke Willekeur' in de Tweede Kamer te komen. Op dit moment, in de herfst van zijn leven, is hij druk in de weerom de golfsport in Nederland te democratiseren. De naam van deze actievoerder pur sang: Tom de Booij die al vele jaren een charmant villaatje bewoont aan een van die fraaie lanen waar Baarn mee is gezegend **Wilde acties**

Maar het is er niet altijd even rustig geweest daar aan die lommerrijke Koningsweg. Er was een periode waarin er regelmatig stenen door de ruiten werden gegooid. Dat was voor De Booij aanleiding om zich met z'n gezin in een caravan in de tuin te verschansen. Vanuit de caravan hield hij de wijde omgeving met een oud jachtgeweer onder schot. Grote borden in de tuin maakten melding van het feit dat 'hier met scherp zou worden geschoten'. Z'n caravan-actie leverde een verhaal plus foto op de voorpagina van 'het meest gelezen ochtendblad' op. Dat was in de jaren zeventig, toen in Nederland via het kabinet Den Uyl de verbeelding aan de macht was. De Booij was in die dagen in een felle strijd gewikkeld met Baarns burgemeester. Deze had volgens De Booij ten onrechte een ingezetene van Baarn, de student Erik van der Maal, gedurende zes weken in de psychiatrische inrichting 'Zon en Schild' laten opnemen. De student was in de isoleercel beland en dat was voor Tom de Booij aanleiding om voluit actie te voeren tegen de 'wantoestanden in de psychiatrie' . Omdat hij zich schuldig had gemaakt aan het gappen van een dossier van de gemeentelijke sociale dienst - in dat dossier werd een boekje open gedaan over Van der Maal - werd De Booij op de bon geslingerd. Na lang en hevig aandringen van zijn kant volgde in hoger beroep een gevangenisstraf. Tijdens het uitzitten van die (korte) straf zag De Booij kans om in het Utrechtse Huis van Bewaring onder de gedetineerden een werkstaking te organiseren. *(Let wel dit was tijdens mijn eerste verblijf in het huis van Bewaring in Utrecht voor mijn aandeel Maagdenhuis bezetting).* Het verblijf in het Huis van Bewaring betekende voor Tom de Booij overigens niet een eerste kennismaking met het vaderlandse penitentiaire systeem. Hij was al eerder veroordeeld: bij de Maagdenhuis-bezetting had hij zich doordat hij zijn eigen kamer bezet had, schuldig gemaakt aan huisvredebreuk *(moet zijn lokaalvredebreuk).* In tegenstelling tot de rebellerende studenten werd hij aanvankelijk niet vervolgd. Ook dat vond hij een uiting van klassenjustitie. Na herhaald aandringen werd hij veroordeeld. Hij kon kiezen uit het betalen van een boete en enkele dagen gevangenisstraf. Uiteraard koos de militante wetenschapper voor de vrijheidsstraf

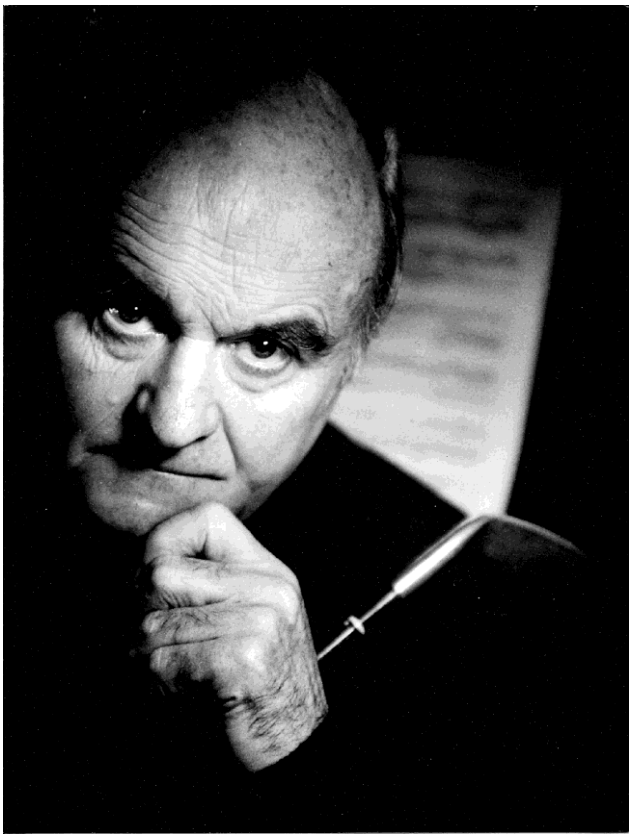

Dr Tom de Booij blijft actievoeren tot het bittere eind. Nu wil hij de golfsport democratiseren

Kaste-trauma.

De Booij is zoals hij het zelf omschrijft afkomstig uit het patriciaat. In zijn familie kwamen en komen buitengewoon respectabele lieden voor: een van zijn ooms bijvoorbeeld was admiraal en gezagvoerder over Hare Majesteits 'Karel Doorman', het vliegkampschip dat eens de trots van onze vloot was. 'Onze familie is verwant aan de Van Lenneps en de Boissevains, de oudste adel *(geen adel maar patriciaat)* van Nederland en aangetrouwd aan de Van Limburg Stirums en de Van Riemsdijks (Philips). Daar heb ik een trauma van overgehouden waar ik nooit meer vanaf kom. Wat ik ook onderneem, ik blijf onderdeel van die kaste'.-

De Booij's carrière verliep aanvankelijk volgens het traditionele model. Hij studeerde geologie, promoveerde en kreeg een ordentelijke baan aan de Universiteit van Amsterdam. In z'n vrije tijd ontwikkelde hij zich tot een opmerkelijk alpinist. Hij leidde twee succesvolle Nederlandse expedities naar de Andes, waar toppen werden beklommen die tot dan toe nog nimmer door de mens waren bereikt. Een uiterst ambitieuze Himalaya-expeditie mislukte doordat De Booij halverwege deze exercitie door ziekte werd geveld. Volgens een enkeling uit z'n directe omgeving ligt in die mislukte expeditie de oorzaak van z'n latere langdurige strijd tegen de gevestigde orde.*(Let wel de expeditie lukte wel en de 7000 meter Nilgiri werd door 3 Nederlandse alpinisten beklommen).* De man die zich later ontpopte als een geharnast elitair activist ontving voor het leiden van de expedities overigens een koninklijke onderscheiding.

Na een bezoek aan de Universiteit van Berkeley, (waar het verzet tegen de Vietnam-politiek van de Amerikaanse regering vorm kreeg), ging De Booij zich wat balsturiger gedragen. Terug in Nederland vond hij dat hij z'n studenten voortaan college moest geven in de zogenaamde geopolitiek. Die geopolitiek maakte vooral duidelijk dat het bijvoorbeeld met de verdeling van de grondstoffen op dit ondermaanse maar slecht is gesteld. De Booij wierp zich in z'n colleges op als pleitbezorger voor Derde Wereldlanden. Deze nieuwe invulling van het vak leidde uiteraard tot een conflict met de leiding van de faculteit. Het conflict bleek onoplosbaar en De Booij moest de Universiteit vaarwel zeggen. Hij werd eervol ontslagen. De vrij riante wachtgeldregeling die hij

kreeg, gaf hem alle ruimte om zich volledig te storten op het actievoeren. Zowel op regionaal als landelijk niveau trok hij ten strijde. Een van degenen op wie hij zijn pijlen richtte, was president-directeur De Vries van Bredero's Bouwbedrijf, dat in Utrecht het winkel- en kantorencomplex Hoog Catharijne uit de grond stampte . De Booy verbaal niet de minste, liet via pamfletten en muurkranten weten dat Jan van Brederode in zijn ' betonnen veste' diende te worden aangepakt. Volgens een van de pakkende muurkrantteksten moest 'Jan de Vries worden volgestort met beton en flink worden aangestampt zodat hij als fundament zou kunnen dienen voor de derde fase van Hoog Catharijne'.

Schedels inslaan

In de actiekrant die deel uitmaakte van de campagne om burgemeester Van Haeringen weg te krijgen, droeg Tom de Booij eigenhandig zorg voor de wekelijkse spreuk van de week. Daaruit een kleine bloemlezing : 'Ook ik ben ontroerd door de Appassionata, maar het is niet de tijd om daardoor ontroerd te worden. Het is nu tijd om schedels in te slaan' (Lenin). 'Iedere boom die geene goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen' (Mattheus 7.:19). En 'De Brink in Baarn waar Kerk, Staat en Bedrijf elkaar ontmoeten'.

Behalve tegen Baarns eerste burger ageerden De Booij en de leden van de WOB ook tegen het jaarlijkse etentje van het edelachtbare college, gemeenteraad en (top)ambtenaren na afloop van de begrotings behandeling. De 'Werkgroep Opblazen Burgemeester' vond dat het geen pas gaf om zich op kosten van de gemeenschap te goed te doen aan spijs en drank. In de actiekrant van 15 december '73 kondigde heer De Booij aan dat hij zich namens de gemeenschap naar het etablissement Groot Kievitsdal te Hilversum zou begeven om daar nauwkeurig vast te leggen wat en hoeveel er door de geachte dames en heren zou worden geconsumeerd. De 'Operatie Kievitsdal' werd niet bepaald een doorslaand succes. De WOB-leden kregen geen kans de uitspanning te betreden, een politiekordon verhinderde dat. Dat was voor De Booij en zijn companen aanleiding om het gezelschap via de megafoon duidelijk te maken dat hier (wederom) sprake was van wanbeleid van de gemeente. De Wobbers maakten van de gelegenheid tevens gebruik te ageren tegen andere misstanden zoals het ontbreken van een (wekelijks) spreekuur van burgemeester en wethouders. De werkgroep was het ook niet eens met het geheime telefoonnummer van de burgemeester en de directeur van Sociale Zaken. Zij hekelden voorts het ontbreken van een spreekuur van de raadsleden. Andere grieven van de WOB : 'het gebrek aan openheid in het politie beleid en het verzwijgen van zedendelicten'.

Gezocht: mr. Overbeek

Een ander doelwit van de acties van de WOB was de toenmalige Utrechtse hoofdofficier van justitie: Willem H: Overbeek. Deze zou zich onder andere in de roemruchte Baarnse moordzaak hebben schuldig gemaakt aan klasse-justitie. De WOB verspreidde op grote schaal pamfletten onder de kop 'Gezocht Willem Overbeek' . Het pamflet, voorzien van een foto van de officier van justitie, maakte melding van zijn 'misdaden'. Als verzachtende omstandigheid werd vermeld dat de gezochte 'niet al te snugger' zou zijn. Bij het benaderen van de man zou grote voorzichtigheid geboden zijn. Dr Tom de Booij beperkte zijn acties niet tot 't Gooi en Sticht. Samen met Dirk de Vroome, alias de Rooie Reus werd hij ook landelijk actief. Met het oog op de Tweede Kamerverkiezingen van mei '77 richtten zij de VAW op, het Verbond tegen Ambtelijke Willekeur. In een interview met de 'Haagsche Courant ' liet de onvermoeibare activist, die inmiddels (voor een korte spanne tijds) naar Soest was verhuisd, weten dat' ambtelijke willekeur een verlammende invloed had op parlement en democratie'. En passant deelde hij de verslaggever ook mee dat Prins Bernhard in de Lockheed-affaire niet fout was geweest, maar de gemeenschap, die ambtelijke willekeur had laten gedijen.

De kandidatenlijst van de nieuwe partij werd op 20 maart opgesteld, en wel op een bijzonder originele manier. In een zaaltje van café 'Soestdijk' werd via het Rad van Fortuin bepaald hoe de groslijst eruit zou gaan zien. Het rad wees een 18- jarige serveerster uit Leiden tot lijsttrekker aan. Tom de Booij, die had aangekondigd dat de nieuwe partij 'binnen het parlement op buiten-parlementaire wijze actie zou gaan voeren' moest genoegen nemen met een plaatsje in de

achterhoede. Maar ook het lijsttrekkerschap zou hem geen Tweede Kamerzetel hebben gebracht: de VAW slaagde er niet in de kiesdeler te halen.

'Gewone mensen'

In de jaren die volgden, maakte hij tijdens een vakantie in Portugal kennis met de golfsport. Dat gebeurde op aandrang van z'n echtgenote die hoopte de ongeremde onstuimigheid van haar man in meer geëigende banen te leiden. Haar opzet slaagde Tom de Booij raakte volledig verslingerd aan golf. Hij meldde zich als lid bij de Veluwse Golfclub in Hoog Soeren. 'Omdat ik zelf deel uitmaakte van de elite, leverde dat geen enkel probleem op'. Maar toen het bestuur na een paar maanden besefte een geharnast actievoerder in huis te hebben gehaald, kreeg hij het vriendelijke doch dringende verzoek om maar te bedanken. De Booij legde zich - geheel in tegenstelling tot zijn vroegere habitus - daar soepel bij neer, maar ging niet lang daarna in de tegenaanval. Hij volgde met succes de opleiding voor golfprofessional en richtte vervolgens een golfclub op voor 'gewone mensen'.Als men lid van een golfclub wil worden, betaalt men minimaal F 5000.- voor een aandeel en daarnaast nog eens een jaarlijkse contributie van minstens F 1000,-. Het lidmaatschap van de club van Tom:de Booij kostte niet meer dan F 15,-. In no-time had hij een paar honderd leden rond zich verzameld. Zij kregen les op een recreatieterrein in de onmiddellijke omgeving van kasteel Drakesteyn in Lage Vuursche. Uit dit opmerkelijke initiatief werden twee echte golfclubs geboren: Be Fair en 't Jagerspaadje, beide in Hilversum gesitueerd .Tom de Booij behaalde in de jaren die volgden ook de fel begeerde B licentie professional. Met dat diploma op zak werd hij in '88 tot head-pro van de Nunspeetse Golf. en Country-, club aangesteld. Het dienstverband duurde maar negen maanden. Terugblikkend constateert Tom de Booij nu: "Ik was totaal niet geschikt voor die functie, ik moet zelf bezig zijn, clinics geven, maar men moet mij niet met verantwoordelijkheid opzadelen. Bovendien ben ik een onmogelijk persoon om mee samen te werken . Deze plotselinge uiting van zelf - kastijding is nog niet ten einde:"Ik verbaas me ook niet over het feit dat ik altijd zoveel weerstanden heb opgeroepen." . Op dit moment doet Tom de Booij krachtige pogingen om de golfsport in Nederland een bredere basis te geven. Hij wil niet alleen de leerlingen van de basisschool kennis met golf laten maken, maar ook bejaarden, werklozen en gedetineerden. In dit sombere jaargetijde reist hij van het ene verzorgingstehuis naar het andere, gewapend met een paar golfclubs en golfballetjes. Zijn pogingen om bejaarden - al dan niet in een rolstoel - te interesseren voor een soort minigolf blijven niet zonder resultaat. Daarnaast voert hij fel actie tegen de gevestigde orde in de golfsport. Daartoe heeft hij onder andere de 'Stichting Democratisering Golfsport' opgericht. De Booij voorziet een 'langdurige en moeilijke strijd, waarin hij het polarisatie-model niet ongebruikt kan laten'. Tenslotte laat de gedreven activist uit Baarn weten dat hij 'met de strijd door zal gaan tot het bittere eind' .

Dinsdag 24 januari Brief van de voorzitter van de NGF Rolf Olland

Beste Tom, Jouw invitatie van de bijeenkomst op 31 januari aanstaande - waarvoor dank - is in goede orde ontvangen. Met betrekking tot de (doel)stellingen van de Stichting DGS moet ik wel stellen, dat jij en ik op vele fronten van inzicht en mening verschillen. Wat dat betreft zou ik een (openbare) discussie best met je willen aangaan. Echter, ik ben 31 januari verhinderd. Met vriendelijke groeten, Rolf Olland

Dagboek Dinsdag 25 januari Heerlijk uitgerust van vakantie Opio . Heerlijk met Adrienne, zeer harmonisch. Niet over mijn revolutie gepraat

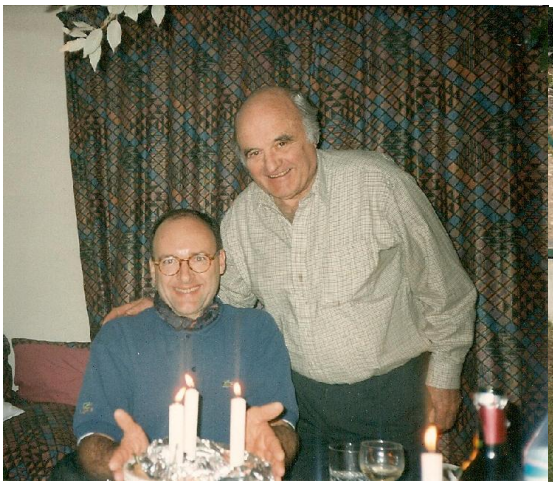

V*akantie in Opio. Links de 39ste verjaardag van Jan Maarten. Links: Op Valbonne golfclub 1e tee , Marlof, Adrienne, Tineke en Tom*

Bij terugkeer geen schokkende post. Positieve reacties over de meeting van 31 januari in Vianen. Het is nu van belang om iets op schrift te gaan stellen vooral alles wat er gebeurt voordat de mens op de wereld komt. Onbegrijpelijk weinig reactie van Prof Brunia gehad, gewoon afwachten. Door mijn geschriften moet alles naar buiten komen, anders geen bekendheid over mijn ideeën. Vooral over de verschillende delen in de hersenen: Links/Rechts, Voor/Achter, hoe dit alles is geëvolueerd sinds miljoenen jaren**.**

Woensdag 26 januari 8.00 uur gestart met breder onderzoek man-vrouw. Gisteren veel gebeld Ze ruiken gewoon dat je thuis bent. Gisteren toch weer wat cognac. Nu weer regiem wijn en brood!

Woensdag 26 januari Brief van mevrouw Th Galan

Naar aanleiding van een stukje dat in onze krant stond wilde ik u even schrijven. Ik wilde u namelijk zeggen hoe fantastisch ik het vind dat u voor de gewone mensen het golfen ook bereikbaar maakt. Doordat mijn man en ik in 1988 bij mijn zus in Amerika geweest zijn drie maanden kwam mijn man met de golfsport in aanraking en had daar zo'n plezier in wij kregen de kans om daar naar toe te gaan via een spaarplan van de grafische bond dus we hebben echt genoten Toen we terug kwamen en lazen dat hier in Westwoud een golfclub kwam heb ik geïnformeerd of mijn man daar lid van kon worden maar wat bleek je moest een certificaat van drie duizend gulden eerst kopen en dan nog een schrikbarend hoog bedrag voor de contributie en dus ging dat niet door en sinds die tijd volgen wij altijd het golfen op de tv en genieten dan van een Nick Faldo en anderen golfers. Maar nu las ik dat u zelfs voor mensen in een rolstoel ook minigolf mogelijk maakte. Ik zit zelf al meer dan elf jaar in een rolstoel dus dat vond ik helemaal prachtig ik heb nooit geweten dat wij dat ook zouden kunnen doen. Misschien komt er nog eens een baan hier in de buurt van Hoorn zo een als u voor ogen staat en dat zou ik erg leuk vinden. Maar al zou dat niet zo zijn vind ik het al zo ontzettend goed dat er nu iemand is die probeerde die leuke golfsport uit de dure hoek te halen Daarvoor mijn welgemeende dank al hebben wij er dan niets aan u heeft honderden mensen dan toch gelukkig gemaakt en misschien is dit wel het begin voor meer mensen om zoiets te gaan doen Ik bewonder u erg om dat idee. Naar Amerika gaan is iets dat je niet veel kan doen dus heeft mijn man nooit meer kunnen golfen iets wat hij zo leuk vond en er zo van genoten had. Hopende dat u in de toekomst nog veel meer mensen er warm voor krijgt besluit ik deze brief met nogmaals mijn dank voor al die mensen die u wel dat plezier hebt gegeven en ik bewonder u zeer. Misschien is dit schrijven een beetje raar maar het komt recht uit mijn hart Vriendelijke groeten. Mevr Thoe Galan

Woensdag 26 januari Brief van de voorzitter van de N.P.G.A.

Zeer Geachte Heer De Booy, Hierbij doen wij U, ietwat verlaat, de antwoorden van uw vragenlijst dd. 17 november 1993 toekomen.

*1. Neen, nog geen standpunt.
*2. Wij kunnen U geen inlichtingen verstrekken over gesprekken die nog steeds plaatsvinden.
*3. Geen standpunt.
*4. Ieder lid van de N.P.G.A. kan als individueel lid worden van de NFWS. Wij wachten nog op Uw informatie, zodat wij deze In Pro-Visie kunnen plaatsen.
*5. De verantwoording ligt bij beide organisaties.
*6. In overleg met de NGP zal binnen afzienbare tijd hiervoor een adequate oplossing voor gevonden worden.
*7. Deze affaire is inmiddels met die persoon naar grote tevredenheid afgehandeld.
Wij spreken voorts de hoop uit, dat uit Uw onderzoeken de voordelen voor de Professionals en het Nederlandse Golf zullen komen, die wij allen nastreven.
Hopende dat bovenstaande antwoorden, die reeds in de laatste ledenvergadering ter sprake zijn gekomen, U voldoende te hebben ingelicht, verblijven wij met vriendelijke groeten. Hoogachtend Harm T. Herrema Voorzitter N.P.G.A. (getekend i/o/H.A. Stevens)
Dagboek Donderdag 27 januari Gebeld over uitzending Vara voor Zaterdag over bejaarden golf. Lezing Rotary Voorschoten, Evolutie van het "bewuste zijn".Driedeling gemaakt I. Ontwikkeling Homo Sapiens II Genetische code III Ontwikkeling van embryo
Maandag 31 januari Bijeenkomst Vianen presentatie van de Nota : <u>"ZO IS TOCH DE REALITEIT " III</u>
De bedoeling van de discussie is om de verschillende problemen, die zich voordoen bij de exploitatie van golfaccommodaties te inventariseren. Van groot belang is daarbij na te gaan wat de plaats is van de exploitant in het sportgebeuren. Om de gedachten te bepalen hebben we een driehoek ontworpen, die aangeeft hoe de exploitant zich verhoudt tov het vrijwilligers en beroeps-kader. Bij een goede interactie van deze drie steunpunten wordt de sporter gediend. uiteraard kent elk hoekpunt zijn eigen belangen, die soms tegenstrijdig kunnen zijn met de belangen van de andere hoekpunten. Maar samenwerking is alleen dan mogelijk als daarbij het gezamenlijk belang goed voor ogen wordt gehouden, namelijk het goed laten functioneren van de sporter. Om een eerste aanzet te geven voor de komende gedachtewisseling brengen we de volgende drie stellingen, met nadere toelichting, naar voren.

STELLING 1 : sport is een maatschappelijk verschijnsel
Om te weten of sport een maatschappelijk verschijnsel is moeten we ons eerst afvragen wat we onder sport verstaan. In de Winkler Prins lezen we dat het oud-franse werkwoord "se desporter" betekent zich verpozen, alsmede de volgende definitie van sport:
Sport is een verbijzondering van spel (met name van het bewegingsspel), waarbij de bewustheid in de spelbenadering een zodanige nadruk legt op de afspraken omtrent de inzet van het spel(het winnen van het speldoel) en de weg om dit doel te bereiken(spelregels) dat deze factoren in een spanningverhouding komen te staan tot de aanvankelijke vitale bewegings- en speeldrang.
Het verschijnsel sport is momenteel in alle voegen van onze samenleving waar te nemen. Denk alleen maar aan het heilig uur van studio Sport op Zondagavond, of de ruimte die het bedrukte papier van de maandagochtend krant inneemt. Dan alle evenementen waar de gladiatoren zich meten: de Olympische spelen, wereldkampioenschappen etc etc. Onder sport rekenen we ook een flinke wandeling in het bos.(Van een rondje golf zegt men wel eens dat het een mislukte boswandeling is).
Wat vinden we hier van terug in de Vaderlandse Politiek of van de plaats die Sport inneemt in het Ambtelijke apparaat. Onze minister van wvc zegt hier over: Sport werkt als bindmiddel in onze multiculturele samenleving. De voorzitter van het NOC*NSF ir F.W. Huibregtsen geeft aan, dat sport nog alles behalve als een maatschappelijk verschijnsel wordt gezien.
De beleidspartners van de sport op nationaal niveau: de overheid, het bedrijfsleven en de media zijn wel doordrongen van het besef dat sport belangrijk is maar de omzetting in concreet handelen is nog niet voldoende. De Heer Huibregtsen was zeer teleurgesteld over de plaats, die

de sport inneemt in de verkiezingsprogramma's. Alhoewel er wat bijstellingen zijn gemaakt, zijn we er nog lang niet. Het rapport "Sport verdient sportmanagement" geeft een zeer goede samenvatting van de huidige problematiek in de sportwereld. (van Bergen et.al.). Alhoewel dit rapport al ruim twee en half jaar geleden is geschreven verdient dit rapport al onzer aandacht. Het wiel hoeft niet voor een tweede keer te worden uitgevonden. De schrijvers van het rapport kiezen evenals wij het driehoeksdiagram om hun betoog te illustreren.
De sport maakt een ingrijpend veranderingsproces door. Twee stromingen vormen het spanningsveld, de ene kant streeft naar verzakelijking, sponsering, beter management en de andere kant ziet de oplossing meer in interne democratisering en het in stand houden van de eigen identiteit van de sportorganisatie . Dit is een gezond spanningsveld, waar geen van beidé kanten de overhand moet krijgen. Door een goede interactie kan iets goeds tot stand gebracht worden. voorop moet staan zoals uit ons driehoek blijkt: de SPORTER. Dit moet het bindend cement zijn waarop de belangengroeperingen elkaar moeten leren vinden.
Het grote gevaar van de tegenwoordige ontwikkeling is dat men de kans loopt het kind met het waswater weg te gooien. Het verenigingsleven verliest zijn monopolie positie , doordat de commercie zijn intrede heeft gedaan. Hoe kunnen we enerzijds de basis van het sportgebeuren: het verenigingsleven, behouden en anderzijds toch de exploitant aan zijn trekken laten komen. De kern van de sportvereniging is en zal hopelijk blijven : de vrijwilliger. In het NRC van 16 oct. 1993 staat een uitspraak van het Tweede Kamerlid L.P. Middel;" En toch sodemietert zonder het vrijwilligerswerk de hele maatschappij in elkaar. Het is de smeerolie van de Nederlandse samenleving". wil echter de vrijwilliger voor onze sportwereld behouden blijven moeten de volgende aspecten, volgens het Rapport meer aandacht krijgen:
a. management-aspecten van het besturen van de sportvereniging, b. interne marketing; c. voorlichting; d. selectie; e. belonings cq vergoedingsysteem; f. deskundigheidsbevordering.
Van de vrijwillige bestuurder mogen management kwaliteiten worden gevraagd. Zij besluiten hun rapport met de stelling: Visie, beleid en management in de de sport vragen om sportmanagement.

Stelling 2: Ideëel is commercieel.
In de vorige stelling hebben we meer het accent gelegd op het gevaar dat de vrijwilliger zijn waardevolle inbreng dreigt te verliezen en dreigt ondergesneeuwd te worden door het oprukken van de commercialisering. Maar voor de commercie dreigen ook gevaren. Het best kunnen we deze illustreren met voorbeelden uit het recente verleden in de golfsport. Zelfs een land waar de golf een cultuursegment is van deze samenleving zien we wat er gebeurt als de zakenman zich op de golfsport stort. zonder na te gaan wat de ideële kant is van deze sport. Het loopt dan slecht af. Ondanks het feit dat er in Engeland een behoefte is aan 700 banen, zijn er golfbanen voor een appel en een ei te koop. Wat is de oorzaak van dit alles. In het jaarboek 1992 van de British PGA staat een artikel getiteld "Leisure development" Het ondersteunt onze stelling: ideëel is commercieel.
In Nederland hebben we recentelijk gezien dat bepaalde golfbanen niet rendabel bleken. Deze golfbanen waren niet ingesteld op de gewone greenfee speler maar meer op de zakenman, die behalve golf ook zijn zaken kan doen. Dit bleek een verkeerde inschatting. Er werd teveel accent gelegd op de inrichting van logeerfaciliteiten .In een commentaar in het Maandblad Golf van maart/april 1990 lezen we:" het grote verschil tussen het lidmaatschap van een commerciële baan en dat van de bestaande oude clubs is niet zozeer gelegen in de financiële hoek, maar in de gevoelswaarde".
Het exploiteren van een golfbaan vereist deskundigheid en een gedegen kennis van de golfsport met al zijn facetten. Daartegenover staat ook dat bepaalde commerciële golfaccommodaties juist zeer succesvol zijn gebleken. Door het gebrek aan ruimte in de Randstad is het van belang om uit te zien naar andere mogelijkheden om de golfsport te beoefenen. Het Golf Centrum Rotterdam is daarvan een lichtend voorbeeld. Ook de golfschool van André Jeurissen is een ander goed voorbeeld hoe een exploitant een 18 holes baan rendabel kan maken. Wat te denken van de

formule Spaarnwoude, met de golfschool van Ad Wessels Zo zijn er meer voorbeelden te noemen (golfbaan Haarlemmermeer, Crayestein etc), maar hetgeen wat daarbij opvalt is dat de initiatiefnemers van deze "successtories", juist die mensen zijn, die van huis uit al veel kennis en ervaring hadden met de behoeften en eigenaardigheden van de golfer. Een veel gehoorde klacht is dat er te weinig golfaccommodaties in Nederland zijn en dat daardoor het golf niet beoefend kan worden door een groter publiek. Iemand die in de Angel-Saksische landen zijn ogen goed de kost heeft gegeven komt tot een heel andere conclusie. Men ziet daar dat er verschillende soorten golfbanen zijn, van kleine pitch en putt banen tot 'championship' banen en alles wat er tussen ligt. Alleen als men dit assortiment kan bieden, kan golf pas een volkssport worden. Akkervelden, die nu alleen maar een probleem vormen om rendabel te maken (landbouwpolitiek etc.) kan men omtoveren tot golfbanen. Verder is in de tachtiger jaren een tendens geweest om alles te groots op te zetten. Een golfarchitect die vanuit Engeland hier op bezoek was bij een golfclub verzuchtte: " Ik mis een golfclub met een blokhut."
Er zijn gelukkig in de laatste tien jaren vele mogelijkheden gekomen om op sportvelden de golfsport te beoefenen. Nieuwe initiatieven worden momenteel ontwikkeld om op locaties aan de rand van steden kleine golfbaantjes aan te leggen (City Golf,Short Golf). Nieuwe mogelijkheden om het golf dichter bij de mensen te brengen, vooral om het betaalbaar te maken. Ook is van belang dat door de beter bereikbaarheid van deze locaties de jeugd door de golfsport wordt aangetrokken. Want uit dat potentieel moet uiteindelijk de topgolfer te voorschijn komen. Dan is er het goede initiatief geweest om in 1990 de Nederlandse Vereniging van Exploitanten van Golfaccommodaties (NVG) met een openbaar karakter op te richten. Deze vereniging is er in geslaagd om een aantal wedstrijden te organiseren voor golfers in Nederland die geen wedstrijden in clubverband kunnen spelen. In 1992 en 1993 werden maar liefst in totaal honderd twintig wedstrijden georganiseerd op volwaardige 18 holes banen, met over beide jaren gerekend 4000 deelnemers! Helaas kunnen we betreffende deze activiteiten van de NVG slechts twee spaarzame berichtjes in het blad Golfnieuws (april 1992 en maart/april 1993) terugvinden. Er zijn helaas nog een aantal exploitanten van commerciële banen in Nederland die nog nooit hebben gehoord van de NVG!
We hebben een lijst gemaakt van locaties waar men in Nederland kan golfen al of niet in clubverband. 131 locaties in clubverband, 34 locaties aangesloten bij de NVG en 31 locaties op zich zelf staande commerciële accommodaties. Opvallend is dat in het noordoosten van Nederland de provincies, Friesland, Groningen, Drente,Overijssel in totaal slechts 9 openbare golflocaties zijn, totaal met een inwonerstal van ruim 2.6 miljoen. In de V.S. is 1 openbare baan op 42.000 inwoners. In de vier noordoostelijke provincies zou dat neer komen op 61 openbare banen!
Misschien kunnen nieuwe initiatieven worden ontwikkeld om enerzijds de exploitant van de golfaccommodaties meer armslag te geven, terwijl anderzijds het kostbare bezit van de inzet van de vrijwilliger niet wordt weggeveegd en de plaats krijgt die zij verdient.
Samenvattend kunnen we stellen dat er goede zaken zijn te doen in de exploitatie van golffaciliteiten, onder uitdrukkelijke voorwaarde dat men een goed marktonderzoek moet doen, gepaard met kennis van zaken omtrent de wonderlijke wereld van de Golfsport en haar beoefenaar.

Stelling 3: De Golfsport is een SPEL voor iedereen
De Golfsport zou een spel moeten zijn voor iedereen. Dat we daar nog ver van verwijderd zijn is duidelijk. Het is in dit verband eens interessant om na te gaan hoe andere sporten in de loop der tijd wel toegankelijk zijn geworden voor iedereen. De eerste regels, die o.a. bij de opkomst van het voetbalspel in het midden van de vorige eeuw werden vastgelegd hadden nog geen betrekking op de wijze waarop het voetbalspel moest worden gespeeld, noch op de wijze waarop de spelers zich tegenover elkaar hadden te gedragen. Integendeel de regels beoogden 'de ordinaire massa' uit de buurt te houden van het exclusieve vermaak, dat toen slechts was weggelegd voor adel en

studenten en dat door hen 'sport' werd genoemd .Beiden beschikten immers over geld en lof vrije tijd. (F.C. Kollen). Pas een eeuw later, is in 1953 de doorbraak gekomen bij de voetbalsport. "Een van de grootse zorgen van de KNVB vormde in die tijd de pogingen om beroepsvoetbal in Nederland in te voeren buiten hem om. Het zou een aantasting kunnen betekenen van de KNVB als algemeen leidend lichaam in de voetbalsport". (H.T. van Staveren). Er werd 1 jan 1954 de Nederlandse Beroepsvoetbal Bond (NBVB) opgericht. De concurrentie die de NBVB de KNVB aandeed trof de voetbalsport in het hart. De KNVB ging echter verrassend snel overstag en op 14 augustus 1954 werd het beroepsvoetbal ingevoerd bij de KNVB. 25 november 1954 kwam al een snel einde aan de strijd tegen de NBVB door een overeenkomst te sluiten om samen te gaan. We zien daarna dat het nationale voetbal mee gaat tellen op internationaal niveau. Het Cruyff effect hoeft hier niet nader onder de loep te worden genomen want dat is genoegzaam bekend. Twintig jaar later - midden jaren zeventig -is het de beurt aan tennis en hockey om door te breken . Ook daar is strijd gevoerd, maar uiteindelijk heeft het geresulteerd in de ontwikkeling van tennis en hockey op internationaal niveau: toptennissers zoals Krajcek, Siemerink etc en bij de hockey de wereldkampioenen zowel bij de heren als de dames. Over de ontwikkelingen in de fitnessbranche zal de Heer Drs L. Clyssen tijdens de bijeenkomst een inleiding houden. Zijn conclusies betreffende strukturele veranderingen in de fitnesswereld (1.1 miljoen mensen) zouden wel eens model kunnen staan voor veranderingen, die plaats zullen moeten vinden in de golfwereld om het hoofd te kunnen bieden aan de maatschappelijke ontwikkelingen.
Nu nog de doorbraak bij de Golfsport. Wanneer na enkele verwarde jaren van strijd van het democratiseringsproces de kruitdampen zijn opgetrokken, zal een bakermat te voorschijn komen waarop de geboorte kan plaatsvinden van een topgolfer: Piet Janszen, Britisch Open champion 2013? Het effect dat deze piet zal hebben is nauwelijks te overzien. We moeten in ieder geval nu al beginnen om met vereende krachten te werken aan een gezonde infrastructuur om in 2013 alles in goede banen te kunnen leiden. In Nederland hebben we momenteel genoeg kennis en specialisten in huis om dit tot stand te brengen, alleen het is alles nog te versnipperd en slecht gecoördineerd. Men ducht elkaar vanwege de zogenaamde concurrentie, terwijl de markt juist wijd openligt. De omvang van de doelgroepen ligt tussen de 15 miljoen en de al 100.000 golfende Nederlanders. Het aantal doelgroepen is onbegrensd. Toch kunnen we al enkele specifieke doelgroepen noemen: jeugd vanaf 5 jaar, net als in Zweden zou golf ook in het vervolg-onderwijs een plaatsje moeten krijgen. Andere specifieke doelgroepen zijn : vliegeniers in opleiding, bejaarden en gehandicapten (de rolstoeler). Met een bundeling van krachten van de vrijwilligers exploitanten en het beroepskader zal het mogelijk moeten zijn om de Golfsport als spel voor iedereen toegankelijk te maken in het begin van de volgende eeuw! Een belangrijke bijdrage voor de geestelijke en lichamelijke volksgezondheid en een goed tegenwicht vormend voor de steeds verdere automatisering en mechanisering 'van onze samenleving. T. de Booij
Aangehaalde literatuur:
1. Ir F.W. Huibregtsen 1993, Samen werken ten behoeve van de Sport. Rede uitgesproken tijdens een bijeenkomst Samen leven door s?port, 30 nov 1993. Nat Sportcentrum Papendal
2. M. van Bergen, H. Broekmeulen,A.Kauffman, H. van de Wetering 1991 Sport verdient Sportmanagement. Uitgave stichting AOG Groningen.
3. F.E. Kollen, Sport en Recht Tj Willlink Zwolle
4. H.T. van Staveren Het Voetbalcontract. Proefschrift Utrecht, uitgave Kluwer Deventer

Bijlage:
DE GETALSTERKTE VAN DE DOELGROEPEN VOOR DE GOLFSPORTBEOEFENING
15 miljoen minus de reeds 100.000 golfende Nederlanders
HET AANTAL DOELGROEPEN VRIJWEL ONBEGRENSD
Enkele voorbeelden: jeugd vanaf 5 jaar (Schoolgolf) ,bejaarden vanaf 70 jaar (Geriagolf) ,vliegeniers in opleiding ,motorrijders ,gehandicapten (incl. rolstoelbewoners), gedetineerden,

asielzoekers etc
KARAKTER GOLFACCOMMODATIES:
"Champion" golfbanen (meer dan 6000 meter) 18 holes golfbanen 9 holes golfbanen par 3 banen (City- en Short Golf) "pitch" en "putt" banen mini golfbanen
CONCLUSIE: Als de verticale scheidingsmuur tussen de 18 holes en de mini golfbaan wordt afgebroken en wordt vervangen door een horizontale verbindingsweg, kan het proces van de democratisering van de golfsport pas werkelijk ingezet worden.

Dinsdag 1 februari Brief aan Antoine van Daele van de NVG

Beste Antoine en Fernand, Het was, dacht ik, een nuttige bijeenkomst die de eerste stap moet zijn geweest om de NVG, niet een nieuw leven, maar een ander leven te geven. Ik vertrouw het jullie geheel toe. Wij als stichting hebben als katalysator ons werk gedaan , de chemische reactie is op gang gebracht, aan jullie om deze aan de gang te houden. Mocht onverhoopt de reactie vastlopen dan kom ik graag weer uit mijn schuilplaats te voorschijn ! Hierbij nog even een overzicht van de aanwezigen . Aangegeven met (aanwezig.) Met het woordje (verhinderd). wordt aangegeven die graag hadden willen komen, maar een bericht van verhindering hebben gestuurd. Met het woordje (toegezegd.) bedoel ik die personen die zouden komen en niet gekomen zijn. Waar niets achter staat hebben niet op de uitnodiging gereageerd.
D. Armour (N.P.G.A.)(aanw.); J.B.H.H. Bastiaens (Best Golf en Country Club) (aanw.); C.A.C. Beenackers (Golfbaan Princenbosch) (aanw.); J.H.A. Bolhuis (Golfbaan Mereveld); P. Blokhuis (Openbare Golfbaan Spaarnwoude); Ir J.G .Brewer (NGF); C.A.Buitelaar(WVC)(toegez.); B.N.L. Bult (NGF)(verh.); A.L.R.van Daele (De Efteling) (aanw.); C.J.M.van Eerd (Company Club 'De Hooge Vorssel')(verh.); F. Fluitman (Golf & Recreatie Haarlemmermeer)(verh.); H. Gerrits (Openbare Golf Brunssumerheide); F. Heinsius (NGA)(toegez); H.T. Herrema (Golfbaan Midden-Holland Expl.Mij)(verh.); B.G. Hesselman (Golf & Country Club Edda Huzid); R.E. Hetharia (NVC); Drs H.L. Heyster (NGF); Ir F.W.Huybregtsen (NOC*NSF) (verh.); mw I.W.M. Jansen (Golf Centrum Noordwijk) (aanw.); G.J ol (Golf Development International); A.J.C .Jeurissen (Openbare Golfbaan Welschap) (toegez); T. Kamphuis (Company Club 'De Hooge Vorssel')(verh.); H. Ketelaar (Dorhout Mees Golfcentrum); Drs J.W.L. Kruyt (Burggolf)(verh.); C.H.J.A. Kuysters (Crayenstein Golf)(verh.); H.C.W.F.Kuysters (Crayenstein Golf)(verh.); L. Lampe (St.Golfmanagement Nederland); P.S. Lathouwers (Sponsor stichting N.P.G.A.)(verh.); F.H.M.J. Leunissen (De Efteling)(aanw.); J.C. Lodder (Openbare Golfbaan Oude Maas); M.E.F. Looff (Stichting Openbare Golfbaan Kralingen) (aanw.); P.A.J. Losecaat Verrneer (Aegon Golfpark Aelderholt) (aanw.); C. Mackay (Golfbaan 't Sybrook); M.de Meijer (Golfbaan Midden-Holland Expl.Mij)(toegez.); T.O'Mahoney (N.P.G.A.); R.H.B. Olland (NGF)(verh.); W..Richter (Golfbaan Ooghduyne)(toegez.); A.L. Rijks (Golfplan) (aanw.); F.J. Rypkema (Burggolf Vegilinbosschen)(toegez.); S. Seijen ten Hoorn (Betuws Golfcentrum de Batouwe)(toegez.); J. Scholte (Golf Centrum Rotterdam)(aanw.); Mw M. Siewers (Betuws Golfcentrum de Batouwe)(toegez.); S.B. Slooten (Golfbaan de Rottebergen); G. Slot (NFWS)(aanw.); W. Smit (Nunspeetse Golf Golf & Country Club)(verh.); Prof.Mr H. van Staveren (Vrije Universiteit)(verh.); Mr Th.D. Stenfert Kroese (NGF); T. Straatman (NGA); B. van der Velde (Short Golf)(aanw.); A.P. Verwoerd (NVG) (aanw.); C. Vrijenhoek (Nederlandse Jeugd Golf Associatie)(verh.); A.C.Wessels (Spaarnwoude)(aanw.); Mw I.Westendorp (Best Golf & Country Club bv)(aanw.); W.Westphal (Contracton)(verh.).

Vrijdag 4 februari Artikel in De Telegraaf: Driebergen voorziet gevaarlijk rijgedrag door nieuwe radarverklikker. Politie vreest goedkope detectors door Charles Sanders

AMSTERDAM, vrijdag. Met meer dan 400.000 processen verbaal voor te hard rijden in 1993 en hele snelle, ,en waar de politie om de paar kilometer snelheidscontroles uitvoert, floreert de markt voor radardetectoren. Jaarlijks worden naar schatting 20.000 apparaten verkocht die de automobilist zouden waarschuwen. met de nadruk op zouden, want volgens politie en vakbladen werken veel installaties gebrekkig of zelfs helemaal niet. Laatste noviteit: een detector die nog deze maand bij grootwinkelbedrijven als V&D, Kijkshop, doe-het-zelfmarkten, Wehkamp en aan

boord van Transavia-toestellen te koop is voor nog geen 300 gulden. Het ding, op de markt gebracht door Paul Hubers uit Naarden, zou zowel de geavanceerde snelwegradar van het Korps Landelijke Politie Diensten (KLPD, voorheen AVD) als apparatuur van gemeentelijke korpsen detecteren. Inmiddels heeft een test echter al uitgewezen dat deze Premier SRD4000 op de snelweg veel te laat waarschuwt voor de op de loer liggende snelheidscontroleurs. Op provinciale wegen, waar de politie . controleert met minder hoog waardige apparatuur, werkt het apparaat wel goed. Hubers daarover: "Het kan altijd beter, dat blijkt. Maar voor 295 gulden was tot nog iets te koop. Door die lage hebben wij de grootwinkelbedrijven warm gekregen detector in de schappen te leggen. Als je twee keer op een provinciale weg een boete voorkomt, heb je het bedrag er uit. De detector die tot nog - als enige overtuigend werd getest, kost 1.400 gulden. *Alleen* geschikt voor de man met de dure auto. Wij richten ons op een andere markt, zeg maar de Opel Astra-rijder."

Strafbaar

Wat onbekend is over radardetectie: in het buitenland is het voeren van de apparatuur strafbaar. Met name in Frankrijk heeft de politie een heksenjacht ontketend op automobilisten die detectoren aan boord hebben. Dat gaat zo ver dat de gendarmerie zogenaamde anti-detector detectoren heeft aangeschaft, waarmee auto's die de apparatuur aan boord hebben feilloos worden opgespoord. Tom de Wilde van Stinger BV, het bedrijf dat volgens onafhankelijke tests door onder meer de politie in Driebergen detectoren levert die ook de geavanceerde snelwegradar ruim op tijd opsporen, zegt: "In Duitsland en België is het gebruik van de apparatuur verboden. Maar de Fransen gaan nog veel verder. Eén van onze klanten moest onlangs 1.600 francs boete betalen, waarna zijn detector uit de auto werd getrokken. En zachtzinnig gaat dat niet." In het kat-en-muis-spel tussen politie en hardrijders 'speelt het KLPD een opmerkelijk coöperatieve rol. De mannen van de Porschegroep in. Driebergen zijn zelfs niet te beroerd om met hun dure Multanova 6F-radars op te draven voor tests. De politie kwam daarbij traditioneel als winnaar uit de strijd, want de snelweg-apparatuur bleek door de hoge frequentie van zenden niet te achterhalen.Tot vorig jaar een duur maar goed middel tegen de Multanova werd gevonden, de Stingerdetector. Daarvan zei een woordvoerder van de politie in Driebergen: "Het ding werkt perfect en in Nederland is dit allemaal legaal. Wij zijn niet blij." Twee maanden geleden was diezelfde politie evenmin blij toen deze krant berichtte dat minstens één van de Multanova's niet volgens de door Justitie gestelde eisen functioneerde en op veel te hoge frequenties bleek te zenden.

IJking

Gevolg: twee dagen later werden tien apparaten teruggestuurd naar de importeur ter controle en ijking. Volgens de politie was één apparaat gevallen en onzuiver geworden. De duizenden hardrijders die door deze Multanova onder andere bij Amstelveen werden betrapt, zullen niet worden vervolgd.

De politie vreest dat veel goedkope detectoren vaak vals alarm slaan. Rob van Rees: "Mensen gaan dan toch op de rem staan, met levensgevaarlijke gevolgen voor het overige verkeer."

Paul Hubers, die deze maand hoopt op een verkoopsucces van zijn SRD4000: "Hij piept inderdaad ook als er geen politie te zien is. Maar ik ga daar juist rustiger door rijden. Ze maar gerust dat zo'n detector preventief werkt.

(Zie mijn actie om deze detectoren te verbieden. Ik schreef op 23 oktober 1993 33 brief aan Officier van Justitie Utrecht met de volgende inhoud: Weledelgestrenge Heer, Hierbij heb ik de eer U het volgende onder uwe gewaardeerde aandacht te brengen. Sinds vorig jaar ben ik bijzonder ontstemd dat het mogelijk is om via de dagbladen te kunnen adverteren voor de aankoop van een radiodetector. .Deze detectoren maken automobilisten attent op de meetapparatuur van de AVD.. Dit. jaar heb ik na de publicatie (zie bijlage) van 21 april 1993 de heer T. Dellebeke van de AVD te Driebergen gebeld met de vraag of het uitlokken van een proefproces niet mogelijk zou zijn. Hij zag er wel iets in en zou me er over terugbellen, wat tot op heden helaas nog niet is gebeurd. Ook heb ik me verstaan met de procureur -generaal aan het

Gerechtshof te s'Gravenhage de heer Mr E. Meyer . Deze maakte :me er op attent dat ik indertijd tijdens mijn maagdenhuis bezetting toch had gestreden voor de grondrechten van een rechtsstaat. Volgens hem is het niet aan het strafrecht om dit aan te pakken. Al veel te veel wordt het strafrecht misbruikt. Toch kan ik het niet verkroppen dat in een zelfde krant staat: verkeersdoden en een advertentie voor een radiodetector. Dat is te absurd voor woorden. Reden waarom ik door te hard te rijden in de buurt van Driebergen een verkeersovertreding heb begaan. Tegen de verbaliserende ambtenaar heb ik gezegd dat ik gaarne een proefproces wilde. uiteraard zal ik voor 16 december 1993 mijn boete onder protest betalen, maar ik hoop zeer dat U mij via een dagvaarding in de gelegenheid wilt stellen om mij als verdachte via een strafproces te verdedigen en de reden te omkleden waarom ik de overtreding heb begaan en een vermindering van de aan mij oplegde boete wil bepleiten. Inmiddels met de meeste hoogachting, Uwe dw Dr Tom de Booij voorzitter stichting Voorlichtingsproject en adviesburo Kriminaliteit en Strafrecht.)
Dagboek Zaterdag 5 februari Zeer succesvolle dag 31 ste over exploitatie golf. 3 februari oprichting voor bejaarden Golfclub Nooit te oud,. benoeming 3 bestuursleden. Met studie beginnen met moment conceptie, in de bijbel staat het reeds beschreven.
Dinsdag 8 februari Pianoles. Begin met conceptie:Aleer men zich verenigt en om zich te verenigen is het noodzakelijk zich eerst beslist en duidelijk van elkaar af te grenzen, Lenin.
Woensdag 16 februari Brief van R. Stokvis van de Universiteit van Amsterdam
Geachte heer de Booij, gaarne bevestig ik onze afspraken over het onderzoek dat de doctoraalstudent Sociologie J. Verboeket, in opdracht van de stichting DGS, zal uitvoeren. Het onderzoek en de rapportage vinden plaats in het kader van de doctoraalscriptie. Het heeft betrekking op de omstandigheden die na ca. 1970 in Nederland tot sterke groei van het aantal golfspelers hebben geleid en, in het bijzonder, op de consequenties van die groei voor de verhoudingen binnen de organisaties in het kader waarvan de sport beoefend wordt. Daartoe wordt de ontwikkeling van de golfsport in een lange termijn perspectief bezien, beginnend aan het eind van de negentiende eeuw tot het begin van de jaren negentig van deze eeuw. Het accent komt te liggen op de periode 1970 - ca 1990. U heeft toegezegd Verboeket te helpen bij het verkrijgen van introducties bij golforganisaties en personen die voor het onderzoek van belang zijn. Onkosten komen voor rekening van de stichting DGS. Van mijn kant zal ik Verboeket zo goed mogelijk begeleiden. Gezien Verboeket's studieverrichtingen en zijn interesse voor het onderwerp, mogen wij verwachten dat hij een rapport produceert dat golfspelend Nederland zal interesseren. Met vriendelijke groeten Dr R. Stokvis (Docent Sociologie U.v.A.)
Dinsdag 22 februari Brief van de secretaris van de N.P.G.A. de heer H.A. Stevens
Geachte Heer De Booy, In de laatste bestuursvergadering kwam wederom het gebruik van het N.P.G.A.-logo ter sprake. Er is besloten, dat N.P.G.A. leden slechts gebruik kunnen maken van het logo, wanneer dat rechtstreeks te maken heeft met N.P.G.A. aangelegenheden. Derhalve verzoeken wij U om het N.P.G.A.-logo niet meer te gebruiken voor doeleinden zoals b.v. DGS. Wij nemen aan dat U ons besluit ter harte zult nemen en verblijven inmiddels met hartelijke groeten. Hoogachtend H.A. Stevens Secretaris N.P.G.A.
Donderdag 24 februari Brief aan 70 Nederlandse professionals
Hierbij zenden wij je enkele afschriften van een aantal brieven. Alhoewel commentaar haast overbodig is, menen wij er toch goed aan te doen om je te zeggen hoe teleurgesteld wij zijn over de standpunten (beter gezegd geen standpunten), die het Bestuur van de N.P.G.A. heeft ingenomen. (zie hun schrijven van 26 januari jl., vooral gezien de antwoorden op onze vragen 3, 5 en 6 en de brief van 22 februari jl).Wat betreft het verbod, in navolging van de NGF, om gebruik te maken van het logo van de NGPA voor doeleinden van onze stichting, is te meer een aanwijzing hoe het bestuur van de N.P.G.A. staat tegenover onze actiepunten vastgelegd in onze nota" Zo is toch de realiteit II" (nov.1993).
Het is duidelijk, dat de stichting DGS op eigen kompas zijn tocht zal moeten voortzetten, zonder daarbij te mogen rekenen op de steun van de N.P.G.A., zoals die toch naar wij menen, bij monde van de voorzitter, was toegezegd tijdens de Algemene Ledenvergadering van 6 december 1993.

Mocht in de naaste toekomst leden van de N.P.G.A. een beroep willen doen op de diensten van de stichting DGS, dan zijn wij daar nog steeds toe bereid. Met vriendelijke groeten Tom de Booij coördinator Stichting DGS.
Dagboek Zaterdag 5 maart Begin nieuwe periode. Golf afgesloten. Dadelijk met Ma naar Anderstein als echte amateur!. Vakbond opgericht: Gevangenen Vak Bond GVB. Eerst analyse maken en vooral casus gevallen. 9 maart is het 50 jaar geleden, dat ik vrijkwam uit Amersfoort, 3 x in gevangenis 1943-44 161 dagen 1971 50 dagen en 1976 40 dagen ruim 250 dagen in totaal. C2H5OOH laten staan dwz in sterke vorm, wijn etc toegestaan. Zie hoe lang je het volhoudt.
Maandag 7 maart Briefkaart van Wil Westphal uit Kreta
Beste Tom, Bedankt voor je post over de discommunicatie houding van 'jullie' vereniging N.P.G.A.. Ik heb ook geen enkele reactie ontvangen over het topsportbeleidsadvies, groet Westphal. Op de briefkaart was een afbeelding van de Slangengodin. Wil schrijft er bij de veel betekende woorden : Je begrijpt natuurlijk deze slangengodin!
Dagboek Woensdag 9 maart Vandaag begint nieuwe fase. Afrekenen met Duitse verleden: Rotterdam 1920-1940-1994. Vandaag naar Jan van Welbergen (arbeider) om te bespreken oprichting Gevangenen Vak Bond. Nieuwe strijd met als doel bewust laten worden van de onderdrukte klasse. Wij zijn de elite de OSM versus DSM. Nu heeft Ma heeft een beginnende blinde darm. Zou jammer zijn als het feest 40 jaar getrouwd niet door zou gaan. Ze had veel pijn nu iets minder spannend we zullen zien, Ich habe meine Sache...
Zondag 13 maart LIED VOOR HET 4O-JARIG BRUIDSPAAR (Wijze van: "Auld lang syne .... ")
COUPLET:
Wij zijn hier allen bij elkaar, Op dit feest van jaren trouw,
En zingen over 't samen zijn, Veertig jaren man en vrouw.
REFREIN:
Oh lieve Tom en Adrienne, 't Is op deze 13 maart,
Dat zolang samen lief en leed, Wordt bekroond met drank en taart.
COUPLETTEN:
Pa is verzot op pianospel, Oefent uren lang met Bach,
En Mozart als z'n lieveling, Speelt hij zo de hele dag.
Met Fredje Lingen in de bus, Zijn zij d'oudste van het stel,
Zo reizen zij naar opera, En genieten wonderwel
Zo zien zij daar de "Figaro", En de hele "Wagner-ring"
, De' "Parsival" en "Lohengrin",
Met kostuums en veel .. gezing.
Genieten ook van een concert,
Eten eerst, 0 wees niet bang,
Bij 'Keizer' als het even kan,
En dan op de eerste rang.
Ma is tevreeE in bridgen met 'Nette' vrouwen uit ons Baarn
En golfen met de dames-club, Door het land en vlakbij Maarn.
Zo reist ze met de golfsters mee, Naar Tunesië en Cannes, Monaco en ook Portugal,
Maar slaat nooit een 'hole-in-one'.
Ook Tom is gek op deze sport, Moet meer democratisch zijn,
De actie's zijn niet van de lucht, Doet soms nu en dan wat pijn.
Dan zijn er ook de kinderen, Die hun eigen weg op gaan,
Hoe verschillend ze ook mogen zijn, Achter jullie blijven staan.
Met Joep en Sascha zijn ze blij, Gaan naar Amersfoortse Zoo,
Of naar het Dolfinarium, En een kinderijsje toe.
Af en toe een beetje kibbelen, Maar ook lief zijn voor elkaar,
Houden jullie het een hele tijd, Bijna meer dan veertig jaar.

REFREIN:
Oh lieve Tom en Adrienne,
Er komt een einde aan dit lied, - Nog vele jaren met elkaar,
Als 'Gouden Bruidspaar' in 't verschied!

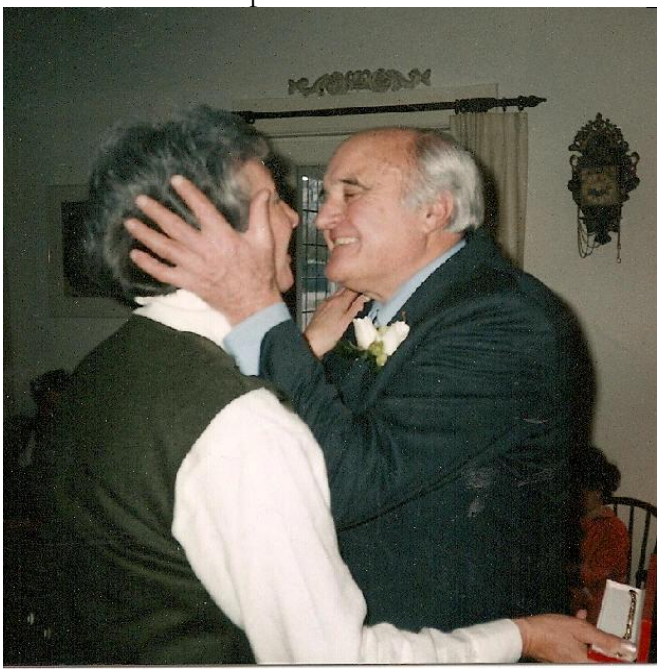

40 jaar getrouwd. Links het bruidpaar; rechts Adrienne snijdt de bruidstaart aan.

Maandag 14 maart Brief van golfprofessionals aan het bestuur van de N.P.G.A.
Aan het Bestuur van de N.P.G.A. Ondergetekenden zouden met deze brief uiting willen geven aan hun bezorgdheid en ongenoegen over de wijze zoals uw Bestuur, sinds u op 14 december aantrad (nu bijna 13 maanden geleden), ons heeft bericht over de gang van zaken. Wij zijn ervan overtuigd, dat U uw best doet. maar we merken hier zo weinig van. Wat we dan wel van u horen, is niet bepaald opwindend en stimulerend. Reden waarom wij u vriendelijk doch dringend vragen om bij uw beleidsbepaling ernstig rekening te willen houden met de volgende vier punten:
1. Zo spoedig mogelijk het aanstellen van een directeur. Het moet een man zijn die vele taken van uw Bestuur moet overnemen, hij moet een echte manager zijn, die het vak verstaat om ons imago op te poetsen en er voor zorg draagt dat de N.P.G.A. een eigen identiteit kan ontwikkelen; zodat de relatie met de NGF en NVG, op basis van gelijkwaardigheid, kan verbeteren. Hij zal zich vooral moeten richten naar de lichtende voorbeelden betreffende de onafhankelijke positie
2. De opleiding van professionals moet door de N.P.G.A. zelf ter hand worden genomen. Eventueel kunnen bepaalde onderdelen worden uitbesteed maar de leiding en eindverantwoordelijkheid berust bij de N.P.G.A.
3. Bij wedstrijden voor professionals en amateurs moet de leiding en eindverantwoording berusten bij de N.P.G.A. en de NGF. Bij wedstrijden voor professionals berust de leiding en eindverantwoordelijkheid bij de N.P.G.A..
4. De referee's bij wedstrijden van professionals moeten onafhankelijk zijn en vooral geen professionals uit eigen gelederen, zoals nu het geval is.
Wij hopen zeer dat u onze voorstellen in overweging wilt nemen, wij wijzen u er wel op, dat indien wij op de volgende Algemene Vergadering december 1994 nog steeds nul op het request krijgen, er andere middelen ons ten dienste staan om het door ons beoogde doel te bereiken, dat wil zeggen een sterke onafhankelijke beroepsgroep te worden, die niet aan de leiband loopt van de NGF en die ons inspireert om ons mooie vak uit te kunnen oefenen. Met vriendelijke groet,
A. Saddington, H. von Burg, R.J. Wechgelaer, G.W. Hutchinson, R. Bos , G. J. Bakker, L.P. Galema, M. de Booy, J.B. Saxton, N. Morbey, B. v. Strien, R. Tolmeyer, D. Burnside, D.

Armour, E.P Haars, R. Richards, C. v. Amstel, G. Davidson, M. Hansbeek. F. Stavast. H.E. Sterken, C. Smits van Waesbergne, R. v.d. Loop, L v. Grieken, K. Veltman, C. Broekhuysen, M.J. de Ridder, D. Kuysters, W.J.P. Jaspers, N. Groenendal, R. Jansen T. de Booy, P. Lawlor, W. Lemmens, M. Metgod, R. Meinsma, D. de Groot, T. Klein Oonk, B. Griffiths

Vrijdag 18 maart is de eerste vergadering van het Bestuur van golfclub "Nooit te oud" gehouden. Misschien wist U het nog niet, maar de Stichting Centra Ouderenzorg Boxtel-Esch-Liempde heeft er een nieuwe aktiviteitenclub bij. Bewoners van st. Jozefzorg , Emmaus en Simeonshof beginnen de smaak te pakken te krijgen van dit mooie spel. U vraagt zich misschien af hoe we hiertoe gekomen zijn, want golven is toch niet de eerste sport waar je aan denkt om deze met ouderen te gaan doen. Schuldig hieraan is de Heer T.de Booy uit Baarn. Hij wist op een dag enkele direktieleden te overtuigen dat golven ook een geweldig aantrekkelijke sport is voor ouderen. De Heer de Booy is zelf 69 jaar en is een zeer ervaren golfer en heeft menigeen les gegeven. Het bijzondere aan hem is zijn enthousiasme dat zó aanstekelijk werkt dat je van heel goede huize moet komen wil je daar niet voor bezwijken. Nu is dat vonkje overgeslagen op enkele bewoners en hebben we op 11 maart voor het eerst echt het groene gras betreden. Nu zult U zeggen: waar dan? In St.Michielsgestel of St.Oedenrode? Neen, gewoon in het parkje tussen de aanleunwoningen. "Schitterend!", zou Tom de Booy zeggen. Hij heeft vanuit zijn stimuleringsfonds sticks, balletjes, vlaggetjes enz.enz, .zelfs een grasmaaier beschikbaar gesteld om meteen serieus van start te gaan. Tom houdt niet van half werk. Het voorstel is om de komende maanden elke vrijdagochtend van 10.30 u. tot 11.30 u. samen te gaan golfen op ons privé golfterrein tussen de aanleunwoningen. Iedereen die 70 jaar of ouder is kan meedoen! Golfclub "Nooit te oud" nodigt U van harte uit. Namens het Bestuur Mevr. Schaaders, Mevr. van Drunen de Hr Kluytmans (St Jozefzorg) Een bewoonster van Emmaus en Matthieu als aktiviteiten begeleider

Maart Artikel Clubblad golfclub de Haar: Wat frustreert en wat boeit ons in de golfsport

Kwam het door het wervende, aan alle golf- en drivingrange leden persoonlijk gerichte briefje? Of hongerden zo velen van ons naar kennis van goed en kwaad, kennis van geboeidheid en frustratie?

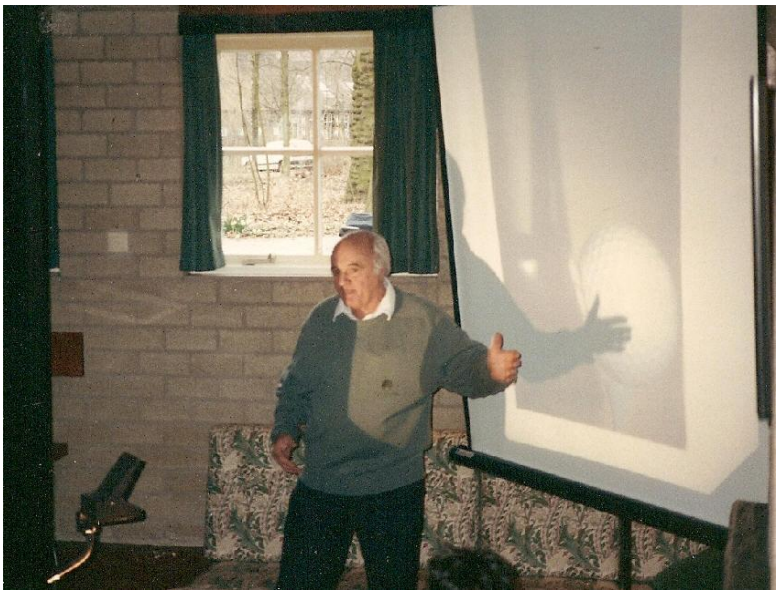

Lezing voor golfclub de Haar 14 maart

Goeroe

Hoe dan ook, op dinsdagavond 14 maart jl. puilde de grote zaal van het clubhuis, meestal in gebruik als restaurant, uit van de leden die dorstten naar de waarheid over golf. En die hebben ze gekregen! Met een, althans door mij, niet te evenaren welbespraaktheid toonde de Nederlandse golfgoeroe Tom de Booy (niet Thijs, dat is zijn zoon!) ons zijn visie op het spel. Hij schuwde niet

zijn verhaal te larderen met regeltjes en etiquette; evenmin vermeed hij het gladde ijs betreffende het eeuwige dilemma man/ vrouw. Zo gaan vrouwen b.v. met z'n tweeën terug naar de green om een vergeten vlaggenstok terug te zetten! Dat doen wij mannen dus slimmer. Vrouwen zijn daarentegen weer beter in ... Op z'n minst zeer geboeid, velen van ons met rode koontjes hebben we naar professional de Booy geluisterd. En genoten van a) hetgeen hij te vertellen had, en b) de wijze waarop hij dat deed. Dit komt zeker voor reprise in aanmerking. In ons clubleven was dit een prima evenement waarvoor Hettie van RaaIte, die dit voor ons regelde, van alle aanwezige heren een dankkus verdient. Van alle dames, de meerderheid, een golfballetje, zou ik zeggen. Dus heren, geef Hettie in natura wat haar toekomt, zodra u de gelegenheid hebt!
Peer Mulder

Eind maart Artikel in clubblad Golfclub Be Fair

Oplettende lezertjes van het regionale dagblad de Gooi en Eemlander zal niet ontgaan zijn dat ons aller goeroe Tom de Booy op zijn inmiddels toch al krasse leeftijd nog steeds zeer opmerkelijke initiatieven weet te ontplooien. Zo maakte hij, volgens een door hem in januari aan dit blad gegeven interview, de winterperiode productief door bejaardenhuizen te bezoeken om ook deze niet geheel direkt voor de hand liggende catagorie van potentiële golfspelers warm te maken voor onze edele sport. Voorts wordt door hem in dit interview een lans gebroken voor speelrecht voor een eveneens sterk gediscrimineerde groep landgenoten: de delinquenten. Vooruitlopend op de als resultaat van zijn acquisitie te verwachten grote instroom van nieuwe leden uit deze bevolkingsgroepen , heeft Uw bestuur - in al haar wijsheid - op de golfvergadering op 3 maart medegedeeld het wenselijk te achten over te gaan tot het aanstellen van een drietal wijkagenten. Zij zullen de persoonlijke titel van Marshall mogen voeren en zowel het toenemende verkeer als de te verwachten criminaliteit in de hand moeten trachten te houden. Om eventuele acties van de door ter adstructie van zijn doelstellingen door Tom de Booy opgerichte " Stichting Popularisering Golfsport " - die volgens de oprichter " polariserende acties niet bij voorbaat uitsluit" op de velden van Be Fair van te voren al te voorkomen, heeft Uw bestuur besloten de wijkagenten te kiezen uit de derde door Tom de Booy eveneens gediscrimineerd geachte groep spelers; de werkelozen. U zult er dus ernstig rekening mee moeten houden dat met ingang van het nieuwe seizoen, dat zoals U weet op 1 april ingaat, Uw gedragingen in de baan dagelijks ernstig en nauwlettend in de gaten gehouden zullen worden door de heren Kramer, IJben (met zijspan) en Leffelaar. Vooralsnog zullen zij trachten dat uiterst vriendelijk en beleefd te doen en zij hebben nadrukkelijk instructie van Uw bestuur om bij het oplossen van problemen hun driver in de tas te laten. Daarnaast wordt door het bestuur de hoop uitgesproken dat deze aanstelling tevens zal leiden tot een verkleining van de afstand tussen het
Bestuur en de leden. U mag de marshalls dus ook gewoon zelf ter verkrijging van inlichtingen over U duistere zaken aanspreken. U ziet, wat de politiek in jaren niet voor elkaar krijgt regelt Uw voortvarende bestuur in een handomdraai .*Oom agent Leffelaar*

P.S. Enig verband tussen de aanstellingsdatum per 1 april en het folkloristisch gebruik tot het maken van dolle grappen op gelijke datum is in dit geval, zoals U' zult merken, zuiver toevallig.

Dagboek Dinsdag 5 april De dag na Pasen. Nogal ongerust over kromme penis, in ieder geval blijkt het vanmiddag 14.10 wat het is volgens de dokter. Nog al onzeker geweest laatste week, te veel alcohol en eten als compensatie. Het gewicht is onrustbarend. Zou het lukken om de discipline te handhaven als het maar belangrijk genoeg is, ook nog onzeker over welke onderwerpen: gedetineerden of neurofysiologie? Eerst maar begonnen met gedetineerden ivm met bezoek aan prof. Kelk maandag a.s

Woensdag 6 april Hele opluchting, pyroni van jonge heer, kan geopereerd worden.

Dinsdag 12 april Weer een poging doen om van mijn verslaving af te komen,. ook zorgen dat alle zaken eens worden afgewerkt. Het belangrijkste is om de werkhypothese van de 8 kwadranten verder uit te werken.

Woensdag 13 april Gelukt weinig te drinken en goed opgang met amygdala. Beslissing genomen einde golf van de hersenen van naar gedetineerden meer zin. Alle lijnen komen bij elkaar:

Machte en elite, K en S, DGS naar BWO ook geen golfwedstrijden meer
Vrijdag 15 april is de eerste golfwedstrijd gespeeld bij Emmaus. Wij willen iedere vrijdag morgen golf spelen van 10.30 uur tot 11.30 uur.
Bewoners die hieraan willen deelnemen zijn van harte welkom..We spelen bij de 3 huizen van de stichting en als in Liempde het huis en de tuin klaar zijn, gaan we ook daar naar toe. Op 6 mei spelen we weer op Emmaus. Op 13 mei spelen op Simeonshof. Op 20 mei spelen op St Jozefszorg. Op 27 mei spelen op Emmaus. Bewoners die mee willen naar de andere huizen kunnen met de auto mee vanaf 9.45 uur
Woensdag 20 april 50 dagen zitten dwz elke dag mijn dagboek nalezen , die ik in de gevangenis te Utrecht heb doorgebracht. De eerste brief aan Ma en kinderen heel frappant want het belangrijkste is toch het afnemen van de vrijheid, dit besef is weer goed om opnieuw te beleven vooral met het oog op de nieuwe vakbond voor gedetineerden.
Woensdag 20 april 1994 Brief van Officier van Justitie te Utrecht C.C.M. Godefrooi
Registratienummer: 19448 Beschikkingsnummer : 4438282
aan: T. de Booij Koningsweg 45 3743 ET Baarn Beslissing op het beroep ingesteld tegen de beschikking met bovenvermeld nummer: Betrokkene heeft beroep ingesteld bij de officier van justitie tegen een beschikking waarbij hem wegens de gedraging "Overschrijding maximumsnelheid op bord Al, van 21 tot en met 25 km/u" een sanctie van f 150,00 werd opgelegd. Naar aanleiding van het door betrokkene gevoerde verweer is een nader onderzoek ingesteld. Tot op heden is dit onderzoek nog niet afgerond. gelet op de termijn die inmiddels is verstreken na de door de betrokkene gepleegde gedraging is er naar het oordeel van de officier van justitie sprake van schending van een beginsel van behoorlijk bestuur. Gelet op het hiervoor overwogene zal de beschikking worden vernietigd. *(Ik had gehoopt in een rechtzaak aan te tonen dat de detectoren in auto's een gevaar voor het verkeer oplevert en daarom moet worden verboden, zie het kranten artikel van vrijdag 4 februari 1994)*
Dagboek Dinsdag 10 mei Indeling boek: Wat weet een deur van het huis zelf? uitgangspunt: buiten de mens: micro- macrowereld. De mens zelf: microwereld de cel en zijn opbouw, neuronen, synapse, hersenen; macrowereld: evolutie en opbouw hersenen; epiloog
Zondag 12 juni Sterk gedroomd vergadering N.P.G.A. verloren in stemming voor nieuwe lijn .Het is beter om terug te treden en en de lijn van Drakestein-BGV weer door te zetten. Geheel te richten op het populariseren van de golfsport, bejaarden en gedetineerden. De lezingen over mijn werk te houden en alles op te schrijven wat ik weet. Dat is mijn bijdrage. Ook op het gebied van de gedetineerden of beter gezegd gevangenen meer op wetenschappelijk en niet bestuurlijk vlak.
Zondag 12 juni 1994 Brief aan de N.P.G.A. waarin het lidmaatschap per 1 januari opzeg
De aanleiding van dit besluit is gelegen dat mijn stellingen in zake een gezonde ontwikkeling van de golfsport in Nederland geen navolging heeft gekregen bij het bestuur en leden van de N.P.G.A.. Met de middelen van de stichting DGS zal ik tracht deze bovengenoemde ontwikkeling te helpen bewerkstelligen.
Maandag 13 juni Brief aan de Algemeen Directeur van de Penitentiaire Inrichtingen Nieuw Vosseveld, de Heer P.F.J.Koehorst Vught
Zeer geachte Heer Koehorst, Nog met de goede herinneringen aan de bijeenkomst van de PRI in Vught van 20 mei jl, neem ik de vrijheid om U het volgende onder Uw aandacht te brengen.
In mijn kwaliteit als voorzitter van de stichting Kriminaliteit en Strafrecht was ik uitgenodigd om aanwezig te zijn tijdens bovengenoemde bijeenkomst. Het was zeer verrassend om Uw standpunten inzake de beeldvorming van onze gemiddelde Nederlandse samenleving omtrent de criminaliteit te vernemen. De noodzaak om hieraan verandering aan te brengen werd door U bijzonder goed en levendig naar voren gebracht. Zoals U uit mijn betoog heeft kunnen opmaken was bij mij eenzelfde verontrusting aanwezig. Alleen het probleem voor ons was, hoe brengt men hier een verandering teweeg.
U zult niet hebben kunnen bevroeden dat ik behalve geïnteresseerd in deze problematiek ook nog golfleraar ben. Na mijn universitaire loopbaan (geologie) ben ik op 54 jarige leeftijd

begonnen met de golfsport en twee jaar later begonnen deze sport toegankelijk te maken voor een groter publiek. Dit bleek geen eenvoudige taak, aangezien het imago van de sport duidelijk een elitair stempel meedraagt. Na het behalen van het examen golfprofessional, heb ik op vele clubs les gegeven en mij gespecialiseerd voor beginners een educatief programma op te zetten. Hiervoor heb ik in 1993 een stichting opgericht. Inmiddels ben ik dit jaar bezig om in bejaarden tehuizen in Boxtel met de gelden van de stichting deze sport te promoten. Dit heeft er zelfs geleid dat ik ook mag beginnen met het inrichten van een golfterrein (ter grootte van een voetbalveld) in de tuin van het kloosterbejaardenoord Molenweide te Boxtel. Binnenkort zullen er zelfs wedstrijden gehouden worden tussen de bejaardenhuizen onderling! (De bal waarmee gespeeld wordt is van een ander kwaliteit van een normale golfbal en wel dat het geen gevaar voor de omstanders en spelers oplevert). Uit de bijgevoegde stencils kunt U het een en ander hierover lezen. Tijdens de rondleiding op 20 mei jl viel mijn oog op het net ingezaaide sportveld van Uw inrichting en gingen mijn gedachten uit naar de mogelijkheid om ook voor de gevangenen deze sport toegankelijk te maken. (Hierbij denkend aan de beoefening van de golfsport in vele penitentiaire inrichtingen in de VS, zelfs worden hier wedstrijden gehouden tussen de gevangenissen onderling. U zult misschien in eerste instantie denken dat het een krankzinnig idee is, maar mijn vraag aan U is om tijdens een gesprek met een korte uitleg en demonstratie te illustreren dat het beoefening van de golfsport voor gevangenen een bijzonder educatieve bezigheid zou kunnen zijn. Uw secretaresse zei mij hedenochtend dat het mogelijk was om U aanstaande woensdag om 11 uur te bellen. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij

Brief van de Algemeen Directeur van de Penitentiaire Inrichtingen Nieuw Vosseveld de Heer P.F.J. Koehorst

Zeer geachte heer de Booij, Met belangstelling heb ik kennis genomen van uw ideeën omtrent het toegankelijk maken van de golfsport voor de in mijn inrichting verblijvende gedetineerden. Helaas staan een aantal factoren het realiseren van uw sympathieke aanbod in de weg. Zoals ongetwijfeld bij u bekend, is de invoering van de nota "werkzame detentie" van de voormalige staatssecretaris van Justitie nagenoeg een feit. Omdat de arbeid tengevolge van genoemde nota een centrale plaats zal gaan innemen, blijft er weinig gelegenheid voor nevenactiviteiten in het dagprogramma. Er wordt getracht datgene wat er nu al is te behouden - of dat lukt is echter de vraag. Het reguliere sportaanbod is afgestemd op de belangstelling en mogelijkheden van de deelnemers en de opvattingen die hieromtrent bestaan bij de instructeurs lichamelijke opvoeding. De begeleiding van sportprogramma's tijdens de avonduren en weekenden is, tengevolge van de minimale personeelsformatie nauwelijks mogelijk. Hoewel ik niet twijfel aan uw opvattingen met betrekking tot de educatieve waarde die de golfsport voor gedetineerden zou kunnen hebben, is de realisering van het doel.- dat U met zoveel enthousiasme heeft gesteld - het project om bovengenoemde redenen vooralsnog niet uitvoerbaar. Met de vriendelijke groeten P.F.J. Koehorst

Zondag 19 juni (Vaderdag) -Dinsdag 21 juni Sascha komt logeren

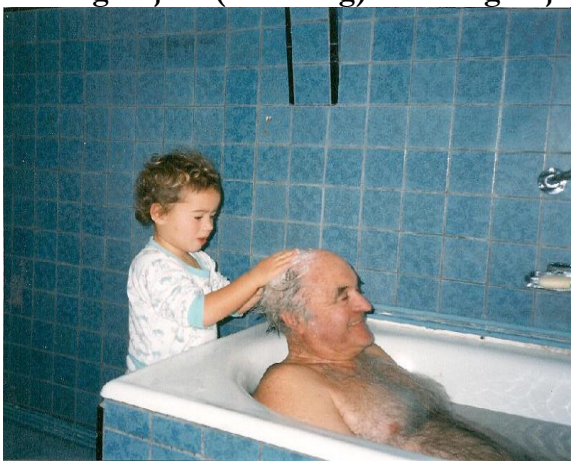

Links Sascha wast haar opa. Rechts: De grootouders met Sascha naar Ouwerhand dierenpark in Rhenen

Zondag 26 juni. Mijn notitie betreffende Onderzoeksverslag : gezondheidsrecht en gedetineerde vrouwen door Suzian van der Maas

Uit het verslag van de afgeronde stageperiode in de PIV Breda heeft Suzian van der Maas een verzameling van gegevens en uitgangspunten vastgelegd die als uitgangspunt moeten dienen voor een scriptie over gezondheidszorg en gedetineerde vrouwen. Allereerst moge ik opmerken dat ik onder de indruk was van de kwaliteit van haar verslag en het door haar verzamelde materiaal dat m.i duidelijk heeft aangetoond wat het verschil is tussen mannen en vrouwen in detentie. Illustrerend waren de verschillen in detentievervoer pagina 22 en 23 (nummering zelf aangebracht): " tot nu toe is nog nooit een vrouw ontvlucht uit een inrichting of van een delinkwententransport". Bij lezing van dit verslag viel mij ook een zin op die de rol van arts in een gevangenis in een schril daglicht plaatst. pagina 25 punt 5:"Uit gesprekken met gedetineerde vrouwen volgde dat er veel klachten zijn over de arts. Zijn algemene "" niet serieus nemende " houding is een bron van ergernis..."

Aangezien een van de belangrijkste punten van haar onderzoek behelst tonen van het verschil tussen mannen en vrouwen in gevangenissen lijkt mij het van het belang een belangrijk verschil tussen vrouwen en mannen in de gevangenis nader onder de aandacht te brengen en wel het PREMENSTRUELE SYNDROOM (PMS). Voor zo ver mij bekend heeft de man hier geen moeilijkheden mee. wel schriftelijk als mondeling heb ik Suzian op de hoogte gesteld in dit syndroom. (Hierbij nog enkele afschriften van artikelen betreffende dit, syndroom) . Bij een gesprek dat Suzian vervolgens had met de psychiater van de PIV Breda over dit onderwerp heeft gehad, bleek dat de psychiater nogal sceptisch stond tegenover dit probleem vooral betreffende het medisch aspect van dit probleem en derhalve het niet van belang achtte in relatie tot de gezondheidszorg van vrouwen in detentie. Vooral omtrent de onzekerheden die in de medische wereld bestaan om de duiding van dit syndroom (maatschappelijk versus fysiologisch). Inmiddels heb ik uitgezocht dat een zekere Dr A. Pennings van het academisch ziekenhuis van Nijmegen de specialist in Nederland is betreffende dit syndroom. Hij vertegenwoordigt de stroming die gelooft in een fysiologische benadering van het syndroom. Het lijkt mij toch van belang dat Suzian aan dit aspect - al is het in een voetnoot (in totaal had Suzian er in het bovengenoemd verslag 61, er nog zou er nog wel bij kunnen betreffende dit syndroom) omdat er de volgende argumenten zijn aan te voeren die het belang van het onder de aandacht brengen van dit syndroom zou kunnen aantonen:

1. Indien een vrouw een delict zou hebben gepleegd in deze vitale periode het van belang zou kunnen zijn om haar op de hoogte te brengen aan de eventuele casualiteit en dat deze informatie eventueel zou kunnen leiden dat na haar vrijlating zij op de hoogte is van de gevaren die zouden kunnen optreden tijdens deze periode en daardoor preventief zou kunnen uitwerken.
2. Het verspreiden van de kennis van het PMS syndroom bij de leden van de rechterlijke macht alsmede bij de het medisch personeel van de gevangenissen lijkt geen overbodige luxe
3. Gezien de verschillende standpunten die omtrent dit syndroom bestaan het brood nodig is om aan het syndroom een diepgaand onderzoek te wijden vooral in verband met de criminalogische aspecten.

Ik hoop zeer dat de vergadering van maandag 27 juni aan dit onderwerp aandacht zou willen besteden. Het is mijn mening dat in onze mannenmaatschappij te weinig aandacht wordt besteed aan specifiek vrouwelijke problemen. Hierbij citeer ik uit het verslag van Suzian van der Maas, pagina 16 tweede alinea:

" De arts is niet op de de hoogte van vrouw-specifieke symptomen van HIV infectie en AIDS".

Tom de Booij

Maandag 27 juni 1994 Aan de Besturen van de Nederlandse Golf Federatie, Nederlandse Vereniging van exploitanten van Golfaccommodaties, en de Nederlandse Professional Golfers Associatie

Geachte Bestuursleden, De stichting Democratisering Golf Sport heeft in de afgelopen periode in een aantal geschriften duidelijk stelling genomen tegen het hardnekkige probleem van de

beunhazen. (Nota's : Zo is toch de realiteit I van 1 maart 1993, II van 6 december 1993 en III van 31 december 1993). Inmiddels heeft de stichting DGS helaas moeten constateren dat het verschijnsel van de beunhazen eerder toe dan afneemt. In de maanden mei en juni is het hoogtij voor de zgn golfclinics. Vooral wanneer er een groot toernooi voor de Nederlandse Professionals aan de gang is, is het voor de golfverenigingen en exploitanten van golfaccommodaties en golfleraren bijzonder lastig om aan gekwalificeerde golfleraren te komen die bij machte zijn een golfclinic te leiden. De nood wordt soms zo groot dat amateurs (tegen betaling) worden ingezet. Om dit euvel de kop in te drukken, lijkt het ons gewenst dat de ingehuurde golfleraren die zich bij de golfbaan presenteren zich moeten legitimeren. Immers de amateurs zijn toch ook verplicht om hun GVB of NGF handicap kaartje te laten zien, waarom dan ook niet voor de golfleraar. Hij zal door middel van een copie van zijn examenpapier of zijn lidmaatschapskaart je van de N.P.G.A. moeten kunnen aantonen dat hij een gekwalificeerde golfleraar is. Wij spreken hierbij de wens dat uw bestuur adequate maatregelen zult nemen om het beunhazen probleem uit de wereld te helpen, en niet zal volstaan met het antwoord :" Zo is toch de realiteit"!

Maandag 4 juli Brief van Lawrence Thornton secretaris van de PGA van Europa.

Dear Tom, Thank you for the card keeping me in contact with the current situation. I am sorry that it has become necessary to resign your memberships, as I always consider it easier to challenge a problem from within an organisation, rather than from outside. On a Europewide scale we are making progress with the EGA, and more of the Federations are now recognising the rise of their PGA on the evolutionary scale, and granting them greater autonomy. Although the position in The Netherlands has moved little, I believe that my meeting with you eighteen months ago opened my mind to the reality of the situation, and has assisted with progress in many other countries. I know that it will be a long process, but please be assured that you did start something which is already achieving a wider recognition than you might have imagined. Best wishes. Lawrence

Vakantie Oostenrijk Zaterdag 3 juli- 16 juli

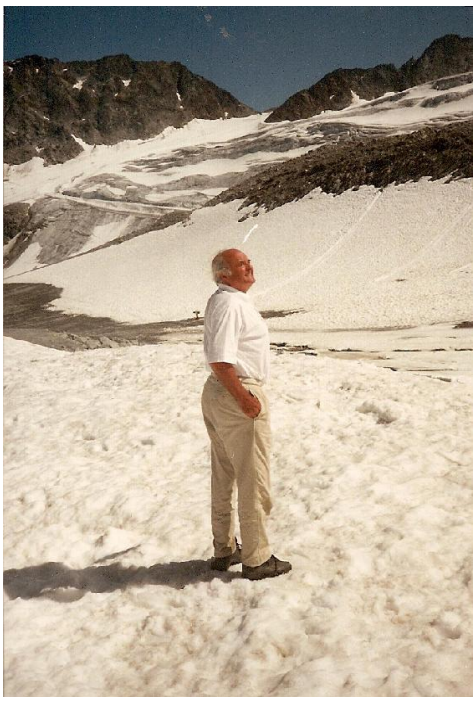

Links: Höhe Mut, Rechts: Höchsolden

Zaterdag 6 augustus -Maandag 8 augustus met veerboot heen en terug IJmuiden-Göteborg

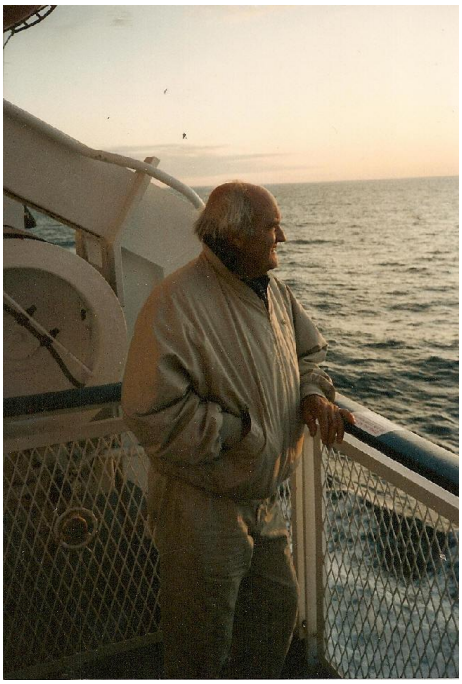

*Aan boord van de veerboot naar Göteborg. Middernachtzon_*

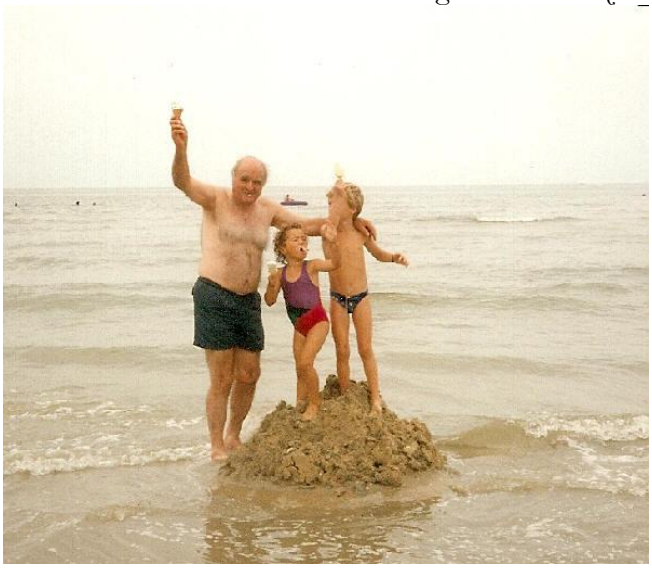

Zandvoort. De zee wint het altijd. Opa met zijn twee kleinkinderen Sascha en Joep

Dagboek Zaterdag 20 augustus en zondag 21 augustus Bespreking met Adrienne over verdeling werkzaamheden in Uchelen. Op het terras van Motel

Werkzaamheden Tom

1. Zwendel affaire afwerken ALV, BWO sept/oct
2. Stichting gevangeniswezen
3. Onderzoek mogelijkheden oprichting gevangen vakbond..Actie tegen lakse optreden O.M..-Min. van Justitie, verband leggen met Gonsalves (Meijenfeldt)
4. Procedure kort geding 4 juli -4 sept
5. Vrouwen in gevangenis (onderzoek wetenschapswinkel Susian van der Maas)
6. Schrijven van boek Wat weet een deur van het huis?
7 . Rangschikking 1924- heden papieren, krantenart., banden en foto's
8. Schijven Zo is toch de realiteit IV
9. Samenvatting Macht en Elite jaar 800 tot heden
10. Golfclinics en golf voor bejaarden/gevangenen

Werkzaamheden Adrienne
1. Financiën DGS, DGW en privé (geholpen door Tom)
2. kranten artikelen justitie etc
3. voorbereiding reis naar Israël
(Contract ondertekend door Tom en Adrienne)

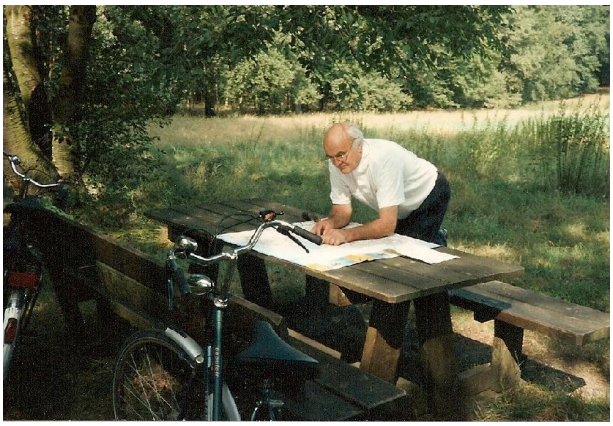

Links Adrienne op het terras van ons motel leest ons contract door. Rechts: Fietstocht bij Uchelen

Tijdens fiets tocht vanuit Uchelen naar vroegere onderduikadres. Links het huis van de familie Dobbelman waar ik eerst ondergedoken was. Op de stoep werd in oktober 1943 Louis Dobbelman met 3 schoten doodgeschoten., Rechts: het pad dat naar ons eerste hol leidde.

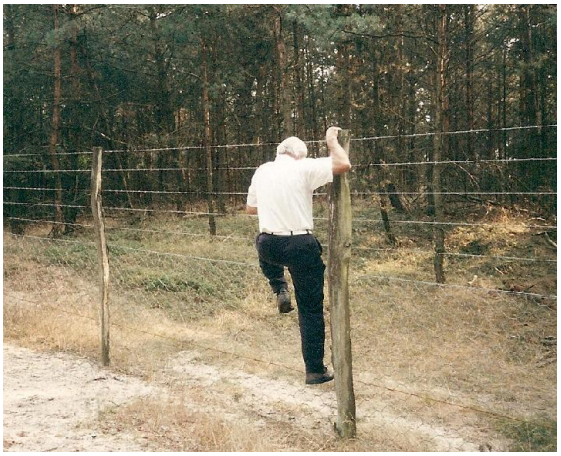

Links: Schaapskooi waar het eten voor ons klaar werd gezet; Rechts: Het hek van het kroondomein waar we steeds over heen moesten klimmen om naar ons tweede hol in het kroondomein te gaan

Artikel over golf van bejaarden. (geen datum)
In het najaar van 1993 maakten we kennis met de golfsport. De heer Tom de Booy had aangeboden, er iets over te komen vertellen en te laten zien. Het doel dat Tom hiermee beoogde was: Democratisering van de golfsport. Interesse wekken en toegankelijker maken van golf voor een breder publiek. We moeten af van het vooroordeel, dat het een elitaire sport zou zijn. Voor ons was het een nieuwe activiteit die we graag aan ons pakket wilden toevoegen. GOLF, zoals gezegd, heeft een ander image dan bijv. jeu de boules, kegelen of sjoelen. GOLF bleek echter aan te slaan. Binnen ons zorgcentrum was belangstelling voor de golfsport in het algemeen. De bewoners volgen het op de T.V. of ze hebben vroeger zelf golf gespeeld of een van de kinderen speelt golf. Allemaal aanknopingspunten die mensen prikkelden om eens naar de introductie bijeenkomst te gaan (zo'n 20 aanwezigen). Tom, (70 jaar) is een animator in hart en nieren, waar ik als activiteitenbegeleider veel van leer. De overtuigingskracht en zijn liefde voor golf stralen van hem af. Doelgroep-analyse, doelstelling en werkwijze zitten verweven in zijn verhaal, dat ook nog boordevol levenslessen zit. De aanwezigen zitten na een halfuur uitleg op het puntje van de stoel, popelend om toch maar te kunnen beginnen. Ook buiten was het een succes. Gewoon in de tuin op het gazon. In minder dan een half uur had Tom voor dag en dauw een golfveld uitgezet met alles erop en er aan. Gemaaide greens, putjes, vlaggen club's en ballen. De les werd in praktijk gebracht en gaandeweg kregen we de slag te pakken.
Regelmatig bezocht Tom ons maar stak tevens zijn energie in een volgende huis, een kloosterbejaardenoord. wij, het thuisfront, oefenden en stimuleerden. Er ontstond een groepje van 6 deelnemers. Het leuke was, dat er uit elk van de vier zorgcentra iemand over bleef. Elke vrijdagochtend was het eerst koffie drinken en een uurtje oefenen. Bij mooi weer buiten en bij slecht weer binnen. We zijn nu anderhalf jaar verder. Met ups en downs is de groep gegroéid naar 10 vaste deelnemers. We hebben een partij gespeeld bij het eerder genoemde kloosterbejaardenoord, wat een complete happening was, door de uitwisseling, de verjaardag van Tom die we vierden (hij werd 70 en tot erelid benoemd) en misschien onverwacht door de spanning van de wedstrijd. Er werd flink gestreden, men wilde niet voor elkaar onder doen en "moge de beste winnen" werd menigmaal geroepen. Er zit een uitstapje aan te komen naar een nabij gelegen golfterrein. Nu zijn we zo ver dat we als golfclub "Nooit te Oud" ons bestaansrecht verworven hebben en beginnen we aan het afbetalen van de ons gratis in bruikleen gestelde materialen. Tom is ondertussen al weer op een nieuw adres bezig en we zijn trots dat we door zijn inspiratie als eerste ouderenclub zijn gestart. Mocht U lezer, dit feest mee willen maken, bel dan de heer Tom de Booy.
Dagboek Zaterdag 27 augustus Sinds zondag 12 juni niet bijgeschreven, wat een bewogen tijd is dit geweest. Met Erik en Jaqueline naar Utrecht, die zondag 12 juni. Nu weer naar Erik en Jacqueline om te zeggen dat ik de BWO verlaat en het revolutie pad op ga van: DGW en DGS.
Augustus. Clubblad Eerste nummer van de golfclub Nooit te oud van de verzorgingshuizen in Boxtel en omgeving
VOORWOORD
VOOR U LIGT HET EERSTE CLUBBLAD VAN GOLFCLUB "NOOIT TE OUD".. DIT TER GELEGENHEID VAN DE ZEVENTIGSTE VERJAARDAG VAN DE HEER TOM DE BOOIJ, INITIATIEFNEMER EN INSPIRATOR VAN DEZE NIEUWE ACTIVITEIT BINNEN DE STICHTING OUDERENZORG BOXTEL ESCH LIEMPDE. DIT BLAD WORDT GEPRESENTEERD TIJDENS DE EERSTE OFFICIELE WEDSTRIJD VAN ONZE GOLFCLUB OP WOENSDAG 31 AUGUSTUS, TEGEN GOLFCLUB "JUVENTUS" BEWONERS VAN HUIZE MOLENWEIDE TE BOXTEL. MATHIEU HENDRIKS. HOE BEGON HET OOK AL WEER MET HET GOLVEN ??? ONGEVEER 4 MAANDEN GELEDEN KEEK IK DOOR HET RAAM NAAR BUITEN. EN WAT ZAG IK ??? EEN MAN MET EEN MAAIMACHINE IN ZIJN HAND EN ALS EEN WERVELWIND STOND HIJ GRAS TE MAAIEN IK DACHT, DAAR MOET IK HET MIJNE VAN WETEN DUS GING IK KIJKEN IK WERD HARTELIJK BEGROET IK

VROEG: MOET JE AL DAT GRAS NOG MAAIEN EN TOEN WERD MIJ VERTELD: DIT WORDT ONS GOLFVELD EN HIJ HAD NOG VEEL MEER PLANNEN MAAR WE MOESTEN WEL 70 JAAR JONG ZIJN VEEL TIJD HAD HIJ NIET WANT HET GOLFVELD MOEST OM 10.30 UUR KLAAR ZIJN DUS GING HIJ ALS EEN WERVELWIND VERDER EN JAWEL HOOR, OM 10.30 UUR STONDEN DE GOLVERS KLAAR OM DE EERSTE LES TE VOLGEN EN VOLGENS MIJ, IS DAT IEDEREEN ~ED BEVALLEN. MET JOUW HULP WORDEN WIJ WEL KAMPIOEN !!! TOOS EN JO NOOIT TE OUD !!! 'N MOOIE NAAM VOOR ONZE CLUB WANT WIE HAD OOIT GEDACHT DAT JE MET JE 81 JAAR NOG ZOU GAAN GOLVEN IK VIND HET ERG GEZELLIG EN KIJK ER IEDERE VRIJDAG NAAR UIT OM GEZELLIG MET DE CLUB EEN BALLETJE TE SLAAN DAARBIJ HEBBEN WE FIJNE LESSEN GEHAD VAN DE HEER DE BOOIJ HOPEND ER NOG LANG VAN TE KUNNEN GENIETEN, ONZE DANK AAN DIE MIJNHEER UIT HET GOOI DIE ONS HET GOLVEN KWAM LEREN EEN SPORT, ZO GEZOND EN MOOI VOOR DAMES EN VOOR HEREN HIJ BRACHT SAAMHORIG- EN GEZELLIGHEID EN OOK EEN BEETJE STRIJD OP TIJD VOOR EMMAUS, SIMEONS EN ST. JOZEFHUIS EN PATERS EN ZUSTERTJES IN HUIS DAAROM WILLEN WIJ HEM GEDENKEN VOOR DE AAN ONS ZOVEEL BESTEDE TIJD VOOR DIE BUITENSPORT OP HET GROENE TAPIJT MET DANK EN WAT GESCHENKEN !!!! KRUYTMANS
HALLO TOM, IN DE EERSTE PLAATS WIL IK MIJN DANK OVERBRENGEN OMDAT WIJ ALLEMAAL ZO GENIETEN VAN JOUW INZET, ONS HET GOLVEN BIJ TE BRENGEN. HET VALT NIET MEE, ZOWEL VOOR JOU, ALS VOOR ONS. JE HOORT NU BIJ ONS HE, MET JE ZEVENTIG JAREN ! WE HOPEN DAT JE NOG LANG JE FIJNE WERK VOOR ONS VOORTZETTEN ALS ERELID VAN "NOOIT TE OUD". RIETJE SCHAADERS
GOLF IS EEN SPEL OOK VOOR MENSEN VOOR 70 JAAR EN OUDER!

Woensdag 31 augustus 1994 Golf-Derby Molenweide

Op de 6 holes golfbaan van het Kloosterbejaardenoord Molenweide te Boxtel is vandaag de Golf-Derby gehouden tussen de Golfclub "Nooit te Oud "van de verzorgingshuizen Emmaus,Simeonshof,St Jozefszorg en de Golfclub "Juventus" van Kloosterbejaardenoord Molenweide. Na een enerverende strijd (na zes holes lag Juventus nog met 2 slagen voor!) hebben toch de spelers van de Golfclub "Nooit te Oud" de wisseltrofee van de Derby Cup in de wacht kunnen slepen. Het totaal aantal slagen van Juventus 367 en Nooit te Oud 337, waardoor Nooit te Oud er met de trofee er vandoor ging. De spelers werden aangemoedigd door maar liefst 30 supporters van de verschillende tehuizen. De beste score werd door Jo van der Eerde gemaakt met 50 slagen over 12 holes! Over enkele maanden zal de revanche plaats vinden op de golfbaan van Simeonshof. Bericht opgemaakt door de coördinators van de Stichting Democratisering Golfsport, Dr Tom de Booij Baarn.

Golfderby Molenweide-Simeonshof

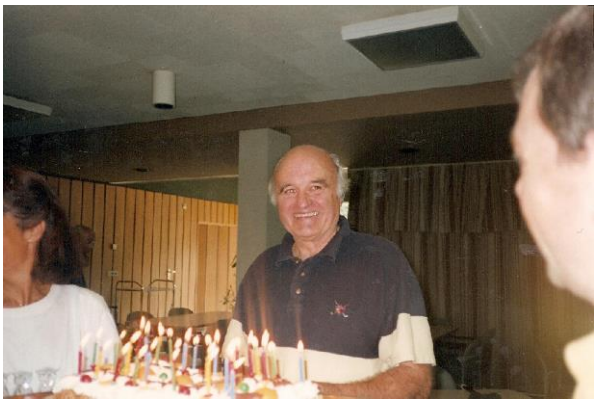

Links groepsfoto. Rechts Tom's 70ste verjaardag in Molenweide

Augustus. LANGS DE LIJN

De lang verwachte Boxtelse "Ïnterland" zou gespeeld worden tussen de golfclub van Simeonshof genaamd "nooit te oud" en

Juventus van de Molenweide. Juventus is een zeer toepasselijke naam voor de kwieke sportlui van onze Molenweide. Vol verwachting zaten we langs de lijn. Op alle aanplakbiljetten was te lezen dat de wedstrijd om 2 uur zou beginnen. Het werd half drie. Nog geen spelers . Die zaten intussen in de Broeder van Oirschot-zaal geestelijke liederen te zingen om Gods Zegen over de wedstrijd af te smeken. Eindelijk, daar was het dan zover ..... Alle spelers zagen er in topvorm uit en de golfballen daar moest je met je leesbril naar kijken. Het werd een spannende strijd. We zagen Zr. Yvonne uithalen voor de slag van haar leven, maar na afloop van deze manhaftige actie bleef de bal stil op het gras liggen. Gelukkig was haar arm niet uit de kom geschoten. De wedstrijd verliep verder-zonder-gele of rode kaarten en niemand had na afloop een voetbalknie. DUS: golfen is een gezonde en gezellige sport. GA ZO DOOR TOT DE VOLGENDE "GOLF".De enthousiaste supporters van de Molenweide.W.K. .

2-3 september 70 ste Verjaardag gevierd met familie in Schiermonnikoog. Hotel Noderstraun aan het strand. Kosten f 2689 25

Viering 70ste verjaardag op Schiermonnikoog. De familie aan tafel in ons hotel

De familie aan de champagne

6-9 September. 4 dagen golfen met de greenkeepers van de Haagsche in België

Groepsfoto van België gangers: vlnr Adriaan Pessemier, Aad vd Sman, Tom de Booij met de beker, Nico vd Sman, Klaas Bellekom, Fred Menke, Jaap Kuyt, Gerard Snelderwaard, Menno Deknop

September Artikel in Golf Society "GVB is een monstrum geworden "Dr De Booij's stichting wil Nederland democratiseren *(door Henk Visser)*

Een groot deel van z'n leven heeft hij zich verzet tegen de gevestigde orde. Als wetenschappelijk (hoofd) medewerker aan de Universiteit van Amsterdam was hij betrokken bij de bezetting van het Maagdenhuis. Als universitair docent gaf hij onderricht in de geo-politiek, de leer van de (ongelijke) verdeling van de delfstoffen. Hij speelde een leidende rol "bij twee Nederlandse Himalaya-expedities en één naar de Andes. Op latere leeftijd raakte hij in de ban van de golfsport. En ook hier zet hij zich af tegen de gevestigde orde. Zijn naam: dr Tom de Booij, A-professional (onder andere betrokken bij de BMW-tour) en gewaardeerd lid van golfclub Anderstein. In april

van dit jaar richtte hij de 'Stichting Democratisering Golfsport' op. Een opmerkelijk initiatief. Als coördinator heeft hij zitting in het bestuur dat verder bestaat uit Tom O'Mahoney (voorzitter), Gerard de Smit (afkomstig uit de tenniswereld waar hij betrokken was bij de jeugd-opleidingen) en Ad Wessels, de head-pro van ·Spaarnwoude. De nieuwe stichting wil de golfsport in Nederland populariseren zodat hij , voor iedereen toegankelijk wordt . Volgens Tom de Booij is het bepaald, niet nodig om overal kostbare en ruimte verslindende l8-holes banen aan te leggen. Hij verwijst in dit opzicht naar z'n eigen verleden. Aan het begin van de jaren tachtig begon hij op een parkeerplaats en een recreatie-terreintje in de onmiddellijke omgeving van kasteel Drakesteyn in Lage Vuursche met het lesgeven aan de jeugd. Het lidmaatschap kostte niet meer dan F 15.- per jaar. In no time had hij een grote schare leerlingen rond zich verzameld. Uit dat initiatief werden twee nieuwe golfclubs geboren : Be Fair en 't Jagerspaadje, beide in Hilversum gevestigd. De militante Tom de Booij zegt onder het motto : ongelijk doch gelijkwaardig te streven naar een structuur waarin NGF en N.P.G.A. (de Nederlandse Professional Golfers Associatie) broederlijk naast elkaar de belangen van hun leden behartigen. De NGF moet er naar zijn mening voor zorgen dat er voldoende accomodaties zijn waarop de mensen het golfspel kunnen beoefenen met inachtneming van de regels en etiquette.

Verpaupering

Op dit moment is er volgens De Booij in ons land sprake van een verpaupering van regels en etiquette. Wie z'n ogen op onze banen goed de kost geeft, ziet dat er vaak maar wat aan gerotzooid wordt. Er wordt een loopje genomen met de meest essentiële onderdelen. van de etiquette. Men laat niet door. Er worden geen divots en pitchmarks gerepareerd. De vlag wordt niet goed teruggezet. De marker is uitgepraat, ook in belangrijke wedstrijden. De oude mores die de basis voor de ware golfcultuur vormen, zijn niet meer 'bon ton' en dat is voor een groot deel te wijten aan het GVB. Tom de Booij heeft zelf in het begin van de tachtiger jaren gepleit voor de invoering van een GVB, maar het golfvaardigheidsbewijs in zijn huidige vorm vindt hij niets meer of minder dan een. monstrum. Het hele multiple choice systeem is naar zijn oordeel uit den boze en daar naast heeft hij grote bezwaren tegen de vaak academische vragen. Het is toch belachelijk dat kandidaten huizenhoog tegen het examen opzien en hun toevlucht tot kalmerende middelen moeten nemen. Het is buitengewoon triest en eigenlijk te gek voor woorden dat mensen vanwege de spanning onwel worden tijdens het examen. " Veel golfers beschouwen dat veelbegeerde GVB als einddoel en ook dat is treurig. Dit alles is allerminst bevorderlijk voor het aankweken van de golfcultuur", aldus mijn geharnaste gesprekspartner. Naar zijn mening kan juist de professional een sleutelrol vervullen bij het vormen van de nieuwe golfers. " Maar in het huidige systeem is daar geen sprake van. De club-professional mag zijn leerlingen een goede grip en techniek van de verschillende slagen bijbrengen, maar als het om regels en etiquette gaat, doen de clubs dat liever zelf. En dat terwijl die commissie leden zelf ook vaak·maar over een uiterst beperkte kennis van de regels beschikke," Dit onderwerp is een van de stokpaardjes van De Booy sr (zoon Mauk is als pro aan golfclub Anderstein verbonden). En hij weet waar hij over spreekt. Bij de lezingen die hij regelmatig in den lande houdt, vormen de regels en etiquette steevast één van zijn thema's. Op zijn homecourse Anderstein verzorgt hij regelmatig workshops over dit onderwerp.

Drempels slechten

Dr Tom de Booij is van oordeel dat de golfsport zo'n uniek gunstige uitwerking kan hebben op de (geestelijke) volksgezondheid,·dat de te hoge drempels van nu geslecht moeten worden. Het golfen moet gepropageerd worden. Het vormt je karakter, want je moet het helemaal alleen doen. Golf is een eenzame daad, eenzamer dan de paringsdaad want dat doe je met z'n tweeën. Wat gaat er niet allemaal door je heen op zo'n ronde. Je krijgt een geweldige kick bij een mooie drive, pitch of putt, maar je moet ook oplazers in ontvangst nemen wanneer je hopeloos mist. Niemand kan zich in golf een arrogante houding permitteren, want je bent nooit zeker van een goeie volgende slag. Als het aan Tom de Booij ligt, ontstaan er op korte termijn in ons land golfscholen voor kinderen, bejaarden, aankomende vliegeniers en andere groeperingen in onze samenleving die de golfsport niet meer zien als een aardig tijdverdrijf, maar essentieel achten om inspiratie op

te doen om zich te kunnen handhaven in een steeds verder geautomatiseerde wereld. Net als (zijn zwager) Toto Strumphler, die elders in deze 'Golf Society' aan het woord komt, is hij voorstander van liet afschaffen van de " belachelijke prijzen die door amateurs kunnen worden gewonnen bijvoorbeeld op bedrijfsgolfdagen. Prijzen moeten worden teruggebracht töt normale proporties : een balletje of een plastic zakje met wintertees."

Don't cheat

Het is naar het oordeel van dr Tom de Booij van het grootste, belang dat de golfprofessionals door de NGF serieuzer worden genomen. De pro's hebben nu volgens hem met niet het gevoel "erbij te horen". Ze worden geduld, tot voor kort hadden ze met eens toegang tot het clubhuis ". De N.P.G.A. heeft op het punt van de opleidingen nu een adviserende rol, maar de NGF beslist. Dat is in de ogen van De Booij een zeer ongewenste situatie. Hij spreekt van een " monopolie dat doorbroken dient te worden in het belang van de de vaderlandse golfsport." NGF en pro's moeten de handen ineen slaan om de aankomende golfer de golfcultuur proberen bij te brengen, onder het motto : " Play the ball as it lies and don't cheat ".

September Artikel in Golf Society. Artikel Pré-shot routine basis van een goede golfronde. Door John Poeldijk

Hoe je staat, is hoe je slaat. Deze simpele conclusie kan worden opgetekend uit de mond van Tom de Booij; kort geleden 70 jaar geworden en nog steeds super-actief in Nederlandse Golfwereld.

De man die pas op late leeftijd in contact kwam met golf en enkele maanden als head-pro in Nunspeet werkte, heeft nooit van zijn hart een moordkuil gemaakt, wanneer hij het met bepaalde situaties in de maatschappij niet eens was. De Baarnse patriciër heeft het ook nooit nagelaten om de gevestigde orde aan te vallen, wanneer dat in zijn ogen noodzakelijk was. De golfwereld is aan zijn dadendrang niet ontsnapt. Maar De Booij verdiept zich ook, als geen ander, in het golfspel. Een jaar of zeven geleden wilde hij, de man die eens een goede baan had aan de Universiteit in Amsterdam in de geologie, wat nauwkeuriger weten wat er allemaal in onze hersens afspeelt wanneer we met golf bezig zijn. Vanuit Duitsland kwamen de eerste signalen met metingen rond een bepaalde beweging en de reactie van de hersens. Daaruit bleek dat tot op 300ste milliseconde je nog een activiteit kunt afbreken door te denken: ik doe het niet. Het punt van 'no-return' breekt aan bij 90 milliseconde. "Op dat moment wordt alle informatie over de beweging al naar je spieren gezonden en dan is niets meer af te stoppen" las Tom de Booij. Het was voor Tom de Booij het begin van een studie naar de zogenoemde pré-shot routine; de voorbereiding op een slag, een chip of bijvoorbeeld een putt. "Wat en waar gebeurt iets in de hersens, vóór je een bepaalde beweging doet? Dan blijkt ineens uit Amerikaanse literatuur" constateerde De Booij, "dat topgolfers en de sub-top niet verschillen door hun manier van golfen, maar door hun pré-shot routine. De topgolfer is niet alleen stabieler, maar hij doet ook altijd precies hetzelfde tijdens de voorbereiding op een beweging. Met gelijke tijdsonderbrekingen. Daardoor is zo'n speler ook press-bestendiger. En dat is het aanwijsbaar verschil tussen top en sub-top".

Impulsen

Tijdens het spelen van een rondje golf krijgt het lichaam zoveel impulsen binnen, dat je een bepaalde routine moet opbouwen om alles op de juiste manier te kunnen verwerken. "Al die impulsen bepalen immers onze motoriek. Niet alleen rond zintuigen als het zien, het horen en het voelen, maar ook rond de stand. Het voelen van hoe sta ik. En dat laatste bepaalt uiteindelijk weer je automatische beweging. Er moeten twee fasen in onze hersens geprogrammeerd worden: waar staat de vlag en hoever moet ik. Daarna moet je pas gaan denken aan de beweging en de club-keuze. Wanneer dat achter de rug is, wordt de motoriek opgeroepen die je eindeloos op de drivingrange hebt geleerd. Wanneer je echter op het laatste moment toch nog aan water of aan out of bounds denkt, dan verschijnt er op het computerscherm in je hersens de tekst: bad command, retry. Wanneer alles in je gedachten klopt, dan laat je het schot gaan: het schot valt als sneeuw die van een bamboeblad afglijdt. Wanneer je immers een goed schot hebt, dan voel je de bal niet eens. En dat is logisch: want je hebt in je pré-shot routine alles al meegemaakt. De angst is op dat moment uit je lichaam vertrokken. Je verbaast je er dan ook niet meer om dat de bal

binnen één meter van de vlag ligt! Aan de andere kant: je denkt: gaat de bal wel in de hole? Vergeet het dan maar. Want het programma dat hoort bij het NIET missen van een puttje, is niet gepasseerd. Je roept op dat moment gewoon een verkeerd programma De komende maanden gaat Tom de Booij samen met de in Nederland werkende professional Alan Saddington proberen om die stukjes van de hersens te trainen die in actie komen voordat de beweging er is. Bijvoorbeeld de relatieve tijdsafstand tussen bepaalde bewegingen zoals het aantrekken van het handschoentje voor een slag, het optrekken van de broek (altijd duidelijk te zien bij Ballesteros) en het omhoog steken van de armen (bij Fred Couples). Die tijdsafstanden moeten constant zijn om een goed schot voor te bereiden. Als we bij Saddington bepaalde begrippen hebben vestgesteld, dan kan daar een speciaal trainingsprogramma op worden afgesteld. Maar daarvoor moeten de 'hogere knopen' in de hersens getraind en geprogrammeerd worden. Onze 'lagere knopen' in de hersens zijn geen probleem: ballen slaan op de drivingrange en ballen slaan ... Die 'lagere knopen' zijn wel van groot belang, want die bepalen de automatisering van de beweging". De meeste golfers weten ondertussen wel dat gewoon lang nadenken bij een schot, niet altijd de meest perfecte uitwerking heeft. "Wanneer je echt nadenkt dan gaat het fout" stelt De Booij. "Je moet over een programmering beschikken die zo getraind is dat je niet meer hoeft na te denken voor de echte beweging. Je komt bij de bal en je kiest gewoon voor een programma. In het begin is dat moeilijk om dat in te denken, maar daar kun je op trainen: voor mij de complete training. Weet je wie de beste golfers kunnen zijn? Dat zijn vliegers. Die nemen voor korte of lange afstanden een check-list door en vliegen. Die zijn volledig voor-geprogrammeerd".
Tom de Booij is niet alleen bezig met studie over golf. Hij is ook heel nadrukkelijk bezig met andere zaken in de golfwereld. De afgelopen maanden heeft hij getracht om op de basis 'ongelijk doch gelijkwaardig' te streven naar een struktuur waarin NGF en N.P.G.A. (professionals) samen de belangen van de golfers kunnen behartigen. Daarnaast voerde hij fel actie tegen de gevestigde orde in de golfsport. Daarvoor werd de "Stichting Democratisering Golfsport" opgericht. Door te weinig steun onder de professionals en door angst ('Wiens brood men eet, diens woord men spreekt', zegt De Booij) is de Stichting dit jaar op doodspoor komen te staan. Datzelfde geldt voor de Nederlandse Vereniging van Caddie-masters die door hem in het leven werd geroepen. Even was men voor deze vakbond enthousiast, maar van bovenaf werd ingegrepen. "Ineens wilde niemand nog iets met mij te maken hebben. Ik ben nu nog het enige lid", stelt de man uit Baarn een beetje verbeten vast. "Voor mij staat het vast: in Nederland is golf voor mij over. Ik heb geen zin meer om aan dat spelletje mee te doen. Ik heb dan ook mijn lidmaatschap als professional met ingang van 1 januari 1995 opgezegd, omdat ik niet langer solidair kan zijn met de anderen, inclusief zelfs mijn beste vrienden die golf-pro's zijn".

Bejaarden

Met hart en ziel werkt Tom de Booij aan twee andere opvallende zaken in Nederland: Golf voor Bejaarden en Golf voor Gedetineerden. De laatste activiteit moet nog echt van de grond komen. Zijn activiteiten bij het Bejaarden Golf daarentegen nemen iedere maand toe. Eind augustus heeft Tom de Booij zelfs in Boxtel een wedstrijd tussen bejaarden georganiseerd. "Als ik van zo'n happening thuis kom, voel ik me een intens gelukkig mens. Want vergeet niet: veel bejaarden voelen zich immers de afgeschreven en uit ons leven. En waarom heb ik bij de bejaarden zo'n succes? Omdat ik ze kan laten zien wat ze nog met golf kunnen: uit hun invalidenwagentje of lopend met een ijzer 7 en een putter als hulpstokken, over het baantje dat ik heb uitgezet: wel een baantje met perfect gestoken holes en echte vlaggen op een kleine, maar goed gemaaide green. Ik heb een vrouw, half verlamd, uit haar wagentje een putt van zo'n 11 meter zien maken. Putter en bal heb ik haar toen meegegeven. Zo trots als een pauwen zwaaiend met de putter, reed zij in haar invalidenwagentje naar haar kamer in het bejaardenhuis terug. Van zoiets krijg ik een kick. Dat moment verdwijnt nooit meer van mijn netvlies". De activiteiten in Boxtel haalden de pers en de 'sneeuwbal' was aan het rollen. Het vervolg werd een kloostertuin, waar paters en nonnen, naast bejaarden met een medische indicatie, de eerste ontmoetingen met de golfsport hadden. Een non ging daar voor de eerste keer achter de bal staan. "De club zat stevig tussen haar

handen." Zij", vertelt De Booij enthousiast, "slaat en mist de bal volledig. Ik ga naar haar toe en vraag: als u gaat bidden, hoe sluit u dan uw handen? Heel devoot en losjes gaan de vingertoppen naar elkaar. Als u nu ook eens zo losjes uw club vast gaat houden, dan lijkt me dat veel beter. Vervolgens zet een priester zijn club achter de bal en ook hij mist. Ik zeg: Pater, gaat u ook zo maar brood en wijn uitdelen in de Mis. Zonder enige voorbereiding? Nee, dat deed hij niet. Hij bereidde dat altijd voor steeds op dezelfde manier. Als u dat nu oók eens doet bij het slaan van een golfbal: altijd dezelfde pré-shot routine. En op die pré-shot routine net zolang oefenen tot je er niet meer over hoeft na te denken. Bij het slaan van een bal wil je toch iets transcederen. Je wilt de materie geest laten worden. Dat is ook zo bij golf. Als men over de bal heen slaat, dan is die bal ineens verandert van een bal die niet in het spel was, tot een bal in het spel. En de bal is niet eens geraakt. En dat is ook een brok mystiek. Net als brood en wijn op het altaar". Golf had de pater niet alleen een wijze les bijgebracht, maar hij was ook ineens enthousiast over het spelletje. Tom de Booij blijft erbij dat golf volgens hem ook een volkssport kan worden, net als in Groot Britannië. Want golf is, en de "Decisions on the Rules of Golf" spreken in dat opzicht duidelijke taal, een heel simpel spelletje: "The Game of Golf consists in playing a ball from the teeing ground into the hole by a stroke or successive strokes in accordance with the Rules". En dat is golf: niets meer en niets minder!

Zaterdag 10 September Pro-Am met prominente op golfbaan in park aangelegd in Voorschoten

Pro-Am met prominenten in Voorschoten

Donderdag 29 september. Brief van Bob Polak

Ik ben redacteur van Hermans-magazine, het kwartaalblad over het werk van Willem Frederik Hermans, en ik richt me tot u met enkele vragen over de roman Nooit meer slapen. Hopelijk ben ik bij u aan het juiste adres en was u indertijd als geoloog verbonden aan het Geologisch Instituut in Amsterdam. Mocht dat niet het geval zijn, dan moet u mijn brief maar als niet geschreven beschouwen. Onlangs ontdekte ik dat u (althans· "een" dr T. de Booy) model staat voor het personage Brandel in Nooit meer slapen (23ste druk, pp. 38 e.v., 259 e.v.). Hoofdpersonage Alfred Issendorf staat nogal ambivalent tegenover Brandel. Aan de ene kant vindt hij hem oppervlakkig, aan de andere kant is Brandel heel wat geslaagder in de wetenschap dan Alfred.
Mijn vragen:
1. Was u inderdaad een studiegenoot van Hermans in de jaren veertig? Wat studeerde u: geologie of fysische geografie? Zijn er nog anekdotes over die studietijd te vertellen? Wat was Hermans voor een jongen?Had u wel contact met elkaar?
2. Klopt het beeld in Nooit meer slapen dat u al jong een actief sportbeoefenaar was (schaatsen,

bergbeklimmen, motorrijden)?
3. Had u na uw studie nog contact met Hermans? Zo ja, waar bestond dat uit?
4. In 1960 zou u (p. 260) met Hermans hebben deelgenomen aan een excursie in Zweeds Lapland, naar het meer Rissajaurre. Met Hermans was u de enige die het meer overzwom. U keek onder het heldere water en zag de bodem, Hermans vergat dat. Is dat inderdaad zo gebeurd? Is er misschien nog meer over die excursie te vertellen? Welk beeld had u toen van Hermans?
5. Hermans laat Brandel van zijn Himalaya-expeditie in 1962 terugkomen met bevroren voeten. Brandel komt in een invalidenwagentje terug op Schiphol. Klopt dat? Zo nee, hoe moeten we dit dan interpreteren? Als wraak van Hermans op u?
6. Weet u wie model stond voor Alfreds promotor Sibbelee? Prof. dr C. G. Egeler?
Ik zou het zeer op prijs stellen als u mijn vragen wilt beantwoorden. Mogelijk zijn er nog andere zaken die in dit verband interessant voor onze lezers kunnen zijn. In afwachting van uw reactie, met vriendelijke groet, Bob Polak.

Donderdag 6 oktober 1994 Brief van Bob Polak

Geachte heer De Booij, Vandaag ontving ik in goede orde de twee artikelen uit NRC Handelsblad uit 1982. Ik kende ze niet. Uw nadere informatie was wel zéér hermansiaans: toeval dat ons telefoongesprek op 3 oktober plaatsvond en nog eens toeval dat het lemma hermaphroditus op dezelfde pagina stond als het lemma Hermans!! Bijgaand zend ik u (op mijn beurt) een kopie uit het blad Bulletin, waarin ik de passage over Sibbelee heb gemarkeerd. Op wie zal Hermans hebben gedoeld? Had prof. Brouwer (Sibbelee) aan iemand de pest? Zo ja, wie kan dat dan zijn geweest? Of stond Egeler toch model voor Sibbelee en dacht hij (u raakte immers in 1965 met elkaar gebrouilleerd, zo begreep ik uit ons telefoongesprek) abusievelijk dat u model stond voor Sibbelee ... ? Misschien kunt u er in uw artikel op ingaan? Wij zijn vooral geïnteresseerd in de werkelijkheid achter de fictie in het werk van Hermans (en schrijven zo, op onze manier, aan zijn biografie). Wat is waar en wat gefantaseerd? U gaf telefonisch al aan dat u zeker niet in het geheel overeenkomt met Brandel. Dat blijkt ook wel uit de ingezonden brief van Hermans uit 1982. In aanvulling op mijn eerste brief dan ook mijn vraag of u in uw artikel wilt aangeven in hoeverre het beeld van Brandel overeenkomt met de werkelijkheid. Om het hele rijtje maar af te gaan,

- bent u inderdaad nooit een intieme vriend van H. geweest? (in hoeverre kunt u zich Hermans van uw studie herinneren?)
- won u 'medaljes' met langebaanwedstrijden op de schaats? zo ja, wanneer?
- was u op uw zeventiende jaar al een volleerd alpinist?
- reed u 200 op een motor? - ging u al sinds uw zevende jaar elke zomer naar Zwitserland
- kan u jodelen?
- drinkt u inderdaad niet?
- rookt u inderdaad niet?

De overige vragen stelde ik al in mijn eerste brief (excursie naar Zweeds Lapland in 1960 etc.). Heeft u in 1960 overigens Barry Bishop ook meegemaakt, over wie H. schreef in het Handelsblad? Verder houden wij ons aanbevolen voor illustraties die wij bij uw artikel kunnen opnemen (foto's uit uw studietijd, of van Hermans in 1960? of van Bishop? of van Fjellang?, kaarten, tekeningen, treinkaartjes, kaartjes uit 1960 van het symposium, alles wat relevant kan zijn voor uw 'contacten' met Hermans). Ik hoor graag weer van u, met hartelijke groet, Bob Polak, Vecht straat 89', 1079 JB Amsterdam

Dagboek Zondag 16 oktober. Bijna 2 maanden niets in dagboek geschreven. Maar het waren ook tijden die teveel onrust hebben gezaaid. De affaire van Zijl. De contacten met Loes en het hernieuwde contact met Adrienne. Kamer boven op zolder ingericht voor archief. Begonnen aan het schrijven van het boek: Wat weet de deur van het huis? Eerste hoofdstuk Amygdala en emotioneel geheugen. Tweede hoofdstuk ontwikkeling seksualiteit. Derde hoofdstuk selfish gene.
Zaterdag 22 oktober weer woelige dagen achter de rug. Vooral te zien hoeveel verdriet Adrienne heeft gehad en nog heeft over mijn liefde met Loes. Ik zal toch een oplossing moeten

vinden want ze accepteert het gewoon niet. De tijd zal het leren. Weer begonnen met golfen. Gisteren goede lezing over criminaliteit. Meer doordrongen van het feit dat ik alles op moet gaan schrijven.
Dinsdag 1 november Toch nog steeds niet gelukt om minder C2H5OOH te nuttigen. Hierbij zegt ondergetekende geen sterke drank te genieten tot 1 dec was getekend Tom de Booij. Het boek begonnen gisteren, eerste nette pagina in rood boek geplakt Voorts begonnen met dossier vanaf 1970 alles te ordenen. Ook goed gestudeerd. Alle verplichtingen achter de rug.
Woensdag 2 november Ontwenningsverschijnselen tijdens slapen meer dromen 7.45 -12.00 hersenen studie onderbroken door George Sanchez en Erik betreffende thema dag. Taart gekregen van Wallenburg . Spanning geen bericht van Loes daardoor morgen niet afhalen schiphol. Emotioneel blijk ik nog niet zover te zijn al cerebraal. Niet lief geweest tegen Adrienne. Smerige brief van Gubbels. Erik geadviseerd bestuursvergadering te beleggen. Wel goed geslapen iets meer wijn dan goed voor mij is echter geen sterke drank.
Donderdag 3 november Loes belde uit Maastricht. Spannende tijd gehad in Mozambique. Haar duidelijk gemaakt dat het proces langzaam verloopt naar kameraadschappelijke vriendschap Geen andere keuze. Voetbal en Witteman te veel wijn.
Vrijdag 4 november Adrienne s-Nachts pijn onderbuik deze hormoonpillen toch. Kom weer veel dichter bij haar, terug van weg geweest.
Zondag 25 december 1e kerstdag Diner bij ons in huis voor familie met een pianorecital van Tom de Booij: Bach Prelude 12 Wohltemperiertes Klavier, Mozart andante sonate KV 545, Laurens van Royen Reverie Song voor Mary. Daarna Filmvoorstelling 8 mm oude kinderfilms.
Lezingen gehouden in 1994: Vianen, Haarlemmermeer, Hooge Vorssel, Best, de Haar, Tilburg, Wilnis, Vught, 2e kamer, BWO, Voorschoten

---

Begeleidingsactiviteiten van Louis Wallenburg (deel 1) door Dr Tom de Booij.
(Louis Wallenburg: geboren te Baarn op 10-10-63 wonende te Baarn Bisschopswaai 13)
Voorgeschiedenis
In 1974 heb ik mij ingezet voor de sanitaire voorzieningen van het woonwagenkamp aan de Bisschopswaai in Baarn. Door middel van nog al niet bepaald frisse acties (zie hiervoor mijn dagboek 1974), zijn na half jaar de sanitaire voorzieningen aangelegd.. In 1994 is mijn mountainbike gestolen, voor die ik gezet had voor de boekhandel de Boer in Baarn. Ik wilde een krant kopen met een artikel over de affaire BWO. Ik ben toen naar het woonwagenkamp gegaan om te zien of mijn fiets niet te koop was aangeboden door de dief. Zo kwam ik weer in gesprek met Willem Wallenburg die ik in een tijd niet meer had gezien Enkele dagen later en wel op maandag 24 oktober belde Willem Wallenburg mij op. Hij vroeg mij om langs te komen inzake problematiek van zijn zoon Louis Ik ben toen naar het kamp gegaan. Willem vertelde mij dat zijn zoon Louis op woensdag 2 november moest Louis verschijnen voor kantongerecht te Amersfoort in zake onrechtmatig genoten bijstand van de gemeente Baarn in de jaren 1 januari 1984 tot en met januari 1994 ten bedrage van f 143.252,41, vermeerderd met de wettelijke rente. Van de vader heb ik een volmacht gekregen om daarmee te gaan praten met de gemeente Baarn. Tevens vernomen van de Vader van Louis betreffende de zorgelijke gezondheidstoestand van zijn zoon. Hij was behoorlijk agressief gewest tegen zijn vader.
(Toeval of niet? Vandaag woensdag 29 april 2009, als ik net bezig ben met het schrijven over mijn begeleiding van Louis in dit dagboek 1994, belt Louis aan en vraagt mijn hulp omdat hij slechts 19 euro deze maand van de sociale dienst had ontvangen. Of ik hem daarbij kon helpen zodat ik meteen daarna de sociale dienst heb gebeld en de zaak voor hem heb geregeld)
Hieronder volgt het deel van het logboek **26 oktober-24 januari 1995,** dat betrekking heeft op het jaar **1994:**
Woensdag 26 oktober: Gesprek gehad met mr L.B. Hogenbirk, juridisch medewerker bij het bureau WBO, toetsing en verhaal van de gemeente Baarn. Mr Hogenbirk heeft mij toegezegd,

gezien de toestand waarin Louis verkeert, aan het kantongerecht te verzoeken de rechtszaak drie maanden uit te stellen. Telefonisch gesprek gehad met Mw H.J. Huveneers-van Noort van de sociale recherche te Soest. Zij heeft Louis verhoord in zake de vermeende fraude. Dit verhoor is vastgelegd in rapport dd 17 februari 1994. Gesprek gehad met Dr Manschot van het Riagg Amersfoort.
Zaterdag 29 oktober . Eerste bezoek gebracht aan Louis. Hem toegezegd om zijn maatschappelijke positie te verbeteren. Allereerst hem hulp te bieden inzake de civiele en strafrechtelijke procedure inzake de vermeende fraude
Zondag 20 november Nadat Louis had ingezien dat ik in staat was om zijn maatschappelijke positie te verbeteren: o.m. uitslag rechtzaak voor kantongerecht. Met Louis afgesproken om hulp van een dokter in te roepen, dwz dringend noodzakelijke verbetering van zijn gezondheidstoestand.
Vrijdag 25 november. Gesprek gehad met Dr Y. van Outheusden van het Riagg te Amersfoort. Daarna rond 17.00 uur gezamenlijk naar Louis gegaan. Dr van Outheusden was van mening dat Louis zwaar aan het hallucineren was. pillen voorgeschreven: Orap en voor bijwerkingen: Tremblex. Dezelfde avond pillen gegeven aan Louis.
Zaterdag 26 november. Rond 17.30 uur pillen verstrekt aan Louis. Politie te Baarn melding gemaakt van mijn begeleidingsactiviteiten van Louis. Dr Andriessen te Baarn, huisarts van Louis, eveneens op de hoogte gebracht.
Zondag 27 november. Rond middaguur pillen verstrekt
Maandag 28 november Telefonisch gesprek met Dr van Outheusden, afspraak gemaakt om eind van de week Louis weer te bezoeken. Mr Hogenbirk verwittigt van het feit dat Louis pillen wil slikken en vooruit gaat. s-avonds weer pillen verstrekt, duidelijk minder goed. Moeilijke communicatie.
Dinsdag 29 november Teleurstelling: Louis wilde pilletjes niet meer slikken. Hij gaf ze aan me terug. Weer katatone bewegingen. Vader Willem gebeld.
Woensdag 30 november Met Dr van Outheusden gebeld. Ik moest het toch maar weer proberen.
Donderdag 1 december Louis zat in de woonwagen van zijn ouders. Gevraagd of hij de pillen wilde slikken. Hij antwoordde van: **"NEE"** .Ik heb hem toen medegedeeld dat ik aan het Riagg zou mededelen dat ik het had opgegeven om hem nog verder te begeleiden. Tenslotte is Louis gezwicht voor het dreigement dat hij anders zo worden opgenomen en heeft de pillen geslikt. Dr van Outheusden hiervan ' s-avonds in kennis gesteld. Afgesproken gezamenlijk op 8 december een bezoek aan Louis te brengen.
Vrijdag 2 december Bezoek gebracht aan mevrouw Schilt, maatschappelijk werkster gemeente Baarn. Haar op de hoogte gebracht van mijn begeleidingsactiviteiten van Louis. Gedaan gekregen dat Louis ondanks het feit, dat hij niet de benodigde formulieren tijdig had ingevuld, toch zijn uitkering zou kunnen blijven ontvangen.
Zaterdag 3 december Louis niet kunnen vinden. Later bleek dat hij lag te slapen in zijn caravan. De pillen voor die dag gegeven aan zijn zuster gegeven, die het dan aan zijn moeder zou geven. ' s-Avonds moeder gebeld :"Louis wilde de pillen niet slikken".
Zondag 4 december Louis bezocht rond middaguur. Hij heeft gelukkig de pillen weer ingenomen.
Donderdag 8 december Rond 5 uur bezoek aan Louis met dokter van Outheusden. Depot pillen voorgeschreven (Semap) .
Vrijdag 9 december Semap pil gegeven aan moeder die erin slaagde om Louis de pil te laten slikken.
Maandag 12 december Pillen geslikt .Van OvJ te Utrecht heeft Louis brief ontvangen dat hij verder zal worden vervolgd wegens fraude.
Vrijdag 16 december Brieven voor machtiging om zijn zaken te behartigen gebracht voor ondertekening door Louis

Zaterdag 17 december Louis heeft de brieven voor machtiging ondertekend Weer Semap pil gegeven Duidelijk verbetering in toestand
Dinsdag 20 december Vader Willem belde op dat Louis van Dr Andriesen zenuw pillen had gekregen. (lozaepamum) s-avonds bezoek met Dr van Outheusden. Hij zou Andriessen vragen om niet meer deze pillen te verstrekken .
Woensdag 21 december Brief geschrevene aan Dr Andriessen met verzoek Louis niet meer die pillen te geven
Zaterdag 24 december Semap pil gegeven. De hele week heeft hij geen pillen willen slikken Gelukkig hem de Semap (depot) pil kunnen laten slikken. Weer boze brief gestuurd aan Andriessen. Louis heeft de hele week geen pillen willen slikken omdat hij de pillen (slaappillen!) die Dokter Andriessen hem had gegeven veel beter vond.
Dinsdag 27 december Dr van Outheusden had Dr Andriessen gevraagd om geen pillen meer te verstrekken aan Louis. Volgens Dr van Outheusden had Dokter Andriessen de pillen gegeven, omdat Louis niet weg wilde gaan als hij de pillen niet kreeg!
2. Faillissement Bond van Wetsovertreders
Zaterdag 31 december Semap pil gegeven. Helaas had Louis sinds zondag de hele week geen pillen willen slikken. (vanwege "het Andriessen effect")
Einde dossier Louis Wallenbrug 1994, wordt vervolgd in 1995 en daaropvolgende jaren
---

Faillissement Bond van Wetsovertreders (deel 1)
In de volgende jaren zal steeds aan het eind van het jaar een apart hoofdstuk worden gewijd aan het het faillissement van de Bond van Wetsovertreders (BWO)

1994 BOND VAN WETSOVERTREDERS
Zaterdag 3 september heb ik een werkstuk geschreven: 200 DAGEN BESTUURSLID VAN DE BOND VAN WETSOVERTREDERS 26 februari 1994-13 september 1994
In dit werkstuk worden bepaalde documenten, correspondentie tussen gevoegd
19 februari werd ik door de voorzitter van de Bond van Wetsovertreders (BWO) Erik van der Maal uitgenodigd om op de algemene ledenvergadering van de Bond op **26 februari 1994** te Utrecht een openingsrede te houden. Ik heb toen een historische terugblik gegeven over het ontstaan van de BWO in 1971. In dat jaar heb ik na mijn gevangenisperiode in het HvB te Utrecht samen met de oprichters van de BWO (het heette toen nog BOWO) een werkstaking in het HvB te Utrecht georganiseerd. Het eerste nummer van de BOWO post (het blad van de Wetsovertreders) heb ik na mijn rede aan het bestuur van de BWO aangeboden
De vergadering verliep niet bepaald zoals het behoort. Het werd een onfrisse vertoning. De achter de bestuurstafel zittende leden beschuldigden elkaar over en weer. Ik heb de vergadering voorgesteld om een streep achter dit geruzie te zetten en over te gaan tot de verkiezing van het nieuwe Bestuur. Gezien mijn vroegere betrokkenheid met de BWO, heb ik mij kandidaat gesteld, in de hoop dat met fris bloed misschien de BWO weer nieuw leven zou kunnen krijgen. Ik heb er wel bij gesteld, dat ik maar voor een korte tijd in het Bestuur wil blijven zitten. Net zolang, maximaal een jaar, tot alles er weer gezond uit ziet. In de zaal was een zekere H. G. die zich ook wilde inzetten voor de goede zaak. Hij en ik werden gekozen. Herkozen werden de bestuursleden Jan Govers, J. van Z. en Erik van der Maal. De bestuursleden Rob Heyes en Willem-Jan Stevens hadden zich niet herkiesbaar gesteld en verdwenen uit het Bestuur. Jan van Welbergen werd niet herkozen. G. en ik spraken af dat we niets meer te maken wilden hebben met de oude perikelen en besloten met een schone lei te beginnen. Na de vergadering van 26 februari 1994 schreef ik diezelfde dag aan de voorzitter Erik van der Maal een brief met de o.m. de volgende zinnen: " Nieuwe bezems vegen schoon. Ik heb erg veel zin om mijn ad interim taak zo goed mogelijk te vervullen. We kijken niet meer om en gaan recht op ons doel af."

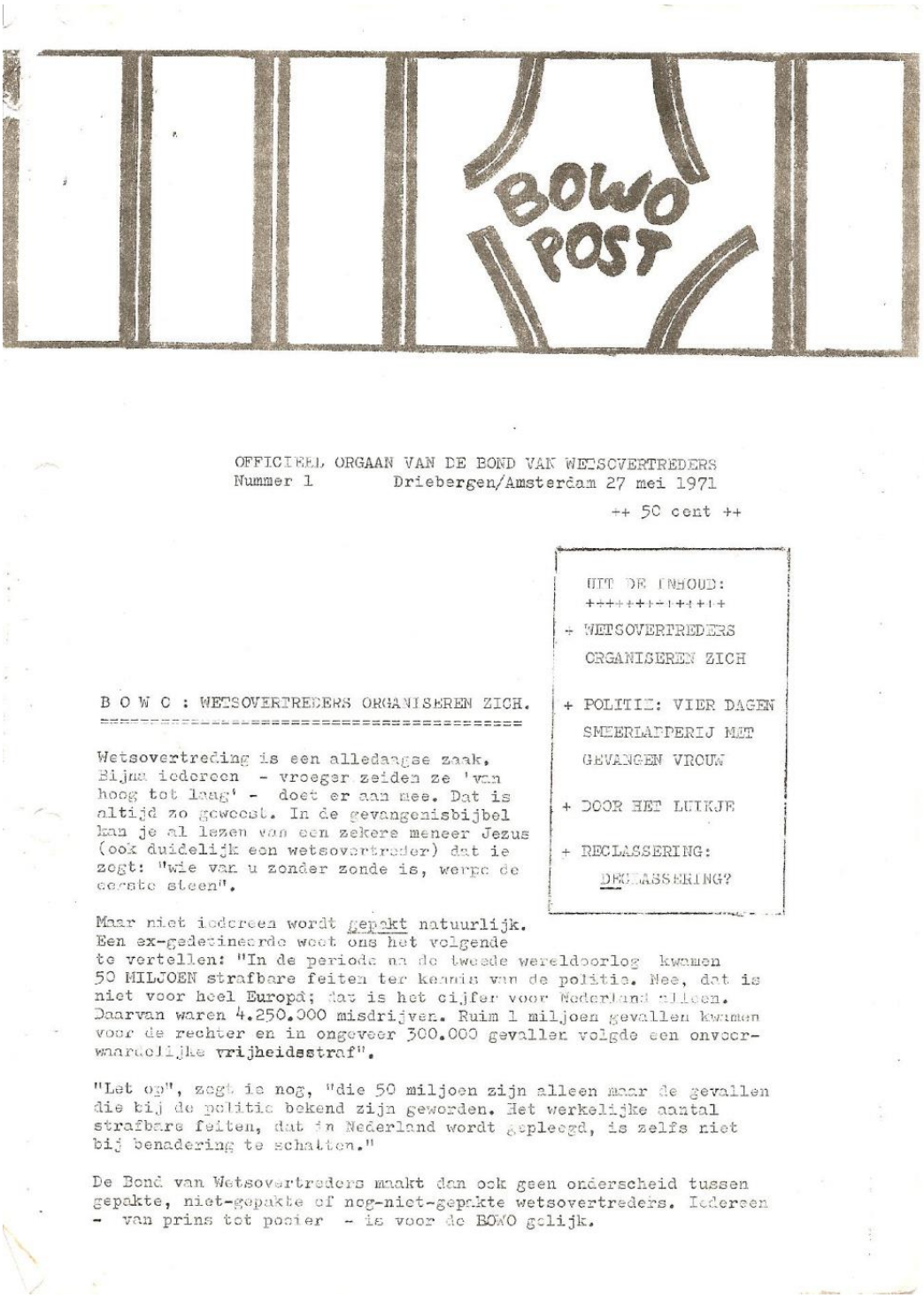

BOWO POST

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE BOND VAN WETSOVERTREDERS
Nummer 1 Driebergen/Amsterdam 27 mei 1971

++ 50 cent ++

UIT DE INHOUD:
++++++++++++++

+ WETSOVERTREDERS ORGANISEREN ZICH

+ POLITIE: VIER DAGEN SMEERLAPPERIJ MET GEVANGEN VROUW

+ DOOR HET LUIKJE

+ RECLASSERING: DEKLASSERING?

B O W O : WETSOVERTREDERS ORGANISEREN ZICH.

Wetsovertreding is een alledaagse zaak. Bijna iedereen - vroeger zeiden ze 'van hoog tot laag' - doet er aan mee. Dat is altijd zo geweest. In de gevangenisbijbel kan je al lezen van een zekere meneer Jezus (ook duidelijk een wetsovertreder) dat ie zegt: "wie van u zonder zonde is, werpe de eerste steen".

Maar niet iedereen wordt gepakt natuurlijk. Een ex-gedetineerde weet ons het volgende te vertellen: "In de periode na de tweede wereldoorlog kwamen 50 MILJOEN strafbare feiten ter kennis van de politie. Nee, dat is niet voor heel Europa; dat is het cijfer voor Nederland alleen. Daarvan waren 4.250.000 misdrijven. Ruim 1 miljoen gevallen kwamen voor de rechter en in ongeveer 300.000 gevallen volgde een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf".

"Let op", zegt ie nog, "die 50 miljoen zijn alleen maar de gevallen die bij de politie bekend zijn geworden. Het werkelijke aantal strafbare feiten, dat in Nederland wordt gepleegd, is zelfs niet bij benadering te schatten."

De Bond van Wetsovertreders maakt dan ook geen onderscheid tussen gepakte, niet-gepakte of nog-niet-gepakte wetsovertreders. Iedereen - van prins tot pooier - is voor de BOWO gelijk.

Eerste pagina van de BOWO Post 27 mei 1971

Woensdag 2 maart werd de eerste bestuursvergadering gehouden. Ik kreeg de taak om me bezig te houden met de contacten met de commissie's van gedetineerden (GEDECO'S). In samenwerking met de stagiaires zou ik een analyse maken en op basis daarvan een strategie uitstippelen.
Op **9 maart** heb ik een intern discussie stuk gemaakt : GEVANGENEN VAKBOND?, een eerste aanzet voor het maken van een analyse van bepaalde aspecten van het gevangeniswezen anno 1994. Het was uitsluitend bestemd voor het bestuur van de BWO, de twee stagiaires en het oud-bestuurslid Jan van Welbergen. We hadden uitdrukkelijk afgesproken dat we elkaar steeds op de hoogte zouden houden van al onze activiteiten op het gebied van de Gedeco's. Behalve van

Jan Govers en Erik van der Maal, heb ik tot op de dag van vandaag geen enkele reactie mogen ontvangen op mijn discussiestuk. Zelfs bleek later dat Jan van Welbergen mijn stuk niet eens had ontvangen.
Woensdag 9 maart Intern discussiestuk GEVANGENEN VAKBOND ?
Inhoudsopgave: Woord Vooraf: "Niets nieuws alleen anders" Geen gunst maar recht. Samenvatting gebeurtenissen in huizen van bewaring, 1943,1971,1976.Functionering commissie "gedetineerden"
Communicatie Minister van Justitie Directeur Gevangenis. Censuur.23 Bijlagen
Deze nota is een eerste aanzet voor het maken van een analyse van bepaalde aspecten van het gevangeniswezen anno 1994, in het bijzonder in vergelijk tot wat er in de laatste halve eeuw veranderd is. De analyse zal toegespitst worden op wat de grondrechten (recht van vereniging en vergadering art 8,9 van de Grondwet) van de gevangenen zijn. Ook zal worden nagegaan waarom voor de gevangenen alleen individueel en geen collectief klachtrecht bestaat. Dit is een intern discussiestuk uitsluitend bestemd voor het bestuur van de BWO, Nicole, Danielle. Graag schriftelijk commentaar aan Tom

WOORD VOORAF "NIETS NIEUWS ALLEEN ANDERS"
Enkele feiten,die gezien de tegenwoordige verrechtsing van onze samenleving de moeite waard zijn om uit het verleden op te roepen.
Dank zij Nederlands kapitaal kon in 1920 de wapenfabrikant Gustav Krupp de verdragen van Versailles ontduiken en weer een wapenindustrie opbouwen. Hij hielp Adolf Hitler met financiële steun aan de macht in 1933. In juli 1921 diende de Duitse wapenfabrikant Gustav Krupp een claim in tegen Engelse wapenfabriek Vickers in Sheffield van 260.000 Engelse ponden voor het gebruik van het Krupp-Patentzunder (slaghoedjes) tijdens de Eerste Wereldoorlog. Vertaald naar de slagvelden had hij begroot dat de Engelsen 4.160.000 granaten hadden afgevuurd waarmee hij bij elke twee granaten een Duitser had gedood. De zaak werd verwezen naar het Anglo-German Mixed Arbitration Tribunal. In 1924 werden hoorzittingen gehouden. In augustus 1926 werd een compromis bereikt en Vickers heeft Krupp 40.000 engelse ponden ,uitbetaald, aangezien Vickers volhield slechts 640.000 granaten te hebben gebruikt en vertaald betekende dit niet zoals de Duitsers beweerden 1/2 dode Duitser , maar vier doden per granaatschot! (zie voor meer gegevens : The arms of Krupp 1597-1968 door William Manchester, Bantam Books 1968)
In 1938 stond, in het Handelsblad als kop boven een artikel : "De rede van Hitler biedt weinig houvast." 2 jaar later (1940) kregen ze in Rotterdam meer houvast
Weer 44 jaar later lezen we de uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen van 2 maart 1994 :" Extreem-rechts tweede stroming in Rotterdam" (13.7 % van de stemmen).
Deze gegevens maken de mens niet bepaald vrolijk. Maar we zullen een poging doen om een kritische analyse te maken van een bepaald aspect van onze samenleving, om misschien hieruit een bepaald inzicht te krijgen in het wonderlijke verschijnsel van onze menselijke samenleving, dat er altijd een heersende klasse is die zich bepaalde gedragingen aanmatigt die voor de rest niet van toepassing zijn.

GEEN GUNST MAAR RECHT
De franse filosoof Michel Foucault heeft eens gezegd. De vier machtsmiddelen waarmee de heersende klasse zich bediend zijn : Justitie, Gezondheidszorg, Kennis en de Media. Één van deze machtsmiddelen van de heersende klasse: het justitiële apparaat/willen wij aan een nader onderzoek onderwerpen. We zullen ons in eerste instantie beperken tot het gevangenissysteem, en wel in het bijzonder op een bepaald aspect: "Wat zijn de grondrechten van de gevangenen, die in het eerste hoofdstuk van de Grondwet zijn opgenomen en wel in het bijzonder wat het recht tot vereniging, vergadering en betoging (artikel 8 en 9)".Het is duidelijk dat indien dit niet verder in wetten en bepalingen nader wordt omschreven de deur openstaat voor de meest onderdrukkende vorm die de heersende klasse ter beschikking staat: HET VERLENEN VAN

GUNSTEN. Indien men zich niet naar de normen van de heersende klasse wenst te gedragen, kunnen de verleende gunsten onmiddellijk worden ingetrokken. Door deze dreiging eet men uit het handje met de gedachte aan het Nederlandse gezegde : "Diens brood men eet diens woord men spreekt."
Het doel van ons onderzoek is om na te gaan of in de gevangenis de gevangenen in alle gevallen het genadebrood moeten eten of dat er bepaalde rechten zijn verworven waarop men kan terugvallen, en vervolgens op bepaalde beroepsmogelijkheden kan aanwenden. In alle nota's van de overheid die we bij onze analyse tot nu toe de revue hebben laten passeren zijn we niet veel over deze materie te weten gekomen. (Taak en toekomst van het Nederlandse Gevangeniswezen,Tweede Kamer , zitting 1981-1982, 17 539,nrs. 1-2,3; Werkzame Detentie, beleidsnota voor het gevangeniswezen, Tweede Kamer, vergader jaar 1993-1994,22 999, nrs. 10-11) der staten).
In het Bajesboek vierde druk (uitgave papieren tijger 1992) " Er is nog een lange weg te gaan, voordat deze grondrechten in volle omvang zullen kunnen worden uitgeoefend. Juist de ontwikkeling van vakvereningsrechten voor gedetineerden(red. gevangenen) zou een aanzet tot emancipatie (red. geestelijke bevrijding) van deze groep kunnen zijn". Uitgegaan moet worden van een tweedeling in de gevangenis : personeel en gevangenen. Het belang van het personeel is er voor te zorgen dat alles zo gladjes mogelijk verloopt (rust en orde), terwijl de gevangenen bepaalde grondrechten willen behouden. Niet alleen de muren, gesloten deuren maken het duidelijk, dat zij gevangen zijn maar ook de macht van het justitiële apparaat waar tegen over zij vrijwel machteloos staan. Daarbij te bedenken dat één van de kenmerken van ons gevangenistoepassing is de strikt individuele "behandeling".Indien een gevangene wil klagen tegen een bepaalde in zijn of haar ogen misstand, hoe verloopt dan zo'n klacht procedure? Als de klacht bij de Commissie van Toezicht komt (een instantie die geen baas boven zich heeft en de onafhankelijke rechterlijke machtsinstantie moet vertegenwoordigen). Vandaar dat in de door deze commissie ingestelde Beklag; commissie één van de drie personen een rechter moet zijn .
Als de beklag: commissie de klacht verwerpt kan de klager zich richten tot een ander los hier van staand extern adviesorgaan: de Centrale Raad voor Rechtstoepassing. Deze Raad benoemt een BeroepsCommissie (BC). De uitspraken van deze commissie zijn bindend en staan boven(hiërarchisch) de uitspraken van de beklagscommissie Als de Beroeps Commissie de Beklag Commissie ongelijk geeft kan deze Commissie niet meer hiertegen in beroep gaan. Het kan dan ook gebeuren dat op zo'n manier de directeur van een gevangenis ongelijk krijgt.
Let wel het recht om te klagen blijft altijd beperkt tot een individuele klacht. Vandaar dat er onder de gevangenen een duidelijke behoefte is ook om hun collectieve klachten uitdrukking te kunnen geven. Een uitkomst zou zijn wanneer ze hun klachten zouden kunnen spuien bij een door hun verkozen en samengestelde vakbond, die dan de klachten kan doorgeven aan de Commissie van Toezicht. Nu zo'n vakbond er niet nog niet .Zo is het voor een ieder beter om strikt van voor zijn eigen belang op te komen. Je leven wordt er niet beter op als je voor je mede-gevangenen opkomt. Het gezegde: "Ieder voor zich en God voor ons allen", geldt niet alleen voor gevangenen maar ook voor het personeel, iets wat ze dus gemeenschappelijk hebben. Het is juist op basis van dit gemeenschappelijk belang dat het voor beide genoemde partijen beter is dat men aan de gevangenen een zekere wettelijk vastgestelde verantwoordelijkheid geeft, dwz het recht om een vakbond van gevangenen in het leven te roepen. (GEVANGENEN VAKBOND). Maar juridisch zijn er vele voetangels en klemmen. Het probleem ligt vastgelegd in artikel 15 vierde lid van de grondwet.
"Hij aan wie rechtmatig zijn vrijheid is ontnomen kan worden beperkt in de uitoefening van het grondrecht van vergadering en vereniging voorzover deze zich niet met de vrijheidsontneming verdraagt". Prof mr Th. W. van Veen is van mening dat door de overheid niet kan worden aanvaard, dat gevangenen collectieve belangen hebben, die zij mogen verdedigen tegen de leiding van de gevangenis. Er is volgens hem geen ruimte voor machtsvorming door vereniging en vergadering . Professor van Veen is zelfs van mening dat gevangenen hun in de grondrecht

verankerde recht van vereniging en vergadering niet mogen uitoefenen. Haaks hier tegenover staat gelukkig de uitspraak van de Hoge Raad,dat de gevangenen dit grondrecht wel hebben, alleen dat het door de directie beperkt kan worden door het bovengenoemde artikel 15 lid 4. Haal uit je winst.
Op 25 juni 1983 heeft de Hoge Raad twee uitspraken gedaan (NJ 1983, nrs 295 en 296) over deze grondrechten. De Hoge Raad erkent het recht van vergaderen en vereniging door gevangenen, met die beperking dat de directeur die rechten kan beperken , mits· zij daar goede argumenten voor aanvoert. Het is dan aan de Beroepscommissie zich te buigen of de directie het al dan niet goed heeft gehandeld. In 1984 heeft een Beroepscommissie de argumenten van de directie niet ontvankelijk verklaart. Een uitspraak van de Beroepscommissie was in 1984:
" Met name als bezwaren van organisatorische aard van de kant van de directie door nadere afspraken zouden kunnen worden ondervangen, is naar oordeel van BC (red. Beroepscommissie) 27 december 1984 ,A 161/84,PI 1985,nr 22, m.n. C. Kelk, een afwijzende beslissing van de directie met betrekking tot het recht van vergaderen onredelijk te achten gezien art.15 lid 4 GW (Grondwet)"
Maar in deze gevallen blijf je weer afhankelijk van de Beroepscommissie. Je moet wel een heel sterk argument hebben om deze heren en dames zo ver te krijgen dat de directie wordt teruggefloten. In de praktijk komt het er echter op neer dat de Directie heel veel macht heeft. Hierbij komt ook nog de situatie , die we later in ons historisch overzicht
In een praktijk voorbeeld zullen we beschrijven, dat de communicatie tussen de Directie van een Gevangenis,en het Ministerie van Justitie Directie van het Gevangeniswezen), dikwijls ten nadele van de gevangenen, bijzonder veel te wensen overlaat. Let wel dit geldt voor die instanties en personen buiten de gevangenis die opkomen voor de belangen van een gevangene. Wordt deze klacht gericht aan het adres Ministerie van Justitie dan wordt men al spoedig doorverwezen naar de Directie van de Gevangenis. Richt men zich met een bepaald verzoek tot de Directie dan wordt men doorverwezen naar het Ministerie van Justitie. In onze naar voren gehaalde gevallen blijkt ook nog dat de uitspraken van deze twee instanties tegenstrijdig kunnen zijn. Wie is hier van de dupe : de gevangene. Het bekende systeem van het kastje naar de muur. Voor Justitie werkt dit systeem van afschuiven bijzonder effectief. Soms zijn er goedgunstige gevangenisdirecties die veel van de wensen van de gevangen tegemoet komen, maar het woord "goedgunstig" geeft goed weer hoe de de directie van de gevangenis alle kanten uit kan gaan. Gunsten kan je geven maar ook weer afnemen, zonder hier nader uitleg aan te hoeven geven. Wat is ons eerste streven zal zijn :"Bajusgunst moet omgesmeed worden tot Bajesrecht"
In dit verband wil ik een samenvatting geven van gebeurtenissen, die ik heb meegemaakt sinds 1944, nu een halve eeuw geleden die een beeld geven in bepaalde aspecten die ik hierboven heb geschetst.
De oppermacht van de directie van de gevangenis, die door het verlenen van gunsten zijn gezag kan handhaven. Door deze subtiele vorm van repressie~ wordt de gevangene gedwongen voor zijn eigen belang op te komen en de directie naar de mond te praten om geen verder moeilijkheden te krijgen in zijn toch al zwakke positie. Het collectieve belang kan hem gestolen worden.
Na dit historisch overzicht willen we nagaan of er inderdaad in de laatste tijd verbeteringen of veranderingen zijn opgetreden. Daartoe zullen we ons in eerste instantie moeten wenden tot de Minister van Justitie en zijn ondergeschikten, alsmede wat er in praktijk van hun bepalingen terecht komt, door de ervaringen van gevangenen op te tekenen. Pas na deze analyse, kunnen we ons een beeld vormen hoe de rechten van de gevangenen, verankerd in onze grondwet, anno 1994 er voor staan. Vervolgens zullen we trachten een juridisch raamwerk te maken waarin het mogelijk zou moeten zijn om een Gevangenen Vakbond op te richten. Bij navraag bij het Ministerie van Justitie hebben we nagegaan welke personen we moeten benaderen om ons doel te bereiken.
Het Werkschema ziet er als volgt uit: Minister van Justitie staatssecretaris Secretaris -Generaal,

Directoraal- Generaal Jeugdbescherming en Deliquentenzorg ,Hoofd directie Deliquentenzorg en Jeugdinrichtingen Waarnemend Hoofd A Afdeling Juridische Zaken (nu nog mr dr E.H.M Hirsch Ballin) (mr A. Kosto) (mr G.J.van Dinter) (mr H.B. Greven) (drs L. Elting (mw mr.drs. E.G.S. Jongeneel)
We zullen in strikt hiërarchische lijn van boven naar beneden onze plannen voor het instellen van een vakbond voor gevangenen naar voren brengen.
Voor onze toekomstige werkzaamheden putten we inspiratie uit de ideeën van Thomas Mott Osborne. In 1913 begon hij in de Verenigde staten met de hervorming van het gevangenis stelsel. Osborne wilde met zijn experimenten duidelijk maken dat gevangenen door het besturen van elkaar ook zich zelf leren besturen. Onze werkhypothese is dan ook dat door het ontwikkelen van verantwoordelijkheidsgevoel bij de gevangenen dit decriminaliserend effect zal gaan bewerken.
Het huidige Justitie beleid betreffende het gevangeniswezen - daarbij bijgestaan door de media en de publieke opinie - is bezig met de fabrikage van menselijke tijdbommen. Bij het het ontploffen. van deze bommen wordt de roep om meer repressie weer groter en zie daar we zijn niet ver meer af van het moment dat Rotterdam geen 13.7 % centrum democraten in de gemeenteraad hebben maar meer dan 50% (Hitler had slechts 40% nodig om op legale wijze gekozen te worden tot Reichskanzler).
Als het beleid van de Minister van Justitie zo door gaat kunnen we in ieder geval eerder de bevrijdingsdag vieren dan als we een halt toe roepen aan de verloedering van onze samenleving door het geven van meer verantwoordelijkheid aan het individu van onze samenleving.

SAMENVATTING GEBEURTENISSEN IN HUIZEN VAN BEWARING 1943,1971 en 1976
Wegens het niet ondertekenen van de loyaliteitsverklaring aan de Universiteit van Amsterdam werd ik op 23 september 1943 ingesloten in het politiebureau van Apeldoorn en een paar dagen later als gevangene ZZ 3860 ingesloten in het Huis van Bewaring van Arnhem. Tijdens mijn verblijf werd ik betrapt op het smokkelen van briefjes en verdween in een strafcel, De gevangenisdirectie en bewaarders waren in dienst van het Nederlandse justitiële apparaat en waren gehoorzaam aan de Nederlandse regelgeving.
Pas 2 december 1943 kwam ik onder de Duitse gevangenis directie in het "Polizeiliches Durchgangslager Amersfoort" in blok 6, onder nr 3720. Ik moest voor de Nederlandse Seintoestellen Fabriek (NSF is een afdeling van het Philips concern) radio onderdelen solderen. 9 maart 1944 (vandaag een halve eeuw geleden) vrijgelaten en op transport naar Duitsland gesteld. Dit was mijn eerste gevangenis ervaring in een Nederlandse gevangenis. De tweede kwam 28 jaar later. Wederom, net zoals in 1943, wilde ik geen loyaliteitsverklaring aan de Universiteit van Amsterdam "tekenen" (Maagdenhuis bezetting). 20 april 1971 werd ik ingesloten in Huis van Bewaring Utrecht, cel B 1/18, nr B 1050.

FUNCTIONERING COMMISSIE GEDETINEERDEN
23 mei 1971 brief aan minister van justitie geschreven over geestdodende arbeid. De minister medegedeeld dat ik dan ook niet naar behoren deze werkzaamheden kan uitvoeren , omdat ik deze in strijd acht met de beginselenwet. Afschrift aan Directeur Hvb en Commissie van Toezicht.
25 mei begonnen met werkstaking. Op 26 mei een schrijven aan de Directeur van het Huis van Bewaring om hem uiteen te zetten dat de aard van arbeid in het Huis van Bewaring moet verrichten in strijd acht met een aantal artikelen (38 en 51) van de wet Beginselgevangeniswezen. Brief van de directeur (geen datum) : "Heer de Booij De opgelegde maatregel valt onder artikel 100 punt g. Groeten (was getekend door Kroes) " Dit artikel houdt in : onthouding van lectuur, van het gebruikmaken van kantine of van andere voorrechten voor ten hoogste vier weken (apart luchten in tijgerkooien, geen recreatie). Geen antwoord van brief naar Minister van Justitie:23 mei 1971. Ontslagen uit huis van bewaring 9 juni 1971.

Van buiten af werkstaking georganiseerd op 22 juni 1971, om te protesteren tegen aard en beloning van verplichte werkzaamheden. Op de dag van de staking schrijven de gezamenlijke gedetineerden een brief aan de Minister van Justitie om hem te vragen ander soort werk en beloning, omat een uitermate primitieve soort van arbeid een regelrechte inbreuk wordt gemaakt op de Beginselen wet en de Gevangenis maatregel. Uitermate boeiend zijn de laatste twee alinea's: " Wij hebben ernstig overwogen om middels een werkstaking en andere ongeregeldheden opnieuw aandacht te vragen voor onze abominabele werksituatie, maar het zeer welwillende en begripvolle beleid, dat onze directeur Kroes de laatste maanden heeft gevoerd, deed ons de democratische weg van een ordelijke petitie kiezen. wij willen de Directeur tonen, dat wij de goede wil en het vertrouwen , dat hij ons geeft, waard zijn ... De hevigheid van ons ongenoegen over de soort werk en de beloning zijn daar echter niet minder om. Hoogachtend, De gezamenlijke gedetineerden".
De staking was daarmee gebroken, op een paar koppige gevangenen na, die in. hongerstaking zijn gegaan. Een van die koppige gevangene J.E schreef mij - via een gesmokkelde brief,dd 23 juni 1971 de volgende zinnen: "Hallo Tom, Heb je briefjes ontvangen over de muur. Schitterend kon niet beter. Ik moest bij de directeur op het matje komen hij zij dat er niet gestaakt werd, maar zo als ik al zei staakte er 15 man. Hij zei ook wilt U nu een keer ophouden om telkens te schrijven via het andere kanaal, ik heb hem uitgelegd zolang er brieven achter gehouden worden door u, zal ik het fijn via het andere kanaal moeten doen. Tom. ik moest maandag 21 juni ook hij bij hem komen om dat een gevangene geluld had en hij zag het gevaar,hij zij als volgt mijnheer Ebeltjes als er dinsdag gestaakt was geworden had ik de knokploeg er bij ,gehaald. ik zij dat hij een flinke kerel was en ik moest weer weg. Tom geloof me er werd dinsdag door 15 man gestaakt het zijn maar een stel lullen hier, want iedereen denkt om zijn baantje .. "
De commissie van gedetineerden schrijft nog een week later op 1 juli aan de directie van het Huis van Bewaring te Utrecht de veel zeggende brief:
"Mijne Heren Wij hebben door een nauwe prettige samenwerking in korte tijd een aanzienlijke verbetering met de Heer Kroes bereikt, niet alleen van de leefbaarheid van binnen dit gesticht voor de gedetineerden maar evenzeer van het algemeen klimaat en van de relaties tussen de gedetineerden en het personeel. Eclatante bewijzen hiervan zijn wel de als werkstaking geplande demonstratie, die door onze tussenkomst tenslotte in een bijzonder gedisciplineerde petitie gestalte heeft gekregen en daarna de in alle opzichten geslaagde , geheel door ons verzorgde ontspanningsavond van gisteren. In onze ontmoeting gisteren is ons echter gebleken, dat U anders dan de heer. Kroes(klaarblijkelijk na alle spanning met vakantie red.), moeilijk een voortgaande verbetering van de leefbaarheid in zo'n snel tempo kunt of wilt toestaan. Het gaat ons zeer ter harte dat de opgaande lijn, die de leefbaarheid hierbinnen en de onderlinge relatie geëntameerd was, niet doorgetrokken kan worden., Het meest eenvoudige voorstel was voor U al een struikelblok. Het lijkt ons verstandiger onze regelmatige besprekingen enige weken uit te stellen. Hoogachtend de Commissie van gedetineerden"
Het is nauwelijks overbodig om hier verder commentaar op te geven, het geeft wel argumenten voor onze werkhypothese dat de repressie in de gevangenis(en ook daarbuiten) bestaat uit het afschuifsysteem en dat verleende gunsten weer ingetrokken kunnen worden.
3 juli 1971 bereikte mij van een gevangene uit het HvB van Utrecht een brief geschreven die was gericht aan alle gedetineerden . Het lijkt me van belang om deze brief in zijn geheel over te nemen, omdat het wel eens een document van grote waarde zou kunnen zijn en als basis zou kunnen dienen voor het toekomstige manifest bij de oprichting van de Gevangenen Vakbond.
"Utrecht 3-7-'71 Aan alle gevangenen, Het is velen van U bekend dat in dit huis van bewaring een commissie van gedetineerde in zekere mate werkzaam is. Het is ook vele van U bekent dat deze commissie op zeer ondemocratische wijze gekozen is. Een veel gehoorde klacht is dat de huidige commissie teveel op eigen belangen let. Hier willen wij verandering in zien te brengen , en wel op de volgende wijze. Ten eerste, een commissie samen te stellen die op een zo eerlijke mogelijke wijze gekozen is d.i. door middel van een te houden stemming. Ten/tweede een regelmatig

contact te onderhouden van commissieleden en alle gedetineerden. Ten derde , alle pas aangekomen gedetineerde binnen enkele dagen in te lichten over de werkwijze van de betreffende commissie en een korte samenvatting te geven over de gang van zaken in het algemeen. Verders naar het luisteren van klachten en suggesties die o.i juist in het beginstadium veel waarde hebben . Ten vierde , de mogelijkheid te scheppen om elke twee maanden een nieuwe commissie samen te stellen d.m.v. een verkiezing, en een soort krant uit te geven waarin iedereen zijn eventuele grieven in af kan laten drukken, deze krant moet natuurlijk volkomen onafhankelijk staan van de commissie . Bent U het hiermee eens? Vul dan onderstaande bon in en geef deze af aan reiniger deze zal dan zorgen dat deze op bestemde plaats aankomt. Ik ben het met bovenstaande eens en zou graag zien dat dit gerealiseerd zou worden. Hoogachtend D. J. W. A 1/9"
Van belang is om te zien dat zijn aanhef is "aan alle gevangenen", zo voelen zij zich en niet in de brief genoemde conventieele verhullende term van gedetineerden. Deze zelfde man schreef mij een brief op 7 september vanuit het Huis van Bewaring te Utrecht met de eerste veel betekende zin:
"Beste Tom. Deze morgen heb ik van de huismeester mondeling moeten vernemen dat je een brief naar me geschreven heb, waarvoor natuurlijk mijn hartelijke dank. Lezen mocht ik hem echter niet, daarvoor ben je zoals je zelf wel weet niet mondig genoeg meer voor, zodra je de sleutels van de justitie hoort rinkelen. Daarom zit ik nu zoals je wel begrijpen zult in een soort vacuüm terug te schrijven , maar ze hadden mij geen groter plezier kunnen doen, want hieruit blijkt weer hoe belachelijk en willekeurig het systeem is waar uit ze te werk gaan .... Tom, dit was het wel weer zo'n beetje, de zeventiende ga ik de hele avond zitten grinniken om het feit dat ik dan na een paar uur oud en wijs genoeg geworden ben om jou brief te mogen lezen.
met hartelijke groeten A 3l9 D.J W. "(De zeventiende kwam hij vrij! red.)

COMMUNICATIE MINISTER VAN JUSTITIE- DIRECTEUR GEVANGENIS
22 november 1971 schreef ik aan de Minister van justitie een brief met het verzoek om kerstpakketjes aan gedetineerden te geven, betaald uit de opbreng van de verkoop van door een gedetineerde getekende briefkaarten. De geldelijke opbrengst zouden wij dan overmaken op de rekening van Justitie die dan pakketjes zouden kunnen kopen en de tekenaar en zijn medegevangen een "verlichting" van hun straf tijdens de kerstdagen zouden kunnen laten ondergaan. Tegelijkertijd schreef ik een brief aan de directeur van de gevangenis van Arnhem met de vraag om de tekenaar een bezoek te brengen in gevangenis van Arnhem.
10 december 1971 antwoord op de brief aan de Minister, getekend door de staatssecretaris Drs P Allewijn. Hij sprak zijn waardering uit voor het plan van de kerstkaarten actie. Hij verzocht mij contact op te nemen met de directeur van de penitentiaire inrichting. De adjunct-directeur D.E. Saalink weigert medewerking zolang de Minister van Justitie niet met een andere regeling komt, want "ex-gedetineerden" mogen geen contact onderhouden:
16 december 1971 schreef ik wederom aan Minister van Agt om toch mogelijkheden te zoeken om de actie te laten doorgaan, waar hij in eerste instantie zo welwillend tegenover stond. Aardig detail: De geestelijke verzorgers van het Humanistisch verbond, die in eerste instantie hadden toegezegd om de pakketjes binnen te brengen]zijn terug gekomen op hun gedane toezeggingen(Diens brood ...)
Taal noch teken van de Minister, zodat wij op eerste Kerstdag de pakketjes over de muur hebben gegooid van de Gevangenis van Arnhem (deze pakketjes zijn door de directie in beslag genomen waarde f 439). Na deze actie zijn we op huisbezoek gegaan bij de Minister van Justitie van Agt in Heiligland. Hij ontvangt ons hartelijk en staat ons toe om gedurende twee uur hem alles te vertellen over onze denkbeelden(grieven) aangaande het gevangeniswezen. Deze sessie werd bijgewoond door een fotograaf en een verslaggever van de Arnhemse Courant. Ook maakten wij een bandopname van het gesprek.

CENSUUR
Wegens het vernielen en ontvreemden van een VVD verkiezingsbord in Baarn werd ik veroordeeld tot 1000 gulden boete of 40 dagen hechtenis zodat me liet insluiten op 20 october 1976 in het huis van bewaring I te Scheveningen reg.nr 3807 Tijdens mijn verblijf schreef ik een toneel stukje (integraal geplaatst in de bajes krant febr 1977) 22 nov schrijf ik aan de directie van het huis van bewaring tnv de sociaal kultureel werker(SKW) Boon, een brief waaruit enkele zinsnede:" "Mijn toneel stuk werd afgewezen. Ik wees op artikel 42 van de beginselenwet waar wordt gesproken, om er naar te streven om initiatief en uitvoering van ontwikkelen en ontspanning zoveel mogelijk van de onder de gedetineerden aanwezige krachten gebruik te maken. In art 81 van de gevangenismaatregel wordt daar echter met geen woord over gerept. Ik signaleerde dat de SKW inderdaad uitgaat van de gevangenismaatregel. De reactie van de SKW Boon was:" Behoudens enkele schrijffouten moet ik toch toe geven dat u het een en ander leuk overgeschreven heeft. Toch zou ik als ik U was alles nog eens goed nalezen. U geeft een nog al eenzijdige belichting, over welke strijd heeft U het eigenlijk. Technisch gesproken lijkt het een onhaalbare zaak om dit op te voeren. Het zou betekenen dat iedere speler een hoofdstuk uit het wetboek van strafrecht zou voorlezen. U kunt toch niet verwachten dat U hiermee het publiek zult boeien. Hoogachtend J. Boon. Soc. kult werker ".
Met kerstmis hebben we de directeur van het HvB te Scheveningen de heer Scheen in een schril daglicht te plaatsen door een briefkaart, zogenaamd afkomstig van hem zelf, aan verschillende instanties en gevangenen te versturen.
26 december kreeg ik uit de gevangenis van een gevangene R.M.J.P. een brief waarin wel aardige zaken staan: " Er is hier nogal paniek veroorzaakt toen jouw kerstkaart kwam. Ze hebben bij alle jongens die van jou een kaart ontvingen de cellen nagekeken. Ze hebben zelfs de recherche ingeschakeld maar toen die met artikel 29 geconfronteerd werden, hadden ze het al gauw gezien. Er is ook nog een beetje paniek geweest over dat toneel stuk want bij D. hebben ze het in beslag genomen en ook nog twee brieven die hij aan jou wilde sturen." .
31 december ontving ik van de gevangene W.L.D. uit het HvB te Scheveningen een brief waarin enkele veel betekende zinnen in voorkomen nl over de paniek die het bewuste toneelstukje heeft veroorzaakt.
"Zo je ziet is dit mijn derde brief aan je. Mijn eerste, die van 17.12. is ingehouden wegens iets in de inhoud. Die krijg ik bij ontslag. De tweede brief is ook ingehouden. Je schrijft dat de geruchten je bereikte : dat iets van mij in beslag is genomen. Ja, ik moest je toneelstukje afgeven en in verband daarmede sprak de directeur over opruiende taal en over het afnemen van mijn schrijfmachine en over vleugel D. Ik ben toen door de knieën gegaan en het toneelstukje .afgegeven":
Tot zo ver de korte opsomming van enkele gebeurtenissen tussen september 1943 en 31 december 1976.
De belangrijkste punten waren:
1. de functionering van een commissie van" gedetineerden"
2. de communicatie tussen het Ministerie van Justitie en de Directeur van een gevangenis
3. de functionering van een sociaal kultureel werker
Samenvattend kunnen we stellen dat het bijzonder belangrijk is om na te gaan hoe anno 1994 deze drie aangehaalde onderwerpen momenteel functioneren. Nader onderzoek zal dit moeten aantonen. Tom de Booij

Op **Donderdag 17 maart** zou er een hoorzitting over de nota van staatssecretaris Kosto "Werkzame Detentie" voor de vaste commissie van Justitie van de Tweede kamer worden gehouden waarbij de BWO was uitgenodigd. J. v.Z. zou een verhaal schrijven en de BWO op die dag vertegenwoordigen. Toen bleek dat J. v.Z. zich niet aan zijn afspraak had gehouden om het verhaal te houden, moest ik hals over kop een reactie schrijven op de nota van Kosto: "Werkzame Detentie". Op dezelfde dag, als de hoorzitting van 17 maart, heb ik s-nachts om drie

uur ml]n verhaal gefaxt. Namens de BWO heb ik dit verhaal tijdens de hoorzitting nader toegelicht.(Tweede Kamer der Staten-Generaal, vergaderjaar 1993-1994, 22-999, nr 12)

Donderdag 17 maart Tweede Kamer der Staten-Generaal.. Gedeelten van het verslag van de Hoorzitting gehouden over de nota "Werkzame Detentie" Voorzitter is Mevrouw Swilders-Rozendaal.

Bond van Wets-overtreders Belangen Overleg Niet-Justitie gebonden Organisaties (BONJO)

De **voorzitter:** De laatste weken voor een reces, dus ook voor het komende paasreces, heerst er altijd een hectische sfeer in dit gebouw. Dat verklaart de afwezigheid van sommige fracties. Dat heeft dus niets te maken met een gebrek aan belangstelling. De fracties van D66 en Groen Links zijn weliswaar niet achter de tafel vertegenwoordigd, maar hun medewerkers zijn wel degelijk aanwezig en zullen alle relevante opmerkingen noteren en doorgeven aan de fracties. Ik constateer dat de heer De Booij hier aanwezig is namens de Bond van Wets-overtreders. De heer Van der Maal is aanwezig voor het Belangen Overleg Niet-Justitie gebonden Organisaties (BONJO).

De heer **Zijlstra** (PvdA): Voorzitter. Er zijn geen brieven. Klopt dat? De heer **De Booij:** Ik heb vannacht om drie uur de stukken gefaxt. Dat was afgesproken met de secretaresse. De **voorzitter:** Dat klopt.

De heer **Korthals** (VVD): Voorzitter. Ik stel voor dat de vertegenwoordigers in het kort aangeven wat er in die stukken staat. Wij hebben ze namelijk nog niet gelezen.De heer **De Booij:** Voorzitter. Ik heb zelf een detentieverleden tussen de jaren 1943 en 1976. Ik kan dus spreken uit eigen ervaring tot 1976. In 1971 heb ik meegewerkt aan de oprichting van de Bond van Wets-overtreders. Ik ben kort geleden in het bestuur benoemd. Vanuit die functie - uitgaand van mijn eigen ervaring en van de belangen van de Bond van Wets-overtreders - heb ik een stuk geschreven, een stuk dat ik gisteren aan u heb gefaxt. Daarin ga ik in algemene zin in op de nota. Ik geef daarbij aan wat mij het meeste heeft geboeid en geraakt. Allereerst ga ik in op de hoofdpunten, de drie punten die beginnen met "veilig", "menswaardig" en "doelmatig". Mijns inziens is de volgorde verkeerd. Daaruit lees ik dat in de nota primair is uitgegaan van de veiligheid. Ik zit nu tegenover de wetgevende macht, die er naar mijn oordeel bekaaid van af komt. Immers, pas op pagina 8 wordt iets over de wetgeving gezegd. Er wordt gesproken van veiligheid en regime. U heeft hierover zojuist gesproken met de directeuren van gevangenissen en met de verenigingen die de belangen van het personeel behartigen. Wij behartigen de belangen van de gedetineerden of, beter gezegd, de gevangenen. "Gedetineerden" is toch eigenlijk een verhullend woord. Het gaat om gevangenen. Er is duidelijk sprake van een tweedeling in onze maatschappij. Ook kamerleden en pers maken zich daar schuldig aan. Wij kunnen meteen zien of iemand achter de deur heeft gezeten of niet. Wij hebben het echter uitsluitend over bewaarders. Het is heel merkwaardig dat sommige mensen die daar niet zijn geweest, spreken van "bewakers". Daar ligt het essentiële verschil. Wat wij in deze nota duidelijk zien - en dat is zojuist ook al gezegd - is, dat de positie van de bewaarder door de omstandigheden als het ware gaat afglijden en dat hij een bewaker wordt, een cipier. Dat die tendens zich voordoet, heb ik ook in het stuk aangegeven. Dit punt is echter aan de orde bij de resocialisatie en als wij het hebben over de Beginselenwet. Er is na de oorlog gestreden om op dit punt tot verbetering te komen, vooral omdat veel mensen, zoals ook ik, in een concentratiekamp hebben gezeten. Die hadden dus al achter de deur gezeten. Die mensen weten hoe belangrijk het sociale contact met de bewaarders is. Als je in de bajes komt, wordt je ook geleerd dat er twee soorten bewaarders zijn: slechte en hele slechte. Dergelijke uitlatingen horen echter bij het jargon van de gevangenis. Tegen de leden van deze commissie zeg ik, dat het contact tussen de bewaarder en de gevangene van cruciaal belang is. Daarom denk ik aan een geheel andere werkwijze. Wij kunnen uitgaan van doelmatigheid. Dat doe ik in mijn stuk ook*:* Vervolgens spreken we over werkzame detentie, want daar gaat het hier uiteindelijk om. Ik denk in dit verband aan een gevangenismaatregel die mij is opgelegd, omdat ik in 1971 weigerde zakjes te plakken. Domela Nieuwenhuis had het 108

jaar geleden beter, want hij mocht in hetzelfde HVB vertaalwerk doen. Ik mocht echter zakjes plakken. Er kon wel ander werk gedaan worden, maar dat mocht niet. De Beginselenwet werd buiten werking gesteld en ik kreeg de gevangenismaatregel ex artikel 100, punt g, opgelegd. Dit betekent geen recreatie en een ijzeren kooi, afgelopen! Voor mij was het dat niet, want ik ben als het ware geschoold in het geestelijk geweld. Dat wil zeggen: ik kan boeken lezen, ik kan schrijven. Meestal is het zo dat degenen die in de gevangenis zitten, alleen het lichamelijk geweld heel goed beheersen. Dat is nu nog meer zo dan vroeger. Daarom verkeren deze mensen ook in een dergelijke positie. Het geestelijk geweld ontbreekt bij die mensen echter. Dat betekent, dat voor hen de detentie een nog grotere straf is dan voor mij of voor mensen die een bepaalde scholing hebben gehad.
Dan zeg ik: dat werken is heel belangrijk. Dus tegen het voorstel van 20 uur naar 26 uur zeg ik: ja. Als je werkt ben je namelijk uit je hok. Dat betekent ook dat je de mogelijkheid hebt om iets te doen. Ik denk nu vooral aan de mensen die in hun leven vooral lichamelijk bezig zijn. Zij kunnen in die situatie lichamelijke arbeid doen. Zij kunnen zich dan ontwikkelen. Dat gaat natuurlijk niet met de zinloze arbeid die men op het ogenblik moet verrichten.
In de nota staat dat de mensen in de gevangenis commercieel moeten werken. Dat is prima, maar dan moeten zij ook ingeschakeld worden als werknemers, met alle rechten en plichten van een werknemer. Ik denk in dit verband ook aan het werk van Osborne in 1913. Door zijn woorden worden wij geïnspireerd. Hij zei: Als men gevangenen verantwoordelijkheid geeft, leren ze ook besturen en daardoor zichzelf beter kennen. Dat is één van de cruciale punten voor mij. Wat ik hier aanhaalde, bleek ook uit mijn waarnemingen. Als je iemand als kind behandelt en als je iemand achter de deur zet en hem onderwerpt aan het sobere regime - de daardoor gaan veel mensen achteruit , ben je bezig met de fabricage van een menselijke tijdbom. Wat is daarom de conclusie van onze bond? De werkzaamheid moet op een goede manier en commercieel verricht worden. Ik denk nu dus niet aan LBO, maar duidelijk aan een commerciële situatie. Zodra van een dergelijke situatie sprake is, heeft men ook een menswaardige omstandigheid gecreëerd. Er is dus sprake van een vicieuze cirkel. Ik denk in dit verband aan de vergelijking met een bedrijf. Als daar een doelmatig beleid wordt gevoerd, heeft men ook een menswaardig bedrijf. Hiermee zijn de twee middelen aangegeven. Deze middelen zijn niet zaligmakend.
Er zijn ook andere middelen. Dat is zojuist al gezegd. In mijn ogen kun je echter met deze middelen de doelstelling die ook de opstellers van deze nota voor ogen stond, bereiken de veiligheid van onze samenleving en de situatie achter de deur verbeteren. Het gevangeniswezen kan als het ware een bijdrage leveren voor de verhoging van onze veiligheid. Dat is natuurlijk wezenlijk is als je begint aan de goede kant. Naar mijn mening is men echter aan de andere kant van de deur begonnen. Dat is ook de kritiek die wij hebben. Wij komen juist op voor de mensen die achter de deur zitten. Men zou ons au sérieux moeten nemen,dat wil zeggen: als mens moeten, behandelen. Uiteraard geldt ook in deze situatie vrijheidsbeneming en uiteraard hebben daarbij het openbaar ministerie, de uitvoerende macht en de rechterlijke macht *ervoor* gezorgd dat deze mensen el achter de deur zitten. Dat wordt ook do niet direct als onrechtvaardig gezien. Het gaat om het afscheid nemen *van* de menselijke waardigheid. Die menselijke waardigheid kan verhoogd worden door een doelmatig beleid; niet een humaan beleid, want daar hebben zij geen oren naar. Die doelmatigheid kan een verhoging van de veiligheid van onze samenleving tot gevolg hebben. Daarmee wordt ingespeeld op het "gesundes Volksempfinden", wat wij duidelijk zien bij de AVRO, namelijk dat het volk zegt: sluit hem achter de deur. Dan krijgt u een verrechtsing van onze samenleving. Wij hebben er helaas al enkele verschijnselen van gezien. Ik denk dat de nota een goede aanzet is, want werkzame detentie spreekt ons zeer aan, maar dan op een wijze die een andere volgorde, een andere filosofie beoogt. Dat willen wij hier namens de gedetineerden of beter gezegd de gevangenen in het midden brengen. Dat kunt u teruglezen in dit stuk.
De heer **Korthals** (VVD): Het is duidelijk wat u bepleit. In wezen zat uw uitgangspunt ook in de nota Taak en toekomst van het gevangeniswezen. Dat ging meer in uw richting. Dan kom ik met

het probleem waar wij nu als politici mee zitten. Wij zien een geweldig toenemende criminaliteit, wij zien meer mensen die in de gevangenis moeten. Wat u vervolgens vraagt, niet geheel ten onrechte of misschien zelfs terecht, is arbeid op maat: iedereen moet naar eigen mogelijkheden arbeid kunnen verricht. Dan krijg je natuurlijk heel sterk te maken met het kostenaspect. Wil je iets van zinvolle arbeid gaan doen die enigszins commercieel is, dan zal dat ook iets massaals in zich moeten hebben. Heeft u zich daarin verdiept? Zegt u: dat gaat ons niks aan; ik kom puur voor de individuele gevangene op? Of zegt u: uiteindelijk is het systeem dat ik voorsta ook goedkoper? Maar dan moet u uitleggen waarom de nota Taak en toekomst niet gewerkt heeft.
De heer **De Booij:** Het gaat ons niet om het moment van de detentie, want dat is een bepaalde periode. Ik heb mensen meegemaakt die zeggen: over zes weken kom ik terug, dan staan mijn slofjes weer klaar. De grootste straf begint pas wanneer men uit de gevangenis komt. Men wordt niet meer verzorgd; kortom, de eenzaamheid slaat toe. U weet beter dan ik wat dat de samenleving kost. Je leest in elke krant zulke artikelen over wat er gebeurt met de criminaliteit en welke schade dat veroorzaakt: mentale schade, geestelijke schade, niet om te rekenen in guldens. Als u dan een mogelijkheid heeft om in de gevangenis een beter klimaat te krijgen, niet door humaner beleid daar gaat het niet om - maar door doelmatiger beleid, daardoor menswaardig en daardoor veilig, dan bespaart u een heleboel. Maar dan moet u natuurlijk investeren. Jonkheer Krayenhoff (vroeger directeur Akzo) zei vroeger altijd: elke sociale prestatie dient voorafgegaan te worden door een economische. Dan moet u dus investeren. De kost gaat voor de baat uit. Zoals u weet, is dat een goede Nederlandse eigenschap. Het grote manco nu zijn de bezuinigingen, want dat is het paard achter de wagen spannen. De bewaarder moet weer in ere hersteld worden. Dat wordt hier echter afgebroken. Je moet als het ware door PR die bewaarder "verkopen" aan het publiek en duidelijk maken wat zijn rol is: een sociaal werker, een psychiater, een dominee; het is alles. Het is onvoorstelbaar wat deze man te verhapstukken heeft. Als u die relatie verbetert, zal er een goed contact mogelijk worden. Door dat achter-de-deurbeleid worden zij echter ook cipiers, vooral door het gunstenbeleid.
Ik heb dat punt nog niet aangehaald: het verlenen van gunsten. Dat is het meest repressieve wat ik ken, want als men zich niet goed gedraagt, kunnen die gunsten worden afgenomen. Het zijn geen rechten. Het proces van verklikkers zal als gevolg van deze nota ook bij de bewaarders plaatsvinden. Daardoor zal men gunsten naar boven toe, naar het hogere apparaat krijgen. Dan krijg je een verdeel en heerssituatie, wat alleen maar ten detrimente is van het uiteindelijke doel van de nota, te weten de veiligheid. Afgaand op studies die ik heb gelezen, bent u op de verkeerde weg wanneer u alles commercieel wilt hebben. Over die studies kan mijnheer Van der Maal veel meer vertellen dan ik. Als u de kwaliteit verhoogt, kan er een omslagpunt komen. Dan kan kwaliteit in kwantiteit omslaan en omgekeerd. Dan is er een begin van een antwoord op de toenemende criminaliteit. Deze politiek kunt u verkopen aan de omringende landen, net als het drugsbeleid. Het commerciële aspect laat ik in het midden. De gevangene moet wel het gevoel hebben dat hij in een commerciële "setting" werkt. Als hij buiten de gevangenis komt, heeft hij voor een bedrijf gewerkt, zoals ik in het concentratiekamp voor Philips heb gewerkt, en dan is er een vervolg voor hem als goedkope arbeidskracht. Dat zie ik als iets dat voor politici te grabbel ligt. In immateriële zin ligt het geld als het ware op straat.
De **voorzitter:** Ik nodig de heer Van der Maal uit om te reageren wanneer ij zich geroepen voelt, ook al worden vragen gericht aan de heer De Booij
De heer **Zijlstra** (PvdA): De beste besparing op de gevangenis is, zo begrijp ik van de heer De Booij, is beperking van de recidive. Daarvoor zijn investeringen nodig. Als gevangenen het werk dat zij tijdens de detentie hebben gedaan daarna in de maatschappij kunnen uitvoeren, is de kans op recidive kleiner. Het gebrek aan nuttig werk tijdens de detentie is nu juist de grootste handicap waar gedetineerden mee te maken krijgen. Hebt u concrete ideeën over de manier waarop je daaraan wat kunt doen? Zelf denk ik even aan de sfeer van de arbeidsbemiddeling. Je zou mensen tijdelijk ergens kunnen laten werken zonder dat een werkgever daarvoor hoeft te betalen. Mensen moeten in elk geval ergens binnen komen waar zij zich kunnen bewijzen.

De heer **De Booij:** Ik heb daarover immateriële ideeën. De heer Van der Maal kan er meer inhoudelijk op ingaan. Ik maak hierover wel een algemene opmerking. Als men het bedrijfsmatig, doelmatig gaat aanpakken in de gevangenis, moeten plichten en rechten - niet gunsten worden gegeven aan de gedetineerden in de vorm van een vakbond structuur, van vakverenigingsrechten.
De heer **Van der Maal:** Ik ga in op het werk. Bij detentie kun je eigenlijk twee clusters van factoren onderscheiden die misdaadbevorderend werken. Tijdens de detentie treden effecten op de gedetineerde op, zowel op moreel, geestelijk, als op lichamelijk gebied. Mensen zijn er daardoor slechter aan toe. Het is een cliché, maar het heeft een grote kern van waarheid: mensen komen over het algemeen slechter uit de gevangenis dan zij erin gegaan zijn. Bij "slechter" moet je niet zozeer denken aan gemener en corrupter, als wel aan slechter toegerust om behoorlijk in de maatschappij te functioneren. Dat was toch het sterkste punt al niet, anders was men niet in de bak terechtgekomen. Dat is de eerste groep van factoren. De BWO is ervan overtuigd dat de verslechterende - de asocialiserende - factoren versterkt worden naarmate het gevangenisregime repressiever wordt. Wij proeven zowel uit de nota :er "Werkzame detentie" als uit het voorontwerp van de nieuwe Beginselenwet dat er een repressiever gevangenisklimaat zal ontstaan. De begrippen "menswaardigheid" of "humaniteit" laat ik buiten beschouwing. Die lap ik voor deze discussie maar even aan mijn laars. Het gaat om de effecten. Thans is het effect al asocialisering. Mensen komen er over het algemeen slechter in uit dan zij erin gekomen zijn; een is enkele uitzondering daargelaten. Na hun vrijlating vindt er ook als gevolg van allerlei factoren een soort criminogene, misdaadbevorderende te werking plaats, die recidive in de hand werkt. Ex-gedetineerden worden gediscrimineerd. Zij krijgen over het algemeen geen baan; zij zijn kansloos op de arbeidsmarkt. Veel ex-gedetineerden lukt het niet om een behoorlijke huisvesting te vinden. Als gevolg van de vooroordelen "eens een dief, altijd een dief", "kijk uit voor die gozer, die heeft in de bak gezeten" lukt het niet om nieuwe relaties aan te knopen. Ex-gedetineerden kunnen vaak niet op een normale manier een verzekering afsluiten. Ik heb die ervaring want ik heb in de bak gezeten. Ik heb dit aan den lijve meegemaakt. Je kunt uit de bak komen met het idee: "dit gebeurt mij niet, want ik probeer nog wat van mijn leven te maken; alle wilskracht en doorzettingsvermogen die ik kan mobiliseren, zal ik gebruiken om buiten het criminele circuit te blijven. Dan word ik je vervolgens met al die genoemde factoren en vooroordelen van de brave burgers, de burgers die zelf nog niet voor hun wandaden gepakt zijn, geconfronteerd. Op een gegeven moment kom je op een punt dat je zegt: mensen, fatsoensrakkers, bekijken jullie het allemaal maar; krijgen jullie allemaal het schompes maar, voor mij hoeft het niet meer; ik haal mijn koevoet weer uit het vet en ik ga weer op pad. Dan volgt terugval, recidive. De mensen die mij hebben nagewezen van "eens een dief, altijd een dief" krijgen dan gelijk. Dat is een zichzelf waarmakende voorspelling. Die mensen en slaan zich op de borst en zeggen: zie is je wel, wij hebben het wel gezegd; hij deugt niet, daar komt nooit meer wat van terecht. Hier is wat aan te doen, ondanks dat de prachtige doelstelling van de resocialisatie uit de Beginselenwet - artikel 26 - niet gehaald wordt. Desalniettemin dient men wel meer aan resocialisatie, aan bejegening etcetera te doen. Werk kan inderdaad een factor in dit geheel zijn. De meeste gedetineerden zullen het niet erg vinden om hun werkweek van 20 tot 26 uur uit te breiden, mits er zinvol werk komt en er een behoorlijke beloning tegenover staat. Ook dient er sprake te zijn van werknemersrechten, zoals het recht op organisatie, zowel intern via commissies of een ondernemingsraad, als extern bijvoorbeeld in de BWO of in een andere bond. In de nota is er echter sprake van terugzetting op een sober basisregime, waarvan wij vermoeden dat dit neerkomt op een soort EBI regime.
De heer **Zijlstra** (PvdA): Is dat niet een beetje overdreven?
De heer **Van der Maal:** Wij zijn bang dat het die kant op gaat! Bij de instelling van de EBI's enkele jaren geleden hebben wij al gezegd: het gaat nu nog om enkele tientallen plaatsen, maar dit aantal zal toenemen. Bovendien zal het doel van de EBI's - minder ontsnappingen - niet bereikt worden. Vanaf de instelling van de EBI's is het aantal ontsnappingen ook weer toegenomen en

dit geldt vooral voor de ontsnappingen met geweld. Tot voor enkele jaren geleden werd Nederland bijna voor dit verschijnsel gespaard, maar dat is helaas niet meer het geval. Dit werkt niet! De "werkzame detentie" werkt niet. Gevangenisstraf in het algemeen werkt niet. De doelstellingen worden geen van alle bereikt. Er wordt zelfs een averechts effect bereikt: geen resocialisatie maar asocialisatie. Een capaciteitsuitbreiding tot 9000 cellen zal tot gevolg hebben dat ook de misdaadbevorderende factoren - zowel tijdens als na de detentie - sterker worden. Er zal sprake zijn van meer criminaliteit. Wij zijn ook voorstanders van een veilige, prettige samenleving, een samenleving met minder criminaliteit. Op deze manier zul je die echter niet bereiken. Wij maken dagelijks mensen mee die wandelende tijdbommen zijn doordat zij in een EBI-regime worden geplaatst, doordat zij in de gevangenis onderdrukt worden, doordat hun elk beetje perspectief dat zij eventueel nog zouden hebben ontnomen wordt in zo'n gevangenis, hun verantwoordelijkheid etcetera. Draag bij aan werkzame detentie, maar geef ze ook verantwoordelijkheid. Geef ze mogelijkheden om zich te organiseren. Geef ze een behoorlijke beloning. Geef ze een behoorlijke rechtspositie, want daar gaat ook aan geknabbeld worden. Het beklag recht wordt ingeperkt. Juist het beklag recht. Zoals men weet is het voor directeuren van gevangenissen en hun personeel soms lastig als gedetineerden te vaak gebruik maken van hun beklag recht. Maar beklagrecht kan juist voor die mensen, die vaak aangetoond hebben niet goed met hun eigen verantwoordelijkheden om te gaan, ook weer een resocialiserende werking hebben in de gevangenis.
De heer **Zijlstra** (PvdA): Hoe moet het nu verder op het moment dat men buiten de poort komt? Wat kunnen wij concreet doen om te bevorderen dat mensen niet opnieuw op het slechte pad komen, dus meer kansen hebben in de samenleving? Ik begrijp heel goed dat er binnen de inrichting maatregelen genomen moeten worden, maar het gaat mij er ook om wat er buiten de inrichting moet gebeuren.
De heer **Van der Maal:** In eerste instantie zou er meer voorlichting aan het publiek gegeven moeten worden, in die zin dat de vooroordelen waar het grote publiek mee behept is in de trant van "eens een dief, altijd een dief" moeten worden weggenomen. Ex-gedetineerden moeten de kans krijgen om na hun vrijlating met een schone lei te beginnen. Zolang deze samenleving de ex-gedetineerde niet die kans wenst te geven, moet diezelfde samenleving ook niet gek opkijken als die ex-gedetineerde terugvalt in de criminaliteit. Ik kan mij ook voorstellen dat werkgevers die nu gaan profiteren van goedkope arbeid in de gevangenis - en dat mogen zij wat mij betreft - verplicht worden om een bepaald percentage van hun personeel te laten bestaan uit minderheidsgroepen als ex-gedetineerden. Zo is er ook een wettelijke regeling voor invalide werknemers. Er zijn nog meer maatregelen denkbaar. Een betere begeleiding na de detentie. Vroeger was dat één van de hoofdtaken van de reclassering. Thans komt de reclassering er niet meer aan toe vanwege de reorganisatie/ bezuinigingen waar zij door getroffen is in de afgelopen jaren. De reclassering is daardoor verworden tot een rapportagefabriek naar justitie en zij komt te weinig toe aan de hulpverleningstaak. Daar zou meer geld in geïnvesteerd moeten worden. Dat is geld dat zich tien- of honderdvoudig terugverdient op de lange termijn.
De heer **De Booij:** Ik wil hier nog iets aan toevoegen. De heerZ.stra vraagt steeds naar wat er buiten de inrichting moet gebeuren. Iemand heeft wel eens gezegd: je kunt de tweede stap zetten als de eerste gezet is. Vandaag spreken wij over werkzame detentie, over de gevangenissen. Dat is de eerste stap. De tendens in onze samenleving is: ieder voor zich en "le bon dieu pour nous tous" of ieder voor zich en God voor ons allen. In dit verband noem ik het individuele klachtrecht binnen de gevangenis. Ik heb erover gesproken met de heer mr. Boekhoudt van Strafrechtstoepassing. Ik zei hem: als ik nu een klacht indien over pingpongballetjes, dan is het een collectieve klacht. Nee, daar is een trucje voor, zei hij. U kunt zeggen dat u last heeft van die pingpongballetjes. Dan is het een individuele klacht en die kan behandeld worden. Toen zei ik: ik zit op B1-18 en hoe zit het dan met C2-27; daar is de muur altijd vochtig en deze man kan niet lezen of schrijven, is bijvoorbeeld een allochtoon; kan ik dan voor hem klagen? Nee, dat gaat niet. Ik heb ooit een werkstaking georganiseerd, omdat ik in een tijgerkooi zat. Toen ging de

commissie van gedetineerden naar de directeur. Deze verleende gunsten, waarop de commissie stelde: dan dienen wij alleen een petitie in en dan zullen wij adviseren om de zaak af te zeggen. Dat was in 1971. Een week later werd alles weer teruggedraaid. De directeur ging met vakantie. De commissie van gedetineerden werd uitgejouwd door de mensen die niet zijn gaan staken. Kortom, het gehele idee van: "als je iets collectief doet, is dat slecht voor je". Dat is in de samenleving ook het geval. Niemand geeft meer iets aan. Ziet men een inbraak, dan zegt men niets. Dat individualisme levert een verloedering van de maatschappij op. De roep om collectieve verbanden ontstaat omdat er aan het collectieve in de gevangenis geen ruimte wordt gegeven. Ik weet dat artikel 15, vierde lid, van de Grondwet de beperking inhoudt die de directeur kan opleggen aan het recht van vereniging en vergadering, maar daarover is het laatste woord nog niet gezegd. Er zijn arresten van de Hoge Raad daarover. Ik denk dat de wetgevende macht bij machte is en mijns inziens moet zijn - de doelstelling is misschien het jaar 2076 - om een aanzet te geven ter zake van het nadenken over een collectief arbeidsrecht. Wij spreken hier namelijk over werkzame detentie. Als daaraan wordt begonnen, wordt verantwoordelijkheid gegeven. Het is precies als bij een kind. Worden ze opgesloten en de ouders geven ze geen enkele zeggenschap, verantwoordelijkheid, dan weet men wat voor kind men krijgt. Dat is dweilen met de kraan open. De vragen die gesteld zullen worden aan de heren Kosto of Hirsch Ballin hoe een en ander daarna moet, zijn anachronistisch. Men moet naar de wortel gaan en die ligt waar het individualisme hoogtij viert en de trias politica in de samenleving in feite op instorten staat. Als gedetineerden ergens komen, wordt gezegd, wij zijn de wetgevende macht, dat is de rechterlijke macht en dat is de uitvoerende macht, maar die begrippen kennen zij niet. Alleen de betrokkene is opgesloten, hij alleen en niemand anders. Dat is een groot gevaar. Dat is het gevaar waar de heer Van der Maal over heeft gesproken; de fabricage van tijdbommen. Ik voorzie dat. Ik heb dan ook erg te doen met het personeel dat deze tijdbommen in de hand moet houden.
Mevrouw **Bloemen** (CDA): De heer Van der Maal heeft geschetst dat men gedurende de detentie asocialer wordt. Vindt hij dat men met het regime dat in de nota wordt geschetst, asocialer of socialer wordt? Wordt het erger of minder erg?
De heer **Van der Maal:** De factor werk is niet erg, in tegenstelling tot hetgeen het grote publiek denkt. Men denkt dat gevangenen te lui zijn om te werken. Men wil wel zinvol werk doen, als het kan, gekoppeld aan een vakopleiding. Ik kom op de vraag of men asocialer of socialer wordt als de plannen die worden voorgesteld in de nota, ten uitvoer worden gebracht. De plannen om mensen in principe terug te zetten op het sobere basisregime komen erop neer dat - uitzonderingen daargelaten men de cel niet uitkomt; dus een cellulair regime voor de mensen die niet willen werken. Ik heb veertien maanden cellulair gezeten omdat ik geen wasknijpers wilde maken. Als ik weer in de gevangenis terechtkom ik hoop dat dit niet gebeurt - dan maak ik weer geen wasknijpers, en zeker niet als dat moet. Als het mij wordt gevraagd, zal ik zeggen dat ik er nog eens over na zal denken, maar als het moet, zeg ik: bekijk het maar met je zootje. In de gevangenis wordt getucht, er wordt wrok, rancune, bitterheid en haat ontwikkeld, het is een accu die wordt opgeladen. Je kunt die niet ontladen, want dan kom je in de isoleer terecht, krijg je conflicten met PIW'ers, word je in elkaar geramd enzovoorts. Die gevoelens worden opgekropt en zij moeten er een keertje uit. Dat gebeurt dan na hun vrijlating. Dat is ook een deel van de verslechtering die men meemaakt door de gevangenis. Die verslechtering zal groter en ernstiger worden naarmate dat sobere basisregime wordt toegepast op een grote groep mensen. Bovendien schrijf je die mensen bij wijze van spreken af. Je ziet hier, met die groeiende tweedeling, een spiegel van de maatschappij. Ook in de maatschappij zie je dat er een groep ontstaat van kansloze mensen zonder perspectief, die straks misschien een vijfde of een kwart van de bevolking bevat. Die tweedeling zie je ook in de gevangenis. Dan is er het toneelspel: in Amerikaanse gevangenissen is gebleken dat de grote maffiabazen zich het best kunnen aanpassen. Het waren dus niet de beste mensen. Dat zie je ook in onze gevangenissen. Dat heb ik zowel tijdens mijn eigen detentietijd kunnen constateren als later, toen ik vaak gevangenissen bezocht, en nu, in mijn functie van bestuurder van de BWO. De mensen die zich niet "aanpassen" en die in de ogen van

de directie en de bewaarders lastig zijn, zijn niet altijd de slechtste mensen.
Mevrouw **Bloemen** (CDA): Heb ik het goed begrepen dat u zegt dat degene die zich conformeert aan het systeem, mee wil werken en opleidingen volgt, er wel. eens beter uit zouden kunnen komen en dat de mensen die daar niet aan meewerken, echt in de steek worden gelaten en er nog slechter uit komen?
De heer **Van der Maal:** Er zijn mensen die zich conformeren en die binnen de bajes uit sluwheid of berekening het allemaal meespelen, medegedetineerden gaan verklikken, gaan slijmen met de bewaarders en een toneelstukje opvoeren om voor zichzelf gunsten te verdienen en om in een makkelijker regime te komen. Dat wil niet zeggen dat die mensen per definitie betere mensen zijn dan hun collega-gedetineerden die zeggen: ik wil geen wasknijpers maken; bekijk het maar, ik blijf wel in mijn cel zitten. Bovendien: wie maakt die selectie? Die zal worden uitgevoerd door PIW'ers, die te werk gaan aan de hand van bepaalde maatstaven, zoals de vraag of iemand gehoorzaam is en zich onderwerpt aan de discipline van het gesticht. Zo ja, dan krijgt hij gunsten. Ik vind het heel belangrijk - De Booij heeft het al gezegd - dat dit systeem van gunsten ontzettend repressief is. Je moet de gedetineerden rechten geven. Het is ook een heilig principe van onze rechtsstaat en van onze democratie dat, als iemand wegens zijn misdrijven veroordeeld wordt tot vrijheidsstraf, de ontneming van de fysieke vrijheid de enige straf is. Dat is het enige recht dat hem op bevel van de rechter ontnomen wordt. Alle andere rechten die hij heeft, moet hij zoveel mogelijk behouden. In feite gebeurt het tegenovergestelde, zeker n met zo'n terugkeer naar .een sober basisregime: alle rechten worden je eigenlijk ontnomen. Heel zoetjes aan kan iemand, als hij gehoorzaam is, lijmt en zich netjes gedraagt, weer wat gunsten verdienen. Dat vinden wij verkeerd. Het zal niet effectief zijn at en het zal averechts uitwerken.
De heer **De Booij:** Ik heb nog iets op m'n hart, ook al is dat niet direct een antwoord op een van de vragen. Dat betreft de sociale contacten in de gevangenis. Er vindt op het ogenblik en verandering plaats. Van 1971 naar 1976 heb ik al duidelijk gezien dat je op de luchtplaats met allochtonen, verslaafden en dergelijke de hele klasse maatschappij terug ziet: de vermogensdelicten als de binken, de kindermoordenaars helemaal in een hoekje en alles wat daartussen zit. Als men dan ziet welke sociale contacten kunnen ontstaan als men geen toilet heeft - in de pers staat altijd dat men in die cellen alles heeft, zoals televisie en dergelijke ziet men hoe "fantastisch" het vroeger was. Toen moest men per dag wel dertig keer plassen. Het hoefde natuurlijk maar een paar keer, maar als je op de knop drukte, kwam de bewaarder en dan kon je even met de bewaarder of met iemand anders praten. Kortom: dat was "het sociale uurtje"; het was een enorm iets, een verworvenheid. Die wordt afgenomen doordat je in je cel blijft. De heer Van der Valk heeft geklaagd over zijn po, maar zelfs als dat een luxe-plee is die in het Amstel-hotel niet zou misstaan, is het een verslechtering.
Zo zijn er dus dingen die ik tot slot wil noemen, op het gevaar af dat ik overdrijf. Tijdens mijn detentie in het gewone normale regime van Nederland van 23 september 1943 tot 2 december 1943 in het Huis van bewaring, waar gewone Hollandse bewaarders werkten, kwam ik wegens het smokkelen van een briefje in een isoleercel terecht. Toen kwam ik in het concentratiekamp, bij Kotälla. Daar was er sprake van fysiek geweld. Ik zal dat niet verdedigen; dit is de laatste plaats om dat te doen. Maar als je nagaat welke sociale contacten er waren in dat blok, waar de klachten door de oudste aan Kotälla c.s. werden voorgelegd, dan moet je toch concluderen dat er een saamhorigheidsgevoel bestond. Het ging niet alleen om politieke gevangenen maar ook om zwarthandelaren en gewone criminelen. Daar bestond een goed sociaal contact. Toen ik 1971 terugkwam en later ook in 1976 - ik kom er dadelijk weer in terug; ik ben wel weer van plan om dat op een bepaalde manier te bewerkstelligen - bleek dat er een verslechtering was opgetreden in dat onderlinge sociale contact. Ik denk dat dàt wezenlijk is. Hoe dat goede sociale contact kan worden hersteld, weet ik niet. Wèl kan ik beloven dat wij naar aanleiding van wat wij vandaag hebben gehoord en de stukken die andere groepen hebben ingezonden, een samenvatting zullen maken die wij u zullen toesturen.
De heer **Van der Maal:** Namens de BONJO kan ik naar aanleiding van de vragen van de

heerZ.stra zeggen dat er ons inziens veel meer gelegenheid zou moeten zijn voor vrijwilligerswerk in de gevangenis. Ik denk hierbij ook aan de term die de heer Kosto altijd gebruikt: de vermaatschappelijking van de detentiesituatie. Dat is een stokpaardje van hem. Daarmee zou je dat a-socialiserende proces wat tegen kunnen gaan. Voor het meer inzetten van vrijwilligers is nodig dat er een behoorlijk bezoekersconvenant komt. Dat is al jarenlang in de maak. De BONJO en ook andere organisaties zijn hierover al jaren met Justitie bezig maar er komt niets uit. Daarnaast hebben wij kamerleden al eens benaderd om te bevorderen dat er een betere controle plaatsvindt op de besteding van het vrijwilligersbudget. Een grief van de BONJO is dat een groot gedeelte van dit budget op een oneigenlijke manier wordt gebruikt en niet terechtkomt bij de vrijwilligersorganisaties waarvoor dit geld oorspronkelijk is bestemd.

Woensdag 23 maart was de volgende bestuursvergadering. J. van Z. ontbrak op de vergadering. Door H. G. werd voorgesteld over het onderwerp van de Gevangenen Vakbond een aparte vergadering te houden waarbij dan ook J.'s standpunt meegenomen kon worden. Nu volgt een periode van grote frustratie. Ik voelde me machteloos, ik werd nergens van op de hoogte gehouden. In een brief van **21 april** aan de voorzitter van de BWO beklaag ik me over het feit dat ik overal buiten wordt gehouden ondanks de gemaakte afspraken. De afgesproken vergaderingen worden steeds om onduidelijke redenen door J. van Z. afgezegd. Zowel de vergadering van **27 april** en die van **18 mei.** Deze laatste werd verschoven naar **25 mei** die op zijn beurt weer werd uitgesteld en wel tot **8 juni.** Op de dag van de vergadering van **27 april** moest J. van Z. zogenaamde hulp bieden bij een strafproces, op verzoek van de ouders van de verdachte. De tweede vergadering werd uitgesteld omdat J. van Z. een persconferentie moest bijwonen over problemen rond een gevangenis in Zutphen. Volgens zijn zeggen ging H. G. steeds met J. van Z. mede, om een oogje in het "zeil" te houden. Dan komt eindelijk de grote dag van **8 juni** de eerste vergadering na **2 maart** waar het voltallige bestuur aanwezig is. De stagiaires worden buiten ons medeweten door J. van Z. gesommeerd niet bij de vergadering aanwezig te zijn. Dit in tegenstelling tot ons verzoek dat ze er juist wel bij moeten zijn. Zij maken immers de dagelijkse zaken van de BWO op het kantoor mee. Voor mij was hun aanwezigheid van groot belang aangezien zij zich speciaal bemoeien met de contacten met de Gedeco's en mijn nota als punt 5 eindelijk aan de orde zou worden gesteld: " BWO als Gevangenen Vakbond **".** De vergadering begint meteen al hoogst onplezierig. Een kwartier te laat komen zij tegelijkertijd binnen. Merkwaardig want J. komt uit Amsterdam en H. G. uit Nijmegen. Hadden zij daarvoor een voorbespreking gehad? Het leek er veel op, want ze vielen meteen met de deur in huis. H. G. begon met het voorlezen van een tweetal brieven gericht aan het bestuur van de BWO (een brief van George Sanchez, secretaris van de Gedeco Norgerhaven en een van een BWO lid Ton Spaninks). uit deze brieven moest blijken dat het J. v.Z. en H. G. zijn die de kar van de BWO trekken en dat de overige bestuursleden niet voor hun taak berekend zijn. Vooral de voorzitter moest het ontgelden. Er werd in deze brieven de onvoorwaardelijke steun toegezegd aan H. G. en J. van Z. en gevraagd om een herschikking van bestuursfuncties te laten plaats vinden. Het werd weer het oude liedje : de voorzitter kreeg voor de zoveelste maal de zwarte piet toegeschoven. Omdat ik juist in het Bestuur was gekomen om dit niet weer te laten gebeuren, stelde ik voor de vergadering te sluiten en op zeer korte termijn een extra ledenvergadering uit te roepen. Zo kon het niet verder doorgaan. Het voorstel van mij werd unaniem aangenomen. Vooral Van Z. en G. benadrukten dat nu de onderste steen nu maar eens boven moest komen. De ALV zal plaats vinden in de Kargadoor te Utrecht **2 juli** om 11.00. H. G. stelt de agenda op en J. v.Z. reserveert telefonisch een ruimte in de Kargadoor. J. v.Z. zal zorg dragen voor de tekst van de extra editie van het BWO nieuws, waarin de leden wordt medegedeeld waar en wanneer de ALV zal plaats vinden. **Donderdag 16 juni** zullen we gezamenlijk het BWO-Nieuws klaar maken en verzenden.
Zondagmorgen 12 juni kreeg ik opeens het onbestemde gevoel dat er iets grondig mis was, en wel dat J. en H. helemaal niet van plan waren om de ALV door te laten gaan. Misschien omdat bij

het opstellen van de agenda het meest belangrijke punt :"financiën" niet op de agenda door H. was geplaatst. Ik stelde aan Erik van der Maal en zijn vrouw voor om op diezelfde zondagmorgen met de auto naar het kantoor van de BWO te Utrecht te gaan, om de ledenadministratie veilig te stellen en uit te printen, zodat we als er iets mis mocht gaan, we het BWO nieuws toch op 16 juni konden verzenden. Zo gezegd zo gedaan, we hebben met veel moeite toegang kunnen verschaffen in het programma van de computer en de ledenlijst kunnen uitprinten. In de volgende dagen was J. v.Z. in geen velden of wegen te bekennen. De afspraak die J. v.Z. met de voorzitter had gemaakt tijdens de vergadering van 8 juni om op het kantoor van de BWO op **maandag 13 juni 1994** alle financiële bescheiden aan de voorzitter te tonen, is hij niet nagekomen. Ook blijkt dat de tekst voor het BWO Nieuws niet was gemaakt. Op de afgesproken dag van **donderdag 16 juni** gaan Erik en ik naar het BWO kantoor om het BWO nieuws te verzenden. Ons angstige gevoel van zondag 12 juni werd werkelijkheid. Het bleek dat alle ledenbestanden uit de computer waren gewist. Alles werd nu duidelijk. Ze waren helemaal niet van plan om de ledenvergadering te laten doorgaan. Het is ons toch nog gelukt om 400 nummers van het BWO nieuws te drukken en te verzenden, zodat de volgens de statuten benodigde termijn van 14 dagen voor het uitschrijven van een ALV nog net werd gehaald.

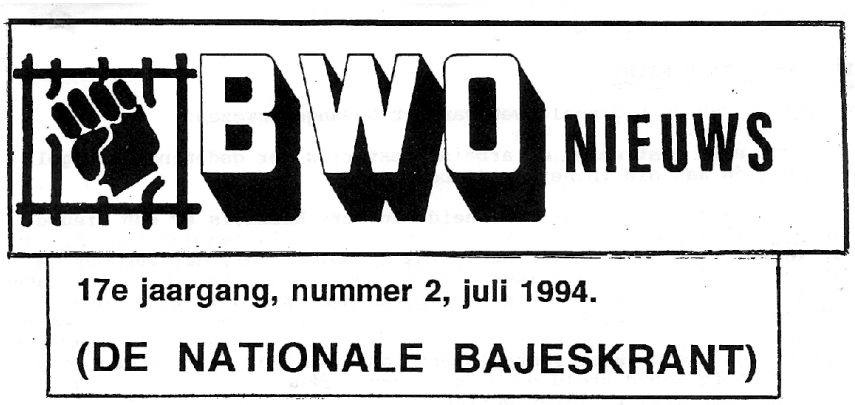

Titel blad van BWO Nieuws 2 juli

Omdat J. v.Z. ook zijn belofte niet had waar gemaakt om op **13 juni** op het kantoor van de BWO alle financiële bescheiden aan de voorzitter te willen overleggen, hebben wij op **21 juni** J. v.Z. met een aangetekende expressebrief gesommeerd om voor **zondag 26 juni** 24.00 uur deze financiële stukken aan ons te overhandigen. H. G. hebben we gevraagd deze brief mede te ondertekenen. Hij zei wel dat hij het concept van deze brief aan J. v.Z. had laten lezen. In die week logeerde J. v.Z. een paar dagen bij H. G. in Nijmegen. Na veel telefoneren en faxen kregen wij de ondertekening van de brief door H. G.. (Let goed op de datum van de brief 21 juni, dit in verband met gebeurtenissen die hebben plaats gevonden op 20 juni bij de Kamer van Koophandel te Utrecht).De brief is na drie weken weer bij ons terug gekomen. Toen de brief voor de tweede keer door de PTT werd aangeboden, namelijk op maandagochtend **27 juni** te 10.00 uur, werd net op dat tijdstip de woning van J. v.Z. door de deurwaarder in beslag genomen. De voorzitter van de BWO was hiervan getuige. Deze inbeslagname gebeurde in opdracht van de stichting Vrij die door J. v.Z. in 1993 ook al was opgelicht. De vogel was gevlogen met achterlating van een oud TV toestel. H. G. heeft telefonisch bij de voorzitter Erik van der Maal (die toen al was uitgeschreven door J. v.Z.) erop aangedrongen om aangifte te doen tegen J. v.Z., omdat hem (G.) nu al duidelijk was gebleken dat v.Z. een oplichter was die alleen nog bezig was om tijd te rekken en zijn zakken te vullen. Was H. G. op dat tijdstip al van de uitschrijving van Erik van der Maal op de hoogte en wist hij dat hij voorzitter van de BWO was geworden? Het zal van groot belang zijn om dit nader te onderzoeken. Er zijn twee mogelijkheden. Hij was op de hoogte en kon dus de brief van 21 juni aan J. v.Z. rustig tekenen, want de overige ondertekenaars Jan Govers, Erik van der Maal en ik waren op dat moment volgens de inschrijving in het register

van de Kamer van Koophandel toch geen bestuursleden meer. De ander mogelijkheid is dat H. nergens van af wist. (H. G. heeft onze vraag : "wist H. G. af van de onbevoegde inschrijving door J. v.Z. ?" op de bestuursvergadering van 25 augustus 1994 met NEE beantwoord). Volgens uitspraken van Jan van Welbergen, was H. wel in het complot betrokken. Het is in verband met latere civiele procedures van het grootste belang om dit punt nader te onderzoeken. De financiele schade kan dan op meerdere personen worden verhaald. Met H. G. hadden we afgesproken om op **maandagmiddag 27 juni** om 16.45 uur op het kantoor van de BWO samen met de andere bestuursleden een vergadering te houden , met als belangrijkste agendapunt: " Wat te doen". Vooral nu we geen beschikking hebben over de financiële stukken om de leden op de ALV voor te leggen. We hebben zelfs het angstige vermoeden dat de kas leeg is en we misschien vele schulden zullen moeten betalen die J. v.Z. in de afgelopen maanden heeft gemaakt.
Maandagmorgen 27 juni kregen we het bericht door dat er door bepaalde bestuursleden mutaties waren aangebracht in het verenigingenregister van de Kamer van Koophandel te Utrecht. Om 2 uur hebben Erik van der Maal en ik inderdaad kunnen constateren dat er onbevoegde handelingen waren gepleegd bij de inschrijving. Ten eerste bleek dat door J. varZ. het op 26 februari tijdens de ALV gekozen bestuur niet was geregistreerd. Hij had op de vergadering van 2 maart al onze gegevens verkregen en wij hadden toen de benodigde formulieren getekend. J. v.Z. heeft toen toegezegd om de mutaties aan te brengen. Wel stonden nog steeds ingeschreven 2 ex-bestuursleden Willem-Jan Stevens en Jan van Welbergen (al geen bestuurslid sinds vorig jaar). Het bleek dat J. v.Z. door zich te legitimeren (d.m.v. rijbewijs) de wettige voorzitter Erik van der Maal had uitgeschreven en H. G. ingeschreven als de nieuwe voorzitter. Als functie voor hem zelf : penningmeester/secretaris. De uit- en inschrijving was geschied op **20 juni**!. Een dag voordat H. G. de aanmaning van het bestuur aar J. v.Z. heeft getekend. De overige handtekeningen op deze brief waren op de dag van datering van de brief 21 juni immers volgens de Kamer van Koophandel toch geen bestuursleden meer! Door deze volgens de wet en onze statuten onbevoegde handeling zijn de op 26 februari gekozen bestuursleden Erik van der Maal, Jan Govers, en Tom de Booij uit het Bestuur van de BWO volgens de registratie van de Kamer van Koophandel verwijderd. Dat dit alles in onze rechtsstaat mogelijk is ongelooflijk. Dat voorts niets gedaan kon worden om de onbevoegde handeling ongedaan te maken, behalve dan naar de rechter te stappen om via een kort geding rectificatie van de inschrijving te eisen, is nog spookachtiger. Ondanks het feit dat de ambtenaren er voor zichzelf van waren doordrongen, dat J. v.Z. een onbevoegde handeling had gepleegd, veranderde het toch niets aan de situatie. De Kamer van Koophandel moet met lede ogen toezien dat deze zwendelpraktijken door onze wetten nog steeds mogelijk zijn. Aangekomen bij het kantoor van de BWO om half vijf **maandag 27 juni** bleek dat het slot van de deur van het kantoor was vervangen door onbevoegden. We hebben toen maar uit arren moede in de tuin vergaderd. Merkwaardig was wel dat H. G., ondanks zijn toezegging niet aanwezig was. Zijn latere verklaring was dat hij niets van dit alles af wist en door J. v.Z. was weggelokt naar Arnhem. Hij moest van J. v.Z. iemand dringend spreken op het station van Arnhem die hulp wilde hebben van de BWO. De persoon bleek niet op de afgesproken plek aanwezig te zijn. Daarna was volgens zeggen van H. G., helemaal vergeten om de vergadering af te zeggen. Ook dit punt verdient nader onderzoek. Wel werd de vergadering bijgewoond door de op 20 juni door J. v.Z. uitgéschreven bestuursleden Erik van der Maal, Jan Govers en Tom de Booij. We hebben de politie te Utrecht nog even laten constateren dat onze sleutel niet paste op het slot. Door deze regelrechte coup van J. v.Z. en zijn medekornuiten zijn wij in de grootst mogelijke problemen gekomen. Ondanks het feit dat wij volgens de wet (artikel 37 2e boek BW) en de statuten het wettige bestuur zijn, worden we van nu af aan door niemand meer voor vol aangezien de inschrijving bij de Kamer van Koophandel niet in overeenstemming is met de feitelijke situatie. Omdat we realiseerden dat J. v.Z. met de inschrijving bij de Kamer van Koophandel vele financiële transacties zou kunnen aangaan namens de BWO, zijn we naar de politie gegaan om aangifte te doen.

Dinsdag 28 juni Artikel Algemeen Dagblad .Penningmeester van Bond van Wetsovertreders verdwenen door Eddy van der Ley

UTRECHT -De al maanden voortslepende bestuurscrisis in de Bond van Wetsovertreders is geëscaleerd. Het huis van penningmeester/secretaris van Z. in Amsterdam werd gisteren op last van meerdere schuldeisers ontruimd. Ook de financiële administratie en computerapparatuur van de BWO, die de belangen behartigt van gedetineerden zijn weg. Volgens voorzitter E:. van der Maal van de BWO is v.Z. met het geld verdwenen. "Het is een rasoplichter, hij heeft tienduizenden guldens meegenomen. Het is een kleine heer Olivier", vindt Van der Maal. De problemen in het bestuur van de BWO begonnen begin dit jaar. Op de algemene jaarvergadering van 26 februari werden de bestuursleden H. van Welbergen en W. Stevens niet herkozen. Dat zette kwaad bloed bij v.Z. en de twee niet herkozen bestuursleden, die Van der Maal ervan beschuldigden mensen op de vergadering te hebben uitgenodigd die geen stemrecht hadden. Na een aantal interne conflicten stapte v.Z. op 22 juni naar de Kamer van Koophandel in Utrecht waar hij de bestuurssamenstelling liet veranderen. Hij schreef Van der Maal uit, installeerde op diens plaats bestuurslid. G. als voorzitter van de BWO, herbenoemde Stevens als bestuurslid. "Een ordinaire coup",· zegt van der Maal."Hij heeft het. met het tonen van rijbewijs voor elkaar gekregen . Maar hij was niet bevoegd om dat te doen.·G. die door v.Z. naar voren was geschoven als voorzitter: "Er is een paar keer een brief naar Van der Maal gegaan waarin stond dat het nieuwe bestuur zich terug moest trekken vanwege een onrechtmatige stemming. Daar werd niet op gereageerd, dus moest het oude bestuur hoe dan ook in ere hersteld worden. De Kamer van Koophandel heeft inmiddels de veranderingen die v.Z. aanbracht geblokkeerd. Bestuurslid dr T. de Booy, .die Van der Maal steunt, zit met de affaire in zijn maag. "Het ergste is nog dat de Bond voor Wetsovertreders op deze manier in· gevaar komt door mensen die pretenderen op te komen voor gedetineerden. Het zijn zelf de grootste oplichters", aldus De Booy, die advocaat mr J. Boone heeft ingeschakeld voor juridisch advies. Van der Maal hoopt dat het tot een confrontatie voor de rechtbank komt. "Dan zullen we zien wie er gelijk heeft. v.Z. is een oplichter die ook de Stichting Vrij in Amsterdam voor 10.000 gulden opgelicht heeft. Ik hoop dat hij een klacht tegen me in·dient wegens smaad zodat we de confrontatie kunnen aan gaan.". De Stichting Vrij heeft aangekondigd ook juridische stappen tegen v.Z. te willen ondernemen. v.Z. was gisteren niet voor commentaar bereikbaar. "Hij zou zich in een zomer huisje in België bevinden, maar dat wordt door Van der Maal: "Hij liegt alles aan elkaar dus ook dit zal wel niet kloppen".Volgens G. is v.Z. ondergedoken, omdat hij het zat is steeds maar weer beschuldigd te worden. "Van der Maal heeft wekenlang tegen iedereen die het weten wou, gezegd dat v.Z. een oplichter was." Over de ontruiming van het huis van de Amsterdammer zegt G.: "Dat was een privé-aangelegenheid waar de BWO buiten stond. Ik kan me voorstellen dat hij de financiële administratie 'van de BWO heeft meegenomen, omdat die niets met zijn privé leven te maken heeft". G. wil niet als een handlanger van v.Z. gezien worden. "Maar die maar wordt veroordeeld zonder dat er bewijzen zijn. Ik ben vaak met hem mee geweest, maar heb niets onrechtmatigs kunnen bespeuren. Als hij toch een oplichter zou blijken en daar zijn bewijzen voor zijn, dan nagel ik hem aan de schandpaal."

Donderdag 30 juni Artikel Volkskrant Bond van wetsovertreders door ruzie verdeeld

Een grimmige machtsstrijd heeft de Bond van Wetsovertreders (BWO) in haar greep. Om de voorzitter van de bond buiten het kantoor te houden is het slot van de voordeur veranderd. Een nieuw bestuur heeft voorzitter . Erik van der Maal geschorst. Van der Maal beschuldigt de 'bezetters' van het bondskantoor van verduistering en oplichting. . Volgens de voorzitter van de belangenvereniging voor gedetineerden en ex-gedetineerden is er 'een coup' gepleegd door 'een nep-bestuur'. 'We kwamen maandag vergaderen en kwamen er achter dat er een ander slot op de deur zat.' Van der Maal heeft in de tuin vergaderd. Ondertussen bereiden twee bestuursleden, penningmeester en secretaris J. v.Z. en bestuurslid Hein G., een 'interim-bestuur' voor. Twee voormalige bestuursleden, Jan van Welbergen en Willem Jan Stevens, . werden bereid gevonden terug te keren. De vergadering in februari - toen zij hun posten opgaven - zou ongeldig zijn, want

de voorzitter had riiet-leden mee laten stemmen. De eerste daad van de bende van vier was het schorsen van voorzitter Van der Maal. In een brief verwijten zij hem 'voortdurend strijdig handelen met de belangen van de BWO'. De voorzitter zou mede-bestuursleden constant en ten onrechte beschuldigen van strafbare handelingen, en zou van het laatste 'Bondscongres' een chaos hebben gemaakt. Bestuurder Van Welbergen erkent 'een persoonlijke vete' met Van der Maal te hebben. Hij wilde boel nu even laten rusten. De vergadering van zaterdag aanstaande, bijeengeroepen door Van der Maal, is verdaagd tot september. Bestuurslid Stevens ziet dat· niet als een vertragingstechniek, maar als de enige mogelijkheid een· volledige vergadering bij elkaar te krijgen. De voorzitter zou 'een niet toevallige selectie' voor zijn vergadering hebben gemaakt. Stevens betitelt de voorzitter als een 'psychopatisch paranoïde' persoon die hem persoonlijk 'veel pijn' heeft gedaan. Volgens hem wortelen de beschuldigingen van de voorzitter in teleurstelling. Van der Maals eigen stichting 'Criminaliteit en Samenleving' is subsidie geweigerd; BWO krijgt jaarlijks 48 duizend gulden van Reclassering Nederland. Bij BWO is de financiële verantwoording volgens Stevens 'volstrekt in orde', en gaai het allemaal 'heel openlijk'. Van der Maal heeft een andere lezing over de financiën van de BWO. Het zou een chaos zijn. Controle van de boekhouding zou door penningmeester v.Z. stelselmatig worden gedwarsboomd. Stevens belooft in het volgende *BWO-nieuws* de ongeveer driehonderd leden (van wie het merendeel gedetineerd) op de hoogte te stellen. De reclassering was niet bereikbaar voor commentaar. MvE.
Op donderdagavond **30 juni** 10.30 zijn Erik van der Maal en ik naar de politie te Baarn gegaan om J. v.Z. aan te klagen wegens verduistering, flessentrekkerij , valsheid in geschrifte. Door brigadier van politie T. Herms is hiervan nota genomen. Inmiddels hebben de coupplegers, het "nep-bestuur", niet stil gezeten en hebben o.m. een lasterlijke brief aan alle leden van de BWO geschreven met de mededeling dat de ledenvergadering van **2 juli** niet doorging. Tevens hebben ze hierin medegedeeld dat de voorzitter met onmiddellijke ingang was geschorst en van al zijn functies was ontheven en dat H. G. als nieuwe voorzitter was aangesteld. Van der Maal zelf ontving een brief met de gemeenste aantijgingen.
Omdat het de enige mogelijkheid was om weer ons bestuur ingeschreven te krijgen in het register van de Kamer van Koophandel, hebben we Mr Leyendekker van het advocatenkantoor Boone te Wijk bij Duurstede gevraagd om een kort geding aan te spannen tegen de coupplegers .
Zo kan de nep-penningmeester/secretaris J. v.Z. op het kantoor van de BWO ongestoord zijn louche zaakjes regelen. De politie doet niets.
2 juli hebben we onze algemene ledenvergadering. Van de directie van de zaal waar we de vergadering hadden vernamen we dat v.Z. steeds heeft getracht de zaal af te zeggen. Ook bleek de rekening voor de zaalhuur van februari nog niet betaald te zijn. Op de vergadering ontbraken twee bestuursleden : J. v.Z. en H. G.. Zij werden dus niet herkozen en voor hen kwamen in de plaats Simon Speets en Julius Wutun. Tijdens de vergadering horen we van de medewerker van de stichting Vrij te Amsterdam dat v.Z. er in is geslaagd de stichting stek voor duizenden guldens op te lichten. Hij heeft precies dezelfde taktieken gebruikt als bij ons. We werden gewaarschuwd door de Heer Zonderop van de stichting Vrij dat het wel eens veel erger zou kunnen zij als we nu vermoeden. Hij wilde nadrukkelijk voor deze man waarschuwen: hij is in staat om alle vrijwillersorganisaties waar hij binnendringt, op te blazen. De vergadering heeft ons het mandaat gegeven om die stappen te doen die nodig zijn om alles weer in het gareel te krijgen. Ook gaf de ALV het nieuwe Bestuur opdracht een Actie Comité en een onderzoekscommissie in te stellen.
Op persoonlijke titel heb ik in het weekeinde van 2/3 juli gesprekken gehad met drie van de vier coupplegers. H. G. is zelfs bij mij thuis geweest. Ik heb ze erop gewezen dat J. v.Z. een oplichter is en dat zij nu nog de kans hebben om bakzeil te halen. Blijven zij toch pal achter v.Z. staan, dan lopen zij een groot risico om aansprakelijk te worden gesteld. Het was een ultieme poging van mij om de zaak te sussen, want de BWO had van dit alles al zoveel schade ondervonden. Ik heb zelfs via de andere coupplegers nog geprobeerd een gesprek te hebben met J. v.Z.. Dit is helaas niet gelukt.
4 juli heb ik het hoofd van de financiële zaken van de Nederlandse Federatie van de Reclassering

in Den Bosch de heer P.Trossel op de hoogte gebracht en hem toegezegd een dossier betreffende de zaak BWO toe te zenden. De NFR is namelijk onze enige subsidiegever te weten voor rond 50.000 per jaar.
4 juli vragen we Mr Leyendekker om een kort geding tegen de coupplegers aan te spannen. (Let goed op deze datum!)
Maandag 4 juli Persbericht BWO H. G. mediavoorlichter BWO
CRISIS BINNEN DE BWO
Uit diverse berichten zoals deze de afgelopen dagen verschenen zijn kon opgemaakt worden dat onder meer de penningmeester van de BWO er met de kas vandoor zou zijn en meer van dit soort onzin. De "berichtgevers" hebben enkel de intentie de BWO in een kwaad daglicht te zetten met als inzet hun eigen stichting levenskansen te kunnen geven. Alle beschuldigingen, gedaan door Erik van der Maal, berusten op leugens en fiktie. van dei Maal, heeft niets meer met de BWO te maken. Het legitieme bestuur wordt gevormd door die personen die in het register van de Kamer van Koophandel te Utrecht voorkomen. Gedetineerden, ex-gedetineerden en hun relaties kunnen als steeds terecht bij de BWO. Deze groep mag immers niet de dupe worden van onfrisse zaken van een enkeling. Alle persberichten aangaande de BWO, welke niet komen van H. G., bereikbaar onder bovenvermeld nummer alsook onder telefoonnummer 080 789805 en faxnummer 080 790891, zijn dan ook GEEN berichten van of namens de BWO. Gelet op de kwetsbare doelgroep voor welke de BWO staat, verzoeken wij, om berichtgevingen middels grote zorgvuldigheid te bezien indien deze van derden komen. De BWO en haar bestuur zijn via genoemde voorlichter volledig aanspreekbaar, maar ook bereid om als geheel informatie te verstrekken. De term crisis binnen de RWO is dan ook een te voorbarige konklusie geweest, berichtgeving is enkel door Erik van der Maal de wereld ingestuurd om zijn eigen stichting kansen te geven. van der Maal heeft immers belang bij deze stichting en door de BWO en de zich daarvoor op vrijwillige basis inzettende personen in een kwaad daglicht te zetten, in de hoop dat hierdoor de BWO op zal houden te bestaan waardoor dat zijn stichting een kans zou kunnen geven. Kansen verdiend een ieder, maar deze mogen niet voortkomen uit dit soort berichtgevingen welke enkel genoemde intentie hebben. Op die manier worden de media misbruikt. De BWO heeft steeds ..... , getracht om naar de media een verbinding te hebben waarlangs berichtgeving kan gaan zoals deze vaak "uit eerste hand" binnenkomt. Deze lijn wil de BWO in ere houden. We zijn niet blij met de berichtgeving zoals die verschenen is, maar begrijpen de "val" zoals die door van der Maal is opgezet, een ieder die hem niet verder ken: , loopt nietsvermoedend in deze val.
Dinsdag 12 juli Artikel in Parool: Herrie over kas wetsovertreders. De spanningen in de Bond "van Wetsovertreders (BWO) lopen hoog op. Ex-penningmeester J. F. v.Z. heeft volgens voorzitter E. van der Maal de kas gelicht, maar betwist op zijn beurt de legitimiteit van zijn opponent. Hij heeft zich met drie medestanders als het nieuwe bestuur laten registreren - volgens Van der Maal om subsidies te vangen. De BWO (nu 350 leden) zet zich al jaren in voor (ex-)gedetineerden, bij bij voorbeeld beroepszaken bij terugkeer in de samenleving. "Het is niet gemakkelijk een leven op te bouwen na de bajes. Velen kunnen geen woonruimte vinden of blijven werkloos. Wij helpen ze, anders komen de meeste terug in het criminele circuit." zegt de voorzitter. Vorig jaar augustus ontstonden de eerste bestuurlijke problemen. Leden van het toenmalige bestuur wilden zelfs de bond opheffen. Maar Van der Maal ging door. "Juist nu het gevangenisregime door Kosto wordt aangescherpt en er wordt geknaagd aan de rechtspositie van gevangenen, is het van groot belang dat iemand voor hun belangen opkomt," zegt hij.
De voorzitter maakte een reddingsplan. Per 1 september 1993 begon een nieuw bestuur met v.Z. als penningmeester. In het begin was de bond zeer over hem te spreken. In de loop van het jaar wilde de nieuwe financiële man echter ondanks veelvuldig verzoek van het bestuur geen inzage geven in de boekhouding. Van der Maal: "Wij wilden weten wat er gebeurde met de 50.000 gulden subsidie, maar v.Z. kwam onze afspraken niet na en riep dat wij hem niet vertrouwden. Ondertussen bleek zijn achtergrond één grote zeepbel te zijn." Op een ledenvergadering in

februari van dit jaar vroegen leden inzage in de financiën en eisten een kascommissie en controle door een accountant. v.Z. beloofde opening van zaken, maar kwam bij de ledenvergadering , op 2 jui niet eens meer opdagen. Van der Maal bezocht hem thuis, maar zegt dat de deurwaarder het hele huis had laten ontruimen en dat van de boekhouding niets meer te vinden was. v.Z. zelf zegt gewoon te zijn verhuisd en alle spullen van de bond in zijn nieuwe woning te hebben. Inmiddels heeft de omstreden penningmeester samen met twee leden van het oude en H. G. uit het huidige bestuur een eigen bestuur opgericht. "Ze hebben zelfs het slot in de deur van ons pand in Utrecht veranderd en beweren nu het echte bestuur van de BWO te zijn. Dat klopt niet, want wij zijn officieel door de ledenvergadering gekozen," aldus Van der Maal. "Zonder toestemming van de ledenvergadering hebben ze het oude bestuur uitgeschreven en zichzelf als het echte bestuur opgegeven," benadrukt hij. Bij de kamer van koophandel in Utrecht staan inderdaad v.Z. en G. als het bestuur van de BWO te boek. v.Z. erkent op zijn beurt de benoeming van Van der Maal niet en wil tijdens het bondscongres dit najaar aan de leden verantwoording afleggen over de gang van zaken. Volgens hem was de stemming over het bestuur van Van der Maal in de ledenvergadering ongeldig doordat er niet-leden meestemden. De penningmeester zou ook de de stichting Vrij (ook voor gedetineerden en ex-gedetineerden) in Amsterdam hebben opgelicht. "Gelukkig hebben wij zijn plannen op tijd ontdekt en is de financiële schade vergeleken bij de BWO nog te overzien," aldus Chris, een medewerker van deze stichting. Beide stichtingen hebben een· advocaat in de arm genomen en de BWO bereidt een kort geding voor. Raadsman mr J. Leyendekker zegt dat de inschrijving bij de kamer van koophandel in elk geval onrechtmatig is en de bond vreest dat het duo subsidies gaat aanvragen en opstrijken. Van der Maal: "Wij willen de al wankele positie van gedetineerden niet nog verder ondermijnen."

Dinsdag 19 juli schrijft het nep-bestuur een brief aan de twee stagiaires , alsmede ons bestuurslid Jan Govers, waarin zij worden gedreigd dat als ze nog uitlatingen doen over de BWO zij schade hiervan zullen oplopen. Zij lopen zelfs de kans om voor gedane uitspraken over de BWO nog te worden aangeklaagd. Werkelijk schandalige beledigende brieven ondertekend door de vier coupplegers. Telefonisch heb ik aan H. G. gevraagd of hij achter deze brieven stond. Hij bevestigde dit. (De stagiaires werden al eind juni, voor hun eindtermijn van half juli, door J. v.Z. de laan uitgestuurd). We worden steeds ongeruster, omdat het Openbaar Ministerie (de OvJ Mr Hofstee) niets doet en alles maar op zijn beloop laat, terwijl het zonneklaar is dat er verduisteringen, valsheid in geschrifte aan de lopende band worden gepleegd door J. v.Z..
Zo doen we opnieuw aangifte jegens Johannes Frederik v.Z. geboren 9 mei 1939 bij de politie te Baarn. We overhandigen de politieambtenaar T. Herms een lijvig dossier met alle relevante documenten betreffende de misdrijven gepleegd door v.Z.: Valsheid in geschrifte Sr 227; verduistering (Sr 321), oplichting (Sr 326), flessentrekkerij (Sr 326). Van deze aangifte heb ik telefonisch de overige coupplegers op de hoogte gebracht, t.w. Jan van Welbergen, H. G. en Willen-Jan Stevens.

Donderdag 21 juli Aanklacht jegens J. F, v. Z., geboren ....., adres onbekend, door het Bestuur van de Bond van Wetsovertreders , met name door de voorzitter en een bestuurslid (zie statuten BWO artikel 13.1) Erik Jacob van der Maal Tom de Booij
Chronologisch overzicht van ervaringen met J. .F v.Z. wonende voorheen in Amsterdam Haarlemmerhouttuinen 45 G. sinds 27 juni jl is het adres ons momenteel niet bekend, maar volgens nog niet nader bevestigde berichten: Mathenesserlaan 149 I te Rotterdam
1. Op 27 februari 1994 werd door de Algemene Leden vergadering van de Bond van wetsovertreders(BWO) in de Kargadoor te Utrecht. het bestuur van de BWO benoemd en wel de heren J. v.Z., H. G., Erik van der Maal, Jan Govers, en Tom de Booij.
2. Op 2 maart 1994 werd de eerste bestuursvergadering van de BWO te Utrecht Sweelinckstraat 6 met het nieuwe bestuur gehouden in aanwezigheid van de twee stagiaires van de Hogeschool Midden Nederland te Culemborg, Nicole van Alder en Danielle Janssen. Het bestuur heeft J. v.Z. opdracht gegeven om de mutaties van twee nieuwe bestuursleden tw H. G. en Tom de Booij aan te brengen in het verenigingenregister van de Kamer van Koophandel te Utrecht. De twee, niet

herkozen leden van het oude bestuur voor 26 februari 1994 tw Jan van Welbergen en Willem-Jan Stevens zouden dan worden uitgeschreven.
3. Op 9 maart 1994 heeft de Booij een gesprek gehad met Jan van Welbergen (vrijwilliger die de Booij zou assisteren bij het onderzoek en contacten met gevangenen)
4. Op 9 maart 1994 werd door T. de Booij aan het bestuur van de BWO de nota: gevangenenvakbond? toegestuurd .
5. Tijdens de bestuursvergadering van de BWO van 2 maart 1994 beloofde J. v.Z. aanwezig te zijn bij de hoorzitting van 17 maart 1994 voor de vaste Tweede Kamer commissie van Justitie in zake de nota Werkzame Detentie, en hiervoor een BWO nota aan de bovengenoemde commissie te schrijven en op te sturen.
6. Op 17 maart heeft Tom de Booij namens de BWO voor de vaste commissie van justitie van de Tweede Kamer een nota gestuurd en gesproken tijdens de zitting De laatst genoemde persoon heeft gesproken namens het Belangen Overleg Niet-Justitie-gebonden-Organisatie. J. v.Z. die tijdens de vergadering van 2 maart had toegezegd om te komen is niet komen opdagen.
7. Op de bestuursvergadering van de BWO van 23 maart 1994 was J. v.Z. niet aanwezig. zodat wederom de financiële zaken niet afgehandeld konden worden J. v.Z. had, zonder toestemming van het Bestuur van de BWO, alle financiële stukken etc van de BWO bij hem thuis liggen. De behandeling van de nota van 9 maart van de Booij werd weer uitgesteld. J. v.Z. had de stagiaires Nicole van Alder en Danielle Janssen gezegd dat door deze nota hun werk voor de gedetineerden commissies (gedecos) in gevaar zou brengen en overbodig zou maken. Dit hebben ze ook tijdens deze vergadering niet onder stoelen of banken gestoken . Over punt 13 de grondrechten van gedetineerden nog het volgende. Tijdens een bespreking van de prison Reform International op 20 mei jl. 1994 heeft de Booij namens de BWO voorgesteld om een onderzoek te doen naar de oprichting van een gevangenen vakbond. Door afwezigheid van J. v.Z. is punt 10 vervallen, want alle financiële bescheiden zijn in handen van J. v.Z. die met vakantie naar Italië is gegaan, althans dat beweerde hij toen.
8. Voor de vergadering van 27 april jl heeft de Booij een aanvulling gegeven aan de bestuursleden op zijn nota van 9 maart jl. De vergadering is niet doorgegaan omdat H. G. en J. v.Z. zo nodig naar een strafproces moesten gaan, omdat de ouders van de verdachte daarop aangedrongen zouden hebben, hetgeen bij navraag onjuist bleek te zijn. Helaas heeft de Booij zijn twee mede bestuursleden van der Maal en Govers geadviseerd om de vergadering uit te stellen, omdat zijn nota van 9 maart jl aan de orde zou worden gesteld. Gezien de afwijkende mening van J. v.Z., die wij al had vernomen via de stagiaires leek het de Booij gewenst dat de vergadering derhalve door J. v.Z. zou worden bijgewoond.
9. L'histoire se repète! De Booij heeft weer aan de bestuursleden van de BWO een brief geschreven met de tweede aanvulling op zijn nota van 9 maart en wel voor de bestuursvergadering van woensdag 18 mei jl .J. v.Z. en H. G. konden weer niet komen, moesten naar een belangrijke persconferentie. Helaas is de Booij weer gezwicht voor het uitstellen van vergadering en wel om de reeds genoemde reden. Dit in duidelijke tegenstelling tot wens van van der Maal om de vergadering toch door te laten gaan.
10. Eindelijk komt er een bestuursvergadering op 8 juni 1994 wel in aanwezigheid van alle 5 bestuursleden. Na een kwartier te laat komen v.Z. en G. tezamen binnen op het bondskantoor te Utrecht. De vergadering wordt geopend door de presentatie van twee belastende stukken jegens de BWO en enkele bestuursleden. uit de agenda van de vergadering blijkt dat het punt financiën aan de orde wordt gesteld. Weer heeft J. v.Z. geen enkele financieel stuk bij zich en belooft aan de voorzitter Erik van der Maal dat hij op het kantoor van de BWO maandag 13 juni alle financiële stukken zal overhandigen. Hij beloofde ook aan Erik van der Maal de BWO scanner, die hij zonder toestemming van het bestuur mee naar huis had genomen, , terug te brengen. Getuigen die deze woorden uit de mond van J. v.Z. hebben gehoord zijn de overige drie bestuursleden tw Jan Govers, H. G. en Tom de Booij. De notulen van de vergadering laten zien dat J. v.Z. op zich genomen heeft om het BWO nieuws met de oproep voor de algemene

vergadering van 2 juli 1994 voor 17 juni te verzenden. Hij heeft ook staande de vergadering de Kargadoor te Utrecht gebeld voor de reservering van een zaal voor de ALV van 2 juli 1994.
11. ongerust over de gang van zaken betreffende de verzending van het BWO nieuws door J. v.Z., zijn Erik van der Maal , Tom de Booij samen met een getuige op zondagochtend 12 juni naar het kantoor gegaan en hebben de meest recente ledenlijst, zoals die was bijgewerkt door de twee stagiaires uitgeprint en mee naar huis genomen. We troffen ook een opengemaakte brief gericht van Erik van der Maal van de Hogeschool Midden Nederland. De brief was niet meer in de enveloppe. Inmiddels hoopt de heer van der Maal alsnog een kopie ontvangen van de schrijver van deze brief, de heer H. Renders.
12. Omdat de week voorbij ging en de afspraak van J. v.Z. met Erik van der Maal op maandag 14 juni niet doorging en wij taal nog teken hadden vernomen van J. v.Z. zijn Erik van der Maal en Tom de Booij op donderdag 16 juni 1994 rond 10 uur naar het BWO kantoor gegaan om de extra editie van het BWO nieuws te verzenden. Toen wij op het kantoor van de BWO kwamen bleek dat de ledenbestanden , die zondag 12 juni nog aanwezig waren, waren gewist. We hebben toen ruim 400 brieven aan de leden van de BWO verstuurd. De verzending heeft plaats gevonden ruim twee weken voor de vergadering van 2 juli a.s.
13. Zoals uit de agenda voor de vergadering van 2 juli 1994 blijkt, prijkt als punt 6 op de agenda weer de financiële verantwoording. Ten einde raad hebben toen de 4 bestuursleden aan J. v.Z. een aangetekende expresse brief verzonden met de sommatie om voor 26 juni 1994 voor 24.00 alle financiële stukken ons ter hand te stellen. Tom de Booij heeft H. G. in verband met deze brief gefaxed.
14. Met H. G., Jan Govers en Erik van der Maal hebben wij in het weekeinde 25/26 juni 1994 afgesproken om een vergadering te beleggen op het kantoor van de BWO op maandagmiddag 16.45 uur. Om de ernst van de situatie te bespreken met als enige agendapunt : hoe komen we aan de financiële stukken van de BWO. H. G. drong er vrijdag 24 juni 1994 telefonisch bij de voorzitter op aan om aangifte te doen tegen J. v.Z., omdat hem (G.) nu al duidelijk was gebleken dat v.Z. een oplichter was die alleen nog bezig was om tijd te rekken en zijn eigen zakken te vullen.
15. Maandag 27 juni 1994 is J. v.Z. verhuisd van de Haarlemmermeertuinen 45 G naar een ander, ons niet bekend, adres. Door de stichting Vrij is het huis door een deurwaarder in beslag genomen. Op een oude TV na, was het huis geheel ontruimd.
16. Maandag 27 juni rond twee uur zijn Erik van der Maal en Tom de Booij naar de Kamer van Koophandel gegaan en hebben een afschrift gekregen van de inschrijving van het bestuur van de BWO. Hieruit bleek dat op 20 of 23 juni jl J. v.Z. (legitimatie rijbewijs) een mutatie als bestuurslid van de BWO had aangebracht. Echter zonder toestemming van zijn overige bestuursleden krachtens artikel 13 lid 1..Hieruit bleek ook dat de toegezegde belofte op de vergadering van 2 maart jl door J. v.Z. om het nieuwe bestuur in te laten schrijven niet was gebeurd. Wel staan nog ingeschreven Jan van Welbergen en Willem-Jan Stevens. Tijdens de vergadering van 26 februari jl heeft Willem-Jan stevens zich niet herkiesbaar gesteld, en heeft Jan van Welbergen met 7 uitgebrachte stemmen het niet gehaald om verkozen te worden. J. v.Z. heeft tevens de huidige voorzitter Erik van der Maal uitgeschreven en als voorzitter ingeschreven H. G... Bij navraag bij notaris Windhorst te Baarn werd ons medegedeeld dat dit juridisch in orde is. Want de Kamer van Koophandel is lijdelijk en mag niet twijfelen aan de handelsbevoegdheid van een ingeschreven bestuurslid, maar door het raadplegen van de statuten had men bij de Kamer van Koophandel kunnen weten dat J. v.Z. niet vertegenwoordigingsbevoegd is ..
17. Maandag 27 juni jl rond half vijf wilden wij in het kantoor van de BWO, maar het slot was door onbevoegden vervangen. Ook de eigenaresse Mevrouw Vreeswijk van het pand was hiervan niet op de hoogte. Door twee agenten van politie van Utrecht is geconstateerd dat de sleutel van ons kantoor niet past op het slot dat door onbevoegden diezelfde middag was aangebracht. (zij hebben hier een rapport van gemaakt).De heer G. is niet komen opdagen zodat wij in de tuin vergaderd hebben

18. Naar aanleiding van een krantenbericht in de Volkskrant is de voorzitter van de BWO door Willem Jan Stevens belasterd. Hiervan wegens smaad en laster aangifte gedaan op donderdag 30 juni om half elf s'avonds bij de politie te Baarn. De dienstdoende agent van politie was de brigadier heer Ton Herms.
19. 27 juni hebben wij contact opgenomen met de heer Mr J.I.J. Leyendekker van het advocatenkantoor Boone voor een afspraak.
20. Van de heer van der Maal heeft de Booij een schrijven ontvangen n dat aan hem was gericht door de heren G., v.Z., Willem-Jan Stevens en Jan van Welbergen. Hier in staat dat hij als voorzitter geschorst was en een mededeling aan de leden van de BWO dat de vergadering van 2 juli niet zou doorgaan. Boven de brief stond ook dat de Booij een kopie zou krijgen. Tot op heden heeft de Booij niets ontvangen.
21. Van de directie van de Kargadoor vernamen wij dat J. v.Z. de zaal voor de algemene vergadering van de BWO van 2 juli jl had afbesteld. Wij hebben toch de beschikking gekregen over de zaal in de Kargadoor, alwaar we de algemene ledenvergadering hebben gehouden. Als nieuw bestuur werd gekozen Erik van der Maal, Jan Govers, Julius, Wutun, Simon Speets,en Tom de Booij.
De algemene ledenvergadering heeft ons mandaat gegeven om die stappen te doen die nodig zullen zijn om alles weer in het gareel te krijgen. Tevens hebben zij ons gemachtigd een persbericht op te stellen. Ook gaf de ALV het nieuwe Bestuur opdracht een onderzoekscommissie in te stellen.
22. Zondagochtend 3 juli heeft de Booij de heer H. G. te zijnen huize in een onderhoud, de Booij gezegd dat hij niet zeker is van de handel en wandel van J. v.Z.. De Booij heeft hem medegedeeld dat hij ernstige moeilijkheden zou krijgen als hij zich uitgeeft als bestuurslid van de BWO. Hij vertelde de Booij ook nog waarom hij niet op de vergadering was gekomen van maandag 27 juni 1994. Hij was telefonisch een drietal malen bedreigd: er was hem gezegd dat hem nare dingen zouden overkomen, wanneer hij niet de zijde van J. v.Z. zou kiezen. Ook werd hij telefonisch lastig gevallen zonder dat aan de andere kant iets werd gezegd.
24. Tijdens een gesprek dat de Booij zondagmiddag 3 juli met Jan van Welbergen in zijn huis te Utrecht mocht hebben, heeft de Booij van Welbergen ingelicht over de ernst van de situatie. Hij zelf had geweldige moeilijkheden en had verleden week een zelfmoordpoging gedaan, door middel van gas. Reden waarom hij van gas is afgesneden. Hij vroeg De Booij hem te vergezellen maandagmiddag 4 juli bij zijn bezoek aan de sociale dienst bij de heer R. Tolud in utrecht. Om half twaalf verzocht hij de Booij niet te komen aangezien Maarten Zumpolle met hem mee zou gaan. De drie gevoerde gesprekken met H. G., Jan van Welbergen en Willem-Jan Stevens heeft de Booij op persoonlijke titel gedaan en buiten medeweten van de voorzitter van de BWO de heer Erik van der Maal.
25. 4 juli 1994 heeft de Booij een telefonisch onderhoud gehad met het hoofd van de financiële zaken van de Nederlandse Federatie van de Reclassering in s'Hertogenbosch de heer P. Trossèl. De Booij heeft de heer Trossèl toegezegd een dossier betreffende de hele zaak van de BWO toe te zenden. Dit rapport opgemaakt woensdag 21 juli 1994 te Baarn Namens het Bestuur van de Bond van Wetsovertreders Erik Jacob van der Maal voorzitter BWO Tom de Booij, bestuurslid van de BWO

Donderdag 21 juli Brief aan Prof . J.J.J. Tulkens Voorzitter van Penal Reform International

Hooggeleerde Heer, Tijdens de informele bijeenkomst van de Nederlandse leden van Penal Reform International van 20 mei j.l in Vught heb ik U toegezegd voor 2 juli a.s. een voorlopige notitie te sturen betreffende mijn voorstel tijdens de bovengenoemde vergadering om een grondig onderzoek te verrichten naar de mogelijkheid voor het oprichten van een gevangenen vakbond. De noodzaak om dit onderzoek op korte termijn uit te voeren werd door mij ingegeven door de lancering van de nota Werkzame Detentie die eerder voor een verslechtering dan een verbetering van de gevangenen in de Nederlandse inrichtingen zal zorgen. De uitlatingen van de

directeur van de inrichting de heer Koehorst spraken boekdelen. (In dit verband is het interessant U een copie toe te zenden van een brief die de heer Koehorst aan mij heeft gestuurd alsmede een stukje uit het NRC van 30 juni jl.) Helaas heb ik mijn belofte om U een notitie voor 2 juli toe te sturen niet kunnen inlossen, waarvoor mijn excuses. Met Uw secretaresse heb ik eergisteren afgesproken dat ik U toch enkele opmerkingen zou toesturen die U misschien kunt gebruiken tijdens de bestuursvergadering van de PRI hedenochtend 10.00 uur in Londen. Mede door mijn ervaringen in de gevangenis (1943-44,1971,1976) en de recente ontwikkelingen betreffende de toekomstige rechten(lees:gunsten) van gevangenen in Nederland, ben ik steeds meer overtuigd geraakt dat een gevangenenvakbond van de grond zal moeten komen. Nu de gevangene, door de nota Werkzame Detentie en de invoering van de nieuwe penitentiaire Beginselenwet (PBW), meer als een werknemer wordt gezien, misstaat een gewone vakbondsorganisatie bepaald niet. Nagegaan moet worden wat de mogelijkheden zijn om gevangenen in staat te stellen voor de belangen van de groep op te komen. Momenteel is het klachtrecht uitsluitend individueel gericht (geen derdenwerking).
8 januari 1992 heeft staatssecretaris van justitie A.Kosto bij de Tweede Kamer een wetsvoorstel ingediend die de bevoegdheid van belangenorganisaties regelt om in het belang van anderen rechtsvordering in te stellen. (twee nieuwe artikelen art 3:305a en art 3:305b BW). Hoogstwaarschijnlijk heeft Kosto daarbij niet voor ogen gehad de collectieve belangenbehartiging van gevangenen, vooral gezien het feit dat deze zelfde staatssecretaris een beleidsnota Werkzame Detentie produceert die er bepaald niet op gericht is om gevangenen meer rechtszekerheid te bieden. Ook de nieuwe wet (PBW) opent weinig perspectieven. Integendeel zou ik kunnen stellen, want in de memorie van toelichting wordt op een zestal plaatsen naar het grondwetsartikel artikel 15 vierde lid verwezen, die niet bepaald in overeenstemming zijn met de bedoelingen van de wetgever in 1983.(zie hierover het boek: de Grondwet onder red. van P.W.C Akkermans en A.K. Koekoek 1992). Het grondwetsartikel wordt misbruikt om de (in theorie wel aanwezige) rechtspositie van de gevangenen verder uit te hollen. Zie ook op pagina 15 van de Nota werkzame detentie waar het genoemde grondwetsartikel eveneens oneigenlijk wordt gebruikt. We moeten er voor zorgen dat het "Freies Ermessen" van de directeur van de inrichting komt te staan tegenover de "Class Action" van de gevangenen.
In verband met de dreigende, wolken die zich momenteel samenpakken boven de hoofden van de gevangenen (en ook de directeuren) is het gewenst om eens over de grenzen van ons landje te kijken. Zijn er elders in de wereld voorbeelden te vinden waar de gevangenen wel op een of andere manier voor hun belangen kunnen of konden opkomen. Het moge U wel heel schril in de oren klinken wanneer ik stel dat tijdens mijn verblijf in het concentratie kamp te Amersfoort onder van Berg en Kotälla via mijn blokhoofd van barak 8 wel degelijk bepaalde (collectieve) klachten betreffende onze werksituatie kon ventileren. Wij moesten in de radiobarak condensatoren lassen voor de NSF (onderafdeling van Philips). Dit in tegenstelling tijdens mijn verblijf in het huis van bewaring in 1971 waar ik zakjes moest plakken (Domela Nieuwenhuis mocht in het zelfde Huis in de vorige eeuw nog vertaalwerk verrichten). Na het deponeren van een collectieve klacht bij de directeur kreeg ik 14 dagen streng (artikel 100 punt g). Het streven moet zijn om de gunsten, die de gevangenen zullen krijgen om zich te kunnen bevrijden uit het standaardregime (zie pagina 5-6 van de nota Werkzame detentie) om te smeden tot rechten voor gevangenen. Gunst moet Recht worden. De inspiratiebron waar ik tijdens het komende onderzoek uit kan putten zijn de ideeen van Thomas Mott Osborne. Hij wilde met zijn experimenten duidelijk maken dat gevangenen door het besturen van elkaar ook zich zelf leren besturen. Helaas zijn dit maar een paar summiere kanttekeningen. Wanneer U voor het plan dat ik 20 mei jl in Vught voorstelde, vandaag in Londen het groene licht krijgt, zal ik in de komende maanden voor de conferentie van 17-19 november 1994 een gedegen werkstuk produceren onder de titel "Onderzoek naar de mogelijkheden voor het oprichten van een Gevangenen VakBond (GVB)" Inmiddels met de vriendelijke groeten en U veel succes toegewenst voor de komende vergadering Tom de Booij

Van de advocaat Mr Leyendekker horen we niets. Op **27 juli** zou hij het concept van de dagvaarding sturen. Pas de volgende dag moeten we het zelf nog gaan ophalen. De datum van het kort geding kon hij nog niet zeggen. Helaas bleken in de dagvaarding vele fouten te zitten, ondanks het feit dat we hem alle relevante documenten hadden overhandigd.
Op de **28 ste juli** hebben Van der Maal, Govers en ik een bezoek gebracht bij de heer Trossel van de NFR te Den Bosch. De Heer Trossel was kennelijk duidelijk geschrokken van het feit dat uit het dossier van de BWO bleek dat er sinds 1991 geen kascontrole had plaats gevonden en dat de penningmeesteres Ida Janssen sinds 1991 niet was gedechargeerd. Op deze ondeugdelijke financiële stukken heeft de NFR toch maar jaarlijks de 50.000 gulden subsidie blijven gestort op de giro van de BWO.
Op de voorpagina van het Algemeen Dagblad van **23 juli** staat te lezen dat de voorzitter van de BWO Erik van der Maal tegen het plan Kosto was om bij goed gedrag de helft van de straf te verminderen. De volgende dag plaatst het AD een rectificatie. Niet Erik van der Maal maar H. G. is volgens het AD de voorzitter van de BWO en dat het nepbestuur juist voor het plan Kosto is. Weer een goed voorbeeld, dat we door niemand geloofd worden. Volgens een journalist van het AD was die rectificatie tot stand gekomen nadat v.Z. de redactie had benaderd en op hoge toon rectificatie geëist had, daarbij verwijzend naar de onjuiste inschrijving bij de Kamer van Koophandel. Van de secretaris van de commissie van gedetineerden uit Norgerhaven Veenhuizen, George Sanchez kreeg ik een boos telefoontje . De medegevangenen waren razend over het stuk in het AD. Verder begreep hij niets van de gang van zaken. Hij had de afgelopen tijd juist zo'n, prima contact opgebouwd met H. G. en J. v.Z.. Ik heb hem voorgesteld om het een en ander met hem mondeling te bespreken. We maakten een afspraak voor 9 augustus.
We krijgen vele schuldeisers aan de telefoon met de mededeling waar blijft het geld. Inmiddels heb ik een stichting Democratisering Gevangeniswezen opgericht en aan het bestuur van de BWO toegezegd om de openstaande nota's te voldoen als voorschot. De stichting wil niet dat middenstanders de dupe zijn van het wanbeleid van de penningmeester van de BWO. Tot onze schrik blijkt dat een oud bestuurslid Willem-Jan Stevens in 1993 het computerbestand van de BWO namens de BWO had verzekerd voor een bedrag van f 100.000 . Wij hebben hem herhaaldelijk gevraagd om openheid van zaken en ons te zeggen waar de door hem verzekerde apparatuur dan wel is. De openstaande rekening van de verrekening hebben wij betaald alsmede vele andere nota's.Tot op dat ogenblik voor een totaal bedrag van f 6592,14. In het dagblad De Telegraaf hebben wij op 30 juli een advertentie geplaatst waarin we vragen of allen die nog geld tegoed hebben van de BWO contact opnemen met de stichting Democratisering Gevangeniswezen. Interessant detail is dat het Algemeen Dagblad deze advertentie niet willen opnemen. Wij zijn toch volgens het AD het Bestuur van de BWO niet! (zie hun rectificatie)
Toen het advocaten kantoor Boone doorhad dat de stichting Democratisering Gevangeniswezen alle schulden van de BWO op zich wilde nemen kwamen er drie faxen achter elkaar binnen 10 minuten met een nota voorschotdeclaratie van maar liefst f 5875,-. Ze kunnen klaarblijkelijk toch snel werken daar op het kantoor. We vernamen toen dat het kort geding pas 7 september zou plaatsvinden. Mr Leyendekker ging in de maand augustus immers met vakantie en hij heeft het kort geding over zijn vacantie heen getild.

Zaterdag 30 juli Advertentie in de Telegraaf in de kolom Speurders

Willen allen die nog geld tegoed hebben van de BWO (Bond van Wetsovertreders) contact opnemen met de Stichting Democratisering Gevangenisstelsel, telef. 02154-12852. 02154-17902 (fax 02154-15980 of 30150).

Maandag 1 augustus heeft het bestuurslid van de BWO Tom de Booij een bezoek gebracht aan diverse Penitentiaire inrichtingen in Midden Nederland en Justitie gebouwen. Hij heeft het BWO Nieuws rondgebracht met de bedoeling om daarmee ze op de hoogte te brengen van de moeilijkheden waarin de BWO was geraakt door de couppleging van oud bestuursleden zoals v.Z., G., van Welbergen Stevens. De volgende instellingen werden door hem bezocht : Politie bureau Baarn, HvB Utrecht, Advocaat Leyendekker in Utrecht Hamburgerstraat, OVJ Utrecht, Vrouwengevangenis Gansstraat Utrecht, Pieter Baancentrum Utrecht, de heer Trossèl van Reclassering Den Bosch, .HvB den Bosch , Gevangenis Vosseveld Vugt, Pompe instituut Nijmegen, Gevangenis Grave , Gevangenis Arnhem.

Maandag 1 augustus Brief van prof Tulkens

Zeer geachte Heer De Booij, Dank voor Uw brief van 21 juli jl. Inderdaad is er kennelijk een misverstand ontstaan over Uw voorstel. Daarvoor mijn excuses. Dat neemt niet weg, dat Uw plan voor een onderzoek naar de mogelijkheden van een internationale vakbond van gevangenen naar mijn oordeel niet via PRI zou moeten plaats vinden. Die mening doet geen afbreuk aan mijn waardering voor Uw bedoeling. Met name de vraag naar de positie van de gedetineerde als arbeider-werknemer zou wel eens actueler kunnen worden. Althans in Nederland na de nota Werkzame Detentie. Niettemin, als PRI - of U namens PRI - een onderzoek zou doen, zou dat toch de indruk wekken, dat PRI niet alleen achter het idee staat, maar er zich ook actief voor wil inzetten. Dat acht ik op dit moment om zo te zeggen politiek niet opportuun, om de redenen die ik aangaf. Iets anders is, of de BWO contacten zou willen leggen met zusterorganisaties in andere landen met het doel tot een zekere samenwerking te komen. Als U daartoe informatie zou willen hebben van PRI, voor zover U daarover nog niet beschikt, kan het hoofdkantoor van PRI U wel op weg helpen. In dat geval blijft het initiatief bij U en bestaat het onderzoek in eerste instantie uit het aftasten van de interesse bij andere organisaties. Mocht dit enigszins aan Uw bedoeling beantwoorden, dan stel ik U voor een brief te schrijven aan het secretariaat van PRI, 169 C1apham Road, London SW9 OPU, met het verzoek U te informeren over namen en adressen van organisaties van ex-gevangenen en soortgelijke instellingen. Uiteraard ben ik graag bereid eventueel met U over een en ander van gedachten te wisselen. Ik meende echter een antwoord op Uw brief niet te moeten uitstellen, juist vanwege het gerezen misverstand. Met vriendelijke groeten, J.J.J. Tulkens

Vrijdag 5 augustus Een publicatie van H. G. :

Enkele zinnen uit dit schotschrift die gaan over Tom de Booij.

Als nieuw bestuurslid wilde hij zich bezig gaan houden met de EBI en de vrouwelijke gedetineerden, dat vond hij een interessante groep.

Een verzoek om hulp vanuit de gevangenis voor vrouwen in Breda nam de Boy dan ook prompt mee, de brief is zelfs niet in kopievorm op het kantoor van de BWO gebleven. De betrokken dames moeten nu nog antwoord krijgen. De Booy weigerde ondanks vele verzoeken de. brief af te geven Verder meende de Booy dat er een vakbond moest komen, alle andere zaken waren niet van belang, daar moest aandacht aan gegeven worden. De Booy vertelde steeds weer van de tijd in 1943 in het concentratiekamp en van de jaren 1971 en 1976 in welke hij enige tijd, omdat hij in de studententoestanden zoals die toen in Amsterdam speelden in het HvB had gezeten. De Booy wilde ook een fluitsonate van Bach gaan spelen in de gevangenis. Verder vertelde hij een persoonlijke vriend te zijn van Beatrix, het hoofd van haar hofhouding voor alles kon gebruiken en dat zijn zwager raadsheer van een Hof was, zodoende kon hij ook de rechters beïnvloeden. Ook ging hij trots op het feit dat hij ruzie met de Burgemeester van Baarn / Soest had gemaakt, toen deze van der Maal in het kader van een krankzinnigenmaatregel op had laten sluiten. Keer op keer vertelde hij dat hij bezig was om weer met de wet in konflikt te raken, hij moest weer "vast komen' Dan kon hij zijn toneelstuk weer op gaan voeren. Verder had Booy een eigen stichting Democratisering Golfsport. DGS, onthoud deze naam ... De Booy bleek net zoals van der Maal vele kennissen te hebben, de een was nog geleerder dan de ander. De Booy ging ook naar lezingen, luisterde naar het verslag van de tweede termijn nota werkzame detentie en schreef

een commentaar alsof hij er persoonlijk bij was geweest. De Booy heb ik op het kantoor van de BWO in het laatste half jaar 4 maal getroffen, verder een paar keer per telefoon gesproken. Dit naar aanleiding van zin stuk in welk hij zijn ideeën over de vakbond uiteen zette, dit stuk bevatte ook brieven van Hitler en meer van dit soort onzin, ik voelde me niet geroepen om daarop te reageren. De Booy heeft voor mij geen duidelijke aktiviteiten voor de BWO laten zien.

B.W.O.
Postbus 815
3500 AV Utrecht
(Gironummer 3635025)

Telefoon 030 - 33 29 47

BWO -NIEUWS ?

U kreeg er toch zojuist een!!

Door u een BWO-nieuws welke tot doel heeft u volledig te informeren over de werkelijke gang van zaken bij de BWO.
In september zal er weer een normaal BWO-nieuws met voor u alle relevante informatie verschijnen.

Door de Bomen het Bos niet meer zien.

Titelblad 'BWO NIEUWS?'

Nu kwam de Booy in aktie, hij liet weten dat hij "meer" was dan een ander. Hij was Elite, wat dit ook moge betekenen, hij had geld en zou wel processen gaan beginnen. Jan Boone was zijn advokaat, hij had de Burgemeester ook eerder al "gepakt'" en zou nu wel v.Z. gaan pakken. Aan mij vroeg hij zijn kant te kiezen, dat zou grote voordelen voor mij met zich meebrengen. Want zijn zwager was raadsheer etc. etc Ook liet hij me een brief zien die hij ontvangen had van Dhr. Koehorst, direkteur van de gevangenis te Vught. De Booy had de reeds eerder genoemde stichting DGS. DGS staat voor Democratisering Golfsport. Hij had aan Koehorst een brief gestuurd, want deze' stichting wilde de gedetineerden laten golfen. Nu bleek onlangs deze stichting zich op te werpen in een advertentie in een landelijk dagblad en heette nu Democratisering Gevangenisstelsel. Bij de Kamer van Koophandel kwam deze stichting niet voor. De Booy heeft dus misleidend de naam van zijn golfstichting gebruikt om zo weer de BWO in een ander maar wel verkeerd daglicht te plaatsen. Hoe kan deze niet bestaande stichting nu opkomen voor de BWO. Zelfs al zou het een bestaande stichting zijn hoe kan deze aan de BWO gelden lenen? Tuurlijk kan dat, maar de BWO en dan ook nog haar voorzitter die alle zaken heeft goedgevonden zijn aansprakelijk voor mogelijke schulden. Het aangaan van een lening door de BWO, zal toch betekenen dat dit terugbetaald moet worden, daar is subsidie niet voor bedoeld, evenmin als voor het betalen van spreekuren. De Booy vertelde verder dat hij bij de Kamer van Koophandel te Utrecht een dermate gedrag zou veroorzaken zodat hij weer in konflikt met Justitie zou komen, want wat de Kamer van, Koophandel deed kon niet. De Booy vergeet echter dat hij zelf teruggetreden is, geen bestuursfunktie meer had per 8 juni, dat aan van der Maal een verbod gegeven was om zich nog uit te geven als zijnde verbonden aan de BWO. Als deze heren

het dan zo goed wisten hadden ze zich van alle aktiviteiten dienen te onthouden tot gebleken was hoe het zat. Ze hebben nu enkel steeds meer pogingen ondernomen om de BWO in een slecht daglicht te plaatsen, steeds meer media werden door hun benaderd, immers na een persbericht op 4 juni, door mij uitgegeven kregen ze bij de eerste kranten die in hun val waren gelopen geen gehoor meer. Van der Maal spande de kroon door zelf het AD te bellen en namens de BWO een standpunt te verkondigen over strafvermindering. Het AD heeft deze zaak gelukkig gecorrigeerd. De Booy heeft samen met van der Maal alleen maar pogingen ondernomen om de BWO in een kwaad daglicht te brengen, nu doen ze wel voor alsof ze het beste voor hebben met de BWO maar door nu zoveel onzin en onwaarheden te verkondigen bereiken ze wat ze van plan zijn. Immers de BWO wordt hierdoor in een moeilijk parket geplaatst, de geloofwaardigheid komt in het gedrang, en als dit bereikt is zal de stichting K&S met de Booy als voorzitter en van der Maal als coördinator zich ontpoppen in hun ware gedaante, dan zal de BWO opgaan in hun K&S. Dat is de bedoeling van deze heren.!!!!!! Dat ze daarvoor nu zoveel modder moeten gooien en mensen daardoor prive schade toebrengen interesseert ze totaal niet. Immers de Booy is elite zoals hij het zelf stelt, heeft geld om te procederen·en van der Maal volgt hem want die wil K&S omhoog brengen.(=Financiële inbreng van de Booy veilig stellen) De BWO echter zal doorgang vinden, maar niet met dit soort figuren. Laat u niet misleiden, maar oordeel over het funktioneren van de BWO, en u weet bij wie u terecht kunt, u weet wie u te woord heeft gestaan, u weet wie u bezocht hebben, dat is het kriterium. Wij zijn voor u aanwezig, vergeet dat niet, maar ook mag niet vergeten worden dat wij, in tegenstelling tot anderen die pochen geld te hebben, dit alles op vrijwillige basis doen. Laten we deboze droom voor de BWO, in de personen van van der Maal, de Booy en Govers maar snel vergeten.
Ik heb steeds getracht zaken op goede manieren op te lossen, maar met de heren viel niet te praten. De Booy heeft zelfs nog een poging ondernomen om van Welbergen geld te bieden als deze zijn kant koos, dan wel zich terug zou willen trekken binnen de BWO.
Dinsdag 8 augustus zend de heer Trossèl een brief aan J. v.Z. in zijn hoedanigheid als penningmeester van de BWO, met de vraag of hij op 17 augustus alle financiële stukken sinds 1992 wil overleggen. (Er wordt een afspraak gemaakt tussen v.Z. en de heer Trossèl voor 17 augustus. Deze afspraak wordt afgezegd door W.J. Stevens en verplaatst naar 2 september. Deze afspraak wordt 1 dag er voor nu door J. v.Z. afgezegd. Ze zien het kennelijk niet zitten om met hun "financiële stukken" bij de subsidiegever te verschijnen.)

Dinsdag 8 augustus RAPPORT OVERZICHT FINANCIËN BOND VAN WETSOVERTREDERS IN DE PERIODE 1 januari (1994 - 8 augustus 1994)
1. Rekeningen die betaald hadden moeten voor BWO door de penningmeester J.F.v.Z. van de Bond van Wetsovertreders in de periode 1 januari tot 20 juni 1994 (datum van de couppleging) Verzekering W. van der Held Verzekering 46,55;W.van der Held 456,09;Harberink Quickprint 1.468,10 Drukkerij Koopmans 3.886/90;De Kargadoor 509/50 . **Totaal f 6.367,14**
2. Rekeningen die betaald zijn voor de BWO door de penningmeester van de Bond van Wetsovertreders in de periode van 1 januari 1994 tot 20 juni 1994 (datum van de couppleging) **Totaal f 11.110,67**
3. Door de penningmeester onbevoegd, in ieder geval zonder toestemming en medeweten van het bestuur betaald van postbank in de periode 1 januari 1994 tot 20 juni 1994 (datum couppleging)
5-1 The Champs Amsterdam 1.599 ;31-1 De Bijenkorf 500 ; 2-2 VUB press België 3560; 2-2 Bloemencentrum, hr vd Bosch 17,50; 3-2 Kon Vermande 110; 3-3 Blees B.V. Amsterdam 561; 3-3 Blees B.V. Amsterdam 107,25; 4-3 Hoek Driebergen autoverhuur 335,58; 11-3 Bloemenhuis Corone 17,50:
7-6 Hoek Driebergen autoverhuur 2.053,73; 13-6 V en D Breda 1.000; **Totaal 6.337,16**
4. Door de penningmeester van de BWO J.F.v.Z. in contanten opgenomen van de postbank van de BWO in de periode 1 januari 1994 tot 20 juni 1994 (de datum couppleglng). Voor een deel

zijn deze gelden ten nutte geweest voor de BWO , een ander deel voor de heer v.Z. privé. Hoe deze verhouding uitvalt zal door de heer v.Z. moeten worden aangetoond.
Amsterdam Haarlemmerdijk 1.000; Amsterdam Wibautstraat 500; ABN AMRO Baarn 500; Amsterdam GWK 500; Cash Belgium 387,66; Utrecht Biltstraat; Utrecht GWK 500; Utrecht Neude 500; Cash Belgium 167,39; ING Bank 111,63; ABN AMRO 1039,23; Geldopname Neude 10.000; 3-3ABN AMRO 400; 5-4 GWK Utrecht 1.000; 6-4 ABN/AMRO Hilversum 250; 8-4 GWK Rotterdam cs 1.000; 19-4 Utrecht Biltstraat 500; 21-4 Geldopname; Utrecht Biltstraat 3.000; 2-5Geldopname 500; 2-5 Baarle Nassau Annaplein 200; 2-5Cash Belgium 334,82; 9-5 Weert Wilhelminasingel 500; 13-5 Amsterdam ING bank 500; 17-5 Amsterdam Surinameplein 500; 18-5 Cash Belgium 334.82; 20-5 Amsterdam ING bank 500; 24-5 ING bank Oisterwijk 334,82; 27-5 Schiedam Mgr Nolenslaan 500; 30-5 Baarle Nassau Annaplein 500; 2-6 Utrecht Neude 1.000; 6-6 GWK Rotterdam cs 300; 8-6 Cash Belgium 222,83; 9-6 Utrecht Biltstraat 1.000; 15-6 Geldopname 6.500; 16-6 Cash Belgium 334.16; 17-6 Baarle-Nassau Annaplein 150.
Totaal **36.067,46**

Totaal onrechtmatig door J.F v..Z. uitgegeven gelden bestemd voor van de Bond van Wetsovertreders in de 1994 periode van 1 januari 1994-20 juni (datum van de coupppleging) Betaald door overmakingen van postbank **f 6.337,16** Cash opgenomen **f 36.067,46**. Totaal **f 42.404¸62**

Overzicht financiën BWO tijdens de coupperiode vanaf 20 juni 1994 Hiervoor zijn aansprakelijk de vier coupplegers H. G., Willem-Jan Stevens , Jan van Welbergen en J. v.Z. Door de penningmeester van de BWO J.. v.Z. opgenomen van postbank in de periode 20 juni 1994 (datum van de coupppleging) tot 15 augustus, al of niet met toestemming van de medecoupplegers H. G., Willem-Jan Stevens en Jan van Welbergen.
14-7 Hoogvliet 1.000; 18-7 Goirle Tilburgseweg 1.000; 19-7 Utrecht Biltstraat 200; 19-7 Utrecht Biltstraat 150; 8-8 Utrecht Biltstraat 100.Totaal **f 2450**
Onbetaalde rekeningen/ die hadden moeten worden betaald door de coupplegers :
30-6 Hoek Driebergen autoverhuur 9.029,64; 22-9 Hoek Drlebergen 1.836,53; 30-9 Hoek Driebergen 3.426 , 22; juli stagiaire N. van Alder 235; juli stagiaire D. Janssen 125. **Totaal f 14.652,39**
Totaal onrechtmatig uitgegeven door coupplegers Van Postbank **2.450;**Onbetaalde rekeningen **14,652,39 .** Totaal **f 17.102.39**

Totale schade voor BWO opgelopen
Periode 1 jan 1994- 20 juni 1994 **f 42.404,62**
Periode 20 juni - 8 aug 1994 **- 17.102,39**

Totaal **f 59.507,01**

Dinsdag 9 augustus hebben Erik van der Maal en ik een goed gesprek met George Sanchez in Norgerhaven Veenhuizen. We hebben hem een dossier overhandigd met 22 bijlagen. Hij was zichtbaar geschrokken over de wandaden van J. v.Z. en zijn kornuiten. Van der Maal geeft Sanchèz ook het cassettebandje met het interview met het Algemeen Dagblad, waaruit blijkt dat hij door de journalist verkeerd geciteerd was.
9 augustus was ik aanwezig op de vergadering van de kerngroep van de de Bonjo in Amsterdam. Ik was door ons bestuur naar deze vergadering gestuurd om de BWO te vertegenwoordigen. Na enige discussie over de vraag of ik de BWO wel legitiem vertegenwoordigde werd een compromis gevonden door te bepalen dat ik op persoonlijke titel de vergadering mocht bijwonen en niet namens de BWO. Maar weer een bewijs dat wij niet de enigen zijn die erin zijn getrapt.
12 augustus doet George Sanchez uit Veenhuizen een bemiddelingspoging. Hij slaagt er in om

een gesprek op persoonlijke titel tot stand te brengen tussen de voorzitter van het nepbestuur H. G. en mijzelf. Om 5 uur op **vrijdag 12 augustus** heeft dit gesprek, dat drie uur duurde, in het Postiljon Motel van Arnhem plaats. We bereiken een akkoord, namelijk dat hij zijn medewerking zal verlenen om de zaak terug te draaien tot de stand van zaken van 26 februari.Dat wil zeggen dat hij het toen gekozen bestuur , uitgezonderd J. v.Z. wil inschrijven in het register van de Kamer van Koophandel.
Maandagochtend 15 augustus verrassen we H. G. op het kantoor van de BWO en kunnen hem overhalen om met ons mee te gaan naar de Kamer van Koophandel om de onbevoegde inschrijving direct ongedaan te maken. Er wordt ook afgesproken dat op korte termijn een bestuursvergadering bijeen geroepen zal worden. Zo gezegd zo gedaan. Op **15 augustus** wordt Erik van de Maal ingeschreven, en als bestuursleden H. G., Jan Govers en Tom de Booij. Het advocatenkantoor wordt op de hoogte gebracht van het feit dat het kort geding van 7 september geen doorgang behoeft te vinden. Immers ons doel is bereikt. De vervanger van Mr Leyendekker deelde ons mede dat ze net bezig waren met de definitieve tekst van de dagvaarding (1 1/2 maand nadat we bij Leyendekker om een kort geding hadden gevraagd.)Er wordt ook een bestuursvergadering belegd en wel op **woensdag 17 augustus** in de Prom te Baarn. Daarbij zullen ook worden uitgenodigd als toegevoegde bestuursleden Simon Speets en Julius Wutun. Zij waren immers gekozen als bestuursleden op de ALV van 2 juli te Utrecht. Ik ga na wat er nog op de giro van de BWO staat. Het blijkt te zijn: f 18,97. Waar is het allemaal gebleven? We vragen aan de Postbank om de 60 mutaties aan ons toe te zenden. Dat zal wel een hele tijd in beslag nemen, maar dan weten we in ieder geval waar het geld door J. v.Z. naar toe gesluisd is. Het verkrijgen van deze mutaties vergt niet alleen veel tijd maar kost ook nog eens f 280,-! Nu we het echte Bestuur zijn ook althans volgens de Kamer van Koophandel, gaan we naar de Officier van Justitie te Utrecht Mr Hofstee. Die is wel aanwezig maar wil ons niet te woord staan. We laten een brief achter met de smeekbede om actie te ondernemen tegen een oplichter die er met zoveel geld, bestemd voor de gedetineerden van door is gegaan. Ook de politie te Baarn hebben we mondeling op de hoogte gebracht van de ernst van de situatie. Een andere politieambtenaar maakt het rapport op. Nu maar hopen dat ze eindelijk stappen gaan ondernemen.
Woensdag 17 augustus hadden we onze bestuursvergadering. Helaas ontbrak H. G., hij had niet eens de moeite genomen om af te zeggen, ondanks zijn toezegging om te zullen komen. Het bleek later dat hij op het zelfde uur een bespreking op het perron in utrecht had met J. v.Z., Jan van Welbergen en Willem-Jan Stevens. H. G. had ons ook toegezegd na de vergadering naar het BWO-kantoor te gaan om door middel van zijn sleutel het slot te vervangen. Na de vergadering zijn we naar het kantoor van de BWO te Utrecht gegaan waar Simon Speets het slot moest uitboren om daarna het te vervangen door een nieuw slot. Nauwelijks zaten we lekker aan de koffie of Jan van Welbergen begeleid door een vriendje stormde het kantoor binnen onder het roepen van kreten als: "Is hier braak gepleegd". Even later kwamen twee agenten van politie binnen om na te gaan of er een inbraak in het kantoor was gepleegd. Nadat wij ons hadden gelegitimeerd en de inschrijving van de Kamer van Koophandel hadden laten zien, melden zij via de protofoon dat het een loos alarm was geweest. Jan van Welbergen bleef op het kantoor achter en werd door ons danig aan de tand gevoeld. Wij kregen een goed inzicht van hoe door de vier nepbestuurders het complot was gesmeed en uitgevoerd. (Latere verhoren zullen moeten uitwijzen in hoeverre Jan van Welbergen de waarheid heeft gesproken). Het werd ons toen duidelijk hoe het kwam dat de politie werd gealarmeerd. Nauwelijks binnengekomen in het kantoor ging de telefoon. Het bleek Willem-Jan Stevens te zijn die stomverbaasd was dat wij op net kantoor aanwezig waren. Onmiddellijk daarna heeft hij H. G. gewaarschuwd. H. heeft Jan van Welbergen en de politie te Utrecht gebeld en Jan van Welbergen de opdracht gegeven om met de taxi naar het kantoor te gaan om te zien of er braak was gepleegd. Vreemde zaak! s-Avonds zijn we naar H. G. in Nijmegen gereden om hem het een en ander mede te delen dat wij weer de beschikking hebben over het kantoor. Wij hebben hem toen ook een sleutel van het kantoor overhandigd.

Links: Het openbreken van het BWO kantoor aan de Sweelinckstraat in Utrecht. Rechts: Tom de Booij en Erik van der Maal feliciteren elkaar op het buro

De schatkist van de BWO is leeg geroofd, het enige wat overbleef was het kleine schatkistje waar in het bedrag 18 gulden en 29 cent

Vrijdag 19 augustus op het kantoor geweest. Ook H. G. was aanwezig. We werden onaangenaam verrast toen we een telefoontje kregen van autoverhuurbedrijf Hoek te Driebergen. Zij vroegen wanneer de BWO van plan was de openstaande rekening van f 9029,44 dd 30-06-1994 voor het verhuur van een Mazda 626 te voldoen. Ik ben meteen naar het bedrijf gegaan. Het bleek dat J. v.Z. namens de BWO sinds februari vele auto's had gehuurd en op de 'laatste rekening na van de giro van de BWO alles had overgemaakt. uiteraard geheel buiten medeweten van het bestuur. We hebben van onze kant de politie te Baarn en de Officier van Justitie op de hoogte gebracht van de nieuwe feiten. De politie te Baarn zo ver kunnen krijgen om aan de OvJ te vragen om J. v.Z. op de telex te zetten. Let wel omdat ik gedreigd had lokaalvredebreuk te plegen als hij de OvJ niet zou bellen. We hebben ook de heer W.J. Stevens gesommeerd binnen acht dagen de computerapparatuur terug te brengen. We kregen een aanmaning van de verzekering om de rekening van f 425,- te betalen. Willem-Jan Stevens had in augustus 1993 de computer apparatuur voor 100.000 gulden verzekerd. Waar het grootste deel van de apparatuur is, is tot op dit moment een compleet raadsel. Dit ondanks het feit dat Van der Maal al sinds begin '93 meerdere malen dringend verzocht heeft aan stevens om mee te delen welke

computerapparatuur er voor welke bedragen bij welke leveranciers op welke data op grond van welke bestuursbesluiten op kosten van de BWO zijn aangeschaft, en waar de apparatuur zich bevindt.

Vrijdag 19 augustus Artikel in Utrechts Nieuwsblad. Coupplegers halen bakzeil. Alles weer pais en vree bij bond van gedetineerden. Door Erik *van* der Struijs . Utrecht

Alles is weer pais en vree binnen de Bond van Wetsovertreders (BWO). De coupplegers hebben bakzeil gehaald, het rechtmatige bestuur is terug in functie. Het kort geding, dat 7 september in Utrecht op de rol stond, gaat niet door. De BWO behartigt de belangen van enkele honderden gedetineerden en ex-gedetineerden in Nederland. Twee maanden geleden ontstond een bestuurscrisis, toen penningmeester J. v.Z. eigenmachtig de samenstelling van het bestuur veranderde bij de Kamer van Koophandel in Utrecht. Dat moest een eind maken aan het 'wanbeleid' van voorzitter E. van der Maal. Deze zou zijn mede-bestuursleden voor de gek houden en op geen enkele wijze geïnteresseerd zijn in het wel en wee van gedetineerden. Alleen een coup kon de BWO redden, meende de penningmeester. Van der Maal beschuldigde v.Z. op zijn beurt van oplichting. De penningmeester zou er met de kas en de boekhouding vandoor zijn. Minimaal 25 mille was verdwenen, vertelde de voorzitter. Een kapitaal voor een stichting die drijft op donaties en een kleine subsidie. Terwijl de coupplegers hun intrek namen in het bondskantoor te Utrecht, zinde het 'afgezette' bestuur op maatregelen. Eind vorige maand werd besloten een kort geding tegen v.Z. en de zijnen aan te spannen. Op straffe van een dwangsom van duizend gulden per dag zouden zij de wijzigingen bij de Kamer van Koophandel onmiddellijk ongedaan moeten maken.

Angel

Dat de zaak nu niet voor de rechter komt, is te danken aan de voorzitter van het rebellenbestuur, H. G.. Hij heeft begin deze week de angel uit het conflict getrokken door de veranderingen in de BWO statuten terug te draaien. E. van der Maal staat weer genoteerd als voorzitter, J. v.Z. is afgeserveerd. "Ik wilde de bond behoeden voor nog meer schade", licht G. zijn besluit toe. "Nu al merken we dat directies van gevangenissen BWO-medewerkers niet willen toelaten, omdat ze eerst meer duidelijkheid wensen. Was de zaak op 7 september voorgekomen, dan had heel Nederland kunnen meegenieten van onze problemen. Dat zou funest zijn geweest voor de bond." G. benadrukt nog steeds vertrouwen te hebben in v.Z.. "Wat ze ook over hem zeggen, de bewijzen dat hij heeft gefraudeerd zijn nog steeds niet geleverd. Hij heeft zich de afgelopen maanden·. ten volle ingezet voor de BWO. En op leugens heb ik hem niet kunnen betrappen." . Voorzitter Van der Maal denkt daar heel anders over: "Het is een leugenaar, een zakkenvuller. Hij heeft stukken verkwanseld en diverse mensen opgelicht, dat durf ik hardop te zeggen. Laat hij me maar een proces wegens smaad aandoen. Dan zal de waarheid eens boven water komen" v.Z., tegen wie de BWO al eerder aangifte heeft gedaan wegens valsheid in geschrifte en flessentrekkerij, was gisteren niet voor commentaar bereikbaar.

Woensdag 24 augustus vernemen we van het verhuurbedrijf Hoek te Driebergen dat J. v.Z. op **Donderdag 25 augustus** zijn huurauto komt inleveren en deze wil omruilen voor een grotere auto.

Ik heb toen met het bedrijf afgesproken dat ze hem aan de praat moesten houden en dat via een code iemand anders uit het bedrijf de politie te Baarn moest bellen die dan stappen zou ondernemen zodat J. v.Z. toch met een auto te laten weggaan uit Driebergen, alleen dan wel met een auto met blauwe zwaailichten. Op mijn 70ste verjaardag **25 augustus** hebben we op het kantoor van de BWO te Utrecht onze bestuursvergadering. Tot onze verbazing komt H. G. opdagen. We hebben een goede zakelijke vergadering gehad, waar alles op een rijtje is geplaatst. Tijdens de vergadering worden we uit Driebergen gebeld en wordt ons medegedeeld dat J. v.Z. bij hun is gearresteerd en overgebracht naar het politiebureau te Baarn om daar te worden gehoord door de brigadier van politie Ton Herms.

Viering van mijn 70ste verjaardag op het kantoor van de BWO,vlnr: Julius Wutun, Erik van der Maal. H. G., de jarige, Jan Govers. (Opname van Simon Speets) Rechts: Tom krijgt de ingelijste foto van het geldkistje (zie eerder afgedrukte foto) H. G. met feestmuts, kijkt lachend toe.

Nadat ze alarm hadden gegeven duurde het maar liefst drie kwartier voor de politie kwam ! Helaas werd de feestvreugde danig vergald door een telefoontje van de brigadier van politie T. Herms te Baarn met de mededeling dat J. v.Z. weer op vrije voeten was. Hij had een verklaring getekend. J. v.Z. is ook de politie te slim af geweest, die weer geloof heeft gehecht aan zijn verhaaltjes. Zelfs wist de politie te Baarn nog te stellen dat de schade wel mee viel, en dat v.Z. belooft had alle stukken te overleggen.

29 augustus besluiten we de belangrijkste apparatuur uit het kantoor veilig te stellen. We zijn, nu J. v.Z. weer op vrije voeten is, bang dat hij de zaak uit het kantoor komt weghalen. Voorts werd de telefoon van het kantoor afgesloten en de huur werd door de verhuurder opgezegd. alsmede de huur van het pand.

Dinsdag 30 augustus Artikel Utrechts Nieuwsblad Bond gevangenen bankroet. Door Erik van der Struijs

De Bond van Wetsovertreders (BWO), die de belangen behartigt van enkele honderden gedetineerden en ex-gedetineerden, heeft met onmiddellijke ingang alle activiteiten gestaakt. De kas is leeg, terwijl de niet·betaalde rekeningen zich opstapelen. Het bestuur raamt het totale tekort op ongeveer 100.000 gulden.. Op het kantoor aan de Sweelinck straat in Utrecht is de telefoon inmiddels afgesloten. De financiële nood is een gevolg van de bestuurscrisis die enkele maanden binnen de BWO heeft gewoed. Half juni liet penningmeester J. v.Z. eigenhandig de samenstelling van het bestuur veranderen bij de Kamer van Koophandel in Utrecht berichtte Van der Maal. Hij zou er met de kas, de financiële boek houdingen, kostbare computerapparatuur vandoor zijn gegaan. Minimaal 25.000 was verdwenen. vertelde de voorzitter. Onder dreiging van een kort geding voor de Utrechtse rechtbank haalde voorzitter H. G. van het rebellenbestuur twee weken geleden bakzeil. Hij draaide de wijzigingen bij de Kamer van Koophandel terug, waardoor het oude bestuur weer in ere werd hersteld. Van der Maal wil nu proberen een voorschot te krijgen op de subsidie die de BWO volgend jaar hoopt te ontvangen. Zou dat al lukken, dat is slechts een deel van het probleem opgelost. De hele jaarlijkse toelage (55.000 gulden) is net voldoende om de helft van het tekort te dempen. Ex-penningmeester v.Z. is sinds enkele weken onbereikbaar. Vorige week donderdag probeerde hij in Driebergen tevergeefs een auto te huren op naam van de BWO. Het gealarmeerde bedrijf schakelde de politie in, die v.Z. arresteerde. Na het opmaken van proces-verbaal wegens verduistering werd hij later op de dag weer heengezonden.

Woensdag 31 augustus sturen we de politie te Baarn als ook de Officier van Justitie te Utrecht een rapport over alle gebeurtenissen die ondanks onze aangifte van 30 juni hebben kunnen plaats vinden . Door het slappe beleid van de OvJ in nog grotere financiële moeilijkheden gekomen. Had de OvJ direct actie ondernomen na onze aangifte van 30 juni dan was ons veel leed bespaard gebleven. De politie te Baarn geeft ons op 31 augustus nog de verzekering dat J. v.Z. alle financiële gegevens zal overleggen.
5 september wordt door ons het kantoor te Utrecht leeggehaald en de inboedel ergens opgeslagen, omdat wij het pand uiterlijk op die datum leeg moesten opleveren aan de verhuurder". Gelukkig behoeven we slechts een maand huur te betalen, in plaats van de contractueel verplichte drie maanden. We ontvangen ook de 60 mutaties van de giro van de BWO waaruit blijkt dat J. v.Z. voor zich persoonlijk een bedrag van maar liefst 42.000 gulden heeft opgenomen. De stichting Democratisering Gevangeniswezen heeft momenteel een bedrag van 14.000 gulden voorgeschoten en daarmee de meeste rekeningen kunnen betalen. We verwachten echter dat er nog eens een dergelijk bedrag aan niet-betaalde rekeningen openstaat. Er melden zich dagelijks nieuwe schuldeisers. We vragen op 5 september aan de Officier van Justitie om onze aangifte nu eens werkelijk serieus te willen nemen. We geven hem de verzekering dat wij alles maar dan ook alles in het werk zullen stellen om de onderste steen boven te krijgen en daarbij ook in een scherp daglicht te zullen plaatsen het beleid van de overheid in deze zaak.
Maandag 5 september Brief aan de Officier van Justitie te Utrecht G. Th Hofstee
Edelachtbare Heer, Uit 60 mutaties van de Postbank t.n.v de Bond van Wetsovertreders BWO die wij heden ontvingen blijkt dat door de ex-penningmeester van de BWO J. v.Z. een bedrag van 42.000 gulden is verduisterd. Door de stichting Democratisering Gevangeniswezen is reeds een bedrag van 14.000 gulden voorgeschoten. Ons pand is ontruimd , de boedel opgeslagen. We verwachten nog schuldeisers nog eens een bedrag 14.000 gulden aan onbetaalde rekeningen. Uit het gesprek met de brigadier van politie te Baarn konden we opmaken dat ook hij aan de fantastische verhalen geloof heeft gehecht. De kans is bijzonder groot dat J. v.Z. weer druk doende is om zijn oplichterspraktijken voor te zetten. Te uwer informatie zend ik U een afschrift van een brief die ik heden de heer Trossèl van de Nederlandse Federatie van Reclasserings instellingen heb geschreven. Ik zou U nogmaals er op willen attenderen dat U onze aangifte nu eens werkelijk au serieux wilt nemen. lk kan U de verzekering geven dat wij alles maar dan ook alles in het werk zullen stellen om de onderste steen boven te krijgen en daarbij ook ineen scherp daglicht zullen plaatsen het beleid van de overheid in deze. Hoogachtend Tom de Booij. Bestuurslid BWO. coördinator Stichting DGW
Dinsdag 6 september vernemen we van Sanchez uit Veenhuizen dat G. een brief aan hem heeft geschreven waarin van der Maal en ik min of meer de schuld krijgen van alle problemen.
Vandaag **13 september** hebben we voorlopig onze laatste bestuursvergadering. Nu maar afwachten wat de onderzoekscommissie met ons materiaal zal gaan doen. Het zal er dan van afhangen of de BWO nog kan voortbestaan. Mocht dit rapport positief uitvallen dan zullen we een ledenvergadering bijeen roepen, die dan over het lot van de BWO zal moeten gaan beslissen. Hoe de BWO haar schulden zal kunnen betalen, hangt er vanaf of de civielrechterlijke stappen tegen de coupplegers succes zullen hebben. Gezien het wanbeleid van Justitie in deze zaak ziet het vooralsnog zeer somber uit.
Samenvattend moet ik tot de conclusie komen dat mijn 200 dagen een aantal zaken heeft duidelijk gemaakt.
1. Hoe het mogelijk kan zijn dat een bestuurslid een heel bestuur kan uitschrijven en zijn handlangers kan inschrijven bij de Kamer van Koophandel. Om vervolgens met het uittreksel van de inschrijving in het verenigingenregister financiële transacties aan te gaan die er voor gezorgd hebben dat de kas leeg is en nog vele schuldeisers in de rij staan om hun geld vragen
2.. Dat deze witteboordenkriminaliteit door het Openbaar Ministerie de hand boven het hoofd wordt gehouden. Wie er in de gevangenis terecht komt is sterk afhankelijk van het feit of men

geestelijk of fysiek geweld gebruikt. Onder geestelijk geweld wordt hier verstaan: gebruik van de mazen van de wet, valsheid in geschrifte, flessentrekkerij etc
3. Ondanks het feit dat wij het wettig gekozen bestuur zijn, we door de persmedia niet geloofd worden, alleen omdat iemand op onbevoegde wijze ons uit het register van de Kamer van Koophandel heeft verwijderd.
We zijn benieuwd of de onderzoekscommissie tot soortgelijke conclusies zal komen.
Einde rapport 200 DAGEN BESTUURSLID VAN DE BOND VAN WETSOVERTREDERS 26 februari 1994-13 september 1994

Hierna volgen enkele documenten en correspondentie van de periode 13 september-31 december 1994
Dinsdag 13 september Brief aan de Officier van Justitie te Utrecht G.Th Hofstee
Edelachtbare Heer, Van de Rayonchef R. Meinema van politie te Baarn, vernamen wij dat hij deze week antwoord zal geven op Uw vragen in zake onze aangifte jegens J.F. v.Z. dd 30 juni 1994. De brigadier van politie T. Herms die de aangifte steeds heeft behandeld, is met vacantie tot 26 september a.s. Helaas heeft de Heer Herms verzuimd om ons mede te delen, hetgeen hij ons tijdens een mondeling gesprek op 31 augustus jl heeft toegezegd
Hij zou immers mededelen waar we v.Z. zouden kunnen bereiken om de financiële bescheiden op te halen. De schade viel volgens zijn zeggen toch mede. Ons geduld wordt weer danig op de proef gesteld. Immers dagelijks ontvangen wij openstaande nota's die door v.Z. niet zijn betaald. Gezien de datum van onze eerste aangifte van 30 juni jl. jegens v.Z. zijn we bijzonder ontstemd over het feit dat v.Z. zijn oplichterspraktijken tot op de dag van vandaag, 2 1/2 maand later, nog steeds kan voortzetten, zonder dat iemand hem een duim breed in de weg legt
Wij hopen dat U ons, als slachtoffer van de misdadige praktijken van v.Z., op een zo kort mogelijke termijn op de hoogte stelt over ontwikkeling in deze zaak. Gezien de recente wetsvoorschriften betreffende het op de hoogte brengen van de stand van zaken jegens slachtoffers moet het voor U mogelijk zijn om ons verzoek in te willigen.(Wij doelen hierop de Wet Terwee, in samenhang de richtlijn Vaillant, en de opvolger daarvan de richtlijn-Terwee, en de Nota "Het slachtoffer beter bedeeld"). Wij zijn zo langzamerhand ten einde raad en voelen ons machteloos. Wij zijn gaarne genegen om ons verzoek bij U mondeling te komen toelichten.
Inmiddels hoogachtend, Tom de Booij, bestuurslid BWO
Maandag 3 oktober Oprichting Stichting Democratisering Gevangeniswezen (DGW)
De stichting heeft ten doel: het verwezenlijken van alle vormen van democratisering, inspraak, medezeggenschap en medebeslissingsrecht die uiteindelijk moeten leiden tot zelfbestuur door gedetineerden. Zij tracht: haar doel te bereiken onder meer door: het maken van een kritische analyse en inventarisatie van de huidige stand van zaken in de penitentiaire inrichtingen in Nederland en in het buitenland, en op basis daarvan het leveren van een bij dragen tot een betere en democratischer structurering van de detentiesituatie; het stimuleren van en bijdragen tot een optimale uitwisseling van gegevens tussen personen en organisaties die betrokken zijn of willen worden bij dit democratiseringsproces; het ontwerpen van projecten die de democratisering van de detentiesituatie kunnen bevorderen; het steunen van initiatieven die er op gericht zijn de rechtspositie van gedetineerden in het algemeen en de arbeidsrechtelijke positie van werkende gedetineerden in het bijzonder te verstevigen.
Zaterdag 29 oktober 1994 Open brief aan de Hoofdofficier van Justitie te Utrecht, G.Th Hofstee
Wat zou er allemaal gebeurd zijn indien het Openbaar Ministerie de aangifte jegens J.F. v.Z. door Erik van der Maal en Tom de Booij bij de politie te Baarn werkelijk ter hand had genomen. v.Z. werd door ons er van verdacht de kas van de Bond van Wetsovertreders te hebben leeggeroofd,en de gehele financiële administratie van de afgelopen jaren te hebben ontvreemd en andere malversaties te hebben gepleegd,of in deftige taal gesproken: verduistering, flessentrekkerij, valsheid in geschrifte. We zouden dan de mogelijkheid hebben gehad om de

onbevoegde en onrechtmatige inschrijving door J. v.Z. bij de Kamer van Koophandel te Utrecht ongedaan te maken. Dan had vervolgens het op de Algemene Ledenvergadering van 26 februari 1994 te Utrecht wettig gekozen Bestuur ingeschreven kunnen worden bij de Kamer van Koophandel te Utrecht. We zouden niet gedwongen zijn *om* deze onbevoegde inschrijving via een Kort Geding af te dwingen. We hadden dan de nu door ons gemaakte advocaatkosten van F 5875,- kunnen besparen. Ook hadden we de rekening niet ontvangen van de Deurwaarder Terweele te Doorn van 12 october met de vordering van *t* 16.319,35, zijnde de autohuur kosten bij de firma Hoek te Driebergen gemaakt door J. v.Z.. Ook zou het wettige bestuur dan eindelijk opening van zaken gekregen hebben over het gevoerde financiële beleid v9n de afgelopen jaren. Ook hadden we de restanten van de kas kunnen blokkeren:op de gewone rekening f 68,97 en op de kapitaal rekening f 2300,- alsmede de storting gedaan door Jan van Welbergen na 30 juni 1994 van F 50,-

Wij waren ook bespaard gebleven van de extrakosten die we hebben gemaakt zoals zaalhuur voor vergadering,advertentiekosten,etc die we niet hadden gemaakt indien wij als wettig bestuur weer hadden kunnen beschikken over onze eigen ruimte aan de Sweelinckstraat te Utrecht. Deze ruimte is immers op 27 juni jl door J. v.Z. en zijn handlangers bezet. Deze ruimte hebben we weer in ons bezit gekregen op 15 augustus jl. Door het financiële debacle zijn we toen genoodzaakt geweest om de huur op te zeggen en de inventaris op te slaan. Ook deze kosten hadden:we dan niet behoeven te maken. Deze extra onkosten kunnen we aan de hand van rekeningen verantwoorden. Het bedrag is maar liefst opgelopen tot minimaal rond F 4000,- Als we alle bedragen bij elkaar optellen komen we op het niet onaanzienlijke bedrag van bijna een KWART TON.

Als het Openbaar Ministerie zijn werk goed had gedaan dan hadden we dit bedrag niet behoeven uitgeven en hadden we met dit bedrag de Bond van Wetsovertreders weer na alle doorstane ellende en financiële stroppen op de rails kunnen zetten. Op 15 augustus jl, de dag dat we weer als wettig bestuur van de Bond van wetsovertreders bij de Kamer van Koophandel te Utrecht waren ingeschreven, hebben we getracht de Officier van Justitie die de zaak behandelde, te spreken te krijgen. Toen ons dit niet lukte, lieten we een smeekbede achter, waarin we hem verzochten spoed te betrachten, omdat v.Z. nog steeds bezig was om namens de Bond financiële transacties aan te gaan. Wie zijn van dit beleid van het Openbaar Ministerie de dupe? De ex-gedetineerden en gedetineerden die bij ons hun nood kunnen klagen, ,alsmede door de uitgave van ons BWO Nieuws op de hoogte worden gebracht van die zaken die voor hun van belang kunnen zijn.

Wat heeft het Openbaar Ministerie wel gedaan in de periode 30 juni 1994 tot 29 october 1994 (121 dagen!)? Dankzij de medewerking van de firma Hoek te Driebergen en het wettig bestuur van de Bond van Wetsovertreders heeft de politie v.Z. eindelijk aangehouden op 25 augustus jl en vervolgens diezelfde dag weer laten gaan. De Politie te Baarn heeft ons dit op 25 augustus jl medegedeeld en tevens erbij gezegd dat de schade wel meeviel en dat v.Z. een verklaring had afgelegd. Een maand later vernamen wij van de Politie te Baarn, dat de beloftes die v.Z. op 25 augustus had gedaan niet was nagekomen. Dat ons geduld inmiddels danig op de proef wordt gesteld, laat zich makkelijk raden.

Wij willen graag antwoord hebben op de volgende vragen:

- wat is de essentie van de door v.Z. op 25 augustus jl afgelegde verklaring?
- welk adres heeft J. v.Z. opgegeven toen hij op 25 augustus jl werd aangehouden?
- waar bevond zich volgens v.Z. toen de financiële administratie?
- welk bedrag was er volgens de verklaring van v.Z. nog in de kas aanwezig en waar bevond dat bedrag zich?
- welke beweringen heeft v.Z. toen gedaan, die door de Politie te Baarn zijn nagetrokken, en wel bleken te kloppen?
- hoe is de stand van zaken met betrekking tot de afhandeling van de aangifte tegen W.J. Stevens wegens diefstal, cq verduistering, en belediging?

- is de door stevens gestolen scanner inmiddels opgespoord en zo ja , wanneer wordt deze teruggegeven aan de rechtmatige eigenaar,de Bond van Wetsovertreders?
Tevens willen wij namens het Bestuur van de Bond van Wetsovertreders hierbij de volgende verklaring afleggen:
Indien de heren v.Z.,Stevens,en G. bereid gevonden worden om de totale schade die door hun onrechtmatig optreden aan de Bond van Wetsovertreders is toegebracht, te vergoeden, dan is de Bond van Wetsovertreders als slachtoffer bereid om, nadat een adequate betalingsregeling is getroffen, de aangiften in te trekken.
Namens het Bestuur E.J. van der Maal voorzitter Dr T. de Booij bestuurslid

Najaar Artikel in Bonjo Bulletin: BWO failliet door oplichting

De Bond van Wetsovertreders (BWO) heeft één van haar doelstellingen bereikt: volop aandacht, belangstelling en publiciteit in de landelijke media. Bestuursleden schelden elkaar uit en de kas is ondertussen leeg. Het is voor veel mensen onduidelijk wat er allemaal aan de hand is. Duidelijk is wel dat het heel slecht gaat met Neerlands oudste en enige vakbond voor (ex-)gedetineerden, de BWO. Het faillissement van een vrijwilligersorganisatie. In februari van dit jaar werd een nieuw BWO-bestuur gekozen. Centrale figuren hierin waren Erik van der Maal (voorzitter) en J. v.Z. (penningmeester). Het bestuur bestond verder uit Tom de Booij. H. G. en Jan Govers. De oud-bestuursleden Willem-Jan Stevens en Jan van Welbergen keerden niet terug. Stevens trok zich op het laatste moment terug en Van Welbergen werd niet herkozen. De opzet van dit nieuwe bestuur was om de bezem eens flink door de BWO te halen. Persoonlijke conflicten en onduidelijkheid over de boekhouding vormden hiervoor de voornaamste reden .. Deze veelbelovende opzet is niet bereikt. De persoonlijke conflicten bleven spelen en ook over de financiële administratie kwam geen duidelijkheid.

Kamer van Koophandel

Uit de notulen van de bestuurvergaderingen van de BWO blijkt dat herhaaldelijk bestuursbesluiten omtrent een onderzoek naar de financiële administratie door de penningmeester tegen werden gewerkt. Bovendien verdween het onderling vertrouwen tussen de bestuursleden al snel. v.Z. en G. (hierbij aangemoedigd door de oud-bestuursleden Stevens en Welbergen) hadden ernstige kritiek op Erik van der Maal. Hij zou te weinig doen voor de gedetineerden. Het bestuur wist de schijn op te houden om gezamenlijk naar een oplossing te zoeken. De hoop hierop verdween definitief in juni. J. v.Z. had onrechtmatig wijzigingen aangebracht in het verenigingenregister van de Kamer van Koophandel. Het in februari gekozen bestuur bleek nooit aangemeld te zijn door v.Z.. Bovendien had v.Z. voorzitter Van der Maal uitgeschreven en G. deze functie toebedeeld. De oud-bestuursleden Van Welbergen en Stevens werden ook weer als bestuurslid genoteerd.

Streken

Allengs werd duidelijk dat v.Z. nog meer streken had uitgehaald. Alle sloten van het BWO-pand werden vervangen door het op minder fraaie wijze aan de macht gekomen nieuwe bestuur. Een financieel onderzoek bleef uit en de BWO leden wisten niet waar ze aan toe waren. Als reden voor deze ongebruikelijke bestuurswisseling noemde v.Z. de onvrede over Van der Maals beleid.

Hotelkamers

Duidelijk is inmiddels dat v.Z. niet uit onvrede over Van der Maal tot deze ingrijpende maatregelen over is. gegaan. v.Z. en trawanten hadden voornamelijk geen belang bij een financieel onderzoek, waar Van der Maal steeds om gevraagd had.
Bekend is dat v.Z. voor tienduizenden guldens kosten heeft gemaakt. Op rekening of uit de kas van de BWO. Hij heeft onder meer dure auto's geleast, hotelkamers gehuurd en apparatuur gekocht. Dit vaak na een goede maaltijd. De kas is nu volledig leeg en nog steeds komen rekeningen bij de BWO binnen. Over de rug van de leden van de BWO heeft v.Z. zijn eigen aardse lusten botgevierd.

Kort geding

Onder dreiging van een kort geding werd bereikt dat de onrechtmatige inschrijving bij de Kamer

van Koophandel werd teruggedraaid. Het legitieme bestuur werd weer in ere hersteld. Maar toen dit bestuur weer toegang tot het kantoor kreeg, bleek dat de BWO inmiddels leeggeplunderd was. Het geld is weg, de financiële administratie is verdwenen, het vertrouwen is weg en de BWO is vleugellam.

Goed fout

Niet geheel duidelijk is de rol van de andere BWO'ers die bij de coup betrokken- zijn geweest, al heeft Van der Maal een duidelijk visie: "Iedereen die bij de' coup betrokken is geweest zit natuurlijk goed fout. Over het functioneren van iemand kan men praten. Dat is nauwelijks gebeurd. De basis van het conflict zat in de centen. v.Z. had baat bij zijn penningmeesterschap. Het is een notoire oplichter. Ook bij anderen heeft hij al veel leed berokkend. Zo staat bij Stichting Vrij in Amsterdam ook nog een rekening van hem open. Ook andere bestuursleden zijn ruimhartig met de financiën omgegaan. Er zijn voor tienduizenden guldens computers gekocht maar we hebben nauwelijks apparatuur. En ondanks mijn herhaalde en dringende verzoeken om openheid van zaken over die computeraankopen, is er nooit opheldering gekomen over waar al dat geld aan is uitgegeven. Die apparatuur is gewoon verdwenen in de handen van Stevens. Hij had er belang bij om zijn kooplust te verdoezelen en heeft zich laten meeslepen door v.Z.. Dat is jammer. Daardoor heeft hij zich alleen maar meer in de nesten gewerkt. Zoals de zaken ervoor stonden voor de coup, hadden we nog iets met Willem-Jan Stevens kunnen regelen. Nu is alles zo verpest dat alles tot het bot moet worden uitgezocht en juridische gevolgen waarschijnlijk onvermijdelijk zijn. We hebben bewijs genoeg dat er gesjoemeld en zelfs gefraudeerd is. Mijn aandringen .op openheid van zaken heeft er toe geleid dat degenen die boter op hun hoofd hadden alles in het werk stelden om mij zwart te maken en uiteindelijk weg te werken. Ik heb genoeg getuigen van het feit dat ik wel goed functioneerde als voorzitter. "

Verantwoordelijkheden

Willem-Jan. Stevens heeft een ander verhaal. "Ik heb me nooit verzet tegen een financieel onderzoek. v.Z. zou dat doen en hij heeft ons verzekerd dat de boekhouding in orde was. Ik wist toen ook niet dat v.Z. een oplichter was. Bovendien heeft hij in het begin veel goeds voor de BWO gedaan. We kregen veel reacties vanuit de bajes. Dat was onder Van der Maal vaak minimaal. Van der Maal heeft een ongezond wantrouwen naar mijn inkoopbeleid voor de BWO. Laat dat onderzoek maar komen. Hoe eerder alles afgehandeld is hoe beter. Ik ben meegesleurd door v.Z.. De hele situatie grijpt me enorm aan. Ik wordt er op m'n werk mee lastig gevallen en m'n privéleven leidt er ook onder. Ik denk dat het beter is dat de sleutelfiguren uit de oude BWO verdwijnen en er een hele nieuwe club wordt opgericht. Ik doe niet meer mee. Mijn naam is te beladen en m'n energie is op. Ik. hoop dat Erik van der Maal ook zo verstandig is. Dat ik indertijd in het bestuur ben gaan zitten via v.Z.'s constructie met de Kamer van Koophandel is misschien niet verstandig geweest. Maar Van der Maal functioneerde niet en ik wilde me niet terugtrekken voor verantwoordelijkheden. Als ik had geweten wat J. v.Z. voor schurk was, had ik natuurlijk anders gereageerd".

Commissie

Inmiddels is een onafhankelijke ónderzoekscommissie in het leven geroepen. Doel van deze commissie is: het onderzoeken van de feiten, het herstellen van het vertrouwen en het maken van aanbevelingen voor de toekomst. Maar het blijft een vraag of er nog wel een toekomst is voor de Bond van Wetsovertreders. De geschiedenis heeft in ieder geval geleerd dat het raadzaam is om vrijwilligers die als nieuweling bij een organisatie binnenkomen en gelijk de kas willen beheren, eens nader naar hun motivatie te vragen. Of een referentie op te vragen bij een vorige werkgever.

Vrijdag 2 december Brief aan Yvo Baudoin

Beste Yvo,Het is weer een paar maanden geleden dat we elkaar zagen op de Bonjo vergadering, Deze brief schrijf ik je niet als bestuurslid van de BWO maar à titre personel (grapje:op dezelfde basis waarop ik de vergadering van de kerngroep mocht bijwonen!).Dit weekeinde krijg je van de voorzitter van de BWO een uitgebreid dossier over de perikelen van het laatste jaar, Reden waarom ik je schrijf is om mijn persoonlijke visie te geven op alle dramatische gebeurtenissen~

Nog nooit in mijn leven heb ik zo rot tijd gehad. Bedrog, leugens, en vooral de negatie van de buitenwereld, Ik ben toch wel wat gewend wat betreft het afkeuren van mijn acties en het negeren van mijn visies. Maar dan was het een mening tegenover een andere mening, en dit kon en kan ik goed aan, want wie de bal kaatst moet hem ook verwachten. Wat er dit jaar sinds mijn komst, 26 februari 1994, als bestuurslid bij de BWO is gebeurd is van een geheel andere orde. Hier was ik nu voor de eerste keer in de afgelopen dertig jaar de brave borst. Misschien juist daarom heb ik zo zwaar moeten verduren, onnodig om in deze brief nader in te gaan op wat er allemaal is gebeurd. Mijn visie is al neergelegd in het dossier:"200 dagen bestuurslid BWO'~ Nu de BWO op de rand van de afgrond hangt is het voor mij van groot emotioneel belang om de BWO weer te laten herrijzen uit de as. Niet zo zeer om de ruim 16.000 gulden die ik (dwz namens de door mij opgerichte stichting Democratisering Gevangeniswezen) heb voorgeschoten, maar omdat ik zelf aan de wieg heb gestaan van de BWO (toen BOWO geheten) in 1971. Zelfs heb ik de eerste actie van de BWO geleid, -een werkstaking in het HVB te Utrecht. Verder heb ik dit jaar gestreefd om de BWO weer die werkzaamheden te laten verrichten zoals deze in de statuten zijn vastgelegd . Meer lijkend op de werkzaamheden van een vakbond. Op 9 maart heb ik hierover een stuk geschreven (zie nummer .. uit het dossier) Dit is een van de redenen geweest waarom twee andere bestuursleden zich tegen mij hebben gekeerd tw v.Z. en G.. Deze zagen zo'n vakbond niet zitten vooral v.Z. niet, die heel andere bedoelingen heeft gehad met de BWO! Afgelopen Maandag zijn we bij de heer Trossel van de NFR geweest om onze subsidietoelage toe te lichten. We kregen van hem toen de indruk dat we een gerede kans maken op een subsidie voor het volgend jaar. Alleen wilde hij behalve een begroting voor 1995 ook nog een voorlopige conclusie van de onderzoekscommissie voor 16 december willen ontvangen. Maar dit heb je al van Erik gehoord. Op het het eerste gezicht lijkt dit een onmogelijke opgave voor jullie commissie, maar als je het A4tje leest wat ik hierbij bij sluit, is het niet moeilijk om in te zien dat de situatie waarin de BWO is gekomen uitsluitend en alleen te wijten is aan het feit dat een bestuurslid met het tonen van een rijbewijs mutaties heeft kunnen aanbrengen in het register van de Kamer van Koophandel op 20 juni jl te utrecht. Hij heeft kans gezien, om ons uit te schrijven en zijn mede-coupplegers in te schrijven. Voorts hebben zij op 27 juni jl het kantoor bezet (hoor mij eens, als vroegere medebezetter van het Maagdenhuis) en dat verder blijkt dat de methoden die door van Z. zijn gehanteerd. Hij heeft kans gezien iedereen tegen iedereen op te zetten, en zijn macht op een uiterst geraffineerde manier te versterken. Hopelijk zal het resultaat van de onderzoekscommissie een bijdrage mogen leveren, zodat andere instellingen of organisaties behoed moge worden voor de praktijken van de J. v.Z.s (want er lopen meer mensen rond die op een dergelijke manier organisaties zoals de stichting vrij en de BWO ernstig beschadigen). Wat voor straf J. v.Z. ook, krijgen, hij mag in ieder geval NOOIT meer de kans krijgen om zijn schandalige acties te kunnen uitvoeren, vooral niet bij organisaties die juist opkomen voor de zwakkeren in onze samenleving. Als hij het toch niet kan laten , laat hij dan maar eens proberen bij een multinational liefst een wapenfabrikant die momenteel goed verdient aan de wapenleveranties aan Joegoslavië of Rwanda. Hij heeft sinds zijn komst in het bestuur van de BWO vele mensen ernstig geestelijk beschadigd. Dit geheel afgezien van de schade/die hij de BWO heeft toegebracht tegenover de buitenwereld en zijn financiële malversaties. Iedereen is er ingetuind, en niemand begrijpt eigenlijk waarom het zo ver heeft kunnen komen. Maar nu v.Z. is ontmaskerd en alle betrokkenen zo spoedig mogelijk de BWO weer op de rails willen zetten, kan verdere schade misschien nog beperkt worden. Het enige voordeel van deze angstaanjagende tijd moet zijn, dat het nieuwe Bestuur (gekozen op de ALV van begin september?) duidelijke richtlijnen mee zal krijgen en zich moet vastleggen aan een soort regeerakkoord. Om de zaak zo spoedig mogelijk te normaliseren hebben wij het volgende scenario ontworpen, dat uiteraard door mijn mede-bestuursleden moet worden goedgekeurd. Volgende week gaan wij naar de KvK te Utrecht om het bestuur gekozen op de algemene leden vergadering van 26 februari jl te laten inschrijven, en de door v.Z. op 20 juni jl onbevoegde inschrijving ongedaan te maken. uiteraard nadat we in een "bestuursvergadering" om een ALV op zeer korte termijn te laten plaats vinden.

we zullen deze oproep plaatsen in een extra editie van het BWO nieuws en tevens aan de leden van de BWO vragen wie zich candidaat wil stellen voor een bestuurspost. Tom de Booij
Vrijdag 30 december PERSBERICHT. Bond van Wetsovertreders (BWO).
Naar aanleiding van onjuiste informatie die er momenteel over de BWO verspreid wordt volgt hier een kort verslag van de huidige stand van zaken:
1. Het financieel beleid van de BWO van de afgelopen jaren vormde begin dit jaar aanleiding voor enige bestuursleden en een aantal kritische leden om de zaken eens goed op een rijtje te zetten.
2. In dat kader drong de voorzitter aan op volledige openheid van zaken.
3. Dat leidde ertoe dat twee bestuursleden, gesteund door twee ex-bestuursleden in juni een "coup" pleegden. Hun motivatie hiervoor was dat door die gewenste openheid van zaken hun financieel wanbeleid uit zou komen.
4. De bona fide bestuursleden, die door de coup twee maanden uitgeschakeld waren, slaagden er in om onder dreiging van een Kort Geding de coup ongedaan te maken. 5. Bij terugkomst op kantoor bleek ons echter dat de coupplegers er in geslaagd waren om tijdens hun onrechtmatige bewind de BWO geheel leeg te plunderen.
6. Het legitieme bestuur besloot om alles in het werk te stellen om de BWO van de ondergang te redden: er werd een Onderzoekscommissie ingesteld die moet nagaan hoe het zover is kunnen komen, en hoe de BWO in de toekomst beter kan functioneren.
7. De conclusies en aanbevelingen van die Onderzoekscommissie zullen aan een extra te beleggen ledenvergadering worden voorgelegd, waarna de leden kunnen bepalen hoe het nu verder moet met de BWO.
8. In tegenstelling tot berichten in de media van afgelopen dagen is de BWO een belangenorganisatie die zich inzet voor de rechtspositie van gedetineerden en ex-gedetineerden, en als zodanig nog steeds de enige Bond in Nederland.
9. In tegenstelling tot berichten in de media is de voorzitter niet afgetreden.
10. Er zijn juridische stappen ondernomen tegen degenen die door hun onrechtmatig gedrag de BWO veel schade hebben berokkend.
11. Het bestuur betreurt het dat de BWO als gevolg van onjuiste informatie die momenteel over onze Bond verspreid wordt, weer op een negatieve wijze in de publiciteit komt; temeer omdat dit de overlevingskansen van onze Bond schaadt.
12. Iedereen die meer informatie wenst kan hiervoor terecht bij de voorzitter, die tevens woordvoerder van de BWO is: Erik van der Maal, tel. 02154 - 17902; fax 02154 - 30150.
Einde BWO affaire. Wordt vervolgd in 1995 tot in 2001,

1995
Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Maandag 16 januari. Brief van Ronald Naar
Beste Tom, Hierbij een korte reactie op jouw voorstel om een briefwisseling te gaan voeren over ethiek met betrekking tot topbeklimmingen tijdens dure, gesponsorde expedities. Het probleem is dat jij wellicht geen oude koeien uit de sloot wilt halen, maar de lezers - die op de hoogte zijn van het dispuut - zullen deze brieven toch als zodanig lezen. Dan is Bart weer op zijn piempeltje getrapt, gaat ook reageren en dan begint het oude gekissebis weer van vooraf aan. Welis-nietes, welis-nietes. Daarnaast vertrek ik over nauwelijks drie maanden naar de K2. Dat wordt een fantastisch project, met negen zeer goede klimmers op de mooiste berg ter wereld (?). Het zelf leiden van deze ploeg, het halen van die lastige top en het allemaal veilig terugkeren is op dit moment mijn hoofdopdracht en daaraan is de komende acht maanden al het andere ondergeschikt. Ook een briefwisseling dus. Jij zult de eerste zijn die dat begrijpt.
Hopelijk tot spoedig, met vriendelijke groeten, Ronald
Dagboek Vrijdag 20 januari Ongelooflijk dat ik al die tijd niet heb bijgeschreven. Nu eindelijk

de synthese in mijn leven gevonden. Biologisch psychiatrie - Rechtspraak- van der Maal- Romkema - Kok- Werkgroep Wallenburg Onderzoek Booij. Gisteren bij raadkamer geweest voor Louis Wallenburg. Weer vroeg opgestaan. Lange tijd niet gedaan meestal tot half negen nu is het zes uur. Het hersenonderzoek nu gesplitst op : schizofrenie en alles wat daar bij komt kijken (*Pas weer bijgeschreven zie dinsdag 28 maart).*

Dinsdag 14 februari Brief aan mijn schoonzoon Paul Lamme

Beste Paul, Ik voel de behoefte om nog even te reageren op ons gesprek van zondag jl na Ajax-Feyenoord. Mijn vraagstelling was onduidelijk, vaag en verwarrend. Daardoor kwam er een discussie tot stand die even niet prettig was voor beide kanten. Je had volkomen gelijk door fel te reageren met woorden als: je vraagt ons naar een standpunt dat je al daar voren hebt ingenomen. Inderdaad zoals je weet staat mijn "strijd" nummer 1 en daarna volgt pas vrouw, kinderen en nu ook nog klein kinderen. Dat is al 30 jaar zo en zal de volgende 30 jaar ook zo blijven! Wat kan je anders van een bipolaire patiënt verwachten. Ik had de probleemstelling anders moeten brengen, zoals in het doen van een mededeling, dat ik nu bezig ben met iets wat ik momenteel beschouw als een synthese van een vraagstuk waar ik ook al dertig jaar mee bezig ben. Je weet sinds mijn studie naar "macht en elite" zie ik hoe wij als kinderen bij de gratie gods (zie Sarte) op uiterst (onbewuste) geraffineerde wijze de macht sinds 800 jaar na Christus in Nederland hebben kunnen behouden, en er steeds weer in geslaagd zijn om anderen de kastanjes (lees: centjes) uit het vuur te halen. Over geld praat je niet dat heb je. Hoe meer je muntstukken hebt met op de rand geslagen : God zij met ons, deze te meer is God met je. Jouw reactie is meer dan begrijpelijk. Je bent bezig op voortreffelijke wijze. je gezinnetje in stand te houden en op te bouwen. Meer dan jouw goed recht. Daarbij maak je mijn lieve dochter gelukkig en maakt voor Opa heerlijke etentjes klaar en last but not least heb je bijgedragen tot het maken van twee wezentjes die een hele diepe (onbeschrijfelijke) plaats in mijn hart hebben ingenomen. Desondanks het geluk van Schiermonnikoog kan niet beletten dat ik door ga met mijn strijd tegen iedereen en alles inclusief mijzelf, ik zou eerder willen zeggen in tegendeel. De manische (creatieve) fasen die ik af en toe heb, wordt dan gevolgd - gelukkig niet meer door en depressieve - maar door een kabbelende gezapige fase. Ik doe dan als het ware weer krachten en inspiratie op om weer in het strijdperk te treden. Begin zeventiger jaren heb ik een strijd gevoerd, waar ik de energie ontleende aan het stille applaus - uiteraard en begrijpelijk niet bepaald mijn kaste - maar van de lower social class. (De PTT beambte die op gevaar af voor ontslag mij vertelde dat ik door de politie werd afgeluisterd, etc) . Toen ik midden jaren zeventiger jaren richting Baader Meinhof stuurde, zag ik dat dit stille applaus verstomde en de weg een letterlijk en figuurlijk een "dead end" was. (Het zelfmoord plegen van Ulrike Meinhof was daarbij voor mij een lichtend voorbeeld). Zo koos ik voor de golfbal , misschien kon ik daar mijn ei kwijt. Het heeft geleid tot de golfoorlog, die ik uiteindelijk verloren heb. In 1980 begon ik golf voor iedereen mogelijk te maken door in de bos van Drakensteyn te beginnen met les te geven aan de boswachter, kinderen van de kiosk etc. Het einde van deze strijd kwam toen ik in zag dat alle golf professional, inclusief mijn eigen zoon geen poot hebben uitgestoken om de strijd tegen de elite te willen aangaan:" Diens brood men eet etc". Ook daar verstilde het stille applaus , de voedingsbron voor mijn energie. Als die opdroogt dan is het uit."Als het tij keert moet je je bakens verzetten". Mede dank zij de IRT affaire vlamde de strijd tegen het OM weer op. In 1974 heb ik samen met Joost van Steenis al een werkgroep opgericht: Werkgroep Openbaar Ministerie. Volgens Michel Foucault zijn er in onze kapitalistische maatschappij vier onderdrukkende mechanismen: Justitie ,Onderwijs , Gezondheidszorg en Persmedia. De ervaringen (het veldwerk) die ik verleden jaar heb mogen doen, hoe ellendig dan ook heeft de volgende werkhypothese opgeleverd: onze samenleving heeft voor de bescherming van ons bezit een artikel in het Burgerlijk Wetboek ontworpen over te goede trouw (boek 2, art 118). Volgens de dialectische principes hebben we ook een politiek apparaat ontworpen die dit bezit moet beschermen het civiele en het strafrecht. Als het civiele recht ons geen oplossing meer biedt om de problemen die zijn gerezen tussen de burgers nemen we het boek strafvordering uit de kast en dragen aan het OM op om (Sv. art. 27.1) iemand aan te

merken als verdachte, iemand waarvan we verdenken dat hij met een redelijk vermoeden een strafbaar feit heeft begaan. Er wordt nu uitgegaan van te kwader trouw. De rechter moet dan maar beslissing of de verdenking juist is geweest. We hebben zowel in de IRT affaire en als ook in onze zaak duidelijk kunnen zien dat het apparaat van het OM niet meer functioneert. Ze dient de sterken (Rob de Vilder, Joep Nieuwenhuizen, ABN-amro etc etc) en vertrapt de zwakken.(Louis Wallenburg van het woonwagenkamp te Baarn). De beer is los en alles glijdt verder af: normvervaging, bureaucratisering, ontmenselijking Zo kan in het zieke lichaam de altijd aanwezige virussen hun slag slaan. Hij meer je de symptomen bestrijd en niet de oorzaken des te resistenter worden deze virussen. Ze dringen zelfs door tot in de computers. Nu hebben wij twee exemplaren van het virus onder de microscoop gelegd. Door hun gangen na te gaan en hun schadelijke werking, loop je natuurlijk kans door het virus te worden besmet, maar dat risico neem ik omdat ik heb gemerkt dat tegen dit soort bedreiging onze maatschappij vrijwel geen vinger uitsteekt. Het volkomen negeert en wegwuift. Nu Paul ik hoop dat je de enigszins cryptische tekst begrijpt, anders kom ik er graag op terug. Gelukkig durf je je schoonvader open en eerlijk altijd kritiek (tegenspel) te geven. Je weet dat ik dit niet alleen waardeer maar ook hard nodig heb anders spat ik helemaal uit elkaar. Zie maar wat mijn lieve schat Adrienne voor mij heeft betekent en nog steeds betekent. Dat het een eenzame strijd is weet ik maar al te goed. Dat ik mijn doel niet zal bereiken weet ik ook, maar als ik een glimlach van een gevangene (van het systeem) kan ontlokken en het stille applaus hoor kan ik weer doorgaan. Ik ben er nog altijd trots op dat mijn drie kinderen "Jan Ebeltjes" kennen en nu alle drie dienstverlenende functies hebben en niet toe getreden zijn tot de vereniging van duitendieven (VVD) en niet op cocktails in Aerdenhout en Wassenaar prietpraat verkopen , over hoe lekker ze hebben gegeten in een 5 sterren restaurant etc Ik vond in mijn dossier nog het volgend visite kaartje dat ik van je gekregen heb, een paar jaren geleden toen ik met mijn hersenonderzoek begon. Je wens is in ieder geval jaren later in vervulling gegaan. Ik hoop dat we in de toekomst nog vele open discussie mogen hebben. Nogmaals dank voor je lekker etentje en ook voor onze discussie, die toch wel op een zaak duidelijkheid heeft gegeven. Jij ziet de strijd die ik voer niet zitten (hiervoor heb je het volste recht uiteraard en is het ook meer dan legitiem) .Ik ga (lees: ik bepaal .. zie Maria) toch door met de strijd! Waar pas ik in het boek dat ik nog van te lezen krijg? Heel veel liefs aan je heel lieve vrouw en ook aan mijn twee aller dierbaarste. Ze waren zondag in topvorm. Wat heb ik van ze genoten in het zwembad. Je (schoon)vader en vriend Tom

Dinsdag 28 februari. Brief aan Dr Ron Hyman psychiater in Academisch Ziekenhuis Utrecht, divisie Psychiatrie

Beste Ron, Behoorlijk opgewonden verliet ik afgelopen Dinsdag 21 februari jl het AZU. Voor de eerste maal had ik iemand ontmoet, die wat zag in mijn "tegenstellingssyndroom". Al jaren ben ik bezig met het begrip tegenstelling (dichotomie). Een begrip waarbij wij blijkbaar niet zonder kunnen leven, een soort noodzakelijk kwaad. Je hebt aangeboden om dit "braaksel" aan een kritisch onderzoek te onderwerpen. Je zei dat je er niet voor zal schromen om te zeggen of het de moeite waard is om er verder aandacht aan te besteden. Mocht het wel iets opleveren, dan zou met een gekuiste versie getracht moeten worden om een discussie op gang te brengen tussen de verschillende wetenschappers die ik tot op heden bezocht heb om hun advies en raad te vragen: " Wat te doen" en "Hoe nu verder". Zoals ik je al heb gezegd ben jij de eerste die er echt iets in ziet, alhoewel Ben van Cranenburgh mij in de afgelopen jaren bijzonder heeft gestimuleerd en er bij mij op aangedrongen heeft om iets op papier te zetten. Maar jij bent de eerste die het belang ervan in ziet om buiten de vakgebieden te treden en eens te inventariseren wat andere neurowetenschappers voor modellen hebben gebruikt. We waren het direct met elkaar eens dat al die modellen natuurlijk niet kloppen met de werkelijkheid maar dat we ze nu eenmaal nodig hebben om verder te komen. Door mijn benadering als geoloog kan ik misschien een steentje bijdragen om iets meer te weten te komen van het meest complexe en meest fascinerende brok materie/energie wat we in ons universum kennen: "de hersenen gevangen door benen muren!" Tot nu toe heb ik sinds 1990 bezocht: Brunia, Vroon, Köster (Utrecht), Gaillard (Soesterberg),

Holstege (Groningen), Cools, Mulder (Nijmegen), Frijda (GU A'dam), Orlebeke (VU), Hoogland (VU), de Jonge (Solvay), Romein (Herseninstituut Amsterdam), Bootsma, Den Brinker (Bewegingswetenschappen VU), Kerr (Nijenrode) , Van der:Linden (AZU), W. Lang (BP specialist werkend onder Deecke, Wenen).
Mede door jouw inspiratie, kan misschien mijn chaos toch wat geordend worden zodat iemand anders er ook iets aan heeft. Zoals je heel terecht zei:" De tegenstelling zit in je zelf: het zit in jouw koppie en het moet er uit anders is er geen sprake van tegenstelling en als jij verdwijnt dan verdwijnt dat wat er in zit en er niet is uitgekomen ook. Je hebt een leeftijd dat je je toch niet meer kan veranderen, maar je zult toch moeten proberen je kennis die je vergaard hebt voor een ander toegankelijk te maken". Als ik je goed begrepen heb zal ik mij ten eerste de volgende vraag moeten stellen:
"Wat is de reden waarom verschillende neurowetenschappers steeds weer dichtomieën hanteren om hun wetenschappelijke resultaten te presenteren".
We hebben drie dichotomieën die worden gebruikt:
1. Posterieure versus anterieure gebieden (gescheiden door de centrale sulcus). Verwerking prikkels versus planning en uitvoering:stimulus response.
2. Linker versus rechter hersenhelften (gescheiden door het mediane (sagitale) vlak.
3. Dorsale versus ventrale hersenstructuren. (gescheiden door het transversale vlak)
Ik zal me uitsluitend beperken tot de laatste dichtomie en nagaan welke theorieën in de literatuur van deze dichotomie gebruik maken. Zou deze vergelijkende studie ons verder kunnen helpen en hoe relateert deze dichotomie zich tot de twee eerst genoemden. De natuur laat zich gelukkig niet in onze "pigeonhole manier" van denken opleggen. Het enige wat ik op voorhand zou kunnen stellen is wel dat de verticale manier van denken (de evolutie van onze aarde van precambrium tot het kwartair) in de neurowetenschappen onvoldoende aan bod is gekomen en dat de geoloog door zijn manier van denken iets zou kunnen bijdragen. Dank zij ons gesprek heb ik mijn trauma - niet te kunnen schrijven - doorbroken en begonnen met het kanaliseren van mijn gedachten op papier onder de titel: "wat weet een deur van het huis". (Binnenkort stuur ik je de eerste aanzet en de inhoudsopgave!). Doordat ik niet gehinderd wordt door specialistische kennis kan ik rustig rondfietsen door alle publicaties, zonder geremd te worden. Het grote gevaar hierbij is wel dat door mijn veralgemenisering er alles veel te eenvoudig uit komt te zien. We weten nog zo weinig van "The 3-pound universe". Voorafgaande aan mijn vergelijkende studie is het van belang om na te gaan wat we tussen die benen muren hebben zitten en dan wel gezien in kwantitatieve zin. Zoals ik je al vertelde heb ik Ben van Cranenburgh een notitie opgestuurd betreffende de kwantiteit van onze neuronen, synapsen etc. Ik werd geïnspireerd door de publicatie van Cherniak, die op zijn beurt weer was geïnspireerd door de Russen Blinkow en Glezer. (S.M. Blinkov, I.I. Glezer ,1968, The human brain in figures and tables, a quantitative handbook, Basis Books, Inc publ Plenum Press).
Alhoewel de hoeveelheden neuronen en synapsen etc veel minder zijn dan men gewoonlijk in de literatuur aangeeft, zijn er toch zo verschrikkelijk veel dat het begrijpelijk is dat we er nog zo weinig van weten. Er hoeft maar iets mis te gaan in de bedrading en we krijgen mensen die schizofreen zijn. Je hebt me heel erg duidelijk gemaakt dat het begrip schizofreen veel te losjes wordt gebruikt. Het is zo'n complex verschijnsel dat het onjuist is om er - net als in het geval van kanker - alle verschijnselen onder een noemer te brengen. Alhoewel wel duidelijk is dat het een stoornis is die meer in de frontale corticale structuren zijn oorsprong heeft dan in de subcorticale structuren, is de interactie tussen alle neurotransmitters zoals glutamate, dopamine en serotonine - om er maar een paar te noemen - zo complex dat van een goede verklaring en begrip van de ziekte nog lang geen sprake kan zijn. Wie weet zou het wel eens zo kunnen zijn als bij de rolverdeling die aan aan bepaalde toneelspelers worden toebedeeld opeens niet meer worden opgevolgd, iedereen door elkaar begint te spreken en de toeschouwer als toneelspeler er niets meer van begrijpt. In een bijlage geef ik een zeer ruw overzicht van de theorieën die ik de revue wil laten passeren. Ook nog een drietal schema's tegenstellingen . Vooral die van Ruedinger is

interessant omdat de congresgangers "Frisch von der Leber" hun ideeën over het geheugen op het schoolbord moesten opschrijven! De twee andere zijn van Goldberg (1982,1985) die mij op het spoor hebben gebracht om de archicortex tegenover de paleocortex te plaatsen. Het is deze tegenstelling die de basis is van waarvandaan ik vertrokken ben en steeds weer naar wil terugkeren. Het is op zijn minst gezegd vreemd dat iedereen ongewild en onwetend tov andere wetenschappers toch weer dezelfde basis opzoekt. Afgelopen Zondag wist Midas Dekkers (VARA uitzending: Vroege vogels) het heel plastisch tegenover elkaar te stellen: Sex onder de gordel en liefde boven de gordel. Het intieme contact dat de amygdala heeft met de hypothalamus en de relatie van de hippocampus met de prefrontale cortex heeft (Simonev, Cools). Ik ben benieuwd wat je van deze eerste opzet vindt. Misschien kan je al beginnen met het kaf van het koren te scheiden en te zien of de indeling wel verantwoord is. Je had toen je mijn lijst zag al enkele bezwaren omtrent de indeling. Nogmaals mijn dank voor de wijze waarop je me te woord hebt gestaan met de vriendelijke groeten, Tom de Booij

Zondag 5 maart- 20 maart Reis naar Israël met Adrienne en Jan Maarten.

Uit aantekeningen van Adrienne: **Zondag 5 maart:** aankomst Tel Aviv in donker. Hotel Vaz Dias. Slechte nacht veel lawaai. **Maandag 6 maart** langs Middellandse. Hans Aalsvel reisleider, begon met terreur. Mooi amfitheater gezien. Aquaduct 10 km lang vanuit de bergen. Naar Haifa, slechte stemming in bus. Door naar Akko kruisvaarders stad, 19e eeuw voor Chr., gelopen op stadsmuren.. Naar Nazareth kerk v aankondiging Maria. Vervolgens Tiberias aan het meer van Kinneret (Galilea). Weer aanvaring van Hans met Jannie. Bij Kanaan een bruiloft gezien. Hotel met uitzicht op meer. **Dinsdag 7 maart** Boottocht naar Capernaum. Tabgha wonderbaarlijke spijziging en berg der zaligsprekingen. Tom heeft de Bergrede voorgelezen uit Mattheus .

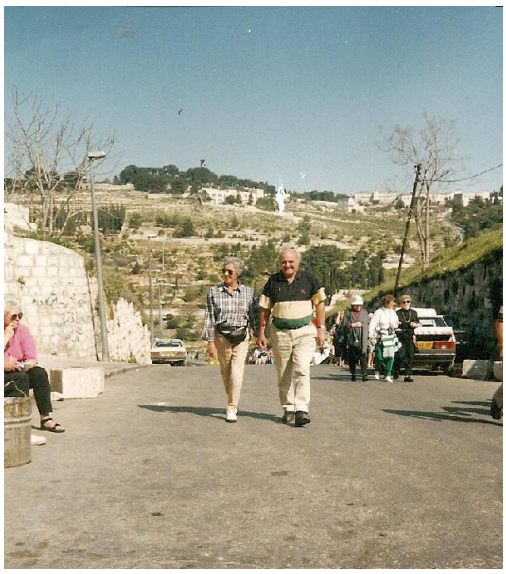

Links:Tom leest de bergrede uit Mattheus. Rechts: begin van de via dolorosa

Golan hoogvlakte afgezet met elektrisch hek. Over Jordaan , Jericho klooster tegen de bergen. Naar Jerusalem Hotel Olijfberg. Hof van Gethasme, Aksa moskee, Via dolorosa. Klaagmuur mannen links vrouwen rechts. Knesset geen entree. Menora van 5 meter hoog. Bethlehem geboortekerk Jezus, Yad Vasem spiegel met 5 kaarsen zeer indrukwekkend 300 000 joods kinderen opgenoemd. Maquette Jeruzalem hoe het vroeger was.

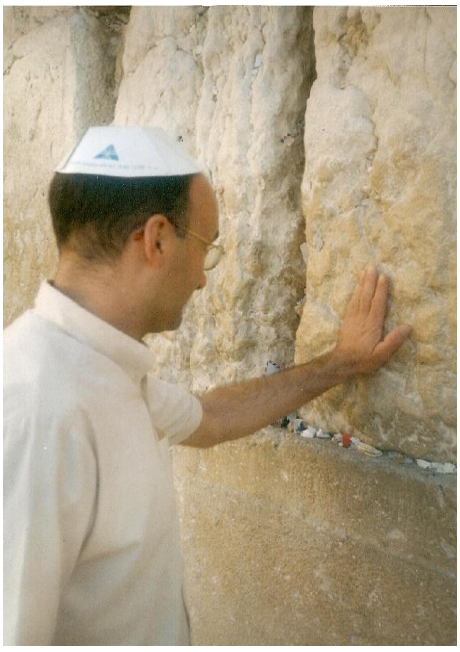

Jan Maarten en Tom bij klaagmuur

Links; Menora van 5 meter. Rechts: Na modderbad aan Dode zee. Tweede van rechts: Tom met er achter Jan Maarten

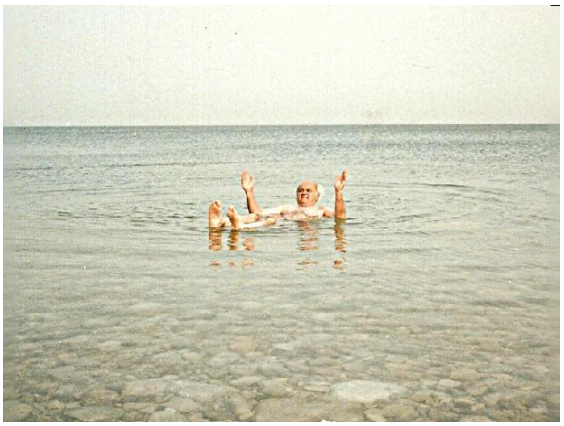

Links : Dode zee en rechts Massada. Rechts: Tom drijft in Dode zee.

Vrijdag 10 maart naar dode zee 400 meter onder zeeniveau. Massada met kabelbaan. Modder bad aan dode zee. Qumran vondst van dode zeerollen. Steenbokken gezien, bedoeïen tent in

woestijn. **Zaterdag 11 maart** Sabbat, in hotellift special voor sabbat. De groep vertrekt dus afscheid van Jan Maarten was ziek met koorts. Auto gehuurd en 1 weekje met Adrienne door Israël. **Zondag 12 maart** naar Kibboetsen. **Maandag 13 maart** Verjaardagsontbijt. Weer Kibboets bezocht Engelse vrouw die al 40 jaar daar zat, eten in soort kazerne, TL verlichting, sla en pannenkoeken! **Dinsdag14 maart** Naar Tel Arad woestijn tot andere kant Massada. Geluncht in bedoeïen tent. Tom weer drijven in Dode zee, ik niet was verkouden Gewandeld door prachtig botanische tuin. s-Nachts allebei koorts. 400m onder zeeniveau, voel je je sloom. **Donderdag 16 maart** Via pas bij Jericho eerste slecht dag regen, richting Ben Sean. Naar Haifa bij joodse mensen gegeten, ongezellig huis overal TL buizen. Rituelen aan tafel. Vader drinkt uit zilveren beker en houdt een gebed, op onze borden een vingerhoed, daarna zegen, daarna wortelsoep. Tom krijgt longontsteking .
Einde aantekeningen van Adrienne over onze reis naar Israël.

Maart Op verzoek van de redactie van het Hermans-magazine schreef ik een reactie op de hierboven aangehaalde recensie van den Boef. Dit werd gepubliceerd in het Hermans-magazine, jaargang 4, nummer 14, maart 1995, p.57-58
Brandel, Den Boef, De Booij ... *Tom de Booij*
Op pagina 38 van *Nooit meer slapen* lezen we: 'De stewardess komt langs met een stapeltje kranten. Op goed geluk kies ik er een uit, blader erin. 'Zonder het eigenlijk te willen, begin ik toch te lezen. 'DE NEDERLANDSE EXPEDITIE STEUNT OP 'SHERPA-BEROEMDHEDEN . 'Het is een brief over die Himalaya-expeditie, waar Brandel aan meedoet. Daarna volgt een weergave van het grootste deel van een artikel uit, zo blijkt uit een aantekening achterin de roman, het *Algemeen Handelsblad* van 3 oktober 1962. Hoewel Willem Frederik Hermans de auteur, prof. dr CG. Egeler, niet noemt, geeft hij diens artikel vrijwel letterlijk weer. Op drie plaatsen voegt Hermans een uitroepteken toe en verder maakt hij de rol van sherpa Danu, de kok, belangrijker ten koste van Dorjee. Zo ligt in de roman niet Dorjee maar Danu als een waakhond voor de tent van zijn sahib te slapen. Het belangrijkste verschil met het originele artikel is wel dat Hermans de naam De Booij vervangt door de gefingeerde naam BrandeI, over wie de schrijver wel het een en ander heeft te zeggen. 'Brandel is nooit een intieme vriend van mij geweest. Heel andere figuur dan ik. Branie' et cetera (pp. 42 e,v.). Wat is fictie, wat is werkelijkheid? zal de lezer mogelijk vragen. Wat de werkelijkheid betreft: professor Egeler en ik -- onder anderen wij stonden, dunkt me, model voor Brandel - waren indertijd verbonden aan het Geologisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam. Samen hebben we drie geologische-alpInistische expedities ondernomen: in 1952 en 56 naar de Andes in Peru en, inderdaad, in 1962 naar de Himalaya in Nepal. Hermans was toen als wetenschappelijk hoofdmedewerker verbonden aan de Rijksuniversiteit Groningen. Ik kan me niet herinneren hem in die tijd te hebben ontmoet. Wel sprak ik hem in de beginjaren tachtig nog eens op Schiphol. Tijdens onze studie in het begin van de oorlog maakte ik Hermans slechts uit de verte mee; hij is twee jaar ouder dan ik. Egeler, zeven jaar ouder, studeerde al in de oorlog af. Nog enkele andere onderdelen in Hermans beschrijving van Brandel komen overeen met de werkelijkheid. Zo klommen Egeler en ik inderdaad beiden al op jonge leeftijd met onze ouders in de Zwitserse Alpen..Maar dat we nooit dronken is grote fictie. In feite berusten de meeste eigenschappen die Hermans Brandel toedicht op zijn fantasie. Noch Egeler noch ik waren fanatieke motorrijders, om nog een ander voorbeeld te noemen. De vraag wat fictie is en wat werkelijkheid in het geval Brandel doet terzake, want op 4 oktober 1982, twintig jaar na dato, schreef August Hans den Boef onder de titel 'Onder geologen' een artikel in *NRC Handelsblad,* waarin hij Brandel en mij volledig over één kam scheerde. Den Boef betitelde mij, misschien niet geheel ten onrechte, als 'een warhoofd, maar een volhouder'. Hij stelde echter verder dat Hermans in *Nooit meer slapen* de datum van het *Halndelsblad-artikel* niet juist aanhaalde. Het had volgens hem 30 oktober in plaats van 3 oktober 1962 moeten zijn. Den Boef: 'Zou het dan zestien jaar en zestien drukken lang verkeerd in de roman hebben gestaan?' Maar Hermans had gelijk. Het artikel dateert van 3 oktober 1962. Volgens August Hans den Boef had Hermans de

bedoeling om mij in *Nooit meer slapen* te pakken te nemen. Op de Nilgiri in de Himalaya liep ik in 1962 een kleine longontsteking op, maar Hermans laat Brandel in zijn roman met bevroren voeten in een invalidenwagentje terugkeren. Den Boef: 'Het zou een van de weinige wraakoefeningen van Hermans zijn die nooit buiten een kleine kring (in dit geval de Nederlandse geologen) is gekomen.' Er volgde op 11 oktober 1982 een felle ingezonden brief vanuit Parijs in NRC *Handelsblad*. Hermans: 'Deze doctorandus is bezig met een studie over mijn roman *Nooit meer slapen* te schrijven, ter gelegenheid waarvan hij me van tijd tot tijd per onbeleefde briefkaart de domste nadere toelichting denkt te kunnen vragen.' Hermans ontkende dat de romanfiguur Brandel een portret van 'de geoloog Dr Tom de Boo[ij]' zou zijn. Voor een wraakoefening op mij was geen enkele aanleiding, de bevroren voeten van Brandel had Hermans ontleend aan het treurige lot van de Amerikaanse fotograaf en bergbeklimmer Barry Bishop, die hij in1960 op een excursie in Zweden had leren kennen. Den Boefs bewering dat Hermans mij te pakken had willen nemen werd door de schrijver getypeerd als 'lasterlijke onzin' die behalve aan het 'onzorgvuldige karakter' van Den Boef te wijten zou zijn aan het 'kinderachtige peil van Nederlandse literaire doctorandussen, die zich niet kunnen voorstellen dat een roman door geheel of grotendeels denkbeeldige personages zou kunnen zijn bevolkt'.Met deze stelling kan ik me geheel verenigen. Het staat de auteur van een roman nu eenmaal vrij om fictie en werkelijkheid door elkaar te halen. Volgens een Russische filosoof: 'De waarheid is de optelsom van leugens!'.

Uit mijn dagboek periode dinsdag 28 maart- 8 augustus 1995

Dinsdag 28 maart Na indrukwekkende reis Israël ziek geworden longontsteking. Te veel energie opgebracht voor BWO. Alles wat in niet in de hand heb mislukt. Nu concentreren op het schrift. De beste manier om uiting te geven aan mij gevoelens. Alle andere wegen leiden tot zelfdestructie en belachelijke vertoningen, be your age. Mijn lieve dochter en ook Adrienne hebben mij dat op niet mis te verstane manier te kennen gegeven

Woensdag 29 maart Ziekte iets beter, alles opruimen daarna beginnen aan schrijven.

Vrijdag 31 maart. Alles opgeruimd klaar voor de start op papier. Vulpen gekocht nu netter schrijven. Brieven geschreven over alles af te rekenen wat met de BWO. . 21 rozen van Louis Wallenburg

Zaterdag 1 april . Aprilgrap voor Mauk niet opgegaan. Mauk vertelt betreffende mijn beslissing om te stoppen met actie die meer dan één persoon betreffen. Als antwoord nu moet je aan je eigen golf gaan denken vooral chippen. Fraai die rozen ze bloeien zo mooi.

Zondag 2 april. Heerlijk in zon gehoord Lied van der Erde van Mahler. In de avond concertgebouw Krystian Zimmerman, Bach was vooral mooi

Maandag 3 april Eindelijk rust alle paparassen weg, nu aan de wetenschap. Foto's van longen laten maken en begonnen met Russisch elke dag 15 woorden.

Dinsdag 4 april Veel piano. Depressief. Adrienne de hele dag weg, nog wel moe na inspanningen.

Woensdag 5 april Zwaar depressieve droom, maar daarna in natuur weer heerlijk. Goed gegolfd rondje van 80 slagen.

Donderdag 6 april. Zeer depressief, veel geslapen nu maar beginnen met boek der tegenstellingen

Vrijdag 7 april Rangschikking van afbeelding, bij elk plaatje een praatje, zo proberen een samenstelling te maken van de losse gedachten

Zondag 9 april Prachtige Mattheus Passion.

Donderdag 13 april L. gebeld, zeer negatief, geschrokken door haar beschuldigingen. Meteen brief gestuurd, daarna weggevlucht in de muziek. Nu proberen toch weer door te gaan ondanks zeer depressieve bui met schrijven van tekst.

Maandag 9 mei Waarom weet ik niet maar een lange tijd niet de moeite genomen om om iets op te schrijven. Misschien door de schok van de BWO daardoor naar depressie. Al het materiaal nu goed geordend. Rustig geworden alhoewel nog wel een brok onverteerd is achter gebleven. Ik word niet meer gebeld Alles is rustig geworden Toch voorlopig het beste, Zeer gefascineerd

door muziek en quantum fysica. Nog niets gehoord van Hyman, had beloofd om te reageren op mijn theorie Het is de dialectiek die ik verder wil uitbouwen: man- vrouw, tegengestelde einden van een continu spectrum.
Zaterdag 5 augustus. Veel te dik na heerlijke vakantie met Adrienne in de Ardennen. Na 10 wedstrijden gelijk geëindigd en playoff verloren door zenuwen, niet te geloven. Nu is de koek op en trachten te vermageren en ook de stijfheid in de rug laten verdwijnen. Mooi boek over lucide dromen. **Dinsdag 8 augustus** Vandaag gesprek met Hyman. Maar zien wat het wordt, nu nog even de gelegenheid om alles op papier te zetten.
Voorlopig einde dagboek . Zie vervolg **woensdag 11 oktober**

April Artikel in het tijdschrift voor psychosynthese EVOLUTIE door Martine Ruppert en Teun Timmers

De eeuwige Robin Hood. Interview met dr Tom de Booy

In zijn jonge jaren, hij is nu 70, was Tom de Booy docent geologie aan de Gemeente Universiteit van Amsterdam. Hij was actief in de democratiseringsbeweging van de universiteit en vocht in de Maagdenhuisrellen mee aan de kant van de studenten. Zijn militante opstelling kostte hem uiteindelijk de kop; hij werd op nonactief gezet. Dit verhinderde hem niet om door te gaan met zijn strijd tegen onrecht en of dat nu de verouderde krankzinnigen wet van 1884 was, waar hij in de zeventiger jaren actie tegen voerde, democratisering van de golfsport in Nederland of het lot van woonwagenbewoners, onrecht heeft vele gezichten. Zijn huidige studie betreft neurofysiologische processen. Net zo uitwaaierend als zijn interessegebieden zo dreigt het gesprek dat we met hem over evolutie hebben ook steeds weer uit de hand te lopen. Het is alsof hij steeds als een aap van tak tot tak voor ons uit springt, van associatie naar associatie, ons verleidend met zijn enthousiasme.
'Evolutie is aanpassen.' Wat heb je met het onderwerp evolutie? Het is belangrijk voor mij als geoloog omdat je daarbij denkt aan de globe waar je op rond loopt. Ik heb dan een beeld van de mens die uit het water komt en gaat vissen. Plaatsing van homo sapiens op deze aarde en de relatie ten opzichte van de kosmos. Dat is een grondgedachte die ik als kind al had en altijd bij mij is geweest. Ik zie mezelf op deze ronde aarde, ik mag even kijken naar wat er voor en na mij gebeurt. Ik ga weer terug naar het hiervoormaals. Ik ben altijd bezig met het kosmisch principe, met het geheel, en dat is evolutie. Evolutie is aanpassen en die aanpassing interesseert me.
Is het dan niet zo dat de mens achter de evolutie aanloopt als je ervan uitgaat dat de mens zich aanpast? De mens is deel van het geheel en is tegelijk veranderaar en aanpasser. En je ziet er ook maar steeds een deel van. Het universum is net zo ver als ik wil denken. De waarheid is altijd asymptotisch.
Heeft de evolutie een richting?
Ja, maar hij wordt niet door mij bepaald, ik bepaal hem mee. Ik zie een relatie tussen hoe mensen in relatie zijn en het functioneren van de hersenen. Ik zie een duidelijke correlatie waarvan het belangrijkste principe is dat de verbieder verboden wordt om te verbieden. Dat is een grondthema van mij. Als je het principe van inhibitie plaatst op de samenleving kom je een heel eind. Ook bij een schizofreen. Bij een schizofreen bijvoorbeeld is dat systeem van inhibitie kapot. In principe zijn er in deze kamer bijvoorbeeld veel meer geluiden dan je waarneemt. Je hebt geleerd om niet relevante geluiden te onderdrukken. Je leert dat die niet relevant zijn voor jouw bestaan. Die latente inhibitie is bij een schizofreen opgeheven. Voor een schizofreen is dus iedere prikkel belangrijk.
En dat is dus het begin van chaos? Alles heeft bij zo iemand betekenis, dus niets heeft betekenis? Niet in termen van chaos en orde, dag en nacht en zo. De interactie, de dialectiek houdt op. Het blaast zichzelf op. Als bijvoorbeeld de chaos in de DNA in actie komt wordt op dat moment zelf ook bepaald wanneer dat proces moet stoppen. Er wordt constant verboden. Als dat mechanisme ophoudt te verbieden ontstaat er kanker. Dus die cel die in principe alles kan worden en die niet verboden wordt, wordt een kankercel. Het centrale gezag is naar de kloten geholpen. Het centrale gezag wordt niet meer aangehouden. En in onze samenleving zie je hetzelfde gebeuren, we spreken dingen met elkaar af. Het principe van het verbieden wordt in onze samenleving negatief

gezien. We zijn blind voor de natuurlijke orde en die is dat alles in principe verboden is. Tot datgene wat zich wil manifesteren zich manifesteert. *In der beschränkung zeigt sich der Meister.* Een goede schilder zet die ene streek die de goede is. Als de leegte werkelijk leeg blijft, kan er pas een verbinding ontstaan.
Zou je zo gedreven zijn als zo'n inhibitie er niet was? Nee natuurlijk niet; heb je vijanden lief. Ik zou werkeloos zijn als ze niet bestonden: Ik weet niet waarom ik al die acties voer, het is denk ik een raison d'être. Ik ben immoreel, ik wil niet iemand helpen. Een glimlach krijgen is niet mijn doel maar geeft me wel brandstof om door te gaan. Je hebt altijd een omgeving nodig om manifest te worden.
*Wat mij intrigeert is dat je in het begin zei, dat je als kind een kosmisch bewustzijn had. Wat je dan bij veel mensen tegenkomt is dat ze een kanalisering voor dat besef zoeken. Ze gaan b. v. mediteren. Herken je dat principe van kanalisatie?*Het is een constante oorlog die ik voer met die dualiteit, en die kanalisatie wil ik ook weer opblazen. Ik voer een constante strijd met het kosmisch bewustzijn en de kanalisering ervan. Als ik gekanaliseerd ben kan ik niet meer open en ontvankelijk zijn voor prikkels, dus dan ben ik dood. Maar als je wilt paren of fietsen of een golfbal wilt slaan moet je wel kanaliseren en niet eindeloos ouwehoeren over veranderingen.
Je zegt vaak dat je verlangt naar rust. Ja natuurlijk, maar je hebt rust en rust en dat heb ik dan niet. Er is het schuldgevoel dat ik moet vechten voor de arbeider. Maar dat is natuurlijk flauwekul want je hebt de onbewuste drang om te overleven als homo sapiens, je helpt bij het in stand houden van je soort.. Als hofnar wet je dat je iedereen onderuit moet halen. Ik voel dat ik genoodzaakt ben om tegen de top van de samenleving te strijden en waarom, dat weet ik niet, dat moet je echt niet vragen. Maar er is wel een duidelijk het conflict tussen die twee werelden.
Interessant dat je het steeds hebt over dualiteit, die niet bestaat, maar je hebt het wel over het conflict tussen twee werelden. Maar eigenlijk is het .een interactie tussen die twee werelden. Het is nooit of/of, dat bestaat niet. Het is een continu spectrum. Dualiteit is een noodzakelijk kwaad dat ik invoer.
Wat moet er in de wereld gebeuren volgens jou? Gebeuren? Er gebeurt gewoon iets.
Dus wij moeten ons vrijwillig inperken? Al die discussies over homosexualiteit of kernenergie of milieu moeten in een andere context geplaatst worden, namelijk dat wij op een bolletje leven met elkaar. We moeten maar gewoon bekennen dat geweld een goed iets is. Er zijn nu ongeveer 80 oorlogen aan de gang. De hypocrisie in onze samenleving, die zal ons denk ik opbreken. We moeten terug naar een primitievere benadering, minder hoogdravend, de arrogantie van de mind breekt ons nu op. Maar weet ik veel!

Mei. Artikel van Pater Oosterhout van het Huize Molenweide in Boxtel

Een goed jaar geleden kregen wij te horen dat het golfspel bij ons ingevoerd zou worden. Hr. de Booy uit Baarn zelf ex-professioneel golfer, zorgde ervoor dat wij de nodige vlaggen, sticks, putters en balletjes in ons bezit kregen. Het ging allemaal van zelf, het werd ons gegeven. Nu nog de nodige spelers, want ja we zijn bijna allemaal boven de 80 in dit Huize Molenweide. Met een beetje moeite kregen we zes spelers bij elkaar, die het golfen graag deden, ze zagen wel in dat je met golfen niet ouder maar juist jonger wordt en dat willen ze wel. Onze club van zes moest natuurlijk een naam hebben, de een meende dat de naam "de oudje.' doen het nog best" heel toepasselijk was, en zo nog een paar mooie namen. Maar het is uiteindelijk JUVENTUS geworden wat JEUGD betekent. En met die naam zijn wij heel blij, daar zit nog toekomst in, en wie wil dat niet. Trouwens van de zes spelers is er maar één boven de 80, de andere vijf zijn nog niet zo gevorderd, dus nog in goede doen. We zijn nu in 1995. April nodigde niet erg uit tot hervatting van het golfspel en ook de grasmat wachtte op beter weer. Maar we zijn weer aan de slag, en alle zes spelers zijn ongehavend door de winter heen gekomen en zijn weer enthousiast aan de slag gegaan. Ja, de lente doet wonderen en ook JUVENTUS staat er weer gezond en jong bij. Mhr de Booy is al weer een keer op werkbezoek geweest, zijn lessen hebben we nodig om ons op onze fouten te wijzen, en aan te geven hoe het wel moet. Wij zijn blij met die lessen, want die hebben we hard nodig, en we vinden zelf dat we zo al aardig vorderingen maken, en dat schept vreugde in het leven. We zijn nooit te oud om nog te leren. Op 26 mei komt Mhr. de Booy ons

weer opzoeken en ik meen dat er dan een wedstrijd op het programma staat met de leden van de golfclub van Simeonshof. Daar zijn we een beetje huiverig voor want zij hebben één speler die zo professioneel te werk gaat dat wij gedoemd zijn te verliezen, zoals het vorig jaar. De goede man traint dag en nacht en daar valt van onze kant niets te doen. Hij woont ook buiten Simeonshof (aanleunwoning). Wij hebben met zijn zessen een leuke en goede club, maar tegen zo iemand ben je zeker te verliezen. Wij zijn maar gewone enthousiaste amateurs en dat wensen we ook te blijven. Een goede amateur verdient ook wel eens te winnen op sportieve wijze. Alles bij elkaar zijn wij leden van JUVENTUS heel gelukkige mensen nu wij op onze leeftijd nog kunnen sporten. Niets is beter voor het soepel houden van de spieren

Maandag 1 mei - Woensdag 17 mei Mahler feest

Samen met de Mahler deskundige Donald Mitchell in kleine zaal Concertgebouw

Samen met de nestor van de Nederlandse Muziekwetenschap Eduard Reeser in het Gemeente archief Amsterdam, waar de tentoonstelling was over Mahler. Aan de muur foto's van Mahler gemaakt door mijn grootvader Han de Booij.

Woensdag 5 juli Verslag van José Brusselers over het golven voor ouderen.

Vanuit het raam van de flat van mijn moeder in Boxtel maakte ik kennis met de golfsport voor ouderen. Via haar kwam ik aan het telefoonnummer van dhr. de Booy, die dichter bij Laren dan

bij Boxtel bleek te wonen. Op mijn vraag of hij mogelijkheden zag om bij ons in het verzorgingshuis Johanneshove ook een club te starten, kreeg ik een positief antwoord. Na een introductie met dia's werden de bewoners uitgenodigd om in de tuin, waar dhr. de Booy een aantal holes had uitgezet, een partijtje. mee te spelen.12 Bewoners gaven zich spontaan op om lid te worden van de club. Afgesproken werd om op dinsdag- en donderdagochtend te starten met 6 bewoners en 2 vrijwilligers. Tijdens de introductie vertelde dhr. de Booy dat wij gedurende het golfen een soort 'Lourdeseffect" zouden krijgen: de bewoners zouden hun wandelstokken en loopfietsen aan de kant zetten om te spelen. Dit gebeurde! De vrijwilligers en ik reden met de loopfietsen en de bewoners speelden 1 1/2 uur zonder naar hun hulpmiddel om te kijken. Na afloop begrepen zij niet hoe dat kon. De bal, de club en de putter hebben blijkbaar ook een psychisch effect. Eén bewoonster was nog nooit in de tuin geweest en genoot nu zichtbaar van onze prachtige omgeving. Vanaf donderdag spelen we 1 keer per week en ik hoop dat de bewoners ook zelf aan de slag gaan. Ik dank dhr. de Booy voor zijn enorme enthousiaste inzet en de gratis proefperiode. De enige kosten zijn de aanschaf van een tweedehands handmaaimachinetje voor het maaien van de greens. Competitie spelen met Boxtel lijkt mij nog wat moeilijk, we hebben pas 3 keer gespeeld, maar het uitstapje zien we wel zitten. Na dit verhaal hoop ik dat de golfsport voor ouderen een groot succes wordt.

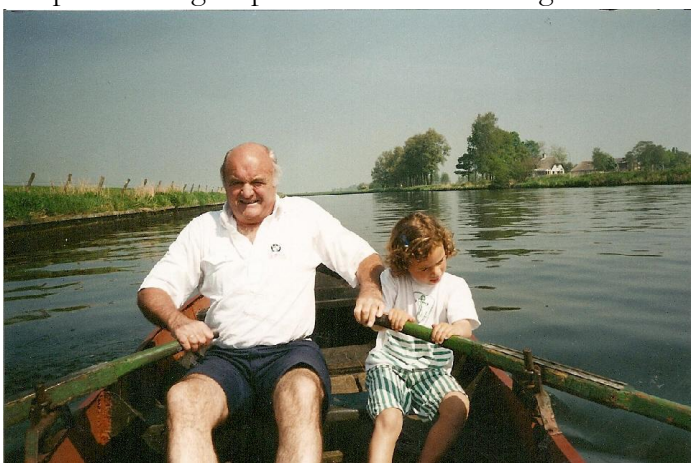

Kleinkinderen op bezoek, roeien op de Eem en in pierebadje in de tuin

Donderdag 20 juli. Gedeelten van een brief aan Willem van Rijn, de schoonvader van mijn dochter Mariette

Beste Willem, Mijn excuses voor het niet of te laat reageren op je werkstuk. De reden is gelegen in het feit dat ik het heel moeilijk vind om commentaar te geven , want onze manier van denken op dit gebied is zo anders. Toch waag ik alsnog een poging. Als geoloog is het moeilijk om te geloven in een God of het hiernamaals, zoals die door de monotheïstische godsdiensten wordt beschreven. In het boekje dat ik je hierbij geef staat op p.152 iets waar ik wel achter kan staan " de mens leeft nog maar kort op aarde(..).De mensheid bevindt zich nog in de puberteit. Ze is dronken van zich zelf,moet haar krachten beproeven in concurrentie, en ze moet de aarde , haar moeder uitzuigen; ze denkt niet aan haar kinderen en ook niet aan de toekomst van de overleving." Voor mij zijn "Eten of gegeten worden" of "aanpassen is overleven" uitgangspunten die voor mij van waarde zijn en me mogelijkheden bieden om het leven hier op aarde enigszins in een context te kunnen plaatsen. Nu terugkomend op je werkstuk. Je gaat uit van de stelling dat een " volledige nieuwe aanpak" moet worden bedacht. Uit de evolutie van de biosfeer valt het steeds weer op dat door middel van twee processen veranderingen worden bewerkstelligd: natuurlijke selectie en genetische mutatie. We staan bij alles altijd weer op de schouders van onze voorgangers. Elk experiment is geslaagd ook al zijn de uitkomsten negatief, vanwege het feit dat het een experiment is. Maar diegenen die in staat zijn om een experiment (een nieuwe aanpak) op te starten worden door de gemeenschap daartoe in staat gesteld; ze zijn als het ware vrijgesteld. Verreweg het grootste deel van onze samenleving moet er voor zorgen dat het dagelijkse brood

op de plank komt, ze kunnen zich niet inlaten met vernieuwingen of zitten in situaties waar het motto "diens brood men eet, diens woord men spreekt" van toepassing is. In je voorbeschouwing staat vet gedrukt:" .. de boodschap die ermee verbonden is, kennelijk niet meer over komt". Alvorens na te gaan hoe de boodschap beter overgebracht moet worden, dient mijns inziens worden nagegaan of de boodschap nog wel de lading dekt. Het zou belangrijk zijn om deze boodschap door vele mensen van verschillende afkomst, al of niet godsdienstig, onder de loupe te nemen. Let wel ik ga van de werkhypothese uit dat er een orde bestaat en dat niet alles willekeurig verloopt. Want als wetenschapsman wil ik ook graag een steentje bijdragen om bepaalde verbanden te kunnen leggen die voorheen nog niet waren gelegd. De enige zekerheid, die ik wel heb is dat achter die ontdekking meer vragen naar voren komen dan door de ontdekking zijn opgelost.
1. Ik denk dat juist de massacommunicatie de wereld de mogelijkheid kan bieden om de noodzakelijke veranderingen te bewerkstelligen.
2. Door de steeds groter wordende kloof tussen arm en rijk in ons land,wonen de anonieme armen juist steeds dichter bij.
3. Dat de dialoog het zal moeten zijn die het moet gaan maken ipv de monoloog is volkomen juist.
4. Door het geven van golfles aan bejaarde nonnen en paters ben ik er juist achter gekomen dat zij in hun leven veel hebben gemist tijdens het overbrengen van de boodschap wat te maken heeft met prestatie en lichamelijke conditie.
5. Het reizen naar verre landen zou de ogen moeten doen openen om te zien op welke wijze wij nu als in het verleden als withuiden de wereld steeds uitbuiten, resp uitgebuit hebben als onderdrukken en onderdrukté hebben. In naam van J.C. wordt en werd iedereen over de kling gejaagd, de moslims hebben we hierbij het goede voorbeeld gegevens en doen ons precies zo na.(Wat dacht je van de strijd tussen katholieken moslims in Bosnië?)
6. Muziek gaat altijd vooruit op de maatschappelijke ontwikkelingen. (Beatles, Stones).Het is wel verontrustend, dat juist op dit gebied zo weinig vernieuwende impulsen zijn waar te nemen.
7. Over dit onderwerp kan ik niet veel zeggen
8. Inderdaad heel sterk is de spreuk: "mijn macht wordt in zwakheid volbracht". Dit zou een heel mooie slogan kunnen zijn. Een overwinning is slechts mogelijk door de opeenstapeling van nederlagen
9. De tijd dat vele heilige huisjes omver gehaald moeten worden is zeer zeker aangebroken!
10. Ik lees elke ochtend aan Adrienne een stukje voor uit het oude testament. We zijn begonnen bij het begin en zijn nu bij het boek Numeri aangekomen. Alles wat God verbiedt zijn we er in tegen gekomen. Iedereen slacht iedereen af en wat ons opvalt is dat de Here voor een zijde kiest die van Abraham en zijn navolgelingen, de rest wordt zonder pardon afgemaakt. Wel geeft deze Tora een goed beeld in de handel en wandel van homo sapiens! Opvallend is hoeveel begrippen , getallen etc overeenkomen met die van het nieuwe testament zoals de 40 dagen, etc. Door de vondsten van de dode zee rollen is er wel een duidelijk verschil te maken tussen de symbolische en historische Jezus. Het lijkt me belangrijk dat hier meer aandacht aan wordt besteed
11. Inderdaad alle gelovigen bezitten de sleutels van het koninkrijk hoe dat koninkrijk er ook uit mogen zien. We zijn alle een deeltje van het universum, alles is met alles aan elkaar verbonden is. Er kan nooit gesproken worden van dat de een belangrijker is dan een ander als het om deze zaken gaat.
12. Inderdaad de "vissers van mensen" zullen andere visnetten moeten aanschaffen.....
13. De (laatste tijd heb ik me verdiept in de sexuologie, genetica en het heeft me verbaasd hoe weinig ik hiervan wist en hoe belangrijk deze feiten zijn om een beter inzicht te krijgen over dit taboe onderwerp en vooral over de overeenkomsten en verschillen tussen man en vrouw. Zo ook het feit dat het mechanisme van metabolisme van al onze mannelijke cellen afkomstig zijn van de vrouw. Dat de sexe pas bepaald wordt na zes weken,dwz of het mannelijke SRYgen op de korte arm van het Y chromosoom al of niet zijn werk heeft verricht. Zo zien we dat bevruchte eicel

zich tot een vrouw kan ontwikkelen ondanks het feit dat zij het Y chromosoom heeft. (Androgen insensitivity syndrome). In de dierenwereld zien we dat niet alleen door middel van sex chromosomen ook de sekse bepaald kan worden door de temperatuur of het gedrag. . Een beter inzicht betreffende deze materie lijkt mij essentieel. De vrouw zal dan niet meer zo veel willen lijken op de man, zoals nu de trend is.
14. De vermaterialisering is een feit alleen hoe gaan we er mee om. Niet door ons als een consumentenslaaf te gedragen. Het zijn allemaal hulpmiddelen. Zo hebben we een bril nodig om te lezen, een fiets of een auto om ons voor te bewegen, maar we zullen meer volwassen er mee moeten leren omgaan. De vermaterialisering is een onomkeerbaar proces.
(Helaas heb ik het einde van mijn brief niet in mijn archief teruggevonden)

Maandag 2 juli - 4 augustus Vakantie met Adrienne nar de Ardenne. Gegolfd op de banen van Five nations, Durbuy, Chateau Royal Ardennen, Gonse, Rougemont, Clevaux, Houthalen

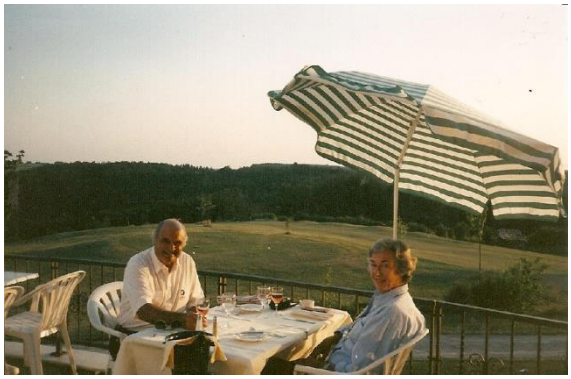

Lekker golven in de Ardennen. Adrienne wint na 10 wedstrijden.

Zondag 20 augustus De Booijen dag in tuin van Elsbeth en Jaap in Terborg

Croquetten en grote lunch in tuin van Elsbeth en Jaap

Dinsdag 22 augustus Brief van Willem van Rijn als antwoord op mijn brief aan hem van 20 juli jl

Beste Tom, Nu het huwelijksfeest van onze jongste zoon achter de rug is, vind ik eindelijk even tijd je uitvoerige commentaar op mijn werkstuk voor het projectteam "Leve de Kerk" aan een summiere beschouwing te onderwerpen. Veel antwoorden resp. wederwoorden op daarin aan de orde gestelde vragen of beschouwingen zijn overigens terug te vinden in het door mij op mijn verjaardag uitgereikte boekje "Het Rozendal". Ik dacht er verstandig aan te doen mijn opmerkingen over je commentaar per door jou genummerde pagina te geven:
Pagina 1 Geloof is geen wetenschap en veel "Wetenschap" blijkt later op geloof te berusten. Voor "Geloof" worden blijkbaar andere, nog niet wetenschappelijk gedefinieerde antennes gebruikt.Het is voor mij onbegrijpelijk dat een geoloog, die dagelijks betrokken is bij het immense vraagstuk van afstand en tijd, waarin hij bijvoorbeeld miljarden jaren terug moet denken, twijfelt

aan het menselijke geloof in een "almachtige" God, welke benaming deze nietige mens er dan ook aan wil geven. Bij mij zou er alleen twijfel daarover opkomen als ik deze god zie afgebeeld in een stuk hout of steen, maar niet in een Schepper van het onbegrepen en onbegrensde Heelal•
Je opmerking "eten of gegeten worden" is slechts een even egoïstische variant van "Pluk de dag, want morgen sterven wij". Juist om deze atheïstische slogan te bestrijden is de "natuurlijke" God naar Zijn "goddelijke" mens gekomen om hem Zijn onvoorstelbare Liefde te laten zien.
Pagina 2 Het lijdt geen twijfel dat in het scheppingsgebeuren natuurlijke selectie en genetische invloeden een rol hebben gespeeld. Met de "mutatiesprongen" zit men echter tot op de dag van vandaag in de maag. Zouden deze sprongen op metafore wijze zijn weergegeven in het scheppingsverhaal? Is er op aarde een ingenieur te vinden die voor het bouwen van een ongelooflijk gecompliceerde machine niet eerst proefmodellen bouwt? De God waarin ik geloof is geen hokus-pokus figuur of tafeltje dek je man, maar weet bijvoorbeeld computers te bouwen die miljarden malen ingewikkelder zijn dan de menselijke proefmodelletjes. Vernieuwingen behoeven niet te berusten op experimenten. Ieder mens dient zijn eigen begaafdheid op zijn eigen niveau te evolueren. Dit is in feite als een scheppingsopdracht te zien. Iedere ontdekking kan inderdaad leiden tot meer vragen. Het hangt er echter vanaf vanuit welk gezichtspunt men deze vragen wil beantwoorden: biologisch, abiologisch of antibiologisch.
Pagina 3 Je inzet voor bejaarden heb ik van meet af aan zeer bewonderd. Dat deze mensen in hun lichamelijke conditie zijn gefrustreerd door grove misinterpretaties van zogenaamde "geloofswaarheden" lijdt geen twijfel. Aan de andere kant besteden in onze tijd zeer veel mensen zoveel aandacht aan hun lichamelijke conditie" en prestaties, dat zij echte geloofswaarheden die van groot belang zijn voor het ogenblik als lichamelijke prestatie niet meer mogelijk is, totaal vergeten. Als muziek altijd vooruit gaat op maatschappelijke ontwikkelingen ziet het er voor de toekomst van onze wereld belabberd uit. De moderne muziekontwikkeling als die van Beatles en Rolling Stones zie ik als "drugs voor niet verwerkte levensproblematiek". De ongekende verspreiding daarvan door de massamedia is angstaanjagend voor ouders en opvoeders. Nieuwe impulsen om dit kwaad te keren zijn broodnodig. Pagina 4 en 5 De meeste opmerkingen op deze pagina's zijn voorhanden in mijn boekje. Lees bijvoorbeeld op pagina 53 het verschil tussen het oude en het nieuwe verbond. Wat het universum betreft moeten we er wetenschappelijk van uitgaan dat er meer planeten bestaan dan het aantal mensen dat op aarde heeft geleefd, leeft of nog zal leven. "Woningnood" is daar dan ook uit te sluiten, maar aan wie zal de keuze zijn op welke "planeet" hij of zij terecht komt. Zal in de chip van de nog maar zeer bekende gecompliceerde menselijke "hersencomputer" niet alles zijn opgeslagen en dagelijks worden "overgeseind" naar een hemelse "macrocomputer" die de code van de te bewonen "planeet" aangeeft? Zou "de hel" niet het "alleen" bewonen van een "planeet" zijn."? Het zijn deze gedachten die de "cybernetica- mens" parten zal gaan spelen als de vlucht van het informatiegebeuren steeds groter wordt en hem gaat benauwen.
Misschien zal hij dan pas terugkeren naar een levende Schepper die beloofde zijn hand vast te houden en hem te begeleiden naar het Land van het eeuwige Licht, waar alle onzekerheid als sneeuw voor de zon is verdwenen en hij zich nooit alleen op een "planeet' als de aarde zal voelen.
Over het eerst bestaan van man of vrouw kan ik me niet opwinden. Het hele scheppingsverhaal is een metafoor, die in de tijd waarin het geschreven was paste. Het woord "Adam" betekent bijvoorbeeld "rode aarde" en geeft aan dat de mens uit materie is gevormd.

Pagina 6

Afsluitend nog dit: Mogelijk is de aap het laatste product uit de "proeffabriek"van onze Schepper geweest. Alleen het schepsel mens werd door Hem goed bevonden om Zijn Beeld en Zijn gelijkenis te dragen in een vrije wil en denkvermogen. Hartelijke groeten Willem

Conclusie van de briefwisseling tussen Willem en Tom:

WILLEM: MOGELIJK IS DE AAP HET LAATSTE PRODUCT UIT DE "PROEFFABRIEK" VAN ONZE SCHEPPER GEWEEST. ALLEEN HET SCHEPSEL MENS WERD DOOR HEM GOED GEVONDEN OM ZIJN BEELD EN ZIJN

GELIJKENIS TE DRAGEN IN EEN VRIJE WIL EN DENKVERMOGEN
TOM: DE MENS IS EEN LAATSTE PRODUCT VAN EEN LANGE REEKS VAN MEER EN MINDER GESLAAGDE EXPERIMENTEN VAN MOEDER NATUUR EN IN STAAT OM ZIJN WOONPLAATS AARDE MET ALLES WAT ER OP LEEFT TE VERANDEREN EN ZELFS TE VERNIETIGEN INCLUSIEF ZICH ZELF

Maandag 2 oktober . Elsbeth verdedigt met succes haar proefschrift in Parijs

Links: Elsbeth na haar behalen van de doctorstitel in Parijs, op de achtergrond de Odeon. Rechts: Zondag 15 oktober feest ter ere van Elsbeth in de Tijgerzaal van Artis

Vrijdag 1 december Brief aan golfprofessional André Jeurissen van golfclub Welschap
Beste André, Hierbij zend ik je de tekst van de lessen die ik gegeven heb in het voorjaar voor de Golfschool de Batouwe. De NPGA heeft in de tekst geen interesse getoond, met als commentaar (via Harm-Jan Peters) :"geen interesse, teveel regels en etiquette" Ze hebben de spijker op de kop geslagen. Dit was ook de primaire reden, dat ik vorig jaar mijn lidmaatschap van de NPGA heb opgezegd. Ik was van mening dat zij mede schuldig zijn aan het feit dat op de golfbanen van Nederland in de laatste tijd een duidelijk tendens merkbaar is, die gekenmerkt kan worden door : "doe niet zo moeilijk, iedereen doet het toch" (dit slaat o.m. op het commentaar dat ik tijdens wedstrijden krijg van spelers waarvoor ik mark, nadat ik er opgewezen heb, dat hij twee strafslagen bij zijn score moet bijtellen, aangezien hij een takje voor de bal in de bunker heeft verwijderd). Zoals ik je al telefonisch mededeelde zou ik gaarne voor de adviseurs van de NPGA een klein betoog willen houden over hoe in deze trend op de lange term verandering moet kunnen worden gebracht: door de jonge professionals beter te scholen op het gebied van regels en etiquette. .Ik stuur je een copie van een decision die duidelijk aangeeft dat Nederland steeds verder verwijderd raakt van de interpretatie van de spirit of the game. Ik kom weer heel graag terug in de gelederen van de NPGA als ik een bijdrage mag leveren voor een betere golfgedrag op onze golfbanen. Nu André Zie maar wat Je er mee doet. Mijn hoop is 100 verwachting nul. Met de hartelijke groeten Tom de Booij.
Dagboek Woensdag 11 oktober Bij nalezen van oude dagboeken is het mij opgevallen dat er vele hiaten zitten. Zeer spasmodisch , jammer alle informatie gaat dan verloren. Nu een nieuw rood boek genomen dat hanteerbaarder is dan het vorige dikke 'kasboek'. Dit noodzaakt me om netter te schrijven. Nog zeer onder de indruk van de promotie van mijn zuster Elsbeth in Parijs In een zweetkamertje voor vijf juryleden heeft Elsbeth op onnavolgbare wijze haar proefschrift (2 dikke, haast onleesbare, pillen) in het Frans verdedigd. Wat opviel was de precisie waarin ze alles verwoordde. Het CED (Class elementaire deux) syndroom heeft bij haar geholpen. Ze had een boeman als promotor gehad. De bekende stok achter de deur. Zelf moet ik ook trachten orde te scheppen in de chaos. Even leek het dat er een wetenschapsman (Hyman) was die mij wilde helpen bij mijn hersenstudie, maar ook die net als zoveel andere heeft het te laten afweten. Dan is er nog het feit dat de zorg voor Louis Wallenburg op niets is uitgelopen. Een jaar werk voor niets. Nu maar zien wat er van komt. Vervolgens de domper met de golf gehad in België met de 4 pro's Martin, Marco, Mauk, Laas. Slecht geëindigd, duidelijk is geworden dat ik niet meer hoor

bij hun denken, dat alleen maar aan golf denkt. Iets wat ik had ook had opgeschreven oktober 1992. na het spelen op de grote nationale baan bij Parijs.

Golven in de Ardennen met Mauk en zijn vrienden

Wat wel goed is gegaan zijn de vele golfclinics, die ik heb gegeven in de afgelopen tijd. Heel andere manier van les geven, voortgekomen door de studie van de hersenen, zoals gisteren voor firma Deco. Nu begin ik alle oude notities over mijn studie in bepaalde ordners te brengen. Het hoofdthema is: de verbieder wordt verboden te verbieden: VVV. Dan is er de muziek. Proberen nog preciezer te zijn in het studeren maar verder gaat alles zoals ik het wil. 20 oktober een meeting met wetenschappers over muziek en het brein. Misschien kan ik een steentje bijdragen. Vandaag ook fitness centrum in Baarn gebeld om meer beweging te doen, want rust roest. Nu nog het belangrijkste de relatie met Adrienne, duidelijk de laatste tijd te veel met zelf bezig geweest. Ze zocht dan ook haar weg in golf bridgen, etc.
Donderdag 12 oktober. Kamer opgeruimd. Nu beginnen met alles op orde te brengen in de verschillende boeken. Goed gestudeerd. Brief Antoine van Daele over afwezigheid van pro's op Pro-Am Anderstein. Lang gesprek gehad met Loes over alles en nog wat. 's-Avonds erg moe ,dat komt door alle emoties met de pro's en verkoudheid. Vanochtend even bij de bejaarden geweest om hun op weg te helpen bij het putten op de 6 holes baan, zeer dankbaar zijn ze. Gisteren de belastingdienst, politie en sociale dienst medegedeeld dat mijn bemoeienis met Louis zijn gestopt. Ze waren er zeer mee begaan. Vreemd gedroomd over reizen Himalaya en veel over vader, moeder en Brouwer. De trigger waarschijnlijk omdat ik aan Loes had verteld niet te gaan naar de reünie van de geologen. Nu naar Batouwe, de laatste clinic van het seizoen.
Vrijdag 13 oktober. Gisteren een heel bijzondere dag dag. Na een succesvolle laatste clinic van het jaar een ontmoeting gehad met Huub en Adelheid Kortekaas. Een beeldende kunstenaar met een heel bijzondere filosofie. De werkelijkheid is een illusie . Zijn ideeën sloten geheel aan bij mijn ideeën, alleen via een andere weg tot dezelfde conclusie gekomen. Gelijke geesten. Wat voor mij heel bijzonder was om te zien dat hij een vorm had gevonden om zijn ideeën gestalte te geven nl via de kunstvorm. Mijn pogingen om het wetenschappelijk te laten zijn is precies waarom ze tot nu toe mislukt zijn. Het is ook een kunstvorm die ik moet zoeken. Hij heeft me een prachtig boek gegeven ter afsluiting van een bijzondere avond. Wat ik er nog mee aan moet is nog steeds niet duidelijk Ik moet het meer overlaten en niet coute que coute naar een vorm zoeken die komt van zelf wel.. De dag een beetje doelloos doorgebracht nog sterk onder de indruk van de ontmoeting Huub een brief geschreven met mijn denkbeelden vooral over het egoproject. Dit is toch een belangrijke vondst. Het blijkt dat het zeer goed overkomt: De verbieder wordt verboden om te verbieden.

Zaterdag 14 oktober. Niet veel bijzonders. 's-Middags langs ouders van Louis had dag en nacht tegen zijn caravan gebonkt. Ook zag ik bij hem weer katatone bewegingen (boksen). Bij borrel JM erg gezellig gekeken naar Sonja met 4 homo's. Te veel gedronken.
Zondag 15 oktober 2 golfschool cursussen, daarna naar Artis huldiging Elsbeth. Leuke mensen gesproken vooral vriendin van Joachim gravin van Randwijck, wel te veel gedronken ook waren alle kinderen en kleinkinderen waren aanwezig. Ook met Heilbron gesproken, gezegd dat ik het niet zie zitten om iets te ondernemen via de universiteit.
Maandag 16 oktober. Niet lekker geslapen. Weer begonnen met sorteren het is niet erg stimulerend. Geloof dat ik het even laat zitten de ruwe indeling in 18 stukken en maar eerst wat meer ga leren om nieuwe inspiratie op te doen
Woensdag 19 oktober Goed gegolfd 82 slagen met Mario en Dick Maans.
Zaterdag 11 november. Vreemd toch zo spasmodisch, ik leef sinds 20 dagen niets opgeschreven toch veel gebeurd. Louis Wallenburg in gesticht. Zelf aan fysiotherapie en gebleken te hoge bloeddruk 93-197. Wat zit daar onder de onderdruk ,wat zit me dwars? Waarschijnlijk nog geen goed formule gevonden voor mijn hersenstudie in goede banen te leiden ? Alle clinics zijn nu voorbij alleen nog 3 lezingen. Begin '96 reis naar Egypte. Vannacht veel gedroomd over arrestatie, ondergrondse etc. Naar Düsseldorf mooie Turandot. Heel gezellig met Adrienne nog niet gekomen tot gesprek over...
Zondag 12 november Lekker opgeruimd nu echt beginnen met ordenen van kennis.
Maandag 13 november 9 holes gepeeld niet geconcentreerd.
Dinsdag 14 november 9 holes Be Fair prachtig geworden. Alles aan kant wat betreft publicatie
Woensdag 15 november Zeer succesvolle lezing van greenkeepers in Papendal, voor hun wel en niet voor de pro's. Nu beginnen met de ontwikkeling van de hersenen na de bevruchting dus prenatale ontwikkeling.
Woensdag 6 december Verjaardag Sascha. Grote dag vanochtend 6 uur wakker tot ergernis van Adrienne, kapstok gevonden voor mijn boek: het droste blikje. De laatste tijd erg over ingezeten om iets te vinden maar gedachtig aan de woorden van de psychiater Mojet in '87. Niet forceren het komt van zelf wel. Zo ook nu. Dick Winnubst gebeld en Tom Roep, mijn oude ego makkers. Tom Roep had nog goede kritiek, niet te veel willen moraliseren het moet een telescopische analyse zijn van alle bestanddelen die we in ons lichaam hebben die aan de verre voorouders doet denken. Verder is het belangrijk om te belichten de asymmetrie van de tijd, verleden: alles wat is vastgelegde chaos: fractals en klassieke mechanica, toekomst: quantumfysica Nu proberen om de discipline op te brengen om niet verloren te geraken. Hoofdstuk voor hoofdstuk: oorsprong zware metalen, televormen,.DNA/RNA/seks ontwikkeling etc. De rest van december: atoom, molecuul, cel geschreven. Nu op naar '96. Gisteren 31 december nieuwe vondst: wat is het grootste orgaan: de huid. Van weefsel nar orgaan. Einde dagboek

Kerstmis in Baarn met kinderen en kleinkinderen

Behoud Woonwagencentrum aan de Bisschopswaai in Baarn (deel 1)

Woensdag 8 februari 1995 DE ZEVEN VRAGEN AAN DE BEWONERS VAN HET WOONWAGENKAMP AAN DE BISSCHOPSWAAI TE BAARN

Op verzoek van Willem Wallenburg heb ik ,Tom de Booij, op 25 juli 1994 een gesprek gehad met de Burgemeester van Baarn, de Heer J.P. MIEDEMA en de Heer Ing J. ROEST over de sanitaire omstandigheden in het woonwagenkamp. De Burgemeester heeft mij in aanwezigheid van de Heer Roest toegezegd:"Wanneer de heer de Rooy met de bewoners van het kamp een gesprek zal hebben over hun wensen en klachten zal de Booij daarbij aanwezig moeten zijn"
DIT IS NIET GEBEURD!!! Net zoals jullie worden we overal buiten gehouden. Het blijkt nu zelfs dat er een werkgroep van de gemeente Baarn aan het werk is, die het hele kamp aan de Bisschopswaai wil opdoeken. (de zogenaamde Werkgroep Opdoeken Bisschopswaai (W.O.B.)). 7 februari 1995 heb ik de heer Roest gevraagd om nadere inlichtingen over de boze plannen van de gemeente, om jullie te deporteren naar Eemland VI. Misschien mogen jullie je woonwagen verkopen aan de Gemeente waarna je deze weer van die zelfde gemeente mag huren! De heer Roest zou me direct laten weten hoe de zaak er voor stond. Taal nog teken ontvangen! Zondag 12 februari 1995 kom ik om 11 uur op het kamp om jullie de volgende vragen voor te leggen:

VRAAG 1: ZIJN JULLIE BEREID OM GEZAMENLIJK VOOR JULLIE BELANGEN OP TE KOMEN ?
Als jullie op deze vraag JA zeggen dan volgt :
VRAAG 2: GAAN JULLIE ER MEE AKKOORD DAT ER EEN VERENIGING WORDT OPGERICHT MET BIJVOORBEELD MET DE KLINKENDE NAAM: "BELANGEN BEHARTIGING WOONWAGENBEWONERS BISSCHOPSWAAI?
(Voor alle hiervoor nodige administratieve rompslomp zal ik zorg dragen, zoals opstellen statuten, inschrijving notaris, kamer van koophandel etc)
VRAAG 3: WAT IS ER, WANNEER EN DOOR WIE EN WAAROM OVER DE BISSCHOPSWAAI BESLOTEN?
VRAAG 4: IN HOEVERRE ZIJN DE BEWONERS BIJ DIE BESLUITVORMING BETROKKEN; EN OP WELKE WIJZE ZIJN ZIJ ER IN GEKEND?
VRAAG 5: WELKE OVERLEG VINDT ER MOMENTEEL PLAATS EN OP WELKE WIJZE WORDEN JULLIE ER BIJBETROKKEN?
VRAAG 6: WAT ZIJN DE TOEKOMSTPLANNEN EN OP WELKE WIJZE WORDEN DE BEWONERS IN STAAT GESTELD HUN INSPRAAK EN MEDEZEGGENSCHAP BIJ DIE PLANNEN TE VERWEZENLIJKEN?
VRAAG 7: WAT ZIJN JULLIE WENSEN EN VERLANGENS?
TOM DE BOOIJ KONINGSWEG 45 3743 ET BAARN tel. 02154-12852

Dinsdag 14 februari Brief aan de Burgemeester van Baarn Mevrouw L.A. Snoeck-Schuller

Wedeledelgestrenge Mevrouw, Helaas is Uw voorganger vorig jaar overleden. Vlak voor zijn ziekte heb ik nog een gesprek met de Burgemeester mogen hebben. In aanwezigheid van de heer Roest heb ik de aandacht mogen vestigen op de sanitaire toestand van het woonwagenkamp aan de Bisschopswaai te Baarn. De burgemeester heeft mij toen toegezegd, dat als er vanuit de Gemeente met de bewoners over hun problemen zou worden gesproken ik daarbij uitgenodigd zou zijn worden om daarbij aanwezig te zijn. Er is sinds 1974 toen ik bepaalde (niet welriekende acties) heb gevoerd voor de verbetering van de sanitaire voorzieningen een bepaalde vertrouwens relatie gegroeid tussen kampbewoners (vnl Willem Wallenberg en zijn familie) en mijzelf. Reden waarom ze me weer in juli 1994 om steun gevraagd voor hun problemen. Van de gemeente Baarn heb ik eind vorig jaar vernomen dat er zich (achter gesloten deuren) een werkgroep buigt over de problemen rond het kamp. Vorige week heb ik nogmaals gevraagd aan de de Heer Roest hoe de vlag er voor staat. De Heer Roest zou nadere informatie inwinnen en mij dit berichten. Terwijl ik

deze brief aan het schrijven ben werd ik gebeld door de heer Rooy, die een notitie van de heer Roest had gekregen met de opdracht om mij op de hoogte te brengen betreffende de gang van zaken op het kamp. Hij deelde mij mee dat Vrijdagochtend 17 februari 1995 rond 10.00 uur hij tezamen met de politie op het kamp zou komen om de bewoners een schrijven te overhandigen waarin zij o.m. worden uitgenodigd aanwezig te willen zijn voor een bespreking op het gemeentehuis van 13 maart jl waar nadere mededelingen worden gedaan omtrent,de toekomstplannen van het kamp. De heer de Rooy kom mij geen verklaring geven voor het feit dat ik in het verleden niet ben uitgenodigd om aanwezig te zijn bij de besprekingen die de Gemeente Baarn met de bewoners heeft gehad sinds juli 1994. Dit feit is duidelijk in tegenspraak met de uitdrukkelijke toezegging van de burgemeester dat ik WEL uitgenodigd zou worden. Gaarne zou ik door U uitgenodigd willen worden om bij de uitreiking deze brieven aanstaande Vrijdag aanwezig te mogen zijn, zodat daarmee alhoewel te laat, enigszins tegemoet wordt gekomen aan de belofte gedaan door Burgemeester Miedema in juli 1994. In afwachting op Uw positieve antwoord, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting, Dr T. de Booij Koningsweg 45 3743 ET Baarn

Donderdag 23 februari Brief aan de Wethouder van de Gemeente Baarn de Heer H.P.C. van de Kerk Ruimtelijke Ordening, volkshuisvesting, openbare werken en milieu

Edelachtbare Heer, Hierbij zou ik mijn erkentelijkheid willen uitspreken over het feit, dat U mij hedenmiddag driekwartier in de gelegenheid heeft gesteld om, op Uw verzoek, op informele manier met U kennis te mogen maken. Zoals U het bij het maken van de afspraak al duidelijk formuleerde: " Om eens elkaar beter te leren kennen". Het bleek dat U het nodig heeft gevonden Uw ambtenaar de heer K. de Roy uit te nodigen om bij dit gesprek aanwezig te zijn. Ons gesprek ging over de toekomstplannen van het kamp Bisschopswaai, en mijn betrokkenheid bij deze plannen. Ik heb in korte trekken geschetst wat mijn motieven zijn om mij te bemoeien met het wel en wee van de kampbewoners. U zei dat U zich al op de hoogte had gesteld van mijn acties in de zeventiger jaren aangaande de renovering van het kamp. U deelde mij mede dat het woonwagenkamp verplaatst zal worden naar een ander gebied in Baarn: Eemland VI. De huidige bewoners van het kamp (legaal of illegaal) zullen een plaats kunnen krijgen op de twee locaties in het Eemland VI project. U heeft mij toegezegd om mij informatie te verstrekken over de wijze en het tijdstip waarop de besluitvorming tot stand is gekomen om het woonwagenkamp te "liquideren". Voor mij is het van groot belang na te gaan op welke wijze deze besluitvorming tot stand is gekomen en welke overwegingen daarbij een rol hebben gespeeld. U zinspeelde op: "de vervuiling en de struktuur van de grond en het kostenplaatje!."

U heeft alle (legale en illegale) woonwagenbewoners per brief van 17 februari jl. uitgenodigd om aanwezig te zijn voor een bijeenkomst maandag 13 maart 1995, waar U de woonwagenbewoners zult informeren over de stand van zaken ten aanzien van de nieuwe woonwagencentra in het Eemdal. Uw ambtenaar de Roy deelde mij mede dat het hem niet bekend was dat ik namens de kampbewoners optrad. Hij had toch vele contacten gehad met de woonwagenbewoners in de laatste jaren, maar van een zekere De Booij had hij nog nooit gehoord. In antwoord op de vraag van de Heer de Roy heb ik U toen medegedeeld dat ik op 26 juli 1994 met de burgemeester J.P. Miedema, vergezeld door de Heer Ing.J. Roest een onderhoud heb gehad over de sanitaire voorzieningen van het kamp. Ik heb dit gesprek gevoerd in mijn "functie" als vertegenwoordiger van een aantal kampbewoners. (bijlage: afschriften van notities die betrekking hebben op deze bespreking). Kennelijk hebben deze stukken de Heer de Roy niet bereikt, zodat dit de vermoedelijke reden moge zijn waarom voor hem mijn relatie t.o.v de bewoners van het woonwagenkamp niet duidelijk was. Aan het eind van ons - voor mij bijzonder plezierig gesprek - heb ik U aangeboden om in de toekomst bij en informatief alle besprekingenbetrokken te worden als hun woordvoeder - "liaison officer" belangenbehartiger (of welke naam U ook aan mijn positie "autoriteit die geen autoriteit is" zou willen toedichten). In ieder geval zou ik een soort brugfunctie kunnen vervullen die twee verschillénde culturen: die van de burgers (mensen zoals wij) en de woonwagenbewoners nader tot elkaar kunnen brengen. Ik heb U de verzekering

gegeven, dat ik mijn steentje letterlijk en figuurlijk wil bijdragen om een goede gang van zaken te bewerkstelligen.
"Voorkomen is beter dan genezen". U zei, dat U hier uiteraard niet direct een antwoord op kon geven en zich over mijn aanbod zou willen beraden en mij daarover binnenkort zou berichten. Mocht Uw antwoord positief uitvallen, is het bijzonder spijtig, dat ik uitgerekend 11 maart a.s. verhinderd ben om aanwezig te zijn. Ik zou U derhalve willen vragen of U mijn compagnon E.J. van der Maal (wonende te Baarn, Zandvoortweg 210, 3451 BJ Baarn tel 17902) zou willen uitnodigen - als mijn vervanger - om bij deze belangrijke bijeenkomst aanwezig te kunnen zijn. In afwachting op Uw positief antwoord, alsmede de toezending van de informatie betreffende de besluitvorming: "liquidatie kamp aan de Bisschopswaai",verblijf ik met de meeste hoogachting,
Tom de Booij

Dinsdag 19 december 1995 AAN DE LEDEN VAN DE RAAD DER GEMEENTE BAARN

Namens een 12 tal inwoners van het woonwagenkamp aan de Bisschopswaai te Baarn richt ik mij als hun belangenbehartiger tot U, om de aandacht te vragen voor hun noodkreet. In een openbare raadsvergadering op 25 augustus 1993 is besloten tot het opnemen van 22 woonwagenlokaties ln Eemdal VI (voorstel nr 118) . Dit heeft tot gevolg, dat alle inwoners van het woonwagenkamp Bisschopswaai te Baarn, over niet al te lange tijd verplicht worden om het kamp aan de Eem te verlaten en met de woonwagens naar het Eemdal VI moeten vertrekken. Zij hebben van Uw wethouder H.P.C. van de Kerk vernomen, dat zij een huur voor onze standplaats betalen, die maar liefst 45% meer is dan zij nu betalen! U zult begrijpen dat zij dit niet pikken. Gedwongen deportatie en dan nog eens meer betalen ...
Tevens moeten zij in een omgeving wonen die hen cultuurvreemd is, namelijk tussen de burgers in. Het is voor mij net zoals voor U als burger moeilijk te begrijpen wat het betekent om als woonwagenbewoner in Nederland door het leven te gaan. Er is hun alles aan gelegen om deze cultuur in stand te houden. Ook waren zij zeer verontrust door een artikel in het dagblad De Telegraaf van vrijdag 15 december 1995. Het wetsontwerp voor de opheffing van de Woonwagenwet zal komende zomer in de Tweede Kamer komen. Volgens een advocaat betekent dit " Een doodsteek met een strik erom" Er zitten een paar addertjes onder het gras. Want het afstammingsrecht vervalt straks. Het woonwagenkamp en de hechte familiecultuur worden voorgoed de nek omgedraaid. De notulen van de raadsvergadering nog eens doorlezend was de volgende zin voor de kampbewoners die het niet zien zitten om te verkassen: "De heer Veldhuijsen merkte terecht op dat een nieuwe raad dit besluit kan openbreken". Vlak naast hun, door U geplande, standplaats worden huizen aangeboden van bijna achthonderd duizend gulden. .Het lijkt voor de hand om te denken dat de huizen heel wat minder waard zullen zijn als de kopers weten dat ze buren worden van woonwagenbewoners! Hun hartenwens zal ik aan het slot van deze brief aan U overbrengen:
"Laat ons maar gewoon zitten op het kamp aan de Eem. We hebben het hier goed naar onze zin. Niemand heeft van ons last en het argument van de vervuiling kunt U toch niet echt serieus nemen. Wij hebben daarover ons licht opgestoken en uit de rapporten gezien dat het best meevalt. De echte vervuiling ligt niet direct onder onze woonwagens maar meer naar het gebied ten noorden van onze wagens. Wij kunnen U hierbij de verzekering geven, dat wij blijven zitten waar we zitten". Mede namens de kampbewoners verblijf ik hoogachtend, Dr T. de Booij
Mede-ondertekenaars van deze brief, 12 inwoners van het woonwagenkamp aan de Bisschopswaai te Baarn: G. Hanse (27-5 1960);J. Keijzer (21-1-57); J. Maasman (23-6-1951); A. Schild (19-8-1926); A. Schild (27-9-1926); J. Schild (11-02-1959); B. Wallenburg (13-1 1959); D. Wallenburg (26-3-1962);J.E.Wallenburg (2-01-1970);L. Wallenburg (10-10-1963);W. Wallenbrug (31-5-1932);W. Wallenburg (11-06-1961)

Hoofdstuk 2. Begeleidingsactiviteiten van Louis Wallenburg (deel 2) door Dr Tom de Booij.

Vrijdag 6 januari Met Dr van Outheusden bij Louis op bezoek geweest. Louis ziet er veel beter uit. Zorgt zelfs voor zijn eigen eten. Heeft ook zijn auto verzekerd.
Zaterdag 7 januari Semap pil gegeven. Een brief van OVJ voor bekeuring onverzekerd rijden f 500,- (14 augustus 1994)
Maandag 9 januari Gesprek gehad met Dr van Outheusden in Amersfoort. Plan gemaakt voor mijn verdere begeleidingsactiviteiten: brief schrijven namens Louis aan OvJ met de vraag om een forensisch-psychiatrisch rapport van hem te laten maken. Op die manier kan de psychiater die het onderzoek zal uitvoeren nadere informatie opvragen aan het Riagg met name aan de behandelde geneesheer Dr Y.van Outheusden. Hopelijk zal dan duidelijk naar voren komen dat mijn begeleidingsactiviteiten er tot op heden toe hebben geleid dat de gezondheid van Louis aanzienlijk is verbeterd. Sinds 1 april 1993 is het Riagg, eerst door Dr Manschot en vervolgens sinds medio juli 1994 door Dr van Outheusen, er niet in geslaagd om Louis duidelijk te maken dat de pillen van essentieel belang zijn voor het verbeteren van zijn gezondheidstoestand. Helaas zijn in juli 1994 door Dr Andriessen rustgevende pillen aan Louis verstrekt! die hij vervolgens allemaal tegelijkertijd heeft ingeslikt, zodat hij in allerijl naar het ziekenhuis is gebracht voor het leegpompen van zijn maag. Een dag heeft Louis in het ziekenhuis van Baarn mogen blijven. De hulp is ingeroepen van een medicus van het psychiatrisch ziekenhuis Zon en Schild. Deze heeft te kennen gegeven dat de toestand van Louis niet van dien aard was om opname te rechtvaardigen. Sinds die tijd is zijn toestand hollend achteruitgegaan, tot het moment dat door mijn begeleidingsactiviteiten Louis de levensgevende pillen weer wil slikken en zelfs bereid is gevonden voor het krijgen van een injectie. Op die manier behoeft hij geen pillen meer te slikken , maar eens per drie weken een injectie!
Woensdag 11 januari Oproep van OvJ te Utrecht om te verschijnen voor de raadkamer van het arrondissementsrechtbank op 19 januari 1995 teneinde gehoord te worden inzake een bezwaarschrift tegen kennisgeving van verdere vervolging dat ik namens Louis had ingediend.
Donderdag 12 januari Griffier van het parket medegedeeld dat ik op 19 januari a.s. voor de raadkamer zal verschijnen
Vrijdag 13 januari Informatie ingewonnen bij verschillende instanties voor het opstellen van het rapport betreffende de voorgeschiedenis van Louis dwz in de periode voor 24 oktober 1994. Sociale Recherche Soest, Mw Schilt maatschappelijk werkster gemeente Baarn, Politie te Baarn F. van der Veld (over datum inname rijbewijs, mocht hij niet geven ivm privacy), Gesprek gehad met Dr Manschot in aanwezigheid van Dr van Outheusden (zie voor inhoud van gesprek, mijn schrijven Dr Manschot dd 13 januari 1994). Ruim een uur een gesprek gehad met de ouders van Louis. In dit gesprek hebben we nog eens de verschillende zaken de revue laten passeren. De symptomen die nu bij het terugspelen van de " band" al eerder door zijn ouders zijn geregistreerd: in het begin van de tachtiger jaren duidelijk aanwijzingen dat hij een afwijkend gedrag begon te vertonen. Vele malen is Louis naar huisarts geweest: dan weer klachten over zijn hart, dan weer over zijn hoofd etc. Dan komt de noodtoestand van 31 maart 1994: Louis had zijn vader een klap op zijn hoofd gegeven. Zijn vader heeft toen de psychiatrische hulpdienst te Amersfoort ingeschakeld. Zo begon de ellende. Louis waste zich niet meer, stopte spinnen in zijn broek, kookte wormen, dronk water uit de vervuilde rivier de Eem De ouders zagen met afgrijzen dat hij s-nachts met de auto weg ging. Deze toestand is zo erg geworden dat het een regelrechte obsessie werd voor de ouders. Vooral getergd door het feit dat de huisarts Dr Andriessen had gezegd dat het een ongeneeslijke ziekte was en dat het in zijn hoofd zat. De vader vroeg zich af waarom maken ze dan geen foto van hun "kop". (Trouwens iets wat ik recentelijk heb voorgesteld aan het Riagg: "een PET scan te maken of te zien of de ventricles in zijn hersenen vergroot zijn ten koste van de hippocampus). Dan komt het fatale moment van het doorslikken van teveel pillen aan door Louis. Hij wordt besmeurd onder modder in erbarmelijke toestand

gevonden en opgenomen in het ziekenhuis te Baarn. Een door het ziekenhuis te Baarn opgeroepen medicus van Zon en Schild te Amersfoort beweert dat Louis niet behoeft opgenomen te worden en heen gezonden kan worden! Tot overmaat van ramp voor zijn ouders komt hij na een dag alweer terug. De ouders hadden zo gehoopt dat er eindelijk hulp zou komen opdagen. Zo vertrekken weer maanden, tot Vader Willem mij belt om te vragen of ik hulp kan bieden, vooral ivm de komende rechtszaak voor het kantongerecht
Donderdag 19 januari Met Louis Wallenburg naar de rechtbank
Zaterdag 21 januari Zware pil gebracht. Slecht nieuws. Hij slikt de pillen niet meer. De moeder geeft ze hem, maar vader Willem zegt dat hij ze niet slikt. Hij was zo stil
Zondag 22 januari 9.30 gebeld door moeder. Naar kamp. Met Louis eerst over zijn maatschappelijke positie daarna over zijn ziekte. Pil laten slikken, emotioneel betoog, dat het maar voor mij moest doen.
Maandag 23 januari Advocaat Laout wil toegevoegd raadsman zijn voor Louis Wallenburg
Dinsdag 24 januari De moeder had nog meer gegevens over jeugd. Goede leerling .Judo medailles
Einde tweede deel logboek Louis Wallenburg

Brieven in relatie met Louis Wallenburg
Vrijdag 13 januari Brief aan Doktor C. Manschot Psychiater Riagg Amersfoort
Geachte Dokter Manschot, Zoals afgesproken heb ik U heden doorgefaxt de toestemming van Louis Wallenburg voor het geven van Uw informatie aan ondergetekende. Voor alle zekerheid zend ik als bijlage de originele, door Louis Wallenburg getekende, verklaring. Tevens zou ik U willen dank zeggen voor de bereidwilligheid om mij vandaag te willen ontvangen voor een onderhoud. In aanwezigheid van Dr van Outheusden heb ik U tijdens ons gesprek van hedenmiddag een drietal geschriften overhandigd:
1. De trilogie van de onmacht
2. De voorgeschiedenis van Louis Wallenburg
3. Het logboek van mijn begeleidingsactiviteiten sinds 24 oktober 1994.
Mijn vraag aan U was om de voorlopige tekst van het geschrift, onder nummer twee genoemd, te willen corrigeren op eventuele onjuistheden, of te voorzien van enkele aanvullingen. Zoals ik U reeds mededeelde zijn deze geschriften bestemd om aan de rechter te overhandigen op de zitting van de raadkamer op donderdag 19 januari 1995, alwaar ik namens Louis Wallenburg een bezwaarschrift tegen verdere vervolging, inzake zijn vermeende fraude, ga toelichten.
Tevens heeft U toegezegd om mij (of door Dr van Outheusden) voor 19 januari a.s. een brief te sturen waarin U Uw bevindingen inzake mijn begeleidingsactiviteiten van Louis Wallenburg sinds 25 november 1994 zou willen vastleggen. Immers deze brief kan van belang zijn om de rechter te overtuigen van mijn legitimiteit inzake mijn bemoeienissen voor Louis Wallenburg. Uit het gesprek dat wij hedenmiddag mochten hebben zou ik enkele door U gedane uitspraken, in mijn eigen bewoordingen, willen herhalen (U heeft mij daarbij te kennen gegeven dat ik deze gegevens onder embargo zou kunnen registreren onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat ik heden de schriftelijke toestemming van het geven van informatie over Louis Wallenburg zou laten ondertekenen door Louis en om vervolgens deze vandaag nog aan U door te faxen): 31 maart 1993 heeft Dr Andriessen de hulp ingeroepen van de Psychiatrische hulpdienst Amersfoort. In eerste instantie heeft Mevrouw Jaspers van deze dienst Louis Wallenburg onderzocht. Pas in een later stadium bent U de behandelende geneesheer geworden van Louis Wallenburg. U heeft tot medio juli 1994 getracht Louis Wallenburg medisch te begeleiden in zijn ziekte . U heeft het vermoeden geuit dat het misschien schizofrenie zou zijn, maar helemaal zeker bent U daar tot op de huidige dag, niet helemaal zeker van. In ieder geval heeft U helaas moeten constateren dat het U niet gelukt is om greep op Louis te krijgen. Het was vallen en opstaan, maar uiteindelijk heeft U moeten constateren dat de behandeling niet het gewenste effect heeft gesorteerd. Begin 1994 is Louis gestopt met het innemen van de voor hem zo broodnodige medicatie. U heeft Uw

bewondering geuit voor de activiteiten van uw opvolger Dr van Outheusden. "Hij heeft het beter gedaan dan ik " waren Uw openhartige woorden. Helaas ben ik vanwege de korte spanne tijds totaal vergeten U te vragen wat nu? Wanneer kunnen we met Louis beginnen met de afbouw van de Orap-Semap pillen en de opbouw van de toediening van injecties. Dit zou dan uiteindelijk moeten ressorteren in het geven van een injectie eens in de 3 weken. Uit het gesprek, dat ik na afloop van ons gesprek, heden met Louis mocht hebben, blijkt weer eens te meer hoe zeer hij uitkijkt naar deze injecties, hij heeft meer dan genoeg van die pillen. Alhoewel hij me heden nog te kennen heeft gegeven dat deze pillen van wezenlijk belang zijn voor zijn herstel en hij ten volle bewust is van het feit dat er een relatie bestaat tussen het innemen van de pillen en zijn herstel .U zou mij ten zeerste verplichten, indien U samen met Dr van Outheusden op zeer korte termijn, een programma zou kunnen opstellen voor de toekomstige medicatie van Louis Wallenburg. Inmiddels met de vriendelijke groeten, Tom de Booij

Woensdag 18 januari Brief van het Riagg van Dr I. van Opheusden en Dr C.T.M. Manschot

Geachte heer De Booij, Ruim 10 weken geleden bent u betrokken geraakt bij de behandeling van de heer L. Wallenburg, geboren 10-10-1963, wonende Bisschopswaai 13 te Baarn, zijnde een woonwagenkamp. U heeft zich opgeworpen als belangenbehartiger van de heer Wallenburg, zoals u dat eerder al deed voor alle bewoners van het kamp, waardoor u bij hen veel vertrouwen en aanzien geniet. Als vertrouwenspersoon van de heer Wallenburg hebt u een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de behandeling van zijn psychiatrische ziekte, waarvoor hij al ruim anderhalf jaar behandeld en begeleid wordt door het Riagg in Amersfoort. Deze behandeling is steeds moeizaam verlopen, met als oorzaak vooral het zeer gebrekkige ziekte-inzicht van de heer Wallenburg zelf, de daaruit voorkomende medicatie-ontrouw en het algehele wantrouwen jegens artsen - deels ook voortkomend uit zijn ziekte zelf. Het zal u dan ook niet verbazen dat wij als behandelaars zeer content zijn met uw inzet rond de persoon van de heer Wallenburg. Met name het feit dat hij van u - als vertrouwde figuur - gemakkelijker medicatie accepteert, heeft tot een opzienbarende verbetering van zijn algehele toestand geleid. Nadere mededelingen over medische-inhoudelijke aspecten van de ziekte van de heer Wallenburg zullen wij in dit schrijven niet doen, daar deze onder het medisch beroepsgeheim vallen. Indien, in het kader van een forensisch-psychiatrische rapportage om informatie zal worden gevraagd, bestaat die mogelijkheid uiteraard wel. Een kritische kanttekening willen wij plaatsen bij het feit dat u zich niet alleen als belangenbehartiger maar ook als raadsman van de heer Wallenburg wilt opwerpen. Ook wanneer hij u daar toestemming voor zou geven, vragen wij ons af of de belangen van de heer Wallenburg daarmee optimaal zouden worden gediend, aangezien hem dan een professionele advocaat onthouden wordt. Een nauw overleg tussen u en de toegewezen raadsman lijkt ons een voor de hand liggende oplossing. Dit laat onverlet het respect dat wij hebben voor uw enorme inzet, waarover verder niets dan goeds. Met de vriendelijke groeten Riagg Amersfoort en Omstreken. getekend door Dr van Opheusden arts en Dr Manschot psychiater**Donderdag 23 februari Brief aan de Gemeente Baarn t.a.v. Mw A. Willems Juridisch medewerker en WBO toetsing en verhaal.**

Geachte Mevrouw, Hierbij deel ik U mede, dat ik gisteren aan de Kantonrechter Mw Mr H.H. Bloem tijdens de terechtzitting van woensdag 22 februari 1995 te 14.50 inzake het verzoek Verz ABW Fraude (EJ) van de Gemeente Baarn contra Wallenburg, heb beloofd om de stukken die de kantonrechter van mij heeft ontvangen ook aan U zou doen toekomen.

Het betreft vier stukken: 1. Trilogie van de onmacht, 2. Voorgeschiedenis Louis Wallenburg, 3.Logboek begeleidings activiteiten van Louis Wallenburg door Dr Tom de Booij periode 24 oktober-heden, 4. Brief van Dr Manschot en Dr van Outheusden van het Riagg Amersfoort aan Dr T. de Booij dd 18 januari 1995.

De kantonrechter was in de veronderstelling dat ook de heer Wallenburg was opgeroepen. Bij navraag hedenochtend bij het kantongerecht deelde mevrouw de griffier A.M.F. van Manen mij mede dat uit de stukken bleek dat Louis Wallenburg niet was opgeroepen om aanwezig te zijn.

Zoals U uiteraard van Uw ambtenaar Mr Hogenbirk hebt vernomen is op voorhand door de kantonrechter aan de Gemeente Baarn medegedeeld dat zij van mening is dat zij de uitspraak van 28 september 1993 van de kantonrechter te Boxmeer, JABW 94/nr 75, niet kan volgen, zodat er nog overblijft de aanklacht van de Gemeente Baarn jegens L. Wallenburg betreffende het tijdvak van 11 mei 1989 tot en met 31 januari 1994. In die periode zou Louis Wallenburg naar Uw mening onterecht bijstand hebben ontvangen ten bedrage van f 86.836,36. De kantonrechter te Baarn heeft de zaak voor onbepaalde tijd aangehouden daarbij in overweging nemende dat het beter is om de uitspraak van de rechter in de strafzaak af te wachten, zodat deze uitspraak als richtlijn zou kunnen dienen voor de civiele rechtszaak. De kantonrechter heeft mij gevraagd om haar mede te delen het moment waarop ik de tijd rijp zou achten voor de voortzetting van de terechtzitting voor de kantonrechter. De kantonrechter deelde Uw ambtenaar Mr Hogenbirk mede dat de Gemeente zal moeten aangeven het moment dat zij geen langer uitstel meer dulden. Zeer terecht kapittelde de kantonrechter mij over het feit dat ik de kennelijk door mij geschreven brief (bezwaarschrift) van 6 februari 1995 aan de Gemeente Baarn door Louis Wallenburg had laten ondertekenen. De kantonrechter Mw Mr Bloem zei letterlijk:"Dat komt niet goed bij mij over, U kunt in het vervolg beter de brieven schrijven namens de heer Wallenburg". Hopende U hiermee van dienst te zijn geweest verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting, Tom de Booij

Bijlage 1.DE TRILOGIE VAN DE ONMACHT
CASUS 1 E.J. van der Maal wonende te Baarn heeft op 5 december 1971 mijn hulp ingeroepen omtrent zijn maatschappelijke moeilijkheden. Medio februari 1972 heeft Van der Maal mij zijn dossier, dat hij in een onbewaakt moment uit het archief afkomstig van de Gemeentelijke Sociale Dienst te Baarn had meegenomen, overhandigd. Bij de bestudering van dit dossier bleek dat van der Maal van 18 december 1970 tot 8 januari 1971 in het Nederlands Hervormd Psychiatrisch Ziekenhuis "Zon en Schild" te Amersfoort via een inbewaringstelling als krankzinnige was opgesloten. De geneeskundige verklaring (bedoeld in het eerste lid art.17 van de wet tot regeling van het Staatstoezicht op krankzinnigen van 27 april 1884) ondertekend door de gemeente arts H. Heijbroek geeft op de vraag 4: Welke feiten en verschijnselen op grond waarvan u oordeelt dat patiënt in zijn (haar) geestvermogens gestoord is, zijn door u zelf waargenomen? Dr Heijbroek vult als antwoord in : GEEN. Toen de gemeente Baarn aan mij vroeg om het dossier van Van der Maal terug te geven, heb ik dit geweigerd. Dit resulteerde in een dagvaarding om te verschijnen op vrijdag 21 september 1973 voor de arrondissementsrechtbank te Utrecht om terecht te staan voor het opzettelijk wederrechtelijk toe-eigenen van het dossier van Van der Maal. Op 28 september 1973 werd ik vrijgesproken. Na enig aandringen hebben wij de officier van justitie W.H. Overbeek bereid gevonden om hoger beroep aan te tekenen. Op 20 december 1973 heb ik terecht gestaan voor het Gerechtshof te Amsterdam. Ik werd wegens verduistering, artikel 321 van het WvS veroordeeld tot een geldboete van twee honderd gulden of twee dagen vervangende hechtenis. Ik heb de Hoge Raad gevraagd om na te gaan of er vormfouten waren gemaakt. 8 oktober 1974 heeft de Hoge Raad mijn beroep verworpen. Door het in de openbaarheid brengen van de Baarnse K-Z Zaak heeft de burgemeester van Baarn Mr J. van Haeringen in een brief van 26 november 1974 eerherstel verleend aan Van der Maal, waar aan het eind van de brief de volgende zinnen zijn te lezen: "Ik vertrouw dat U zich gezuiverd zult weten van ieder blaam en dat de spanningen die zich hebben voorgedaan volledig tot het verleden gaan behoren".
Van belang was dat aangetoond werd dat de KZ wet verouderd was. Dit moge blijken uit een commentaar van de hoofdredactie van het dagblad Trouw van 29 november 1974 : ":Dit feit is een goede aanleiding ons er nog eens aan te herinneren hoe hopeloos verouderd de thans nog geldende krankzinnigen wet vanuit 1884 is en hoeveel vaart er moet worden gezet achter het werk van de commissie die bezig is een nieuwe wet voor te bereiden.

Bijlage: Brief van Van der Maal waarin wordt bevestigd wat ik voor hem heb gedaan in de jaren zeventig.

CASUS 2 Arend Romkema wonende te Loenersloot heeft op zaterdag 6 december 1975 mijn hulp ingeroepen om hem te helpen met zijn maatschappelijke moeilijkheden. Hij was op dat moment met verlof uit het Ned Hervormd Ziekenhuis Zon en Schild. Romkema werd ontslagen uit Zon en Schild op 7 januari 1976, waar hij sedert 19 juni 1973 werd verpleegd. Voor de nazorg bleek niets te zijn geregeld, zodat ik deze taak op me genomen heb. Na vele instanties om hulp gevraagd te hebben, ben ik uiteindelijk beland pij de Sociaal Psychiatrische Dienst in utrecht. Tezamen met Dokter K. Lamberts , de psychiater van de SPD, hebben we in de periode 9 april 1976 tot 4 oktober 1977 getracht Romkema zo goed mogelijk te begeleiden. Dit is gedeeltelijk gelukt. In ieder geval zijn we er in geslaagd dat Romkema niet meer terug behoefde te keren naar Zon en Schild. Tot op de dag van vandaag onderhoud ik contact met Arend Romkema.
Bijlagen: Brief waaruit blijkt hulpverlener van A. K. Lamberts bevestigd

CASUS 3 Willem Wallenburg wonende te Baarn heeft op 24 oktober 1994 mijn hulp *) ingeroepen om hem te helpen bij de maatschappelijke moeilijkheden van zijn zoon Louis. 2 november 1994 zou Louis terecht moeten staan voor het kantongerecht te Amersfoort voor het onterecht ontvangen van bijstand ten bedrage van f 143.887,36. De gezondheidstoestand van zijn zoon Louis was dermate zorgwekkend dat hij niet in staat zou zijn om zich naar behoren te kunnen verdedigen. Van de gemeente Baarn gedaan gekregen dat de rechtszaak drie maanden werd uitgesteld. Met de hulp van Dr Outheusden ben ik er in geslaagd om de afgelopen maanden (zie rapportage) Louis zover te krijgen dat hij de pillen regelmatig slikt. Dit heeft tot resultaat gehad dat Louis momenteel zeer goed vooruitgaat.
*) In 1974 heb ik een actie gevoerd tegen de gemeente Baarn om te protesteren dat het woonwagenkamp te Baarn over volstrekt onvoldoende sanitaire voorzieningen kon beschikken. Als gevolg van deze actie is door de gemeente Baarn in 1975 voor half miljoen gulden geïnvesteerd in goede sanitaire voorzieningen.
Bijlage: Brief van Dr Outheusden die een beschrijving geeft van mijn begeleidingsactiviteiten.

SLOTCONCLUSIE
Deze drie casussen moge aantonen, dat de medische voorzieningen te wensen over laten als het gaat om opvang en nazorg van bepaalde personen in onze samenleving. Het eerste geval laat zien dat door middel van een oude wet iemand die lastig wordt gevonden, in de zeventiger jaren zo maar in een psychiatrische inrichting kan worden gestopt. Het tweede geval laat zien dat wanneer iemand uit zo'n inrichting komt er niet gezorgd wordt voor een goede nazorg. Het derde geval geeft aan dat de medische wereld machteloos staat. Door de nieuwe wet (Wet bijzonder opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen BOPZ) is in de negentiger jaren heel moeilijk via rechtelijke machtiging te laten opnemen. Wel een andere benaming dan de wet uit 1884: (regeling van het Staatstoezicht op krankzinnige!). Maar wat is er voor in de plaats gekomen? Pas wanneer er iets heel ernstigs gebeurt, kan iemand worden geholpen. Tussen spanlakens en platspuiten zit nog een wereld van vele mogelijkheden: een goede opvang en nazorg in eigen omgeving. De kosten aan de samenleving zullen dan veel lager zijn dan momenteel het geval is, maar men moet wel zorgen voor goede krachten die het vertrouwen genieten van de steeds groter wordende groep van mensen die zowel lichamelijke als geestelijke moeilijkheden hebben! **Zondag 23 april**
Brief aan de Direkteur Sector Sociale Zaken en Huisvesting van de Gemeente Baarn de Heer J. van Nuis
Geachte Heer van Nuis, Hierbij zou ik gaarne de volgende zaak onder Uw aandacht willen brengen. Op 24 oktober 1994 ben ik begonnen om Louis Wallenburg te begeleiden.. 26 oktober 1994 heb ik in verband hiermede een bezoek gebracht aan de sector Sociale Zaken en Huisvesting van de gemeente Baarn (zie hiervoor Uw schrijven dd 27 oct. 1994, waar ik een

uitvoerig gesprek heb gehad met Mr L.B. Hogenbirk, juridisch medewerker WBO, toetsing en verhaal. Twee maanden geleden heb ik in verband met de rechtszaak voor de kantonrechter te Amersfoort woensdag 22 februari 1995 een brief geschreven aan Mw A. Willems, waarin ik een viertal bijlagen heb bijgesloten waarin duidelijk naar voren komt mijn betrokkenheid inzake Louis Wallenburg. Zoals ik met de Gemeente Baarn heb afgesproken komt alle correspondentie bestemd voor Louis Wallenburg naar mijn adres. Dit in verband met de uitsluiting van elke mogelijke verstoring van mijn begeleidingsactiviteiten. Helaas is door een omissie het eenmaal voorgekomen dat door een vergissing van Uw afdeling toch een ambtelijk schrijven direct in de handen van Louis Wallenburg is gekomen, hetgeen direct negatieve gevolgen had voor de gemoedstoestand van Louis Wallenburg. Dit vond plaats op vrijdag 17 februari jl en op maandag 20 februari jl heb ik hierover mijn beklag ingediend bij mevrouw A. Willems, juridisch medewerkster WBO toetsing en verhaal. Het zou nooit meer gebeuren werd mij verzekerd. Inmiddels is er weer veel gebeurd gelukkig in de positieve zin. 22 februari 1995 ontving ik een brief van de psychiater J.M.J.F. Offermans die door de rechter-commissaris te Utrecht belast is voor het maken van een forensisch-psychiatrisch onderzoek van Louis Wallenburg . Dit naar aanleiding van mijn verzoek gedaan tijdens de terechtzitting van de Rechtbank te Utrecht op donderdag 19 januari 1995. Inmiddels heb ik een zeer goed onderhoud gehad met Dr Offermans op 3 maart jl. Dit heeft tot gevolg gehad dat Dr Offermans en ik tezamen met Louis Wallenburg en de vader en moeder van Louis in de woonwagen van Vader Willem een goed gesprek hebben gehad, die door Dr Offermans als zeer nuttig werd gekwalificeerd. Zelfs hebben wij Louis Wallenburg kunnen bewegen om zich te onderwerpen aan een EEG test alsmede een Scan. Iets wat de omgeving (inclusief zijn moeder)en de doktoren van het Riagg te Amersfoort niet voor mogelijk hadden gehouden dat ik hiertoe Louis zou kunnen bewegen. Helaas is nog niets bekend van het resultaat van het onderzoek. Wanneer de rechtszaak voor de Rechtbank van Utrecht weer zal worden voortgezet, zal de uitspraak van wezenlijk belang zijn om de terechtzitting voor het kantongerecht te Amersfoort weer te doen hervatten. (zie hierover mijn schrijven aan mw Willems dd 23 februari 1995). Inmiddels is de gezondheidstoestand van Louis Wallenburg sterk verbeterd. Hierover ik Uw maatschappelijk medewerkster Mw Schilt op de hoogte gebracht, toen ik het inkomstenformulier R.W.W van Louis over de maand maart 1995 kwam inleveren. Ik had verzuimd om het woordje neen in te vullen en volstaan met een streep. Ik heb toen getekend i.o. van Louis Wallenburg. Hiermede heeft mevrouw Schilt toegestemd. Toch ontving ik een brief van Uw afdeling om het formulier alsnog te voorzien van de handtekening van Louis zelf. Aan deze opdracht heb ik toen gevolg gegeven. Met type out heb ik toen mijn naam weggeschrapt en Louis zijn handtekening laten plaatsen. Toch kreeg ik wederom het formulier terug met de mededeling dat de handtekening niet klopte. Maandag 10 april jl ben ik wederom bij Uw dienst geweest om met de hand op mijn hart verklaard heb, dat het de handtekening van Louis Wallenburg was. Na ruggespraak met de juridische dienst heeft men alsnog het formulier geaccepteerd met de mededeling dat de uitkering zo spoedig mogelijk zou worden overgemaakt. Groot was mijn teleurstelling en verbazing toen ik vrijdag 21 april jl een uitkeringsspecificatie ontving waarin stond dat Louis Wallenburg's uitkering was geblokkeerd en dat op 11 april jl de uitbetaling niet had kunnen plaatsvinden. Dit ontdekte ik dus 11 dagen nadat ik de verzekering had gekregen dat het zou worden overgemaakt. uiteraard heb ik niets te maken met Uw beleid inzake de blokkering. Wel heb ik recht op een mededeling omtrent deze blokkering op een eerder tijdstip. Zaterdag 22 april jl heb ik de vader van Louis Wallenburg in kennis gesteld. Louis was er inmiddels ook achter gekomen dat hij niets had ontvangen. Heden 23 april jl ben ik langs het woonwagenkamp gegaan en heb Louis de gang van zaken uitgelegd. Het was duidelijk dat hij pijnlijk was getroffen en het aan zijn gezondheidstoestand geen goed heeft gedaan. Dit is te meer jammer omdat in de maand April Louis weer zijn oude werk heeft opgenomen namelijk door met een door hem aangeschaft laadbakje, oud ijzer heeft opgehaald. Hij heeft in de maand april hieraan f 150,- verdiend. Wie had dat durven hopen enkele maanden geleden dat Louis weer onder de mensen is en zelfs in staat is om wat werkzaamheden te verrichten. Helaas is zijn

laadbakje vorige week in de strijd gesneuveld en is hij voorlopig met zijn werkzaamheden moeten opgehouden. Ik zou U hierbij nogmaals willen vragen om mij tijdig op de hoogte te willen brengen omtrent uw beleidsactiviteiten inzake Louis Wallenburg zolang ik met de begeleiding bezig ben. We bevinden ons nog op een zeer kritiek punt. Het is niet ondenkbaar dat hij weer door een bepaalde, zogenaamd voor ons onbelangrijke, gebeurtenis weer kan terugvallen. Ik heb mij de laatste maanden intensief verdiept in zijn ziekte en kan U wel zeggen dat de geringste verstoring catastrophale gevolgen zou kunnen hebben. Dit zou zonde zijn na alle bemoeienissen die zowel het Riagg te Amersfoort, de familie en ikzelf sinds oktober 1994 hebben gedaan. We zijn op de goede weg en U zou mij ten zeerste verplichten geen verdere onnodige verstoringen te willen veroorzaken, anders wordt het dweilen met de open kraan. Met de meeste hoogachting, Tom de Booij
cc. De burgemeester van Baarn, Mw drs. M.R.Th.J. Wolterink-Oremus , mw Mr A. Willems , juridisch medewerkster WBO Toetsing en verhaal, Dr C.T.M. Manschot, psychiater Riagg Amersfoort **Woensdag 4 oktober Brief aan het Riagg Amersfoort t.a.v. Dr Manschot**
Geachte Dokter, Helaas heb ik vanmiddag de handdoek in de ring moeten gooien wat betreft de verzorging van Louis Wallenburg .Hij weigert de Semap en Orap pillen langer in te nemen. Mijn taak is volbracht met negatief resultaat. Ik heb de politie van Baarn van dit feit op de hoogte gesteld en ook zijn huisarts Dr Andriessen (dwz zijn vervanger Dr J.M. de Graaf te Baarn). Mocht er sinds dit moment iets ernstigs gebeuren dan draag ik daar helaas niet meer de morele verantwoordelijkheid voor.. Morgenochtend zal ik uw vervanger telefonisch op de hoogte brengen. Inmiddels met de vriendelijke groeten, Tom de Booij.
Maandag 6 november Machtiging opname Louis Wallenburg in psychiatrische kliniek Zon en Schild te Amersfoort
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK UTRECHT. Kenmerk: 51196 FA RK 95/5519
Proces-verbaal van verhoor in verband met een vordering van de officier van justitie in dit arrondissement, strekkende tot het verlenen van een voorlopige machtiging om in een psychiatrisch ziekenhuis te doen opnemen en te doen verblijven: naam voornamen geboortedatum woonplaats verblijfplaats :Wallenburg, :Louis, :10 oktober 1963, :Baarn, Bisschopswaai 13, Op 06 november 1995 zijn mr.M.M.A. Spliet, als lid van de enkelvoudige kamer, en C. Launspach-van den Broek als griffier gegaan naar Baarn, Bisschopswaai 13, teneinde op voornoemde vordering van de officier van justitie te horen:
- mr. G.J.J.M. Pubben, raadsman van de betrokkene, - mevr. G.W. Wallenburg-Schild, moeder van betrokkene, - dhr. de Booij, kennis van de ouders van betrokkene, - dhr. B. van der Goot, psychiater verbonden aan de RIAGG Amersfoort en omstreken.
Dhr. de Booij verklaart: Op verzoek van de ouders dhr. Wallenburg behartig ik de materiële en immateriële zaken van dhr. Wallenburg. In april 1993 heeft de vader van dhr. Wallenburg de krisisdienst gebeld. Dokter Manschot is vervolgens zijn behandelaar geworden. Dhr. Wallenburg heeft toen medicatie voorgeschreven gekregen doch heeft deze vanaf ongeveer januari 1994 tot en met oktober 1994 niet meer ingenomen. Dhr. Wallenburg was er toen slechter aan toe dan nu. . Dhr. Manschot wilde dhr. Wallenburg alleen dan op laten nemen als er echt sprake van gevaar was. Op een gegeven moment accepteerde dhr. Wallenburg weer medicatie. De RIAGG had mij de verantwoordelijkheid gegeven m.b. t. de medicatie; ik moest er op toezien dat hij deze regelmatig innam. Elke dag bracht ik dhr. Wallenburg zijn medicatie; hij nam deze trouw. Tot een maand geleden toen wilde hij geen medicatie meer. Hij zei: 'Ik ben niet ziek en wil die pillen niet'. Dit heeft dhr. Wallenburg ook afgelopen vrijdag gezegd in het bijzijn van zijn advocaat dhr. Pubben. Dhr. Wallenburg weet dat er vandaag een zitting plaatsvindt. Vanmorgen rond 12.00 was hij nog thuis. Daarna is hij met zijn auto vertrokken. Mocht de RM worden verleend dan zou het verstandig zijn hierover contact op .te nemen met dhr. in 't Veld politieagent te Baarn. Hij behartigt de belangen van 'het kamp'.
De psychiater verklaart: Ik ken dhr. Wallenburg nog maar kort. Dhr. Manschot kent hem beter omdat dit zijn vaste behandelaar was. Later is dhr. Opheusden zijn vaste behandelaar geworden.

Het laatste contact wat dhr. Wallenburg met hem had dateert van april 1995.Van Dhr. Manschot heb ik begrepen dat dhr. Wallenburg goed functioneert wanneer hij zijn medicatie trouw inneemt. Ik hoor dat dhr. Wallenburg last heeft van de bijwerkingen van zijn medicatie. Hij kan wellicht worden ingesteld op andere medicatie die minder of geen bijwerkingen hebben. Ik heb begrepen dat dhr. de Booij er-op toezag dat dhr. Wallenburg zijn medicatie innam en hij ook contact onderhield met dhr. Manschot over het beloop van dhr. Wallenburg. Dhr. Wallenburg onderhield geen poliklinisch contact met dhr. Manschot. Van de ouders van dhr. Wallenburg en van dhr. de Booij heb ik begrepen dat dhr. Wallenburg roekeloos rijdt en dag en nacht op pad zou zijn met zijn auto. Hij zou in zijn gejaagdheid en in zijn chaotisch gedrag iemand kunnen overrijden. Ik hoor van de moeder van dhr. Wallenburg dat haar zoon vorige week nog een aanrijding had. Ik heb geen contact gehad met de politie m.b.t. het gedrag van dhr. Wallenburg. Van de moeder van dhr. Wallenburg hoorde ik ook, dat haar zoon af en toe een boksende houding aanneemt en dan zegt dat hij dit van Jezus moet doen. Ik kan hieruit concluderen dat er bij dhr. Wallenburg sprake is van (bevels)wanen. Mocht de RM worden verleend dan pleit ik voor een periode van twee of drie maanden. In deze periode kan hij dan weer worden ingesteld op medicatie. Dhr. Wallenburg kan hoogstwaarschijnlijk worden opgenomen in Zon en Schild te Amersfoort.
De moeder van betrokkene verklaart: Mijn zoon is hier rond 12.00 uur nog geweest. Daarna is hij met zijn auto vertrokken. Mijn zoon gaat wel eens ' s nachts op pad. Maar het komt ook regelmatig voor dat hij gewoon thuis is. Eten doet hij in een snackbar. Het klopt wel dat hij zich niet graag wil wassen of verschonen. Vorige week zaterdag heeft mijn zoon een aanrijding gehad met zijn auto. Mijn man is zoals U ziet even weg gegaan. Ik denk dat hij hier niet tegen kan. Hij wil ook niet dat zijn zoon wordt opgenomen. Voordat dit gebeurt zou ik eerst met hem willen overleggen.
De advocaat verklaart: Ik heb afgelopen vrijdag met mijn cliënt gesproken. Hij vertelde mij dat hij geen medicatie meer wilde innemen. Ik hoor de psychiater desgevraagd opmerken dat hij had gehoopt dat mijn cliënt eieren voor zijn geld zou kiezen, hij weet wat hem te wachten staat. Ik hoor de psychiater vervolgens opmerken dat het gevaar bestaat uit roekeloos rijden in zijn auto en dat hij mogelijk last zou hebben van (bevels)wanen. Ik hoor de moeder van mijn cliënt opmerken dat er op 'het kamp' geen sprake van gevaar is omdat men" het dan wel onder controle heeft, maar dat het gevaar wel aanwezig is zodra mijn cliënt met zijn auto 'het kamp' verlaat, zij hebben dan geen controle meer over hem. Mijn cliënt vertelde mij dat hij geen stemmen hoort die hem bepaalde opdrachten geven. Ik hoor de psychiater opmerken dat hij de indruk heeft dat mijn cliënt dit ontkent omdat hij weet wat anders de consequenties zijn. Ik hoor de psychiater desgevraagd opmerken dat als de RM mocht worden verleend, mijn cliënt hoogstwaarschijnlijk kan worden opgenomen in Zon en Schild te Amersfoort en er een kleine kans bestaat dat hij op de afd. van Dhr. Manschot wordt geplaatst. Mocht de RM worden verleend dan pleit ik voor de duur van drie maanden. Voor het overige refereer ik mij aan het oordeel van de rechter.
Het lid van de enkelvoudige kamer deelt de aanwezigen mede dat zij de gevorderde machtiging verleent voor de duur van 3 maanden

Faillissement Bond van Wetsovertreders (deel 2)

1995 BOND VAN WETSOVERTREDERS
Zondag 15 januari Kort verslag van Erik van der Maal over zijn contacten met Tom de Booij.
In 1970 bevond ik mij in een crisissituatie. De balans die ik na een tot dan toe nogal chaotisch leven kon opmaken, zag er zomaar en overwegend negatief uit: - een "moeilijke" jeugd met veel autoriteitsconflicten, allerlei vormen van mislukte jeugdhulpverlening, veelvuldige aanvaringen met politie en justitie; - een onafgemaakte schoolopleiding; - na een 12-banen-13-ongelukken-loopbaan, arbeidsongeschikt verklaard: - een detentieverleden en een psychiatrische-inrichtingsverleden; - geldzorgen en schuldenproblematiek; - een alcoholprobleem dat na drie

mislukte ontwenningskuren alleen maar verergerd was; . - overige lichamelijke en geestelijke gezondheidsklachten; - een stukgelopen huwelijk; - een vorm van contactgestoordheid die door wrok en rancune, en overmatig drankgebruik verergerd werd; - een gevoel van machteloosheid m.b.t. de mogelijkheden om op constructieve wijze nog iets van mijn leven te maken; ~ een slepend conflict met de gemeentelijke autoriteiten, dat uiteindelijk geleid had tot een gedwongen opname (in het kader van de Krankzinnigenwet) in een psychiatrische inrichting (Zon en Schild); - welke opname weer tot nieuwe, zeer ernstige, problemen leidde omdat de rechtmatigheid van die opname door mij (aanvankelijk zonder resultaat) aangevochten werd. Ik liep toen zelfs met plannen om degene die uiteindelijk verantwoordelijk was voor die opname, de burgemeester van Baarn, iets ernstigs aan te doen wanneer ik geen rechtsherstel zou krijgen. Kortom, een somber geheel, waarbij de problemen elkaar versterkten, en waarbij ik mij door de reguliere hulpverlening in de steek gelaten voelde. In deze periode kwam ik, na een vervelend incident op het Baarnse politiebureau, in contact met dr. Tom de 8ooij, waarvan ik via de kraakbeweging in Zeist had gehoord dat deze zich op onconventionele wijze inzette voor de belangen van mensen die door de reguliere hulpverlening genegeerd werden of "opgegeven" waren. Nadat De Booij zich verdiept had in de problematiek die voor mij op dat moment het belangrijkst was (de K.Z.-affaire), besloot hij om zich in te zetten voor mijn rechtsherstel. De aanpak van De Booij was inderdaad "onconventioneel" en leidde tot resultaat: na een periode van acties werd ik door de gemeente Baarn officieel volledig gerehabiliteerd. Hetgeen ertoe heeft geleid dat ik, mede door de steun van enige personen met wie ik via De Booij in contact was gekomen, en met steun en begeleiding van een psychiater (dr. Sjef Teuns),en met de steun van mijn huidige echtgenote er in slaagde om mijn leven een andere wending te geven. Waarbij ik o.a. leerde om op een doelmatiger wijze met mijn problemen en frustraties, met mijn mogelijkheden en beperkingen. om te gaan. (In het boek van dr. H. Bouman "Ambtelijke Willekeur en Corruptie in Nederland", Wereldvenster, 1978, wordt verslag gedaan van de door Oe Booij gehanteerde methode en acties die tot mijn rechtsherstel geleid hebben). Wat mij in de benadering van De Booij het meest aansprak was de wijze waarop hij, zonder betutteling en bevoogding, mij leerde om beter met mijn verantwoordelijkheden om te gaan, zonder dat ik daarvoor mijn eigen principes hoefde te verloochenen. En dat gebeurde op een wijze die mij in mijn eigen waarde liet. Ook kreeg ik, bijna ongemerkt, van hem een stuk politieke en maatschappelijke bewustwording mee, die mij beter in staat stelde om de manier waarop onze samenleving in elkaar steekt beter te doorgronden, en er vervolgens beter mee om te gaan. Hetgeen ertoe bijdroeg dat ik beter ging functioneren en mij weerbaarder kon opstellen ten aanzien van de problemen waar ik vroeger verkeerd (want vaak zelfdestructief) op reageerde. Terugkijkend op die periode besef ik dat De Booij voor mij een goeroe is geweest, zonder wiens steun, inzet en betrokkenheid ik er niet in geslaagd zou zijn om nog ooit redelijk "normaal" en tevreden te functioneren in deze samenleving. Voor het eerst in mijn leven werd ik op doelmatige wijze geholpen door iemand die - zonder hulpverlener te zijn er in slaagde om goede hulpverlening te gaven; zonder autoriteit te zijn er in slaagde gezag uit te stralen dat geaccepteerd werd: - zonder leraar te zijn erin slaagde mij belangrijke dingen uit het leven te leren zonder reclasseerder te zijn erin slaagde om iemand die nota bene op 19-jarige leeftijd door de officiële reclassering was opgegeven (citaat uit reclasseringsrapport: "deze man is onverbeterlijk") te reclasseren. De Booij en ik zijn inmiddels goede vrienden geworden, En in bepaalde opzichten kan ik nu op mijn beurt een bijdrage leveren aan zijn pogingen om mensen te helpen die door de reguliere hulpverlening niet geholpen willen of kunnen worden.

Woensdag 25 januari Brief van de Officier van Justitie G.Th. Hofstee te Utrecht

Geachte heer De Booij, Naar aanleiding van uw brieven d.d. 29 oktober 1994 en 10 december 1934 bericht ik u het volgende. Hieronder geef ik u een kort overzicht van de handelingen van de politie Eemland-Noord, onder mijn verantwoordelijkheid en in mijn opdracht verricht, naar aanleiding van de door u gedane aangiften. In dit overzicht tracht ik zoveel mogelijk de door u gestelde vragen te beantwoorden. Op 21 juli 1994 hebben u en de heer E.J.. van der Maal bij de politie te Baarn aangifte gedaan tegen de heer J.E v Z. terzake verduistering, valsheid in

geschrifte, oplichting en flessentrekkerij. Deze feiten zouden door v Z. zijn gepleegd in zijn valse hoedanigheid van penningmeester van de Bond van Wetsovertreders. U presenteerde zich bij die gelegenheid als zittend en bevoegd bestuurslid van de Bond. Tevens werd duidelijk dat binnen het bestuur van de Bond van Wetsovertreders problemen waren ontstaan over de bestuursverkiezing en tevens ten aanzien van inschrijving van het (nieuwe) bestuur bij de Kamer van Koophandel. Zowel u en Van der Maal aan de ene kant, als een aantal personen, waaronder v Z., aan de andere kant beweerden bevoegde bestuursleden te zijn. Een en ander was voor u zelfs reden om een kort geding tegen v Z. aan te spannen teneinde de inschrijving bij het Verenigingsregister van de Kamer van Koophandel te veranderen; dit kort geding zou dienen begin september 1994. Zoals u al is meegedeeld was bovenstaande onduidelijkheid over de vraag wie het bevoegde bestuur van de Bond van Wetsovertreders was, mede gelet op de inschrijving van het bestuur in het Verenigingsregister van de Kamer van Koophandel d.d. 27 juni 1994, waarbij de heer v Z. als penningmeester was ingeschreven, voor de politie reden om de uitkomst van het kort geding af te wachten. Immers kon, gelet op bovenstaande onduidelijkheid, v Z. niet met zekerheid als verdachte worden aangemerkt. Nadat op 15 augustus 1994 door u opnieuw aangifte werd gedaan waarbij tevens duidelijk werd dat het kort geding geen doorgang zou vinden en op 16 augustus 1994 de inschrijving bij de Kamer van Koophandel veranderd zou worden, in die zin dat v Z. niet als bevoegd penningmeester zou blijven geregistreerd, heeft de politie het opsporingsonderzoek aangevangen. Het was voldoende duidelijk dat tenminste vanaf die datum v Z. niet bevoegd was als penningmeester van de Bond op te treden. Nadat ook informatie was ingewonnen bij de Firma Hoek B.v., waar v Z. een aantal auto's had gehuurd, heb ik de aanhouding van v Z. als verdachte bevolen. Op 25 augustus 1994 is v Z. aangehouden. De verklaring die v Z. als verdachte heeft afgelegd is u inmiddels bekend. U bent in de gelegenheid gesteld om op die verklaring te reageren. v Z. verklaarde als penningmeester van de Bond noodzakelijke betalingen te hebben gedaan en tevens de financiële administratie onder zich genomen te hebben. Hij heeft de afspraak gemaakt deze ter inzage aan de politie te overleggen. Het Wetboek van Strafvordering bood op dat moment geen mogelijkheden v Z. langer vast te houden; hij is daarop door mijn ambtgenoot Wijbrandts in vrijheid gesteld. Inmiddels is duidelijk geworden dat v Z. zich niet aan de afspraken heeft gehouden; de administratie is niet aan de politie ter inzage gegeven en zijn afspraken met de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen heeft hij niet nagekomen. U heeft vervolgens op verzoek van de politie een gedetailleerd financieel overzicht opgesteld ten aanzien van de gebleken betalingen door v Z.. Voorts is als verdachte gehoord in deze zaak de heer W.J. Stevens, zulks terzake het beweerdelijk verduisteren van een scanner van de Bond van Wetsovertreders. Deze heeft verklaard de scanner op verzoek van v Z. aan v Z. te hebben overhandigd.
Genoemde verklaring van Stevens en de door u naar aanleiding van de verklaring van v Z. verstrekte gegevens ten aanzien van de betalingen in naam van de Bond gedaan, hebben mij reden gegeven opnieuw de aanhouding van v Z. te bevelen. Daar v Z. zich veelal in België bevindt is de aanhouding tot op heden niet gerealiseerd. Overigens veroorloof ik mij nog twee opmerkingen. Waar u onder andere uw beklag doet over het feit dat u in augustus 1994 mij op het parket niet te spreken heeft gekregen moet ik u meedelen dat het zinloos is zonder enige afspraak of aankondiging tevoren u bij het parket te vervoegen. Uw contactpersoon was en is de heer Herms dan wel de heer Meinema van de politie Bemland-Noord.
Voorts deel ik u nog mee dat ik brieven heb ontvangen van de heer H. G., ook blijkens het laatste uittreksel van de Kamer van Koophandel nog bestuurslid van de Bond van Wetsovertreders, waarin deze meedeelt niet gekend te zijn in het doen van aangifte door u en de heer Van der Maal. Hij steunt deze aangifte niet onvoorwaardelijk en is van mening dat er wellicht iets fout is gegaan maar dat dit eerst goed zou moeten worden uitgezocht. Voorts deelt hij uw mening niet over het optreden van de politie en het openbaar ministerie in deze zaak. Het onderzoek zal de aanhouding van v Z. en naar aanleiding daarvan nog het opnemen van mogelijke getuigenverklaringen behelzen. Een mogelijke strafvervolging hangt mijns inziens in het

bijzonder af van het antwoord op de vraag in hoeverre v Z. gelden niet ten behoeve van de Bond heeft aangewend, doch ten eigen bate. Voorts zal, zoals u zelf schrijft in uw brief van 29 oktober 1994, van belang zijn in hoeverre v Z. eventueel door hem toegebrachte schade bereid is te vergoeden.
Hoogachtend, de officier van justitie, G.Th. Hofstee
Zaterdag 28 januari Brief Aan de Officier van Justitie te Utrecht Mr G.Th. Hofstee
Edelachtbare Heer, Hierbij zend ik U een transcript van een band opname van een gesprek dat ondertekende met de heer Spijkerman gisteren mocht hebben. Het moge duidelijk zijn dat wij bijzonder geschokt waren om uit de mond van de heer Spijkerman te vernemen dat ons bestuurslid H. G. zich mag rekenen tot de categorie van personen van beroepsoplichters evenals onze ex-penningmeester v Z.. Bij ons rijst onmiddellijk de vraag: wist het Openbaar Ministerie dat H. G. een beroepsoplichter was? En zo ja, waarom heeft het Openbaar Ministerie ons, als slachtoffers, niet tijdig van de malafide praktijken van H. G. op de hoogte gebracht. Veel ellende had ons bespaard kunnen blijven. Wij hadden de zaak sneller kunnen afwikkelen en hadden dan onze jaarlijkse subsidie van de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen zeker al kunnen ontvangen. Nu is deze subsidie aangehouden in afwachting van het resultaat van een onderzoekscommissie die zich buigt over de perikelen van de BWO in 1994. Zoudt U ons op deze klemmende vraag zo spoedig mogelijk kunnen antwoorden en eveneens op de vele vragen die wij herhaaldelijk aan U hebben gesteld na onze aangifte van malversaties begaan door v Z. op 30 juni 1994? Namens het bestuur van de Bond van Wetsovertreders Dr Tom de Booij
Bijlage: Tekst van gedeelten van een telefonisch onderhoud van Tom de Booij met de heer F.H.J. Spijkerman directeur begrafenis en crematoria onderneming Haag 332 4813 XE Breda tel 076-216877 op vrijdagmiddag 17.00 uur 26 januari 1995.(De heer Spijkerman heb ik gevraagd naar de praktijken van H. G. in de jaren tachtig toen hij werkzaam was bij bovengenoemde onderneming) "Deze meneer is een notoire boef en heeft ons voor ruim drie ton opgelicht. Hij heeft dat op een zeer inventieve manier gedaan. Na veel vieren en vijven is hij uiteindelijk door de rechtbank veroordeeld en een jaar gevangenisstraf gekregen. Meneer was het hier niet mee eens. Maar ja hoe gaat het met strafrechterlijke zaken. Op een gegeven moment is het uit het zicht verdwenen. We hebben wel geprobeerd via een civielrechtelijke procedure hem aan te pakken. Hij heeft uiteindelijk bekend maar er was niets meer te halen. We hebben loonbeslag gelegd. Het bleek echter dat hij enorme belastingschulden had en die hebben nu eenmaal voorrang op onze schulden, zodat wij naar onze centen konden fluiten. We hebben van de politie vernomen dat hij zo'n 40 veroordelingen op zijn naam had staan van zedendelicten, valsheid in geschrifte tot de meest vreselijke misdaden aan toe. Deze man verstaat de kunst om iemand op een charmante manier te belazeren. Ik zal u vertellen, ik weet de datum nog precies, 30 november 1987 ben ik er achter gekomen dat hij ons had bedrogen. Hij had bij ons de zorg over de debiteuren bewaking. Toen ik een computeruitdraai onder ogen kreeg, bleken er vele posten open te staan. G. gaf dan als reden op dat bv een familie bezig was met een boedelscheiding en het geld over een paar maanden zou komen. Een andere familie had wat onderling onenigheid over de betaling etc. Hij heeft al het geld in eigen zak gestoken. Ik ben toen willekeurig een aantal mensen gaan bellen. "Meneer of mevrouw we hebben wat problemen met onze computer er staat nog in dat we van U nog een bedrag van 4300 gulden mogen ontvangen". Als antwoord kreeg ik toen: "Maar meneer wij hebben het bedrag allang geleden in contanten aan de heer G. uitbetaald, hij had ons gezegd dat dit in de uitvaartwezen de gewoonte was". Het was een bedrag van drie ton dat hij op die manier had verduisterd. G. woonde indertijd in Raamsdonkveer we hebben hem toen aan het hoofd gesteld van een plaatselijke uitvaartonderneming die we hadden opgekocht omdat de directeur van dat bedrijf er genoeg van had. We wilden een frisse wind laten waaien en hebben na een sollicitatieprocedure G. aangesteld. Hij heeft zich er helemaal ingestort met de bekende gevolgen ... Hij heeft in die tijd zo'n 120 uitvaarten verzorgd. Door de negatieve publiciteit die toen over ons heen is gekomen zijn we nu dat gebied kwijtgeraakt. De mensen daar hadden er geen vertrouwen meer in. Er zijn mensen die er nog steeds niet over heen zijn, wat hun in die tijd

was overkomen. Stel je eens voor je verliest je man en of vrouwen krijgt dit er nog bij, dit is heel slecht. Nadat G. bekend had, zei hij als smoes, dat hij wel geld moest verduisteren omtrent hij bedreigd werd en gechanteerd was door koppelbazen. Eenmaal heeft hij zelf bezoek gehad van woonwagenbewoner dié hij had opgelicht voor 12.000 gulden! Als wij een particuliere onderneming waren geweest waren we failliet geweest. Het bestuur van onze stichting heeft ons gezegd om de zaak absoluut niet aan de grote klok te hangen. Maar ja natuurlijk hebben we zelf ook wat laten liggen,we hebben het ook niet goed genoeg gecontroleerd. Ook was er een notaris die in het bestuur zat, die de publiciteit niet goed kon hebben. We hebben het geval G. onder de roos gehouden. Hij is ook wel gearresteerd en heeft zelfs tot kerstmis in het politiebureau vastgezeten. U weet hoe het gaat in Nederland, toen werd hij weer naar huis gestuurd. Ik zou het heerlijk vinden als Uw Bond de wandaden van G. in de publiciteit zou brengen en er voor zal zorgen dat hij op de zwarte lijst komt. G. zelf heeft wel de publiciteit gezocht door een schandalig artikel over het uitvaartwezen in de Telegraaf van zaterdag 2 juli 1994 te plaatsen. Hij trapt het hele uitvaartwezen de grond in. Misschien om na te trappen of om in de publiciteit te komen. Kort daarna las ik in de Volkskrant dat hij bij Uw bond werkzaam was. Nu meneer de Booij ik denk dat ik als mijn bestuur deze boodschap van U meldt zij daar heel blij mee zijn, want het zit nog heel diep bij ze. De intense gemene manier waarop de heer G. ons heeft bedrogen.
Na dit gesprek belde de heer Spijkerman mij weer op met de mededeling dat G. ook nog gewerkt had bij het Zuiderziekenhuis in Rotterdam bij de afdeling mortuarium. We moesten daar maar eens navragen wat G. daar weer had uitgespookt.

Donderdag 2 februari Brief aan de brigadier van politie te Baarn T. Herms

Hierbij doe ik namens de Bond van Wetsovertreders aangifte van verduistering, valsheid in geschrifte, oplichting en flessentrekkerij gepleegd door Heinrich G. geboren 27-januari 1947 te Kleef, wonende te Nijmegen Hillekensacker 2137 6546 LC Nijmegen. Hij heeft deze daden gedaan in de periode 26 februari 1994 tot op de huidige dag. Heden heb ik aangifte gedaan bij de politie te Baarn voor verduistering van een personal computer door Heinrich G. zie mutatie nr PL0930/95-000824. Mondeling heeft de heer Oosterbrugge gezegd dat hij deze zaak zou voegen bij de zaak van v Z..
Enkele opmerkingen tot slot die ik namens Tom de Booij doe en niet namens de BWO. In ons speurwerk de laatste dagen zijn we een eindeloze reeks van misdaden begaan door H. G. op het spoor gekomen. Waren we eerder door het O.M. geholpen dan was ons inzake Heinrich G. heel wat ellende bespaard gebleven. Inmiddels hebben we van de OVJ Hofstee een uiterst onbevredigend antwoord gekregen, vooral wat betreft inzake G.: "Voorts deel ik u nog mee dat ik brieven heb ontvangen van de heer G., (...) waarin deze mededeelt niet gekend te zijn in het doen van aangifte door U en de heer Van der Maal"
Dat wij in eindeloze brieven en documenten het tegendeel hebben aangetoond doet blijkbaar niet ter zake. U begrijpt hoe zeer ik door dit alles diep bedroefd ben en het gedrag van het OM onbegrijpelijk vind. Mensen als v Z. en G. kunnen ongestoord hun gang gaan. uit het register van de Kamer van Koophandel van Nijmegen staat H. G. geregistreerd onder nummer 4154 met zijn eenmanszaak FINIS AETERNITAS een uitvaart organisatie . Dit volgens de Ned Uitvaart bond onwettig. Hij heeft immers geen enkel papier. Maar ja, van de Kamer van Koophandel hebben we toch al geen hoge pet op. G. is ook bezig om er voor te zorgen dat wij geen subsidie krijgen en is bezig met zijn steunpunt "Weerom" om geld te kloppen uit de zakken van gevangenen. Ook dit kan hij rustig en ongestraft blijven doen. Nu onze strafrechterlijke benadering op niets is uitgelopen, beginnen wij binnenkort aan een civielrechtelijke procedure. We kunnen van G. tot het jaar 2025 nog geld opeisen. Mocht ik eerder overlijden dan zal ik via mijn wilsbeschikking er voor zorgen dat tot het jaar 2025 G. geen cent ongestraft mag verdienen!
Inmiddels met de vriendelijke groeten. Tom de Booij

Zondag 19 februari. Vertrouwelijk rapport over de wandaden van H. G.

"WAAR HET AAS IS, DAAR ZULLEN DE GIEREN ZICH VERZAMELEN"

"Burgerlijk Wetboek 3,titel 5, art.118 :
- 1. Een bezitter is te goeder trouw, wanneer hij zich als rechthebbende beschouwt en zich ook redelijkerwijze als zodanig mocht beschouwen.
- 2. Is een bezitter eenmaal te goeder trouw, dan wordt hij geacht dit te blijven.
- 3. Goede trouw wordt vermoed aanwezig te zijn; het ontbreken van goede trouw moet worden bewezen".
Het begrip 'goede trouw' dekt naar vroegere inzichten zowel de subjectieve, vooral zakenrechtelijk relevante onbekendheid met een feitelijke toestand of een rechtstoestand (de feiten kennen of behoren te kennen), als de objectieve, vooral verbintenisrechtelijk relevante maatstaf van behoorlijkheid (het 'te goeder trouw' uitvoeren van verbintenissen uit een overeenkomst).
In het Nieuwe BW wordt het begrip goede trouw gebruikt ter aanduiding van het eerstbedoelde begrip. Elders onderscheidt het vernieuwde wetboek nog tussen (bewuste) 'kwade trouw' en het meer neutrale 'niet te goeder trouw'. De objectieve behoorlijkheidsmaatstaf 'goede trouw' bij de uitvoering van verbintenissen is in de wet omschreven als: de (eisen van) redelijkheid en billijkheid, soms ook ' billijkheid' sec. uit de jurisprudentie blijkt dat de concrete omstandigheden een gewichtige rol spelen. Voor wat 'redelijkheid en billijkheid' eisen, geeft de wet de rechter enig houvast. Daarbij moet rekening worden gehouden' … met algemeen erkende rechtsbeginselen, met in Nederland levende rechtsovertuigingen en met maatschappelijke en persoonlijke belangen, die bij het gegeven geval zijn betrokken'.
(uit: Teleac-Nieuw Burgerlijk Wetboek, praktische informatie voor beroep en bedrijf 1992)

VOORWOORD
In onze samenleving zijn wij opgevoed om van dit denkkader uit te gaan. Problemen kunnen ontstaan wanneer andere Nederlandse Staatsburgers menen uit te gaan van een heel andere standpunt, namelijk dat zij bewust het woord "goede" verwisselen voor het woordje "kwade". Het is het resultaat van deze dramatische botsing tussen de twee denkbeelden die we in het afgelopen jaar bij de Bond van Wetsovertreders (BWO) hebben mogen meemaken. Aan de ene kant een aantal mensen die zich uit idealisme als vrijwilliger hebben opgegeven om zitting te nemen in het bestuur en aan de andere kant een aantal personen die in het bestuur zitting nemen met als enige doel om zich meester te maken van overheidsgelden. De technieken en werkwijzen van deze laatste categorie personen zijn bijzonder vernuftig, sluw, meedogenloos en arglistig. We hebben de laatste weken een intensief onderzoek gedaan naar de praktijken van ons bestuurslid van de BWO, Heinrich G. geboren 27 januari 1947 in Kelle, Duitsland. Naar aanleiding van de resultaten van dit onderzoek lijkt het ons van belang om het een en ander aan het papier toe te vertrouwen, voordat het te laat is. Voor de praktijken van een ander BWO bestuurslid Johannes Fredericus v Z. zouden we mogen verwijzen naar twee eerder door ons bestuurslid De Booij opgestelde rapporten:
"Aanklacht jegens v Z.", dd 4 juli 1994 en het rapport getiteld: "200 dagen bestuurslid van de BWO, 26 februari 1994 - 13 september 1994".
Uiteraard zullen gebeurtenissen beschreven in deze rapporten over de perikelen binnen de BWO opnieuw aan de orde komen, maar nu bezien vanuit de wetenschap dat niet één maar twee beroepsoplichters de BWO naar de rand van de afgrond hebben gebracht. Het is des te meer noodzakelijk om deze rapportage betreffende de figuur G. aan het licht te brengen, aangezien het Openbaar Ministerie tot nu toe het finaal heeft laten afweten.
Ook in het geval van onze ex-penningmeester heeft het OM verstek laten gaan. Na onze aangifte jegens van v Z. op 30 juni 1994 hebben wij ervoor gezorgd dat v Z. werd opgespoord en hebben we hem toen door de politie laten aanhouden op 25 augustus 1994. Na enkele uren liep meneer v Z. weer vrolijk rond en er ontbreekt tot op de huidige dag ieder spoor van deze oplichter, en, wat erger is: de financiële administratie van de BWO die hij heeft meegenomen. Hopelijk hebben we meer kans om de andere oplichter voor het gerecht te slepen. H. G. zit letterlijk en figuurlijk nog hoog en droog langs de Maas in de stad Nijmegen op het adres Hillekensacker 2137. Momenteel

is hij zelfs bezig om een vereniging van de grond te krijgen die de belangen van (ex)gedetineerden wil gaan behartigen: STEUNPUNT WEEROM. Gezien zijn verleden is het niet ondenkbaar dat de door de gevangenen gestorte bedragen in dezelfde bodemloze put komen, waar al zoveel gelden in zijn verdwenen. Hoe H. G. er steeds weer in slaagt de dans te ontspringen en "frisch und fröhlich" door kan gaan, zonder dat iemand hem een strobreed in de weg legt is werkelijk ongelooflijk .
Het is de rode draad die door dit rapport "Waar het aas is, daar zullen de gieren zich verzamelen" heen loopt. Het rapport moge ook een les zlJn voor diegenen die nog het slachtoffer zullen worden van deze soort van misdaad, die vermoedelijk meer materiële, maar vooral immateriële schade aan onze samenleving teweegbrengt dan de zgn georganiseerde misdaad waar de kranten bol van staan. Deze werkhypothese wordt ondersteund door de feiten die wij tijdens ons onderzoek steeds weer zijn tegengekomen. Hierbij speelt de schaamte de hoofdrol die men voelt als men door mensen als G. en v Z. wordt opgelicht, bedrogen, gechanteerd en hoe men steeds weer in hun doortrapte valstrikken en leugens trapt.
Het hele proces dat men dan doormaakt laat zich indelen in drie opeenvolgende fasen:

1. "te goeder trouw"

Tijdens de eerste fase is men zielsgelukkig dat men iemand heeft gevonden zoals H. G.. Hij gaat voorbeeldig van start en weet voor elk probleem een oplossing, kortom het neusje van de zalm. Tijdens gesprekken met vroegere werkgevers werd G. zelfs als lichtend voorbeeld gesteld voor zijn collega's. In deze eerste fase zoekt G. het potentiële slachtoffer met zorg uit. Bij voorkeur een persoon of organisatie die zwak in de schoenen staat, hetzij omdat er organisatorische onvolkomenheden zijn, hetzij omdat het om een maatschappelijke kwetsbare groep gaat, hetzij omdat verwacht kan worden dat dit slachtoffer, wanneer de zwendel uitkomt, ervoor terugdeinst om de zaak in de publiciteit te brengen. G. zorgt dat hij het vertrouwen van het potentiële slachtoffer krijgt, door zich zeer actief in te zetten voor de zaak en het slachtoffer allerlei voordelen in het vooruitzicht te stellen. Het slachtoffer prijst zich gelukkig in contact gekomen te zijn met zo'n goede hulp. G. bouwt zo een enorme "goodwill" op. Intussen peilt G. de kansen om zijn slag te slaan en weet daarbij feilloos de zwakke kanten van het potentiële slachtoffer op te sporen. Daarna slaat hij zijn slag, erop vertrouwend dat: - àf de zwendel niet uitkomt - af, als het wel uitkomt, het slachtoffer te beschaamd of te bang is om de zwendel aan de grote klok te hangen. Dan komt de tweede fase.

2. "voordeel van de twijfel"

Men begint te twijfelen, en gaat overal vraagtekens bij plaatsen. Maar H. G. slaagt er in om alle twijfels te ontzenuwen. Op meesterlijke wijze voert hij dan een toneelstuk op en zegt dan steeds verontwaardigd: "vertrouw je me soms niet". Dit gaat alles op een uiterst geraffineerde wijze, zodat men dan weer geneigd is om alle twijfels te laten varen. Onze ervaring leert dat leden van het vrouwelijk geslacht H. G. veel eerder door hebben dan wij mannen. Ze laten zich niet verleiden door zijn rationele benadering en mooie babbels en gaan meer op hun intuïtie af. Dan komt fase drie.

3. "de ontmaskering of beter gezegd de ontluistering"

Het bedrog komt uit. wat dit betekent voor de bedrogene is alleen te begrijpen en te vatten voor diegenen die dit ook, net zoals wij, aan den lijve hebben meegemaakt. Het is voor ons ook totaal onmogelijk om deze gevoelens van walging, verdriet, boosheid, en vooral schaamte te verwoorden. Voor de buitenstaanders kunnen wij alleen maar volstaan door feiten aan te dragen. Wat is echter het antwoord van H. G. op de ontdekking van zijn oplichting, bedrog, flessentrekkerij, valsheid in geschrifte etc etc ? Chantage en intimidatie! Bovendien draait hij de zaken op een perverse wijze om: het is allemaal de schuld van de anderen, dwz degenen die hem ontmaskerd hebben. Daarbij gebruikt hij een samenspel van verdichtsels teneinde zowel mogelijk verwarring te zaaien en tijd te rekken. Maar vooral moeten de boodschappers van het slechte nieuws in een kwaad daglicht gesteld worden. Deze worden beschuldigd van "valse aantijgingen". Dit heeft in vele gevallen tot gevolg dat men heeft afgezien van verdere vervolging, ondanks het

feit dat G. datgene toegeeft waarvoor onomstotelijk bewijsmateriaal voorhanden is, maar hij ziet kans om door zijn taktieken de mensen in een juridische houdgreep te houden en zich te omringen met advocaten van kwade zaken. G. maakt gebruik van chantage- en intimidatiemiddelen om mensen die hem door hebben de mond te snoeren. En meestal lukt het hem dit ook perfect. Bovendien gebruikt hij het mechanisme van "blaming the victim": de schuld ligt niet bij hem, maar bij het slachtoffer. Na aldus de buit te hebben opgestreken verlaat G. zijn "werkplek" om weer op zoek te gaan naar nieuwe kandidaten die "geplukt" kunnen worden. Zo kan hij rustig weer met een schone lei beginnen en doen alsof er niets aan de hand is. Als het toch tot een strafrechterlijke of civiele procedure mocht komen weet hij het zo te draaien dat de straf minimaal uitvalt door zijn vertragings taktieken. In de civiele rechtsgang kunnen de gedupeerden naar hun centen fluiten. "Pluk eens veren van een kikker". (Nu is H. G. echter op tegenstand gestuit waar hij niet op gerekend had. Hij voelt dat het net nu nauwer en nauwer om hem heen wordt gespannen. Hij laat nu steken vallen en reageert minder koel en berekenend als in het verleden het geval is). Dit waren in het kort de drie fasen die men moet doormaken. Dit soort mensen vormt een directe bedreiging voor het vrijwilligerswerk. Het is opvallend dat H. G. altijd als slachtoffer kiest die personen of organisaties die voor de zwakke en kwetsbare mensen opkomen. Zoals we dadelijk zullen zien door mensen te treffen zoals nabestaanden van overledenen die door H. G. als uitvaartleider werden begraven of gevangenen die hun zuur verdiende gelden moeten afstaan of een organisatie die met overheidsgelden bezig is om de belangen van (ex)-gevangenen te behartigen.
Het meest lugubere is wel dat de samenleving, zowel de pers als de overheid, de praatjes van H. G. cs wel geloofwaardig achten, terwijl ze de onloochenbare feiten gepresenteerd door de slachtoffers niet geloven! Het fraaiste voorbeeld hiervan is het artikel dat hij heeft gepubliceerd in de Telegraaf van 2 juli 1994 waar hij het uitvaartwezen door het slijk haalt, en daarbij te weten dat hij zelf dit uitvaartwezen voor vele tonnen heeft opgelicht.
Ook wij als BWO hebben dit zelfde lot moeten ondergaan . Toen wij een advertentie wilden plaatsen in het Algemeen Dagblad in juli 1994 met een oproep voor die mensen die gedupeerd waren door de malversaties om hun nog geleden schade te vergoeden, werd deze advertentie geweigerd omdat volgens de redactie van het AD wij volgens de inschrijving van de Kamer van Koophandel niet het Bestuur van de BWO vertegenwoordigden. H. G. was toch immers de voorzitter doordat hij nl. met zijn medecoupplegers het wettig gekozen bestuur van de BWO op 20 juni 1994 bij het verenigingenregister van de Kamer van Koophandel te Utrecht had laten uitschrijven.
Het meest navrante van dit alles is dat wij beter hadden kunnen weten. Vooral als je leest wat Willy Debets, een rechercheur bij de afdeling Fraude van de gemeentepolitie te Amsterdam over vergelijkbare gevallen schrijft in zijn boekje met de sprekende titel: " De firma's List & Bedrog", uitgegeven door Koninklijke Vermande, Lelystad in 1993.
Wij willen U niet onthouden wat aan het slot van het voorwoord staat (soortgelijke woorden zouden wij ook kunnen schrijven aan het slot van ons voorwoord):
"In dit boek wordt een aantal recente en waar gebeurde criminele geschiedenissen onthuld. Met verbijstering en ongeloof zult u deze spannende verhalen lezen. U zult ontdekken hoe vindingrijk de oplichters en bedriegers zijn, maar ook hoe gemakkelijk mensen voor een criminele kar zijn te spannen; hoe goedgelovig de slachtoffers toch - achteraf - geweest zijn. Dit boek kan dienen tot "Leeringh ende Vermaeck". Wees op uw hoede voor de vermommingen in vele gedaanten van de "Firma's List & Bedrog". Wees kritisch naar u zelf ..... "
Toch zouden wij staande willen houden dat zelfs als we dit boek in 1993 gelezen zouden hebben we er in 1994 toch waren ingelopen. De Fransman zegt treffend: "L'expérience ne se transmet pas". Vrij vertaald:" Door schade en schande wordt men wijs". Maar dan is het toch al mooi te laat en zit je met de gebakken peren. Zo is de Bond van Wetsovertreders door deze praktijken bijna ten gronde gericht. Of zoals een vertegenwoordiger van een stichting ons vertelde: " Als we een particuliere onderneming waren geweest, waren we allang failliet geweest".Het is in deze tijd

noodzakelijker dan ooit om tegen deze soort van criminaliteit, die de kwetsbare groepen in onze samenleving tot doelwit heeft uitgekozen, op te treden. De soort van misdaad die wordt gepleegd door snelle jongens goed in het pak en zoals Debets het treffend beschrijft: "met de gave om het behang van de muren te kletsen". Ze zijn gewapend niet met een stengun maar een "pengun". Zij zijn in staat om met een pennenstreek een heel bestuur van een Bond uit te schrijven om dan met dure huurauto's hun louche zaakjes te regelen. Zo kon J. v Z. ondanks het feit dat hij bij het BOVAG-waarschuwingssysteem geregisterd stond als wanbetaler nog bij een grote firma in het midden van het land grote auto's huren. Zelfs kon hij een auto straffeloos inwisselen voor een nog grotere bolide ondanks het feit dat hij nog een rekening van 9000 gulden moest betalen ... !
Tot besluit van dit voorwoord willen wij nog wel even kwijt de vraag die ons als Bond van Wetsovertreders de laatste tijd steeds weer wordt gesteld:
"Jullie zijn er toch om de belangen van (ex)gevangenen te behartigen". Dat is waar, maar om deze soort mensen vrijuit te laten gaan die aanwijsbaar de belangen van deze (ex)gevangenen beschadigen gaat ons echt te ver. Wij zijn niet op wraak of vergelding uit, maar wel om er alles aan te doen dat dit soort mensen niet meer de kans krijgt om de zwaksten - de nabestaanden van overledenen, zieken, gevangenen - van onze samenleving te treffen".

DOSSIER H. G. 1947-1995

Aan het begin van dit hoofdstuk zouden wij onze "dank" willen uitspreken aan J. v Z.. Hij immers heeft ons voorzien van de gegevens betreffende H. G. tot de periode dat hij zijn intrede deed in het bestuur van de BWO in 1994. Tekenend voor onze grenzeloze naïviteit is het dat we steeds, door het geven van het voordeel van de twijfel aan H. G., deze gegevens niet hebben nagetrokken ondanks het feit dat we deze gegevens al van J. v Z. in augustus 1994 hebben mogen ontvangen. Maar in de loop van het verslag zal blijken dat wij toen we over deze feiten beschikten G. altijd het voordeel van de twijfel hebben gegeven (fase 2) zelfs nadat overduidelijk bleek dat hij ons had belazerd, voorgelogen etc. Een mens kan zich immers verbeteren. Pas heel langzaam kregen we het gruwelijk besef dat we op een meest verschrikkelijke manier waren bedrogen. (fase 3). Om het berokkenen van nog meer schade te voorkomen, zullen we alle namen van de bedrijven en plaatsnamen van de bedrijven en personen, die door G. in het verleden zijn opgelicht voorzien van gefingeerde afkortingen. Alle feiten en gebeurtenissen die betrekking hebben op de BWO zullen wij wel met naam en toenaam vermelden. De documenten die het bewijs voor onze beweringen moeten vormen hebben wij - onder embargo - overlegd aan de onderzoekscommissie Perikelen BWO 1994.
Heinrich G. werd geboren in Kleef en volgens een ander rapport in Kelle. Dit is een klein dorpje enkele kilometers ten noordoosten van Kleef, waarschijnlijk vallend onder de gemeente Kleef. Ook blijkt hij als geboorteplaats op te geven: Nijmegen en Keulen. Ook betreffende het geboortejaar is nog geen directe zekerheid verkregen. In een rapport staat 1946, terwijl een andere stuk vermeldt 1947. Wel is er overeenstemming omtrent zijn geboortedag: 27 januari!

PERIODE 1947-1980

Wat weten we van H. G. voor 1 juli 1979, de dag waarop hij werd aangenomen als uitvaartleider in het bedrijf X te Y ?
Hij is matroos geweest op de grote vaart (vandaar misschien zijn vol getatoeëerde armen), leerling-bakker (hij bakt ze inderdaad bruin), heftruck chauffeur (om iedereen te tillen), heeft verder gewerkt in een betonfabriek (zeker in gewapend beton). H. G. is in Cuyck getrouwd met M.J.W. Thijssen op 28 augustus 1972. In 1980 had hij uit dit huwelijk drie kinderen (van resp. toen 7-4-2 jaar). In 1979 daagt de stichting pensioenfonds voor gezondheid geestelijk en maatschappelijke belangen G. en zijn vrouw voor het gerecht aangezien zij de huur van hun huis aan het Fazantenveld 124 te Cuyck niet wensen te betalen . Zij worden gesommeerd het huis te verlaten met ingang van 1 oktober 1979. Van de directeur van uitvaartbedrijf X te Y vernamen we dat hij vanaf 1 juli 1979 daar werkzaam is geweest. Begin 1980 heeft G. een uitvaart zo

voortreffelijk geregeld dat de familie zo enthousiast over G. zou zijn geweest dat, toen er weer een sterfgeval in de familie voorkwam, zij naar H. G. vroegen. Als antwoord kregen zij toen dat hij voor zichzelf was begonnen. De waarheid was volgens de directeur iets anders, hij kwam te laat bij die desbetreffende uitvaart. Hij had als smoes dat hij de vorige avond met de familie van de overledenen te diep in het glaasje had gekeken! De tegenwoordige directeur van deze uitvaartonderneming heeft toen de seance kunnen redden. Hij vertrekt uit plaats X om zich aan te melden bij bedrijf W in plaats U. Deze nieuwe werkgever, directeur van een uitvaartonderneming kreeg van zijn vorige werkgever de mededeling dat hij nu het neusje van de zalm had gekregen. Maar bij recente navraag wist deze directeur zich niets meer te herinneren, alleen dat G. naar het oosten van het land was vertrokken om voor zichzelf te beginnen (later bleek het een neusje te zijn dat al maandenlang in de viswinkel had gelegen). Het sollicitatiegesprek met zijn nieuwe werkgever vond plaats op 7 januari 1980. Hij gaf als reden op van zijn vertrek uit plaats Y dat hij er geen toekomst zag om langer te blijven en ook waren de werkomstandigheden niet optimaal. Zo werd H. G. aangenomen mede door lovende woorden van zijn vorige werkgever. Hij gaf op dat hij HBS had en stivu W-gediplomeerd '74-'75. Een cursus in het balsemen in Frankrijk had gevolgd en in Engeland een examen had afgelegd. Verder gaf hij op, onder de rubriek vrijetijdsbesteding liefhebberijen : duiken (bedoeld wordt waarschijnlijk ontduiken). Zijn geloof: R.K. Hij kreeg een netto-salaris van 2300 gulden per maand met gratis pensioenvoorzieningen. zijn laatst genoten-salaris was f 2750 per maand en 400 gulden extra. De directeur heeft voor hem een huis gekocht van 150.000 gulden. G. zou daar een huur betalen van f 575,- per maand. (Wat de directeur niet wist is dat 7 dagen nadat hij G. had aangenomen deze door de politierechter werd veroordeeld tot 2 maanden gevangenisstraf voorwaardelijk en een geldboete van f 600,-). In de huurovereenkomst werd het pand als dienstwoning aangemerkt. Deze overeenkomst is gedateerd op 12 mei 1980 maar G. heeft geweigerd om te ondertekenen omdat hij het niet eens was met de term dienstwoning. In het begin functioneerde H. G. voortreffelijk en zag kans om de order voor de begrafenis binnen te slepen van een lid van de familie die hij zo goed had verzorgd in dienst van zijn vorige werkgever. De familie was immers zo enthousiast geweest dat zij er op stond dat H. G. ook deze uitvaart mocht regelen. De directeur ging met vakantie naar Tunesië en was zo te spreken over de werkwijze van de heer G. dat hij hem toevertrouwde om de leiding van het bedrijf tijdens zijn vakantie over te nemen. Hij had geen betere kunnen vinden! Na terugkomst van de directeur wilde H. G. met zijn gezin met vakantie gaan naar Palma de Majorca . De directeur beloofde om G. en zijn gezin bij terugkomst met zijn Amerikaanse auto van Schiphol af te halen. Nauwelijks had G. zijn hielen gelicht of het bleek dat hij niet alleen zijn hielen maar ook het uitvaartbedrijf had gelicht voor tienduizenden guldens. Verbijstering alom, het kon toch niet waar zijn. Er komt een onderzoek en het blijkt dat er f 11.436,85 uit de kas was verdwenen, er geen kasboek was bijgehouden en belangrijke financiële stukken waren verdwenen. Van een medewerker H. heeft de directeur gehoord wat er zich allemaal heeft afgespeeld tijdens zijn vakantieperiode. Hij heeft de hele zaak in het honderd laten lopen en blijk gegeven van een volstrekte onkunde en bewuste onwil om het uitvaartbedrijf goed te leiden. Volgens deze medewerker is hij in die drie weken toen hij de feitelijke leiding over het bedrijf had, geen dag op het kantoor geweest. Heel plastisch drukt deze medewerker zich uit over G.: "Die jongen is een grote lapzwans, nietsnut, een onderwereldfiguur, praat me er niet van. Jij hebt 3 weken vakantie gehad, nou hij ook!" Dan volgen er een serie klachten die er niet om liegen. Alles ging mis tijdens de uitvaarten. Zeer opvallend is het rommelen met het bandje van de telefoonbeantwoorder. De totale schade van de verduisterde gelden komt neer op een bedrag van 25.000 gulden. Na zijn ontdekking heeft de directeur de politie op 1 augustus 1980 ingeschakeld en gevraagd hem aan te houden als hij terugkomt van vakantie. Op het politiebureau verneemt hij van de rechercheur iets over het strafrechterlijke verleden van G.. Het scherm van de computer mocht de directeur niet zien, maar zag wel het gezicht van de rechercheur en hoorde zijn commentaar van opperste verbazing. Wat hij heeft kunnen opvangen over het strafrechterlijke verleden van H. G. was het volgende: "In de

jeugdperiode vóór 1965 plusminus 10 maal veroordeeld. Daarna 27 maal van 6 februari 1965 tot 12 april 1979 voor: oplichting alleen en in vereniging heling verduistering zedendelicten mishandeling valsheid in geschrifte vervalsen van cheques". De avond van de terugkomst van H. G. doet de directeur H. de volgende boodschap toekomen die voor zichzelf spreekt: "Moet je goed luisteren. Naar aanleiding van diverse dingen heb ik 12 dagen de tijd gehad om uit te zoeken wat voor kerel dat je bent , je bent nu een open boek voor me. Je hebt me van alle kanten belazerd en bedonderd, ik heb vandaag geen tijd meer voor je. Je komt maar met de trein naar huis, laat je gezicht vandaag niet meer zien en zet geen stap op mijn terrein. Morgenvroeg om 9 uur kom ik bij je thuis om e.a.a. uit te praten. Goed begrepen **...** tot morgen." Maar dit gesprek was niet meer nodig, want om acht uur werd H. G. van zijn bed gelicht door de politie. Ja, u begrijpt het al hij zat maar 2 dagen op het politiebureau! Maar wat voor concrete feiten heeft de directeur om zijn beschuldiging jegens G. hard te maken. Het geval van de begrafenis van die familie die zo enthousiast was geweest over G.. Een van de nabestaanden van het overleden familielid waarvoor G. de uitvaart had geregeld schrijft een brief met vele vraagtekens omtrent de declaratie van G.:
" Over grafrechten en een grafsteen die finaal doormidden is gebroken, en ook een post van f 939,50 ivm afhandeling op Schiphol (het lijk moest gehaald worden uit Engeland) komen mij zonder specificatie bijzonder hoog voor, hetzelfde geldt voor porti en telefoonkosten van f 473,50-, ook de kosten kerkkoor komen hoger uit dan de begroting". Maar wat doet de heer X ondanks zijn klachten:
" Omdat ik de betaling niet wil laten wachten totdat Uw antwoord mij onder ogen komt (dat zal pas zijn na terugkomst van vakantie gevolgd door een kort verblijf in London) heb ik per gelijke post de A.B.N. te A. opdracht gegeven fl 10.000,- ter nadere verrekening aan U over te maken. Wellicht wilt u nog eens nagaan hoe de breuk in de grafsteen kan zijn opgetreden. Inmiddels teken ik u nogmaals dankend voor al Uw goede zorgen en inzet,met de gevoelens van de meeste hoogachting, getekend. .. Mr G "
De tienduizend gulden zijn nooit terechtgekomen bij de directie, maar in de bodemloze put van H.G.! Hij zou toch immers voor zichzelf beginnen, weet U nog wel .Het meeste schokkende dat we in het dossier van de directeur hebben aangetroffen was de gang van zaken bij de uitvaart van mevrouw W te H. In een met de hand geschreven notitie lezen we: "G. had hen dood willen rijden" (klantenbinding?). Antwoord G.:" Vannacht had hij nog aan de monitor gelegen". De totale schade bedraagt uiteindelijk fl 25.080,61. Maar dat is niet alles want G. begint met zijn intimidatie- en chantage technieken. Let wel op 15 augustus, 3 dagen na zijn ontslag op staande voet, neemt G. de advocaat c. in de armen. Hij vecht het ontslag als onwettig aan, omdat er geen vergunning van het gewestelijk arbeidsbureau aanwezig was. De advocaat van G. schrijft aan de advocaat van de directeur: " alles wat in het exploit staat is volkomen uit de lucht gegrepen. Een en ander kan slechts gekwalificeerd worden als valse aantijgingen. Ik sommeer namens cliënt het gegeven ontslag te herroepen en zorg te dragen voor doorbetaling van loon. Zo ik terzake niet binnen 14 dagen na heden van U vernomen heb, heb ik opdracht Uw cliënt in rechte te betrekken. Tevens moge ik U verzoeken Uw cliënt er op te wijzen dat het niet aangaat allerlei praatjes over cliënt rond te strooien ..... " (N.B. een prachtig staaltje van "blaming the victim").
Als antwoord op de brief schrijft de advocaat van de directeur:
"De inhoud van uw brief van 15 augustus is lijnrecht in strijd nadrukkelijke bekentenis die uw cliënt heeft afgelegd tegenover gemeentepolitie te G., nl dat hij belangrijke bedragen heeft verduisterd en geld uit de kas heeft medegenomen."
27 augustus meldt de advocaat van de directeur dat het beslag op roerende goederen maar ten dele is gelukt omdat de meeste goederen stonden op de lijst van aanbrengsten van mevrouw G. (ze zijn buiten gemeenschap van goederen getrouwd), terwijl de wijnvoorraad door de gerechtsdeurwaarder Herenis niet gevonden werd. Hij had tenslotte geen bevel tot huiszoeking bij zich.
2 januari 1981 spreekt de president van de arrondissementsrechtbank te Zutphen uit dat G. de

dienstwoning moet verlaten en veroordeelt G. tot de kosten van het geding. In een brief dd 23 februari 1981 schrijft de advocaat van de directeur aan de directeur de volgende schrijnende, cynische zinnen, die zo kenmerkend zijn voor de zaak die wij naar voren willen brengen van alles, dwz alles op basis van" TE GOEDER TROUW".
"G. heeft van de gemeente A een woning toegezegd, maar het huis is nog niet klaar en het is hem niet mogelijk de woning te betrekken. Gelet op het vorenstaande zal in het geval wij het ontruimingsvonnis executeren de raadsman van G., confrère C., met succes een zogenaamde executie·kort geding tegen ons voeren. Vaste jurisprudentie is namelijk dat het in strijd met de goede trouw is om in situaties als de onderhavige tot ontruiming over te gaan". Na zijn ontslag krijgt G. van de gemeente Y een uitkering van de sociale dienst. De sociale dienst deelt de directeur van het uitvaart bedrijf mede dat G. een civiele procedure tegen de directeur heeft ingesteld! 19 november volgt een terechtzitting met gesloten deuren van de directeur tegen G. waaruit blijkt dat G. nooit een cent huur heeft betaald vanaf 1 april 1980 toen hij in het huis is komen wonen. Nu komt de ontknoping! In een schrijven van 20 november 1980 bericht de advocaat van de directeur: "De advocaat van H. G. heeft mij direct na de zitting ,zonder de aanwezigheid van zijn cliënt, laten weten dat er ongetwijfeld een oplossing te vinden is. Dat ik echter een voorstel in beraad wil nemen komt eigenlijk voort uit het feit dat G. nooit een goede concurrent zal kunnen worden, omdat hij zijn papieren niet heeft en uw collega's eerder kwaad dan goed zal doen, en u verder toch niet de illusie behoeft te hebben dat u ooit enig bedrag van hem inkasseren kunt. We moeten dan praktisch zijn in plaats van principieel"
Op 11 december 1980 doet G. via zijn advocaat C een voorstel dat hij bereid is tegen het op staande voet ontslag per 12 augustus geen bezwaar te maken indien het concurrentiebeding wordt opgeheven. Daarnaast wenst hij dat de partijen over en weer afstand doen van iedere geldvordering en is bereid te vertrekken met een termijn van drie maanden uit de woning. "Hij verlangt overigens dat wij aanvullend de Justitie laten weten dat de zaak civielrechtelijk is geregeld" Zo werd de zaak geseponeerd. De directeur deelde ons mede dat hij gezwicht is voor de chantage van G.. Hij had anders het huis gekraakt en dan zou de schade die hij toch al had opgelopen nog groter worden. Hier eindigt het droeve relaas van een directeur van een uitvaartonderneming die nog steeds als hij in Nijmegen komt, de woonplaats van G., met walging terugdenkt aan deze man 15 jaar na dato! Dat zegt toch wel wat over de immateriële schade die G. mensen toebrengt.

PERIODE 1985-1987
Zo verlaat G. de plaats Y in het voorjaar van 1980. We zijn het spoor duister tot hij weer opduikt in 1985. Hij woont inmiddels in het plaatsje R.
In deze plaats had in 1981 een grote uitvaartonderneming een andere begrafenisonderneming overgenomen. In 1985 zochten ze een nieuwe directeur voor dit overgenomen bedrijf. Ze wilden hiermee in dit gebied een frisse wind laten waaien. Inderdaad ze werden op hun wenken bediend. Het bedrijf startte een sollicitatieprocedure en H. G. werd aangenomen. In het sollicitatieformulier had G. als referentie opgegeven het uitvaartbedrijf dat hij vijf jaar daarvoor had opgelicht! Je moet het lef er maar voor hebben. Zo overtuigd is hij van zijn eerste indruk die hij maakt, dat hij er op speculeert dat referenties niet worden nagetrokken! Het wordt nog veel erger. Zijn vroegere werkgever komt er achter dat G. weer in het uitvaartwezen werkzaam is en waarschuwt telefonisch de directeur van het uitvaartbedrijf dat G. in 1985 heeft aangenomen. Wat krijgt hij voor antwoord? "Waar bemoeit U zich mee? De heer G. wordt hier als model gesteld voor zijn collega's. Hij is een lichtend voorbeeld!" Twee jaar gaat het goed. G. heeft in die tijd 120 uitvaarten geregeld in zijn gebied. In de dankbetuigingen van nabestaanden voor de goede verzorging komt zelfs in de krant speciale vermelding met betrekking tot de wijze waarop de heer G. de uitvaart had geregeld. Volgens de directie heeft hij de pers zo weten te manipuleren dat zijn naam erbij werd vermeld. Nu komt het meest ongelooflijke: de uitvaartonderneming draagt aan G. op om zorg te dragen voor de bewaking van debiteuren! Maar na verloop van tijd

komt er twijfel omtrent de gang van zaken en vraagt de directie om een computer-uitdraai. Het bleek dat vele rekeningen nog niet betaald waren, maar G. had voor elke niet betaalde rekening een goed verhaal. onenigheid in de familie, familie bezig met boedelscheiding etc. (fase 2) Desondanks begint de twijfel steeds grotere vormen aan te nemen en de directeur gaat een aantal mensen bellen: " Meneer of mevrouw, we hebben wat problemen met de computer, er staat nog in dat we van U nog een bedrag van 4300 gulden tegoed hebben". Het antwoord is duidelijk: " Maar meneer wij hebben het allang geleden in contanten aan de heer G. betaald, hij had ons gezegd dat dit in het uitvaartwezen de gewoonte was." Dan komt de klap op de vuurpijl. (fase 3) Er stond ook nog steeds een rekening open van f 12.000 voor de begrafenis van een jonge vrouw, overleden aan kanker, van een woonwagenbewoner. Deze bracht steeds grote boeketten bloemen naar het graf van zijn overleden vrouw. De directie nodigde hem uit om eens even op het bureau te komen en vroeg hem waarom hij de rekening nog niet had betaald. De man ontplofte ter plekke. Hij had dit meteen na de uitvaart contant aan de heer G. overhandigd . De weduwnaar heeft G. 's-avonds met een bezoek vereerd, maar de heer G. was niet thuis ... (hetgeen de directie achteraf wel erg jammer vindt ...) Zo kwam eind 1987 de ene malversatie na de andere aan het licht. Totale schade 350.000 gulden. Hij had er zelfs geen been in gezien om vervalste rekeningen te fabriceren zodat de mensen de uitvaartkosten op zijn privé-rekening overmaakten. Hij had ook een keer een lijk met de auto weggebracht naar Frankrijk. Bij terugkomst was vlak voor een wegrestaurant de lijkauto spontaan in brand gevlogen. Volgens G. gingen ook in vlammen op: 2000 gulden en zijn rijbewijs (pas later bleek dat hij helemaal geen rijbewijs had). Zijn bijrijder had gezien dat G. toen de auto in brand stond gauw iets uit het dashbordkastje weggriste en wegmoffelde . Nu komt de meest traumatische fase voor de directie. Overal moeten ze de gedupeerden een bezoek brengen met excuses. Het district waar G. zo'n 120 uitvaarten had verzorgd had uiteraard het vertrouwen in de onderneming verloren, zodat ze door het toedoen van G. dit gebied zijn kwijtgeraakt. Nadat uiteraard de recherche op de hoogte was gesteld van de misdadige praktijken kregen dezelfde mensen nog eens bezoek van de recherche alsof het al niet genoeg was geweest. Mensen die hun dierbaren hadden verloren bleken nu ook nog eens slachtoffer van een gewetenloos oplichter te zijn. De zaak is voor het gerecht gekomen en bij de behandeling komt nog een hele nare zaak aan het licht. We citeren een krantenbericht uit 1987: "Een bejaarde Bredanaar eist uit naam van zijn vorig jaar overleden zoon drieduizend gulden van de inmiddels ontslagen uitvaartverzorger(red. H. G.). Zijn relaas werd ondersteund door de weduwe van de overleden man uit Z. Deze had bij wijze van laatste wil bepaald dat de begrafenisgangers in de gelegenheid gesteld moeten worden geld te schenken aan het Koningin Wilhelmina Fonds. Hij vond dit zinvoller dan zijn begrafenis te laten overladen met grafkransen en bloemen. En zo stond er tijdens de uitvaart een collectebus op het crematorium waar volgens de vader van de overledene zeer veel giften in gestort werden. De mensen die toezicht hielden op het condoléanceregister meldden dat op een bepaald moment de collectebus vol was. Er kon eenvoudig geen geld meer bij". G. heeft na afloop het slot verbroken en de enveloppen leeggehaald. Hij heeft voor de rechtbank die wandaad niet ontkend, maar wel gezegd dat het niet om drieduizend gulden ging, maar slechts om zevenhonderd gulden. Nu komt weer zijn "geniale smoes" " De bus was niet vol, maar verstopt omdat veel mensen er enveloppen in stopten" De officier noemde het in zijn requisitoir "een minne daad". G. is uiteindelijk veroordeeld tot 1 jaar gevangenisstraf. (Hoe lang G. uiteindelijk heeft gezeten is ons nog niet bekend). De civiele procedure is op papier door de directie gewonnen. Maar alleen op papier, want G. had kans gezien om de Hoge Raad te vragen om een uitspraak of de door hem verduisterde gelden in aanmerking zouden moeten komen voor de inkomstenbelasting. Het antwoord van de Hoge Raad was bevestigend. Zo kon het gebeuren dat eerst de enorme belastingschuld die G. had tov van de staat der Nederlanden moest worden voldaan, pas daarna kwam de directie van de uitvaartonderneming aan de beurt. Eind van hét liedje was wel dat ze daar vrijwel geen cent hebben gekregen. Alleen een rijpaard hebben ze kunnen krijgen tezamen met een trailer. Het paard at de bloemen van de graven op en dat was dus ook geen succes. De

trailer hebben ze nog wel kunnen verkopen. De directie had de zaak maar opgegeven omdat het bestuur niet graag wilde dat er nog verder publiciteit aan werd gegeven. Eind december schrijft de directeur van het in 1987 opgelichte bedrijf aan de directeur van het door G. in 1980 benadeelde bedrijf: "Graag wil ik U nogmaals bedanken voor de morele steun die ik van U middels onze telefoongesprekken ervaren heb". Ze zouden er wel voor zorgen dat G. in het uitvaartwezen nooit meer aan te bak zou komen. Groot was hun verontwaardiging om van ons te vernemen dat G. sindsdien heeft gewerkt bij het PC uitvaartcentrum te Amsterdam. Wij hebben ons tot het bedrijf gewend. om te vragen of G. bij hun had gewerkt. Ze hebben ons het volgende medegedeeld: "We hebben maar besloten niet op uw verzoek in te gaan, het is dermate ingewikkeld om te achterhalen waar de man heeft gewerkt en hoe hij gefunctioneerd heeft". Uit het rapport dat v Z. betreffende zijn collega had gemaakt konden we ook nog opmaken dat hij gewerkt had bij het Zuiderziekenhuis afdeling pathologie in Rotterdam. Het rapport gemaakt door v Z. zegt verder: "Verdacht van diefstal van preparaten. Er is geen aangifte gedaan. Overgeplaatst naar andere afdeling. Door collega beschuldigd. Mocht niet langer werken op pathologische laboratorium. Gedegradeerd naar lagere functie. Lagere loonschaal. Ontslag wegens werkweigering." Op onze vraag om nadere informatie kregen we van de heer Luyendijk van het Zuiderziekenhuis de volgende mededeling:" Er is overleg gepleegd. We hebben een andere positie dan particuliere ondernemingen. Vanuit onze positie bezien kunnen wij U geen nadere informatie betreffende de heer G. verstrekken". Interessant is om te melden dat G. momenteel staat ingeschreven in het register van de Kamer van Koophandel te Nijmegen onder de naam van het eenmansbedrijf FINIS AETERNITAS, een uitvaartonderneming die alles wat je maar wilt voor je kan verzorgen ... Zoals al eerder gezegd heeft G. een steunpunt Weerom opgericht om de gevangenen centen uit hun zakken te kloppen. We hebben de Minister van Justitie Mw Mr W. Sorgdrager, Officier van Justitie te Utrecht Mr G.Th Hofstee, Prof. J.J.J. Tulkens van het Ministerie van Justitie en Drs A.Rook adjunct directeur van het Gevangeniswezen en J.G.A. van den Brand, directeur van het HvB Havenstraat te Amsterdam hierover ingelicht. En we zullen op onze eigen manier zowel de gevangenen als de directeuren van de penitentiaire inrichtingen op de hoogte stellen.

PERIODE 1994-1995

Na vele omzwervingen zijn we eindelijk aanbeland bij de episode uit het leven van Heinrich G. dat hij zijn kampement opslaat bij de Bond van Wetsovertreders (BWO). De periode dat hij het bestuurslidmaatschap heeft vervuld loopt van 26 februari 1994 tot 16 januari 1995. Hij heeft, tezamen uiteraard met zijn handlangers, kans gezien om ons in die periode op de rand van het faillissement te brengen, afgezien van de immateriële schade die hij ons en de gedetineerdenbeweging heeft berokkend. We zullen de gehele periode de revue laten passeren. Let wel, alle uitspraken die wij doen over de heer G. zijn keihard te maken aan de hand van schriftelijke bewijsstukken en ander bewijsmateriaal. We zullen met zorg proberen om onnodige verdachtmakingen te vermijden. Ach, goede wijn behoeft geen (graf)krans .

Hoe begon het allemaal? 26 februari 1994 werd een bondscongres (=algemene ledenvergadering) van de BWO in de Kargadoor te Utrecht gehouden. De opkomst was goed, en er waren ook een aantal (terecht) kritische leden. Tijdens de vergadering bleek voor de aanwezigen duidelijk dat er iets mis was in de gelederen van het bestuur. Maar wat er precies aan de hand was kwam tijdens de vergadering niet boven tafel. Wel werd duidelijk dat door de aanwezige leden hele grote vraagtekens werden gezet bij het financiële beleid in het algemeen en de totaal ontoereikende financiële verantwoording van de interim-penningmeester, v Z., in het bijzonder (De aftredende penningmeester schitterde door afwezigheid, en kon dus ook niet gedéchargeerd worden). Er werden twee nieuwe bestuursleden benoemd, in de hoop om met een schone lei te beginnen. De samenstelling van het gekozen bestuur was: Erik van der Maal, voorzitter, J. v Z., penningmeester, en als bestuursleden H. G., Jan Govers en Tom de Booij. Op 2 maart 1994 was de eerste bestuursvergadering, waar bleek dat door een lid (dat op 26 februari niet herkozen was)

de legitimiteit van het bondscongres werd aangevochten, omdat er zogenaamd mensen gestemd hadden die geen lid zouden zijn. Dit was de eerste daad van de toekomstige coupplegers. De brief werd zgn geschreven door Jan van Welbergen , maar duidelijk was toen al dat de brief was gedicteerd en ingegeven door mensen die al vanaf het begin dat het bestuur aantrad om orde op te zaken te stellen, het nieuwe bestuur het besturen onmogelijk wilden maken. De briefschrijver heeft dit ons later eerlijk opgebiecht.Nu weten we dat dit het prille begin is geweest om drie bestuursleden het functioneren verder onmogelijk te maken, tw Erik van der Maal, Jan Govers en Tom de Booij. Dit waren pottenkijkers die zo snel mogelijk moesten worden geliquideerd. Immers: deze drie wilden het uitdrukkelijke verzoek van het bondscongres tot instelling van een kascommissie, een accountantscontrole en een onderzoekscommissie, daadwerkelijk honoreren. Hetgeen nu niet bepaald strookte met de belangen van de twee andere bestuursleden, v Z. en G. , die met de niet herkozen Van Welbergen en Stevens een "schaduwbestuur" gevormd hadden. Het is achteraf onbegrijpelijk gezien dat we zo naïef zijn geweest om steeds weer uit te gaan van "te goeder trouw". In deze vergadering van 2 maart hebben we de penningmeester v Z. toevertrouwd om het nieuwe bestuur in te laten schrijven in het register van de Kamer van Koophandel. (Later is gebleken dat hij dit niet heeft gedaan) . Het is wel navrant om te weten dat op hetzelfde ogenblik dat je met vereende krachten probeert de BWO weer nieuw leven in te blazen, later blijkt dat de penningmeester tezamen met H. G. door het land toerde om hun privé-zaakjes te regelen (5 dagen na de vergadering van 2 maart neemt J. voor eigen gebruik van de BWO bankgiro een bedrag op van 10.000 gulden!. Zoals we nu weten is de kas toen de penningmeester het beheer erover had leeggeplunderd. Op het moment dat wij de kas weer overnamen was er precies 18 gulden en zeven en negentig cent over! En een gesloten geldkist je waarvan de inhoud nog onbekend ..).De geplande vergaderingen in maart, april,en mei werden uitgesteld of gefrustreerd door het afwezig zijn van de penningmeester die het moment waarop hij de beloofde opening van zaken met betrekking tot de financiën zou geven, op deze wijze steeds voor zich uit wist te schuiven. We weten nu dat de coupplegers druk doende waren een schaduwkabinet te vormen om als het moment daar was een coup te plegen. Dan komt eindelijk de grote dag, woensdag 8 juni 1994 dat er een vergadering zal plaats vinden waar alle bestuursleden, inclusief de penningmeester, aanwezig zullen zijn en waar eindelijk de lang verwachte openheid van zaken zal komen. Wie schetst onze verbazing als J. v Z. en H. G. tezamen, een kwartier te laat, op het kantoor verschijnen en meteen een motie van wantrouwen lanceren tegenover de overige drie bestuursleden. Met de grofste leugens, gestaafd door twee brieven van gevangenen en (ex)gevangenen, beginnen zij te beweren dat zij de kar van de BWO trekken en nog meer schandalige drogredenen. (De twee brieven blijken zij achteraf zelf geregisseerd te hebben ...). Interessant is om te vermelden dat de twee stagiaires die normaal op uitdrukkelijk verzoek van het bestuur bij de vergadering aanwezig te zijn, nu door v Z. waren weggestuurd. Door het gerezen wederzijds wantrouwen had verder vergaderen geen zin en werd unaniem besloten om de gerezen problemen voor de leggen aan een Algemene Ledenvergadering, waar volgens de woorden van v Z. de onderste steen boven zou komen. De datum werd geprikt: 2 juli 1994. Afgesproken werd dat door H. G. de agenda zou worden vastgesteld en dat J. v Z. de kopij voor de extra editie van het BWO Nieuws met de convocatie voor de ALV, zou samenstellen en voor verzending zou zorgen. J. v Z. heeft tijdens de vergadering telefonisch de vergaderruimte gereserveerd in de Kargadoor te Utrecht. Nu te weten dat ze er alleen maar op uit waren om deze vergadering niet door te laten gaan, ze hadden er immers juist geen enkel belang bij nogmaals met een aantal leden te worden geconfronteerd die openheid van zaken zouden eisen. Achteraf bezien zijn we er met zijn drieën volledig ingetuind. Ook werd bepaald dat de verzenddatum van de extra editie BWO Nieuws uiterlijk voor vrijdag 17 juni moest zijn, aangezien anders niet wordt voldaan aan de termijn gesteld in de statuten voor het oproepen van een ALV. Vanaf dat ogenblik hebben J. v Z. en H. G. alles in het werk gesteld om ervoor te zorgen dat de 'deadline' niet zou worden gehaald, zodat voor de grote vakantie geen vergadering kon plaats vinden. Waarom weet hij nu nog steeds niet, maar De Booij begon

achterdocht te krijgen. Zondagochtend 12 juni belde hij Van der Maal op. Hij zegt aan Van der Maal:"Stap in mijn auto, we rijden naar Utrecht en gaan de ledenlijst uit de computer printen" . Een onbestemd voorgevoel maakte zich van hem meester, want v Z. en G. zouden wel eens de ledenbestanden kunnen wissen. Hadden we maar meer geluisterd naar deze onbestemde gevoelens. Zo gezegd zo gedaan. De volgende dag, maandag 13 juni had J. v Z. toegezegd om de financiële bescheiden aan de voorzitter te overleggen. Wie er op kwam dagen laat zich nu makkelijk raden. Geen J. v Z.. Dit was de zoveelste maal dat v Z. zijn toezegging om openheid van zaken te geven niet nakwam. In deze week heeft G. vele telefoongesprekken met de voorzitter gevoerd. Van J. v Z. ontbrak ieder spoor. H. G. heeft Van der Maal medegedeeld dat J. v Z. 16 en 17 juni niet aanwezig kon zijn op het kantoor voor het aanleveren van de kopij. Hijzelf moest dringend voor zaken naar Rotterdam (later bleek om zijn ontslagprocedure bij het Rotterdamse Ziekenhuis aan te vechten) en J. v Z. had een lievelingstante die op sterven lag. We beschikken over keiharde bewijzen dat v Z. en G. alles in het werk hebben gesteld om de tijdige verzending van het extra BWO-Nieuws met de convocatie voor de ALV onmogelijk te maken. Als zij daarin daadwerkelijk geslaagd waren, dan hadden ze immers de legitimiteit van die ALV achteraf kunnen betwisten. Wel is H. G. zijn belofte nagekomen om de agenda voor de ALV samen te stellen. Interessant was wel dat het punt financiën niet op de agenda voorkwam, het agendapunt waar juist alles om draaide. Openheid van zaken betreffende de financiën van de BWO. Maar ja achteraf bekeken is het logisch want de kas was al· bijna leeg geroofd. Als wij op het kantoor komen op donderdag 16 juni zijn onze angstige voorgevoelens uitgekomen. De ledenbestanden waren uit de computer gewist. We slagen er met veel pijn en moeite in om vrijdagavond 17 juni 600 exemplaren van de extra editie van het BWO Nieuws op de post te doen. Dit leidt tot paniek in het kamp van de oplichters. Er moet nu echt iets gaan gebeuren om korte metten te maken met de drie bestuursleden die de zwendelpraktijken boven water willen krijgen. Zelf geven wij op dat moment H. G. nog steeds het voordeel van de twijfel en fixeren ons alleen op J. v Z.. H. gaat zo ver om ons aan te sporen aangifte bij de politie te doen tegen J. v Z., omdat het voor hem nu wel vast staat dat v Z. een oplichter is en er met de kas vandoor is. Hij zegt tegen Van der Maal dat hij dinsdag 21 juni een afspraak heeft gemaakt met de stichting stek . Deze stichting is door J. v Z. in 1993 voor grote bedragen opgelicht. H. wilde wel eens weten wat J. v Z. voor boef was.(Bij nadere informatie bij de stichting stek blijkt dat ze nog nooit hebben gehoord van H. G. , allemaal pure leugens om ons zand in de ogen te strooien. In werkelijkheid waren ze op dat moment samen bezig met het voorbereiden van de coup, hierbij achter de schermen gesteund door de in februari niet-herkozen bestuursleden Stevens en Van Welbergen. We blijven wat betreft G. in onze fase 2 steken: het voordeel van de twijfel! Dan komt de zwarte dag van maandag 20 juni 1994. De dag dat J. v Z. en H. G. de Voorzitter van de BWO Van der Maal hebben uitgeschreven uit het verenigingenregister van de Kamer van Koophandel te Utrecht. Ze behoeven de twee andere op 26 februari gekozen bestuursleden Govers en De Booij niet uit te schrijven, want J. v Z. had immers opzettelijk deze bestuursleden niet ingeschreven in maart 1994, ondanks het feit dat v Z. ons in maart had medegedeeld dat dit geregeld was. J. v Z. hoefde slechts zijn rijbewijs te laten zien en ja hoor de nieuwe voorzitter van de BWO volgens de KvK werd H. G.. Twee niet herkozen bestuursleden bleven gewoon ingeschreven te weten Willem-Jan Stevens en Jan van Welbergen. Zo gemakkelijk gaat dit allemaal in ons kikkerlandje. Met een pennenstreek wordt je als wettig gekozen bestuur weggeschreven. De Kamer van Koophandel gaat uit van TE GOEDER TROUW! Van der Maal belt maandag 20 Juni het kantoor van de BWO op en merkt tot zijn stomme verbazing dat het antwoordapparaat meldt: H. G. voorzitter en J. v Z. penningmeester met de desbetreffende telefoonnummers. Erik van der Maal als voorzitter komt niet meer voor op het bandje. Erik vraagt 's avonds H. G. telefonisch om uitleg. Deze weet glashard te melden dat er iets moest gebeuren aangezien leden van de BWO aangifte hadden gedaan jegens van der Maal wegens smaad en laster, en om nu orde op zaken te stellen hebben ze maar even een kleine bestuurswisseling uitgevoerd. G. zegt ook nog tegen Van der Maal, we hebben dit gedaan om te

zien wat je reactie zou zijn. Duidelijk om Van der Maal te provoceren in de hoop dat hij emotioneel zou reageren. Van belang is het nu om precies na te gaan wat er in die week van maandag 20 juni tot 27 juni precies is gebeurd. Dinsdag 21 juni was er een vergadering van de BONJO met als agendapunt: het vrijwilligersstatuut (o.a. m.b.t het onderwerp oneigenlijk gebruik van subsidiegelden). J. v Z. die namens de BWO aanwezig zou zijn, schitterde door afwezigheid. Woensdag 22 juni komt Van der Maal op het kantoor en heeft een gesprek met G. over de financiën. Jan van Welbergen belt op en krijgt Van der Maal aan de telefoon. H. neemt het gesprek over en zegt: "Erik is hier op bezoek". Kort daarna verlaat H. G. het kantoor. Van der Maal merkt bij het weggaan dat zijn sleutel niet meer in het slot past! Donderdag en vrijdag 23 en 24 juni krijgt Van der Maal van G. te horen dat hij J. v Z. niet vertrouwt en vraagt G. aan Van der Maal wederom om aangifte te doen jegens J. v Z.. Achteraf blijkt dat J. v Z. in die week bij H. G. logeerde. G. was wel bereid om een sommatiebrief te ondertekenen, waarin het bestuur v Z. tot 27 juni alsnog de gelegenheid gaf om met de financiële stukken boven water te komen. H. G. kon dit gemakkelijk doen want wij zijn het bestuur volgens de KvK niet meer en dus heeft de brief volgens H. G. geen enkele waarde. Nog steeds leven we in de veronderstelling dat J. v Z. de grote boef is en dat H. G. een heldenrol speelt en zich opwerpt om J. v Z. op heterdaad te betrappen. De bonafide bestuursleden willen en regelen een bestuursvergadering voor maandag 27 juni 1994 te 16.45 uur. G. belooft aanwezig te zullen zijn en uit ook tegenover ons zijn bezorgdheid over J. v Z.. Door de stichting stek wordt Van der Maal op de hoogte gebracht van het feit dat de deurwaarder maandag 27 juni om 9 uur 's ochtends J. v Z. uit zijn huis komt zetten. Van der Maal hoopt nog spullen van de BWO zoals een computer, een printer, een scanner en natuurlijk de financiële administratie daar aan te treffen. De vogel is gevlogen, een oud TV toestel en nog wat voedsel is alles wat in de woning aanwezig is. Van der Maal en De Booij gaan naar de Kamer van Koophandel om te zien wie er ingeschreven staan. Van der Maal had van een open kampster (Petra) op het kantoor gehoord dat J. v Z. veranderingen had aangebracht in het register, bovendien deelde Petra hem mee:" ze zijn bezig jou eruit te werken".
Het blijkt nu duidelijk dat de "de bende van vier" (G., v Z., Stevens en Van Welbergen) een coup gepleegd hebben. En ons is ook inmiddels duidelijk wat van elke couppleger de achterliggende motieven zijn geweest. De motieven van G. worden wel duidelijk uit dit rapport: zie hiervoor de in het Voorwoord beschreven drie opeenvolgende fasen die een oplichter gebruikt om zijn doel te bereiken. De motieven van v Z. zijn ook duidelijk: via de coup wil hij nog het maximale financiële voordeel voor zichzelf bereiken, waarna hij de aftocht kan blazen, en daarbij zijn medecoupplegers gewetenloos in de steek laat en met de brokken laat zitten. Het motief van Stevens is simpelweg : het voorkomen dat alsnog het financiële wanbeleid van de jaren 1991 tlm 1993 (vooral m.b.t. de computer-aankopen en de zgn. gedeco-giften) aan het licht komt. Begrippen als "kascontrole", "accountantscontrole" en "onderszoekscommissie " zijn schrikbeelden voor hem geworden. Stevens hoopt die schrikbeelden voor eens en altijd kwijt te zijn door de drie bona fide bestuursleden te elimineren. Over Stevens zal een apart rapport geschreven worden. Het motief van Van Welbergen (die in het geheel trouwens een ondergeschikte meelopersrol speelt) was eenvoudig rancune dat hij in februari niet meer als bestuurslid herkozen werd. De Kamer van Koophandel deelt ons mede dat we maar via een kort geding moeten proberen om de zaak weer terug te draaien. Zij stonden machteloos tegenover deze fraude. Wel erkennen ze dat het geen goede zaak is dat op deze wijze bestuursmutaties in het verenigingenregister kunnen plaatsvinden: ze zouden "niet ongelukkig zijn" als dit hiaat in de wetgeving door middel van reparatiewetgeving gedicht wordt. Zelf zijn wij er nog steeds van overtuigd dat de Kamer van Koophandel fout zat bij de v Z. op 20 juni 1994 gepleegde mutatie. Immers: raadpleging van de bij de Kamer van Koophandel gedeponeerde stukken toont duidelijk aan dat v Z. niet bevoegd was en op eigen houtje rechtshandeling namens de BWO te verrichten. Bij het kantoor van de BWO aangekomen zien we dat het slot weer is verwisseld en dat we geen toegang hebben tot ons eigen kantoor. In de tuin vergaderen Van der Maal, Govers en De Booij. H. G. verschijnt niet en zegt later dat hij door J. v Z. was weggelokt. J. had hem gevraagd met

spoed naar het station in Arnhem te gaan om een (ex)gedetineerde te spreken die in moeilijkheden zat. H. zei dat hij niemand aantrof, en het een duidelijk bewijs was dat J. v Z. hem had weggelokt. Hoe kunnen we toch zo stom zijn om elke keer weer in deze leugens te trappen, of althans het voordeel van de twijfel te geven. We staan volslagen machteloos. Niemand gelooft ons meer. Ten einde raad doen we op donderdag 30 juni aangifte bij de politie te Baarn jegens J. v Z. wegens verduistering etc. Dan komt de Algemene Ledenvergadering van 2 juli 1994. J. v Z. had de Kargadoor gebeld dat de ALV niet door zou gaan. De coupplegers hebben een brief op 27 juni 1994 verstuurd, ondertekend door de bende van vier, dat Van der Maal voor het leven was geroyeerd. De brief staat vol met leugens en valse aantijgingen jegens Van der Maal. De Justitie doet niets en de coupplegers kunnen vanuit het BWO kantoor opereren, en hoe ongelooflijk het ook moge zijn de pers gelooft hun ook nog. Niet gehinderd door kennis van zaken denkt men dat registratie bij de Kamer van Koophandel bepaal wie er in een bestuur zitten, zelfs als deze registratie onbevoegd en onrechtmatig gepleegd is ... Ten einde raad probeert De Booij in het weekeinde van 2-3 juli om op persoonlijke titel de coupplegers inclusief de advocaat van het team Maarten Zumpolle ervan te overtuigen dat ze in handen zijn gevallen van een oplichter. We hadden van de zoon van J. v Z. en de stichting Stek.in Amsterdam gehoord wie de ware J. v Z. was. Hij had zelfs bijstandsmoeders opgelicht. Dit soort mensen heeft het steeds gemunt op de zwaksten in onze samenleving. Zijn eigen zoon deelde ons mede dat v Z. al meer dan tien jaar zo aan het werk was, en het verbaasde hem niets dat hij nu bij ons zijn slag geslagen had. H. G. komt zelfs op zondag 3 juli helemaal naar Baarn om met De Booij over de nieuw ontstane situatie te spreken. Hij kan De Booij overtuigen dat ook hij ervan overtuigd is dat J. v Z. een oplichter is en dat hij druk bezig is hem te ontmaskeren. Nu weten we wel beter. In de periode van 3 juli tot 15 augustus zijn G. en v Z. samen opgetrokken en hebben vanuit het BWO kantoor rapporten en brieven geschreven die slechts één doel hadden , namelijk het zwart maken van de drie bestuursleden Van der Maal, Govers en De Booij, alsmede de door hen weggestuurde stagiaires, waarbij ze er niet voor terugdeinsden om de meest laffe leugens en aantijgingen en intimidaties te hanteren. Maandag 4 juli gaan Van der Maal en De Booij naar de advocaat Leijendekker in Wijk bij Duurstede om te vragen of hij een kort geding wil aanspannen bij de rechtbank. Begin augustus komt het bericht dat het kort geding zal plaatsvinden op 7 september 1994. Van de advocaat krijgen we wel een voorschotrekening van bijna 6000 gulden. Onder de dreiging van een kort geding gaat G. zijn tactiek veranderen. Hij is slim genoeg om te beseffen dat de coupplegers juridisch geen poot hebben om op te staan! Via een gevangene in Norgerhaven waar H. G. een goed contact mee had opgebouwd ,wordt een ontmoeting gearrangeerd tussen G. en De Booij in het postiljonhotel bij Arnhem. Er wordt daar een akkoord gesloten, namelijk dat H. op 15 augustus de inschrijving zal wijzigen het wettig gekozen bestuur, met uitzondering van J. v Z., weer in het register van de KvK te Utrecht in te schrijven. Op zo'n manier kan hij een kort geding voorkomen. En op zo'n manier kan hij zich weer tegenover ons geloofwaardig maken. En ja hoor, we geven hem daardoor weer het voordeel van de twijfel, stekeblind als we zijn voor alle aanwijzingen die we in het verleden hebben gehad. Maar het merkwaardige feit doet zich voor dat als iemand uitgaat van goede trouw, kwade trouw bewezen moet worden. Het lukt ons H. G. maandagochtend op het kantoor te Utrecht te verrassen. We belden vanuit een telefooncel een straat verderop en zeiden dat we er aankwamen om de inschrijving door hem te laten verrichten. Hij dacht dat we in Baarn waren en toen we bij het kantoor aankwamen was hij al bezig om weg te gaan, maar ja nu moest hij wel met ons mee om zich geloofwaardig tegenover ons te maken. Zo gezegd zo gedaan: hij heeft ons weer ingeschreven en zijn "kameraad J. v Z." uitgeschreven alsmede de twee andere coupplegers Jan van Welbergen en Willen-Jan Stevens. Woensdag 17 augustus hebben we een BWO bestuursvergadering belegd in Baarn, om vervolgens met de sleutel die G. ons toegezegd had het slot te veranderen en weer intrek te nemen in het kantoor te Utrecht. H. G. komt zonder bericht van verhindering niet opdagen. Van Jan van Welbergen horen we 's-middags dat hij op hetzelfde moment op het station in Utrecht zich heeft moeten verantwoorden tegenover zijn

medecoupplegers, v Z.,Stevens en Van Welbergen. Daar zal een hartig woordje zijn gesproken. Het zou heel interessant zijn als eens precies uitgezocht zou worden wat er toen precies besproken is. Tot nu toe beschikken we over twee totaal verschillende versies. We besluiten het kort geding niet te laten doorgaan als H. G. heeft voldaan aan zijn toezeggingen. De eis in het kort geding, namelijk het ongedaan-maken van de onbevoegde bestuursmutatie van 20 juni, is dan immers al ingewilligd. We geven H. tot donderdag 18 augustus de tijd om alle besluiten genomen tijdens de bestuursvergadering van 17 augustus met zijn handtekening te bekrachtigen. Doet hij dat dan wordt hij weer opgenomen als "volwaardig" bestuurslid. We geven hem voor de zoveelste maal het voordeel van de twijfel! We zijn na de vergadering van 17 augustus 's-middags naar het BWO kantoor gegaan. Van tevoren hebben we zowel de politie te Baarn als Utrecht ingelicht over het feit dat wij weer intrek nemen in het kantoor aan de Sweelinckstraat te Utrecht. Net zitten we aan de koffie of Jan van Welbergen stuift naar binnen onder het roepen van kreten als: :"is hier braak gepleegd" Even later gevolgd door twee agenten van politie. Ze waren telefonisch gewaarschuwd dat er op dit adres een inbraak had plaatsgevonden. Ze zagen al snel dat het loos alarm was. We weten nu pas wat er werkelijk gebeurd is. Net toen we binnenkwamen na het slot te hebben uitgeboord, (we moesten wel omdat H. ons de sleutel niet had gegeven) ging de telefoon. Het bleek Willem-Jan Stevens te zijn. Hij was natuurlijk stomverbaasd ons daar aan te treffen. Hij heeft toen in allerijl H. G. gebeld, die op zijn beurt de politie te Utrecht heeft gebeld met de mededeling dat er in het kantoor aan de Sweelinckstraat was ingebroken. Tevens Jan van Welbergen telefonisch gevraagd om onmiddellijk naar het kantoor te gaan met een taxi om te zien wat daar aan de hand was. Ze hoopten dat we bezig waren met geweld toegang tot het kantoor te forceren. Net te laat want de politie kan geen sporen van braak ontdekken. Dezelfde avond zijn we naar Nijmegen gereden om H. een sleutel te geven van het nieuwe pand en hem te vragen alle stukken te ondertekenen. Dit heeft hij inderdaad gedaan, alsmede een bewijs van ontvangst voor de certificaatsleutel. H. ondertekent o.m. het volgende stuk: aangetekend schrijven waarin W.J Stevens voor de laatste maal gesommeerd wordt om een overzicht te geven van wat hij in de laatste jaren aan computers en aanverwante artikelen op kosten van de BWO had aangeschaft (Deze apparatuur was door Willen-Jan Stevens maar liefst voor een ton verzekerd, zonder dat we daar in het Bestuur iets van wisten). 18 augustus 1994 hebben we een persbericht doen uitgaan dat het kort geding niet doorgaat en dat een onderzoekscommissie zich gaat buigen over de perikelen BWO 1994. Als we tezamen met H. G. op 19 augustus een werkbespreking hebben over wat ons nu te doen staat worden we gebeld vanuit Driebergen. De firma Hoek zei ons dat er nog een rekening voor een huurauto openstond van 9000 gulden. Het bleek dat J. v Z. namens de BWO sinds februari in dure huurauto's door het land heeft gereden. G. zegt glashard dat hij hier niets van wist maar dat hij wel op 17 augustus bij hem thuis gezegd had dat we maar eens moesten informeren bij de firma Hoek te Driebergen. Het was weer de zoveelste leugen. Hij wist al die tijd al dat J. v Z. zonder toestemming van het bestuur in dure huurauto's reed. Zoals we in ons verslag van 13 september al hebben beschreven hebben we een val voor J. v Z. gezet en hem door de politie laten arresteren toen hij zijn huurauto kwam inruilen voor een duurdere wagen. De politie heeft hem nog dezelfde dag laten gaan. Volgens de politie viel het allemaal wel mee, hij zou de hele financiële administratie bij de Reclassering te Den Bosch brengen en de volgende week openheid van zaken aan de politie geven. Die wacht nog steeds op v Z. ... Hij had ook nog fl 16.000 op de rekening staan, en was in staat om alle uitgaven te verantwoorden. We hoorden het bericht van de arrestatie tijdens de bestuursvergadering van 25 augustus (De Booij's zeventigste verjaardag werd in de pauze uitbundig gevierd). We hebben een foto van het Bestuur met feestmutsen op inclusief H. G., een waarlijk unieke opname). G. was op de vergadering gekomen omdat Van der Maal heel slim op de agenda had gezet onder punt 26: declaraties van bestuursleden die nog geld tegoed hebben . ("waar het aas is, daar zullen de gieren zich verzamelen"). Hij diende dan ook prompt een A4tje in met een declaratie van 4000 gulden echter zonder nota's of andere specificaties. Maar voordat we aan punt 26 toekwamen moesten de bestuursleden nog een aantal brieven ondertekenen. Dat J. v Z. er met de kas van

door is, dat de leverancier van de computers , de firma Impulce te Amsterdam aan ons een overzicht moest sturen van wat Stevens allemaal bij hun heeft aangeschaft (nog steeds hebben we dit overzicht niet gekregen, rara hoe zou dat kunnen! Impulce heeft het wel meerdere malen toegezegd!). Ook een brief gericht aan de vroegere penningmeester Ida Janssen-Andeweg om alle financiële bescheiden aan ons te overhandigen uit de vorige jaren en tenslotte ook een brief met het bestuursbesluit om Willem-Jan Stevens als BWO lid voor het leven te royeren. Deze brieven werden unaniem door alle bestuursleden gefiatteerd en ondertekend, dus ook door G.. Inmiddels komen de vele rekeningen binnen, die op rekening van de PTT en de KvK na, allemaal door de stichting Democratisering Gevangeniswezen (DGW) betaald zijn. (totaal ruim f 15.000 gulden). Tevens hebben we besloten om de huur op te zeggen, want de kas was leeg en we konden de huur niet meer betalen. uit de bankafschriften die we hebben mogen ontvangen over het gehele jaar bleek dat door v Z. al dan niet met medeweten van H. G. maar liefst 40.000 gulden was verdwenen. 5 september hebben we het kantoor ontruimd. We vragen wederom aan de OVJ om onze aangifte nu eens werkelijk serieus te willen nemen. 13 september is er weer een bestuursvergadering. G. heeft afgezegd want hij moest worden opgenomen in het ziekenhuis in Nijmegen. Helaas ben ik zo stom geweest om dit bericht niet te verifiëren. Maar ja te goeder trouw, altijd weer hetzelfde liedje. 20 september stuurt G. ons de eerste aanmaning betreffende zijn ingediende declaratie. 26 oktober stuurt H. G. de tweede herinnering. De declaratie moet nog worden verhoogd met een bedrag van f 348,50 zijnde de kosten collect-call van gesprekken met een gevangene in Norgerhaven. Volgens deze gevangene waren dit niet meer dan een paar gesprekken. Ik heb zelf deze man wel twintigmaal met collect-call gebeld maar de kosten waren niet hoger dan 100 gulden! Hij dreigt ons verder dat als we de rekening niet betalen hij ons de rente in rekening zal brengen en alle rechtsmiddelen zal gebruiken. 28 oktober richt G. een schrijven aan de voorzitter vol met vragen waarop hij binnen een week antwoord wil hebben. We zullen U als lezer niet vermoeien met de grootste mogelijke onzin die in de brief staat de ene opstapeling van leugens op de andere. Maar de teneur is duidelijk: verwarring zaaien en tijdrekken. En: "blaming the victim". 11 november 1994 is er weer een bestuursvergadering. Dit keer komt G. wel opdagen. Hij zegt op jacht te zijn geweest om v Z. op te sporen. Hij heeft bij ca 400 adressen in Kasterlee (België) samen met drie andere personen nagegaan of ze iets wisten van de verblijfplaats van v Z.. Hij is het eens met de samenstelling van de onderzoekscommissie. Later blijkt dat hij al eerder een smerige brief had geschreven aan Prof.Tulkens (één van de potentiële leden van de Onderzoekscommissie) waarin hij de schuld van alle ellende aan De Booij en Van der Maal toeschreef. G. heeft een gratis kantoorpand voor de BWO beschikbaar in Amsterdam, maar waar het kantoor zich bevindt zal hij pas zeggen als er meer duidelijkheid komt. Tevens zwaait hij geheimzinnig met een "garantiestelling" voor de BWO van f 50.000,- G. voelt zich door ons aan de kant gezet en vindt dat hij niet goed op de hoogte wordt gehouden. Hij heeft het gevoel dat het bestuur zijn functioneren binnen de BWO niet vertrouwt. Bij de rondvaag geeft hij te kennen dat hij een groep mensen om zich heen heeft verzameld om allerlei zaken in de openbaarheid te brengen zonder hiervan het bestuur in kennis te stellen. Hij stoort zich eraan dat iedereen het altijd over geld heeft. (Deze uitspraak moeten we inlijsten red!). Hierna geeft G. aan" er zo verder geen zin meer in te hebben **".** Ook na herhaaldelijk doorvragen van de Booij komt er over deze uitspraak geen duidelijkheid. Op de Booij's uitdrukkelijke vraag of dit inhoudt dat hij zich terugtrekt uit het BWO bestuur, antwoordt G. ontkennend. De volgende dag komt er een heel boze fax dd 12 november aan de Voorzitter van de BWO met daarin de de grofste verwijten aan iedereen en alles. Met als slotzin" Ik betreur nogmaals deze situatie maar herhaal me niet schuldig daaraan te voelen, de duidelijkheid die zo hard van de daken geschreeuwd is zal er komen. (Ja graag H., dat is nu precies datgene wat wij ook al zo lang nastreven!). Alle zaken zullen openbaar worden en dan zien we wel. Het was echter beter en verstandiger geweest om de afspraak dat we samen door zouden gaan waar te maken, die deur is bij mij steeds open geweest" De fax eindigt nog met: vriendelijke groet. In de fax van 18 november wordt deze groet weggelaten. Een door G. op 22 november gestuurde fax toont aan

dat zijn stemming er niet beter op geworden is! " Chaos binnen de BWO als gevolg van wanbeleid, ruzie en nepotisme in combinatie met ongemotiveerde beschuldigingen en gedragingen...". Over de declaratie heeft hij nog een baanbrekend gezichtspunt:
" ik heb de " bewijzen" van de juistheid van die declaraties in originele vorm. Ik heb niet de plicht je die te geven. Op het moment van betaling kun je die zaken als kwitering van mij in ontvangst nemen .. " Hij gaat verder met "Er bereiken mij geluiden dat men voornemens is een faillissement van de BWO aan te vragen, ik zal dit indien nodig ondersteunen met mijn declaratie". Dan pleegt G. weer een coup, nu met de pers. De NOS teletekst van 29 december 1994: " het op duistere manier verdwijnen van 50.000 aan subsidiegeld heeft geleid tot het uiteenvallen van het bestuur van de BWO. sommige bestuursleden van de "boevenvakbond" hebben al een nieuwe bond opgericht die onberispelijk gaat functioneren. De (afgetreden) voorzitter (red.H. G.) erkent dat het er financieel behoorlijk ongecontroleerd aan toegaat binnen de wetsovertreders. De reclassering had de bond subsidie gegeven om de leefomstandigheden van gedetineerden te v~rbeteren en morele steun te geven aan ex-gedetineerden. Niemand weet waar het geld is gebleven". Navraag bij het ANP levert op dat dit bericht van G. afkomstig is ... Weer het zelfde grondmotief. De oplichters worden door de pers geloofd en de mensen die uitgaan van te goeder trouw niet. Op 31 december 1994 krijgt G. een fax met 20 vragen die er simpel op neerkomen dat het spel uit is en we hem volledig door hebben. We willen antwoord krijgen op deze vragen op de bestuursvergadering van 11 januari 1995. De vragen zouden een goede officier van justitie niet hebben misstaan. Als reactie hierop komt nog een fax gevolgd door een aangetekend schrijven, niet aan het adres van het bestuur van de BWO die de vragen namens de vier overige leden van het bestuur had gesteld maar aan Van der Maal op persoonlijke titel. De fax begint met de veel zeggende zin: "De uitnodiging " wilt u plaatsnemen in de beklaagdenbank van het Erik van der Maal tribunaal " Omdat de brief aan Erik van der Maal persoonlijk is gericht doet de inhoud hier niet terzake en zullen wij U niet vermoeien met de scheldkannonade aan het adres van Erik van der Maal. 11 januari 1995 hebben we onze vergadering in Utrecht, zoals verwacht geen H. G. en ook geen bericht van verhindering. Van der Maal krijgt weer een persoonlijke brief van H. G. op dezelfde dag:" De ondergang van de Bond van Wetsovertreders? Hoe kon het zover komen? Het antwoord op deze vraag is simpel te geven, de voorzitter van de Bond van Wetsovertreders heeft zich schuldig gemaakt aan onverbloemd wanbeleid, solistisch optreden en ijdeltuiterij etc. etc." 16 januari horen we van de BONJO secretaris dat H. G. bezig is zijn steunpunt Weerom aan te prijzen. "Op no-nonsens manier willen wij ons inzetten voor deze doelgroep en weten ons inmiddels gesteund door een snel groeiend aantal leden. Ook binnen de wereld van de advocatuur hebben we steun gekregen. Wij verzoeken dan ook om aansluiting binnen het BONJO overleg. Wij nemen aan dat dit uw steun zal hebben en willen op voorhand de afspraak met u maken dat de BWO aangelegenheden niet op de agenda komen ... In eerste instantie zullen de bijeenkomsten bijgewoond worden door H.G.". 16 januari krijgt het BWO bestuur een brief van G. met het bericht dat hij geen deel meer wil uitmaken van het bestuur .. Op 16 januari schrijft hij ook nog een persoonlijke brief aan Van der Maal met de mededeling: "De BWO bestaat niet meer enkel nog in jouw gedachtengang, de BWO is onder jouw voorzitterschap verworden tot de puinhoop die het nu is". 18 januari wil G. een aanklacht indienen tegen Van der Maal omdat hij de post niet wil ontvangen ... Van der Maal wacht nog steeds op de aanklacht. 19 januari 1995 stuurt de Booij namens het bestuur G. een brief waarin wordt bevestigd dat hij zijn bestuurslidmaatschap heeft opgezegd. Met de mededeling dat hij volgens de statutaire opzegtermijn van drie maanden op 16 april a.s. zal worden uitgeschreven bij de Kamer van Koophandel. We hebben hem ook medegedeeld dat wij over keiharde bewijzen beschikken waaruit blijkt dat hij al geruime tijd voor 20 juni 1994 (de coupdatum) op de hoogte was van de malversaties door v Z. en dus ook mede-aansprakelijk gesteld zal worden voor de aangerichte schade. 25 januari 1995 ontvangt De Booij van de Officier van Justitie te Utrecht Mr G.Th Hofstee een interessante brief waarin ook de namen van G. en v Z. worden genoemd. (opvallend is wel dat de OVJ de brief aan De Booij persoonlijk adresseert en niet aan De Booij

als bestuurslid van de BWO). "v Z. verklaarde als penningmeester van de Bond noodzakelijke betalingen te hebben gedaan en tevens de financiële administratie onder zich genomen te hebben. Hij heeft de afspraak gemaakt deze ter inzage aan de politie te overleggen. Inmiddels is duidelijk geworden dat v Z. zich niet aan de afspraken heeft gehouden; de administratie is niet aan de politie ter inzage gegeven en zijn afspraken met de Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen heeft hij niet nagekomen" "Een mogelijke strafvervolging hangt mijns inziens in het bijzonder af van het antwoord op de vraag in hoeverre v Z. gelden niet ten behoeve van de Bond heeft aangewend". In antwoord hierop zouden we willen verwijzen naar het rapport van de Booij "200 dagen bestuurslid BWO" en talloze brieven en documenten die we aan de OVJ hebben verstuurd. G. komt ook nog even in beeld bij de OVJ in zijn schrijven aan De Booij: "Voorts deel ik U nog mee dat ik brieven heb ontvangen van de heer H.G. ook blijkens het laatste uittreksel van de Kamer van Koophandel nog bestuurslid van de Bond van Wetsovertreders , waarin deze meedeelt niet gekend te zijn in het doen van aangifte door U en de heer van der Maal. Hij steunt deze aangifte niet onvoorwaardelijk en is van mening dat er wellicht iets fout is gegaan maar dat dit eerst goed zou moeten worden uitgezocht" (Na het lezen van dit rapport is het ongelooflijk dat de Officier van Justitie zulke zinnen durft op te schrijven. We gaan in dit rapport niet ons kruit verschieten, want binnenkort wordt er een speciaal rapport vervaardigd door de Werkgroep Openbaar Ministerie van de stichting Democratisering Gevangeniswezen over het beleid gevoerd door het OM in deze BWO zaak. De enige verklaring lijkt te zijn dat ook de OvJ wèl geloof hecht aan de mooie praatjes van een notoire oplichter, terwijl de bon a fide bestuursleden niet geloofd worden). Op 2 februari 1995 wordt door de BWO bij de politie aangifte jegens G. gedaan wegens verduistering van goederen toebehorende aan de BWO (computer etc).Tevens hebben we hem nogmaals gesommeerd alle spullen terug te geven. Deze brief hebben wij op 2 februari gefaxt en op 3 februari aangetekend verstuurd. Deze brief is door G. geweigerd op 7 februari en op 9 februari weer bij ons teruggekomen. Hiermee zijn aan het eind gekomen van de rapportage over de gedragingen van H. G.. Aangezien wij steeds weer merken dat veel mensen, blijkbaar uit angst voor G., nogal terughoudend zijn met informatie over hem, kunnen wij rustig constateren dat bovenstaande slechts een kleine greep is uit het repertoire waarmee deze oplichter zich de afgelopen jaren verrijkt heeft.

SLOTWOORD

Welke les kunnen we hieruit trekken? Waar ligt de oorzaak dat deze dingen anno 1995 nog steeds kunnen gebeuren? Niet bij G. en v Z.. Dat zijn slechts de gieren die op het aas afkomen, maar waarom krijgen zij steeds weer de kans om hun slag te slaan? Al dan niet met steun van figuren als Stevens en Van Welbergen? Waarom trapt iedereen er altijd weer in? Net als een virus, het past zich aan bij de gewijzigde omstandigheden en wordt resistent tegen de bestrijdingsmiddelen. Het elimineren van G. en v Z. heeft geen zin, want dan steekt het duizendkoppige monster van de 'List en Bedrog' toch weer de kop op .. Nee het gaat om het klimaat waarin deze mensen van "te kwader trouw" zich als een vis in het water voelen bij de mensen die uitgaan van "te goeder trouw".

Waar ligt de oorzaak dan? Door de verregaande bureaucratisering en ontmenselijking van onze geautomatiseerde samenleving, waar iedereen zich verschuilt achter wetten, reglementen etc . Dezelfde wetten en reglementen die mensen als v Z. en G. voor hun praktijken gebruiken.

We krijgen zo een koekje van eigen deeg! In ons geval zijn duidelijk drie instanties aan te wijzen die hebben bijgedragen tot het praktische bankroet van de BWO:

1. De Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen heeft in de jaren '91,'92,'93,'94 klakkeloos subsidie verleend aan de BWO zonder enige controle uit te oefenen. (de laatste penningmeester-décharge, heeft plaatsgevonden in 1991!). Een krantenbericht vanuit De Haag op 31-8 1994: "Ook heeft de rekenkamer bijzondere aandacht besteed aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik van diverse overheidsregelingen. De gang van zaken rond de reclasseringsregeling, de rechtshulp en de griffierechten bij het Ministerie van Justitie deugt niet".

2. De Kamer van Koophandel te Utrecht die ondanks het feit dat ze op 27 juni 1994 wisten van de onbevoegde inschrijving van J. v Z. geen poot heeft uitgestoken om ons te helpen, we moesten maar naar de rechter stappen. Zelfs de directeur van de Vereniging van Kamers van Koophandel en Fabrieken in Nederland de heer Ir A.J.Kranendonk verwees, ons terug naar de Heer J.L.J. Moerland Hoofd Afd. Handelsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Utrecht en Omstreken. Anno 1995 is het mogelijk om met een rijbewijsje (voor een uitkering moet je of een ID kaart of een paspoort bezitten en geldt een rijbewijs niet) een heel wettig gekozen bestuur te elimineren en te vervangen door een stelletje oplichters. Terwijl bij de Kamer van Koophandel geregistreerd staat dat de vertegenwoordigheidsbevoegdheid door de BWO uitgeoefend wordt door de voorzitter tezamen met een of meer andere bestuursleden.
3. De grootste schuldige van allen is het OPENBAAR MINISTERIE. De eerste twee genoemde instanties kunnen zich nog verschuilen achter de principes van het BW : TE GOEDER TROUW. Het openbaar ministerie moet uitgaan van kwader trouw tot het tegendeel is bewezen. Het is daarom des te onbegrijpelijker dat ze steeds geloof hebben gehecht aan alle mooie verhaaltjes. Talloze brieven, financiële stukken hebben we het O.M. overlegd. Resultaat: nul komma nul,. Alleen tot gevolg hebbend dat wij nog dieper dan nodig in de put ~ijn gekomen en door niemand meer au sérieux worden genomen en dat v Z. eq G. weer rustig aan de gang kunnen blijven gaan, gesterkt door hun POSITIEVE ervaringen met het Openbaar Ministerie! Wij zullen als BWO ten strijde blijven trekken tegen deze bureaucratische moloch, die de zwakken van onze samenleving, zoals nabestaanden, zieken en (ex)gevangenen, dreigt te verpletteren en waarbij het goedwillende vrijwilligersorganisaties belet wordt om op een behoorlijke wijze hun doelstellingen te verwezenlijken.
Het Bestuur van de Bond van Wetsovertreders, 19 februari 1995.

Dit rapport onder embargo toegestuurd aan de volgende personen. Ter controle dat de embargo zou worden nageleefd heb ik onderaan de pagina het cijfer dat overeenkwam met het nummer van de hierna volgende lijst bij de desbetreffende persoon omcirkeld. Zo ook in mijn exemplaar het cijfer van de pagina 2 omcirkeld..

1 Voorzitter van de BWO,coördinator K & S, E.J. van der Maal
2. Bestuurslid BWO, coördinator DGW, Dr. T. de Booij
3. Bestuurslid BWO, secretaris DGW, J. Govers
4. Bestuurslid BWO, S. Speets
5. Bestuurslid BWO, J. Wutun
6. Voorzitter DGW, Joost van Steenis
7. Directeur Kabinet der Koningin, F.E.R. Rhodius
8. Minister van Justitie, Mw Mr W. Sorgdrager
9. Officier van Justitie, Mr G.Th Hofstee
10.Brigadier van Politie te Baarn, A.J. Herms
11.Voorzitter Prison Reform International Nederland,Prof.J.J.J. Tulkens
12.Directeur uitvaartcentrum, A.W. Boxtart
13.Directeur Uitvaartcentrum, F.H.J. Spijkerman
14.Mevrouw Heukensfeldt-Jansen
15.Onderzoekscommissie Perikelen BWO 1994 t.a.v vz Drs Y. Baudoin

Zondag 19 februari 1995 Brief Aan de Directeur van het Kabinet der Koningin De Heer F.E.R. Rhodius
Beste Felix, 1 augustus 1994 heb ik je een exemplaar gestuurd van ons blad BWO Nieuws (Bond van Wetsovertreders,waarvan ik bestuurslid ben).Ik had toen niet kunnen weten wat voor ellende, verdriet maar vooral veel ervaring ik sindsdien heb opgedaan betreffende een soort van criminaliteit waar ik mee ben geconfronteerd. Door deze ervaring heb ik een

werkhypothese ontwikkeld: "deze soort van misdaad brengt meer materiële en immateriële schade met zich mee voor onze Nederlandse samenleving dan de zgn georganiseerde criminaliteit, waar de kranten bol van staan (IRT affaire etc)". In een rapport dat ik je hierbij toestuur getiteld :"Waar het aas is, daar zullen de gieren zich verzamelen" hebben we getracht deze werkhypothese aannemelijk te maken. Binnenkort komt ook nog een rapport gereed dat over het beleid van het Openbaar Ministerie gaat. Wanneer je de tijd hebt om deze rapporten te lezen, dan zal je je niet aan de indruk kunnen onttrekken dat er iets mis is gegaan toen het Openbaar Ministerie onze zaak onder ogen kreeg. Tevens is ons gebleken dat anno 1995 met het vertonen van een rijbewijs iemand in staat is om een geheel bestuur uit het verenigingenregister van de Kamer van Koophandel uit te schrijven en zijn handlangers vervolgens in te schrijven. Dan moet je als slachtoffer maar via een kort geding proberen om de zaak weer recht te zetten. Notaris Windhorst te Baarn viel gewoon van zijn stoel toen ik hem dit alles vertelde. "Wat doe ik hier dan eigenlijk? Ik ben de hele dag bezig met het passeren van akten en rechtspersonen in te schrijven in het register van de Kamer van Koophandel!"
Deze wettelijke mogelijkheden vormen een ideale voedingsbodem voor de oplichters zoals v Z. en G. , waarmee wij de eer hebben gehad om mee kennis te mogen maken. We hebben een topje van de ijsberg gezien. Waarom is dit zo weinig gemeengoed, simpelweg doordat de slachtoffers zich doodschamen omdat ze op zo'n verschrikkelijke manier bedrogen zijn. Bovendien zijn ze vaak bang voor de bedreigingen van de daders. Waarvan ook bij ons frappante staaltjes bekend zijn. De mensen hebben het daarbij gemunt op de zwakken van onze samenleving: zoals (ex)gevangenen, nabestaanden, bijstandsmoeders en patiënten. Mijn schip is in ieder geval te pletter gelopen tegen een ijsberg die boven water niet zichtbaar is. Ik dacht dat ik in mijn zeventig jaar dat ik op deze planeet mag rondwandelen wel het een en ander heb mogen meemaken: van het veilige Aerdenhout naar het concentratiekamp , Amersfoort onder Kötella; van de Andes en Himalaya toppen tot in de cellen van de Huizen van Bewaring; van de arrestatie van Menten met de B.S.Groep de Jong Schouwenburg in Aerdenhout in 1945 tot het zetten van de val voor v Z. in Driebergen op 25 augustus 1994 (mijn 70ste verjaardag!). Achteraf bezien heb ik wel heel veel geleerd (wel ben ik 15.000 gulden er bij ingestonken, met de door mij in het leven geroepen stichting Democratisering Gevangeniswezen hebben we de onbetaalde rekeningen voor de Bond van Wetsovertreders betaald om daarmee de Bond van het faillissement te redden) en beschouw het ook mijn taak om mijn omgeving te waarschuwen voor deze soort bedriegers en hun wijze van opereren . Maar vooral struktureel zal er iets moeten veranderen om deze misdaad aan te pakken. In onze wetgeving staat het belangrijke artikel 118 van het BW tweede boek dat gaat over de GOEDE TROUW. Door de wetgever is een apparaat in het leven geroepen dat diegene op moet sporen en vervolgen die deze gouden regel aan zijn laars lapt. (Art 27 eerste lid van Wetboek van Strafvordering: iemand die als verdachte wordt aangemerkt als redelijke vermoedens van schuld jegens hem bestaat). Je kunt mensen als v Z. en G. beschouwen als een soort virus dat alleen maar een ziek lichaam kan aantasten. Hoe meer je de symptomen van dit virus bestrijdt des te resistenter het virus wordt. Men moet kijken naar de oorzaak waarom dit virus zo welig kan tieren. In ons rapport geven we drie instanties aan die in onze zaak ernstig hebben gefaald. Het is een hele mond vol , maar de reden dat ik je dit alles schrijf is gelegen in het feit dat ik heel graag over deze zaken met Hare Majesteit en Prins Claus van gedachten zou willen wisselen. Immers op de autoloze zondag van 4 november 1973 ben ik met mijn fietsje gereden naar Kasteel Drakesteyn in Baarn om gevolg te geven aan de uitnodiging die Prinses Beatrix mij heeft doen toekomen om met haar en Prins Claus onder zes ogen van gedachten te wisselen over mijn acties tegen de burgemeester van Baarn Mr J van Haeringen. Hare Koninklijke Hoogheid heeft mij toen gevraagd waarom ik deze acties uitvoerde. Ik heb haar toen uitgelegd dat ik van mening was dat de Trias Politica niet goed meer functioneert. In 1973 heeft namelijk de gemeentearts van Baarn een geneeskundige verklaring afgegeven (zie bijlage) waarmee de burgemeester van Baarn de politie bevolen heeft om een inwoner van Baarn op te sluiten in krankzinnigengesticht Zon en Schild te Amersfoort. In deze geneeskundige verklaring staat een

vraag: "welke feiten en verschijnselen op grond waarvan u oordeelt dat patiënt in zijn(haar) geestvermogens gestoord is, zijn door uzelf waargenomen". Door de gemeentearts is ingevuld als antwoord: GEEN. Ik heb toen aan Prinses Beatrix en Prins Claus gezegd dat ik onmiddellijk met mijn acties stop wanneer de inwoner van Baarn eerherstel krijgt. In 1974 is dit inderdaad door de burgemeester gegeven. Kort daarna hebben de burgemeester, de gemeentearts en de directeur van de sociale dienst zich uit het openbare leven teruggetrokken. Zo daalde de rust weer neer in het groene Baarn. Nu ruim 20 jaar later word ik weer geconfronteerd met het slecht functioneren van de Trias Politica. Waarom ben ik zo arrogant om mij op te dringen door je voor te stellen om dit gesprek aan Hare Majesteit. Zonder enige overdrijving kan ik wel stellen dat er niet veel mensen uit het blauwe boekje rondlopen die zo'n merkwaardige positie hebben dan ik in deze maatschappij. Ik kan me namelijk vrijelijk bewegen door vrijwel alle geledingen van het Nederlandse volk, van het woonwagenkamp in Baarn (waar ik een psychotische schizofrene patiënt bezig ben op een dusdanige wijze te begeleiden dat hij betrekkelijk normaal in deze maatschappij kan functioneren), het geven van juridisch advies in de gevangenissen, het geven van golfles voor nonnen en paters in het kloosterbejaarden oord in Boxtel, geven van golfclinics voor de captains of industry en hoge ambtenaren, dokters, notarissen etc. Daarnaast ben ik voorzitter van een ex-gedetineerden Voorlichtingsprojekt Kriminaliteit en Strafrecht dat het publiek nu eens op een andere wijze (dan door de media gebeurt) wil voorlichten over de problematiek van misdaad en straf. Als een autoriteit die geen autoriteit is, geheel onafhankelijk zonder achterban, of werkgever. Dat het een eenzame strijd is weet ik maar al te goed, dat ik mijn doel niet zal bereiken weet ik ook, maar als ik een glimlach van een gevangene of non kan ontlokken geeft mij dat weer genoeg energie om door te gaan. Helaas heb ik bij de 270 golfprofessionals geen lach, laat staan stil applaus, kunnen ontlokken , reden waarom ik per 1 januari jl mijn lidmaatschap bij de NPGA heb opgezegd. De golfsport is nog steeds toebedacht aan een klein deel van de Nederlandse samenleving. Er is zelfs een golfclub in het midden van het land waar men nog lid van kan worden, maar men moet dan wel de nodige dukaten meebrengen. Onbereikbaar voor de doorsnee Nederlander. Een lid van een Bestuursorgaan van de NGF: "Tom jij wil iedereen laten golfen, laat ze toch schaatsen!" In mijn brief van 1 augustus heb ik je beloofd om je verslag over mijn bevindingen tijdens de door mij verloren golfoorlog toe te sturen. Door alle verwikkelingen met de Bond van Wetsovertreders ben ik er nog niet aan toe gekomen, maar "wat in het vat zit verzuurt niet". Nu Felix, het spijt me om je met deze trieste zaak lastig te vallen, maar mijn strijdlust is door de ervaringen van het laatste jaar behoorlijk aangewakkerd. uit het verleden is wel gebleken dat wanneer men weer blijft zwijgen en over gaat tot de orde van de dag, ik het er niet bij zal laten zitten. Met de hartelijke groeten Tom de Booij.

Zondag 19 februari 1995 Brief Aan de Minister van Justitie Mw Mr W. Sorgdrager

Excellentie, Namens het Bestuur van de Bond van Wetsovertreders zend ik U hierbij een rapport getiteld: "Waar het aas is, daar zullen de gieren zich verzamelen"**.** Het gaat over de malafide praktijken van een ex-bestuurslid van de Bond van Wetsovertreders, H. G.. De reden dat wij U dit rapport ter hand stellen is gelegen in het feit dat genoemde H. G. ongestraft door gaat met zijn oplichterspraktijken en wel in de onder uw verantwoording staande penitentiaire inrichtingen. Door middel van een door hem opgericht "steunpunt Weerom" is hij namelijk weer bezig om gedetineerden en ex-gedetineerden onder valse voorwendsels geld uit de zak te kloppen. Vorige week hebben wij hierover telefonisch ingelicht: Prof. J.J.J.Tulkens, J.G.A. van den Brand, directeur HvB Havenstraat Amsterdam en Drs A.Rook, adjunct directeur DJG. Wij hebben ons na het schrijven van het rapport nogmaals in verbinding gesteld met Prof. Tulkens en hem gevraagd wat wij met dit rapport moeten doen. Het leek hem ook een goed idee om dit rapport aan U toe te sturen, alsmede aan de Officier van Justitie te Utrecht Mr G.Th Hofstee, die onze zaak in behandeling heeft. Wij voelden ons daarbij gesterkt door Uw uitspraken in het parlement. Ook Uw uitspraken, gedaan bij de start nieuwbouw van het Gerechtsgebouw te Alkmaar, waren voor ons zeer stimulerend:

"Feit blijft dat naast kwaliteit van het werk ook de presentatie een factor van betekenis is bij de

acceptatie van het uiteindelijk 'product' (...). Rechtspraak vervult een belangrijke maatschappelijke functie ... ".
Beter dan dit , had U onze gevoelens niet kunnen verwoorden. Wij hopen ten zeerste dat U Uw strijd tegen de moloch van bureaucratisering en veerontmenselijking kan blijven voortzetten. Op de steun, die wij als Bond van Wetsovertreders (BWO) kunnen bijdragen in deze strijd, kunt U rekenen. Inmiddels verblijven wij met de gevoelens van de meeste hoogachting
Namens het Bestuur van de Bond van Wetsovertreders Dr T. de Booij, lid van het dagelijks bestuur

Zondag 19 februari 1995 Brief aan de Onderzoekscommissie t.a.v de voorzitter drs Y. Baudoin

Geachte Commissie, Hierbij heb ik de eer U een rapport te overleggen betreffende H. G.. Tevens doe ik U afschriften toekomen van een tweetal brieven gericht, aan de Officier van Justitie te Utrecht Mr G.Th Hofstee en aan de Minister van Justitie Mw Mr W. Sorgdrager. Zoals ik U al in mijn schrijven dd 14 februari heb voorgesteld om het rapport betreffende H. G. mondeling toe te lichten, heb ik deze vraag ook nog eens telefonisch herhaald op 16 februari jl aan Uw voorzitter. Uw Voorzitter vond het een goed idee als ik het rapport over G. mondeling voor Uw commissie zou toelichten. Tevens deelde Uw voorzitter mij mede dat hopelijk september 1995 uw onderzoek zal zijn afgerond. Namens mijn mede-bestuursleden zou ik U de volgende vraag willen voorleggen. Zou het misschien mogelijk zijn indien U aan de NFR de suggestie doet om de subsidie van f 40.000 gulden over het jaar 1995 aan de BWO alsnog toe te kennen? De subsidie over het jaar 1996 echter te laten afhangen van het eindrapport van de onderzoekscommissie. De reden waarom wij dit verzoek aan U voorleggen is tweeledig: Ten eerste het feit dat momenteel G. en zijn handlangers druk bezig zijn om met hun steunpunt "Weerom" veel gevangenen en ex-gevangenen voor hun karretje te spannen en geld uit de zakken te kloppen. Informatie die Van der Maal heeft ontvangen van de Gedeco van Norgerhaven wijst erop dat G. zeer actief is en toegang vraagt tot vele penitentiaire inrichtingen, zoals die in Zutphen en Leeuwarden. Hij gebruikt hierbij zijn contacten die hij tijdens zijn BWO tijd heeft opgebouwd. Ten tweede is het essentieel voor het voortbestaan van de BWO dat er geen hiaat van een jaar valt in de activiteiten. Telefonisch heb ik Prof. Tulkens, J.G.A. van de Brand directeur HvB. Havenstraat Amsterdam alsmede alsmede Drs A.Rook adj directeur DJG gewaarschuwd voor G., en zoals U uit de afschriften ziet ook schriftelijk aan de Minister van Justitie (op aanraden van Prof Tulkens) en de OVJ te Utrecht Mr Hofstee. Meer kunnen we momenteel niet doen. Wanneer we subsidie voor dit jaar zouden mogen ontvangen, zouden we in staat zijn door middel van het het uitgeven van een BWO nieuws de ex-gevangenen en vrijwilligersorganisaties en penitentiaire inrichtingen te waarschuwen voor de activiteiten van G.. Het is een hele trieste zaak dat mensen als v Z.,G. en stevens nog in staat zijn om hun malafide praktijken voort te zetten en er dagelijks op uit zijn om vrijwilligersorganisaties aan de rand van de afgrond te brengen. G. verspreidt zelfs het gerucht dat wij faillissement hebben aangevraagd en dat hij met zijn door ons betwiste declaratie van 4000 gulden die hij zegt te goed te hebben van de BWO graag zijn medewerking daarbij wil verlenen! Inmiddels met de vriendelijke groeten Namens het Bestuur van de BWO Dr T. de Booij

Vrijdag 24 februari Brief aan de Kantonrechter van Amersfoort De Edelachtbare Vrouwe Mr H.H. Bloem

Edelachtbare Vrouwe, Hierbij doe ik U een afschrift toekomen van mijn schrijven dd 23 februari 1995 aan Mw A. Willems van de Gemeente Baarn, betreffende de terechtzitting van 22 februari jl. 14.50 uur (EJ VERZ 94-1454) van het kantongerecht te Amersfoort. Als bijlage stuur ik U nog wat meer informatie betreffende de vorige door mij behandelde gevallen, aangezien. U tijdens de zitting geïnteresseerd vroeg naar mijn motieven en achtergronden. Tevens gaf U de wens te kennen om nog eens met mij van gedachten te wisselen. Zelf zou ik dit bijzonder op prijs stellen. U kent men adres, telefoon nummer en fax nr zodat U maar een seintje behoeft te geven en ik sta zo op de stoep van Uw kantongerecht. Momenteel ben ik met een Werkgroep Openbaar Ministerie, uitgaande van een door mij in het leven geroepen stichting Democratisering

Gevangeniswezen, bezig na te gaan hoe het beleid van het Openbaar Ministerie is in bepaalde gevallen van witteboordencriminaliteit. Wij hebben een werkhypothese opgesteld, die we willen toetsen aan de werkelijkheid : "deze soort van misdaad brengt meer materiële en immateriële schade met zich mee voor onze Nederlandse samenleving dan de zgn georganiseerde criminaliteit, waar de kranten bol van staan (IRT affaire)" Als bestuurslid van de Bond van Wetsovertreders hebben we twee rasoplichters in ons Bestuur gehad die ons voor een ton hebben opgelicht en zelfs kans hebben gezien om ons (drie bestuursleden) uit te schrijven uit het verenigingenregister van de KvK te Utrecht en het bureau van de BWO voor enkele maanden bezet gehouden. Ze blijken een strafblad te hebben dat het hele WvS vrijwel omvat. Ondanks dit alles heeft het OM geen poot uit gestoken en is door hun beleid de schade nog groter geworden dan zij al was. Alle informatie betreffende deze zaak hebben we in een lijvig rapport neergelegd en verstuurd aan de Minister van Justitie Mw Mr W.Sorgdrager, Prof. J.J.J. Tulkens en de behandelende Officier van Justitie te Utrecht Mr G.Th Hofstee. Waar wij vooral de aandacht op willen vestigen is dat door het falen van het OM het goede functioneren van de Trias Politica onder druk komt te staan. Het was zo overduidelijk hoe tijdens het IRT debat in de Tweede Kamer vorig jaar de relatie tussen het OM en de Minister van Justitie in het geding was. Wie is nu voor verantwoordelijk voor wie en wat.In afwachting op Uw eventuele uitnodiging voor een gesprek, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting Uw Dw Tom de Booij

Vrijdag 3 maart. Brief van de Directeur van het Kabinet der Koningin De Heer F.E.R. Rhodius Hartelijk dank voor je interessante brief van 19 februari jl. die ik heb voorgelegd aan Hare Majesteit de Koningin. De Koningin dankt je voor de informatie waarvan zij met belangstelling heeft kennisgenomen.

Tot mijn spijt kan de Koningin je i.v.m. haar vele afspraken niet voor een apart gesprek ontvangen. Ik wens je veel succes met je vele activiteiten. Hartelijke groeten Felix

Vrijdag 3 maart Brief van Yvo Baudoin, voorzitter van de Commissie van Onderzoek BWO

Beste Tom, In reactie op je brief van 19 februari jl. het volgende. Al eerder en ook nu stuur je me informatie toe over G.. Een substantieel deel daarvan gaat over zijn (mogelijk) strafrechtelijk verleden. Dat is geen onderwerp voor onze commissie. !k heb er problemen mee dat je het strafrechtelijk verleden van G. in het geding brengt. Ik zie het dan ook niet zitten mee te werken aan verdere verspreiding van je rapport, d.w.z. naar de andere commissie-leden toe. Je aanduidingen met "vertrouwelijk en "onder embargo" neem ik dus ook in deze zin letterlijk. Persoonlijk krijg ik, met name uit je rapport, de indruk dat je je laat meeslepen in een oorlog, die steeds meer middelen rechtvaardigt. En persoonlijk denk ik, dat de BWO door die middelen in het geding te brengen ongewild het risico loopt zichzelf te disqualificeren. Het aan de schandpaal nagelen van je tegenstanders lijkt me ook op gespannen voet te staan met de opdracht van de BWO aan onze commissie. Consistent met het verlenen van die opdracht zou het zijn je te onthouden van publieke oordelen en veroordelingen, totdat de commissie heeft gerapporteerd. pat hoeft het BWO-bestuur natuurlijk niet te verhinderen ondertussen al die (zakelijk gerichte) maatregelen te nemen die erop gericht zijn de positie van de BWO veilig te stellen en voorzover nog mogelijk te herstellen. Over subsidie uit het vrijwilligersbudget. Je kent onze brief van 15-12-94 aan de CTLV, die helaas niet heeft mogen baten. Als jullie of wij het nu nóg eens willen proberen, moet je - denk ik - ook met iets nieuws komen: een andere invalshoek bijvoorbeeld. De invalshoek van de voor 1995 ingediende begroting is in ieder geval niet meer van toepassing; alleen al omdat er geen kantoor meer is. je zou nu een nieuwe begroting van concrete activiteiten als invalshoek kunnen kiezen, waarbij je daaraan dan bijvoorbeeld de suggestie koppelt dat de CTLV op voorschotbasis financiert voor periodes van b.V. telkens 3 maanden. Na afloop van iedere periode verrekent de BWO de gemaakte kosten onder overlegf1g van bonnen e.d. met het ontvangen voorschot en ontvangt een nieuw voorschot voor de aanliggende periode. Je biedt de CTLV dan op tweeërlei wijze redelijke zekerheid: gelden worden besteed aan welomschreven activiteiten t.b.v. de doelgroep; en er is sprake van een vrij nauwe controle op de besteding. Dit

alles bij wijze van overgangsregiem voor 1995. Mij lijkt, dat jullie iets dergelijks het best zelf zouden, kunnen voorstellen. Met vriendelijke groet, Yvo Baudoin

Zaterdag 4 maart Brief aan Yvo Baudoin

Beste Yvo, Je brief van 3 maart 1995, die aan mij persoonlijk was gericht en niet aan het bestuur van de BWO, namens welke organisatie ik je de brief van 19 februari 1995 schreef, heb ik in goede orde ontvangen. In mijn brief van 2 december en in mijn notitie "200 dagen bestuurslidmaatschap BWO" heb ik je voldoende duidelijk gemaakt waarom ik mij op 26 februari 1994 candidaat heb gesteld voor het bestuur BWO. (Ik zag namelijk hoe Erik van der Maal geklemd zat tussen malafide personen, achteraf wist ik niet dat het zo erg was). In feite heb ik maar 7 dagen goed gefunktioneerd als bestuurslid. Immers op de eerste bestuursvergadering van 2 maart 1994 heb ik op mijn schouders genomen om een rapport te schrijven over de toekomst van de BWO. Niet een verlengstuk van de reclassering, maar een echte vakbond, die zich strijdbaar opstelt tegen het systeem die de zwakken vervolgt, wegstopt in kerkers en de sterken beschermt. Het rapport werd als discussiestuk geschreven en opgestuurd aan de overige 4 bestuursleden op 9 maart 1994. Dat twee van de vier dit rapport niet zagen zitten, blijkt uit al hun acties nadien, dwz het voorkomen dat dit rapport werkelijk ter discussie zou worden gesteld en dat zij er voor gezorgd hebben, dat ik zo snel als mogelijk aan de kant moest worden gezet. Het is hun bijna gelukt op de bestuursvergadering van 8 juni 1994 waar ik op het punt heb gestaan om op te stappen. Als ik dit had gedaan was de BWO nu failliet geweest. (Mijn financiële reddingsoperatie van ruim 15.000 gulden heeft dit immers kunnen voorkomen. Wel had ik jullie veel werk bespaard!').

Omdat ik zag dat het OM niets maar ook niets voor ons heeft gedaan, heb ik het recherche onderzoek ter hand genomen en vastgelegd in twee rapporten. (200 dagen .. , en Waar het aas ..). Als het rapport van de onderzoekscommissie klaar is en wij in staat zijn om een ALV bijeen te roepen, zal ik mij zeker niet meer herkiesbaar stellen. uit je brief van 3 maart 1995 laat je heel duidelijk zien dat ik buiten het kader val van organisaties zoals BWO, BONJO etc.

(zie de vergadering van de kerngroep BONJO augustus 1994, toen ik als individu en niet namens een rechtspersoon de vergadering mocht bijwonen). Ik heb de voorzitter van de BWO, Erik van der Maal, heden na het lezen van je brief, medegedeeld, dat ik tot de ALV geen enkele activiteit meer zal ondernemen in welke zin dan ook, of dat direct of indirect met de BWO te maken heeft. Organisaties die afhankelijk zijn van overheidsgelden moeten niet met mij in zee gaan, dat is nu wel gebleken, omdat ik al sinds 1943 uitga van een andere denkwijze. Zodra ik me laat verleiden tot het innemen van een afhankelijke positie zoals het bezetten van een bestuursfunctie gaat het mis. Toch heb geen spijt gehad van de afgelopen periode sinds 26 februari 1994. Ik heb veel materiaal verzameld om na de ALV de strijd weer voor te zetten op mijn"eigen"wijze. Immers mijn leven lang heb ik in eenzaamheid de strijd gevoerd en zal dat ook tot mijn dood gaan doen. In februari 1943 heb ik de loyaliteitsverklaring, die de Universiteit van Amsterdam mij vroeg om te tekenen, geweigerd (let wel het waren niet de Duitsers die mij dit vroegen), daarna ben ik ondergronds gegaan en beland in gevangenissen en concentratiekamp Amersfoort.28 april 1969 heb ik mijn kamer in het Geologisch Instituut bezet (daarna volgde de bezetting van Tilburg en Maagdenhuis). Dit heeft direct geleid tot mijn ontslag en 100 dagen gevangenis. In 1969 heb ik mijn onderwijs genoemd: E.G.O. Experimenteel Geologisch Onderwijs maar al gauw heb ik naam veranderd in E.G.O: "Eenmans Guerrilla Organisatie".Bij de analyse van je brief komt zonneklaar naar voren dat je van een andere werkhypothese uitgaat, namelijk dat het nog mogelijk is om dit systeem bij te sturen te hervormen, terwijl ik de mening ben toegedaan dat dit niet meer mogelijk is. Dat ik mijn doel niet zal bereiken blijkt uit mijn lijfspreuk van Max Stirner "Ich habe meine Sache auf Nichts gestellt". Dat ik altijd alleen zal blijven zegt de naam E.G.O. al. Als ik maar een lach van een woonwagenbewoner, gevangene of! bewaarder kan ontlokken door mijn activiteiten in de functie van hofnar dan krijg ik weer genoeg energie om met mijn strijd door te gaan, vooral als ik ze kan laten zien hoe het systeem van gunsten en geen rechten van de

heersende klasse werkt. Hoe de waakhonden het kasteel bewaken voor opdringende muitende menigte sinds 800 na Chr. in Nederland. Hoe de elite er steeds weer in slaagt om deze waakhonden uit de massa van goedwillende mensen te rekruteren. Als bijlage stuur ik je de eerste pagina's van een pamflet dat ik schreef in 1975 en in feite weer zo zou kunnen opschrijven. In ieder geval ben ik je dankbaar voor je brief, want het maakt alles weer kristalhelder. Lenin heeft eens gezegd in zijn pamflet "Wat te doen": Aleer men zich verenigt dient men zich eerst scherp van elkaar af te scheiden. Ik zou kunnen besluiten met een andere lijfspreuk: "Niets is heilig alleen het gezegde!" In ieder geval met de allerhartelijkste groeten, Tom de Booij
P.S. Bij het overlezen van deze brief zou je de indruk kunnen krijgen dat ik wel erg vast zit aan mijn verleden. Die conclusie is dan volledig ook juist. Zie maar het begin van mijn rapport van 9 maart 1994 .Het is door alle belevenissen in mijn leven dat ik de energie krijg waar mee ik kan doorvechten. Het moge voor de buitenstaander de bevestiging geven, dat ik gedreven word door traumatische ervaringen. Ze mogen dit blijven, want het rechtvaardigt hun mening betreffende mijn onorthodoxe gedrag .

Zaterdag 4 maart Brief aan Erik van der Maal

Beste Erik, Hierbij de brief aan Yvo die ik vandaag ook heb voorgelezen aan Jan Govers en Simon Speets. Beide vonden brief van Yvo ongelooflijk maar wel overeenkomend met de voorspellingen die ik hun had gedaan omtrent de denkwijze van Yvo (Bonjo cs). In ieder geval geeft het in deze strijd duidelijkheid. Ons systeem wint het wanneer er mist hangt, ze kunnen hun troebele werkzaamheden verrichten, maar wanner men duidelijkheid vraagt is niemand thuis. Mijn voorstel is weg van de establishment de weg van elke formele functie. Dit is een strategische niet ideële positie bepaling (Sinn Fein) Veel liefs aan Jacqueline en het beste voor jouw en mijn strijd (verschillend maar gelijkvormig), Tom

Vrijdag 31 maart Brief de coördinator Stichting DGW aan het bestuur van de aan het bestuur van Bond van Wetsovertreders

Geacht Bestuur, In 1994 heeft onze stichting Democratisering Gevangeniswezen Uw Bond van Wetsovertreders (BWO) toegezegd om een aantal rekeningen ten name van de BWO - te zien als een renteloze lening - te betalen, zodat U niet direct in gevaar zou komen voor een faillissement van Uw Bond. Inmiddels is er geruime tijd verstreken, sinds wij deze rekeningen voor U hebben voldaan, reden waarom wij U zouden willen vragen wanneer wij de voor U voorgeschoten gelden zouden terug kunnen ontvangen op onze rekening. In ieder geval zoudt U ons tenzeerste verplichten om ons een brief te sturen waarin duidelijk ligt vastgelegd dat wij de in de bijlage genoemde rekeningen voor U hebben betaald met een totaal bedrag van f 13.957,78 en dat U zodra U over gelden kunt beschikken de eerste zijn die in aanmerking kom voor het saneren van Uw schulden. In afwachting op Uw brief, verblijven wij met de vriendelijke groeten, Tom de Booij coördinator Stichting DGW

Bijlage Door de stichting Democratisering Gevangeniswezen in 1994 betaald:
28/7 Advertentie Dagblad de Telegraaf f 153,65; 4/8 verzekering W van der Held 46,55;4/8 idem 456,09;4/8 Harberinkc Quickprint1.458,10; 4/8 Drukkerij Koopmans 3.886,90; 6/8 Kargadoor Utrecht 509,50;8/8 Van der Maal portikosten verzenden BWO Nieuws 504,50;13/8 SOU uitgever kamerstukken 13,01; 13/8 stagevergoeding N van Alder 2351; 5/8 Advocaat Leyendekker 5.875,;16/8 suppletie Harberink 10,29; 7/9 SOU kamerstukken 12; 8/9 Simon Speets verhuizing BWO kantoor 525,66; 15/9 Esnew copiekosten 129,70; 5/10 D.Janssen stagevergoeding 125,Totaal f 13.957,78
22/11 retour nota van der Held 321,14 **Totale schuld aan DGW f 13.636,64**

1996

Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Dagboek 1996:

Maandag 1 januari De 8 punten van voornemens; 1. Lezingen serie voor te bereiden, maken

van brochure,2. piano en harmonie , Götterdammerung.3. fysiek beter conditie. 4. minder C2H5OOH, 5. minder koolhyrd. en vetten, 6. weefsel en organen functie, 7 amour. 8. golfswing.
Woensdag 3 januari - zondag 14 januari reis naar Egypte
Uit de aantekeningen van Adrienne: **Woensdag 3 januari** Van Schiphol met airbus om 16.15 vertrokken via Shar al Sheik naar Cairo. Aankomst 23.30. Hotel Saffier. **Donderdag 4 januari** naar Piramiden van Gizeh, afgedaald in een grafkelder . Daarna naar Sahara oudste trappiramide. In Memphis het enorme beeld van Ramses II en een grote sfinx.

Piramides van Gizeh en de sloppenwijk van Cairo

Vrijdag 5 januari Egyptisch museum alle schatten van grafkelders, te kort bezoek, zoveel te zien. Naar Mohammed Ali Moskee met mooi uitzicht zelfs de piramides te zien.

Adrienne wordt van boot geholpen. Tempel van Karnak met de gigantische zuilen

Zaterdag 6 januari vroeg vliegreis naar Luxor. Met busje naar de boot de Monarch, goede hut, lekkere bedden. Steeds met 6 mensen aan tafel aardige Engelsen John en Anne en ook Nederlands echtpaar Wim en Carla Halberts. In de middag naar tempels van Karnak en Luxor by night.
Zondag 7 januari Varen naar Esna, tempel bezocht. Daarna naar Edfu tempel van Horus mooist bewaard gebleven tempel. 's-Avonds feest aan boord, verkleed als arabieren.(zie foto)

Het Arabische echtpaar de Booij

Maandag 8 januari Hele ochtend varen van Kom Ombo naar Aswan, het zuidelijkste punt van de reis. Iedere dag weer grote verrassing hoe onze bedden zijn opgemaakt met aangeklede poppen van schone handdoeken! Naar stuwdam met het Nassermeer de onvoltooide obelisken en tempel van Philae die in zijn geheel verplaatst is in 3 1/2 jaar tijd., drie van de groep ziek. **Dinsdag 9 januari** in de ochtend bazaar in de straten van Aswan en in de middag varen met een felucca (zeilschip) langs olifanteneiland naar mausoleum van Aga Khan Via botanische tuin terug met motor bootje 's-Avonds buikdansers in ander schip, .geen succes. Tom een beetje ziek. **Woensdag 10 januari** Varen naar het noorden aanmeren in Kom Ombo Dubbele tempel bezocht, prachtig ligging in een bocht aan van de Nijl.'s-Avonds naar Erdfu. Achmed, de reisleider boos op Tom omdat hij laat thuis kwam en de stad niet in mocht. **Donderdag 11 januari** Naar Luxor, rustdag **Vrijdag 12 januari** naar westoever met een veerpont bezoek aan de vallei der Koningen en Koninginnen. Enkele graven in geweest van Seti I Ramses II, graf van koningin Nefertari. Ook tempel van Hatsheput die 20 jaar lang regeerde zij als een faro, wilde er als een man uitzien. Terug naar boot. Met bus met konvooi van militairen naar Dendara Tempel van Hathor een van de beste bewaarde tempel. Laatste dag aan boord. Zaterdag 13 januari met busje naar airport gelogeerd in Saffier hotel in Cairo. **Zondag 14 januari.** Te laat gewekt maar net op tijd op vliegveld. Schiphol 3 uur, opgewacht door Mariette, Joep en Sascha. Grote verassing, nieuwe aankomsthal, met winkels. Met trein naar huis daar alles OK..

Terug van de reis naar Egypte opgewacht door Mariette, Joep en Sascha

Maandag 8 januari Brief van Lawrence Thornton secretaris PGA of Europe
Dear Tom,

Thank you for the note on your Christmas card - it was nice to hear from you again and to be aware of your current project. As always, if there is any way that I can be of assistance you have only to contact me. I was pleased to meet your son recently when he attended the Teaching & Coaching Conference in Spain. I did not realise that golf had become a family business for you. I enclose an application form for Overseas Membership of the PGA of GB & 1. You are eligible for this category of membership as a qualified and long standing member of the PGA of The Netherlands, providing that you still retain that membership.
I am sorry to hear that your efforts to raise the standards of etiquette and the observance of the rules of golf have not been as well received or supported as you might have expected in your country. It was an important initiative which l am sure will have long term results, but I understand your frustration at not being able to achieve a more immediate impact. One of the objectives of the PGA of Europe is to help raise these standards, and in 1996 will be establishing rules courses for golf professionals in conjunction with the senior PGAs and the R & A. At our recent Annual Congress in Spain,Michael Bonallack expressed his view that the golf professional should be recognised at his club as the arbiter of the rules. This would seem to be a very good point from which to start a process which will not only enhance the status of the golf professional, but also ensure a wider appreciation of the problems, which you identified.
I look forward to hearing from you again, and wish you a successful1996. Lawrence

Eigen dagboek 1996:

Maandag 1 januari De 8 punten van voornemens; 1. Lezingen serie voor te bereiden, maken van brochure,2. piano en harmonie , Götterdammerung.3. fysiek beter conditie. 4. minder C2H5OOH, 5. minder koolhyrd. en vetten, 6. weefsel en organen functie, 7 amour. 8. golfswing.

Maandag 15 januari Terug van een fantastische vakantie in Egypte, 5000 jaar oude beschaving ontmoet. Wat een verfijnde cultuur met hele dynamische inzichten.. Wat een heerlijk mensen die Egyptenaren, dol gezellig met Adrienne. Ook gezelschap tijdens de reis heel wisselend en gezellig.. Weggebracht door Carole en Mauk en bij terugkomst opgehaald door Mariette met Joep en Sascha. Wat een verrassing. Geen schokkende post bij terugkomst. Nu weer nieuw instellen voor komende jaar. Duidelijk is dat ik nu moet beginnen met afronden, dwz pagina's afmaken voor boek of programma lezingen.

Woensdag 17 januari Gisteren eindelijk weer een succesje geboekt.. In Commissie Huisvesting gemeente Baarn wordt mijn brief over het woonwagenkamp behandeld a.s. Donderdag ook stukje in Baarnsche Coiurant. 's-Ochtends met Louis Wallenburg bij advocaat geweest.. Door VVD Veldhuysen om het kamp te laten waar het nu is. Met werk goede vordering. Hoofdstuk Vision, awareness. (consciousness).

Maandag 8 februari Brief aan André Jeurissen golfprofessional

Beste André . Goed nieuws ! Gerard de Smit heeft mij gevraagd - namens de commissie opleidingen golfpro's of ik aan een 5 tal studenten van de huidige opleiding 95/96 informatie zou willen geven betreffende mijn inzichten in zake onderwijs aan beginnende golfers vooral aan de jeugd. Nu ik weer op enigerlei wijze een bijdrage kan geven aan het onderwijs is het voor mij een goede reden om weer lid te worden van de N.P.G.A. Ik hoop dat ze een oud-dissident weer willen opnemen. Indertijd was de reden van mijn opzeggen dat ze me geschrapt hadden uit het rooster - vastgestelde data die zelfs in de notulen van mei '93 van de commissie opleiding waren opgenomen - van lesgeven aan studenten van de opleiding golfpro's. Nu dit weer in verzwakte vorm weer tot de mogelijkheid gaat behoren ben ik op mijn besluit teruggekomen. Inmiddels met hartelijke groeten Tom de Booij

Woensdag 14 februari Weer rust gevonden om te schrijven.. Veel gebeurd intussen. Vandaag weer eerste keer sinds aug. Grote opluchting. Met Louis gaat het goed, als dank plant met orchideeën. Veel geschaatst. Zonde dat de elfstedentocht niet doorging.. Hard bezig om goede indeling te maken voor het boek. Het is een hele worsteling. Maar het kijkt nu goed om af te dalen in de tijd en ruimte tot het eerste vermeend begin de impliciete wereld waaruit alles geboren wordt dan weer terug te komen tot het moment dat de mens op aarde komt en wat

daarna. In in tweede deel hoe we ons kunnen voortbewegen door de tijd, verbintenis verleden heden toekomst.
Dinsdag 20 februari. Gisteren Adrienne weggebracht naar Schiphol weekje Portugal. Nu goed begonnen met schrijven. Zeer bevredigend. Vandaag pijnappelklier.

24 februari 40ste verjaardag van Mariette , gelogeerd in 't Kruisselt in Lutte

Zondag 3 maart Groot nieuws waarschijnlijk coach jeugd de Pan, verder adviseur opleiding B pro's Heel veel pijn aan linker knie. Nu weer beginnen met muziek. Het schrijven gaat goed, smaak, reuk en nu gehoor.

Paasdiner in Baarn samen met de familie Strumphler

Zondag 1e paasdag 7 april Brief aan de jeugdleden van de golfclub de Pan
Beste Jeugdleden, Aanstaande Zondag 14 april is het zo ver. We beginnen dan met de jeugdcursus. Dank zij onze voorgesprekken, heb ik een groepsindeling kunnen maken die naar ik

hoop aan jullie verwachtingen zal beantwoorden. Eveneens geef ik een overzicht van de data van de lessen en wedstrijden tot 1 juli. Om een beeld te krijgen wat ik in de lessen ga behandelen zie. je vervolgens uitgebreid lesprogramma; van de 8 lessen.
ELKE ZONDAGMIDDAG TE BEGINNEN OP ZONDAG 14 APRIL 1996
GROEP 1 HANDICAP 0-19 ONNO TEN BERGE (12) DIEDERIK VAN HASELEN (15) FLORIS VAN HASELEN (16) DIEDERIK LOUMAN (6) PATRICK THOMASSEN (15) ALEXANDRA TIMMERMANS (15) DAVID VOUTE (11) GROEP 2 HANDICAP 20-30 STEVEN TEN BRUGGENCATE (20) JUSTINE DEELEN (28) MAARTEN SCHOUWENAAR (24) MAURITS SPECKEN (26) ALEXANDER THOMASSEN (20) HUGO VOUTE (22)GROEP 3 HANDICAP 36+ -WILLEM GUENSBERG (46) CAROLINE VAN VLIET NILS WIEGERINCK (37) ALEXANDER VAN ZANTEN JUT (44) BASTIAAN VAN ZANTEN JUT (39) GROEP 4 HANDICAP 36+ OLIVIER DIEPENHORST TIBO THYS DIEPENHORST TIES GUENSBERG (53) CECILE VAN LIDTH DE JEUDE MICHIEL VOÛTE (42)

Woensdag 15 mei Brief aan de voorzitter Van Swinderen Golf College Ir J.M.H.M. Claessens Helaas kan ik niet ingaan op uw uitnodiging voor de golfwedstrijd van 20 mei a.s. op de golfbaan de Kaatsheuvel. U heeft mij gemeend te moeten uitnodigden omdat ik een bijdrage zou hebben geleverd aan het tot stand komen van de golfopleiding. Tot op zekere hoogte is dit juist, maar zoals U uit bijgaande copie van een brief van Uw opleiding was ik ingeschaald voor het geven van lessen in het vak Regels. Deze lessen heb ik echter nooit mogen geven. De heer Jacobs heeft mij dit telefonisch medegedeeld. De reden van de annulering was: "ik paste niet goed in het team". Tevens heb ik in die zelfde tijd een hele boze brief ontvangen van de heer Veenstra, waaruit blijkt dat ze niet bepaald van mij gecharmeerd waren. Met de herinnering aan deze nare episode zal ik niet bepaald met plezier aanstaande maandag het balletje kunnen slaan. Toch wil ik U dank zeggen voor het feit dat U mij heeft uitgenodigd. Tom de Booij

Vrijdag 28 juni Brief aan mevrouw G. Thuis

Zeer geachte Mevrouw, Ik weet niet goed hoe ik met deze brief moet beginnen. U heeft inmiddels van diegenen, die Uw Peugout heeft geleend de hele toedracht van het ongeval vernomen. Het enige dat ik eraan toe kan voegen is dat ik mijn schandalige gedrag niet kan begrijpen, laat staan bevatten. U moet deze brief niet zien als een vorm van excuus, want hier valt niets te excuseren, gedane zaken nemen geen keer. Ook is deze brief niet bedoeld om verzachtende omstandigheden aan te reiken of om daarmee te willen voorkomen dat U een eventuele strafklacht bij de politie kan gaan indienen. Ik overweeg zelfs om mijn gedrag aan de politie te melden zodat zij een proces verbaal kunnen opmaken, waarin staat dat ik na de botsing van de twee zijspiegels ben doorgereden. Wie zijn billen brandt, moet op de blaren zitten. Maar voor mij is het onbegrijpelijk dat dit juist mij moest overkomen. Toen ik bij thuiskomst van mijn vrouw het hele drama haar vertelde zei ze: "Dat verbaast me niets je bent de laatste paar dagen helemaal van de wereld" Op het gevaar af dat U toch nog zou gaan denken, dat ik mij wil schoon pleiten, zou ik eerder U willen zeggen, dat nu meer dan hedenochtend, toen nog in een staat van lichte shock (droge mond etc) nu pas de hele verantwoordelijkheid op mij wil nemen en de eventuele consequenties van het voorval wil dragen ook al zou dit betekenen, dat ik publiekelijk aan de schandpaal zou worden genageld. Wat was er vanochtend namelijk hedenochtend aan de hand. Ik had vliegende haast want ik was vanochtend om 5 uur opgestaan om alle zaken te regelen voor de golfwedstrijd voor ouderen in Boxtel (zie bijgevoegd stencil). Ik moest nog fotocopien maken, verder was de inkt van mijn computer op, heb toen de verkeerde inkt meegekregen etc , kortom alles zat tegen, ik moest perse om half twaalf wegrijden naar Boxtel. Toen ik de tik hoorde ben ik in paniek en in een shock geraakt zodat ik als een haas ervandoor ben gegaan in de angst om te laat te komen op de golfwedstrijd waar 40 ouderen in Boxtel mij als wedstrijdleider verwachten. Het flitste door mijn hoofd, oh als ik een formulier moet opvullen voor verzekering of een pv door de politie, dan kost zeeën van tijd. Ik kan het zelf nog steeds niet begrijpen waarom ik zo gehandeld , en zo beduusd, zo verbaasd, zo verontrust ben ik over mijn

eigen handelen. Ik had beter dan wie ook moeten beseffen wat het betekent als iemand de toegebrachte schade niet meldt . Mijn auto vertoont een 4 tal deuken en beschadigingen aangebracht door onbekenden, toen ik mijn auto ergens had geparkeerd. De bestuurder van Uw auto zei het . onbegrijpelijk te vinden dat iemand zoals ik, die juist opkomt tegen deze misstanden, zelf ten val komt. Nogmaals wil ik U zeggen dat mijn gedrag nooit goed te maken is, laat staan te begrijpen is. Maar deze brief heeft alleen ten doel om U, nu ik weer bij volle zinnen ben , U te informeren over mijn gedachten betreffende mijn eigen falen. Inmiddels verblijf ik met de meeste hoogachting, Tom de Booij

Juni. Artikel in de Gooi- en Eemlander: Lourdes-effect slaat toe op Johanneshove

"Dat is nou het Lourdes-effect. wijst de Baarnaar T. de Booij op een mevrouw die zonder rolstoel achter het balletje aan· gaat dat ze net met een golf· club richting putje heeft geslagen. "Mensen raken er zo gefixeerd op dat ze hun fysieke kwalen vergeten."

De Booij gaf gisteren een demonstratie golfen voor ouderen. Hij is coördinator en promotor van de Stichting Democratisering Golfsport die in 1993 werd opgericht en die zich met name ook bezighoudt met het ontwikkelen van golf voor ouderen. In dat jaar werd de eerste golfbaan voor ouderen geopend in Boxtel. Bij de Simeonshof en de Molenweide, een rusthuis voor paters en nonnen. Inmiddels is ook een golfbaan geopend bij de Johanneshove in Laren en woensdag eentje bij De Beukelaar in Blaricum. Ouderen van de vier tehuizen spelen op 5 december ook een onderling toernooi, op de Johanneshove.

De golfbanen voor ouderen hebben zes holes en, de gemiddelde afstand ligt tussen de dertig en veertig meter. Het is de bedoeling dat de baan twee keer wordt afgelegd. Er wordt gespeeld met lichte balletjes

"Denk nou dat je een koekenpan vasthoudt "adviseert golf-promoter De Booij een deelneemster aan 'golf voor ouderen'

De spelers beschikken over speciaal ontworpen materialen, waardoor zo weinig mogelijk gebukt hoeft te worden tijdens het spel. Het materiaal, zoals de clubs en de caddy's, maar ook de vlaggenstokken en een grasmachine wordt door de Stichting in bruikleen gegeven. Voor een

periode van zo'n twee jaar. Als het 'aanslaat' worden de clubs geacht zelf materiaal aan te schaffen. Het verhaal wordt verteld door de activiteitenbegeleidster van De Johanneshove, J. Brusselers. Zij zag het ouderengolf in Boxtel en raakte meteen enthousiast. "We kregen meteen alle medewerking van De Booij, een heel enthousiaste man", zegt ze. Dat laatste is duidelijk. Hij legt met engelengeduld aan de ouderen uit hoe ze de club moeten vastpakken. "Denk nou dat je een koekenpan vasthoudt", zegt hij tegen een vrouw die de steel als in een kramp vasthoudt. "Je moet denken aan de slinger van de klok. Of je nou een kort afstandje moet overbruggen of een grote afstand. Het blijft eenentwintig-tweeëntwintig. Dat wist Galileï, al, demonstreert hij losjes vanuit de heup. "Natuurlijk gaat het niet altijd", klopt hij direct daarna een vrouw bemoedigend op de schouders. Zij mept een heus gat in het gras. Hij rent gezwind van de ene ploeg naar de andere. Applaudisseert met breed handgeklap als iemand 'geput' heeft. Maar het meest opgetogen is hij als 'het' gebeurt. Als iemand vergeet dat hij bijvoorbeeld een looprek heeft, en 'los' achter het balletje aanloopt, achternagezeten door bezorgde vrijwilligers. "Verdomme. Je moet erin. Ben je, nou helemáál bedonderd"," roept 'een vrouw quasi kwaad tegen een balletje dat met een vreemd huppelt je over het putje wipt. "Dàt bedoel ik nou", zegt De Booij, die in het hele land golfclinics voor bedrijven geeft en ook lezingen houdt over deze sport. "Ze raken er echt op gefixeerd en vergeten dan even alles".

Zondag 14 juli Een heel bewogen tijd. 19 februari, waarop ik contact maakte met Lenie Terpstra was het moment waarop ik weer manisch werd. Nu bijna 5 maanden later weer depressief. Het was allemaal heel hectisch. Ook te veel C2 H5OOH. Ik moet weer trachten orde te krijgen in de chaos. Er zij een aantal projecten die nu van star moeten 1) golfswing weer terug krijgen, 2)muziek maken, 3)kamer zolder opruimen,4) videobanden ordenen, 5) foto's inplakken, 6) schrijven vliegende egel, 7) afrekeningen, 8) jeugdgolf de Pan.

Vrijdag 2 augustus - zaterdag 17 augustus Vakantie met Adrienne naar Toscane

Lucca

Palio in Sienna, foto rechts een ongeluk

Zondag 8 september Vervolg van de lessen in het voorjaar aan de jeugdleden van de Golfclub de Pan . Opnieuw elke zondagmiddag 8 lessen
Dinsdag 10 september tot en met 13 september met golfvriendjes (oud caddies van de Haagsche Golfclub) naar België.
September. Artikel in maandblad AS Actief: Golfen in de tuin
De golfsport is vooralsnog een elitaire aangelegenheid. Onzin, vindt oud-professional Tom de Booij. Om de dure banen te mijden, nam hij samen met bewoners en AB'ers van drie verzorgingshuizen in Boxtel de tuinen van de instellingen op de schop. En de sport slaat aan bij ouderen: golfen blijkt een verrassende nieuwe activiteit te zijn. Een aantal bewoners van verzorgingshuis Simeonshof en Emmaus in Boxtel is vandaag wat gespannen. Vanmiddag wordt de lokale derby gehouden. Dan blijkt of de leden van de golfclub *Nooit te Oud* opnieuw in staat zijn hun opponenten te verslaan. Het is een uitwedstrijd. In de prachtige tuin van kloosterbejaardenoord Molenweide zijn zes holes uitgezet. Waarschijnlijk komen er veel zusters en paters om de leden van hun *Juventus* aan te moedigen. Maar de leden van *Nooit te Oud* zijn zeer bedreven in de golfsport en het is de vraag of *Juventus* in staat is eindelijk revanche voor eerdere nederlagen te nemen. Ruim drie jaar geleden gaf oud-golf-professional Tom de Booij een demonstratie waar de directeur van het verzorgingshuis Emmaus in Boxtel aan meedeed. De directeur raakte enthousiast over het optreden van De Booij en vroeg aan hem een lezing en een korte demonstratie te houden voor. de bewoners van Emmaus. Tom de Booij voelde daar wel voor. Die bijeenkomst werd belegd en kreeg snel een vervolg. In een mum van tijd ware in de tuin van Emmaus zes holes van zo'n dertig meter lengte aangelegd. De Booij gaf via zijn Stichting Democratisering Golfsport materiaal in bruikleen en bracht de ouderen de eerste beginselen bij. De mensen waren zo enthousiast dat al snel een tweede baan werd aangelegd: ditmaal in de tuin van Simeonshof in Boxtel, waar de bewoners ook al door het golfvirus waren aangestoken. Een aantal van hen richtte samen de golfclub *Nooit te Oud* op. In 1994 werd er een derde golfbaan in Boxtel aangelegd. Kloosterbejaarden oord Molenweide kwam ook in de ban van de golfsport en de paters en zusters organiseerden zich in golfclub *Juventus.* Ook zij kregen de eerste lessen van Tom de Booij en mogen gebruikmaken van zijn materiaal. Nu was het mogelijk om een toernooi te houden. Tijdens het eerste toernooi bleek dat *Nooit te Oud* al langer had getraind; met een ruime voorsprong sleepten zij de wisselbeker in de wacht. Het volgende toernooi was spannender omdat inmiddels een nieuw team was opgericht. In Laren, in de tuin van het verzorgingshuis Johanneshove, was een vierde baan aangelegd en de golfclub Johanneshove deed zijn uiterste best de wisselbeker te bemachtigen. Toch ging deze wederom naar *Nooit* te *Oud,* zij het dat de voorsprong aanmerkelijk kleiner was geworden.
Democratisering
Inmiddels is het golfen zelfs onderdeel van het reguliere activiteitenaanbod in Simeonshof geworden. Mathieu Hendriks, activiteitenbegeleider van het verzorgingshuis, is coördinator van de golfclub binnen de Stichting Centra Ouderenzorg waar vier verzorgings- en verpleeghuizen aan zijn verbonden. Samen met Kees Bevers, een stagiaire, helpt hij de leden van *Nooit te Oud* met

het oefenen van de slagen en het putten. Dat gebeurt afwisselend in de tuinen van Simeonshof en Emmaus. In de winter wordt er binnen geoefend op het putten. 'Het is duidelijk dat het golfen hier is aangeslagen. In het begin waren het vooral de ouderen die de golfsport al op een of andere manier kenden, die interesse toonden voor deze sport.' Mathieu Hendriks moet even lachen. 'Vaak vonden zij ons aanbod van activiteiten wat kinderachtig en voelden ze zich er boven staan. Van democratisering was in het begin dus niet echt sprake. Maar nu zijn de leden veel diverser in hun achtergrond en dat is goed. Golf is echt geschikt voor iedereen.' Het professionele materiaal is voor de ouderen op enkele punten aangepast. Zo zijn de ballen niet te zwaar en de putter heeft een rubberen zuignap op de achterkant van het handvat, waarmee de bal zonder bukken uit het putje gehaald kan worden.

Competitie

Tom de Booij is duidelijk voorstander van het uitoefenen van de sport zoals het hoort: 'Dit zijn volwassen mensen, die je niet moet afschepen met kinderspul. Je moet gewoon goed materiaal gebruiken en de regels van de sport volgen. Onze aanpassingen hebben alleen te maken met de fysieke mogelijkheden van de mensen. De holes zijn niet te lang, dertig tot veertig meter en we houden een wedstrijd op twaalf holes in plaats van achttien. Maar in de regels passen we geen uitzonderingen toe. Een misslag wordt genoteerd als een slag en we hanteren ook gewoon strafslagen.' De ouderen waarderen dat. Hoewel ze soms mopperen dat een 'misslag toch eigenlijk geen echte slag is, zijn ze fanatiek genoeg bezig. Het gaat er niet alleen om welke club winnaar is, maar ook de persoonlijke score is voor de meeste zeer belangrijk. 'Er is enorme onderlinge competitie, die overigens wel leuk blijft', legt De Booij uit. 'Bij zulke competitieve sporten, waar juist het individuele talent heel duidelijk naar voren komt, hebben ze een mogelijkheid om zich aanwijsbaar te onderscheiden.'

Zaterdag 28 september Golfwedstrijd Johanneshove door José Brusselers

Een stralende nazomerdag in september ..... Ja, het leek wel een sprookje! We hadden die dag een echte golfwedstrijd in Johanneshove. Dat is iets heel bijzonders, want naar mijn weten zijn wij 't tweede verzorgingshuis in Nederland waar een golfwedstrijd gehouden werd. Om twee uur arriveerden de deelnemers van drie verzorgingshuizen uit Boxtel en de deelnemers van 't verzorgingshuis "De Beukelaar" uit Blaricum. Iedereen werd hartelijk welkom geheten door onze directeur en genoot van koffie/thee met vlaai. Om half drie begon de wedstrijd. Er werden 5 teams gemaakt en elk team bestond uit zes deelnemers, van elk meespelend huis één. Enkelen hadden de nacht ervoor niet kunnen slapen van de zenuwen. Na 't maken van een groepsfoto ging men van start. Iedereen had het erg naar de zin en deed goed zijn best. Een verslaggever van de krant kwam zelfs langs. Tegen vier uur was iedereen uitgespeeld en moesten de punten geteld worden. Intussen dankte dhr. Overkamp de vrijwilligers voor hun inzet en beloonde hen met een fraai boeket bloemen. Dhr. de Booy, de grote organisator van de wedstrijd, ontving een mooie fles whisky. Eindelijk kwam de uitslag. De eerste plaats ging naar Moleneinde uit Boxtel en wij kregen een gedeelde tweede plaats met een ander verzorgingshuis uit Boxtel. De winnaars kregen een wisseltrofee uitgereikt door dhr. de Booy en van ons huis kregen ze een paraplu cadeau. Daarna waren er goed belegde broodjes en heerlijke soep. Na nog wat nagepraat te hebben vertrok iedereen voldaan naar huis. Graag wil ik Nettie en Ria bedanken voor 't maken van de originele spandoek met de woorden Johanneshove uit Laren zal de klus wel klaren" en de hulp. Verder veel dank aan de keuken voor de voortreffelijke verzorging van alle versnaperingen. Zonder vrijwilligers bestaat er geen golfclub, dus allemaal nogmaals hartelijk bedankt. We kunnen terugkijken op een zeer geslaagde middag.

Zondag 29 september. Artikel in Gooi- en Eemlander, Larens Johanneshove tweede in ouderen-golfwedstrijd.

Ik had buikpijn van de zenuwen

"Johanneshove uit Laren zal de klus wel klaren." Met deze woorden moedigde het personeel van het Larense verzorgingshuis haar golf team gisteren aan. Het spandoek was een enorme stimulans voor de zes bewoonsters die in de tuin van Johanneshove streden om de ;.., wisseltrofee van de

jaarlijkse golfwedstrijd voor ouderen. Het gazon van het verzorgingshuis was voor de gelegenheid omgetoverd tot een waar golfterrein met holes en vlaggen. De strijd ging tussen de Larense dames, een team van het Blaricumse verzorgingshuis de Beukelaar en bewoners van drie verzorgingshuizen uit het Brabantse Boxtel. Het soms wat lage tempo waarin werd gespeeld, deed niets af aan de kracht waarmee de kleine witte balletjes door de golfers richting de holes werden gemept'. De Larense mevrouw Van Leeuwen was de ochtend voor de ochtend voor de wedstrijd erg zenuwachtig "Ik had buikpijn van de spanningen. Ik heb namelijk nog nooit eerder meegedaan aan een wedstrijd. Nu ik eenmaal bezig ben, zijn de zenuwen weg. Het gaat best goed." Volgens José Brussels, activiteitenbegeleidster en initiatiefneemster van de golfwedstrijd, is het wedstrijdelement voor de golfers net zo belangrijk als het actief bezig zijn in de frisse buitenlucht. "De mensen zijn er echt op gebrand die bal in het gat te krijgen . Hij moet er gewoon in!" Mevrouw Goetjes was een van die golfers die de balletjes met een enorme geestdrift richting de holes sloeg. Zij liet zich dan ook zeker niet uit het veld slaan door haar handicap. Ze is slecht ter been, en vertelt dat ze gewoonlijk niet zonder haar loopfiets kan. Tijdens de golfwedstrijd openbaarde zich echter een waar 'Lourdeseffet', Goetjes was zo intensief bezig dat ze haar handicap vergat.

Golfwedstrijd Johanneshove, mevrouw van Leeuwen aan slag

Ze liet haar loopkarretje aan de zijlijn staan, om het golfballetje met ferme slagen weg te slaan. Na enkele missers, rolde het balletje een hole in. "Och, het lukt allemaal best", vertelde ze achteraf nuchter. "Het is gewoon een kwestie van geduld." Niet alle Larense golfers waren zo optimistisch. Mevrouw Vos betrapte zichzelf zo nu en dan op enkele missers. "Ik heb zoveel fouten gemaakt, ik had het veel beter kunnen doen." Toch rondde ook zij de wedstrijd met veel plezier af. "Ik vind het winnen niet het belangrijkst. Het is gewoon heel gezellig om met z'n allen bezig te zijn." Het enthousiasme van de bewoonsters van Johanneshove kon echter niet voorkomen dat het Brabantse golfteam 'Nooit Te Oud' de wedstrijd won. Daarmee kwam de wisseltrofee voor het tweede achtereenvolgende jaar in handen van een Boxtels verzorgingshuis. De Larense dames behaalden met 32 punten een gedeelde tweede plaats.

Dinsdag 15 oktober Brief van mijn zoon Jan Maarten

Lieve Pa, Zoals toegezegd wil ik graag reageren op je brief dd. 30 september jl. Alhoewel ik de strekking van je brief meen te begrijpen wil ik toch proberen in te gaan op enkele zinnen die ik minder helder vind. Daarnaast zal ik , waar nodig, mijn eigen visie proberen weer te geven. De eerste zin "... een aantal jaren in gevecht met mijn eigen kaste "is mij op zich duidelijk maar kom je daarmee niet af en toe in conflict met jezelf, aangezien jij ook tot de kaste behoort? Het lijkt mij inderdaad een eenzaam gevecht, die je alleen aan het voeren bent. Eenzaam en ook allen (ik

denk hierbij aan de autobiografie van Prinses Wilhelmina: 'Eenzaam maar niet alleen'). Natuurlijk begrijp ik dat je je tot het uiterste wilt blijven inzetten zodat de Egelshoekers op hun plaats kunnen blijven, maar de zin : "...dat ik mijn leven er voor over heb" lijkt mij heel ver gaan. Geloof jij uiteindelijk dat geweld iets oplost, ik vraag het mij af? Hoewel ik tijdens mijn laatste bezoek aan Baarn niet heb gevraagd naar je activiteiten in verband met de Egelshoek erken ik, maar dat wil niet zeggen dat ik niet of nooit geïnteresseerd in je doen en laten ben geweest. Heb ik wel eens het idee dat je verwachtingspatroon met betrekking tot je naasten en andere mensen te hoog is, hetgeen je ook toegeeft onder aan je brief. Ik heb mijzelf geleerd dat je niets en van niemand iets mag verwachten, hoe moeilijk dat soms is. Alles wat op mij n weg komt aan belangstelling, genegenheid en liefde ervaar ik als zijnde positief. Flink zijn, je best doen en goed voor jezelf zijn, staat bij mij hoog in het vaandel, waarbij je de humor nooit mag verliezen. Met zo'n instelling kun je mijn inziens veel negatieve invloeden om buigen tot positieve. Maar goed die moet iedereen zelf inzien ....! Ik wens je heel veel sterkte en kracht toe met de strijd die je aan het voeren bent en probeer daarnaast met je vrouw voor de nodige ontspanning te zorgen in welke vorm dan ook. Met heel veel liefs, Jan Maarten.

Zondag 26 oktober. Wat een bewogen tijd, nog meer dan voor 14 juli 96. Hopelijk wordt het nu wat rustiger. Het woonwagenvolk houdt me zo bezig. Het vernieuwt mijn denken alleen nog geen balans gevonden tussen de ene en de andere wereld. Moet ik doorgaan met golf? Muziek komt gelukkig weer op een belangrijke plaats.. Het doorlezen van het begin van dit dagboek 11/10/95 geeft mij toch weer nieuwe kracht om alles zo veel; mogelijk op te schijven. Ik maak zoveel mee dat het jammer is om het niet vast te leggen. Meer geduld in brengen. Joep en Sacha aan telefoon gehad. Hele tijd niet gesproken. Proberen wat dichter bij ze te komen, ook bij mijn eigen kinderen en vrouw. Het woonwagenleven heeft me zo opgeslokt. Wat in de komende tijd nader moet onderzocht worden. Moet ik me volledig op het woonwagenleven concentreren? Ik geloof wel want ze verdienen het. Het geeft een goed tegenwicht tegen de elite Zie de uitspraak van Patijn Vandaag eerste rustige dag, gezellig met Adrienne thuis kneuen.

Woensdag 30 oktober Eindelijk de problematiek van het kamp doorzien. Niet te veel inlichten met mijn privé problemen. Brief van Arend aan Stichting Dudok eigen boontje laten doppen, wel advies geven met schrijven van brieven en invullen van brieven. Van Ellen Jansen een belangrijk bericht. Vergadering van Flink met woonwagenbewoners oktober 95 waar Flink heeft gezegd dat alles al beslist was. Belangrijk punt om nader uit te spitten. De uitnodiging van gemeente van 6 nov vergadering woonwagenbewoners komt vandaag of morgen in de bus. Weer driftig begonnen piano. Alles weer rustig in het kamp. Gisteren in kantoortje op het kamp en geen golf te slecht weer..

Donderdag 31 oktober Gisteren zeer slecht gegolfd .'s-Avonds weer te veel van het goede. Ajax wint met1-0. Vanochtend weer depressief. Goed fitness blijven doen. Maar weer eens beginnen alles te ordenen.

Vrijdag 1 november Heel gezellig bij kleinkinderen Sinterklaas film gezien . Sascha: je bent een braaf oud mannetje. Weet je waarom een eekhoorntje achter je aan loopt? Hij heeft nog noot zo'n grote eikel gezien. Vandaag proberen om orde te scheppen in de chaos van mijn gegevens. Alles eerst een doorlezen, kleine notities maken.

Woensdag 6 november - vrijdag 8 november. Met Adrienne en Jan Maarten naar Parijs

Twee daagjes Parijs met Adrienne en Jan Maarten

Maandag 11 november Gezellige dagen Parijs met Adrienne en JM . Nu weer terug op honk. Veel muziek maken en proberen weinig C2H5OOH Zou het me een keertje lukken?

Vrijdagavond 29 november Het televisie debuut van de Golfclub Johanneshove door José Brusselers

Op woensdagochtend 27 november rinkelde de telefoon en nam ik op. een assistente van Joop van den Ende vroeg of onze golfclub mee zou willen werken aan het programma "Sport & Beeld" dat gepresenteerd wordt door Koos Postema op de zender "Sport 7". Onverwachte gebeurtenissen die leuk zijn, daar moet je wat mee doen! Na overleg met de directeur heb ik de leden van de golfclub gevraagd of ze het leuk zouden vinden om aan een TV programma mee te werken. Iedereen was enthousiast dus de volgende dag stond er een filmploeg voor de deur om beelden op te nemen die later in het TV programma gebruikt zouden worden. Jasper Faber was de regisseur en de schrijver Ronald Giphart deed de interviews. Er werd een echte golfcar afgeleverd om te gebruiken bij de opname. De heer de Booy (oprichter van diverse golfclubs voor ouderen) en zijn vrouw werden uiteraard meteen gebeld en waren ook aanwezig. Verder was de golfclub van de Beukelaar uit Blaricum aanwezig. Eerst werd er in het restaurant gefilmd en later in de tuin. Alle clubleden werkten enthousiast mee. We hadden geluk, het was een mooie herfstdag. Het was een unieke gebeurtenis en de filmploeg ging is middags om drie uur tevreden naar huis. Alle betrokkenen werden uitgenodigd om op vrijdagavond 29 november naar Aalsmeer te komen om de opname van het TV programma "Sport & Beeld" bij te wonen. Iedereen wilde dat graag, dus heb ik gevraagd of we opgehaald konden worden. Op vrijdagavond om zes uur stond er een bus voor de deur en vertrokken we naar Aalsmeer. Na aankomst bij de studio had onze bus wat parkeerproblemen maar dankzij de aanwijzingen van onze directeur kwam alles nog goed en waren we ruimschoots op tijd. Er waren vijfentwintig plaatsen voor ons gereserveerd. Na jassen inleveren en toiletteren konden we meteen plaatsnemen op de tribune. Het bijwonen van de opname van een TV programma is een geweldige gebeurtenis. Er kwamen diverse onderwerpen aan bod, allemaal met het thema "Sport voor Jong en Oud". Halverwege het programma werd het golfen voor ouderen behandeld en werd het filmpje van Johanneshove vertoond. Koos Postema bleek een geweldige vakman. Al met al een fantastische ervaring voor iedereen. Om elf uur bracht de bus ons weer naar huis. Daar zorgde Nettie Blom ervoor dat we nog een drankje en een hapje kregen. We hebben samen met de heer en mevrouw de Booy nog gezellig nagepraat. Het was een zeer geslaagde aktie voor iedereen. Het programma werd uitgezonden door "Sport 7" op zaterdagavond 30 november. *(Het was de laatste TV uitzending van Sport 7!)*

Donderdag 5 december bezoek van de Engelse componist Bob Morgan,

Hij wil een opera schrijven over de redding van Corti in 1947. Ik ontwikkel een plan voor

documentaire van de deze redding voor volgend jaar als het 40 jaar geleden is dat we Corti uit de Eiger noordwand hebben gered.

Bob Morgan geeft mij aanwijzingen van het lied dat hij gaat zingen en zal begeleiden

Woensdag 25 december- Vrijdag 27 december Met de familie in de Ardennen

Ardennen. Links: Groepsfoto genomen door Jan Maarten (schaduw). Rechts: Grootmoeder met haar twee kleinkinderen leggen een kaartje leggen

Vrijdag 27 december Hele gezellige dagen met kinderen en kleinkinderen in de Ardennen. Welkome. afleiding na zware tijd strijd rond de Egelshoek. Gelukkig met succes afgesloten geen gedwongen verplaatsing. Ook nieuw project gestart drama Eiger 97 in documentaire vorm gieten. Nu ga ik me weer storten in de wetenschap, vooral de rauwe tekst herschrijven. Want wetenschap en muziek geeft mij toch wel heel veel voldoening.

Maandag 30 december. Gisteren bij doorwerken van materiaal de film van Nilsson gezien. Nu beginnen hoofdstuk: Eerste begin en aanmaak van geslachtscellen

---

Behoud woonwagencentrum de Egelshoek (deel 1) 1996

Vrijdag 9 februari doet de bewoonster van De Egelshoek Leny Terpstra in de Woonbode een oproep voor een burger, die hun zou kunnen helpen in hun strijd om het woonwagencentrum voor opheffing te behoeden. Enkele dagen later wijst Erik van der Maal mij op dit bericht in de Woonbode. Ik heb me meteen telefonisch Leny Terpstra gebeld en een afspraak gemaakt

voor donderdag 15 februari.
Donderdag 15 februari meld ik me bij Leny Terpstra. Ik bied me aan om er mede voor te zorgen dat het woonwagencentrum De Egelshoek door middel van acties behouden blijft. Bij het gesprek zijn ook aanwezige en andere bewoners van de Egelshoek Hiele Gerrits en de woonwagenwerkster van de gemeente Hilversum Ellen Janssen. Mijn aanbod wordt dankbaar aanvaard en ik ga vervolgens met Leny Terpstra het centrum rond met de vraag of ze op de Egelshoek willen blijven.
Vrijdag 1 maart bespreking over acties op de Egelshoek. Afgesproken dat ik eerst een werkstuk maak met de geschiedenis van het centrum. Ik maak samen met Leny Terpstra een schema van alle bewoners en hun familierelaties. De belangrijkste reizigers families zijn Jillings, Terpstra,Vermanen.
Donderdag 14 maart Vergadering van dienst Stadsontwikkeling gemeente Hilversum waarin de volgende afspraak wordt gemaakt:
1. een ambtelijke werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de gemeenten Bussum, Huizen, Hilversum en Loosdrecht, bereidt een liquidatievoorstel tegen finale kwijting en de voorwaarden waaronder e.e.a. kan geschieden voor;
2. het liquidatievoorstel is gebaseerd op de risico's van de deconcentratie;
3. het voorstel moet uiterlijk 1 mei 1996 in bezit zijn van de gemeenten
Woensdag 20 maart Mijn werkstuk " Twintig jaar strijd voor het behoud van het woonwagencentrum de Egelshoek" wordt aan alle bewoners afgegeven. Aan het eind van het werkstuk worden alle bewoners opgeroepen voor een vergadering om alle actieplannen te bespreken op donderdag 4 april om 19.00 uur.

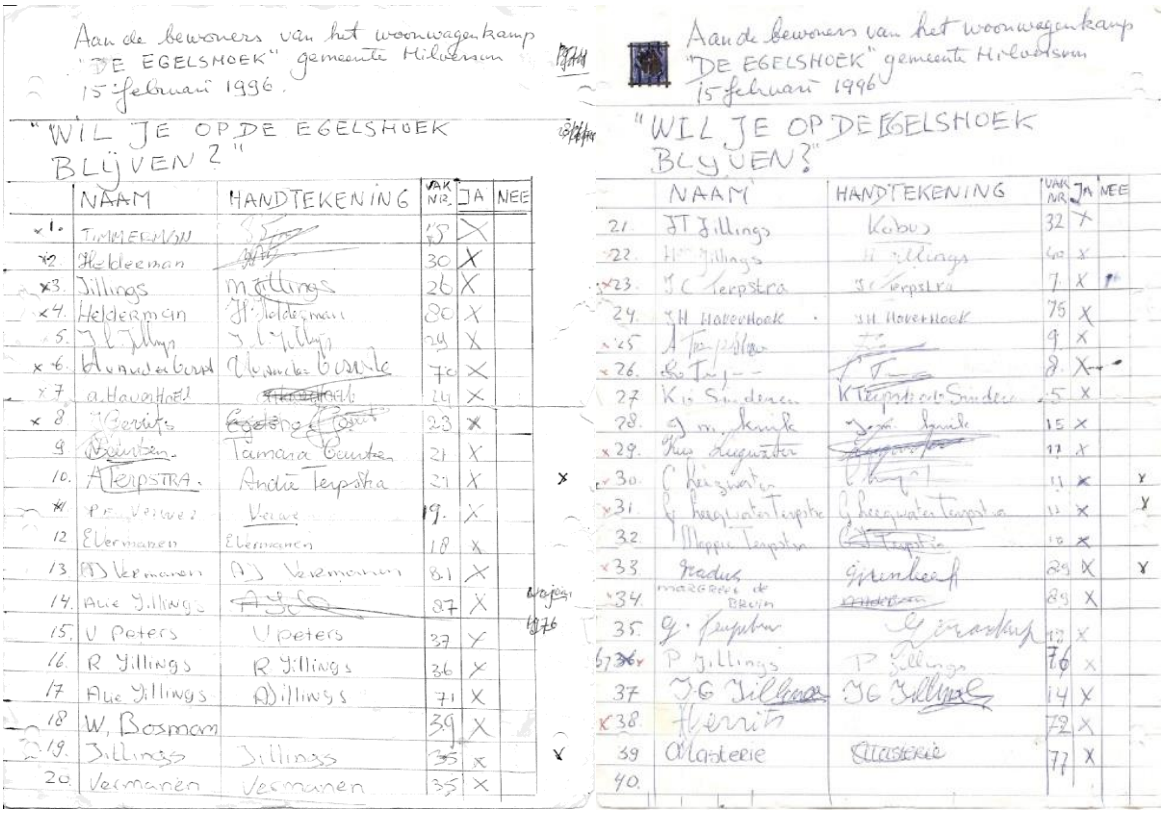
Aan de bewoners van het woonwagenkamp "DE EGELSHOEK" gemeente Hilversum
15 februari 1996.

"WIL JE OP DE EGELSHOEK BLIJVEN?"

	NAAM	HANDTEKENING	VAK NR.	JA	NEE
1.	TIMMERMAN		15	X	
2.	Helderman		30	X	
3.	Jillings	M Jillings	26	X	
4.	Helderman	H. Helderman	80	X	
5.	J.L. Jillings	J. L. Jillings	24	X	
6.	Wunderbaard	Wunderbaard	70	X	
7.	a.HaverHoek		24	X	
8.	Gerrits	Gerrits	23	X	
9.	Reinten	Tamara Reinten	21	X	
10.	A Terpstra	Andre Terpstra	27	X	X
11.	P.E. Velzel	Velzel	19	X	
12.	Elermanen	Elermanen	18	X	
13.	AJ Vermanen	AJ Vermanen	81	X	
14.	Alie Jillings		87	X	Wajesi 1976
15.	V Peters	V peters	37	X	
16.	R Jillings	R Jillings	36	X	
17.	Alie Jillings	A Jillings	71	X	
18.	W. Bosman		39	X	
19.	Jillings	Jillings	35	X	X
20.	Vermanen	Vermanen	35	X	

Aan de bewoners van het woonwagenkamp "DE EGELSHOEK" gemeente Hilversum
15 februari 1996

"WIL JE OP DE EGELSHOEK BLIJVEN?"

	NAAM	HANDTEKENING	VAK NR.	JA	NEE
21.	JT Jillings	Kobus	32	X	
22.	H. Jillings	H. Jillings	60	X	
23.	SC Terpstra	SC Terpstra	7	X	
24.	JH HaverHoek	JH HaverHoek	75	X	
25.	A Terpstra		9	X	
26.	Sa Terp		8	X	
27.	K en Sanderen	K Terpstra en Sanderen	5	X	
28.	G en Jenneke		15	X	
29.	Rus Duyvester		11	X	
30.	C Heijnsbroek		11	X	X
31.	G Heeg-Peters-Terpstra	G Heeg-Peters-Terpstra	11	X	X
32.	Mappie Terpstra		10	X	
33.	Fredus		29	X	X
34.	MARGREVE de BRUIN		89	X	
35.	G. Terpstra	G Terpstra	12	X	
36.	P Jillings	P Jillings	76	X	
37.	JG Jillings	JG Jillings	14	X	
38.	Herrits		72	X	
39.	Oldenberie	Oldenberie	77	X	
40.					

39 bewoners van het woonwagencentrum willen op de Egelshoek blijven

Donderdag 28 maart om half tien heb ik een gesprek meet de wethouder J.R.W. Flink in het gemeente huis van Hilversum. Voor het gesprek had ik de vorige dag een fax gestuurd met 13 vragen. Tijdens het gesprek blijkt dat de wethouder vast van plan was om het woonwagencentrum de Egelshoek op te heffen. Mijn vraag of het waar is dat het terrein naast de

Egelshoek verkocht is aan de projectontwikkelaar Matser wordt door de wethouder ontkennend geantwoord.
Zaterdag 30 maart schrijf ik een brief aan de wethouder Flinks met daaruit enkele passages Terugkijkend op het informatieve gesprek van afgelopen donderdag 28 maart 1996, zou ik U op de hoogte willen brengen van het adres van een vereniging die opkomt voor de belangen van het natuurgebied aan de Kohlhornse weg. Ik kreeg een krantenknipsel onder ogen van de Gooi en Eemlander van donderdag 12 oktober 1989. Van de Kamer van Koophandel kreeg ik het adres van deze vereniging. Gisteravond belde ik met de secretaresse Mw Hartsink. (Lijsterbeslaan 28,Hilversum tel 035-6219502). Zij was bijzonder verrast, toen ik haar mededeelde van de plannen van de gemeente Hilversum om een woonwagen lokatie aan de Kohlhornseweg in te richten met 21 standplaatsen. Zij zou spoedig met U hierover kontakt op nemen.
April OPROEP aan alle inwoners van de Egelshoek voor een bijzondere vergadering op 10 MEI 1996 om 7 uur in het clubhuis van de Egelshoek
ONDERWERP: HET MOMENT VAN DE WAARHEID KOMT STEEDS DICHTER BIJ
Agenda: Tom de Booij brengt verslag uit van zijn ronde langs 8 gemeenten die in de Gooi en Vechtstreek standplaatsen moeten inrichten waar de Egelshoekers naar gedeporteerd moeten worden. Als het aan wethouder Flink ligt is het einde van de Egelshoek heel zeer nabij. Maar er zijn tijdens zijn 8 dorpen-stedentocht toch een aantal zaken aan het licht gekomen, die reden geeft voor een goede afloop van het twintig jaar durende drama. Om deze goede afloop af te dwingen is het van het grootste belang dat zoveel mogelijk inwoners van de Egelshoek op de vergadering komen. Het zijn uiteindelijk de inwoners van de Egelshoek ZELF die zullen moeten beslissen of zij instemmen met de voorstellen;die Tom de Booij hen zal doen om alles tot een goed einde te brengen. 20 mei 1996 is er een vergadering van de STUURGROEP, die namens alle gemeentebesturen in de Gooi- en Vechtstreek beslissingen zullen nemen met maar één doel voor ogen: DAT DE EGELSHOEK IN ROOK ZAL OPGAAN EN SLECHTS ROKENDE PUINHOPEN ZULLEN ACHTERBLIJVEN.
Ik ben bezig om een rapport te maken van alle mijn gesprekken met de overheid. Dit rapport zal ik jullie v66r de vergadering van 10 mei a s. bezorgen, zodat jullie over dit rapport op de vergadering jullie mening kunnen geven. Ik kan dan alle vragen die jullie over dit rapport hebben beantwoorden. Als het door jullie, met eventuele veranderingen, wordt goedgekeurd, stel ik voor om het te sturen naar alle gemeentebesturen van de regio Gooi- en Vechtstreek. Als dit rapport door de stuurgroep op de agenda geplaatst zal worden, zal het niet nalaten om de nodige verwarring te veroorzaken. Op 6 mei aanstaande zal ik wethouder Flink van de gemeente Hilversum dringend verzoeken om dit rapport op de agenda te plaatsen. De tijd dringt, want een ding is zeker, op zeer korte termijn zal de beslissing vallen: " OF DE EGELSHOEK BLIJFT OF DE EGELSHOEK VERDWIJNT".Het is de allerlaatste kans die ons nog geboden wordt, komt daarom in grote getale naar de vergadering van vrijdagavond 10 mei 1996 om 7 uur in het clubhuis van de Egelshoek. Tom de Booij.
Vrijdag 3 mei AAN ALLE INWONERS VAN DE EGELSHOEK
Zoals ik bij de oproep voor de bijzondere vergadering van vrijdagavond 10 mei 1996 tal heb aangekondigd, stuur ik jullie hierbij een rapport van alle gesprekken die ik met de overheid heb gevoerd. Tevens zend ik jullie een brief die ik aan de overheid wil schrijven, maar voor het verzenden van deze brief moet ik eerst jullie toestemming krijgen tijdens de komende vergadering. op bijgevoegde lijst zien jullie aan welke overheidsinstanties ik deze brief wil versturen. Misschien hebben jullie nog andere mensen of instanties aan wie we de brief zouden kunnen versturen. Ook moet ik van jullie toestemming krijgen om namens jullie, als gemachtigde, met de gemeente Hilversum te kunnen onderhandelen. Zoals jullie aan het eind van de brief kunnen lezen wil ik alleen maar met de Gemeente Hilversum praten als het deconcentratiebeleid van tafel gaat. Mocht je door omstandigheden niet op de vergadering van 10 mei kunnen komen dan kun je door middel van een door jullie zelf in te vullen formulier mij machtigen om voor

jullie te gaan strijden. Jullie handtekening moet dan worden gezet achter het woordje VOLMACHTGEVER. Het zou natuurlijk veel indruk bij de Gemeente Hilversum maken wanneer ik van vrijwel iedereen op het woonwagenkamp zo'n persoonlijk ondertekende volmacht bij de besprekingen kan overleggen. Het worden spannende dagen, want uit al mijn gesprekken met de overheid is een ding duidelijk geworden het is voor gemeente Hilversum en de Egelshoekers er op of eronder. Ik had een gesprek aangevraagd met de wethouder Flink voor 6 mei 1996, maar zoals jullie in de copie van mijn brief aan de wethouder Flink kunnen lezen, zie ik daar voorlopig vanaf. Eerst moet alles in de vergadering van 10 mei aanstaande door jullie worden goed- of afgekeurd. De datum van 10 mei heb ik niet zomaar gekozen. 10 mei 1940 stonden de Duitsers voor onze grens met tanks en soldaten. 10 mei 1996 staat de gemeente Hilversum met wethouder Flink aan het hoofd met bulldozers en ME aan de grens van jullie verblijfplaats. Wij hebben in 1945 de strijd gewonnen door de handen ineen te slaan. Zo zal het ook in 1996 lukken door gezamenlijk de strijd aan te gaan en zal de gemeente Hilversum met de staart tussen de benen afdruipen. Tot de komende vergadering van vrijdagavond 10 mei 1996 om 7 uur in het clubgebouw van de Egelshoek. Tom de Booij

Zaterdag 4 mei DE EGEL PRIJSVRAAG

Zoals jullie weten bestaat het woonwagencentrum De Egelshoek sinds 1984 officieel niet meer. In mijn brief die ik jullie gisteren heb gegeven, zal ik, namens jullie, een voorstel aan de Gemeente Hilversum doen voor een nieuwe lokatie. Deze nieuwe lokatie met 35 standplaatsen is gelegen aan de weg op de Egelshoek. Als alles meezit en zo ziet het er naar uit, zal de gemeente Hilversum dit woonwagencentrum binnenkort officieel moeten openen. Dit nieuwe woonwagencentrum moet natuurlijk een naam hebben, vandaar dat ik alle Egelshoekers zou willen uitnodigen om mee te doen aan de prijsvraag voor een nieuwe naam. Op 10 mei 1996 kunnen we dan stemmen wie de beste inzending heeft gedaan. Sommige zijn misschien zeer gehecht aan de naam De Egelshoek zodat deze naam natuurlijk ook tot de mogelijkheden kan behoren. De prijs bestaat uit een voetenveger in de vorm van een Egel. Deze kon ik nog net op de kop tikken, waarvan echter de neus beschadigd is. Dit lijkt mij echter bijzonder toepasselijk, want hoeveel keer hebben de Egelshoekers niet hun neus gestoten, maar het is nu de tijd dat de rollen worden omgekeerd en dat voordat de gemeente ambtenaren in het nieuwe woonwagencentrum mogen komen, zij eerst hun ongeschoeide voeten aan de Egel moeten afvegen en dit kan behoorlijk veel pijn doen! De prijs is te bezichtigen voor het raam van Leny Terpstra. Tot de vergadering van 10 mei 1996, waar de prijs aan de gelukkige winnaar zal worden uitgereikt. Tom de Booij

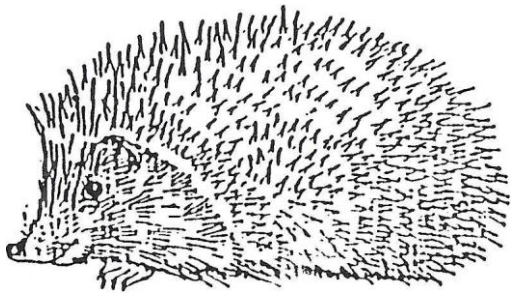

De prijs voor de beste naam voor het woonwagencentrum De Egelshoek

Mei Samenvatting van de gesprekken die Tom de Booij mocht hebben met personen die het deconcentratiebeleid in de Gooi en Vechtstreek moeten uitvoeren.

Donderdag 28 maart

Gesprek met de wethouder Flink. Van te voren 13 vragen doorgefaxt. De wethouder heeft op alle vragen een zeer duidelijk antwoord gegeven. Hij vond dat er wel pittige vragen bij waren. Op de vraag waar de nieuwe lokaties zouden komen, antwoordde de heer Flink dat er 13

standplaatsen komen bij de Erfgooierstraat en dat hij hoopte 21 standplaatsen aan de Kohlhornseweg te realiseren. Als deze lokaties gerealiseerd worden, is het probleem Egelshoek opgelost. De relatie van de gemeente Hilversum met de andere gemeenten in de Gooi en Vechtstreek ligt zeer gecompliceerd. Binnenkort zullen afrondende besprekingen plaats vinden waarbij vooral de financiële afwikkeling aan de orde komt. Die gemeenten die geen standplaatsen kunnen creëren zullen hun verplichtingen, vastgelegd in het woonwagenplan 1994-1997 plan, kunnen afkopen. Waarom dan toch deconcentreren terwijl de circulaire van Tommel aan de gemeente ook nog andere mogelijkheden biedt. Deze circulaire biedt volgens de heer Flink te weinig aanknopingspunten om het beleid om te gooien. Het is gebleken dat het goedkoper is om de woonwagens van de Egelshoek te verplaatsen dan om het terrein te saneren. Ik vernam van de heer Flink dat er plannen zijn voor woningbouw op het terrein waar nu het vliegveld is gelegen en dat terreinen in de directe omgeving van de Egelshoek aan projectontwikkelaars zijn verkocht. Uit het gesprek met wethouder Flink is duidelijk gebleken, dat hij vaart wil zetten achter het deconcentratiebeleid en dat hij er voor past om de mensen op de Egelshoek langer in de ongewisheid te laten. Wanneer echter mocht blijken dat de Egelshoekers niet vrijwillig willen gaan, zal hij er niet voor schromen om de sterke arm te gebruiken.
Wethouder Flink verwees mij naar zijn ambtenaar de heer C. van Wieringen, die mij nadere inlichtingen kon verschaffen betreffende financiële vraagstukken. Helaas was de Heer van Wieringen niet aanwezig maar kon zijn vertegenwoordiger de heer van Manen mij waardevolle inlichtingen verstrekken, omtrent de mogelijke vervangende lokaties. Hij hoopte dat ik samen met de Gemeente Hilversum en twee studenten van de Hogeschool te Deventer (voor een scriptie over woonwagenkampen) lijsten zouden kunnen samenstellen voor de inventarisatie van de wensen en noden van de Egelshoekers. Ik deelde de Heer van Manen mee dat mijn gesprekken met de Egelshoekers strikt vertrouwelijk zullen zijn. Betreffende de lokatie Kohlhornseweg zag hij nog wel wat problemen vooral met de provincie Noord Holland.

Dinsdag 2 april

Gesprek met de burgemeester van Loosdrecht de Heer Gieskens. Een zeer openhartig gesprek waarin de Heer Gieskens het deconcentratiebeleid vergeleek met een voortdenderende trein waar de wissel verkeerd staat. Hij zag het nut niet in om te bouwen voor veel geld voor 8 standplaatsen als er toch niemand op komt staan. Laat de Egelshoekers toch rustig blijven waar ze nu zitten. Tijdens zijn wethoudersschap in de gemeente Hilversum heeft hij vroeger medegewerkt aan de inrichting van het woonwagenkamp aan de van Gendtlaan. Hij had min of meer spijt van deze medewerking als hij nu ziet hoe het resultaat is geworden. Over eventuele woningbouw op het terrein waar nu het vliegveld is zag vele voet angels en klemmen vooral omdat de gemeente Hilversum moet zoeken voor een alternatief vliegveld. Hij voorzag langdurige procedures en een touwtrekkerij tussen milieugroepen aan de ene kant en woningbouw groepen aan de andere kant. Maar over één zaak was hij zeer pertinent. Het probleem de Egelshoek moet binnen afzienbare tijd worden opgelost. Het steeds weer vooruitschuiven van de problematiek vond hij niet acceptabel.

Woensdag 10 april

Weer een heel ander geluid kwam van de gemeenteambtenaar van Huizen de heer Tulleken. Op bijzondere heldere wijze gaf hij een kort overzicht van de gang van zaken na het binnenkomen van de circulaire van Tommel in begin 1995. Er is gewikt en gewogen tussen de knelpunten analyse en het deconcentratiebeleid. om een aantal redenen is gekozen voor het deconcentratiebeleid. Wel heeft Huizen protest aangetekend voor de tekst in het woonwagenplan 1994-1997 betreffende de rol die Huizen daarbij zal moeten spelen. De heer Tulleken zit op dezelfde lijn als de wethouder van Hilversum. Wel zei de heer Tulleken dat wanneer ik de kans zag om de Egelshoekers op een lijn te krijgen en met heel sterke argumenten zou komen, hij het niet uitgesloten acht, dat alsnog de wissel van de heer Gieskens kan worden omgegooid. De Gemeente Huizen heeft een 5 tal standplaatsen voor de Egelshoekers gereserveerd.

Maandag 15 april Gesprek met de gemeenteambtenaar van 's Graveland de heer Faase. De

gemeente 's-Graveland ziet geen kans om de vereiste 2 standplaatsen in te richten. Hij wenste mij veel succes bij het zoeken naar een bevredigende oplossing van het zo lang slepende vraagstuk.
Dinsdag 16 april Gesprek met mevrouw Holla van de Gemeente Muiden. Zij hadden nog geen ervaring met woonwagenbewoners en de Gemeente zag geen enkele mogelijkheid om de 3 standplaatsen in te richten zoals in het woonwagenplan staat aangegeven.
Donderdag 18 april
Het gesprek met de wethouder Vos van de gemeente Laren was zeer bemoedigend. Hij zag het deconcentreren van de Egelshoek niet zitten, wanneer het tegen de zin van de Egelshoekers zou moeten gebeuren. Hij had nog traumatische herinneringen overgehouden aan het wegslepen van families door de ME in vroegere jaren. Het menselijk leed wat daarmee was aangericht wilde hij niet meer herhaald zien wanneer dit onverhoopt bij de Egelshoekers zou moeten gebeuren. Hij sloot niet uit dat er dan slachtoffers zouden vallen. Als commandant van de kazerne die vlak bij de Egelshoek ligt, had hij alleen maar plezierige herinneringen aan de bewoners. Ook hij was net zoals de heer Gieskens van mening als ze het niet willen laat ze dan toch daar zitten, ze doen daar niemand kwaad. Wat betreft de 8 standplaatsen die het woonwagenplan van de gemeente Laren verwacht zei hij het volgende. We hebben een plek aan de Schapendrift. Deze plek is 2 maal door de provincie goed gekeurd en vervolgens 2 x afgekeurd. Wij zijn tegen deze laatste afkeuring momenteel bij de Raad van State in beroep gegaan. Wij zijn bereid om 8 standplaatsen voor de Egelshoekers in te richten. Mocht het zou zijn dat de bewoners van de Egelshoek op goede gronden (maatschappelijk) prefereren om te blijven waar ze nu zitten wil de gemeente Laren bijdragen in de kosten voor 8 plaatsen op de Egelshoek. Hij zou trachten om mijn rapportage op de agenda te krijgen van de stuurgroep eind mei. Ik deelde de heer Vos mede dat zijn collega in Blaricum de heer Dijkman geen nut zag in een gesprek met m1). Hij zou trachten de heer Dijkman te bewegen om alsnog en gesprek met mij te hebben. Hij vond mijn streven om de Egelshoekers te laten blijven zitten wel heel erg ambitieus, maar wenste me toch veel sterkte toe.
Woensdag 24 april
Om nog meer te weten te komen over de gebeurtenissen van de laatste twintig jaar heb ik een gesprek mogen hebben met de heer Kroone hoofd van de afdeling woonwagen zaken van de Provincie Noord Holland. Wat betreft het deconcentratiebeleid van de gemeente Hilversum kon hij mij uiteraard niet veel meer vertellen dan ik al wist, want momenteel staat de provincie aan de zijlijn te wachten. Pas wanneer de wissel van de heer Gieskens weer zou worden omgegooid, zal de provincie uiteraard weer in het spel voor komen. Het was in ieder geval een heel plezierig gesprek waarin de heer Kroone zeer veel kennis en begrip toonde voor de ernstige problematiek van de woonwagenbewoners.
Vrijdag 26 april
De gemeente ambtenaar van de gemeente Nederhorst den Berg was evenals de heer Gieskens en de heer Vos van mening dat het veel beter zou zijn om de Egelshoekers te laten zitten waar ze zitten.
De gemeente had geen enkele mogelijkheid voor het inrichten van standplaatsen. Over de kosten van het aanleggen van nieuwe standplaatsen wilde hij wel kwijt dat hij betwijfelde of het goedkoper zou zijn dan dat de Egelshoekers zouden blijven zitten. De inrichting van zo'n standplaats in de gemeente Nederhorst den Berg zou 1 ton per standplaats kosten. De heer Lieste gaf mij de verzekering dat het de gemeente Hilversum menens is en welke oplossing ook er uit de bus komt deze op korte termijn zal worden gerealiseerd
Donderdag 2 mei
Telefonisch gesprek gehad met Mevrouw van der Wouw van de gemeente Naarden. Zij hadden nu 10 van de 11 standplaatsen gerealiseerd. De laatste zou in de toekomst worden gerealiseerd en zou dus Egelshoekers kunnen herbergen. Zij adviseerde mij om mijn bevindingen aan de stuurgroep toe te sturen zodat dit stuk dan op de vergadering van 30ste mei kan worden besproken.
Samenvattend kunnen we stellen dat we ruwweg twee stromingen hebben ontmoet: voor- en

tegenstanders van het deconcentratiebeleid. De gemeente Laren (8), Huizen (5),Naarden (1) zien mogelijkheden om Egelshoekers op te nemen, als het deconcentratiebeleid wordt doorgezet, terwijl de gemeente Muiden,'s-Graveland, Nederhorst den Berg geen mogelijkheden hebben voor het inrichten van standplaatsen. De gemeente Loosdrecht heeft wel de mogelijkheid voor het inrichten van 8 standplaatsen, maar ziet het nut er niet van in omdat er toch niemand op komt staan. Het belooft in ieder geval een zeer spannende strijd te worden waar maar twee oplossingen mogelijk zijn of de Egelshoekers blijven waar ze nu zitten en wordt een nieuw woonwagencentrum ingericht de Egelshoekers worden over de alle windstreken verdeeld, dwz naar Loosdrecht, Laren, Naarden en Hilversum. Vooral het gebrek aan lokaties in de gemeente Hilversum zal misschien het grote struikelblok worden. Als we alles bij elkaar optellen heeft de Gemeente Hilversum - als alles in de meeste gunstigste zin (en tegen de zin van de Egelshoekers) voor haar verloopt precies 31 standplaatsen tot haar beschikking (Hilversum Erfgooiersstraat 9, Laren 8, Loosdrecht 8, Huizen 5, Naarden 1) om de Egelshoekers te deconcentreren. Dat is nog altijd niet genoeg en daarbij nog te bedenken dat er ook rekening moet worden gehouden met de natuurlijke aanwas, is het bij lange na niet genoeg. Het woonwagencentrum De Egelshoek is een in 1984 gepasseerd station maar het is nog niet te laat om te voorkomen dat de woonwagen Hoge-Snelheids Lijn ontspoort. Behalve dat de wissel tijdig zal moeten worden omgegooid, zullen ook de Egelshoekers rustig moeten kunnen uitstappen in een gloednieuw gebouwd station gelegen langs het nog steeds bestaande vliegveld Hilversum.

Vrijdag 10 mei 1996 Brief aan de leden van de Stuurgroep Uitvoering Woonwagenplan Gooi en Vechtstreek (S.T.U.G.)

Geachte leden van de stuurgroep, Hierbij zenden wij U een brief, die onze gemachtigde en belangenbehartiger Dr Tom de Booij, voor ons heeft opgesteld. Wij hebben hem verzocht tijdens onze vergadering van 4 april jl. om een brief op te stellen die onze standpunten verwoorden. De heer de Booij heeft ons op 3 mei jl een concept van deze brief, ter voorbereiding van onze vergadering van 10 mei 1996, verstrekt. Tijdens deze vergadering van 10 mei 1996 hebben wij - na toevoeging van enkele veranderingen - de brief met algemene stemmen goedgekeurd. Wij zouden het zeer op prijs stellen indien U bovengenoemde brief in Uw komende vergadering van 30 mei a.s. als ingekomen stuk zou willen behandelen. Tevens hebben wij tijdens deze vergadering van 10 mei een bestuur gevormd die ons tijdens de komende onderhandelingen zal vertegenwoordigen, bijgestaan door de ons daartoe gemachtigde Dr T. de Booij. Van vrijwel alle inwoners heeft hij van ons, tijdens de vergadering van 10 mei 1996, een geschreven en ondertekende bijzondere volmacht gekregen. (specimen van deze bijzondere volmacht zie bijlage 1 bij de brief van Dr T de Booij aan Uw steungroep). We hadden 3 mei jl een prijsvraag uitgeschreven voor het bedenken van een naam voor de nieuwe lokatie met als prijs een voetveger in de vorm van een egel. Tijdens de vergadering van 10 mei zijn vele namen ingediend en met algemene stemmen werd een naam bekroond : Vrijheidspark Nooit Gedacht. uiteraard is onze gemachtigde en belangenbehartiger Dr Tom de Booij bereid om met U voor Uw vergadering van 30 mei a.s. met leden van Uw stuurgroep van gedachten te wisselen en om eventueel in de mogelijkheid te zijn de bij U gerezen vragen te kunnen beantwoorden. Wij hebben gemeend er goed aan te doen om deze brief - ter informatie aan een aantal instanties en personen toe te sturen. (zie bijlage 2 met de lijst van namen). In afwachting op een positieve reactie, verblijven wij met de gevoelens van de meeste hoogachting, De inwoners van het voormalig woonwagencentrum De Egelshoek Namens Gemachtigde en belangenbehartiger Dr. Tom de Booij

Vrijdag 10 mei 1996 Brief aan de leden van de Stuurgroep van Tom de Booij als gemachtigde en belangenbehartiger van de inwoners van het voormalig woonwagencentrum De Egelshoek

Geachte leden, Hierbij heb ik eer het volgende onder Uw zeer gewaardeerde aandacht te brengen. In het Woonwagenplan 1994-1997 van de Provincie Noord-Holland zien wij de constatering door het College van Gedeputeerde staten dat de door haar vastgestelde bestuursopdracht van 22

juni 1989 niet binnen de geplande periode is gehaald, dat wil zeggen: DE DECONCENTRATIE VAN DE EGELSHOEK . Zij voegen hieraan toe de mededeling, dat er nog geen vervangende standplaatsen zijn gerealiseerd. Dit ondanks de intensieve inzet van provincie zijde. Zij betreuren deze vertraging

Inmiddels is begin 1995 een circulaire gekomen van de staatssecretaris Dr·D.J.K. Tommel die het deconcentratiebeleid een andere richting wil geven. Wat de Heer Tommel betreft mogen van de twintig overgebleven grote centra de goede blijven staan. Hoe is nu, na deze nieuwe stellingname van de staatssecretaris, het beleid van de gemeenten in de Gooi en Vechtstreek betreffende de decentralisatie van de Egelshoekers? (Let wel het gaat hier niet over de opheffing van de Egelshoek als woonwagencentrum , want dit centrum is al opgeheven sinds brief minister VROM aan de bewoners van 22 februari 1984, maar de vraag die beantwoord moet worden is waarheen de mensen, die op het voormalige woonwagencentrum de Egelshoek staan, met hun wagens verplaatst zullen moeten worden). Om op deze brandende vraag een antwoord te krijgen heb ik mij namens de inwoners van het voormalige woonwagencentrum De Egelshoek, gewend tot een aantal personen die direct te maken hebben met de deconcentratie van de Egelshoekers. In totaal 11 personen heb ik in de periode van 28 maart 1996 tot 2 mei 1996 mei de bovenstaande vraag mogen stellen. Uit deze elf antwoorden moge blijken dat niet bepaald hetzelfde wordt gedacht over de deconcentratie van de Egelshoekers. Reden waarom het mij zinnig voorkwam om, behalve U deze antwoorden toe te sturen, tevens enkele kanttekeningen en aanbevelingen toe te sturen die in Uw midden voor Uw toekomstige beleidsbepaling misschien van nut zouden kunnen zijn. Vooral hoop ik dat deze brief tijdens de vergadering van 30 mei a.s. van de Bestuurlijke stuurgroep Uitvoering Woonwagen plan wordt besproken. Hierbij zou ik enkele kanttekeningen willen plaatsen betreffende deze gesprekken, alsmede een suggestie te doen die het probleem Egelshoek voor eens en altijd kan oplossen: De gemeente Hilversum beschikt, behalve over enkele standplaatsen in de Erfgooiersstraat nog niet over standplaatsen, die in de naaste toekomst gerealiseerd kunnen worden waar de Egelshoekers zouden kunnen worden ondergebracht. Immers de 21 standplaatsen die de gemeente Hilversum op het oog heeft, namelijk aan de Kohlhornseweg, lijkt niet realistisch, gezien het standpunt van Gedeputeerde staten van Noord Holland. Tevens is er Vereniging, die sinds 1989 zich bijzonder actief opstelt om dit gebied voor de natuur te behouden en het onacceptabel zou vinden als hier een woonwagencentrum zou komen met 21 standplaatsen zoals de Gemeente Hilversum in haar gedachten heeft. De omliggende gemeenten zijn niet of nauwelijks bereid om standplaatsen voor de Egelshoekers in te richten. Van de vier belangrijkste argumenten: a. financiën, b. vervuiling, c. onbereikbaarheid, d. onbeheersbaarheid, waarom de Egelshoekers moeten verdwijnen, zijn drie van de vier niet steekhoudend.

ad a. Immers indien de Egelshoekers willen meewerken aan het beheersbaar maken van hun kamp en zelfs willen zorgen voor het opnieuw inrichten van het kamp, zullen de kosten aanzienlijk lager uitvallen dan wanneer nieuwe standplaatsen in Hilversum of in de omringende gemeenten moeten worden ingericht

ad b. Wat de vervuiling betreft zal het huidige vervuilde sloopterrein worden gesaneerd. De sloopwerkzaamheden zullen in de toekomst gebeuren op een milieu vriendelijke manier op een daarvoor door de gemeente aangelegd terrein. uit het milieu rapport van 29 januari 1996 staat wat betreft het woonterrein de volgende zinsnede: "Ter plaatse van het woonwagen terrein wordt voor lood en zink de de TDI niet overschreden. Er is derhalve geen sprake van actueel risico voor de volksgezondheid"

ad c. Dan is er het argument van de slechte bereikbaarheid. Dit argument ging vroeger misschien wel op, maar nu de motorisering van de Egelshoekers een feit is en de kinderen grotendeels in Loosdrecht op school gaan en de bewoners ook daar veelal hun inkopen doen en dat de gemeente Hilversum in de naaste toekomst plannen heeft voor woningbouw in de directe omgeving van het terrein waar de Egelshoekers momenteel verblijven vervalt het argument van onbereikbaarheid geheel. Alhoewel deze plannen van woningbouw nog niet direct zijn

geconcretiseerd, bereikten mij geruchten, die er op wijzen dat de Gemeente Hilversum driftig bezig is om een groot aantal woningen te plannen, vooral waar momenteel het vliegveld Hilversum is gelegen. Ze zullen dan zowel van de hogere overheid als ook de vereniging voor het behoud van natuurmonumenten op zware tegenstand kunnen rekenen.
ad d. Het zwaarste argument dat de gemeente Hilversum nog heeft is de onbeheersbaarheid. In het verleden heeft de Gemeente Hilversum openlijk toegestaan dat de woonwagens schuurtjes en kleine onderkomens hebben aangebouwd. Daarbij komt nog dat tengevolge van wankele beleid van de overheid van de laatste twintig jaar, de Egelshoekers de eventuele deportatie als een zwaard van Damocles boven hun hoofd hebben gevoeld. Tijdens de vele gesprekken, die ik met de Egelshoekers in de afgelopen maanden mocht hebben, bleek steeds weer dat ze aarzelden om hun woonwagens op te knappen, lekkage te dichten etc, steeds met in hun achterhoofd dat ze dan goed geld naar kwaad geld zouden gooien. Ik ben er van overtuigd geraakt dat wanneer de Gemeente er toe mocht besluiten om het deconcentratiebeleid af te blazen, de Egelshoekers door zelf het heft in eigen handen te nemen, zij zelf beter dan wie ook, in staat zijn om het kamp zo in richten zodat het argument van onbeheersbaarheid komt te vervallen. Het zal nu aan de gezamenlijke inzet van alle betrokkenen mogelijk moeten zijn om de wissel van het deconcentratiebeleid om te gooien en dat het niet meer - zie de woorden van burgemeester Gieskens - het een voortdenderende trein is waar de wissel verkeerd staat. Zoals de heer Tullekens van Huizen tegen mij zeide: "als U mij genoeg steekhoudende argumenten kunt verschaffen, ben ik bereid om mede te werken om deze wissel om te gooien". Het voeren van een beleid dat gericht is op verticale-(tijd) en geen horizontale (ruimte) integratie. wat wordt hiermee bedoeld? De verticale integratie is door het overheidsbeleid van 1968 al lang een feit. Door het concentreren van de woonwagenbewoners in grote verzamelkampen (een woord afkomstig van· de Duitsers) is sinds 1968 het aantal woonwagens vrijwel verdrievoudigd (zie grafiek bijlage 3). Immers in 1990 waren er 400 in 1968 3500 en momenteel tegen de 9000 woonwagens! (Zie bijlage 4 voor een geschiedkundig overzicht van de reizigers van de laatste honderd jaar). Doordat sinds 1968 er een verkapt trekverbod werd uitgevaardigd, waren de woonwagenbewoners genoodzaakt om voor huwelijkspartners uit te zien naar de burgers. De integratie via het bed heeft inmiddels allang plaats gevonden. Een goed voorbeeld hiervan is dat 22 van alle Egelshoekers van origine burgers zijn. Nu wat betreft de toekomstige verticale integratie. De generatie van de reizigers - geboren voor 1960 - moet je laten zitten waar ze zitten. Je kan geen oude eiken meer verplaatsen zonder ernstige schade aan hun wortels te brengen. De kleinkinderen van deze oude eiken - geboren in de negentiger jaren - gaan nu op school en zullen in het rond de jaren twintig van de volgende eeuw weer een gezinnetje gaan stichten. Door de steeds snellere automatisering van onze maatschappij zullen deze kleinkinderen van de oude eiken (reizigers) heel anders gaan denken over arbeid, onderwijs etc. Het worden dan weer kleine zelfstandigen die misschien weer gaan trekken. Zij zouden zelfs een voorhoede kunnen vormen als het gaat om de invulling van het zelfstandige ondernemerschap. Immers waarden die nu nog in onze samenleving als heilig gelden: arbeid, onderwijs, goed burgerschap zouden wel eens een heel andere betekenis kunnen krijgen. Alles wat nu vanzelfsprekend is zoals het verkrijgen van zoveel mogelijk kennis, zijnde garantie om goed te kunnen functioneren in onze maatschappij, zouden dan zou wel eens andere plaats kunnen krijgen dan zij momenteel hebben en vervangen worden door andere waarden die misschien belangrijker zijn voor het in stand houden van onze samenleving. Het zijn de woonwagenbewoners, die ik heb mogen ontmoeten, die mij het besef hebben gegeven dat zij , misschien zonder het zelf te beseffen, beschikken over kwaliteiten, die zij ondanks (of dank zij) hun vervolging en systematische onderdrukking van de afgelopen honderd jaar hebben ontwikkeld, onze samenleving zouden kunnen verrijken. Hierbij uitgaande van het feit dat wij deze signalen met open oog en oor willen ontvangen en ons niet laten verblinden door de bestaande vooroordelen. Dat door al hun leed en vernedering, het juist zij zijn die ons de positieve energie zouden kunnen leveren om een zo broodnodige impuls te van een nieuwe lokatie voor de Egelshoekers.

Hoe het, ook zij, daar is meen ik het iedereen over eens, binnen afzienbare tijd zal er voor iedereen duidelijkheid komen. De tergende onzekerheid van de laatste twintig jaar hebben hun diepe sporen van verdriet, woede en ellende bij de Egelshoekers lang genoeg getrokken. Het diep gewortelde wantrouwen tussen de gemeente Hilversum en de Egelshoekers zal moeten worden omgebogen in een WEDERZIJDSE ACCEPTATIE van welk uitgangspunt altijd de beste zaken worden gedaan. U veel wijsheid, begrip, en gezondheid toegewenst in de komende tijd, verblijf ik met de beleefde groeten, Dr Tom de Booij gemachtigde van alle 91 Egelshoekers. Hoogachtend Tom de Booij.

Zondag 12 mei 1996 Aan de leden van het Bestuur van het voormalige woonwagencentrum De Egelshoek en van het toekomstige woonwagencentrum "Vrijheidspark Nooit Gedacht"

Beste mensen, We kunnen terugzien op een bijzonder goed verlopen vergadering van afgelopen vrijdagavond 10 mei 1996. De klok van deportatie is om een paar minuten voor twaalf door ons stil gezet. Er waren 30 volwassenen, 4 kinderen(waarvan een baby),en een hond aanwezig. Er werden 45 bijzondere volmachten afgegeven. De brief met bijlagen aan de stuurgroep uitvoering woonwagenplan Gooi en Vechtstreek (S.T.U.G.) is met algemene stemmen goedgekeurd. Deze brief zal aan de stuurgroep maandag a.s. worden overhandigd. Een afschrift van deze brief zal aan 48 instanties en personen worden verzonden. Hierbij stuur ik jullie een exemplaar van de brief met bijlagen, inclusief het Egelshoek dossier 1974-1996, dit dossier werd alleen aan de Stuurgroep, B en W en leden van de Raad van Hilversum toegezonden. Tijdens de vergadering hebben de aanwezigen met algemene stemmen een bestuur gekozen te weten Hannes Gerrits, Wies Jillings, André Terpstra en Leny Terpstra. Afgesproken werd dat Tom de Booij als gemachtigde en belangenbehartiger alle verdere stappen, acties etc met dit Bestuur zal bespreken, vooral als de Gemeente Hilversum afziet van het deportatiebeleid van de Egelshoekers. Dan kunnen de onderhandelingen met Gemeente Hilversum beginnen. Door Tom de Booij zal met de Gemeente Hilversum worden nagegaan wat de mogelijkheden zijn om de nieuwe lokatie van een woonwagencentrum Vrijheidspark Nooit Gedacht aan de weg van de Egelshoek te realiseren. steeds zal de inhoud van de gesprekken aan het bestuur worden doorgegeven. De wensen van het Bestuur zullen door Tom de Booij aan de Gemeente Hilversum worden overgebracht. Aan het eind van de vergadering werd de Egelprijs (een voetenveger in de vorm van een egel) overhandigd aan Connie van der Vorst die samen met haar man de naam Vrijheidspark Nooit Gedacht had ingezonden. De andere ingezonden namen waren: Het Egelshofje, Weltevreden, Egelsboulevard, Gedeporteerde Egels, Het Egelsflinkhof. Nu maar afwachten wat de stuurgroep in de komende vergadering van 30 mei a.s. zal beslissen. Met de beste groeten Tom de Booij

Dinsdag 14 mei Brief aan Wethouder Flink

Zeer geachte Heer Flink, Woensdag 27 maart heb ik U een 13 tal vragen doorgefaxt. Tijdens ons gesprek van donderdagochtend heeft U op de vraag of het sloopterrein naast de Egelshoek verkocht is aan de firma Matser geantwoord dat er wel terrein was verkocht rond het voormalig woonwagencentrum aan een projectontwikkelaar met de naam Mabob of zo iets, maar U noemde niet de naam Matser. Te Uwer informatie zend ik U het kadastraal uittreksel van het gebied direct aangrenzend aan het kamp richting vliegveld perceel 1575 aangekocht op 11 maart 1996 door de firma Johan Matser projectontwikkeling BV voor f 3.160.50. (bijlage 1). Tevens vond ik nog een aardig historisch document betreffende de aankoop door de gemeente van het terrein van het voormalig woonwagencentrum De Egelshoek. uit dit document blijkt dat de gemeente Hilversum het terrein heeft gekocht voor ruim duizend gulden. De Egelshoekers hebben mij laten weten dat zij het terrein wel voor twee duizend gulden van de gemeente Hilversum zouden willen kopen (bijlage 2). Ten slotte zou ik U willen vragen of het mogelijk is dat het bestuur van het voormalig woonwagencentrum en ondergetekende aanwezig zouden kunnen zijn als toehoorders tijdens de komende vergadering van de S.T.U.G. van deze maand. Inmiddels met de vriendelijke groeten,

Bijlage 1 bij brief aan wethouder Flink

0001 H 01575 G 0000 Hilversum
Egelshoek
13 ha 17 are 50 ca
26/05/1987
11/03/1996
006 0 I 04
3.160.500
grasland

Johan Matser Projektontwikkeling

Vaartweg 163 A
1217 SP Hilversum
EIGENDOM
1/ 1
12/03/1996
4 13361 00024

-------- Einde uittreksel --------

Uittreksel uit het kadasterarchief van de gemeente Hilversum

Dinsdag 21 mei Brief van de burgemeester van Loosdrecht de heer J.J. Gieskens
Geachte heer De Booij, Met verbazing en teleurstelling heb ik kennis genomen van uw voren vermelde brief aan de leden van de STUG. Voor zover ik al correct door u wordt geciteerd is er slechts sprake van flarden van een informeel gesprek die alleen alom die reden buiten hun context worden geplaatst.
In ons gesprek heb ik u er overigens op geattendeerd dat ik de portefeuille woonwagenzaken niet beheer en dat los van mijn persoonlijke kanttekeningen het standpunt van het gemeentebestuur tot op heden niet anders is dan reeds eerder aangegeven, namelijk deconcentratie van "De Egelshoek". In verband daarmede is de gemeente Loosdrecht dan ook bereid en voornemens om 8 woonwagenstandplaatsen te realiseren. Hoogachtend J.J Gieskens

Dinsdag 28 mei Aan de Burgemeester van Loosdrecht de Weledelgestrenge Heer J.J. Gieskens
Geachte Burgemeester, Alvorens te reageren op Uw brief dd 21 mei 1996 (kenmerk 96-14040) moet ik U erop attenderen, dat de brief van 10 mei 1996 geschreven is door de inwoners van het voormalig woonwagencentrum De Egelshoek. Bij deze brief was een bijlage gevoegd waarin ik - in opdracht van de inwoners - mijn bevindingen van mijn "elfpersonentocht" heb vastgelegd. Mijn ondertekening van de brief van 10 mei jl aan de STUG heb ik gedaan namens de inwoners van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek als hun gemachtigde en belangenbehartiger. Ter voorbereiding van de vergadering van 4 april jl met de inwoners van het voormalig woonwagencentrum, heb ik op persoonlijke titel twee gesprekken aangevraagd met twee bestuurders die goed op de hoogte waren van de problematiek betreffende het deconcentratiebeleid t.w de heer Flink wethouder van de gemeente Hilversum en U als burgemeester van Loosdrecht en oud-wethouder van gemeente Hilversum, die blijkens mijn informatie veel ervaringen had opgedaan met de woonwagenbewoners van de Egelshoek en het kamp aan de van Gendtlaan. Pas toen ik het groene licht verkreeg van de inwoners van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek op 4 april jl, heb ik de andere gemeenten benaderd over hun standpunt betreffende het deconcentratiebeleid. Ik heb toen pas duidelijk gevraagd om die personen te spreken die over woonwagenzaken gingen. Nu over inhoud van ons gesprek, die U heeft beschouwd als een praatje rond de haard, terwijl ik duidelijk van te voren had gezegd dat ik op persoonlijke titel de burgemeester van Loosdrecht wilde spreken over het woonwagenbeleid inzake het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek. Hier ligt de kern van het misverstand wat tot gevolg heeft gehad, dat Uw persoonlijke meningen nu in een officiële context zijn komen

te staan. Dit heeft van U kant gezien terecht Uw verbazing en teleurstelling opgewekt. Van mijn kant kan ik echter stellen dat het alleen mijn bedoeling is geweest om mij op de hoogte te stellen van de ideeën die er zou al leven vooral ter voorbereiding van de vergadering van 4 april jl. Ik was uiteraard zeer verheugd om uit uw mond te mogen vernemen dat U het deconcentratiebeleid vergeleek met een voortdenderende trein waarbij de wissel verkeerd staat. Tevens dat U er stichtelijk voor bedankt om een kamp te bouwen als de bewoners zelf niet van de Egelshoek willen vertrekken en het kamp dan leeg komt te staan. Deze uitspraak staat niet direct in tegenspraak met het raadsbesluit van de gemeente Loosdrecht die stelt dat zij aan haar verplichtingen voor het bouwen van 8 standplaatsen wil voldoen. Uw uitspraak is vrijwel identiek aan die van Wethouder Vos van de gemeente Laren. De gemeente Laren wil de 8 standplaatsen wel bouwen, maar niet als de inwoners van het voormalig woonwagencentrum van de Egelshoek met de sterke arm naar het Larense kamp zouden moeten worden afgevoerd. Het is mij nu duidelijk dat Uw persoonlijke kanttekeningen niet bepaald stroken met de uitspraak van de raad van de gemeente Loosdrecht. Ik ben mij er van bewust dat als U ons gesprek anders had ingeschat, Uw uitspraken anders waren geformuleerd. In de samenvatting van ons gesprek blijft echter wel recht overeind dat in de naaste toekomst er een beslissing, hoe die ook moge uitvallen wel of geen deconcentratie, zal worden genomen. Maar gezien de uitspraken, die door de verschillende overheids functionarissen zijn gedaan, heb ik wel de indruk gekregen dat niet iedereen op een lijn zit en dat tijdens de komende besprekingen er wel bepaalde harde noten zullen worden gekraakt. Te uwer informatie kan ik U mededelen dat het terrein naast het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek op 11 maart jl door de gemeente Hilversum verkocht is aan de firma Matser . De firma heeft het terrein van 13 ruim hectare voor 23 gulden per vierkante meter in handen gekregen. Deze informatie heb ik ook aan de wethouder Flink medegedeeld aangezien hij tijdens ons gesprek van 28 maart jl hiervan kennelijk niet op de hoogte bleek te zijn. Tijdens ons gesprek hebben we het ook nog gehad over de eventuele woningbouw van het vliegveld Hilversum. U zag daar ook nogal vele voetangels en klemmen. Het lijkt mij ook, en ook te uwer geruststelling dat woningbouw op het door de firma Matser recentelijk aangekochte terrein, alsmede het terrein van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek nog in het verre verschiet ligt. De inwoners van het voormalig woonwagencentrum ontvingen als reactie op het toezenden van een afschrift van de brief aan de STUG van 10 mei jl nog een reactie van het bestuur Stichting Vliegveld Hilversum met de volgende zinsnede: " .. graag willen wij u erop wijzen dat opheffing van het vliegveld de komende tien à vijftien jaar niet aan de orde zal zijn, irrelevant wat de gemeente Hilversum daarvan vindt." Het is spijtig dat Uw vertrouwen in mijn bemoeienissen voor het behoud van de locatie de Egelshoek is geschaad, maar misschien bent U in de naaste toekomst in de gelegenheid om met mij als gemachtigde en belangenbehartiger beter te verwoorden wat het meeste recente standpunt is van Uw gemeente ten opzichte van het deconcentratiebeleid, zodat Uw persoonlijke bespiegelingen dan buiten de context komen te staan. Van de Minister-president hebben de inwoners van het voormalig woonwagencentrum nog een positieve reactie mogen ontvangen":".... ga ik ervan uit dat uw brief voldoende aandacht heeft gekregen en bij het geheel van overwegingen terzake zal worden betrokken. Met de meeste hoogachting W. Kok".
Teneinde alle verdere misverstanden te voorkomen zend ik een copie van deze brief aan de gemeente besturen die participeren in de STUG. Met de gevoelens van de meeste hoogachting.
Dr T. de Booij

Maandag 10 juni Brief Aan de Burgemeester van Hilversum Mevrouw H.G. Kraaijeveld-Wouters

Zeer geachte Mevrouw, Te uwer informatie zenden wij U het persbericht van 5 juni jl, dwz de aankondiging van de oprichting van de vereniging Behoud Vliegende Egels. (zie bijlage). Wij maken tevens van de gelegenheid gebruik om U te attenderen op een ernstige zaak die het behoud van de vliegende egel in gevaar dreigt te brengen. Gisteren hebben wij geconstateerd dat het grondwater, afkomstig van het sloopterrein van het voormalig woonwagencentrum de

Egelshoek, het grasland waar op 11 maart jl voor het eerst de vliegende egel werd waargenomen, ernstig wordt vervuild door duizenden liters water. Om een nog verdere vervuiling van dit grasland tegen te gaan, hebben wij besloten hedenavond de watertoevoer naar het grasland af te sluiten, zodat daarmede kon worden voorkomen dat nog verdere vervuiling van het grasland - zo wezenlijk voor de vliegende egel - kon plaats vinden. Deze daad heeft wel tot gevolg gehad dat dit een ware overstroming heeft veroorzaakt in het gebied waar het grondwater werd gewonnen, met alle nadelige gevolgen van dien.
Uw politie heeft het een en ander in ogenschouw genomen en vond geen reden om het lid van onze vereniging Dr Tom de Booij - die de afsluiting tot stand had gebracht - tot andere gedachten te brengen. Zij gaven hem de verzekering dat de betreffende instanties er hedenavond voor zouden zorgen dat de waterstroom zou worden gestopt. Hiermede was in ieder geval bereikt, dat de watertoevloed niet in de richting van het grasland zou gaan. Dit is daarom zo belangrijk omdat de vliegende egel nu ongestoord zijn voedsel vannacht kan bemachtigen voor zijn kroost. Dit alles was voor ons een pak van het hart - zodat we als natuurliefhebbers die we nu eenmaal zijn - weer rustig kunnen gaan slapen. Onze vereniging is zeer verheugd dat de politie van Hilversum, onder Uw bekwame leiding, het belang in ziet voor het behoud van de vliegende egel. wij zullen U steeds op de hoogte houden van het wel en wee van dit uitzonderlijke zeldzame ,zoogdier. Met de vliegende egelgroeten De Vereniging Behoud Vliegende Egels w.g. Dr Tom de Booij

Dinsdag 11 juni Klachten formulier van J. Gerrits en Mevrouw Leny Terpstra aan de burgemeester betreffende een voorval op maandagavond 10 juni 1996

De reden van de klacht is de volgende. Wij hebben zondagmiddag 9 juni1996 de politie ingeroepen om melding te maken van vervuiling sloten rondom de Egelshoek, de heer H. Scholten plus collega zijn gekomen en hebben de vervuiling kunnen constateren. Maandagavond 10 juni heeft een lid den de B.V.E. Dr Tom de Booij de buizen die het grondwater van het nieuwe sloopterrein naar de sloten moest lozen onklaar gemaakt. De politie is om kwart voor tien door ons gewaarschuwd. Pas na 8 telefoontjes - ruim een uur later - is de heer Scholten gekomen en heeft een gesprek gehad met bovengenoemde T. de Booij en is na enkele minuten weer vertrokken. Dinsdagochtend bleek dat niet alleen de waterleiding onklaar was gemaakt maar tevens de graafmachine was vervuild was doordat ether in de benzine was gegooid. Dit had ernstige gevolgen kunnen hebben. Als de heer Scholten zowel Zondag als Maandag alles had geïnspecteerd en proces verbaal jegens de Booij had opgemaakt en tevens de aannemer van de Stichtse woningbouw van alles in kennis had gesteld, had de ernstige situatie voorkomen kunnen worden. Door dit wanbeleid van de politie is de situatie onnodig geëscaleerd. Wij stellen de politie aansprakelijk voor deze situatie

Dinsdag 11 juni Brief aan de leden van de stuurgroep Uitvoering Woonwagenplan Gooi en Vechtstreek t.a.v de heer C. van Wieringen Gemeentehuis Hilversum

Geachte leden, Wij hebben de eer het volgende onder Uwe aandacht te brengen. Jarenlang is ons verteld, dat het autosloopgedeelte van het voormalig woonwagencentrum De Egelshoek ernstig is vervuild. (bijlage krantenknipsel G en E 13 aug. 1988).Voor nadere details betreffende de vervuiling verwijzen wij naar het rapport: "nader onderzoek fase" Egelshoek van 29 januari jl." Op pagina 3 lezen wij: "Uit hoofdstuk 4 blijkt dat ter plaatse van het sloopterrein de I-waarde in de bovengrond wordt overschreden voor koper, zink, cadmium, PAK en olie. In het grondwater ter plaatse van het sloopterrein is voor zink een I-waarde overschrijding vastgesteld. Op pag 4: " Ten aanzien van lood is er op het sloopterrein derhalve sprake van een actueel risico voor de volksgezondheid" Op pagina 5 : " De I-waarde in de grond van minerale olie wordt op beiden deelterreinen plaatselijk overschreden". Uitgaande van deze rapportage zijn wij er steeds van uitgegaan dat het autosloopterrein gesaneerd zal moeten worden. Wie schetst onze verbazing toen voor de aanleg van het nieuwe autosloopterrein het grondwater afkomstig van het bovengenoemde oude sloopterrein door middel van een pompinstallatie sinds 5 juni jl op de polders wordt geloosd. Door een nog niet opgehelderde oorzaak heeft de pompinstallatie

zondagmiddag 9 juni jl rond vier uur het begeven, zodat wij toen beter in staat waren om op het stagnante oppervlaktewater in de sloten rondom de Egelshoek de olieresten te kunnen waarnemen. Hiervan hebben wij videobeelden gemaakt die dit zeer duidelijk laten zien. Wij hebben vervolgens de politie van de gemeente Hilversum gevraagd om te komen kijken. Zij hebben toen eveneens de vervuiling kunnen constateren en waren zeer verbaasd dat de gemeente Hilversum dit vervuilde grondwater ongestraft in de polders mag lozen. Maandag 10 juni jl hebben wij aan de diverse instanties en personen de gang van zaken medegedeeld o.m. de wethouder voor milieuzaken de heer Wolf van de gemeente Hilversum. Ondanks deze alarmkreten is de waterlozing gisterochtend weer hervat. Reden waarom een lid van de vereniging Behoud Vliegende Egels gemeend heeft om de lozing stop te zetten, door middel van het onderbreken van de waterleiding. Hij heeft door het onklaar maken van de leidingen het water laten vloeien over het toekomstige sloopterrein. Wij hebben de politie gisteravond rond half tien van deze actie op de hoogte gesteld. Ruim een uur later kwam twee politieambtenaren de zaak in ogenschouw nemen. Hier was ook bij de heer Scholten die wij zondag de vervuiling in de polder hadden laten zien. De heer Scholten had zich na zondag op de hoogte gesteld van het gevaar voor milieuverontreiniging. Van bevoegde instanties had hij vernomen dat er niets aan de hand was en dat er geen enkel gevaar voor het milieu was. Alle vergunningen voor het lozen van een bepaalde hoeveelheid water waren door de gemeente Hilversum afgegeven. Tevens hadden de sloten geen verbinding met het open water. De heer Scholten vond het niet nodig om een p.v.tje te maken en vertrok na enkele minuten weer. Wel zegde hij toe dat hij zou proberen de bouwmaatschappij te vragen om de pompinstallatie stop te zetten. Vreemd want als het water niet vervuild zou zijn zou hij de bouwmaatschappij moeten vragen om onmiddellijk iemand te sturen om het buizenstelsel weer in de oude staat te herstellen. Er rijzen bij ons nu vele vragen. Wat moeten we nu nog geloven van de inhoud van het milieurapport. Graag zouden we van U vernemen wat de resultaten zijn van de monsters van het grondwater dat nu wordt onttrokken uit het terrein en omliggende gebieden van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek. Mocht het zo zijn dat inderdaad blijkt dat de grond onder het oude sloopterrein niet vervuild is zouden wij zeer verheugd zijn en al onze medewerking verlenen om er voor te zorgen dat zo snel mogelijk zoveel mogelijk water uit de grond wordt gehaald zodat het nieuwe sloopterrein zo snel mogelijk gereed komt. Mocht echter blijken dat de watermonsters toch voor het milieu schadelijke stoffen bevatten, dan hopen wij dat U alles in het werk zult stellen om de schade zoveel mogelijk te herstellen en te beperken. De argumenten die de STUG heeft om het deconcentratie van de Egelshoek door te zetten beginnen langzamerhand hun kracht te verliezen. Het argument dat het terrein van het voormalig woonwagencentrum ernstig vervuild zou zijn heeft duidelijk aan kracht verloren als blijkt dat het grondwater onder de Egelshoek goed voor het milieu is. Het argument dat De Egelshoek te ver van de bewoonde wereld afligt komt ook al te vervallen nu de gemeente Hilversum met alle macht probeert om in de directe omgeving vele woningen te bouwen. Betreffende de twee andere argumenten: onbeheersbaarheid en financiën hebben wij U al in onze brief van 10 mei onze mening uitvoerig belicht. Kortom wij zien met belangstelling de 19 juni a.s tegemoet, wanneer U zich zal gaan buigen over de problematiek van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek. Wij vernamen van de gemeente Hilversum dat de Heer C. van Wieringen projectleider van het de concentreren van het kamp, hedenochtend ons met een bezoek zal vereren. Inmiddels verblijven wij met de meeste hoogachting. De inwoners van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek Namens hen. Dr Tom de Booij gemachtigde en belangenbehartiger van de inwoners van het voormalig woonwagencentrum.
(Noot: Wat ik me in 2009 er nog van herinner. Met mijn handen heb ik zand verwijderd zodat het looswater in de troggen kon lopen die waren gegraven voor de rioleerbuizen. Het was een ware zondvloed. Toen de politie kwam bleven ze voor het hek, dat het terrein omgrensde, staan en wilden geen pv maken. De volgende dag ben ik door de politie opgebeld . Zij vonden dat ik hun had misbruikt en hun voor mijn karretje had gespannen. Het is wel de omgekeerde wereld. Later heeft wethouder Wolf in januari 1997 tijdens een raadvergadering - gezegd dat de totale schade die was aangebracht inclusief het onklaar maken van de graafmachine 50.000 gulden had bedragen.

Hannes Gerrits heeft toen zelfs gezegd dat hij de graafmachine onklaar had gemaakt. Geen aanklacht van de gemeente bij de politie. Ook heeft de pers er niets over geschreven. Wij hebben een monster van het vervuilde water genomen, om eventueel tijdens een rechtszaak te kunnen gebruiken. Het is weer de bekende doofpot die de gemeente Hilversum heeft gebruikt)

Dinsdag 11 juni Brief van de voorzitter van de STUG de heer J.W.R. Flink wethouder van Hilversum aan Tom de Booij.

Weledelzeergestrenge Heer, Met waardering hebben wij kennis genomen van uw inzet het woonwagencentrum De Egelshoek voor haar bewoners te behouden. In uw telefonisch onderhoud met de heer C.A.J. van Wieringen, van 4 juni 1996 is door u desgevraagd bevestigd dat u niet als gesprekspartner kunt optreden zolang de samenwerkende gemeenten besluiten voorbereiden die zijn gericht op de deconcentratie van het woonwagencentrum. Boven aangehaalde brieven + bijlagen brengen naar onze mening geen nieuwe gezichtspunten naar voren over het wel of niet deconcentreren. Om daar zeker van te zijn hebben behandelen wij uw brieven in de STUG-vergadering van 19 juni 1996. Voor de goede orde wijzen wij u er op dat de beschikbaarheid en ontwikkeling van nieuwe woning- en/of woonwagenlocaties in de regio geen voorwaardelijk maar oorzakelijk verband hebben met het deconcentratievraagstuk en derhalve niet aan de orde zijn. Nog afgezien van het feit dat persoonlijke meningen van ambtenaren en bestuurders over het deconcentratievraagstuk niet ter zake doende zijn, is ons gebleken dat er op zijn minst vraagtekens gezet kunnen worden bij de betrouwbaarheid van uw weergave van hun meningen, reden waarom wij in dit kader hier niet verder op zullen ingaan. Tot slot delen wij u gelet op het bovenstaande mee dat wij geen gebruik maken van uw aanbod uw standpunt verwoord in boven aangehaalde brieven in de STUG van 19 juni 1996 te komen toelichten De voorzitter van de STUG J.W.R. Flink

Woensdag 12 juni Brief van de Staatssecretaris van Volksgezondheid Welzijn en Sport mevrouw Erica Terpstra

Beste Lenie *) De stukken die U mij zond inzake de deconcentratie van het woonwagencentrum De Egelshoek in Hilversum heb ik met belangstelling gelezen. Daarop reagerend kan ik U niet anders berichten dan dat het huisvestingsbeleid in eerste instantie een gemeentelijke aangelegenheid is, zij het binnen het kader van het landelijk huisvestingsbeleid van mijn ambtgenoot van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Uit bijlage twee bij Uw brief maak ik op dat U ook Dhr. Tommel op de hoogte heeft gesteld van de problematiek. Dat is inderdaad het juiste adres.

Wat mij in Uw brief verraste was de passage op pagina drie over de jonge generatie die weer bedrijfjes op zal gaan zetten en misschien weer gaat trekken, daarmee een voorhoede vormend voor nieuw zelfstandig ondernemerschap. Het lijkt mij dat hier sprake is van "een gapende kloof" (Uw woorden van pagina vier) tussen Uw denkwereld en de sociaal-economische realiteit. Indien de mythevorming rond zelfstandig ondernemerschap en een trekkend bestaan in woonwagenkring in stand wordt gehouden, zal de marginalisering van de woonwagenbevolking alleen maar worden versterkt. Dit inzicht begint hier en daar ook in woonwagenkring door te dringen en ik hoop dat dit bewustwordingsproces doorzet Met hartelijke groeten Erica Terpstra

*) Lenie is familie van Erica Terpstra

Dinsdag 18 juni 1996 is de GOLFCLUB VLIEGENDE EGELS opgericht

Locatie: graslanden van Flip en Henny Blauwendraad gelegen aan de weg op de Egelshoek nr 7 secretariaat: Koningsweg 45 3743 ET Baarn

9 holes par 54 hole 1 (steuntrekker) hole 2 (kermisreiziger) hole 3 (venter) hole 4 (aardappelrooier) hole 5 (scharensliep) hole 6 (paraplumaker) hole 7 (stoelenmatter) hole 8 (autohandelaar) hole 9 (orgeldraaier)

Links: de scharenslijper Dries Bos (grootvader van Leny Terpstra). Rechts: zijn dochter de stoelenmatster Annie Bos (moeder van Leny Terpstra)

Donderdag 20 juni Aan alle bewoners van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek van Tom de Booij

Graag wil ik jullie vanavond donderdag 20 juni om half acht IN HET CLUBGEBOUW tekst en uitleg geven van wat er gisteren allemaal is gebeurd en jullie de vraag voor leggen : HOE NU VERDER . Om onze gedachten te bepalen heb ik even een paar zaken op papier gezet die nu door mijn hoofd spoken.15 februari 1996 heb ik voor het eerst contact met jullie gezocht, naar aanleiding van een oproep van Leny Terpstra in de Woonbode van 9 februari jl. Sinds die dag heb ik getracht om de leden van de Stuurgroep Uitvoering Woonwagenplan (STUG) tot andere gedachten te brengen en te laten beseffen dat het deporteren van de Egelshoekers misdadig is. In de laatste tijd dacht ik dat dit was gelukt vooral na het zogenaamde positieve gesprek dat we hadden gehad met de projectleider van de STUG de heer van Wieringen. Daarbij te bedenken dat twee belangrijke argumenten van de STUG kwamen te vervallen: vervuiling (deze vervuiling blijkt mede te vallen gezien de lozing van het grondwater op het openwater) en dat het kamp te ver ligt van de bebouwde kom (plannen voor woningbouw rondom de Egelshoek).Ook hebben we plannen zoals de koop ven de Egelshoek en het zelf in beheer nemen ingediend om de kosten zo laag mogelijk te maken. Dit alles heeft niet mogen baten. Gisteren woensdag 19 juni 1996 heeft de vergadering van de STUG besloten het deconcentratiebeleid, ondanks al onze argumenten, stug door te zetten. Zij hebben wel aan het begin van de vergadering onze argumenten naar voren gebracht. Het was alsof ik een doffe dreun op mijn hoofd kreeg, vooral omdat ik jullie blij had gemaakt met een dooie mus (voortaan is de uitdrukking "blij gemaakt met een dooie Egel" misschien meer van toepassing). Door mijn grenzeloze optimisme heb ik jullie valse hoop gegeven. Dit vind ik misschien nog wel het ergste van alles. Ik heb echt niet kunnen geloven dat de overheid zo stompzinnig, stokdoof en blind kan zijn voor redelijke argumenten en dat alles maar binnenskamers, zonder jullie er maar ook een moment in te kennen wordt doorgedramd, kosten wat het kost. Alhoewel we een fikse nederlaag hebben geleden en ik alle vertrouwen; hoe klein dat ook was/heb verloren in het gezond verstand van de leden van de STUG. Ik besef nu maar al te goed hoe onnozel ik ben geweest en daardoor jullie een veel te optimistisch beeld heb gegeven. Dit spijt mij oprecht en ik beloof jullie beterschap, door in het vervolg er van uit te gaan dat we met de reinste misdadigers, oplichters, leugenaars te maken hebben. Mijn oren zijn gewassen. Dat jullie nu zullen zeggen: "zie je wel dat wisten wij allang wat

voor tuig het is" is heel begrijpelijk. Jullie hebben al 22 jaar met het zelfde bijltje gehakt en jullie stelling tegen over mijn optimistische geluiden was dan ook steeds: "eerst zien en dan geloven". Het groen achter mijn oren is sinds gisteren pikzwart geworden. Maar hoe nu verder? We moeten wel stellen dat de strijd wel veel harder is geworden, maar dat deze strijd nog lang niet verloren is. De gemeentebesturen en de gemeenteraden moeten het besluit van deconcentratie nog goedkeuren. Daar gaan maanden overheen. In deze maanden moeten we met alle middelen proberen om het deconcentratieplan van tafel te vegen. Hoe dat precies moet gaan gebeuren moeten we vanavond met elkaar bespreken. Een ding staat voor mij als een paal boven water. Ik zeg jullie hierbij mijn onvoorwaardelijke steun toe om met al mijn beschikbare energie jullie bij te staan in de komende strijd voor het behoud van de Egelshoek. De tijd van brieven schrijven, gesprekken voeren is nu definitief voorbij. We hebben in de afgelopen tijd getracht door middel van een papieren oorlog en gesprekken de STUG van ons gelijk te overtuigen. Maar dit middel heeft niet mogen baten. Er komt nu een tijd waarbij de te gebruiken middelen drastisch zullen moeten veranderen. Vanavond moeten jullie ook maar zeggen of jullie in de toekomst nog gediend zijn van mijn diensten. Hierover moeten jullie me vanavond een eerlijk antwoord geven: "recht voor mijn raap". Ook is belangrijk om na te gaan of ik - net zoals bij de sabotage van het buizenstelsel - als vliegende egel apart van jullie met acties door moet gaan. Zoals jullie hebben gezien zijn ze vies van mij en weten alles uit de pers te houden en zijn niet bereid om een aanklacht tegen mij in te dienen. Jullie zijn door jullie positie - als meest gediscrimineerde bevolkingsgroep in onze samenleving - veel kwetsbaarder. Kortom er valt vanavond veel met elkaar te bespreken. Ik ben er klaar voor en hoop dat het vertrouwen in mij niet is beschaamd door mijn overspannen verwachtingen die ik jullie heb gegeven. Tot vanavond half acht! Tom de Booij

PS: Een ding is zeker: we gaan door met het beoefenen van de golfsport. Ik heb het benodigde materiaal voor het inrichten van een negenholes baan al besteld. Ik heb al een aantal golfleraren bereid gevonden om mij te helpen in het golfonderwijs. De leden van golfvereniging de vliegende Egel kunnen ze niet deporteren. De Stichting Democratisering Golfsport heeft toegezegd om de kosten van de aanschaf van het golfmateriaal voor haar rekening te nemen. Volgende week beginnen met de aanleg van de baan.

Vrijdag 21 juni Aan de stuurgroep Uitvoering Woonwagenplan Gooi en Vechtstreek t.a.v de voorzitter de heer J.W.R. Flink, wethouder van de gemeente Hilversum

Het schrijven (kenmerk S 45732) van Uw voorzitter de heer J.W.R. Flink aan de bewoners van het voormalig woonwagencentrum De Egelshoek, p/a de heer Dr T. de Booij, hebben de bewoners in goede orde ontvangen. Zij hebben nota genomen van het feit dat door hun brieven + bijlage geen nieuwe gezichtspunten naar voren zijn gekomen over het wel of niet deconcentreren. Inmiddels heb ik van uw ambtenaar de heer C. van Wieringen op 19 juni jl telefonisch vernomen, dat de STUG in de vergadering van 19 juni jl heeft besloten om door te gaan met het deconcentratiebeleid. Tijdens een bijzondere vergadering van de bewoners van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek op 20 juni, heb ik mijn machtiging om namens de bewoners naar buiten op te treden teruggegeven. Mijn inzet om het woonwagencentrum voor haar bewoners. te behouden heeft geen positief resultaat opgeleverd. Nu de STUG niet gevoelig is geweest voor de argumenten die wij naar voren hebben gebracht, heeft het weinig zin om op deze basis door te gaan. Op de brief van de bewoners van 10 mei jl hebben zij 5 reacties ontvangen, tw minister-president W. Kok, vaste commissies van de Eerste en Tweede Kamer, van de commissaris der Koningin van Utrecht, de heer Beelaerts van Blokland en de Staatssecretaris van WVS, mw E.G. Terpstra. In antwoord op deze reacties zijn heden afschriften gestuurd van de correspondentie na de brief van 10 mei jl aan bovengenoemde personen en instanties. Ook heeft het kabinet van de Koningin deze afschriften toegestuurd gekregen. Het heeft de bewoners zeer gespeten dat op hun aanbod om tijdens de vergadering van de STUG op 19 juni hun standpunt te mogen toelichten, negatief door Uw stuurgroep is gereageerd. Het is teleurstellend, dat het mij niet is gelukt om langs democratische middelen de voortdenderende

trein van het deconcentratiebeleid, via het omgooien van de wissel van de heer Gieskens, op een ander spoor te brengen. Nu raast de trein voort in de donkere nacht naar de eindbestemming: het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek. Bij dit eindstation aangekomen zullen de bewoners met de sterke arm worden ingeladen om vervolgens naar verschillende plaatsen in het Gooi te worden gedeporteerd, als tenminste de voorzitter van de STUG de heer Flink zich aan zijn belofte houdt. Op 28 maart jl heeft de heer Flink mij gezegd dat als de bewoners van de Egelshoek niet vrijwillig willen gaan zij met de sterke arm zullen worden verwijderd. Maar ja de wonderen zijn de wereld nog niet uit en ik blijf misschien tegen beter weten hopen dat de wissel van de heer Gieskens nog net op tijd kan worden omgegooid. Tom de Booij

Maandag 24 juni Artikel in Gooi- en Eemlander; Woonwagenbewoners De Egelshoek in de clinch met gemeente. De tweede Mondriaan van Hilversum *(Simone Stevens)*

Het dichtgetimmerde gebouwtje op het woonwagenterrein De Egelshoek in Hilversum staat voor de houding die de bewoners zich deze dagen naar de gemeente toe hebben aangemeten. Met hen valt niet meer te praten tenzij er een goed voorstel van de gemeente komt, zo maken ze duidelijk. De bewoners proberen de gemeente Hilversum al jaren af te houden van deconcentratie. Tot dusver zonder succes. Uit de vergadering van de STUG (Stuurgroep Uitvoering Woonwagenplan Gooi en :Vechtstreek) bleek vorige week unaniem dat de elf deelnemende gemeentes in deze regio door willen gaan met het jaren geleden ingezette deconcentratiebeleid. Alleen Weesp en 's-Graveland willen zich nog op enkele punten beraden en meer informatie inwinnen. De betrokken wethouders zijn het eens geworden over de totale kosten die met de deconcentratie gemoeid Zijn, namelijk 7,2 miljoen gulden. Ambtenaar C. van Wieringen kan zich voorstellen dat de bewoners nu zo reageren. Er is een eind gekomen aan jarenlange onzekerheid. Het is begrijpelijk dat het besluit zo aankomt en dat dat onvrede geeft." . De bewoners zouden het terrein best zelf wel willen kopen en beheren, maakt L. Terpstra duidelijk. Matser heeft hierachter grond gekocht. Voor 23 gulden per vierkante meter . Dat willen wij ook wel Dit beleid is nu al 22 jaar bezig. Al die tijd hangt het als een zwaard van Damocles boven ons hoofd", zegt de betrokken woonwagen bewoonster. Het terrein telt 91 bewoners verdeeld over 36 wagens. Ze is boos en zegt, verwijzend naar verantwoordelijk wethouder J. Flink (PvdA): "Dat knulletje wil mijn vader en moeder die hier al vijftig jaar wonen de wortels uit het lijf trekken! Over mijn lijk!"

Mooi park

Het kamp heeft genoeg van de gemeente in de personen van Flink en burgemeester J.G. Kraaijeveld en heeft hen daarom allebei bestempeld als persona non grata op het terrein achter het vliegveld. Tenzij een goed voorstel op tafel komt willen ze niet meer met hen praten. Terpstra, dwingnd: "Doe het nou niet. Maak hier een mooi park van door het wat te renoveren en op te knappen. Als niemand naar ons luistert, moeten we wel met harde acties komen: We willen laten zien dat we gewoon Hilversumse inwoners zijn, we willen niet schofterig zijn. De woonwagenbewoners hebben het al eerder gezegd: integratie is een achterhaald verhaal. Vijftig procent van ons is burger. We zijn allemaal getrouwd met een burgermeisje of jongen. Mijn zoon z'n kinderen zijn nog maar voor een kwart woonwagenbewoner. Onze kinderen gaan in Loosdrecht naar school", zegt Terpstra.

Gerrits vindt dat het wel duidelijk is dat de gemeente Hilversum met andere dingen bezig is geweest. Hij verwijst daarbij naar de recente grondaankopen van Matser vlakbij het terrein. Volgens Gerrits heeft Matser er veel voor betaald hetgeen volgens hem bewijst dat Matser overtuigd is van de mogelijkheden tot ontwikkeling. Gerrits: "Flink en hij zijn persoonlijke vrienden. We hebben een brief gestuurd met het verzoek deze grond te . kopen. We hebben al een mondelinge afwijzing gehad. De projectontwikkelaar gaat nu mede beslissen wat er gaat gebeuren in dit gebied! In Nederland geldt: wie huurt heeft het eerste recht van koop, maar ons wordt dat recht nu ontnomen. Er zijn duidelijke financiële belangen in het spel waarom De Egelshoek weg moet. Het is puur en alleen een financiële kwestie. Maar niet over onze rug. Ze proberen ons leefgenot af te nemen en de woonwagenbewoners uit te roeien. Het zelfde als ze met de Indianen hebben gedaan. Die hebben ze in reservaten gestopt." Desgevraagd ontkent

Flink dat Matser en hij vrienden zijn en dat er iets geritseld zou zijn. De gemeente had de grond het liefst zelf gekocht, zegt Flink. Ook is de portefeuillehouder woonwagenbeleid niet van plan zich iets aan te trekken van zijn nieuwe status: "Dat lijkt me niet echt handig. Als ik het nodig vind om erheen te gaan, ga ik ,er gewoon heen." De wethouder is een beetje geïrriteerd: "Ik hou niet van onsmakelijke grappen, zoals het verspreiden van een enquête waarin staat: zit u te wachten op woonwagenbewoners? Mijn privé-nummer staat er in, met als gevolg dat, mijn vriendin en mijn dochter twee dagen lang telefoontjes krijgen. Dat vind ik misselijk makend. Evenals de uitnodigingen aan hen voor dat golf toernooi. "Laat mijn familie erbuiten"
Flink vindt de hele situatie nogal dubbel, aangezien hij ook al een paar brieven heeft liggen van bewoners die graag naar de Erfgooiersstraat en Loosdrecht willen. "Dat zijn twee werkelijkheden die naast elkaar functioneren. Het gaat niet om het principe. Maar ik snap het best. Ik snap ook dat men kiest voor de aanval, dat waardeer ik zelfs, maar onsmakelijke grappen spreken mij niet aan. Dit is zinloos gehakketak." Gerrits zucht, "Het dringt niet door. Het is alsof je tegen een muur praat." Het uiteenhalen van het terrein zou volgens Gerrits desastreus kunnen zijn. "Als je een zangvogeltje uit de natuur haalt en in een kooi zet, heb je kans dat ie nooit meer' zingt." Terpstra: "Als ik hoor dat een besluit over mijn leefgenot een centenkwestie wordt... We zijn gewoon de tweede Mondriaan van Hilversum:"

Dinsdag 25 juni Artikel in Gooi- en Eemlander: Bewoners van Egelshoek spijkeren kantoorpandje dicht·

Bewoners van het woonwagenkamp De Egelshoek in Hilversum hebben gisteravond het kantoorgebouwtje dichtgetimmerd dat de gemeente op het terrein in gebruik heeft. De bewoners hebben dat gedaan uit protest tegen het gemeentelijk beleid, aldus één van hen, mevrouw Terpstra. Er bestaan al jaren plannen om het woonwagenkamp De Egelshoek te sluiten en de bewoners op kleinere, kampjes, verdeeld over diverse gemeenten in het Gooi en de Vechtstreek, onder te brengen. Dit in het kader van het jaren geleden door de rijksoverheid ingezette deconcentratÏl3beleid. Kern van dit beleid is de grote kampen te sluiten en te vervangen door kleinere. De bewoners van De Egelshoek hebben zich daartegen altijd verzet. Het kamp telt nu 36 woonwagens met zo'n 91 bewoners in totaal. Dat een kampje elders wordt gemaakt voor de jongeren in de huwbare leeftijd die zelfstandig in een. wagen willen gaan wonen, is prima, aldus mevrouw Terpstra. Sluiting van De Egelshoek en het verhuizen van de wagens die er nu staan, vinden . de bewoners echter onaanvaardbaar. Ze hebben dit de afgelopen tijd in gesprekken met vertegenwoordigers van diverse gemeenten in deze regio onder de aandacht gebracht. Ook met de gemeente Hilversum is in die zin gesproken. Afgelopen week hebben de bewoners volgens mevrouw Terpstra echter van de gemeente Hilversum te horen gekregen, dat koste wat het kost sluiting van 'De Egelshoek en verhuizing naar elders zal worden doorgezet. Mevrouw Terpstra: '"Dat pikken we niet. Je kunt niet zomaar even beslissen 91 mensen die al jaren met elkaar wonen uit elkaar te trekken. Je wordt er doodziek van. Je kunt er niet van slapen." Ze wijst erop dat in diverse delen van het land het deconcentratiebeleid inmiddels weer is losgelaten. Waarom kan dat hier ook niet gebeuren? vraagt zij zich af. Om hun opvatting kracht bij te zetten hebben de bewoners nu het kantoortje van de gemeente dichtgespijkerd.

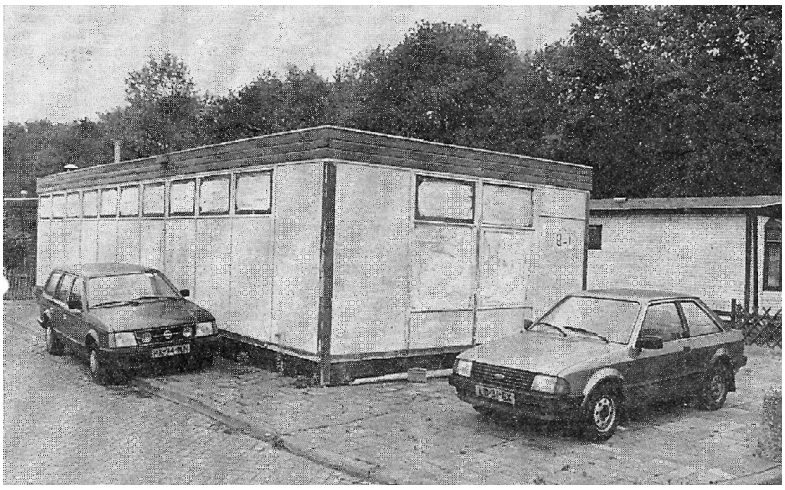

Het dichtgetimmerde gebouwtje op het woonwagenterrein De Egelshoek staat voor de houding die de bewoners zich deze dagen hebben aangemeten tegenover de gemeente: met hen valt niet te praten. Tenzij er een goed voorstel komt.

Dinsdag 25 juni Brief aan de wethouder van de gemeente Hilversum J.W.R. Flink van Tom de Booij

In de Gooi en Eemlander van vandaag las ik een uitspraak die U volgens de verslaggeefster Simone Stevens heeft gedaan, betreffende de perikelen rond de Egelshoek: "Laat mijn familie erbuiten". Het kan heel goed zijn dat de verslaggeefster U niet goed heeft geciteerd. en dan trek ik al mijn woorden, die ik U nu ga zeggen, meteen in. U als vertegenwoordiger van de burgers van de gemeente Hilversum heeft mede een beleid uitgestippeld, die het hart en ziel raakt van 91 mensen van het kamp op de Egelshoek. Tot nu toe heb ik mij ingehouden om de woorden van de wethouder de heer Vos van de gemeente Laren te citeren: "Het lijken wel Gestapo methoden van de heer Flink".· Inderdaad U grijpt in op de familielevens van 91 mensen en vraagt tegelijkertijd aan de burgers die U moet vertegenwoordigen, om de acties van de Egelshoekers buiten Uw familie te houden. Het is een interessant vraagstuk dat U daarmee aansnijdt: waar is het verschil tussen de zakelijke en persoonlijke omstandigheden? . Uw ambtenaar van politie, die heden het kamp kwam inspecteren om te zien hoe het clubgebouw was verbouwd, zei: "persoonlijk sta ik achter jullie maar ja ..... ". Ik zelf heb in de ondergrondse gevochten tegen de Duitsers en in het concentratiekamp Amersfoort gezeten, en de SSers,zeiden tegen mij: "persoonlijk sta ik achter jullie maar ja ... ".Ik hoop - tegen beter weten in - dat U zult beseffen dat het niet meer om onsmakelijke grappen gaat, maar dat als U zult doorgaan op de door U ingeslagen weg vele families het slachtoffer worden van Uw beleid. Terugkomend op uw uitspraak: "Laat mijn familie erbuiten" zou ik dringend willen aanraden om deze families er buiten te houden. w.g. Tom de Booij (eveneens afgedrukt in de nieuwsbrief van de Vliegende Egel).

Woensdag 25 juni 1996 NIEUWSBRIEF VAN DE VLIEGENDE EGEL, Jaargang 1, nummer 1

(ERINACEUS EUROPAEUS VOLATICUS)

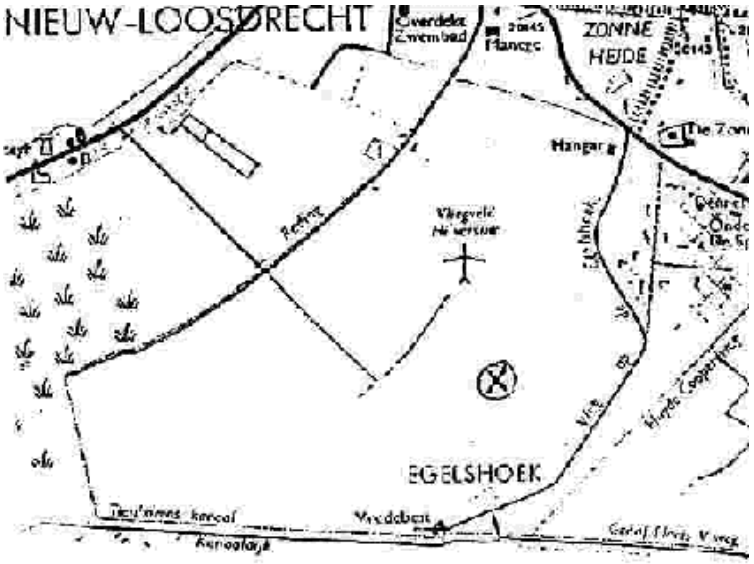

x = het grasland waar wij 's-nachts ons voedsel komen halen

Het eerste nummer van de Nieuwsbrief van de Vliegende Egel ligt nu voor jullie . Het ligt in onze bedoeling om de inwoners van Hilversum op de hoogte te houden van alles wat wij als Vliegende Egels dag en nacht in de gemeente Hilversum kunnen waarnemen.
Vooral over die zaken die ons in ons voortbestaan bedreigen, zoals de verdwijning van het vliegveld en het voormalige woonwagencentrum de Egelshoek. Ook het behoud van de aangrenzende weilanden van de heer H. Blauwendraad zijn voor ons voedsel van levensbelang.
Wij Vliegende Egels (Erinaceus europaeus volaticus) zijn zoogdieren die behoren tot de orde van de Diptera Insectivora. Onze voorouders leefden als nachtdieren ruim 65 miljoen jaar geleden op deze aarde. We leven overdag in de bosrijke omgeving rond de Egelshoek en komen 's-nachts ons voedsel zoeken op de graslanden gelegen tussen het vliegveld Hilversum en het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek. U zult begrijpen dat wij bijzonder geïnteresseerd zijn in de plannen -van de gemeente Hilversum om op ons leefgebied woningen te bouwen en niet alleen op ons gebied, maar op de aangrenzende gebieden: het vliegveld en het woonwagenkamp de Egelshoek. Als deze snode plannen worden uitgevoerd zullen wij moeten uitzien naar een ander leefgebied, maar zoals het er nu naar uit ziet, zal het allemaal wel meevallen, dwz als de burgers van Hilversum tenminste massaal in verzet komen tegen het misdadige beleid van de bestuurders van de gemeente Hilversum. Met onze voorlichting, die geen censuur kent, zullen wij U laten zien op welke wijze de gemeente Hilversum tot nu toe steeds kans heeft gezien om binnenskamers hun plannen uit te broeden. Op onze redactie ontvingen wij een afdruk van het interview van twee inwoners van het woonwagencentrum de Egelshoek in de Gooi en Eemlander van 25 juni jl. Het viel ons direct op dat over ons, Vliegende Egels, met geen woord wordt gerept, ook niet over het feit dat we begin juni vergeven werden door een doordringende stank. Het bleek toen dat de gemeente vervuild grondwater heeft geloosd op de sloten die ons leefgebied omringen. Ook geen woord van de sabotage die is aangericht om de waterlozing stop te zetten. Toch is het een goed interview geworden met de woordvoerders van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek : Leny Terpstra en Hannes Gerrits. Flink heeft zich weer eens flink laten gaan.
Wij ontvingen gisteren een brief die een zekere Dr T. de Booij had gestuurd naar wethouder Flink van de gemeente Hilversum. Wij hebben gemeend om deze brief in zijn geheel in onze Nieuwsbrief af te drukken, vooral omdat de Gooi en Eemlander een passage uit deze brief fout heeft geciteerd .Maar deze De Booij vergeet dat er nog meer mensen zijn dan de burgemeester Kraaijeveld-Wouters en de wethouder J.W.R. Flink in het college van Burgemeester en Wethouders die door hun misdadige beleid ons voortbestaan als Vliegende Egel direct aantasten. Wij vinden het daarom van direct belang dat U de namen , adressen en telefoonnummers kent zodat U deze mensen persoonlijk probeert te overtuigen van het belang om ons te beschermen

en te laten voortleven: Het is ook belangrijk dat deze personen ook beginnen te begrijpen dat door besluiten ons leven zal worden vernietigd.
Zo bestaat het college van Burgemeester en Wethouders uit de volgende personen' (behalve de burgemeester Kraaijeveld-Wouters en wethouder Flink)
Mw E.L. Weijers -van Veen 1e 1000 burgemeester en wethouder (VVD) Spinozahof 59 1216 JV tel 6211298
G.N.R. Wolf Mauritslaan 43 1211 JZ tel 6245423 wethouder (Groenlinks) E.H.D. Smit Schuttersweg 28 1217PZ tel 62~5089 wethouder (CDA)
B. Smit Eikbosserweg 199 1213 RX tel 6248263 wethouder (D66)
Wij, Vliegende Egels voelen ons zeer nauw betrokken of het voormalig woonwagen centrum kan behouden worden. Zou dit kamp verdwijnen dan zou dit noodlottig voor ons zijn , want dan is onze aanvliegroute vanuit het bos naar het grasland verstoord met alle gevolgen van dien. Als het plan om jullie te deporteren in de gemeenteraad wordt behandeld zullen we de raadsleden wijzen op het feit dat zij wanneer zij negatief mochten beslissen over ons lot en het lot van 91 mensen dit zeer ernstige gevolgen voor hun zal hebben Wij zullen jullie te zijner tijd op de hoogte brengen van hun namen en adressen. Het zelfde geldt voor alle raadsleden in de elf gemeenten die met het deconcentratiebeleid van jullie kamp te maken hebben. Maar bij al het slechte nieuws is er ook nog een lichtpuntje. Geïnspireerd door ons hebben een aantal personen een golfvereniging Vliegende Egel opgericht. We voelen ons zeer vereerd dat ze deze vereniging naar ons hebben genoemd. Zo zagen wij dat ze al twee maal hebben gegolfd. Eerst zagen we nog drie vlaggen op het weiland van H. Blauwendraad, maar gisteren speelden ze al naar zes rood gekleurde vlaggen die in een door hun ingebracht gaatje stonden. Ze probeerden met alle macht het golfballetje in dit gaatje te deponeren. Twee partijen streden om de eer. De winnende groep krijgt een speldje met de afbeelding van een Vliegende Egel. Al het golfmateriaal is in het kamp aanwezig en als iemand een balletje wil slaan kunnen zij dit doen op de zes holes baan. Elke week krijgen de leden van de vereniging les van een echte golfprofessional. We zijn benieuwd hoe dat verder zal gaan. In het volgende nummer van de Vliegende Egel zullen wij een samenvatting maken van de hele situatie rondom de Egelshoek, waarin alle punten nog eens op een rijtje worden gezet. We zullen ons daarbij speciaal richten op de burgers van Hilversum. We moeten ze ervan overtuigen dat als ze ons niet in onze strijd willen steunen het zwaard van Damocles op hun hoofd terecht zal komen. Wij zullen alle Vliegende Egels in de hele wereld oproepen om de nachtrust van die personen te verstoren als zij hebben ingestemd met het verjagen van ons en de kampers. wij moeten de burgers van Hilversum in onze strijd betrekken en hun te overtuigen van het belang de Egelshoek voor de Vliegende Egels, het vliegveld en het kamp zo te laten als het is. Ons belang is hun belang dus een gezamenlijk belang. Zij zijn als enigen nog in staat om de gemeenteraad ervan te overtuigen dat zij het beleid moeten omgooien . Lukt hun dit niet dan zullen zij een aantal inwoners van Hilversum in hun buurt krijgen mensen afkomstig van de Egelshoek die nu niet bepaald goed gestemd zijn en dan wat te denken van de formatie laagvliegende Vliegende Egels die 's-nachts over hun huizen zullen vliegen met onze strijdgroep die agressief en bedreigend klinkt.
De Vliegende Egels wensen alle lezers veel leesplezier.

Dinsdag 25 juni Aan de leden van de Golfvereniging Vliegende Egels (G.V.E.)

Dinsdag 25 juni 1996 wordt onze 9 holes golfbaan aan de weg van de Egelshoek geopend. Op 13.30 uur wordt van af de eerste afslagplaats met de golfwedstrijd begonnen. De spelvorm is Texas Scramble, dwz twee groepjes van vier golfers spelen tegen elkaar. De eerste groep slaat allemaal een golfbal van de eerste afslagplaats, dwz van de eerste hole. Daarna slaat de tweede groep golfers ook allemaal een golfbal vanaf de eerste afslagplaats. Nu gaat de groep wiens bal het verst van de hole is gelegen naar de beste liggende bal van hun groep en slaan alle vier spelers van de plek waar de best liggende bal ligt weer een golfbal richting de hole, waarin een vlaggenstok staat. Dan gaat de tweede groep wiens bal iets dichter bij de hole lag naar die bal en slaat weer met alle vier een golfbal in de richting van de hole. Zo gaat het spelletje door tot dat de bal in de

hole verdwijnt. De groepen schrijven hun resultaat en gaan naar de volgende hole. Nadat alle 9 holes zijn gespeeld gaan wij na welke groep het minst aantal slagen heeft gedaan over de negen holes. Na afloop van de wedstrijd is er een prijsuitreiking. De groep van vier met het beste resultaat zal in de toekomst een speld ontvangen met de afbeelding van een vliegende egel. Helaas is de leverancier van deze speld te laat met de levering, maar de winnaars houden dit te goed en zullen zo spoedig mogelijk, als de spelden gereed zijn deze thuis bezorgd krijgen). Met de hartelijke golfgroeten van het Bestuur van de Vliegende Egels

Woensdag 26 juni Artikel in Gooi- en Eemlander: Gratis clinics tussen de koeienvlaaien. Egelshoek heeft golfdocent *(Martin Vlaanderen)*

Dr. Tom de Booij uit Baarn leeft zich sinds kort op dinsdag uit als golfdocent van de bewoners van woonwagenkamp De Egelshoek in Hilversum. Op een kaalgevreten weiland vol koeienvlaaien naast het kamp geeft hij zijn gratis clinics, naar eigen zeggen om de sport te democratiseren. Daarvoor heeft hij in 1993 zelfs een stichting opgericht. Er zijn de afgelopen weken al enkele oefenpartijen gespeeld op het weiland, maar gisteren werd de 'baan'. echt opengesteld door vader en zoon Blauwendraad. Zij wonen in een boerderij even verderop en de vier hectare weiland met, negen holes is hun eigendom. De deelnemende bewoners zijn georganiseerd in golfclub De Vliegende Egels. De 71-jarige Baarnaar De Booij rent als een kievit: van de ene naar de andere hole om spelers te instrueren en te motiveren. Vijfentwintig waren er gisteren komen opdraven, zowel jong als oud. Balletjes en clubs krijgen ze van de hooggeleerde Baarnaar, die met veel plezier een aantal welgemikte slagen demonstreert. En toegegeven, de Baarnaar kan er wat van. De Booij is tegen het beleid tot deconcentratie van De Egelshoek. Hij kwam. eerder dit jaar voor de bewoners op en neemt stelling tegen de politiek. De Booij identificeert - zich met de Egelshoekers . - Maar naar eigen zeggen is hij inmiddels opgehouden bovengrondse, politieke actie te voeren. .Aanleiding hiermee te stoppen is volgens hem de weigering van de vergadering van regionale wethouders in de stuurgroep uitvoering woonwagenbeleid om hem op 19 juni het woord te laten voeren voor de woonwagenbewoners. De geoloog gaat naar eigen zeggen nu ondergronds.

Een groep woonwagenbewoners volgde gistermiddag op een weiland naast het woonwagencentrum De Egelshoek golfles van de actievoerder en golfdocent dr Tom de Booij uit Baarne

Eerder hebben enkele notabelen door zijn acties al het veld moeten ruimen. En De Booij laat doorschemeren dat dit mogelijk ook in de nabij toekomst het geval zal zijn. "De gemeenten zullen merken dat ik ondergronds zit", zegt hij met een felle twinkeling in zijn donkere ogen. Maar het golfen heeft naar zijn mening weinig of niets met politiek te maken. "Als ik morgen hoor dat De Egelshoek hier blijft, dan gaat het golfen gewoon door", zegt hij. Opmerkelijk is dat de holes allemaal een naam hebben, die volgens De Booij overeenkomt met de beroepen die de woonwagenbewoners de afgelopen honderd jaar hebben uitgeoefend: kermisreiziger, venter, aardappelrooier, scharensliep, paraplumaker, stoelenmatter en orgeldraaier. "In 1968 heeft de overheid een verkapt trekverbod uitgevaardigd en de reizigers in grote verzamelkampen samengebracht. Mede hierdoor konden de reizigers hun ambachten niet meer uitoefenen en werden ze door dit overheidsbeleid gedwongen naar de sociale dienst te gaan. Vandaar dat de eerste hole de naam steuntrekker heeft gekregen", aldus de vindingrijke De Booij.

Woensdag 26 juni Artikel in Gooi- en woonbode: Negatief imago Egelshoek volgens bewoners onterecht Woonwagencentrum opent na mislukte onderhandelingen gemeenten golflinks

Met een welgemikte zwaait openden de directe buren van het woonwagencentrum Egelshoek in Hilversum - de heer Flip Blauwendraad en diens zoon Henny - het kersverse golfterrein dat de Egelshoek op één van hun weilanden heeft mogen aanleggen. Na een vakkundige eerste slag begonnen zo'n 25 bewoners van het woonwagencentrum aan de wedstrijd over negen holes. De heer Blauwendraad, eigenaar van het grasveld naast de Egelshoek, werd bereid gevonden om een grasveld ter beschikking te stellen. Om te voorkomen dat koeien hun poten breken in de putjes, worden die na elke wedstrijd met een ijzeren dekseltje afgedekt. Koeienvlaaien dienen als hindenrissen. Hoewel de wedstrijd - waaraan jong en oud meedeed - gezellig verliep, belicht De Booij aan de hand van de deelnameformulieren ook de situatie waarin de .woonwagen bewoners volgens hem verkeren. (...). De bewoners willen echter onder geen beding weg. "Wij blijven doorgaan tot het bittere einde "zegt Terpstra vastberaden. "Daarom is golf ook zo heerlijk: het is een welkome afleiding in deze situatie."

Het kost wat moeite om de bal alleen al te raken. Het enthousiasme bij jongen oud was er niet minder om: De partij golf begon bij hole nummer 1: ·Steuntrekker'.

Woensdag 26 juni Artikel in de Gooi- Eemlander: College ontdaan door acties voor Egelshoek *(Simone Stevens)*

De formulieren die in Hilversum circuleren met het briefhoofd van de gemeente over een referendum over het voortbestaan van woonwagencentrum De Egelshoek zijn voor het college van burgemeester en wethouders aanleiding zich te beraden over eventuele actie. Wethouder J. Flink (PvdA) meldde gisteren al in de krant niet gediend te zijn van deze enquête, omdat zijn gezin er telefonisch door wordt lastig gevallen. Zowel zijn privé-adres en -telefoonnummer als die van burgemeester J. G. Kraaijeveld-Wouters worden erin genoemd!

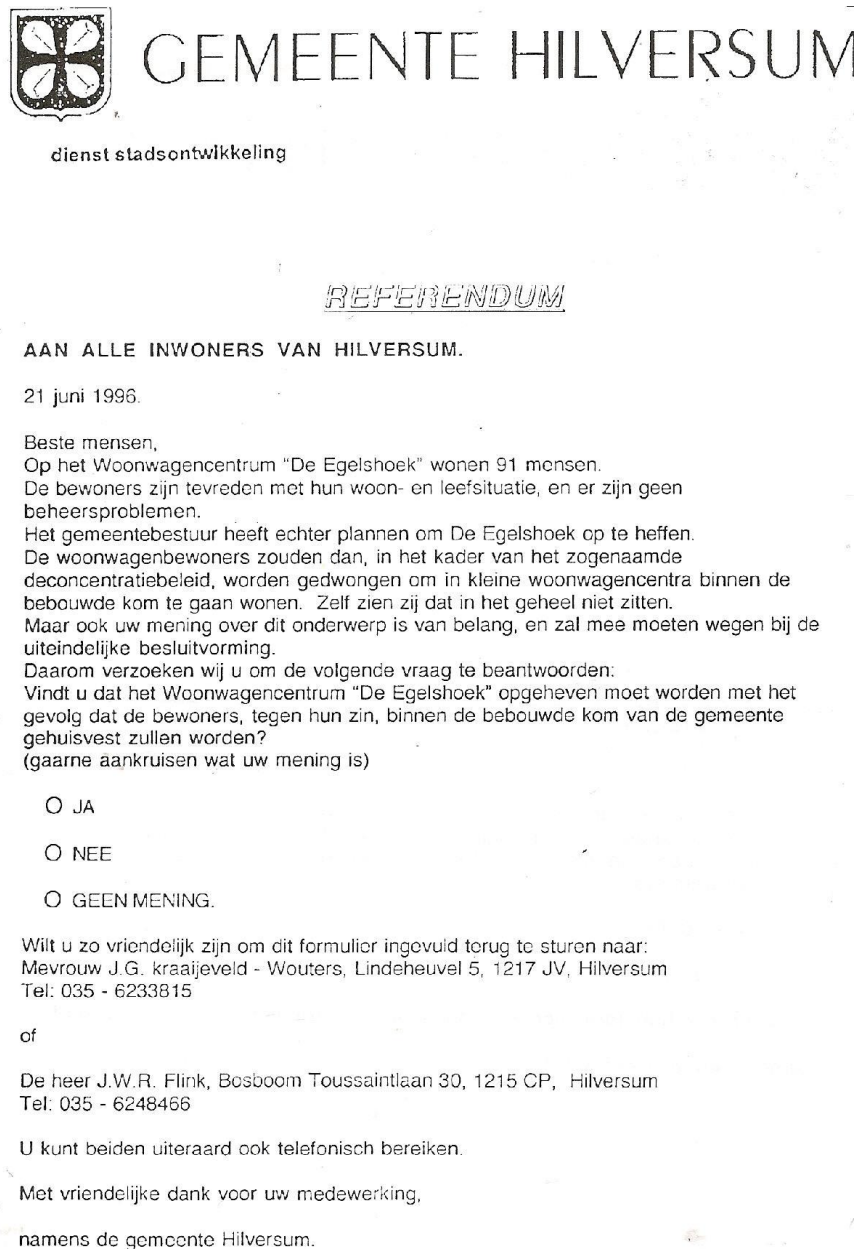

GEMEENTE HILVERSUM

dienst stadsontwikkeling

REFERENDUM

AAN ALLE INWONERS VAN HILVERSUM.

21 juni 1996.

Beste mensen,
Op het Woonwagencentrum "De Egelshoek" wonen 91 mensen.
De bewoners zijn tevreden met hun woon- en leefsituatie, en er zijn geen beheersproblemen.
Het gemeentebestuur heeft echter plannen om De Egelshoek op te heffen.
De woonwagenbewoners zouden dan, in het kader van het zogenaamde deconcentratiebeleid, worden gedwongen om in kleine woonwagencentra binnen de bebouwde kom te gaan wonen. Zelf zien zij dat in het geheel niet zitten.
Maar ook uw mening over dit onderwerp is van belang, en zal mee moeten wegen bij de uiteindelijke besluitvorming.
Daarom verzoeken wij u om de volgende vraag te beantwoorden:
Vindt u dat het Woonwagencentrum "De Egelshoek" opgeheven moet worden met het gevolg dat de bewoners, tegen hun zin, binnen de bebouwde kom van de gemeente gehuisvest zullen worden?
(gaarne aankruisen wat uw mening is)

O JA

O NEE

O GEEN MENING.

Wilt u zo vriendelijk zijn om dit formulier ingevuld terug te sturen naar:
Mevrouw J.G. kraaijeveld - Wouters, Lindeheuvel 5, 1217 JV, Hilversum
Tel: 035 - 6233815

of

De heer J.W.R. Flink, Bosboom Toussaintlaan 30, 1215 CP, Hilversum
Tel: 035 - 6248466

U kunt beiden uiteraard ook telefonisch bereiken.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,

namens de gemeente Hilversum.

'Referendum' gericht aan alle bewoners van de gemeente Hilversum en verspreid onder de bewoners in Hilversum

Hoewel het college gisteren besloot niet tot actie over te gaan, beraden de leden zich daar nu wel over. Er is inmiddels namelijk nog een brief in omloop. Ook deze is voorzien van het gemeentelijke briefhoofd en de privé telefoonnummers van Kraaijeveld en Flink. Loco-burgemeester E. Weijers-van Veen reageerde vanochtend geschokt. "Ach nee hè! Het is niet waar! Ik vind dit toch te ver gaan. Ik vind het prima dat mensen actie voeren en opkomen voor hun belangen, maar niet onder een valse vlag. Dit is beneden alle peil. Doe het dan met open vizier. Ik vind wel dat Flink dit moet weten en zal dat met hem gaan bespreken. Ik zou willen

weten waar deze acties vandaan komen. Dit werpt een valse smet op De Egelshoek." L. Terpstra van De Egelshoek distantieert zich van de actie. "Dan had ik het echt wel gezegd. Dat van Flink vind ik echt heel erg voor hem. Op zich zou ik het wel leuk voor Flink vinden als hij "U voelt dat wij al 22 jaar lastig worden gevallen." De Baarnaar T. de Booij heeft een brief geschreven aan Flink waarin hij rept over Gestapomethoden van Flink. De Booij vindt dat de wethouder de families op het terrein erbuiten moet houden door een ander beleid te voeren. Zowel De Booij als Flink waren vanochtend niet bereikbaar voor commentaar.

Donderdag 27 juni Vergelijking met Gestapomethoden is onacceptabel

Volstrekt onacceptabel. Dat vindt wethouder Jesse Flink van de brief die hij deze week ontving van de Baarnaar T. de Booij. De schrijver repte daarin van 'Gestapomethoden' die de wethouder zou gebruiken bij het deconcentratiebeleid van woonwagencentrum De Egelshoek. De briefschrijver trekt een vergelijking tussen concentratiekamp Amersfoort tijdens de oorlog en het beleid van de gemeente Hilversum nu. De Booij haalde in zijn brief. een 'citaat' aan van wethouder F. Vos van Laren, die ooit zou hebben gezegd: 'Het lijken wel Gestapomethoden van de heer Flink'. "Dat grenst aan het onbetamelijke", reageert Vos zelf perplex. "Ik ken de heer De Booij als een ras-actievoerder, dat waardeer ik, maar ik zou nooit een dergelijke term in de mond nemen. Zo zit ik niet in elkaar. Ook Flink heeft mij nooit enige reden gegeven om zoiets over hem te zeggen. Nee, nee, nee.
Flink zelf vindt De Booij's opmerkingen werkelijk niet te geloven :Ik geloof gewoon niet wat er staat. Het is, nee, laat ik het netjes zeggen, het is uitermate dubieus. De relatie die wordt gelegd met het concentratiekamp in Amersfoort, dat vind ik echt alle perken te buiten gaan."

Beschaving

"Kennelijk", vervolgt hij, "bezit meneer De Booij zo weinig innerlijke beschaving dat hij het nodig vindt een conflict met mij met mijn vrouw en dochter uit te vechten in plaats van met mij." Hij doelt daarmee op de enquête die als "referendum" in Hilversum verspreid met zijn telefoonnummer en dat van de burgemeester erop. Het lijkt Flink logisch dat De Booij achter het referendum zit. "Als hij het bestaan van een referendum zo gaat verdedigen ... Hij is aardig bezig de goede naam en faam van De Egelshoek te verpesten." De Booij werd begin april door de bewoners van De Egelshoek gemachtigd om hun belangen te behartigen en alles in het werk te stellen om de plannen voor deconcentratie terug te draaien. Toen 10 juni duidelijk werd dat de gemeente niet op die plannen terug zou komen, besloot De Booij zich terug te trekken als vertegenwoordiger en 'ondergronds' te gaan. Hij heeft dat beweert hij, al mondeling medegedeeld aan 'premier Kok en de secretaris van de koningin'. Hij ontkent zelf ten stelligste dat het referendum van hem afkomstig is. "Ik sta nog steeds volledig achter mijn opmerking over die Gestapomethoden. Ik vind die vergelijking helemaal niet te ver gaan", zegt hij. "Maar met die enquête heb ik niets te maken. Wie dan wel? Ik heb een vaag idee, maar dat moeten ze zelf maar uitzoeken. Wie dat moeten? De politie natuurlijk." "We stellen inderdaad een onderzoekje in", zegt politievoorlichter H. Ottjes. "Er zijn bij ons telefoontjes binnen gekomen van Hilversummers die zich afvroegen of dat nu wel klopte, die enquête op briefpapier van de gemeente. Het is op z'n minst onfatsoenlijk. Of het strafbaar is, moeten we uitzoeken". Het college beraadt zich morgenochtend over te nemen stappen.

Donderdag 27 juni Artikel in Gooi- en Eembode "Brief onoorbaar en van laag allooi". Gemeente distantieert zich van nep-referendum

Hilversum. Het college van B & W van Hilversum distantieert zich van een nep-referendum dat bij bewoners in de bus is gevallen. Op briefpapier van de gemeente Hilversum wordt, zogenaamd door de gemeente, bewoners gevraagd zich uit te spreken over het al dan niet verdwijnen van woonwagencentrum De Egelshoek. Wie de brief.heeft samengesteld is onbekend. Het college noemt de nep-brief "onoorbaar en van laag allooi", temeer omdat de privé-telefoonnummers en adressen van burgemeester Kraaijeveld-Wouters en wethouder Jesse Flink erin genoemd orden. Dit had tot gevolg dat de telefoons van beide bestuurders constant.

roodgloeiend Volgens. de politie, die de brief als "op z'n minst niet fatsoenlijk" bestempelt, wordt er geen onderzoek ingesteld naar de verantwoordelijke voor hef misleidende schrijven.
Vrijdag 28 juni Artikel in Gooi- en Eemlander : College wacht klacht Egelshoek . *(Simone Stevens)*
Het Hilversumse college van burgemeester en wethouders wacht nog met het indienen van een formele aanklacht bij de politie over de actie De Egelshoek. Wel is in overleg met de politie besloten om politie en officier van justitie de zaak te laten bekijken. Justitie gaat nu bezien of er sprake is van een strafrechtelijk feit. Dit heeft het college vanochtend besloten. Eerder deze week zijn in Hilversum twee verschillende berichten verspreid waarin.staat dat er een referendum wordt gehouden over het Hilversumse woonwagencentrum De Egelshoek. Dit centrum moet als gevolg van overheidsbeleid plaatsmaken voor verschillende kleinere kampjes, waarover de bewoners zoude moeten worden verspreid. Veel bewoners zijn het niet eens met dat verspreiden van de woonwagenbewoners. De tekst is geplaatst onder het briefhoofd van de gemeente. In beide gevallen worden privé-telefoonnummers genoemd van de burgemeester en wethouder J. Flink. F1inks familie ondervindt daar veel hinder van. Overigen is er geen sprake van een referendum over dit onderwerp. Loco-burgemeester E. Weijers-van Veen: "We willen de zaak laten bekoelen. Zodat we na de vakantie tenminste redelijk met de bewoners van De Egelshoek kunnen communiceren. We hebben er nog eens goed over nagedacht en vinden het veel te ver gaan. Het moeilijke is dat we niet kunnen bewijzen wie hier achter zit." Er is inmiddels ook overleg geweest met coördinator E. Janssen van De Egelshoek. Die meldde het college dat een groot aantal bewoners van De Egelshoek zich distantieert van de actie. Weijers zegt, daar blij mee te zijn. "Ik hoop dat iedereen zijn gezond verstand gaat gebruiken, want hier los je niets mee op."

Vrijdag 5 juli NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGELS
Jaargang 1, nummer 2

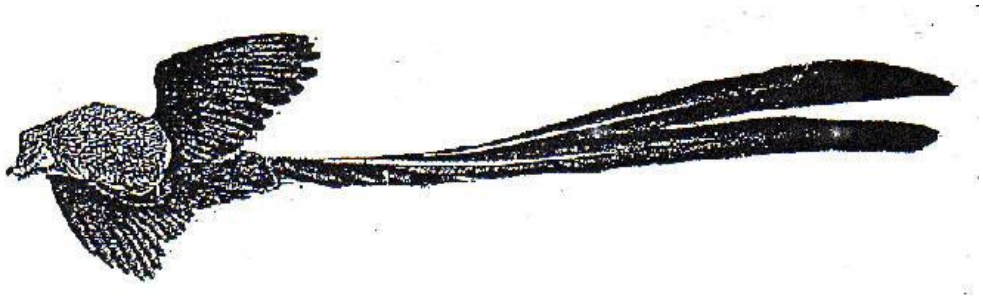

ERINACEUS EUROPEUS VOLATICUS

adres: perceel 1575, G 0000, Egelshoek, 1213 RC Hilversum

DE GEMEENTE HILVERSUM GOOIT MET EEN DOFFE DREUN DE DEUR VAN HET OVERLEG POTDICHT
14 mei jl heeft de toen nog gemachtigde en belangenbehartiger van de bewoners van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek, Dr Tom de Booij, aan de voorzitter van de Stuurgroep Uitvoering woonwagenplan Gooi en Vechtstreek (STUG) wethouder J.W.R. Flink gevraagd, of het bestuur van het voormalig woonwagencentrum aanwezig mocht zijn op de. beslissende vergadering van de STUG van 19 juni jl. om hun reeds schriftelijk ingediende argumenten tegen deconcentratiebeleid mondeling toe te lichten. Zij zouden dan aan het begin van de vergadering hun zegje kunnen doen om daarna weer te vertrekken zodat de leden van de vergadering tijdens de verdere vergadering hun beslissingen in alle rust zouden kunnen nemen. De botte bijl van de heer Flink komt goed tot uitdrukking in zijn antwoord op 11 juni jl:(letterlijk citaat) "Boven aangehaalde brieven + bijlagen brengen naar onze mening geen nieuwe gezichtspunten naar voren over het wel of niet deconcentreren. om daar zeker van te zijn hebben

behandelen wij uw brieven in de STUG vergadering van 19 juni 1996. (redactie: het woord "hebben" lijkt wat overbodig!). Tot slot delen wij u gelet op het bovenstaande mede dat wij geen gebruik maken van uw aanbod uw standpunt verwoord in boven aangehaalde brieven in de STUG van 19 juni 1996 te komen toelichten".
Deze brief en ook de beslissing van de STUG vergadering van 19 juni jl betekent het einde van het overleg. De bewoners van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek zijn pas weer bereid te praten met de gemeente Hilversum als het deconcentratiebeleid van tafel gaat. Tot nu toe ziet het er naar uit dat de gemeente stokdoof en stekeblind is. Maar er is gelukkig een Nederlands gezegde: "Wie niet horen wil .... ". Door het besluit om door te gaan met deconcentreren heeft praten en schrijven geen enkele zin meer. Dit betekent dan ook het einde van de bemoeienissen in zijn rol als gemachtigde en belangenbehartiger van Dr T. de Booij. Hij heeft dan ook in een vergadering met de bewoners zijn machtiging teruggegeven. Dit heeft hij ook in een brief van 21 juni jl aan de leden van de STUG medegedeeld. We willen de lezers van onze Nieuwsbrief een alinea uit zijn brief niet onthouden. " Het is teleurstellend dat het mij niet gelukt is om langs democratische middelen de voortdenderende trein, via het omgooien van. de wissel van de heer Gieskens, op een ander spoor te brengen. Nu raast de trein voort in de, donkere nacht naar de eindbestemming: het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek. Bij dit eindstation aangekomen zullen de bewoners met de sterke arm worden ingeladen om vervolgens naar verschillende plaatsen in het Gooi te worden gedeporteerd... "
In de laatste 50 jaar is er dus niet veel veranderd in het Gooi. De heer De Booij heeft de overheid medegedeeld, dat hij in het vervolg in zijn eentje de strijd zal voortzetten. Wij als redactie prijzen ons gelukkig dat hij bereid is gevonden om ons op de hoogte te houden van die activiteiten die het daglicht kunnen verdragen. Gelukkig zijn wij als nachtdieren in staat om 's-nachts te zien wat er allemaal in Hilversum en omstreken gebeurt en gaat gebeuren.

GEMEENTE HILVERSUM PLEEGT CONTRACTBREUK
Wij legden beslag op de notariële akte opgemaakt op 22 juli 1970 waarin de gemeente Hilversum grond aankoopt van de Hoogwelgeboren Vrouwe Elizabeth Marie baronesse Sloet van Oldruitenborgh genaamd Marxveld voor de somma van f 144.277,50. Op dit stuk grond bevindt zich het woonwagencentrum de Egelshoek. Onder de lijst van voorwaarden lezen wij: n dat bij deze als erfdienstbaarheid wordt gevestigd ten laste van het verkochte en ten nutte van het aan verkoper verblijvende gedeelte van gemeld kadastraal perceel: de plicht van de eigenaar van het lijdend erf, thans de gemeente Hilversum, om het gehele woonwagencentrum door en voor rekening van de Gemeente Hilversum te omgeven door een hekwerk, merk Heras, type ZY 20 en voor een voldoende brede singel van loof- en naaldhout, zodanig dat het gehele centrum door het laatste aan het oog wordt onttrokken, deze voorzieningen, zolang het woonwagencentrum bestaat, in stand te houden en te onderhouden." Het hekwerk dat momenteel om het woonwagencentrum staat is niet van de in de akte genoemde kwaliteit, maar van ander materiaal ABC (Veenendal) gemaakt. Voor de aanleg van het nieuwe sloopterrein aangrenzend aan het woonwagencentrum is een heel bos in twee dagen illegaal door de gemeente Hilversum gekapt. Ook is verdwenen de singel van loofhout die behoort te staan tussen het woongedeelte en het nieuwe sloopterrein.
DE GEMEENTE HILVERSUM VEEGT HET VERZOEK VAN DE BEWONERS HET TERREIN WAAROP ZE WONEN VAN DE GEMEENTE HILVERSUM TE KOPEN VAN TAFEL.
13 juni jl heeft het bestuur van de vereniging "Behoud voormalig woonwagencentrum de Egelshoek" per brief aan de gemeente Hilversum gevraagd het terrein waarop zij wonen te mogen kopen. Alhoewel nog geen antwoord op deze brief is ontvangen, hebben we van de heer van Wieringen, de ambtenaar van de gemeente Hilversum, die mede verantwoordelijk is voor het deconcentratiebeleid, vernomen dat de bewoners het idee van aankoop wel kunnen vergeten. De bewoners zullen nu de gemeente Hilversum dringend verzoeken om de reden van de afwijzing

nader toe te lichten.
Inmiddels heeft Leny Terpstra van de Egelshoek op maandagavond 1 juli een twee uur durend telefoongesprek gehad met de loco-burgemeester Mevrouw Weijers-van Veen. Zij bleek zeer slecht op de hoogte van de gang van zaken en zou bij de ambtenaren nader informatie inwinnen vooral wat de beweegredenen zijn om het verzoek om aankoop zo resoluut af te wijzen. Mevrouw Wijers bleek veel begrip te tonen voor de standpunten van de bewoners en vond de hele gang van zaken bijzonder triest en beloofde Leny Terpstra dat zij aan wethouder Flink zou vragen wat zijn onderliggende beweegreden zijn en waren om, ondanks alle argumenten ingebracht door de bewoners van het kamp, het deconcentratiebeleid toch te willen doorzetten. Wel wilde ze nog even kwijt dat de acties van een zekere De Booij uit Baarn mogelijk een averechts effect zouden kunnen hebben op de raadsleden van de gemeente Hilversum. Het zal voor de gemeente Hilversum steeds moeilijker worden om een plaats te vinden waar nieuwe lokaties voor woonwagens, binnen de bebouwde kom, kunnen worden ingericht. De burgers van Hilversum zullen nu meer dan ooit zeggen: "laat ze toch zitten waar ze zitten, dan hebben
Vorige week had Leny Terpstra nog een gesprek met de vervanger van de districtschef basiseenheid 3 van de politie regio 14 Gooi en Vechtstreek, de heer T.O. Roosjen. Wanneer onverhoopt de ME zou worden ingezet zou hij de bewoners van te voren waarschuwen. Hij zegde toe om de hele zaak met de burgemeester mevrouw Kraaijeveld-Wouters te gaan bespreken.
DE GEMEENTE HILVERSUM HEEFT EEN NIEUWE LOKATIE VOOR HET INRICHTEN VAN EEN WOONWAGENKAMP MET 21 STANDPLAATSEN.
Nu volgens de gemeente Hilversum het deconcentratiebeleid moet worden doorgezet, is de gemeente driftig bezig om nieuwe lokaties te vinden. De lokatie aan de Kolhornseweg, waar wethouder Flink in maart jl nog zo optimistisch over was, zal zeer waarschijnlijk zowel door de gemeenteraad als de provincie worden afgestemd. Aangezien wij goede contacten onderhouden met enkele ambtenaren die bij de afdeling stadsontwikkeling werken, hebben wij vernomen dat er al vergevorderde plannen zijn om een woonwagenkamp voor 21 plaatsen in te richten aan de Huydecopersweg (zie plattegrond). Het is inderdaad een ideale lokatie: aan de westzijde de bebouwde kom en aan de oostzijde de snelweg A27. Deze week vlogen we over dit gebied en hebben kunnen waarnemen dat landmeters druk bezig waren het terrein op te meten. Zodra we gegevens hebben over andere lokaties zullen wij dit aan onze lezers doorgeven. *(dit bericht heeft - volgens een betrouwbare bron - geleid tot een ware paniek onder de bewoners in de directe omgeving van de nieuwe lokatie die door de 'gemeenté Hilversum is gepland)*

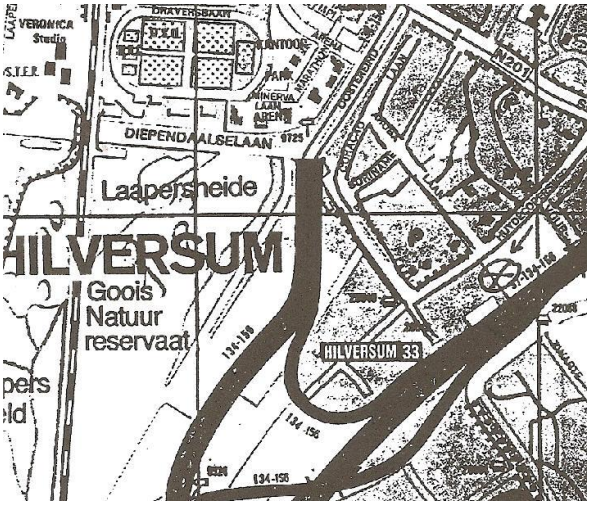

Plattegrond van lokatie toekomstig woonwagenkamp voor 21 standplaatsen langs de Huydecopersweg te Hilversum
x = ligging van woonwagenkamp

GOLFEN OP DE EGELSHOEK

Zoals we, al in ons eerste nummer van de Nieuwsbrief hebben vermeld, zijn leden van de Golfvereniging de Vliegende Egel elke dinsdagmiddag bezig met de golfsport aangelegde baan van zes holes op de weilanden naast het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek. Wij hebben ons verdiept wie hier de initiatiefnemer is en wie de kosten draagt voor de aanschaf van het materiaal dat nodig is voor het aanleggen van de baan alsmede voor het golfmateriaal zoals golfclubs, vlaggenstokken etc. We kwamen toen in contact met de coördinator van stichting Democratisering Golfsport (D.G.S.), die ons de volgende informatie betreffende hun activiteiten heeft verstrekt. "Deze stichting Democratisering Golfsport werd opgericht op 14 april 1993 en stelt zich ten doel binnen een periode van tien jaar het democratiseringproces van de golfsport te bevorderen. In 1993 heeft de stichting een drietal publicaties geschreven onder de titel "Zo is toch de realiteit", waarin op niet mis te verstane woorden de Nederlandse Golfwereld sterk wordt bekritiseerd vanwege het feit dat zijde golfsport te elitair wil houden en niet de mogelijkheden schept om het een sport te maken voor iedereen. . Tevergeefs heeft de stichting geprobeerd een Vereniging voor Caddiemasters op te richten. Helaas hebben deze publicaties .. en acties weinig uitgericht. Mijn collega's, de golfprofessionals hebben me weinig of niet gesteund vanwege het feit dat zij kwetsbaar zijn. "Wiens brood men eet, diens woord men spreekt". De stichting is eind oktober 1993 begonnen het ontwikkelen van golf voor ouderen. 7 oktober 1993 werd de eerste golfbaan voor ouderen geopend op de grasvelden van een verzorgingshuis in Boxtel. Dit bleek zo'n succes dat even later een tweede golfbaan werd geopend rond een ander verzorgingsthuis. In 1994 kwam er nog een derde golfbaan bij in Boxtel. In 1995 sloeg de vonk van het ouderengolf over naar Laren waar ook met het golf voor ouderen werd begonnen. Kort geleden is in de directe omgeving van Laren een vijfde golfbaan aangelegd. Alle golfbanen voor het ouderengolf hebben zes holes en de gemiddelde lengte van een hole ligt tussen de dertig en veertig meter. De diameter van de greens ligt tussen de 3 tot 4 meter. Er wordt gespeeld met lichte balletjes. De spelers beschikken over speciaal ontworpen materialen zodat zo min mogelijk moet worden gebukt tijdens het spel. ('caddiemasters' en doppen aan de steel van de putter). Alhoewel men al lid mag worden van de golfclub voor ouderen vanaf zeventig jaar is de gemiddelde leeftijd in de tachtig. De golflessen worden verzorgd door de coördinator van de stichting. De materialen zoals golfstokken, vlaggenstokken, grasmachine worden door de stichting in bruikleen gegeven. Nu is de stichting sinds 18 juni jl begonnen met de aanleg van een zes holes baan op de weilanden naast het voormalig woonwagencentrum De Egelshoek. Inmiddels is de "Golfclub de Vliegende Egels" opgericht en hebben de leden onder leiding van een golfleraar al een drietal dinsdagmiddagen enthousiast de golfsport beoefend. Hoe komt de stichting aan haar gelden zal men zich afvragen. De coördinator van de stichting geeft in den lande vele golfclinics voor bedrijven en houdt lezingen over golfregels. Ook is hij verbonden aan een golfschool waar hij de beginners klas voor zijn rekening neemt, verder traint hij de jeugd van een golfclub in het midden van het land. Al deze gelden worden aangewend om te trachten de golfsport een sport te maken voor iedereen. Sinds 1980 is de coördinator van onze stichting druk doende om op allerlei manieren bezig te zijn om de golfsport te democratiseren, tot nu toe met nog weinig succes. Soms kregen we bemoedigende reacties zoals op 26 november 1980 van zijn Koninklijke Hoogheid Prins Claus der Nederlanden (zelf ook een fervent golfer). Reden waarom wij Zijne Koninklijke Hoogheid heden schriftelijk hebben uitgenodigd om onze golfbaan op de Egelshoek op dinsdagmiddag 23 juli a.s. officieel te willen openen. Aangezien het vliegveld gelegen is naaste de eerste afslagplaats, zou Prins Claus zo vanuit zijn vliegtuig op de eerste tee kunnen stappen om het eerste golfballetje te slaan! Mocht U meer informatie betreffende onze stichting willen ontvangen dan kunt U zich wenden tot het secretariaat van de stichting Democratisering Golfsport (D.G.S) p/a Koningsweg 45, 3743 ET Baarn, tel. 035-5412852, fax 035-5415980 (Ingeschreven Kamer van Koophandel en fabrieken voor Eemland, ... " S 190082)"

Einde bericht van de stichting Democratisering Golfsport.

BERICHT OP DE KABELKRANT VAN DONDERDAG 4 JULI 1996

Voor het eerst heeft de pers via de kabelkrant melding gemaakt van onze zgn anonieme nieuwsbrief. We dachten dat we duidelijk ons adres hadden opgegeven en de brief hadden ondertekend. Verder verbaast het ons dat B en W van Hilversum de politie er bij gaat betrekken om te zien of er geen strafbare feiten zijn gepleegd door het opgeven van telefoonnummers van raadslieden. Hierbij moeten onze lezers weten dat de informatie betreffende privé-telefoonnummers en adressen staan vermeld op een pagina die door de gemeente Hilversum is opgesteld en door elke burger bij de gemeente Hilversum kan worden opgevraagd bij de afdeling voorlichting telefoon 035-6292111. Ook kunt U deze adressen en telefoonnummers vinden op pagina 34-36 van het door de gemeente Hilversummer uitgegeven boekje :" Wegwijzer Hilversum 1995/1996". Dit handige boek]e kan men telefonisch aanvragen en wordt vervolgens gratis U per post toegestuurd. We zien zeer benieuwd wat de justitie kan vinden waarop zij ons, als vliegende egels, kan betichten van het begaan van een strafbaar feit.

HET EGELSHOEK DOSSIER

Nu ons is gebleken dat de Gooise pers een vertekend beeld schetst van de situatie rond de Egelshoek en zelfs bepaalde gebeurtenissen dood zwijgt, heeft de redactie besloten om het Egelshoek Dossier te openen. We zullen in een aantal afleveringen de geschiedenis van de laatste 22 jaar beschrijven, zodat de lezers een goed beeld kunnen krijgen van het beleid van de overheid betreffende het voormal1g woonwagencentrum de Egelshoek. Duidelijk zal worden hoe er met de bewoners is gesold en er nooit serieus naar hen is geluisterd. Als in het najaar over het deconcentratieplan in de gemeenteraden van de elf verantwoordelijke gemeenten in de Gooi en Vechtstreek zal worden gestemd en wordt besloten om de Egelshoekers te deporteren kunnen de raadsleden niet meer zeggen: "Wir haben es nicht gewusst". Onze Nieuwsbrief wordt steeds aan de betreffende overheidsdienaren toegestuurd.

(De geschiedenis van de Egelshoek is opnieuw opgeschreven zie aan het eind van dit Egelshoek dagboek : zodat het niet nodig is dit nog eens te herhalen wat in de nieuwsbrief Vliegende Egels is opgeschreven)

Het woonwagencentrum De Egelshoek. Het aangrenzende weiland links is het golfterrein . Links daarvan is de boerderij van Flip en Henny Blauwendraad. Rechts van het centrum de toekomstige autosloopbedrijven. Het weiland boven het centrum is het voedingsgebied van de Vliegende Egels.

Beste lezers van onze Nieuwsbrief. Wij zijn uiteraard bijzonder benieuwd om van U te vernemen hoe U de Nieuwsbrief vindt en of U voor ons kopij heeft alsmede op- of aanmerkingen over tekst en inhoud. U kunt Uw brieven sturen aan ons adres genoemd aan het begin van de nieuwsbrief. Wij hebben langs de weg aan de Egelshoek een brievenbus geplaatst met ons logo.

De Vliegende Egels wensen alle lezers veel leesplezier.

Juni Artikel in het Wiel: Het gaat niet om ons, het is een centenkwestie' *(Thea Reuver)*

Op 26 juni van dit jaar hakte de STUG (Stuurgroep Uitvoering Woonwagen plan Gooi en Vechtstreek) de knoop door. De Egelshoek, Hilversums oudste en grootste centrum, moet verdwijnen. De stemming onder de elf deelnemende gemeenten was eensluidend, en juist dat kwam hard aan bij de bewoners van de Egelshoek. Dat Hilversum wilde deconcentreren was niet nieuw. De gemeente heeft er nooit een geheim van gemaakt het regionale centrum, dat officieel al in 1975 werd opgeheven, liever kwijt te zijn dan rijk. Maar vaart achter de afbouw van de Egelshoek werd nooit gezet. Een reden was dat de deelnemende gemeenten het maar niet eens konden worden over nieuw aan te leggen kampjes binnen de eigen gemeentegrenzen. Dit gegeven, plus de beleidsombuiging vorig jaar van staatssecretaris Tommel, hield de bewoners op de been en gaf hen weer hoop. IJdele hoop, wordt nu gevreesd, want met het STUG-besluit komt de deconcentratie toch vervaarlijk dichterbij.

Ongewenst

De stemming onder de bewoners van de Egelshoek is gelaten. Vanaf begin dit jaar hebben zij er, samen met de heer De Booy, die zich eerder met succes heeft ingezet voor het behoud van een kampje in Baarn en zich nu het lot van de Egelhoekers heeft aangetrokken en er alles aan gedaan om Hilversum en de overige gemeenten op andere gedachten te brengen: er zijn enquêtes gehouden, een handtekeningenactie, nieuwsbrieven verspreid en vele interviews gegeven aan de media. De bewoners hebben zelfs een gezamenlijk bod gedaan om het kamp te kopen en het beheer in eigen handen te nemen. Iets wat de gemeente Hilversum vele tonnen zou besparen. Het heeft allemaal niet mogen baten. 'Ze willen ons gewoon niet horen', zegt een verbolgen Leny Terpstra. 'Al de argumenten die wij hebben ingebracht, ze hebben ze zo allemaal aan de kant geveegd. We mochten zelfs niet aanwezig zijn bij de vergadering van de STUG. Ze zeggen dat Nederland een democratie is, maar dit is echt geen democratie. Voor burgers ja, maar voor woonwagenbewoners nee.' Voor de Egelhoekers staat intussen als een paal boven water: met de gemeente Hilversum valt niet meer te praten. Om die houding kracht bij te zetten is eind juni het gemeentegebouwtje op het kamp dichtgespijkerd. De ambtenaren van de gemeente zijn bestempeld tot 'persona non grata', ongewenste bezoekers. Zij zijn pas weer welkom als het beleid wordt losgelaten en een gelijkwaardige discussie mogelijk is. 'Mt ons, niet langer over onze hoofden heen, want dat pikken wij niet meer', zegt Terpstra.

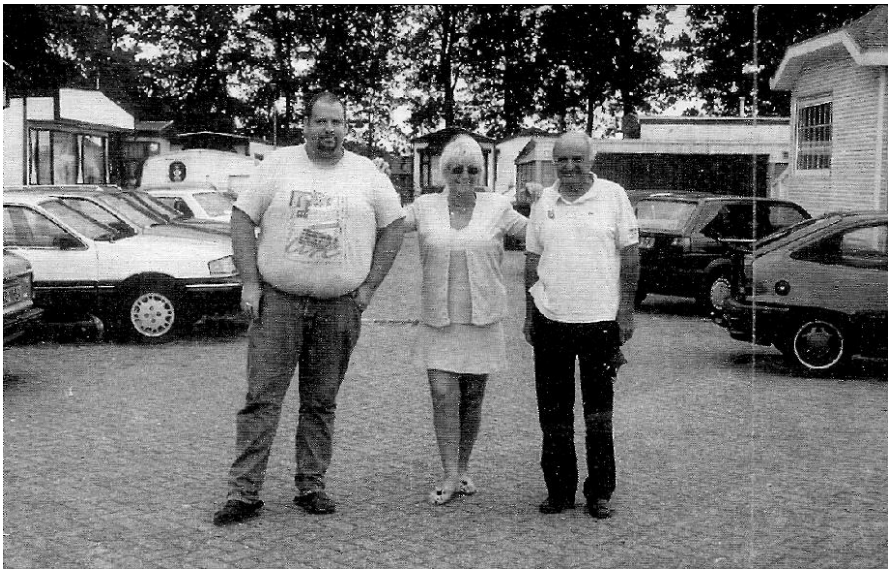

Egelshoek-bestuursleden Leny Terpstra en André Terpstra en golfdocent en mede-actievoerder Tom de Booy (rechts) houden de moed erin.

Procesverbaal
'Ze denken nog steeds dat wij dom zijn, dat ze ons alles kunnen wijsmaken', meent Egelhoeker Hannes Gerrits. 'Maar wij zijn wel degelijk goed geïnformeerd. De argumenten die de gemeente hanteert om het centrum op te heffen kunnen we stuk voor stuk ontkrachten. Neem de grond verontreiniging. Als de bodem hier echt zo vervuild zou zijn, hoe kan dan de gemeente het grondwater onder het centrum onttrekken en zó toevoegen aan het oppervlakte water, zonder dat die vervuiling is ingedamd? Ook het argument van de gemeente dat er illegale bedrijfsactiviteiten zouden plaatsvinden, is onzin, meent Gerrits. 'Alle bedrijfjes op het terrein staan ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en zijn dus officieel geregistreerd. Bovendien heeft de wijkagent hier een jaar op het kamp gewoond en die heeft nog geen procesverbaal hoeven uit te schrijven. Ze moeten eerst eens met bewijzen komen, in plaats van meteen weer te roepen 'onbeheersbaarheid '!
Berlijnse muur
'Ze halen toch altijd dezelfde zaken aan', meent Leny Terpstra. 'Ze vinden nog steeds dat we moeten integreren, maar dat is allang achterhaald. Wij zijn al jaren geïntegreerd. Er is bijna geen familie hier waarvan er niet één met een burger is getrouwd. En onze kinderen gaan al jaren in Loosdrecht op school. Wat zeuren ze dan toch?' Een deel van de Egelhoekers is in de loop van de jaren al naar kleinere kampjes verhuisd dichter bij de wijk en volgens de gemeente, dus geïntegreerd. Gerrits moeder staat op zo'n kampje aan de Van Gentlaan. De misstap van de eeuw, noemt Gerrits dit initiatief. 'Ze hebben daar een heuse Berlijnse muur tussen het kamp en de wijk gezet. De mensen hebben totaal geen contact met de buurt, het enige contact is als er geklaagd wordt. Die mensen integreren van z'n levensdagen niet. Die kwijnen gewoon weg, ze verpieteren er.'
Centenkwestie
De bewoners van de Egelshoek beschuldigen de gemeente Hilversum ervan valse argumenten te hebben gebruikt om de deelnemende gemeenten achter zich te krijgen. 'Het gaat niet om ons. Het gaat niet om integratie of bodemvervuiling. Het is puur en alleen een centenkwestie', zegt Gerrits. 'Wij, of althans dit terrein is goud waard. Het land hieromheen is voor veel geld verkocht aan een projectontwikkelaar. En wij staan dus in de weg. Want hier gaat woningbouw komen dat is zeker, luxe woningbouw, en daar passen wij als woonwagenbewoners niet tussen.'
Het vermoeden van de bewoners is enkel versterkt door de voorstellen die uit de STUG-vergadering zijn gekomen. Gerrits: 'De gemeente Hilversum heeft de deelnemende gemeenten beloofd dat als binnen 10 jaar wordt gebouwd op de Egelshoek de gemeenten meedelen in de winst van de grond. Nou als je, zoals Hilversum beweert, geen plannen hebt met deze grond, dan doe je ook niet zo'n belofte.' Een ander voorstel luidt dat de taakstelling van gemeenten die daaraan niet kunnen voldoen, eventueel kan worden overgenomen door andere gemeenten. Uiteraard tegen een bijdrage in de kosten. Gerrits: 'Het is dus pure omkoperij waar Hilversum mee bezig is. Voordien waren er nog gemeenten die vóór behoud van de Egelshoek waren. Uit eigen belang uiteraard, want ze wilden liever geen woonwagenbewoners binnen hun gemeentegrenzen. Die voorstanders zijn we nu kwijt, ze hebben zich domweg laten omkopen. Maar ik kan nu al zeggen: Al die gemeenten die zich nu laten omkopen, dat zijn straks de eerste plekken waar wij heen willen. Dat garandeer ik je, zo makkelijk komen ze niet van ons af.'
Acties
De Egelhoekers zijn eensgezind in hun vastberadenheid te blijven zitten waar ze zitten. Leny Terpstra: 'De gemeente heeft gedreigd om desnoods de ME in te zetten. Nou dat moeten ze dan maar doen. Ze kunnen onze wagens wegslepen, wij komen terug, desnoods in tentjes.'
De bewoners treffen inmiddels voorbereidingen voor nieuwe acties voor het behoud van het centrum. Op 14 september staat een open dag op het programma voor wethouders, buurtbewoners en andere belangstellenden. Voorts nemen de Egelhoekers deel aan alle komende fractie- en gemeenteraadsvergaderingen van de deelnemende gemeenten. Het besluit van STUG moet namelijk nog instemming vinden binnen de afzonderlijke gemeenten. En er zijn meer acties

in voorbereiding, maar daarover willen de bewoners niets kwijt. Alleen dat het geweldloze acties zullen zijn. 'Geweldloos, maar wel acties waarvan de gemeente de nodige last zal ondervinden', aldus Terpstra.

Referendum

De gemeente Hilversum zelf is intussen danig geïrriteerd geraakt door enkele acties, waarvan de Egelhoekers zijn beschuldigd. Zo kreeg de Hilversumse bevolking enkele maanden geleden een referendum in de bus met de vraag of zij woonwagenbewoners als buren wilden. Op het referendum stond het privé-telefoonnummer van de wethouder van Volkshuisvesting, J. Flink. Het resultaat was een regelmatig thuis lastiggevallen en zeer gepikeerde wethouder.
Leny Terpstra: 'Die actie komt niet bij ons vandaan. Wij zijn niet, zoals de gemeente Hilversum, stiekem bezig. Alles wat wij doen, zullen ze horen en zien.' Medelijden met de wethouder heeft Terpstra echter niet. 'Hij heeft via de krant laten weten: Laat mijn familie erbuiten. En ik wil tegen hem zeggen: Laat ook onze families er buiten. Wij staan hier al 50 jaar. Onze wortels liggen hier. Je kan mensen niet zomaar wegrukken en uit elkaar drijven. De meiden op het kamp zijn er overstuur van. Die zijn met elkaar opgegroeid, zijn als zusjes. Ze hebben het er elke dag over, dat ze straks misschien uit elkaar moeten, en liggen 's nachts in bed te huilen. Dat is toch in en in triest?' 'Straks moet je als moeder gaan kiezen bij welke dochter je op het kamp gaat staan als de een hier staat en de ander daar. Je wordt in een strijd gegooid waar je helemaal niks mee hebt te maken. En dan kunnen burgers wel zeggen, ja onze kinderen wonen ook niet in de buurt. Maar hun kinderen zijn de onze niet. Hun kinderen gaan ook naar internaten, naar scholen in het buitenland, wonen op kamers. Dat doen onze kinderen niet. Wij zijn woonwagenbewoners, geen burgers, lieten ze dat maar eens tot zich doordringen.'

Menselijkheid

De bewoners hebben de Egelshoek inmiddels omgedoopt tot 'Vrijheidspark Nooitgedacht'. Want ondanks alle sombere geluiden, hebben zij één troost: de gemeente Hilversum, die zelf nog 22 plaatsen moet realiseren, heeft nog niet een geschikte plek kunnen vinden voor de aanleg van nieuwe kampjes. 'Het is een erekwestie geworden voor onze wethouder Flink', meent Terpstra. 'Maar meneer Flink hoeft er geen erekwestie van te maken. Als de Egelshoek zo mag blijven, dan zou hij zelfs het nieuwe kamp mogen openen. Hij zal niet worden aangekeken op de verliezen, want er zijn geen winnaars of verliezers. Het gaat allemaal om een stukje menselijkheid. En meneer Flink zou toch ook moeten weten: met menselijkheid zijn meer strepen verdiend en oorlogen gewonnen dan verloren.'

Dinsdag 23 juli 1996 NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL.
Jaargang 1, nummer 3,
Adres van de redactie: perceel 1575, G 0000, Egelshoek, 1213 RC Hilversum.

" ALLES WAT BEWEEGT, DAAR IS MEN BANG VOOR"

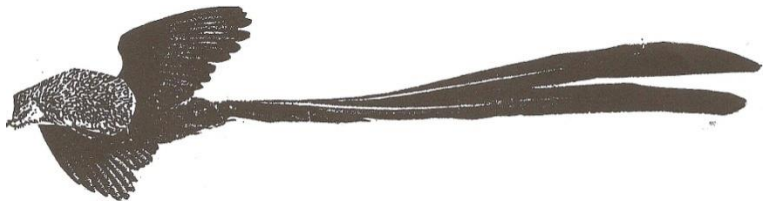

ERINACEUS EUROPEUS VOLATICUS

WIE ZIJN DE WETHOUDERS VAN DE ELF GEMEENTEN DIE VERANTWOORDELIJK ZIJN VOOR HET DECONCENTRATIEBELEID *tN* DE GOOI EN VECHTSTREEK EN WAT IS HUN POLITIEKE KLEUR?
HILVERSUM J.W.R. FLINK PvdA; WEESP B.H.E LUKEN CDA; MUIDEN C.J. LEUPEN

PvdA; NEDERHORST TEN BERG Mw N.M HAGEMAN-BERG CDA; NAARDEN; H.W. DE HOLLANDER CDA; 'S-GRAVELAND F.J. STAAL PvdA; LOOSDRECHT R.P. ENSERINCK CDA; BLARICUM Mw E.M. RECOURT-GROSS VVD; BUSSUM Drs J.P.M. ZONNEVELD CDA; LAREN F.V.M. VOS VVD;HUIZEN Mw Drs M.G.F. DIERICK-VAN DE VEN CDA 3 PvdA CDA 2 VVD

Vergelijken we deze politieke kleurverdeling met die van alle 200 raadsleden van de elf gemeenten dan constateren we een duidelijk verschil. De verdeling van de 200 raadsleden is als volgt: PvdA = 33 CDA = 41 VVD = 53 Overige partijen 73
Interessant is om te zien dat de VVD schijnbaar niet zo geïnteresseerd is in volkshuisvestingszaken. Ook opvallend is dat alle elf wethouders behoren tot de Pvda of CDA of VVD en dat geen van de overige partijen een wethouders funktie heeft als het gaat om de volkshuisvesting. In de komende maanden wordt door de elf gemeenteraden een beslissing genomen of de Egelshoekers worden gedeporteerd. Het is van het grootste belang om de elf burgemeesters en de 200 raadsleden persoonlijk te benaderen en ze duidelijk te maken dat als de plannen van de stuurgroep Uitvoering Woonwagenplan (STUG) onder voorzitterschap van wethouder Flink er 91 mensen in een diepe ellende worden gestort. Het is wel schrijnend om te zien dat TWEE Raadsleden beslissen over het lot van EEN Egelshoeker. Reden waarom wij een lijst hebben samengesteld van de elf burgemeesters en 200 raadsleden , met hun privé-adressen en telefoonnummers. Deze gegevens hebben wij ontleend aan de gemeentegidsen van de elf gemeenten.

DE EGELHOEKERS ORGANISEREN EEN OPEN DAG
Er komt binnenkort een Open dag waar alle inwoners van de Gooi en Vechtstreek welkom zijn en dus ook alle elf burgemeesters en 200 raadsleden. Ze kunnen dan met eigen ogen en oren zien en horen, hoe de Egelshoekers leven en hoezeer ze verknocht zijn aan hun plekje waar ze lief en leed met elkaar zo lang al hebben gedeeld. Ze zullen dan zien dat de "Schreibtisch" politiek op niets is gebaseerd en dat het woord INTEGRATIE door de leden van de STUG allang is vervangen door het woord met het zelfde aantal letters: SPECULATIE.
Bestuur van de bewoners hebben in de Woonbode van donderdag 18 juli jl de oproep voor de open dag gedaan: De laatste weken is er veel over , ons geschreven in de Gooi en Eemlander. Daar waren we erg blij meer, want we dachten eerst dat we geboycot werden. Daarvoor hadden we wekenlang allerlei informatie over de gang van zaken rond ons woonwagenkamp en onze ideeën voor de toekomst rondgestuurd. Aan de Gooise kranten, aan de burgemeesters en wethouders van alle Gooise gemeenten en de politieke partijen. Op een positieve en democratische manier probeerden we gehoor te krijgen. We willen niets meer te maken hebben met wie dan ook van de gemeente. We zijn het zat om, naar ons gevoel, alleen maar in onze woonwagens bespioneerd te worden in plaats dat er eens naar ons geluisterd wordt. Sinds vorig jaar komt er namelijk iedere dag een politieman op het kamp, terwijl er niets aan de hand is. Dat gebeurt toch ook niet in andere wijken van Hilversum. Dat willen we niet meer. Niet omdat we iets te verbergen hebben, want we houden ons niet bezig met criminele zaken. Wij houden ons alleen. maar bezig met de strijd om het voortbestaan van onze eigen cultuur en ons eigen leven op de Egelshoek. Zo waren we blij met de steun van de Baarnse actievoerder dr. Tom de Booij. Namens ons heeft hij in gesprekken met wethouder Vos van laren, wethouder Flink van Hilversum en burgemeester Gieskens van Loosdrecht, informatie gegeven over onze ideeën. Onze voorstellen over het behoud van het woonwagenkamp de Egelshoek heeft hij op papier gezet. Hij heeft gezorgd dat alle Gooise gemeenten dat kregen. Wij hebben een serieus voorstel gedaan om de Egelshoek zelf te kopen, zelf op te knappen en te beheren. Wij dachten een goede kans te hebben, omdat Matser ook een stuk land vlak achter ons kamp voor een prikkie gekocht heeft en omdat ons plan de gemeenten vele miljoenen gulden zal besparen. Wij dachten dat de gemeenten daarin geïnteresseerd zouden zijn, omdat ze allemaal in geldnood zitten. Maar er is

niet eens de moeite genomen om dit voorstel met ons te bespreken. Het is gewoon in de prullenbak verdwenen . Wethouder Flink van Hilversum denkt nog altijd dat de kleine kampjes het paradijs zijn voor woonwagenbewoners, maar voor de meeste van ons zijn ze ziekmakend zowel geestelijk als lichamelijk. Als wij toch gedwongen worden om in zo'n gevangenis te leven, dan zal dat alleen maar ellende brengen. Het zal dan heel slecht met ons gaan, maar ook met de rest van de omgeving van ons zogenaamde paradijs. Met Tom de Booij als actievoerder zijn we gestopt. Tijdens de vergadering van de bewoners van het voormalig woonwagen centrum de Egelshoek van 20 juni jl. hebben we De Booij bedankt voor alles wat hij gedaan heeft en hem ontheven uit zijn functie als gemachtigde en belangenbehartiger. Hij deed zijn best, maar al zijn praten en schrijven heeft geen enkele zin gehad. Wij praten niet meer, wij gaan door met onze acties en zeker niet anoniem. Burgers in het Gooi, steun onze acties. Wij hebben jullie steun hard nodig om met onze manier van leven te overleven. Er zullen zeker nog acties komen, maar die zullen zich niet richten tegen de burgers, maar tegen het idiote geldvretende beleid van de gemeentebesturen in het Gooi.
WIJ WILLEN EEN OPEN DAG OP DE EGELSHOEK ORGANISEREN. ALLE BURGERS VAN HET GOOI ZIJN VAN HARTE WELKOM. IEDEREEN DIE DAAR BELANGSTELLING VOOR HEEFT KAN NAAR ONS BELLEN, ZODAT WIJ WETEN VOOR HOEVEEL MENSEN WIJ WE KOFFIE KLAAR MOETEN HEBBEN. DE DATUM WORDT NOG BEKENDGEMAAKT.
Bestuur van het voormalige woonwagencentrum de Egelshoek: Hannes Gerrits (577-1812), André Terpstra (577-2169) en· Wies Jillings (577-1813).
Noot: De redactie van de Gooi- en Eemlander heeft de brief van de Egelshoek niet willen plaatsen Zij geven hierbij een viertal redenen op, maar de meeste interessante is wel de volgende reden: "Wij zijn van niemand een pr-bureau ".(hiervan akte).

WELKE MIDDELEN GAAT DE GEMEENTE HILVERSUM HANTEREN OM DE EGELSHOEKERS TE BEWEGEN NAAR KLEINERE KAMPEN TE VERHUIZEN?
We hebben van betrouwbare bron vernomen dat de STUG een grote buidel met geld heeft en zal trachten om de bewoners van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek uit te kopen. Als we het goed inschatten zullen ze met deze Judaspenningen weinig succes hebben, want de Egelshoekers zijn vast beraden om te blijven zitten waar ze zitten en dat alleen de sterke arm ze nog kan verplaatsen. Waar haalt de failliete gemeente Hilversum dit geld vandaan? Waarschijnlijk van de overige 8 gemeenten, die door middel van een ruime afkoopsom van al het geduvel af willen zijn. De overige twee gemeenten Loosdrecht en Laren moeten nog aanzienlijke investeringen doen om de 16 standplaatsen in te richten. We zijn benieuwd of ze nog doorgaan nu ze weten dat de Egelshoekers er niet over piekeren om vrijwillig deze standplaatsen in te nemen. De gemeente Hilversum zelf moet ruim 30 nieuwe standplaatsen inrichten, maar de hamvraag is : waar dan? De gemeente Hilversum kan er op rekenen dat bij elke nieuwe standplaats de burgers er wel voor zullen zorgen dat er zoveel juridische procedures worden aangespannen dat het nog jaren in beslag zal nemen om de nieuwe lokatie in te richten. Trouwens wat betreft juridische procedures , de bewoners van het voormalig woonwagencentrum zijn zes jaar geleden uitgeprocedeerd, maar nu de overheid door onbehoorlijk bestuur de Egelshoekers in die afgelopen zes jaar zoveel leed en onzekerheid hebben gegeven, lijkt dat hier een beroep gedaan kan worden op de wet die opkomt voor de mensenrechten. Wij hebben vernomen dat het bestuur van de bewoners kontakt heeft opgenomen met de stichting Kriminaliteit en Strafrecht te Baarn. In samenwerking met deze Stichting wordt gezocht naar de juiste juridische middelen die moeten worden gehanteerd.

WOONWAGENS MOETEN VERDWIJNEN
Dit is de titel van een plan geschreven door L.A. van Doorn. directeur maatschappelijk werk Hulpbetoon te Utrecht geschreven in augustus 1940. uit dit plan nemen enkele passages over die

laten zien dat de gemeente Hilversum klaarblijkelijk door dit in de Duitse tijd opgesteld plan geïnspireerd heeft om de Egelshoekers op te nemen in de Hllversumse samenleving.
"Wij hebben ons sinds jaren en dag de weelde veroorloofd van een zwervend bevolking die haar leven op haar wijze leefde buiten de gewone samenleving, die parasiteerde op die samenleving, die met hun nakomelingen hun leven in ledigheid doorbrachten of onproductief waren. Die weelde kunnen wij ons niet meer veroorlovend. Noodig is : het vormen uit de woonwagenbewoners van gezonde, krachtige, arbeidzame mannen en vrouwen, die de waarde van den arbeid leeren waardeeren, die de groote betekenis van goed onderwijs ervaren, die de noodzakelijkheid van hygiëne en een goed huisvesting leeren inzien, de groote waarde leeren beseffen van een uit de arbeid verkregen inkomen. Zij moeten worden opgenomen in het groote leger van landgenoten, dat met hernieuwde kracht, met nieuwen moed verfrischt en gesterkt naar lichaam en geest, aan de Nederlandsche gemeenschap bouwt".
Door de leden van de STUG in hun laatste vergadering van 19 juni jl waarin werd besloten om de trein van het deconcentratiebeleid te laten voortdenderen. Het belangrijkste argument dat tijdens deze vergadering werd gehanteerd is dat de ligging van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek te ver buiten de bebouwde kom ligt. Men wil de Egelshoekers in de bebouwde kom brengen om daarmee langzamerhand de reizigers definitief op te laten gaan in de burgersamenleving, net zoals meneer van Doorn in de jaren veertig al heeft bepleit.

GOLFEN OP DE EGELSHOEK
Dinsdag 23 juli 1996 om 13.30 uur is het zo ver. Dan zal Vader en Zoon Blauwendraad de golfbaan gelegen op hun graslanden door het slaan van een golfbal van de eerste afslagplaats officieel openen. Hierbij nodigt het Bestuur van de golfclub de Vliegende Egel alle reizigers van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek uit om mee te doen aan de golfwedstrijd over 9 holes. Al het golfmateriaal is aanwezig en onze golfleraar zal de wedstrijdleiding op zich nemen. In de afgelopen weken is al een 5 tal maal geoefend door een aantal leden van de Golfclub. Afgelopen dinsdag hebben we de eerste individuele wedstrijd gespeeld. De beste score was 54 slagen over negen holes en door twee spelers werd zelfs een hole in twee slagen gespeeld!
Elke hole heeft een naam die overeenkomt met de beroepen die de reizigers in de afgelopen honderd jaar hebben uitgeoefend zoals kermisreiziger, venter, aardappelrooier, scharensliep, paraplumaker, stoelenmatter, autohandelaar en orgeldraaier. In 1968 heeft de overheid een verkapt trekverbod uitgevaardigd en de reizigers in grote verzamelkampen samengebracht. Mede hierdoor konden de reizigers hun ambachten niet meer uitoefenen en werden ze door dit overheidsbeleid gedwongen om naar de sociale dienst te gaan. Vandaar dat de eerste hole als naam heeft gekregen : steuntrekker. Dit beleid van 1968 wordt nu weer omgegooid en wil de overheid dat de grote kampen weer uit elkaar worden getrokken het zogenaamde deconcentratiebeleid. De Golfclub de Vliegende Egel zal trachten door middel van golfdemonstraties in den lande de andere reizigers voor de golfsport warm te maken. In een tijd waar door middel van ME acties de bewoners van woonwagencentra steeds angstiger worden, is het beoefenen van de golfsport een welkome afleiding. Ze raken zo gefixeerd op het golfballetje dat ze even alle zorgen over de toekomst vergeten, het zogenaamde "Lourdes effect" slaat dan toe. Met de hartelijke golfgroeten Het Bestuur van de Golfclub de Vliegende Egel Weg op de Egelshoek , Hilversum.
(De geschiedenis van de Egelshoek is opnieuw opgeschreven zie aan het eind van dit Egelshoekdagboek, zodat het niet nodig is dit nog eens te herhalen wat in de nieuwsbrief Vliegende Egels is opgeschreven)

Wij zijn hiermee aan het eind gekomen van onze derde nieuwsbrief. We zouden willen besluiten met de uitspraak gedaan door wethouder Flink "LAAT_MIJN FAMILIE ERBUITEN". Wij van de redactie van de Vliegende Egel hopen eveneens dat de wethouder de families van de Egelshoek er ook buiten zou willen laten door hun met rust te laten. De vliegende egels wensen alle lezers veel leesplezier.

Donderdag 25 Juli Artikel Gooi- en Eemlander: Adressen lijst politici in bulletin Egelshoek

De deze week verschenen, derde nieuwsbrief 'De Vliegende Egel', een anoniem informatiebulletin voor woonwagenbewoners van De Egelshoek in Hilversum, maakt melding van maatregelen die de gemeente Hilversum zal hanteren om het woonwagenkamp op te heffen. In een bijlage zijn kleine foto's opgenomen van "de elf burgemeesters van de Gooi en Vechtstreek, die verantwoordelijk gesteld zullen worden voor de deportatie van de Egélshoekers". Tevens zijn hun adressen en telefoonnummers in het periodiek opgenomen. Dat laatste geldt ook voor alle raadsleden in de regio. Eerder werd in Hilversum een anonieme enquête .gehouden op gekopieerd, gemeentelijk briefpapier. De zogenaamde enquête werd valselijk voorgesteld als een referendum over de toekomst van De Egelshoek. Daarin werden de namen en telefoonnummers genoemd van wethouder J. Flink en burgemeester J. G. Kraaijeveld. De familie van wethouder Flink werd daarop dagenlang bestookt met telefoontjes naar aanleiding van het enquête-formulier. In een eerder exemplaar van de Vliegende Egel werden de namen, adressen en telefoonnummers van de overige college-leden in Hilversum opgenomen. De huidige nieuwsbrief kent, in tegenstelling tot de vorige, wel een redactieadres: perceel 1575, G 0000, Egelshoek, 1213 Hilversum

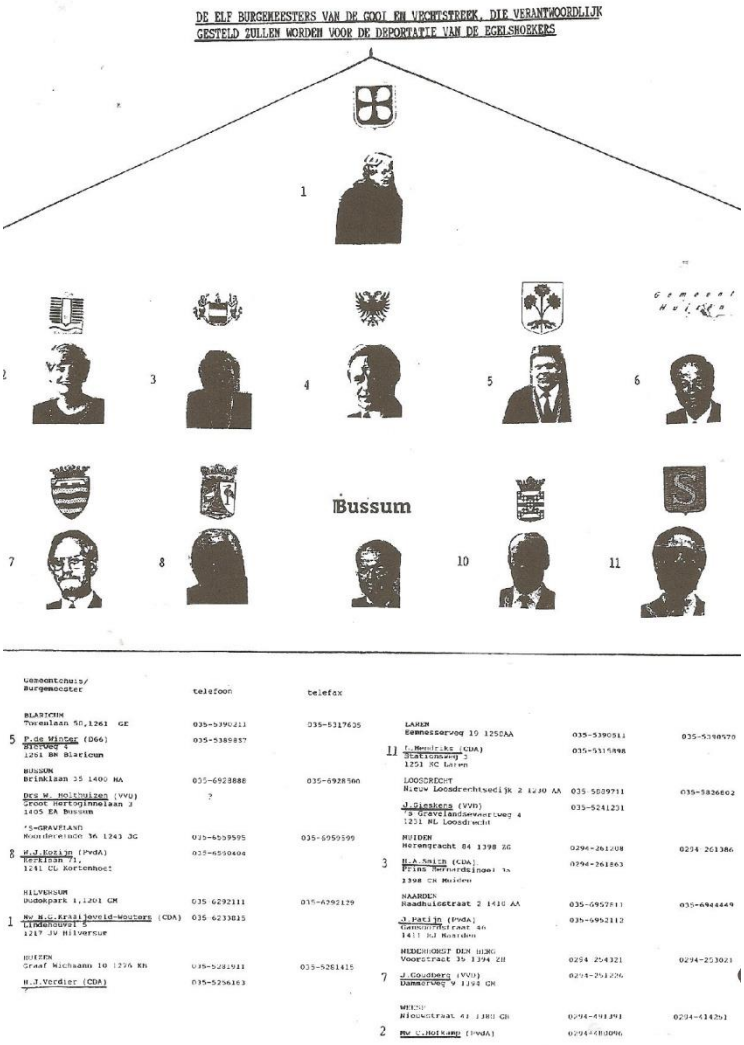

De elf burgemeesters van de Gooi- en Vechtstreek, die verantwoordelijk gesteld zullen worden voor de deportatie van de Egelshoekers, volledig met hun privé adressen en telefoonnummers.

Donderdag 25 Juli Artikel Gooi- en Eemlander: Omstreden actie Egelshoek blijft maar doorgaan

De actie voor het behoud van woonwagencentrum De Egelshoek In Hilversum duurt nog voort. Nu circuleert er een nieuwsbrief. Deze is voor het Hilversumse college van burgemeester en wethouders wederom reden om met de politie in contact te treden. Het gaat om de 'nieuwsbrief van de vliegende egel'. Deze wordt via de post verspreid. Twee weken geleden werden anoniem twee berichten in Hilversum verspreid dat een referendum zou worden gehouden over De Egelshoek. Het college heeft die berichten toen ontzenuwd. Ook toen is de politie ingeschakeld om een onderzoek in te stellen in hoeverre de actie justitieel is aan te pakken Net als toen, worden ook nu. in de nieuwsbrief privé telefoonnummers van college leden genoemd. Waren het de vorige keer burgemeester J. G. Kraaijeveld-Wouters en wethouder J. Flink wier privé-telefoonnummers werden gemeld, nu worden de huisaansluitingen van de vier overige wethouders genoemd. De Hilversumse loco-burgemeester: E. Weijers-van Veen was gisteren zelf nog niet thuis gebeld, maar heeft wel al over de nieuwsbrief gesproken mei korpschef Witteveen van het regiokorps Gooi en Vechtstreek. Weijers is de actie ondertussen meer dan zat. Ze zegt heel goed te begrijpen dat en waarom betrokkenen van De Egelshoek willen actievoeren, maar vindt dat dit niet anoniem moet gebeuren. De loco wil graag welen wie ach Ier de actie zit. Ze noemt de taal in de nieuwsbrief 'dreigend'. Ook verslechtert door de actie de relatie met de bewoners van het woonwagencentrum De Egelshoek, meent Weijers. De inwoners van het woonwagencentrum bij Vliegveld Hilversum zouden verdeeld moeten worden over kleinere centra. Zowel een aantal bewoners als andere betrokkenen is het niet eens met het verspreiden van de 36 woonwagens over verschillende kleinere kampjes. Volgens de politie bevat nieuwsbrief geen strafbare feilen, onder meer omdat de erin gepubliceerde namen en telefoonnummers publiek zijn. Wel zegt de politie zeer nieuwsgierig te zijn naar de anonieme actievoerders. Het korps hoopt dat de afzenders zich bekendmaken zodat een dialoog kan worden aangegaan met de actievoerders. "Actie voeren is prima, maar doe het. op een open en eerlijke wijze", meent een woordvoerder. Verder houdt de politie enig extra toezicht rondom de woningen van de leden van het Hilversumse college. De politie stelt overigens wel een - afzonderlijk - onderzoek .naar recente vernielingen aan een aggregaat nabij het woonwagencentrum.

Poster voor open dag verspreid over Hilversum

Donderdag 22 augustus Aan de bewoners van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek Lieve mensen, zaterdag 14 september 1996 hebben wij als bestuur van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek het plan opgevat om een open dag te organiseren . Wij willen alle Nederlanders uitnodigen die een beetje begrip voor ons willen krijgen en met eigen ogen willen zien hoe wij hier leven en hoe wij niet van plan zijn om door welke overheidsmaatregel dan ook tegen onze zin ons stekkie door dwang zullen moeten verlaten. Hoe hebben we ons deze dag voorgesteld? We zullen via posters, die wij op alle bomen van Hilversum en omgeving zullen aanbrengen alle burgers uitnodigen om vanaf 2 uur 's-middags op zaterdag 14 september 1996 aanwezig te willen zijn op de Egelshoek. Wat treffen zij daar aan? Een grote tent waar we de gasten op een hapje en een snapje zullen tracteren. Hierbij zal voor een muzikale omlijsting worden verzorgd door ome Foeke en Kolenboertje die op hun harmonica's onze eigen muziek ten gehore zullen brengen. Ook zal in de tent aanwezig zijn een televisietoestel waar de gasten een nonstop programma kunnen zien van films die gemaakt zijn over ons leven van vroeger en nu. We zullen de gasten verder uitnodigen om een rondtocht te maken door het kamp. Ze kunnen dan met hun eigen ogen aanschouwen wat de reden is waarom wij onder geen prijs dit kamp willen verlaten. Op het aangrenzend weiland van Flip en Henny Blauwendraad bestaat er de gelegenheid om een golfdemonstratie bij te wonen gegeven onder leiding van de golfleraar van onze golfclub "De Vliegende Egel". Het is tevens mogelijk dat de gasten een balletje kunnen slaan op onze 9 holes golfbaan. Wij rekenen op veel mensen en dat gaat dus geld kosten. Wij zijn al gestart met een inzamelingsactie, tot nu toe hebben 9 mensen al een bedrag van f 1200,- opgebracht. Wij zijn zo vrij om een beroep te doen op jullie voor een vrijwillige financiële bijdrage waar bij we gedacht hadden aan per hoofd van gezin een bedrag van minimaal 25 gulden. Op zo'n manier zijn we vrijwel zeker dat we de kosten van zo'n open dag kunnen dragen. Vergeet niet het is een unieke gelegenheid om de burgers van Nederland te laten zien wie wij zijn en waartoe wij in staat zijn en dat ze er heel verstandig aan zouden doen om ons hier met rust te laten. Jullie zullen begrijpen dat niet alleen financiële hulp moet worden geboden om deze dag tot een succes te maken maar ook materiele hulp in de vorm van het helpen met: "de tent opzetten, koffie thee, limonade in te schenken, het parkeren van de auto's van de gasten etc etc. Iedereen die ons daarbij wil helpen zouden wij willen vragen om dit aan ons VOOR 1 SEPTEMBER 1996 kenbaar te maken zodat wij een goede taakverdeling kunnen maken. Het is duidelijk dat de gasten een goede indruk van ons kamp krijgen., Wij zouden iedereen willen oproepen om mee te helpen dat het kamp een goed aanzien zal krijgen. Om meer ruimte voor de gasten te scheppen om ons kamp te bezoeken zouden wij willen vragen om alle verplaatsbare auto's te parkeren op het toekomstige sloopterrein en ook het kamp zo veel als mogelijk vuilvrij te maken. We moeten alle overheidsdienaren laten zien dat wij zelf heel goed in staat zijn om ons kamp te beheren, en dat hun argumenten van "onbeheersbaarheid" op niets zijn gebaseerd. Zoals het er nu naar uit ziet is het duidelijk dat het vijf voor twaalf is. In de komende maanden zullen alle elf gemeenteraden een definitieve beslissing nemen **:"** of het kamp gaat weg of het blijft". Het is onze laatste kans om te laten zien dat het menens is en dat wij nooit vrijwillig dit kamp zullen verlaten. Waarom wij dat nooit zullen doen moeten wij op de Open Dag van zaterdag 14 september 1996 aan alle burgers van Nederland die daarvoor belangstelling hebben laten zien. Met de allerbeste groeten, Het bestuur van het voormalig woonwagencentrum de Egelshoek Hannes Gerrits, Wies Jillings, André Terpstra, Leny Terpstra

September Artikel in de Woonbode: Flink voor haaien gegooid in Tv-programma over Egelshoek."Het viel wel mee", zegt volkshuisvestingwethouder Jesse F link in een reactie op zijn optreden in het zaterdagavond televisie programma' Spijkers" Op uitnodiging van de Vara brachten Flink en presentator Jack Spijkerman een bezoek aan woonwagencentiem De Egelshoek, dat op televisie werd uitgezonden. Fanatiek kauwgom kauwend, de ene hand in de zak en met de andere stevig trekkend aan een sigaret, was Flink te zien tussen een groep woedende woonwagenbewoners. De gemoederen liepen hoog op. Zo hoog. zelfs, dat één van de bewoonsters Flink voor de camera te verstaan gaf, dat zij ervoor zou zorgen dat de wethouder

geen nacht meer rustig zou slapen, "Daar kan ik ‚voorzorgen", siste de woonwagen bewoonster enkele malen op dreigende toon..

Blaaskaak

Bedreiging? Welnéé, zegt wethouder Flink, "Het waren emoties, voortkomende uit het feit dat mensen er al veertig jaar wonen en zo'n blaaskaak ze dan komt vertellen dat ze weg moeten. Ja, het was wel wat directer dan de officiële vergaderstructuur ·Ze vallen allemaal over je heen, waardoor het soms moeilijk wordt om er een woord tussen te krijgen. Maar van een bedreiging was in mijn ogen geen sprake." "Nee, ik was absoluut niet bang", vervolgt Flink. "Daar was helemaal geen aanleiding voor. Die is er overigens nooit geweest. Elke keer dat ik naar De Egelshoek ben gegaan werd ik altijd. vriendelijk ontvangen, kreeg ik koffie en kwam ik dat soort taal helemaal niet tegen. Het zal allemaal nog wel - veel spannender worden, maar ja, je doet die mensen dan ook wel wat aan." Wat dacht Flink ermee te bereiken om met een cameraploeg mee te gaan naar De Egelshoek, zonder de bewoners iets te vertellen wat ze niet allang wisten? Flink: Ik ben voor het programma gevraagd en dan is het afwegen wat interessanter is. Ik vind dit altijd nog:beter dan wanneer er gezegd moet worden: 'de wethouder was· niet: voor commentaar bereikbaar.'. Ik ben áltijd bereid. om óveral over te praten. Flink: "Je moet van dit soort programma's niet verwachten dat problemen opgelost ·worden. Het levert geen wezenlijke· bijdrage. aan de discussie. Maar dit soort programma's hoort er ook bij." De wethouder krijgt bijval van burgemeester Kraaijeveld-Wouters, die zegt voor tweehonderd procent achter het optreden van Flink te staan.

Open dag

Woonwagenkamp De Egelshoek houdt zaterdag .14 september open dag.

Open dag. Links de burgemeester mevrouw Kraaijeveld bezoekt de golflinks. Rechts Leny Terpstra en Tom de Booij nemen de Vliegende Egel in ontvangst. Tweede van rechts het Hilversumse VVD raadslid de heer Mooijen

Open dag. De driving range van de Golfclub de Vliegende Egel wordt druk gebruik gemaakt. Rechts: Henny Blauwendraad in full swing

Open dag. De jeugd gaat behoorlijk te keer op de driving range, Geheel rechts mijn kleinzoon Joep

Vanaf 14.00 uur kunnen belangstellenden daar terecht : voor een hapje en drankje in de tent, live muziek en een non-stop. Videovoorstelling over het leven van de bewoners vroeger en nu. Ook wordt een golfdemonstratie gegeven 'op het weiland naast het kamp. Gasten kunnen onder leiding van professionele golfleraren van Golf Club de Vliegende Egel zelf een balletje slaan.

September Artikel in Het Wiel Open dag op de Egelshoek *(Thea Reuver)*

Cameraploegen van SBS-6 en de NCRV, en verslaggevers van regionale kranten zorgden er voor dat het de actie ook buiten Hilversumse grenzen niet aan aandacht ontbrak. En dat kwam de Egelshoekers goed uit. Onbekend maakt immers onbemind, en deze dag was juist bedoeld om meer begrip te kweken voor hun situatie: Hilversum wil samen met enkele omliggende gemeenten het regionale centrum sluiten, en dat stuit op grote weerstand onder de bewoners. die daar al vele jaren naar hun zin wonen. Voor de bezoekers aan de open dag stonden er verschillende activiteiten op het programma. Voor zij aan een rondgang langs de 'woon paradijsjes' konden beginnen, werden zij opgevangen in een feesttent, waar behalve muziek ook een drankje en een koud buffet werden geserveerd. Iedereen die de tent binnen ging werd geacht het gastenboek te tekenen. Niet alle bezoekers hadden door dat daarmee tevens steun werd betuigd aan een petitie met het verzoek het kamp te laten voortbestaan. Volgens woordvoerster Leny Terpstra hoeven de ondertekenaars zich echter geen zorgen te maken. 'Die petitie was een geintje, we gaan daar verder heus niets mee doen. Maar we bewaren hem wel, als aandenken voor onszelf aan deze dag.' Nu de open dag weer voorbij is, pakken de Egelshoekers de draad van hun leven weer op. En dat betekent vooral: verder gaan met actievoeren voor behoud van het centrum. Zo is kortgeleden nog een brief de deur uitgegaan naar staatssecretaris TommeI. De bewoners vragen de bewindsman daarin om eens met hen om tafel te gaan zitten, liefst op de Egelshoek zodat hij de situatie met eigen ogen kan aanschouwen om de ontstane patstelling tussen de gemeente Hilversum en bewoners te bespreken.

September Artikel in de Nieuwe Rand Expresse. Open dag bij De Egelshoek 'Je moet er toch niet aan denken mensen met de ME te verdrijven

LOOSDRECfIT - Vroeger was de derde avond van de Avondvierdaagse in Loosdrecht de vaste avond dat de route langs het zigeunerkamp liep. Zodra men op de zomerse avond het kamp naderde werd het stiller en naar gelang men dichter bij kwam werd de pas voor de gehele groep er flink In gezet. Het kamp voorbij keek iedereen nog eens schichtig om. Anno 1996 Is de situatie geheel en al anders. Geen vrijstaatstatus meer maar open. De open dag op de Egelshoek bood zaterdagmiddag iedereen de kans om kennis te maken met de bewoners en met eigen ogen te zien hoe de mensen leven en wonen. Velen grepen die kans en kwamen niet bedrogen uit Veel politici uit Hilversum en Loosdrecht, cameraploegen van verschillende omroepen en veel publiek werden door de kampbewoners onthaald op de echte zigeunerklanken, accordeonmuziek. De

toegangsweg was met vlaggetjes versierd en in een grote tent bij de ingang van het terrein, had men voor het publiek koude schotels, koffie en fris klaargezet, en alles gratis, Berend Diekerhof, directeur van de openbare Lindeschool werd door vele oud-leerlingen, die op het kamp wonen spontaan begroet, zo ook juf Sylvia van de peuterspeelzaal uit Loosdrecht. Momenteel wonen er 36 gezinnen en telt het kamp 91 bewoners. Volgens Wies Jillings, bestuurslid van het woonwagenkamp had men op deze grote opkomst gerekend. "Onze kinderen gaan in Loosdrecht op school en we onderhouden goede contacten met het onderwijs. We ondervinden een grote solidariteit bij je Loosdrechtse bevolking. Niemand heeft van ons last en daarom verbaast het ons dat de politiek ons lier weg wil hebben." Jillings woont al 28 jaar op het kamp. Het kamp heeft in de laatste jaren een metamorfose ondergaan. Alle wegen op het kamp zijn bestraat en er is verlichting en voorzieningen voor het houden van dieren aangebracht. Een nieuw omheind terrein voor de opslag en verwerking van sloopvoertuigen nadert zijn voltooiing

Bestuurslid van het woonwagenkamp Wies Jillings luistert naar 'zigeunerklanken' op de accordeon (Foeke Jillings).

De huisvesting is niet meer zoals vroeger bij Pipo de clown en Mameloe in een kleine woonwagen. De reiswagen is vervangen door een moderne permanente stacaravan of bungalow. Alles oogt netjes. Amusant is te zien dat sommige cameraploegen de hele woonaccommodatie secuur vastleggen en dat de vrouwen dit scenario vol trots bekijken. Ook hun home is hun castie en mag gezien worden. De Egelshoek dateert van voor de oorlog. Leen Gerrits Terpstra.(76 jaar) kwam al op zeventienjarige leeftijd,met haar ouders in de Egelshoek wonen. "Ik ken het dus al bijna zestig jaar." Vol trots vertelt zij dat ze familie is van Erica Terpstra. Zij is een van de oudste bewoners. "Niet meer op dit kamp, ik sta nu bij de Van Ghentlaan en kan dus well1et een en ander vertellen hóe het voelt om gedecentraliseerd te worden. Het is toch een schande om mensen zo te verdrijven. De sfeer op de Egelshoek is goed en men is niet tot overlast van de woonomgeving. Het gaat allemaal om het grote geld van de hoge heren en niet om mensen zoals wij. " Integreren zal zeker betekenen dat families uit elkaar worden gehaald. "In de Egelshoek heb je meer onderlinge contacten en daar waar ik nu zit, zit ik als weduwvrouw weg te kwijnen. Ik heb spijt als haren op mijn hoofd dat ik hier weg ben, hier staan mijn kinderen:" En ·dan komen de tranen. Maar als daar plotseling , burgemeester Kraaijeveld- Wouters van Hilversum staat grijpt zij met de witte zakdoek in haar hand deze kans om haar nu eens duidelijk te gaan vertellen waarom het kamp de Egelshoek moet blijven. De open dag in het woonwagencentrum heeft veel geleerd. Goodwill gewonnen bij vele politici, inwoners van omringende gemeenten en nieuwsgierigen. Een D66-politicus sprak bij het verlaten van het kamp de woorden: "Laat deze

mensen hier toch rustig zitten, ze doen geen mens kwaad: Je moet er toch niet aan denken om met behulp van de ME oude mensen en kinderen uit dit kamp te drijven"

Leen Gerrits-Tèrpstra pleit bij de burgemeester van Hilversum voor het behoud van De Egelshoek

Maandag 16 september Artikel in Gooi- en Eemlander: De Egelshoek baadt in gewenste aandacht

De woonwagenbewoners van De Egelshoek in Hilversum hadden zaterdag in de aandacht. Ettelijke honderden 'burgers' bezochten, de open dag, die de bewoners van het 'regionale woonwagenkamp hadden uitgeschreven in een laatste poging om hun woonplaats voor opheffing te behoeden. Onder de bezoekers troffen de woonwagenbewoners tal van goede bekenden, maar ook gemeenteraadsleden en wethouders van omliggende gemeenten. De open dag kreeg een bijzonder pikant smaakje, nadat de gemeenteraad van Huizen donderdag weigerde in te stemmen met de financiële afwikkeling van het kamp. Met :'als belangrijk' argument juist : de vraag of het maatschappelijk haalbaar en noodzakelijk is om de sluiting van het al meer dan veertig jaar oude kamp door te zetten. En het antwoord op die vraag hoopten de Egelshoekers met het uitnodigen van de burgerbevolking van het Gooi beslissend te beïnvloeden. Het meest nadrukkelijk· aanwezig echter waren de cameraploegen van de NCRV en SBS6. Samen met de verschillende verslaggevers van plaatselijke en regionale radiozenders gaven zij de open dag het karakter van een waarachtige mediagebeurtenis. Het gevolg van een geslaagd optreden van actievoerster Lenie Terpstra vorige week in het televisieprogramma Spijkers met Koppen. Maar de camera's en microfoon stortten zich niet alleen op Terpstra. Ook de Hilversumse hoofdrolspelers wethouder Jesse Flink en burgemeester J. G. Kraaijeveld-Wouters werden vanaf hun aankomst belaagd, en zelfs argeloze bezoekers werden nadrukkelijk gevolgd. Voor de bezoekers aan een rondgang langs de woonpaleisjes konden beginnen, werden zij opgevangen in een feesttent, waar behalve muziek ook een drankje en een. koud buffet werd opgediend. Iedereen die de tent binnen ging, werd geacht het gastenboek te tekenen. Sommigen kwamen er te laat achter dat zij daarmee tevens steun betuigden aan een petitie met het verzoek het kamp te laten voortbestaan. De ontwikkelingen in Huizen waren vooral onder de vele raadsleden onderwerp van gesprek. "Als je dit ziet begrijp je dat die mensen hier niet weg willen. Wij worden geacht acht wagens op te vangen in het bestemmingsplan Ter Sype. Als je het mij vraagt, komen die acht wagens daar nooit, net zo min als het hele bestemmingsplan trouwens", voorspelde het Loosdreehtse D66-raadslid C .Vuister. Binnen de Hilversumse gemeenteraad klinken soortgelijke geluiden.. VVD-

woordvoerder Henk Mreijen:. "Ik denk dat we maar eens met z'n allen om de tafel moeten gaan zitten om het uit te praten. De tijd dat de overheid met geweld optrad om woonwagenkampen te ontruimen, ligt toch ver achter ons." Jesse Flink, fors in de rug gesteund door in elk geval zijn eigen partij (PvdA), liet zich niet tot uitspraken verleiden. Wel beloofde hij Lenie Terpstra de gemeentelijke bijdrage aan de open dag te verhogen van 250 tot 400 gulden. "Woensdag praten we er in de raadscommissie verder' over. Niet over jullie verzoek. het kamp te kopen. Dat staat niet op de agenda. Daar heb je een brief over gehad."

Dinsdag 17 september Vergadering raadscommissie voor stadsbeheer gemeente Hilversum

Deconcentratie regionaal woonwagencentrum Egelshoek

Burgemeester en wethouders zijn voornemens de raad voor te stellen het raadsbesluit van 13 december 1995 betreffende deconcentratie van het voormalig woonwagencentrum De Egelshoek en kredietverlening hiertoe te wijzigen (gedeeltelijk in te trekken) en in te stemmen met het gewijzigde plan 'vereffeningsplan deconcentratie regionaal woonwagencentra-urn De Egelshoek' en hiertoe een krediet te verlenen van *f* 6.797.800,-.

ADVIES COMMISSIE: akkoord: CDA, PvdA, D66 voorbehoud: GrLi, LH, VVD

Inspreker de heer de BOOIJ leest de reaktie voor die integraal achter dit verslag is gehecht.

Inspreekster mevrouw Terpstra herinnert de aanwezige fracties aan hun doelstellingen en uitgangspunten:

VVD, die toch uitgaat van het vrijheidsbeginsel voor iedereen. CDA, dat het gezin als hoeksteen van de samenleving beschouwt en nu akkoord zou willen gaan met het uit elkaar laten vallen van families op Egelshoek: PvdA, die ervoor pleit dat bewoners van een saneringswijk het eerste recht hebben op terugkeer aldaar. De Egelshoekers willen dat hun kamp t.z.t. heropgericht wordt, waarbij de huidige bewoners er als eersten kunnen terugkeren. GrLi, dat niet nakomt wat het beloofde: opkomen voor minderheden en verdrukten. LH, dat gezien zijn naam zou moeten kiezen voor het leefbaar houden van de situatie van de woonwagenbewoners. D66, de partij die vindingrijk en vernieuwend zou zijn, maar niet in staat lijkt de voortdenderende trein van de afbraak van Egelshoek te stoppen. Mevrouw Terpstra wijst er op dat de gemeente met de voortzetting van de huidige plannen bezig is vele gezinnen kapot te *maken.* Hoewel de bewoners volgens dit beleid hun woonplek zouden moeten verlaten gelden voor hen niet de voordelen die bewoners in stadsvernieuwingsgebieden hebben. Zij kunnen immers in principe later terugkeren naar hun eigen plek. De woonwagenbewoners dreigt de verstrooiing over de regio. (...) Gedwongen verplaatsingen zijn wat mij betreft op dit moment niet aan de orde', aldus de voorzitter.

Wethouder Wolf zegt de vernieling van de pomp t.b.v. de bronbemaling sterk te betreuren. Hierdoor is belangrijke financiële en materiële schade ontstaan. De heer Gerritsen (*(moet zijn Gerrits bewoner van de Egelshoek)* zegt van plan te zijn een rechtszaak over dit punt aan te spannen. Commissie, 2e termijn CDA blijft bij het standpunt dat het besluit tot deconcentratie al genomen is en dat er geen aanleiding bestaat dit te herzien. De fractie heeft vertrouwen in het voorstel, dat alle kansen biedt om tot een goede uitwerking te komen. LH heeft twijfels over uitvoering binnen 7 jaar en over de open einden en de invulling van de ongebruikelijke omstandigheden die kostenverhogend zouden kunnen werken. De fractie vraagt naar de mogelijkheid om Egelshoek na sanering en aanpassing in een afgeslankte vorm te laten voortbestaan en wijst op het gewijzigde rijksbeleid. VVD maakt de voorzitter een compliment voor diens verhelderende betoog en de wijze waarop hij de moeilijke materie wist uit te leggen. De fractie is verheugd dat is uitgesproken dat gedwongen verplaatsingen niet (langer) aan de orde zijn. Het idee van LH zou wellicht een nader onderzoek waard zijn. PvdA kan zich vinden in de uitleg en de inhoud van het voorstel. Wel moet, op basis van alle beschikbare gegevens, overleg plaatsvinden met de wethouder over hoe de verdere invulling gestalte krijgt. De fractie wil niet uitgaan van de mogelijkheid dat een deel van de wagens op Egelshoek zou kunnen blijven staan of daar later weer terug zou kunnen komen. D66 hecht ook zeer aan overleg tussen de beleidsmakers en de

woonwagenbewoners. Het is een goede zaak dat Hilversum het voortouw neemt. De fractie heeft alle vertrouwen in de aanpak van de wethouder. PvdA stelt dat uit de discussie is gebleken dat alle fracties willen dat er goed overleg komt en dat fatsoen en menselijkheid bij de verdere afwikkelingen voorop moeten staan. Alle betrokken partijen moeten elkaar nu ruimte voor onderhandelingen bieden als beste voorwaarde om tot een goed eindresultaat te komen. De voorzitter stelt dat het instandhouden van Egelshoek (of een gedeelte daarvan) als woonwagencentrum zeer veel meer zal kosten dan de begroting van het voorliggende voorstel aangeeft. De suggestie van Leefbaar Hilversum neemt hij derhalve voor kennisgeving aan. Ook dit is op dit moment niet aan de orde. De knelpuntenanalyse toonde onverhuld aan dat deconcentratie de enige oplossing is voor de problemen. Het voorstel van de bewoners om de grond zelf te kopen, het kamp te laten voortbestaan en door de bewoners te laten beheren is niet mogelijk vanwege de kosten en de verantwoordelijkheden.

Dinsdag 17 september Artikel in Gooi- en Eemlander: Opsplitsen Egelshoek valt slecht in Huizen

De complete Huizer raad trok gisteren aan de noodrem over het opsplitsen van het woonwagenkamp Egelshoek. Het college trok het agendapunt in toen bleek dat alle fracties ernstige bedenkingen hadden tegen de deconcentratie, die neerkomt op een spreiding van de bewoners over elf regiogemeenten.

Woensdag 9 oktober Raadsvergadering van gemeente Hilversum (Gedeelten uit de notulen)

VASTSTELLEN GEWIJZIGD VEREFFENINGSPLAN T.B.V. DECONCENTRATIE REGIONAAL WOONWAGENCENTRUM EGELSHOEK

De VOORZITTER verzoekt de op de publieke tribune aanwezige toehoorders rustig te luisteren naar wat door de leden van de raad wordt gezegd.

De heer KREUGEL *(Leefbaar Hilversum)* verwijst naar de binnenkort door de NCRV uit te zenden televisiedocumentaire "Opgejaagd", betrekking hebbend op de Egelshoek. Hij memoreert dat ingevolge een afspraak d.d. 1967 tussen elf gemeenten, het woonwagencentrum de Egelshoek tot stand kwam en dat in 1974 Hilversum met de vaststelling van het Woonwagenplan 60 standplaatsen kreeg toegewezen, waarvan het er inmiddels 34 heeft gerealiseerd, terwijl er binnenkort nog dertien tot stand zullen komen. In het voorjaar van 1995 heeft de staatssecretaris van VROM de kamercommissie van Binnenlandse Zaken meegedeeld dat opheffing van grote regionale kampen geen doel op zichzelf is en dat er meer ruimte is voor lokaal en regionaal woonwagenbeleid.

In het jaar 1995 is naar sprekers mening nogal opgejaagd toegewerkt naar het voorstel van B & W dat op 13 december van dat jaar werd behandeld, naar aanleiding waarvan de WO een vraag-teken zette bij de realiteitswaarde, terwijl de PvdA-fractie het een dapper voorstel vond, maar ook vraag-tekens zette bij de uitvoering ervan. Volledig te goeder trouw ging de wethouder ervan uit dat het "ze zullen me er moeten afslepen" in de praktijk wel zou meevallen als de betrokkenen informeel zouden worden geïnformeerd over potentiële woonwagenlocaties. De WO stelde toen dat de tijdsplanning geen reden behoeft te zijn voor gedwongen verplaatsing en dat, voordat van inschakeling van de ME sprake zou zijn, dat eerst zou moeten worden voorgelegd aan de commissie. De fractie van Leefbaar Hilversum toonde haar scepsis, terwijl de PvdA-fractie wethouder Flink tenslotte veel sterkte wenste. Hierna kwam de publiciteit over bewoners van de Egelshoek die niet willen wijken, geen gehoor vinden bij de wethouder en een kantoorpandje dichtspijkeren. De term "gestapo-methode" viel. Er had kunnen worden gereageerd op een knelpuntenanalyse, maar geconstateerd werd alleen dat er hoe dan ook sprake zou zijn van een nadelig financieel resultaat. Spreker is van mening dat zo langzamerhand moet worden voorbij gegaan aan het financiële aspect en dat een menselijker voorstel moet worden opgesteld. Leefbaar Hilversum is in principe akkoord gegaan met deconcentratie per 1 januari 1998, maar gelet op de wijzigingen waarvan sindsdien sprake was en het voortschrijdend inzicht sinds 13 december 1995 -bij tijd en wijle is wethouder Flink onder grote druk gezet-, is ze van standpunt veranderd.

Spreker wijst erop dat er mensen in het geding zijn die op de Egelshoek willen blijven wonen. De titel "Opgejaagd" van de NCRV-documentaire is juist. Gezien alle stukken die in een groot aantal jaren aan de orde zijn geweest, moeten de betrokkenen heel vaak een gevoel van onzekerheid hebben gehad. Het is de taak van de raad te zorgen voor heldere en evenwichtige besluitvorming, opdat ook de op de Egelshoek wonende burgers vertrouwen houden in het bestuurlijk apparaat en zich veilig en geborgen kunnen voelen. Technisch is dat mogelijk. De Egelshoe-kers kan de zekerheid worden gegeven dat wordt afgezien van de na de realisering van standplaatsen aan de Erfgooiersstraat en in Loosdrecht nog te realiseren 20 standplaatsen en dat op de Egelshoek bijvoorbeeld 25 standplaatsen in stand kunnen blijven, waar degenen die daar willen blijven ongestoord verder kunnen leven. Dit moet snel in kaart worden gebracht, waarbij ambtelijke of financiële stukken niet doorslaggevend zijn, omdat het om mensen gaat.
De heer HASELAGER *(PvdA)* stelt voorop dat de PvdA-fractie in december 1995 akkoord is gegaan met het uitvoeringsplan om de Egelshoek als woonwagencentrum af te bouwen. Dat plan was een uitwerking van het rijks- en provinciaal beleid en het gemeenschappelijk beleid van de betrokken gemeenten, met een geschiedenis van vele jaren. De uitvoering van dit beleid lag toen al jaren stil, wat voor iedere betrokkene bij de Egelshoek onacceptabel was en leidde tot besluiteloosheid en frustratie. Met het voorliggende voorstel trekt de gemeente de uitvoering van de afbouw naar zich toe, wat ambitieus en dapper is, maar ook zeer noodzakelijk. Het is zaak onder eigen regie in samenwerking met de bewoners te komen tot een goede afbouwregeling. Na aanvaarding van dit voorstel, dat als een onderhandelingsstuk moet worden gezien, kan de gemeente starten met de onderhandelingen met de bewoners. Spreker heeft de indruk dat de gemeente en de bewoners tot nu toe nooit op een goede manier om de tafel hebben gezeten, terwijl dat toch buitengewoon nodig is, wil men tot een goede afbouw van dit woonwagenkamp komen. In de commissie is door de wethouder toegezegd dat gedwongen verplaatsingen niet aan de orde zijn en dat er een fatsoenlijk afbouwproces komt, met een planning die een termijn van zeven à tien jaar kan beslaan. Daarmee zal voor de onderhandelingen het mes van tafel zijn. De aan de onderhandelingstafel zittende wethouder heeft geen verborgen agenda's. De vraag rijst wie de regie zal voeren als Hilversum daartoe niet het initiatief neemt en op welke manier de afbouw van het woonwagencentrum in dat geval zal worden uitgevoerd. Ook is het de vraag wie dan het beheer en de bodemsanering ter hand zal nemen.
De heer POLDERMAN *(VVD)* herinnert eraan dat de VVD-fractie in december 1995 heeft laten blijken te twijfelen aan de realiseerbaarheid van het toen voorliggende voorstel. Ze heeft dat voorstel gesteund, waarbij het één belangrijke voorwaarde heeft gesteld. De essentie van dit aangepaste voorstel is dat de termijn voor volledige afbouw tot zeven jaar is verlengd. Verder bevat het een regeling voor de afkoop door de overige deelnemende gemeenten van de financiële risico's. Sprekers fractie twijfelt nog steeds aan de realiseerbaarheid van de deconcentratie en staat daar niet meer alleen in. Verder heeft ze moeite met de financiële regeling. Het allerbelangrijkste is voor haar dat er sprake moet zijn van fatsoenlijke en menselijke behandeling van de bewoners van de Egelshoek. Omdat er verwarring is ontstaan over de toezegging die de wethouder in de commissie heeft gedaan en omdat in een vertrouwelijk stuk inzake indicatieve planning een bepaalde opmerking staat, dient spreker de volgende motie in. "De raad van de gemeente Hilversum in vergadering bijeen op 9 oktober 1996, gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 24 september 1996, gemeenteblad I 1996 nr.173, overwegende dat de bewoners van het regionaal woonwagencentrum de Egelshoek al zeer vele jaren in onzekerheid verkeren over de uitvoering van het deconcentratiebeleid; dat er bij voortduring locaties voor kleine kampjes zijn vastgesteld, waarvan er meerdere niet tot uitvoering zijn gekomen; dat er nuanceringen te herkennen vallen in het van rijkswege vastgestelde beleid; dat de huidige bewoners van het centrum tenminste één zekerheid geboden moet worden, spreekt als zijn oordeel uit dat de huidige bewoners van het regionaal woonwagencentrum de Egelshoek in geen geval gedwongen verplaatst zullen worden en gaat over tot de orde van de dag." Spreker legt er de nadruk op dat het in deze motie gaat om de huidige bewoners. (...)

De heer FLINK (wethouder) vindt het niet erg zinvol de hele geschiedenis van het voorliggende vraagstuk op te sommen: dat is in 1995 en ook in de laatstgehouden commissievergadering gebeurd. De heer Kreugel heeft terecht het woord "opgejaagd" gebruikt. De ondertitel kan "permanente onzekerheid" zijn. Gezien het zich voortdurend wijzigende beleid van rijks-, provincie- en gemeentezijde dat tot deze aanduidingen heeft geleid, wil het college in het licht van de mogelijkheden die zich voordoen in ieder geval een eind maken aan de slepende onzekerheid op dit gebied en aan het gesjouw met mensen zonder te weten waarheen je onderweg bent. Spreker stelt vast dat het woonwagenkamp is opgeheven, althans formeel niet meer bestaat, maar dat men in de afgelopen zeven à acht jaar heeft verzuimd de opheffing daadwerkelijk te effectueren. De heer Boersma heeft terecht opgemerkt dat je bij de uitvoering van het beleid moet blijven nadenken. Sinds december 1995 is er in essentie niets veranderd aan de gronden waarop toen werd besloten de opheffing van de Egelshoek daadwerkelijk handen en voeten te gaan geven. Wél is er aan de vorm iets veranderd. Toen werd nog gedacht aan een constructie van een centrumgemeente en verdeelde verantwoordelijkheden in de regio, maar daarvan zijn B & W vrij snel teruggekomen. Op aandrang van regiogemeenten is hierin verandering gebracht: het wordt hen mogelijk gemaakt via een afkoopsom ineens ontslagen te worden van hun verplichtingen ten aanzien van het beheer van het centrum en de effectuering van de opheffing ervan. De afkoopsom ontheft deze gemeenten niet van hun verplichtingen voortvloeiend uit het realiseren van standplaatsen ingevolge het provinciaal woonwagen-plan, noch van hun aansprakelijkheid als het gaat om bodemsanering. Het is volstrekt onzinnig ook maar de suggestie te wekken dat de gemeente anders zou kunnen handelen dan op een menselijke, menswaardige, zorgvuldige en open wijze, gebaseerd op respect en overleg over en weer. Hilversum vindt de gedachte aan een afkoopregeling met name interessant omdat daarmee de mogelijkheid wordt geopend om zelf inhoud te geven aan het begrip "menselijkheid", opdat dit niet als een gebureaucratiseerd woord ergens in de lucht blijft hangen in de betekenis van "voldoen aan de formele eisen van fatsoen". Aldus kan Hilversum zelf sturen, termijnen vaststellen en overleg aangaan, zonder steeds het gehele gremium in de regio aan tafel te behoeven halen en zonder dat het nodig is per muizenstapje alle raden in de regio te laten goedkeuren waarmee Hilversum bezig is. Men zal zich kunnen voorstellen -spreker wijst op de gang van zaken in het verleden- dat het een veelvoud van zeven jaar zal kosten als die weg wél zou moeten worden gevolgd" In de financiële opstelling onder dit verhaal is alles verwerkt wat zich mogelijkerwijs ooit aan financiële consequenties zal kunnen voordoen. Op het bedrag dat zo is ontstaan, is de regionale verdeelsleutel losgelaten. Spreker vertrouwt erop dat het karwei daarmee kan worden geklaard. Als zou blijken dat er minder nodig is, zal het overschot worden verrekend met de gemeenten die hebben bijgedragen" Tot op heden heeft alleen de gemeente Laren in de vorm van een raadsbesluit laten weten dat ze niet met dit voorstel uit de voeten kan. In Huizen is de besluitvorming hierover aangehouden, vermoedelijk omdat men daar afwacht wat Hilversum doet. Om Laren te dwingen aan de afkoopregeling deel te nemen, kan de provincie gebruik maken van haar aanwijzingsbevoegdheid. Wil de provincie geen gebruik maken van deze bevoegdheid, dan vervalt voor Laren de afkoopregeling en herleeft voor Laren de regeling die tot nu toe vigeert: dan zal Laren via de begroting van de GSD jaarlijks een rekening worden gepresenteerd voor het beheer van het kamp. De opmerking dat willekeurig welke deelnemende gemeente dit besluit kan torpederen, is dus niet juist. In november a.s. zal in Hilversum worden overgegaan tot het aanleggen van een locatie. Ook in de regio bestaan plannen hiervoor. Inderdaad zitten hier veel haken en ogen aan. Op het moment dat de besluitvorming in de regio rond is, zal met de provincie worden gesproken over de vraag op welke plek(ken) de resttaakstelling van de gemeente Hilversum kan worden geëffectueerd. want als de provincie de gemeente hierbij niet terzijde staat, houdt alles op: dan kunnen er geen alternatieve locaties worden ontwikkeld en wordt verplaatsing onmogelijk. Spreker gaat ervan uit dat met de provincie zal worden gesproken op basis van een lijst waarover al eerder met de provincie is gediscussieerd en dat zal blijken dat locaties die tot op heden wellicht niet de voorkeur van de provincie hadden,

alsnog bespreekbaar worden. Hij herinnert eraan dat de provincie aanvankelijk ook de locatie aan de Erfgooiersstraat had weggestreept. Met de opmerking dat er voor de deconcentratie geen draagvlak is onder de woonwagenbewoners, trapt men een open deur in. Iemand die als raadslid uitsluitend dingen wil doen die draagvlak bij de bevolking genereren, heeft een heel moeilijk vak, omdat hij zijn eigen opvattingen dan vaak zal moeten wegcijferen. Spreker constateert dat het soms, hoe ellendig ook, noodzakelijk is besluiten te nemen zonder de zekerheid dat ze een draagvlak bij de bevolking hebben. Hij is het oneens met de uitspraak dat vrijwillige deconcentratie uitgesloten is. Zijns inziens heeft het verkrijgen van draagvlak in dit geval heel veel te maken met de kwaliteit die de gemeente aanbiedt, in verband waarmee de gemeente in de slag moet met onder andere de provincie. Verder moeten de sinds december 1995 in de tafel gestoken messen op een fatsoenlijke manier daaruit verdwijnen, opdat met de woonwagenbewoners een open gesprek mogelijk is over de vraag hoe het besluit van de raad kan worden geëffectueerd. Terecht heeft de heer Boersma een vergelijking getrokken met de stadsvernieuwing, in het kader waarvan soms met een enkel individu geen overeenstemming wordt bereikt en wel eens een bepaalde vorm van dwang moet worden toegepast om te voorkomen dat het stadsvernieuwingsproces tot stilstand wordt gebracht. Bij de deconcentratie van het woonwagencentrum wordt op overeenkomstige manier ingegrepen in de persoonlijke levenssfeer van mensen als bij de stadsvernieuwing. Spreker vindt het volstrekt begrijpelijk dat mensen daarop heftig reageren. Discussies hierover in het kader van de stadsvernieuwing gaan echter met minder gevoeligheden gepaard als dan wanneer het over de Egelshoek gaat: dan is die gevoeligheid niet onder alle omstandigheden geloofwaardig. Spreker heeft geen behoefte aan aanvaarding van de door de VVD-fractie ingediende motie, noch aan gedwongen verplaatsing. De raad mag hem opdragen alles in het werk te stellen om te voorkomen dat het ooit zo ver moet komen dat naar dat middel moet worden gegrepen. Deze opdracht zal hij buitengewoon serieus opvatten. In het verlengde daarvan durft hij de stelling te betrekken dat gedwongen verplaatsing helemaal niet aan de orde is, nu niet en ook over vijf jaar niet.
De VOORZITTER onderbreekt het betoog van de heer Flink om toehoorders op de publieke tribune tot stilte te manen.
De heer FLINK (wethouder) herhaalt dat gedwongen verplaatsing wat hem betreft niet aan de orde is, hetgeen hij in de commissie stadsbeheer al heeft toegezegd. Hij denkt hiermee de twijfel te hebben weggenomen die voor de heer Polderman reden was diens motie in te dienen, waarin de derde overweging een onjuiste constatering is, omdat het rijksbeleid van dit moment voor de casus waarover het nu gaat geen verschil maakt. Hierover is in november en december 1995 zeer uitvoerig gesproken. Het fatsoenlijk afbouwen staat centraal bij wat de gemeente nu te doen staat. Daarbij heeft het te voeren overleg, gekoppeld aan het aanbieden van kwalitatief volwaardige en hoogwaardige alternatieve plekken, een sleutelrol. Het college handelt vanuit de zekerheid dat het in december 1995 het juiste pad heeft ingeslagen. (...)
De heer FLINK (wethouder) vestigt er evenals de heer Schouten de aandacht op dat het nu een uitwerkingsvoorstel betreft. Als dit zou worden verworpen, blijft in formele zin het in december 1995 genomen besluit geldig, wat niet wegneemt dat dan in de praktijk zal worden teruggevallen op de periode daarvoor, omdat deze uitwerking de enige zinvolle manier is om het besluit d.d. december 1995 uit te voeren. Spreker heeft niet willen voorbijgaan aan de wens van de fracties nogmaals ten principale over het onderwerp van gedachten te wisselen, maar ziet zelf geen aanleiding om het standpunt dat hij in december 1995 heeft ingenomen te verlaten. Spreker stelt voor uit de door de heer Polderman aangeduide zin in het verslag van de vergadering van de commissie Stadsbeheer de woorden "op dit moment" te schrappen. Hij heeft in die vergadering gezegd: "Gedwongen verplaatsing is niet aan de orde." Verder zegt hij toe dat hij een aantal keren per jaar de voortgang van dit beleid zal terugkoppelen naar de commissie Stadsbeheer, niet alleen om het de commissie mogelijk te maken de vinger aan de pols te houden, bij te sturen en zelfs zaken naar de raad te leiden, maar ook omdat hij er zelf behoefte aan heeft ifl het naar verwachting zeer lastige uitvoeringstraject de steun van de commissie te blijven houden. Voorts

wil hij de in het besluit onder 3.A staande voorwaarde uit het besluit schrappen. De planninglijst waarover de heer Polderman sprak, is bij dezen van tafel: die kan in de papierversnipperaar. Spreker is het met de heer Haselager eens dat een fatsoenlijke planning pas mogelijk is als na een dialoog duidelijk is met welke materie aan de uitvoering kan worden begonnen. In november a.s. zal tijdens een grote overlegavond worden geprobeerd te komen tot informatie-uitwisseling. Daarna zal het ongetwijfeld nodig zijn in bilateraal of collectief overleg tot nadere uitwerking te komen. Niet ter discussie staat de effectuering van de opheffing van de Egelshoek. De intentie die uit de VVD-motie spreekt, is en wordt volledig door het college overgenomen. Niettemin moet spreker aanvaarding van de motie ontraden. Hij gaat ervan uit dat de motie alleen waarde heeft als uitspraak van het gevoelen van de raad over gedwongen verplaatsing en acht het mogelijk dat ter tafel houden van de motie de indruk oproept dat er twijfel bestaat over de intentie van B & W. Hij ontraadt aanvaarding ervan. Het lijkt hem de beste weg af te spreken dat, als onverhoopt ooit helaas de conclusie moet worden getrokken dat handhaven onvermijdelijk is, niet tot handhaven wordt overgegaan voordat de raad daarmee heeft ingestemd.
De heer POLDERMAN stelt gehoord het antwoord van wethouder Flink vast dat gedwongen verplaatsingen niet aan de orde zijn. Vanavond heeft de wethouder dit namens het college gezegd, terwijl hij in de commissie stelde dat, wat hem betreft, gedwongen verplaatsingen niet aan de orde zijn. Ook omdat het op een uitvoering op zeer lange termijn gaat, is het van belang dat deze uitspraak namens het college is gedaan. Spreker stelt vast dat het door hem aangehaalde stuk waarin de term "gedwongen verplaatsing" voorkomt geen onderdeel uitmaakt van de plannen waarom het nu gaat. Verder is namens het college toegezegd dat over eventuele gedwongen verplaatsing met inschakeling van de ME eerst in de commissies zal worden gesproken. Spreker concludeert dat de door hem ingediende motie overbodig is geworden.
Zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten, onder aantekening dat de fracties van Leefbaar Hilversum en Hilversum 2000 willen worden geacht tegen te hebben gestemd.
(De angst bij de woonwagenbewoners was tijdens de vergadering was tot het uiterste gespannen. Men vreesde een slecht afloop van het debat. Zo hadden bewoners de brandspuit al in gereedheid gebracht om de zaal nat te spuiten als de vergadering de motie van de VVD had verworpen. Gelukkig werd net op tjd de motie ingetrokken en verzekerde wethouder Flink dat er geen gedwongen verplaatsing zou plaats vinden)

Donderdag 10 oktober Artikel in Gooi- en Eemlander Bewoners Egelshoek vrezen toch ontruiming (*Marit Versteeg)*

Woonwagenbewoners van Egelshoek hebben nog steeds de stellige overtuiging dat de gemeente Hilversum op termijn -zal overgaan -tot gedwongen verhuizingen naar andere kampen in de regio, en dat de gemeente eventueel de ME zal inzetten als de bewoners het kamp niet uit vrije wil verlaten.
De bewoners van het woonwagenkamp waren gisteravond weer in groten getale naar de publieke tribune in het Hilversumse raadhuis gekomen, waar werd gesproken over het vereffeningsplan Egelshoek. Dit plan houdt in dat de overige regio-gemeenten de financiële risico's van de deconcentratie afkopen van Hilversum. Hilversum zal er dan vervolgens voor zorgen dat de deconcentratie wordt afgewikkeld en bepaalt in overleg met de bewoners wie waarheen in de regio verhuist. Het plan werd aangenomen. Alleen Leefbaar Hilversum en Hilversum 2000 temden tegen. Dat gebeurde na de toezegging van de wethouder dat vertrouwelijke stukken over de tijdsplanning, waarin de term gedwongen verplaatsing wordt opgenomen, zullen vervallen. Flink zegde toe dat de raad in commissieverband steeds op de .hoogte zal worden gehouden van het deconcentratieplan. Mocht er uiteindelijk toch geen overeenstemming worden bereikt met de bewoners over hun verplaatsing, dan zal de wethouder de raadscommissie informeren alvorens tot eventuele ontruiming over te gaan. "Dan krijgen we dus alsnog de ME op de stoep", concludeerde L. Terpstra namens de bewoners. "Het is allemaal vuile vriendjespolitiek", zei ze, nadat de VVD de motie had ingetrokken .

Dinsdag 15 oktober NCRV Documentaire: Een opgejaagde wethouder

'Qpgejaagd', documentaire van Dymph Dieben in de NCRV - televisieserie Dokument, een impressie van de commotie die onder bewoners van woonwagenkamp De Egelshoek, onder de rook van Hilversum, is ontstaan over de nakende opheffing van het kamp. Al 22 jaar hangt de beslissing tot opheffing van het kamp hen als het zwaard van Damocles boven het hoofd.1n 1975 werd 'reïntegratie' van woonwagenkampbewoners in de maatschappij uitgangspunt voor het landelijk beleid. Waren ze begin jaren zestig in grote kampen neergezet, tien jaar later vond de landelijke politiek dat ze niet langer op afgelegen plekken buiten de woonplaatsen moesten staan, maar midden tussen de burgers in kleine kampen met 8 tot 10 wagens. De bewoners van De Egelshoek 36 wagens met in totaal 91 bewoners) willen helemaal niet integreren ('ze motten ons met rust laten'), een standpunt dat zij jaren luid en duidelijk verkondigen. Om de politieke en publieke opinie te beïnvloeden organiseerden bewoners onder leiding van mevrouw Lenie Terpstra op 14 september jl een open dag. Dymph Dieben filmde de Hilversumse burgers zich vergaapten aan de weelderige interieurs van diverse wagens ('wat heeft u het spic en span'). Hilversums burgemeester mevrouw Kraayeveld-Wouters en wethouder Jesse Flink van Volkshuisvesting kwamen ook reuze-informeel op bezoek. Wat uit de documentaire niet duidelijk wordt, is of de bewoners met dit initiatief nog wel enige kans maken op een ongedaan maken van de gemeentelijke plannen. Daarom wethouder Flink (PvdA) telefonisch aan de tand gevoeld. 'Het plan om kamp Egelshoek op te splitsen in kleinere kampjes is goedgekeurd door de Commissie Stads beheer. Woensdag 9 oktober zal over het raadsvoorstel een besluit worden genomen door de gemeenteraad. Ik denk dat we dat er wel doortrekken.' Al in november vorig jaar is trouwens de beslissing genomen door te gaan met het deconcentratiebeleid, volgens Flink, 'en nu wordt ineens iedereen wakker over Egelshoek. ' Waarom moet De Egelshoek nou eigenlijk weg? Flink: 'Niet omdat de gemeente op die plek wil bouwen, zoals het gerucht gaat. We willen wellicht ooit iets met het vliegveld Hilversum, waar het kamp naast ligt. Nee, integratie is een overweging en het kamp ligt op vervuilde grond. Deels de schuld van de woonwagenbewoners, die er autosloperijen zetten, maar ook onze schuld, want het is gebouwd op vervuilde grond. Tenslotte kost de beheersbaarheid van het kamp teveel geld, er loopt permanent een wijkagent rond, voor 91 bewoners!' En als het raadsvoorstel 9 oktober niet wordt aangenomen? Flink: 'Dan lever ik m'n portefeuille in. Ik heb m'n nek zo ver uitgestoken, ik kan hem nou niet meer terugtrekken. ' (ldb) Ned 1,22.48·23.29 uur

Dinsdag 15 oktober Brief van Dick Versteeg

Beste Tom, Genoten van de zojuist uitgezonden NCRV-documentaire. Wat een fantastische mensen, die Egelshoekbewoners! Lenie Terpstra is in mijn optiek het prototype van een perfecte volksvertegenwoordigster. Maar hoe triest was het optreden van deze treurige wethouder! Eerst mooi-weer spelend in z'n raadhuisje en later luidkeels-door-de-mand-vallend door zijn optreden op het kamp ('redelijk aangeveegd en schoon', brrrr.) Ik zat mij tijdens het kijken af te vragen hoe het zou zijn geweest als de Baarnse KZ-zaak destijds op deze wijze door een tv-ploeg zou zijn gevolgd. Is er er die zin dan toch iets veranderd? Hartelijke groeten Dick

Donderdag 7 november Artikel in Gooi en Eembode; Dreiging gedwongen verplaatsing moet van tafel Wagenbewoners praten niet met gemeente *(Martin Vlaanderen)*

De bewoners van. woonwagencentrum. De Egelshoek eisen van de gemeente Hilversum de schriftelijke toezegging dat gedwongen. verplaatsing niet aan de orde is. Geeft de gemeente die garantie niet, dan willen zij niet meer overleggen. Het gisteravond geplande overleg over plannen, procedures en garanties ging niet door. Er kwam slechts één bewoner. opdagen, en wel om een specifieke zaak te bespreken. Wethouder J. Flink kreeg van een bewonersdelegatie een brief met bovengenoemde eis overhandigd, waarop men weer vertrok. De vraag is nu wat de gemeente gaat doen. De eis van de bewoners komt niet onverwacht. Een aantal weken geleden berichtte deze krant dat wethouder J. Flink keihard nee zei, toen hem tijdens de raadscommissie *voor* woonwagenzaken expliciet om bovengenoemde garantie werd gevraagd. Toch zal de gemeente het mes van tafel halen. Immers voor de deconcentratie staat een periode van zeven jaar. En een uitloop van drie, vier jaar wordt niet als echt problematisch gezien, als de bewoners

uiteindelijk kunnen instemmen met de gemeentelijke voorstellen voor andere lokaties. Egelshoekbewoner Hannes Gerrits· gisteravond: "Vanaf 1968 zijn we al bezig. Nooit zijn we ergens in gekend. En nu het zwaard van Damocles ons hoofd hangt, mogen we meepraten of we rozen of lelies op ons graf willen." En hij en enkele andere bewoners vertrekken. De gemeente wil daarentegen echt alles uit de kast halen om met de wagenbewoners op één lijn te komen. Dat wilde de gemeente gisteren ook nog eens benadrukken. Gegarandeerd worden een mooie en ruime lokatie, een goede financiële afwikkeling alsmede het respecteren van familieverbanden. Hierbij speelt mee dat volgens de gemeente De Egelshoek te klein wordt, omdat volwassen kinderen die nu nog bij hun ouders wonen een eigen wagen willen hebben. Dat kan niet op De Egelshoek. Flink is ervan overtuigd dat partijen het eens worden over de 'door het rijk opgelegde' deconcentratie. Er gaat een brief naar de bewoners waarin volgens Flink komt te staan; dat de wagenbewoners geen gedwongen verplaatsing hoeven te vrezen, zolang ze met hem te maken hebben. Flink: "Ik vind dat mijn beleid failliet is, als de ME er aan te pas moet komen. De gemeenteraad zal mij daartoe niet dwingen, en ik zal me er niet toelaten dwingen. Het is dus niet aan de orde. En een ander op mijn plek kan gedwongen verplaatsing pas overwegen als de gemeenteraad daarmee akkoord gaat.

Dinsdag 19 november 1996 NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL.
Jaargang 1, nummer 4,

Adres van de redactie: Koningsweg 45, 3743 ET Baarn tel. 035-5412852, fax 035-5415980

" ALLES WAT BEWEEGT, DAAR IS MEN BANG VOOR"

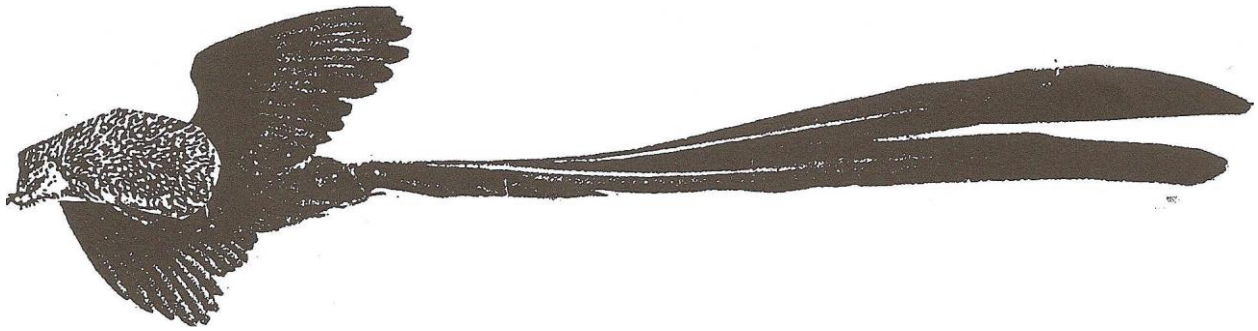

ERINACEUS EUROPEUS VOLATICUS

DE NIEUWSBRIEF HEEFT EEN NIEUWE REDACTIE!

Het is weer een tijdje geleden dat het laatste nummer van de Vliegende Egel is verschenen (23 juli jl) en toch is er weer heel veel gebeurd in de Hilversumse regio. Maar wij, Vliegende Egels hebben het te druk gehad met ons zelf. Er moest veel voedsel worden vergaard voor de grote reis in het najaar om naar ons overwinteringgebied in Zuid Afrika af te reizen. Inmiddels zijn we in ons stekkie voor de overwintering aangekomen en wel langs de rivier Valsch ten noordoosten van bet plaatsje Hoopstad gelegen in de Oranje Vrijstaat een provincie van Republiek zuid Afrika. Wij zijn van plan om in het voorjaar weer naar ons gebied ten zuiden van het vliegveld Hilversum terug te komen. Om de inwoners van de Gooi- en Vechtstreek toch op de hoogte te houden van de ontwikkelingen betreffende de deportatieplannen van de Egelshoek door de bestuurders van de elf gemeenten van de Gooi- en Vechtstreek hebben wij een nieuwe redactie gevonden, die de nieuwsbrief gedurende de wintermaanden wil verzorgen. uiteraard blijven wij, Vliegende Egels geheel verantwoordelijk voor de inhoud van de Nieuwsbrief.

Onze nieuwsbrieven zijn bij de gemeente Hilversum niet in goede aarde gevallen. Wij zijn echter ontsteld over het feit, dat wij anoniem zouden zijn, er stond toch duidelijk een adres bij: tw perceel 1575 , G 0000, Egelshoek 1213 RD Hilversum. Bij het ingangshek van het perceel is vanaf begin juni jl een groene brievenbus geplaatst liet daarop geschreven : redactie Vliegende

Egel. Had de gemeente Hilversum een brief naar bovenstaand adres gestuurd, dan hadden ze daarop netjes van de redactie antwoord ontvangen.

DE OPEN· DAG OP DE EGELSHOEK EEN DOORSLAAND SUCCES

In ons laatste nummer kondigden wij al aan dat de Egelshoekers een open dag zouden organiseren. Nou die is er geweest! Het werd een doorslaand succes, ruill.400 belangstellenden, waaronder vele notabelen, strooiden op die bewuste zaterdag 14 september naar het kamp. Geheel de Vliegende Egel waardig, heeft de stichting vliegveld Hilversum een vliegtuigje boven Hilversum laten vliegen liet achter zich aan een spandoek met de letters: :VLIEGVELD WENST EGELSHOEK SUCCES!" Tot diep in de nacht is er feest gevierd. Om reclame te maken voor de dag hebben de Egelshoekers overal posters opgehangen (die helaas steeds weer door de gemeenteambtenaren werden verwijderd) en als klap op de vuurpijl hadden we gratis reclame tijdens het TV programma van de Vara "Spijkers let Koppen". In de recente Gooi en Eemlander van 16/9 was de kop "Flink voor de haaien gegooid in TV programma over Egelshoek". In een grote tent, die speciaal was opgericht voor de open dag konden de bezoekers een hapje en een snapje krijgen en zelfs een dansje wagen onder de vrolijke tonen van het orkest van Kolenboertje en ome Foeke. De kosten zijn grotendeels gedekt door de royale giften zowel in natura als in geld van zowel de bewoners zelf als ook van burgers uit Hilversum, alsmede bedrijven en winkeliers uit Hilversum en omgeving. Er werden aan alle mensen die actief hadden meegewerkt een speldje uitgereikt met een afbeelding van de vliegende egel. Vele bezoekers hebben ook de golfdemonstratie op het naburige weiland van vader en zoon Blauwendraad kunnen bijwonen. Zelfs de burgemeester van Hilversum en haar man kwamen een kijkje nemen. Meneer Kraayeveld sloeg al een aardige bal, evenals wethouder Vos uit Laren, onder het motto "wie golft kan de bal verwachten". Iedereen was onder de indruk van deze open dag, zo iets had men niet verwacht, vooral die raadsleden, die de laatste jaren systematisch door de gemeente Hilversum met onjuiste informatie zijn overstelpt: "criminaliteit, onbeheersbaarheid, vervuiling, ligging buiten de bebouwde kom ". De poster die in de tent hing trok speciaal de aandacht van raadsleden want daarop stond te lezen dat het woongedeelte niet zo ernstig vervuild was, zoals steeds door wethouder Flink voor radio en TV wordt geroepen. De NCRV en VARA waren aanwezig om alles opnames te maken voor de TV uitzending "opgejaagd" (14/10) en Radio uitzending de Karavaan (18/10). Zo haalde de Open Dag nationale bekendheid.

DE LIJDENSWEG VAN HET BESTUUR VAN DE VERENIGING EGELSHOEKBEWONERS TIJDENS HET BIJWONEN VAN DE VELE COMMISSIE- EN RAADSVERGADERINGEN VAN DE ELF GEMEENTEN

Na het succes van de open dag volgden zware maanden voor het bestuur van de Vereniging Egelshoekersbewoners (VE), die talloze commissie- en raadsvergaderingen van de elf gemeenten in de Gooi- en Vechtstreek hebben bijgewoond, waar de deportatieplannen van de Egelshoek op de agenda prijkten. We laten de elf gemeenten en hun ingenomen standpunten tot nu toe de revue passeren. We beginnen met de vijf gemeenten die hebben ingesteld met het deportatiebeleid.

LOODRECHT

21 augustus 1996: Ondanks bet feit dat de burgemeester van Loosdrecht de heer Gieskens op 2 april jl aan de belangenbehartiger van de Egelshoekers nog heeft gezegd : "stop de voortdenderende trein van bet deconcentratiebeleid, waar de wissel verkeerd staat. Laat de Egelshoekers toch zitten waar ze zitten ", heeft de raad van Loosdrecht toch ingestemd met de deportatie van de Egelshoekers. Wel erg ironisch, want zijn gemeenteraad had al op 25 januari beslist dat de Egelsboek zou moeten verdwijnen! Het vlammend protest dat drie leden van het Bestuur hebben gehouden, heeft alleen maar dove oren getroffen. Wel had van der Molen van D66 nog wat pittige opmerkingen richting Hilversum :" Hij zei dat er niet te praten viel met

Hilversumse bestuurders op basis van argumenten. Hilversum wil dit kamp weg hebben en wij staan machteloos tegenover bet besluit van Hilversum". Mevrouw Kluit (VVD) deed nog een duit in bet zakje door te zeggen : "Ik denk dat er achter de schermen meer gebeurt dan wij weten".

HILVERSUM:
21 augustus 1996: Vergadering raadscommissie Stadsbeheer. Het bestuurslid Lenie Terpstra heeft namens de bewoners gezegd dat de woonwagenbewoners de grond van het kamp willen kopen en het zelf willen beheren. In de Gooi- en Eemlander staat over deze vergadering nog het volgende: "De Hilversumse VVD fractie noemt het een gemiste kans, dat het college van burgemeesters en wethouders geen verzoek tot heroverweging beeft ingediend over het door het rijk bepaalde deconcentratiebeleid van woonwagenkampen. (Over dit zeer belangrijke punt. volgt in de nieuwsbrief nog een analyse onder de titel "De TOMMELcirculaire en wat heeft de gemeente Hilversum daarmee gedaan.). 17 september 1996: Vele bewoners van de Egelshoek waren naar de raadszaal van Hilversum getogen voor de Commissie vergadering Welzijn om hun bestuursleden, die wederom een vlammend protest lieten boren, te ondersteunen. uit het verslag van deze vergadering komt een zeer belangrijk punt naar voren. De wethouder Flink zegt dat er een overleg is geweest met de bewoners in een periode (red. 4 oktober 1995), waarin nog geen enkel besluit was genomen. Door het bestuurslid van de Vereniging Egelshoekbewoners, de heer Gerrits, wordt opgemerkt, dat het besluit van deconcentratie toen al vaststond en ook als zodanig werd aangekondigd. De bewoners hebben althans die stellige berinnering. In het verslag van deze 4 oktober 1995 vergadering lezen we namelijk:" De heer Gerrits heeft er bezwaar tegen dat de gemeente gaat bepalen wat voor hem van belang is. Hierop antwoordt wethouder Flink: HET KAMP DEFINITIEF ZAL WORDEN OPGEHEVEN. Dit is de reden waarom de Egelshoekers in de maanden daarna toen de echte raadsbesluiten werden genomen, geen actie hebben ondernomen om hun stem te laten horen, omdat ze dachten dat het zwaard van Damocles toch al was gevallen. Hierdoor verkeerden de raadsleden op hun beurt in de mening, dat de Egelshoekers zich er al bij hadden neergelegd. Pas in het begin van dit jaar worden de Egelhoekers klaar wakker als ze zien hoe ze door de Gemeente Hilversum zijn misleid.
9 oktober 1996 komt de raadsvergadering, waar maar liefst 27 Egelshoekers op de publieke tribune zitten en tot hun afgrijzen zien hoe de meerderheid van de raad akkoord gaat met de deportatie van de Egelshoek. Het enige lichtpuntje moge zijn geweest, dat de wethouder Flink niet leer in eerste instantie uit mag gaan van gedwongen verplaatsing. Hij moet hier eerst de toestemming voor krijgen van de raad. Over de bestemming van het terrein van Egelshoek, zegt de wethouder Flink in antwoord op een vraag van een raadslid dat er geen bestemming is. Wat dan te zeggen van een rapport dat de gemeente Hilversum heeft laten maken door de firma Pinch en Hit te Utrecht in april van dit jaar met het verzoek om dit binnen een maand klaar te hebben. Op 24 mei verscheen het rapport:" .Vliegveld Hilversum en directe omgeving" in dit rapport wordt voor het terrein van .de Egelshoek een aantal bestemmingen opgesomd, waarbij woningbouw de voorkeur heeft. (12 nov jl heeft het vliegveld Hilversum contract verlenging gekregen van vijf jaar met eventueel nog eens 5 jaar, dan zijn we al weer 10 jaar verder). Bij het plan gebied zijn o.m. het woonwagenkamp Egelshoek ten zuidoosten van het vliegveld en een tweetal kavels ten zuiden van het vliegveld. Het zijn deze twee kavels die de projectontwikkelaar Matser op 11 maart 1996 heeft aangekocht voor de somma van ruim 3 miljoen gulden. Het laat zich raden waarom Matser dit terrein heeft aangekocht! Heel merkwaardig is dat dit rapport niet op tafel is verschenen bij alle commissie- en raadsvergaderingen in de afgelopen tijd. Het bestuur van de Vereniging Egelshoeksbewoners heeft dit rapport vermenigvuldigd en aan de 200 raadsleden van de Gooi- en Vechtstreek persoonlijk toegestuurd en zelfs bij een aantal raadsleden thuis bezorgd. Het bleek dat zij niet op de hoogte waren van dit rapport!
10 oktober 1996:Onder voorzitterschap van wethouder Flink wordt de STUG bijeengeroepen en worden de gelederen weer gesloten en wordt besloten om stug door te gaan liet de ingeslagen

weg.
6 november 1996:De bewoners van de Egelshoek worden door de gemeente uitgenodigd om te praten over hun toekomst. Het gehele bestuur is naar deze bijeenkomst gegaan om een op perkament in fraaie letters geschreven tekst aan wethouder Flink aan te bieden.
"Aan de gemeente Hilversum De leden van de Vereniging Egelshoekbewoners in vergadering bijeen op vrijdag 18 oktober 1996, hebben met algemene stemmen besloten om het overleg met de gemeente Hilversum, inzake het deconcentratiebeleid op te schorten tot het moment dat de Vereniging Egelshoekbewoners een schrijven van de gemeente Hilversum ontvangt, waarin staat dat de gemeente Hilversum ons NOOIT gedwongen zal verplaatsen". Het bestuur heeft de wethouder Flink medegedeeld, dat de bewoners van de Egelshoek deze bijeenkomst niet zagen zitten. Het graf was gegraven, de kist liet zes planken gemaakt, alleen mogen ze nog kiezen of ze lelies of rozen op hun graf willen hebben.
15 november schrijft wethouder een brief, geeft exact weer hoe de wethouder Flink de toekomst ziet. De zinsnede: "dat gedwongen verplaatsing niet aan de orde is en wat ons betreft VOORLOPIG ook niet aan de orde komt". Onder het motto wie zoet is krijgt lekkers....
Aan het eind van de brief komt ook nog een veel betekende zin voor: " Als u het overleg met de gemeente uit de weg gaat, dwingt u ons het zojuist genoemde deconcentratiebeleid zonder U te formuleren, hetgeen wij bijzonder spijtig vinden". Daarbij te bedenken dat alle plannen van dit deconcentratiebeleid in de laatste 22 jaar binnenkamers zijn uitgebroed zonder in te gaan op de wensen en de belangen van de Egelshoekers. De brief ademt : als het niet goedschiks gaat dan maar de ME.
We willen toch de wethouder er aan herinneren wat er in 1986 allemaal is gebeurd toen de ME met 140 ME's een inval deed op de koffie kwam. De toenmalige gedeputeerde van de provincie Noord Holland de heer Korver heeft de gemeente Hilversum de suggestie heeft gedaan om de ME er dan maar op af te sturen. Na de inval heeft hij zijn spijt betuigt en gezegd dat hij de geldverslindende operatie (1 1/2 miljoen gulden) nooit had moeten goed keuren. Een gewaarschuwd mens telt voor twee meneer Flink!
NAARDEN
11 september 1996 vergadert de commissie WHV. De leden gaan akkoord met het deconcentratieplan. Mevrouw de Vries (GroenLinks) vraagt of het juist is, dat de gemeente Hilversum zelf ook vervuilde grond heeft gestort, hetgeen de voorzitter zal navragen. 23 september 1996 vergadert de raad en gaat eveneens akkoord met het deportatiebeleid van de Egelshoek. Over de vervuilde grond wordt met geen woord meer gerept.
BUSSUM
28 augustus 1996 vergadert de commissie welzijn onderwijs en verkeer. ondanks de vurige pleidooien van de Egelshoekers gaat de commissie akkoord met het deportatiebeleid. 29 augustus 1996 vergadert de commissie financiën. De heer Lakeman (VVD) is geïnteresseerd in de begroting die door de bewoners van de Egelshoek is opgesteld, . wanneer zij zelf het kamp mogen inrichten en beheren. Dit zou voor de gemeente Bussum een voordeel kunnen opleveren van 6 ton!. Deze begroting is de heer Lakeman toegestuurd , maar hierover is nog geen reactie ontvangen.
BLARICUM
Ook deze gemeente raad gaat zonder hoofdelijke stemming op 26 september jl akkoord met de deportatie van de Egelshoekers. De heer Sterenborg merkt op dat de CDA fractie kan instemmen met het voorstel, maar zich verzet tegen een ontruiming met geweld. Ook Wethouder Jansen neemt aan dat ieder weldenkend mens tegenstander zal zijn van een ontruiming met geweld. Nu volgen de zes gemeenten die nog geen definitieve beslissing hebben genomen. Deze zullen worden genomen in de komende raadsvergaderingen van de gemeenten Laren (27/11), Muiden (12/12), Weesp (12/12), N .den Berg (19/12), 's-Graveland (19/12) en Huizen (9/01/97).
HUIZEN
5 september 1996:Tijdens de commissie vergadering werd door de bestuursleden van de

Egelshoek vele nieuwe gezichtspunten naar voren gebracht, die bij de raadsleden niet bekend waren. Dit bleek pas duidelijk toen op 12 september de Raad zich uitsprak over de Egelshoek. Mevrouw H. Landre-Boekschoten (GroenLinks) en mevrouw Mr H. Verhage-van Kooten (RPF/GPV) namen het voortouw. Vooral mevrouw Verhage haalde een bijzonder belangrijk punt naar voren, namelijk de wijze waarop de STUG . de leden van de Raad in de afgelopen jaren had geïnformeerd. Zij zei o.m. het volgende:
"Meneer de voorzitter dit is toch duidelijke taal. Juist het nu voor ons liggend raadsbesluit vermeld hier niets over. Er wordt gesproken over "ter effectuering van een eerdergenoemde afspraak van de STUG". Echter niets lees ik over het moment dat deze afspraak van het STUG is bekrachtigd door de raad. Er wordt niet gesproken over het feit, dat de gemeente van Huizen het besluit van het STUG bekrachtigd heeft. Het mag toch echter niet zo zijn, dat een TKN stuk (red. ter kennisname stuk) niet opgemerkt door de leden, aangemerkt mag worden als te zijn bekrachtigd? Daar is toch een daadwerkelijke uitspraak voor nodig? Bovendien is het toch een regel van bestuurlijke ethiek, dat een ter kennisname stuk de bedoeling heeft een ter kennisname stuk te zijn en niet een betrachting inhoudt?" Er werd een motie aangenomen waarin de volgende vragen worden gesteld: - Waarom heeft de STUG willen vasthouden aan haar ingenomen standpunt het terrein de Egelsboek te deconcentreren?
- Wat is de exacte reden waarom de STUG heeft afgezien van het opstellen van een knelpuntenanalyse? Waarom heeft de STUG het voorstel van de Egelshoekers niet serieus genomen? - Welke mogelijkheden ziet het college nog de hele zaak bij te sturen Het zal ons benieuwen welke antwoorden op deze indringende vragen gegeven zullen worden.
LAREN
25 september 1996 Goed nieuws voor de Egelshoekers , want de raad besloot unaniem op de rem te trappen. "Zijn we er wel aan toe" vroeg Bout (groep Werkers Akkoord, maar mede sprekende namens PvdA, D66 en GroenLinks) zich af. De CDA fractieleider Wiemer vond dat de democratie niet goed was toegepast.
12 november 1996. Wat schetst onze verbazing dat tijdens de commissie vergadering B en W weer precies met het zelfde voorstel van deconcentratie komt als in de vergadering van 25 september. Net alsof deze vergadering niet had plaats gevonden. In het voorstel van B en W kon de onheilspellende zin voor: " Naar aanleiding van een fax omtrent de stand van zaken in de overige gemeenten is er op 10 oktober een vergadering van de STUG belegd . In deze vergadering is duidelijk naar voren gekomen dat een afgeslankte "Egelshoek" niet mogelijk is. Gelukkig bleven de raadsleden voet bij stuk houden en waren niet gediend van de opstelling van B en W. Sterker nog dan tijdens de vergadering van 25 september waren de raadslieden unaniem er van overtuigd dat men op de verkeerde weg was. Het was G. Fit (D66), die mede namens de samenwerkende partijen (D66, PvdA, GroenLinks en de Groep werkers akkoord) met een nieuw standpunt naar voren kwam. "Wij willen de regeling pas opzeggen als er geen reden meer voor is. Haar de bewoners willen niet verplaatst worden , dit kan niet zonder gedwongen ontruiming, daar zijn we tegen. En dus moeten we de regeling handhaven" aldus de cirkel redenering, die door de andere fracties werd onderschreven. Hier heeft meneer Fit de vinger op zere plek gelegd. Dit opent een totaal nieuwe benadering van het probleem. Het zal ons benieuwen hoe wethouder Vos de wensen van de Raad zal overbrengen naar de STUG vergadering. In de raadsvergadering van 27 november a.s zullen we weten hoe de Raad er uiteindelijk over gaat denken.
NEDERHORST DEN BERG
14 november 1996. B en 14 bracht in stemming precies het zelfde voorstel van deconcentratie als ook in Laren door B en W was gebeurd. Dit waarschijnlijk na de donderpreek van wethouder Flink in de STUG vergadering van 10 oktober jl. Maar gelukkig pikten de raadsleden, behalve de CDA, dit niet en stelden zeer kritische vragen aan de voorzitter en tevens lid van de STUG mevrouw N.H. Hageman-Berg (CDA). Vooral de vraag:" wat is nu precies de bestemming die de gemeente Hilversum aan het terrein wil geven als het vrijkomt wanneer de Egelshoek verdwijnt. Tot nu toe hebben zij wel een serie argumenten van de gemeente Hilversum gehoord waarom het

moet verdwijnen, maar altijd een één regelig antwoord gekregen wat de volgende bestemming van het terrein zou worden". Verder was men het er over eens dat de argumenten, zoals perifere ligging geen hout sneed alsook, de zgn vervuiling van het woongedeelte van het kamp. Kortom vele vragen en weinig antwoorden. Er werd door de Egelshoekers nog gewezen op een zin in het verslag van de vergadering van de STUG van 19 juni jl: "Het welslagen van de gehele operatie berust op collectieve deelname, waarin alle deelnemers zich unaniem achter de gezamenlijke overeengekomen standpunten scharen." De vraag die gesteld werd: "als dit niet gebeurt wat dan?"
MUIDEN
In augustus is het voorstel van B en W betreffende de Egelshoek door de leden van de commissie aangehouden, omdat er nog te veel open vragen waren. Nu heeft op 5 november jl B en W een gewijzigd voorstel gedaan. Dit voorstel lijkt verdacht veel op de voorstellen van B en W in de commissie vergaderingen van Laren, N. den Berg. Duidelijk een uitvloeisel van de STUG vergadering van 10 oktober jl waar alle neuzen weer in dezelfde richting werden geduwd. Dinsdag 19 november zal hierover weer door de commissie worden vergaderd.
'S-GRAVELAND
Tijdens de raadsvergadering van 4 september jl bleek dat de raadsleden niet stonden te trappelen om de Egelshoekers te deporteren. .4 december a.s komt het weer in de commissie vergadering. De raad beslist dan op 19 december a.s.
WEESP
Hier ligt nog alles in de schoot van de toekomst. Pas op 26 november vergadert de commissie en op12 december komt het in de raad. De bewoners kregen vandaag een brief van B en W van Weesp

Zo zijn we aan het eind gekomen van een overzicht van de standpunten van de elf gemeenten van de Gooi- en Vechtstreek liet de meningen en standpunten van de 200 raadsleden. Het zal een spannende race worden. Voor de raadsleden is het een politiek spelletje, maar voor de bewoners van de Egelshoek een kwestie van leven en dood. 200 RAADSLEDEN VAN DE GOOI -EN VECHTSTREEK LAAT U DIT NIET UIT HET OOG VERLIEZEN. De gevolgen zijn niet te overzien als men doorgaat op het pad van de deportatie. Er zullen dan alleen maar verliezers zijn. Beter ten halve gekeerd. 5 van de elf zijn vóór deconcentratie en 6 gemeenten moeten nog beslissen. Vast staat wel dat deze gemeenten zich niet zo maar laten intimideren door het STUG beleid. We zullen na de laatste vergadering, die van Huizen op 9 januari 1997 de rekening kunnen opmaken.
DE TOMMEL CIRCULAIRE EN WAT HEEFT DE GEMEENTE HILVERSUM DAARMEE GEDAAN Of een betere titel zou misschien geweest zijn: WAT ZIJ ER NIET MEE GEDAAN HEEFT!
In de inmiddels veel genoemde circulaire van staatssecretaris Tommel HG 93-13 van 26 april 1995 biedt de gemeenten in de Gooi-en Vechtstreek een goede mogelijkheid om het roer van het deconcentratiebeleid om te gooien. Hiervoor dienen de gemeenten een knelpuntenanalyse te maken en deze in te sturen naar Tommel voor 1 september 1995. Van deze mogelijkheid hebben de elf gemeenten (lees STUG) geen gebruik van wensen te maken. Het is ons nog steeds niet helemaal duidelijk waarom niet. Binnenskamers hebben ze heel vluchtig een lijstje gemaakt van voor- en nadelen van deconcentratie, zonder echter de bewoners van de Egelshoek er op enigerlei wijze bij te betrekken. Onder het lijstje van de voordelen voor deconcentratie komt o.m. a;s voordeel voor: "beheerbare en beheersbare woonwagenkampen" en als nadeel wordt opgegeven " de weerstand tegen opheffen van woonwagenzijde (Red. Ja, want deze circulaire kwam de gemeente Hilversum bepaald niet goed uit om hun snode plannetjes uit te kunnen voeren.). Onder het lijstje van voordelen van het in stand houden: "geen gedwongen verplaatsing". Als nadeel " het kamp dient gesaneerd te worden (achterstallig onderhoud , bodemsanering)". Wat is de rol die de provincie Noord-Holland heeft gespeeld na het uitkomen van de Tommel circulaire. Zij werden in deze circulaire, zie pagina 3, opgeroepen om gevolg te

geven aan:
"Gezien hun coördinerende taak verzoek ik de provincies te bevorderen, dat de knelpuntenanalyse daadwerkelijk tot stand komt en tot de noodzakelijke vervolgstappen leidt". We hebben bij ,de provincie Noord-Holland, afdeling woonwagenzaken recentelijk geïnformeerd hoe zij deze zin hebben geïnterpreteerd. .Als antwoord kregen we dat zij van de STUG geen vraag hadden gehad om zich met de kwestie te bemoeien zodat ze het maar daarbij gelaten hebben. Ons inziens niet overeenkomstig met de bedoeling van Tommel. Het is toch de provincie die de eerste aanzet heeft gegeven voor het deconcentratiebeleid. Nu zij het hebben overgedragen aan de gemeenten, wassen zij hun handen in onschuld en kijken aan de zijlijn toe hoe het· hele spelletje verder zal worden gespeeld. Het bestuur van de Vereniging Egelshoekbewoners heeft daarom een gesprek aangevraagd met Tommel in een schrijven 1 oktober jl om over dit punt en vele andere zaken nadere opheldering te krijgen. Helaas, nu 1 1/2 maand geleden, taal nog teken van de staatsecretaris. Inmiddels heeft Tommel in een interview in het Wiel een woonwagenkrant voor Noord-Holland o.m bet volgende gezegd: " Bij de plannen voor het opheffen van grote centra heb ik gezegd: het moet geen dogma worden dat een groot kamp verkeerd is en een klein kampje goed. Je moet kijken welke problemen een rol spelen en hoe die het beste opgelost kunnen worden. Daarom heb ik de gemeenten, die nog geen opheffingsbesluit hadden genomen gevraagd of ze nog eens wilden nadenken over de oude afspraken. Ik vind dat als je tot de conclusie komt dat het opheffen van het grote kamp de problemen niet oplost, dan moet je het kamp ook niet opheffen". . . In het woonwagennieuws van november 1996 staat eveneens een interview, die de redactie met Tommel heeft gehad. Ook hierin komen aardige passages voor, waar de STUG, laar eens goed naar moet kijken: "Die integratie wil niet echt lukken, dat is nog altijd een beetje een zorgenkind. Dat is niet iets van de laatste tijd maar het is ook niet beter geworden. De kleinere kampen waren bedoeld om dichterbij te komen. Maar het heeft niet geleid, zoals ook uit de evaluatie is gebleken tot intensiever contact. In die zin is het kleine kampenbeleid een teleurstelling geworden. JE KON DAT DUS NIET FORCEREN. Dit is nu precies wat de STUG wel doet, ze forceren de Egelshoekers om hun geliefde plaats te verlaten.
In het volgend nummer van de Nieuwsbrief o.a.:
1. Analyse van de gelden die door de elf gemeenten in de Gooi- en Vechtstreek zijn gestort voor het onderhoud en beheer van het woonwagenkamp de Egelshoek. Hoeveel is er gestort in de kas van de gemeente Hilversum en hoeveel is er in de afgelopen 30 jaar daadwerkelijk aan het kamp besteed.
2. Nader onderzoek naar de bronbemaling van het sloopterrein naast de Egelshoek op het waterwingebied in begin juni 1996. Is er sprake van een milieu delict? Is er ernstig vervuild water zonder vergunning in open water geloodst door de gemeente Hilversum? Waarom is het onklaar maken van de bronbemaling niet nader door Justitie onderzocht? Kortom op deze vragen zullen we antwoord trachten te geven. Ook de merkwaardige wet geen strafvervolging tegen de overheid voor milieudelicten, maar wel tegen natuurlijke personen zoals een ambtenaar, die dan persoonlijk aansprakelijk kan worden gesteld, terwijl hij in opdracht van de overheid het strafbare feit heeft begaan. De procureur-generaal C.R.L.R.K. Ficq gaat deze maand vragen aan het college van procureurs-generaal om zich te beraden op een wijziging van het Wetboek van Strafrecht.(NRC 14 nov 1996).
3. Nader zal worden ingegaan op de eis van de officier van justitie Mr Fransen en het hardvochtige vonnis van de rechter voor Egelshoekers , die echter in hoger beroep zijn gegaan. Zelfs de gemeente Hilversum (en dat wil wat zeggen) heeft met verbijstering gereageerd op de hard actie van justitie, waardoor een werkgelegenheidsproject bij de Egelshoek wordt doorkruist. Inmiddels gaan de wethouders Flink en Wolf nog deze maand om de tafel zitten met justitie om de zaak te bespreken. Misschien kan Flink dan toch nog iets goeds doen voor de Egelshoekers.
Namens de Vliegende Egels veel leesplezier toegewenst
(De geschiedenis van de Egelshoek is opnieuw opgeschreven zie aan het eind van dit Egelsdagboek : zodat het niet

nodig is dit nog eens te herhalen wat in de nieuwsbrief Vliegende Egels is opgeschreven)

Woensdag 27 november Brief bewoners de Egelshoek aan het college van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Hilversum

Geacht College, Wij hebben de eer Uw aandacht te vragen voor het volgende. Wij hebben eens nagegaan wat er is gebeurd met de gelden , die door de 10 gemeenten van de Gooi en Vechtstreek aan de gemeente Hilversum sinds de gemeenschappelijke regeling in 1967 voor het beheer en onderhoud van het woonwagencentrum zijn overgemaakt. In het streekarchief van de gemeente Hilversum hebben we pas vanaf 1985 een post gevonden betreffende woonwagencentra (nummers 822.2 en 822.3). Bij de afdeling financiën van de gemeente Hilversum hebben wij de financiële informatie gekregen vanaf 1990, die betrekking heeft specifiek op het onderhoud en beheer van het woonwagencentrum de Egelshoek. Wij geven U in een bijlage een summiere opsomming van in- en uitgaven in de periode van 1985-1995. Enkele posten hebben onze bijzondere aandacht getrokken en wel het onderhoud en het schoonhouden van ons kamp. Wij hebben zelf zeer goed zicht op wat de gemeente Hilversum in de afgelopen 30 jaar aan ons kamp heeft gedaan voor het beheer en onderhoud. Reden waarom wij graag nadere specificatie zouden willen hebben van de volgende posten:
Onderhoud gebouwen en technische installaties vanaf 1990 t/m 1995: 356.684 gulden
Schoonmaken vanaf 1990 t/m 1995 : 52.326 gulden
Werkzaamheden door gemeente werken vanaf 1990 t/m 1995 : 296.116 gulden (In de begroting komt steeds een veel lager bedrag voor, soms niet meer dan 1000 gulden!).
Ook is ons opgevallen dat soms gas en elektriciteit in afgeronde bedragen voorkomen. Rekening 1995: gas f 4000 en elektriciteit f 2000. Gaarne zouden wij hierover een nadere uitleg willen ontvangen. Kortom vele vragen, waarop wij gaarne een antwoord zouden willen hebben. De reden is gelegen in het feit dat wanneer wij toch in staat gesteld worden door de gemeente Hilversum om het kamp in eigen beheer te nemen, welke reële kosten dan voor het beheer en onderhoud noodzakelijk zijn. U bij voorbaat dankzeggend voor de te nemen moeite, verblijven wij met de gevoelens van de meeste hoogachting De vereniging Egelshoekbewoners (V.E.) H. Gerrits, Mw W. Jillings, A. Terpstra, Mw L. Terpstra, T. de Booij (medewerker en adviseur)
(Noot: Augustus 2004 heb ik van de wethouder mevrouw Borstlap vernomen dat inderdaad vele guldentjes naar de post algemene middelen zijn gesluisd, terwijl ze zgn. waren besteed voor het woonwagencentrum de Egelshoek)

December Artikel in Vrij Nederland: Gedoogde woonwagens. In een lastig kampje
(Natascha Gerson, foto's Cleo Campert)

Kampers en criminaliteit. Dat lijkt op dit moment de enige combinatie waarvoor de media belangstelling hebben. De woonwagenkampen zijn vrijstaten, er moet een hek omheen. Nee juist worden afgebroken: de reizigers moeten integreren. Grote kampen, kleine kampjes - alle varianten kennen de bewoners nu al uit ten treuren. In de 'Egelshoek' bij Hilversum dachten ze dat er eindelijk een oplossing was gevonden nu staatssecretaris Tommel de mogelijkheid bood om de bestaande kampen te handhaven. Maar nee. De wethouder - ditmaal de heer Flink uit Hilversum wist het beter. En vindt hij belangrijkere motieven om tegen de wens van de kampbewoners, de Egels, in te gaan. Woonwagenkamp Egelshoek ligt aan een lange klinkerweg tussen Hilversum en Loosdrecht. Voor het Centrum een dunne bosrand, waar, naar de weg toe, een voor Nederland uniek verbodsbord staat: een tekening van een autoband met een rode streep erdoor. Vlak voor het kamp, waar zesendertig wagens staan en een en negentig mensen wonen, wordt gewerkt aan de realisatie van een terreintje met vier nieuwe bedrijfjes: vervanging voor de chaos van het oude autosloopterrein ernaast. Achter een streng hek. Toen de gemeente Hilversum in 1969 de grond voor het kamp van een oude barones kocht, liet zij, zo vertelt bewoner Hannes Gerrits, de overdracht opnemen dat het hele kamp, 'zo lang als het Centrum bestaat', omgeven zou moeten zijn met hekwerk, waarbij zelfs merk- en typenummer aangegeven werden. Bel de fabriek maar, wat voor soort hek dat 'was' zegt Gerrits met een wrang opgetrokken mondhoek. Dit is de methode van Hannes, de paardenman van het kamp met zijn indringende, verontruste opslag en gedreven redenatie. Hij gaat er steeds van uit dat je hem niet op zijn woord zal geloven en reikt daarom geïnteresseerden op allerlei gebied, aanwijzingen aan, die ze vervolgens zelf maar moeten onderzoeken. Hannes Gerrits is een uitdager, zal tijdens de gesprekken op het kamp blijken, die bij zijn harde theorieën altijd een aanzet tot bewijs zal leveren - een gemeenterapport, een krantenknipsel - en de krachtigste uitspraken van verzet uit, als het moet dwars door een migraineaanval heen, die samenvalt met een verjaarsviering in zijn wagen. Maar als hij later zijn paarden roept voor een foto, komen die met verheugd opgestoken oren naar hem toe en vleien hun hoofden op zijn schouders, aan elke kant een. Als zijn moeder hem een lang verhaal uit de doeken doet luistert hij met afwezig geduld, als hij het over zijn dochter heeft, is dat met onverholen trots. Het in het contract genoemde hekwerk blijkt het type ZY20 te zijn. Later zal een ambtenaar van een van de aan Egelshoek nog altijd meebetalende kleinere gemeenten, met door de tijd onverminderde irritatie, oprakelen dat de Egelshoekers eens, om voor hem volstrekt onbegrijpelijke redenen, een hek gesloopt hebben. Dit ter illustratie van de onberekenbare natuur der wagenmensen. De man van Heras snapt het wel. 'Voor gevangenissen, zeg maar, kazernes, of een besmet gebied, zo'n hek.' ZY20 blijkt een metershoog gaashek met bovenbuis voorzien van Y -koppen en zes rijen puntdraad. Het hek dat nu sinds vorig jaar het nieuwe bedrijventerrein van het woongedeelte scheidt is tenminste niet voorzien van prikkeldraad, maar ook niet mooi. De bewoners zouden er het liefst bomen voor planten, maar bomen nemen tijd om te groeien en zij weten niet of dat nog wel de moeite waard is. Heeft het nog wel zin, dat vragen ze zich wel vaker af als er iets gedaan moet worden. Onderhoud bijvoorbeeld, aan schuurtjes. en. stallen, uitbreiding van een wagen, vervangen, verven, betegelen en ga zo maar verder. Want kamp Egelshoek is al in 1989, in het kader van de voortzetting van het landelijk deconcentratiebeleid, officieel opgeheven. Sindsdien laat de status van de wagens zich omschrijven met het zuur-toegeeflijke woord 'gedoogd'. Voor alternatieven, zoals een prachtig nieuw terreinvol onontdekte voordelen (zoals een snelweg, een treinspoor, een torenflat of een vuilnisbelt pal naast de deur) zal worden gezorgd. Het gros van de bewoners van Egelsboek, echter, heeft duidelijk te kennen gegeven dat ze het terrein alleen tussen zes plankjes :zullen verlaten, dus kun je spreken van een dilemma. Wat voorafging. In 1940. kon een Utrechtsche ambtenaar, L. van Doorn, in het licht van de voor hem 'verfrissend' nieuwe politieke situatie, eindelijk zijn ei kwijt in het 'Plan voor de maatschappelijke verheffing van de zwervende woonwagenbevolking'. Dat het zonneklaar was dat Van Doom zo fout als een:Salzwedeler Riesenwurst geweest moet zijn - zo beschreef hij uitgebreid het parasitaire karakter van het nomadenvolk - verhinderde geenszins de overname van zijn constateringen en aanbevelingen (zo

pleitte hij voor, inderdaad in 1943 opgerichte, werkkampen) in het Rapport Woonwagenbewoners van minister L.].M. Beel (Binnenlandse Zaken} in 1949. Tijdens de heropbouw hadden de mensen wel wat anders te doen dan nadenken over woonwagenbewoners. Het rapport van Beel vormde weer, nauwelijks herzien, de basis voor de Woonwagenwet van 1968, ingevoerd door de minister van Maatschappelijk Werk, mevrouw Marga Klornpé. Woonwagenkamp Egelshoek bestond in 1968 al, maar werd in 1974 uitgebreid, gerenoveerd en bij oplevering feestelijk heropend door een wethouder die op een shovel een lint doorreed. Bewoners beamen uit elf regiogemeenten, waaronder Loosdrecht, Laren, Huizen en Blaricum, gemeenten die tot op heden meebetalen en meebeslissen. Voor dit doel werd de zeer log werkende Stuurgroep Uitvoering Woonwagenbeleid 't Gooi - toepasselijk afgekort dat STUG opgericht. Waarom dat STUG heet en niet STUWG? Dat zou denk ik helemaal klinken alsof ze op je spugen,' zegt een kampbewoonster. 'Was nóg toepasselijker geweest.' Actieleidster Leny Tcrpstra, in haar crème gele, uitgebouwde wagen midden op het terrein: "We moesten geconcentreerd worden, toen, want dan kon er bijvoorbeeld een school komen. En een winkel en een clubhuis en een dit en een dal, dan zo'n lekker hek eromheen, nou, niemand hoefde ooit meer een poot van dat kamp af te zetten en geen burger ons ooit meer te zien

Tante Alie en oom Foeke Jillings in hun woonwagen

... Opgeruimd staat netjes.' Later zal de tegenwoordig voor Egelshoek verantwoordelijke wethouder Jesse Flink dat in een andere context, naadloos aanvullen.. 'Onbeheersbaarheid is het gevolg van dingen maar te laten. Een van de dingen die de gemeente Hilversum wezenlijk te verwijten valt, is dat ze op een gegeven moment opgehouden is Egelshoek te beheren. En het is gewoon zo dat op iedere plek in de samenleving, of dat nou een villawijk is, een volksbuurt, een woonwagenkamp of wat dan ook waar je een hek omheen zet en tegen de mensen zegt, ja, doei, de mazzel, ik. zie je over twintig jaar wel weer, dingen gaan ontstaan waar je nooit meer vat op krijgt.' In 1976 begonnen de eerste deconcentratiegeluiden te klinken. Het deconcentratiebeleid (opheffing van de grote centra, spreiden over kleinere kampjes) is weliswaar beleidsmatig tegenovergesteld aan de wet van 1968, maar gaat wel uit van dezelfde uitgangspunten, namelijk: woonwagenbewoners vormen een probleem, het is wenselijk dat zij langzamerhand in hun leefstijl worden ontmoedigd, kortom, er moet tegenaan bemoeid worden. Het toverwoord nu was assimilatie. De gemeente Hilversum was hier helemaal voor te vinden, maar de STUG monkelde.

Voor de kleine gemeenten betekende deconcentratie dat ze wellicht weer ruimte zouden moeten creëren voor die woonwagenbewoners waar ze net zo mooi, voor zo'n twee ton per jaar, vanaf waren. Leny Terpstra: 'Toen iedereen net gewend was aan die grote kampen, en, belangrijker nog, net toen we er wat van gemaakt hadden, bedachten ze: ze moeten juist deconcentreren, want dan integreren ze beter. Alleen, wij integreerden al, tegenwoordig is tachtig procent hier met burgers getrouwd. Ik ook. Ik had ook een burgerman. Is dat niet genoeg assimilatie, een burger in je bed? Hadden er twee moeten liggen?' Flink zal daar later over zeggen: 'Onder integratie versta ik niet wat mensen in hun privé tijd allemaal doen en wat ze aantrekken en met wie ze willen trouwen of samenwonen of god weet wat allemaal nog meer. Het heeft veel meer te maken met: hoe kijken we tegen elkaar aan. En dat moet van twee kantel) komen.' Inmiddels zijn ze landelijk op de de deconcentratie aan het terugkomen. Aan kleine kampjes bleken allerlei nieuwe bezwaren te kleven. Bezwaren die al voorspeld waren door de woonwagenorganisaties overigens, waar ook in de over sociale jaren zeventig en tachtig maar zeer marginaal naar geluisterd werd. Kampjes van twee tot tien wagens, soms alleen met mensen op leeftijd, werden steeds vaker het doelwit van vandalisme en overvallen. Bewoners vonden het te eenzaam. Bovendien geschiedt toewijzing van standplaatsen op die kampjes tegenwoordig volgens een soort ballotage. 'Dan wordt iedereen daar gevraagd, wilt u mijnheer Gerrits wel naast u,' zegt Hannes Gerrits. 'Mensen opteren dan voor familie, natuurlijk, of grijpen zo'n systeem aan om oude ruzies aan te pakken. Voor de integratie doet het niets. Niet met burgers, niet eens met elkaar.' Vorig jaar is staatssecretaris Tommel begonnen met de ontmanteling van de wet van 1968, en in dat kader werd ook beslist dat deconcentratie niet meer als absolute noodzaak hoeft te worden gezien. Gemeenten die het prefereerden hun functionele grotere kampen aan te houden, zouden dat mogen na toetsing aan een lijst met criteria, de zogenaamde knelpuntenanalyse en werden verzocht zich daarmee bij Tommel te vervoegen voor 1 september 1995. Mooi, werd er op Egelshoek collectief gedacht. Ze waren tenslotte het schoolvoorbeeld van het soort kamp dat Tommel duidde in zijn circulaire. Uiteindelijk toch goed dat de deconcentratie na de opheffing van het kamp - zes jaar daarvoor - op zich had laten wachten. Zij hadden altijd al aangegeven niet meer weg te willen. De gemeente Hilversum echter, met in hun kielzog elf slaperig jaknikkende STUG-gemeenten zou wel eens een eigen onderzoekje naar Egelshoek uitvoeren, een zogenaamde *quick scan,* en besloot naar aanleiding daarvan niet eens een verzoek aan Tommel te doen. Ze zouden gewoon doorgaan met het deconcentratiebeleid, wat er in de praktijk op neerkwam dat ze eigenlijk niets deden, want alternatieven waren nog niet tot stand gebracht. Ze kwamen tot de conclusie dat er nog te veel 'deelproblemen' waren om Egelsnoek in de toekomst als woonwagenkamp te laten voortbestaan. En dus wierp Leny zich weer in de strijd. Zuchtend, want kort daarvoor was ze, midden vijftig en net gestopt met werken, ook begonnen met de afbouw van haar nevenactiviteiten, zoals voor het Landdijk Overleg Woonwagenvrouwen. Ze had alleen 'nog 'lekker fulltime oma' willen zijn voor haar twee kleinzonen. 'Ik had net gedacht: zo, ik kan nu lekker intommelen hier.' Leny Terpstra lacht meewarig, schenkt me nog eens in en gaat zitten met een nieuw sigaretje. 'Die quick scan. Een voorbeeld van zo'n integratienorm van Tommel is of er voldoende contact tussen kinderen van het kamp en van burgers is. Op Egelshoek is geen school meer. Oorspronkelijk dachten ze: die kinderen daar zullen wel geen van allen helemaal goed snik zijn. Ze maakten die school op blo-niveau, dus daar hadden wij geen pest aan. Brachten ze naar Loosdrecht.' Winkel en clubhuis zijn opgeheven. Egelshoekers winkelen en sporten in Hilversum. Het enige punt waarin Egelshoek niet aan de criteria van Tommel zou voldoen, is geografisch: het kamp ligt te ver van de bebouwde kom. Op zichzelf staand zou dat nooit tot opheffing van een kamp kunnen leiden. Tegen een afgelegen wonende boer kan je toch ook niet zeggen dat hij maar weg moet omdat hij te ver van het dorp woont. Leny Terpstra: 'In ons geval wordt vastgehouden aan die deconcentratie omdat we zo onbeheersbaar zijn. Jawel. Wat er zo onbeheersbaar aan ons is, weet ik ook niet, Dat moet je aan Jesse Flink vragen. Die loopt dat altijd maar te roepen.'

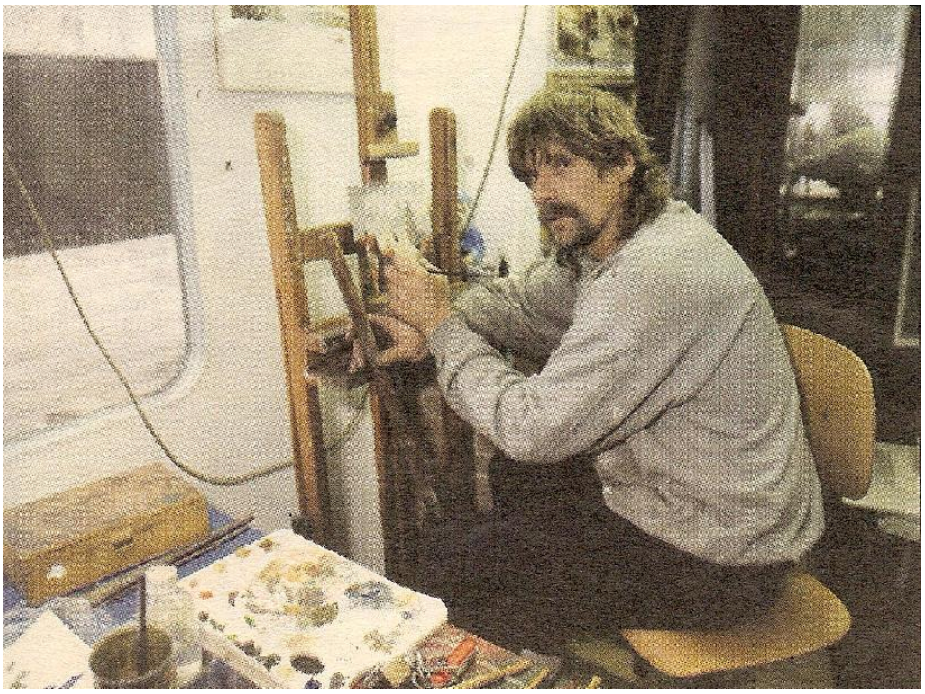

Kees Leegwater, een bewoner van de Egelshoek

De wind raast en vormt kleine windhoosjes van bladeren op het grasveld van het net gerestaureerde raadhuis van Hilversum. Binnen in het shinto-achtige Dudok-gebouw staan alle zwart-blauwe stoelen in het gelid en kleine stemmen worden imposante galmen in wijde gangen. Op de binnenplaats deelt de wind weer een onbetamelijke klap uit aan het iele fonteintje, waarvan het water opzij deinst. Wachten op Flink, de PvdA-wethouder van volkshuisvesting, onderwijs en nog wat zaken. 'Een beroepsbestuurder,' wordt over hem gezegd. 'Een leuke man, als hij zijn afspraken nakomt en zich niet overal altijd uit probeert te lullen.' De mooiste typering van Flink. door een collega, was geweest: 'God weet alles, en Flink weet alles beter.' Daar schaamt hij zich ook niet voor. Beeldend vertelt hij hoe hij er als dertienjarig jongetje op gekomen was later de politiekk in te willen: 'Ik keek naar het Journaal en zag daar Joop den Uyl volkomen rabiaat van halsstarrigheid ten overstaan van twaalf miljoen boze Nederlanders de autoloze zondag doordouwen. Prachtig, dacht ik. Dat wil ik ook Flink ten voeten uit is ook als hij over de zaak-Egelshoek zegt: 'Er zit een zeker spel element in. Ik vind het leuk om met de mensen bezig te zijn. Om, iedere keer dat Leny Terpstra op de radio kraait dat ik persona non grata op dat kamp ben, er nooit meer een voet verder dan het hek krijg, in mijn auto te stappen en bij haar op de koffie te gaan. Dat is me nog nooit echt geweigerd.' Leny Terpstra over Flink: 'Ik begin steeds vaker te denken: Jesse, die schat, die moet eens naar een psychiater. Die is na twee jaar gemeente Hilversum niet helemaal tof meer in zijn hoofd. Schrijf maar dat als ik hem ooit nog een kop koffie geef, het komt omdat ik me zorgen over hem maak. Daar ben ik een katholieke moeder voor. Zo zijn de woonwagenbewoners, hè?' Flinks kantoor ligt bezaaid met dossiers en is lukraak behangen met foto's, kindertekeningen en kleurige kunst. Flink gebaart daar een posterorigineel en zucht: 'Uit zo'n depot. Ik moet er toch wat van proberen te maken hier.' Dan zet hij zich, met at en toe fel flitsende ogen, neer om bijna twee uur lang iedere tiende facet van zijn beleid uit de doeken te doen, zonder zich ook maar één keer te hoeven documenteren uit een van zijn gele mappen. Alles uit het hoofd, inclusief data, overlegpunten, beleidsnota's, STUG-aangelegenheden. De onbeheersbaarheid van Egelshoek, wat behelst die? Criminaliteit op de Egelshoek? Niks, zegt de agent, die er een jaar lang heeft lopen. duimendraaien, in een televisiedocumentaire over het kamp. Lang geen dagtaak aan. 'Er gebeurt wel eens wat hier,' vertelt een buurtbewoner zelf. Er stond eens een gestolen auto: bleek gedumpt door joyriders van elders. En nog iets: iemand had merkkleding verkocht die geen merkkleding was. Oho. En wat

was dat vorige maand, toch met die fiets? Egelshoek lijkt bepaald geen broeinest van misdaad. Flink heeft zich in het recente verleden diverse malen uitgelaten over steunfraude.

Leny Terpstra: Ik had ook een burgerman. Is dat met genoeg assimilatie?'

Een GSD-ambtenaar: 'Twintig, dertig procent van Egelshoek, misschien iets meer, zal in de bijstand zitten, volledig of aanvullend. Dar komt ook omdat ze zo in het ziekenfonds zitten. De particuliere premie van een volledig gezin van een zelfstandige met een afwijkende woonvorm als in een wagen is gewoon niet op te brengen. Ik denk dat als daar een creatieve oplossing voor gevonden zou worden een heel stel die uitkering onmiddellijk zou laten vallen. Ze houden op zichzelf helemaal niet van afhankelijkheid. Echte fraude is niet te staven: gegevens van de Hilversumse sociale dienst, vergeleken met een recent landelijk onderzoek onder zestien met Hilversum vergelijkbare middelgrote provinciale gemeenten (H&B, 1994) geeft een verhouding 10 veroordelingen en regelingen aan die neerkomt op 6,8 keer zoveel landelijke fraude als op Egelshoek. Flink: 'Da's mooi. Nee, da's heel mooi.' Hij merkt er wel bij op dat we het hier dan hebben over aangetoonde steunfraude. En dat een verder onderdeel van de onbeheersbaarheid van Egelshoek is dat niemand elkaar ooit zal aangeven én elkaar, waar nodig, alibi's verschaft. Flink: "Ik vind dat overigens helemaal nier onoverkomelijk, ik zou het veel erger vinden als dat wel zo was. Ik ben helemaal geen voorstander van zo'n klikmaatschappij, van mensen die beloond worden door een ander ... nee, daar heb ik een aangeboren aversie tegen. En die onbeheersbaarheid is ook niet de reden. Die zul je ook niet vinden. Het is een optelsom van redenen die op zichzelf niets betekenen, maar waar als je er dan een streep onderzet deze conclusie oplevert: een herbevestiging van eerder genomen besluiten. Die optelsom bestaat uit beheersbaar maken en houden, formele regelgeving op alle niveaus - gemeente, provincie, rijk, en dat is nogal wat - integratieverhaal, onderhoudstoestand, bodemsanering ... Het milieupunt. De sloopbedrijfjes aan de zijkant van het kamp - minerale olie, accuzuur·- zijn niet de enige schuldige aan de saneringsnoodzaak. Bij de oorspronkelijke aanleg van het kamp is er gebruik gemaakt van vervuild bouwpuin. Dit alles opruimen zou volgens Flink tussen de zes en elf miljoen gaan kosten. Verder is er een hiaat tussen saneringsnoodzaak (het ligt er, dus het moet weg) en saneringsurgentie (het levert gevaar op voor de volksgezondheid, hetgeen op dit moment nog

niet het geval is). De gemeente Hilversum blijkt er - ondanks dat ze het milieuprobleem zwaar laat wegen als het gaat om de opheffing van het woonwagenkamp - in de praktijk zelf nogal los mee om te springen. In juni van dit jaar werd voor de aanleg van het bedrijventerrein een bronbemaling uitgevoerd, en is daar - op zo'n honderd meter van het kamp - drie weken lang zevenduizend liter grondwater per uur weggepompt. Dit water werd zonder enige filtering geloosd in het waterwingebied. Hannes Gerrits had geschrokken gedacht dar er misschien een paar diensten langs elkaar heen hadden gewerkt, dat er iemand wellicht even niet van op de hoogte was dat het hier om zwaar vervuilde grond ging en schakelde de milieupolitie in. Watermonsters, die vervolgens genomen werden, blijken bij de gemeente onvindbaar. Hoogers van het Zuiveringsschap Amstel en Vechtstreek houdt trouwens op dit punt de vinger scherp aan de pols. Hij heeft eigen monsters laten nemen, onmiddellijk na de constatering, op 11 juni, dat er zondervergunning in de sloot werd geloosd. Hoogers: 'Ik heb naar aanleiding van die bronbemaling mijn beklag bij de gemeente gedaan en dat heeft een infiltratievijver opgeleverd op het terrein in aanleg. Gaat het gewoon de grond weer in waar het uitkomt. Tja. Als nou gebleken was uit onze testen dat er werkelijk sprake was van onaanvaardbare vervuiling van het afvalwater, dan had ik nog harder aan de bel getrokken, daar kunt u van op aan. Maar dat was hier niet het geval. Nog niet. Misschien de volgende keer wel. We houden zo'n gebied natuurlijk goed in de gaten. Niet vanwege dat woonwagenkamp, nee. Maar er zijn bedrijven en een vliegveld. U moet zich realiseren dat in Nederland langzamerhand overal wel wat aan de hand is. Ik roep al jaren dat schoon drinkwater allang geen vanzelfsprekendheid meer is. Wij roeien wat dat betreft met de riemen die we hebben! Flink: 'Het feit dat wij misschien wel een milieu overtreding hebben begaan, heeft niet te maken met het feit dat het saneringprobleem toch een keer opgepakt zal moeten worden. Dat is onderdeel van die optelsom van redenen waarom dat kamp weg moet. Als wij nou vaststellen dat er onder deze tafel grond vervuild is. Dan is het toch handig als je die tafel weghaalt om het op te ruimen anders kom je er niet eens bij!' Maar een tafel kun je terugzetten. Ook maakt een klakkeloze ongefiltreerde bemaling de ernst van de vervuiling ongeloofwaardiger. De kwestie van de sanering meenemen in de besluitvorming rond het al of niet opheffen van het kamp komt erop neer dat de gemeente het gewoonweg niet waard acht zes tot elf miljoen gulden (een bedrag waarvan ze toegeeft dat het 'min of meer natte vingerwerk' is) uit te geven als dat alleen een stel woonwagenbewoners van nut is. Dan maar beter iets lucratievers op dezelfde plek. Wat zou eigenlijk een eventuele bestemming kunnen zijn van het terrein Egelshoek na ontruiming van het kamp en sanering? Tussen Egelshoek. en vliegveld Hilversum ligt een stuk grond van dertien hectare met een oorspronkelijke waarde van vijf ton en anderhalf miljoen gulden, een prijs die de Egelshoekers nog serieus overwogen hebben . Johan Matser Projectontwikkeling bv was er eensklaps tussen gesprongen en legde, op in maart jongstleden, iets meer dan drie miljoen op tafel. De grond kan, wegens geluidshinder, pas bebouwd worden als het vliegveld verdwijnt, iets dat nog altijd doorlopend in de gemeenteraad besproken wordt. De Egelshoekers wijzen op een rapport van 24 mei jongstleden, *Vliegveld Hilversum en Omstreken.* Een onafhankelijk onderzoeksbureau heeft daarin aan de hand van een aantal modellen de mogelijkheden belicht voor de toekomst van het hobbyvliegveld en de directe omgeving, waar ook Egelshoek onder valt. De conclusie van het rapport is dat openhouden van het vliegveld eigenlijk. niet tot de betere mogelijkheden behoort. Wil het rendabel blijven functioneren, dan moet het aantal vliegbewegingen worden opgeschroefd en daarvan kan geen sprake zijn. Verreweg het beste idee, zegt het rapport, is opdoeken van het vliegveld, saneren, een beetje natuur aanleggen, maar met te veel, want dat levert niets op, met te veel bedrijven, want daar is de infrastructuur met naar. Woningbouw, dat zou het moeten worden. Eindelijk bouw voor Loosdrecht op de sinds lang onbenutte lokatie Ter Sype - praktisch naast het woonwagenkamp en ook, in elk geval op het voormalig vliegveldterrein maar beter nog wat meer, woningbouw aan de Hilversumse kant. Flink stuift onmiddellijk, in een lange monoloog, op als het gesprek komt op eventuele bestemmingen voor de omgeving en de rol die projectontwikkelaar Matser daarbij zou kunnen spelen. Flink: 'Het kamp leven geen problemen op voor de omgeving. Nee, want die

is er niet. Er is toch niks in die omgeving? Hoe bedoel je, nog niet. Is er niet. Punt. 0, ja, nee, dan krijgen we dat verhaal. Over Matser die aan het verwerven is, daar. Nou, én! Hij koopt ook wel eens een banaan, daar bemoei ik me ook niet mee. Die grond wordt op de markt gegooid. Een grondspeculant roept daar stap ik in. Dan wordt mij verweten dat ik een deal met Matser heb. Wat moet ik daarmee? Die man hoort dat wij bezig zijn met hel vliegveld, kan ook beredeneren wat daar eventueel ooit uitkomt en gokt daarop. Dat doen projectontwikkelaars nou eenmaal, en wat het vliegveld betreft, misschien heeft-ie wel goed gespeculeerd. Maar hij weet niks zeker. Het enige dat hij zeker weet, is dat hij niets weet, net als ik. Want er is nog niks besloten. Hoe hartgrondig Flink een verborgen agenda en preliminaire voorbereidingen in de richting van een bepaalde bestemming ook ontkent, er blijven een paar merkwaardige feiten bestaan. Een van de redenen om een bronbemaling uit te voeren, was de aanleg van het riool voor het nieuwe bedrijventerrein. Het blijkt te gaan om rioolbuizen van 1,4 meter doorsnee. Anderhalve meter diameter voor vier bedrijven? Wat voor bedrijven, zwembaden?' is de reactie van een riooldeskundige. Autosloopbedrijfjes? Ik neem niet aan dat het de bedoeling, anno 1996, is dat die hun olie en de hele boel in het riool laten lopen. Dus dan hebben we het over laten we zeggen, acht wc's en een keuken. .Maar zo'n buis is meer iets voor een hele woonwijk. De bewoners van Egelshoek, die nu alleen nog maar willen horen dat de opheffing ongedaan gemaakt wordt, dat ze Egelshoek;. heroprichten als Vrijheidspark Nooit Gedacht en tot dat doel zelfs aan de gemeente een bod hebben gedaan om het kamp, na sanering, voor één miljoen gulden te kopen en de herinrichting ook zelf op zich te nemen, hebben op dit plan alleen een briefje van Flink gekregen dat dit niet aan de orde kan zijn. De STUG staat op het punt opgeheven te worden: een aantal van de gemeenten is met een afkoop voorstel gekomen, waar praktisch allen het mee eens waren en waar ook Flink nu mee akkoord is. Flink: 'Ik ben er eerst heel boos over geworden. Verdomme, wat overkomt me nou? Hebben we hier een verhaal met zijn allen, komen ze weer met een konijn uit de hoed aanzetten, maar ja.' Er zijn nog een paar losse eindjes, zoals in hoeveel standplaatsen er nog voor 2002 moet worden voorzien en waarom ze niet van het bod van de Egelshoekers op de hoogte waren, waar vooral de gemeente Huizen niet blij mee is. Rondbellen langs de elf STUG-gemeenten levert associaties op met Koot en Bies bakkeleiende dorpen Juinen en Terweksel. De ene na de andere Hekking verschuilt zich achter de ruggen van Flink en projectleider Cees van Wieringen. In de notulen van de laatste STUG-vergadering staat dan ook: 'De heren Flink en Van Wieringen zullen zoveel mogelijk optreden als de woordvoerders van de deconcentratie van het woonwagencentrum, onverlet de bevoegdheden/verantwoordelijkheden van de portefeuillehouders woonwagenbeleid van de gemeenten.' Stil, anders; zeg je iets doms. Meer opmerkelijks uit dezelfde notulen: De gemeenten van de voormalige STUG zullen, ook nadat de afkoop een feit is, toch nog mee moeten betalen aan de sanering van kamp Egelshoek, en daarom is mevrouw De Lange van de gemeente Bussum, van mening dat de begeleidingsgroep (...) bestemmingen in beeld moet brengen waarvan de saneringskosten zo laag mogelijk zijn zodat de kosten tegen de baten kunnen worden weggestreept'. Dit standpunt werd door de andere aanwezigen gedeeld. De gemeente Hilversum heeft zichzelf tot 2002 gegeven om tot ontmanteling van kamp Egelshoek te komen. Nog langer onzekerheid en financiële risico"s voor de bewoners. Toch wordt er nog hard aan het kamp gesleuteld. Gerrits: 'Wij willen niet weg, dus moeten we het toch toonbaar houden. Die investering doe je maar, omdat als ze nog weer een tijd bezig zijn, er misschien er ongeluk eens een echte slimmerd in de gemeenteraad verzeild kan raken. ja, wie weet, de wonderen zijn de wereld nog niet uit. Stel die gaat dan de opheffing heroverwegen en wij hebben het in die tijd laten liggen, dan kan zo'n raad of zo'n stuurgroep of projectmeneer weer schermen met wat een zooitje die Egelshoekers er van gemaakt hebben. Dat wil je niet, dus maak je kosten voor dingen die eigenlijk niet bestemd zijn voor de ME om plat te rijden. " Immers, staat er in de laatste STUG-notulen: 'Nogmaals wordt afgesproken dat ook het uitgangspunt dat het gedwongen verplaatsingstraject als uiterste middel zal worden toegepast, niet wordt losgelaten. De wagens op bet terrein lijken over het algemeen met geen mogelijkheid meer te verslepen. Veel zijn

uitgebouwd, er zijn voorportaaltjes tegenaan gezet, sommige hebben parketvloeren en plavuizen. Plaatsjes met tegelwerk en veel groen in vaste bakken. Een kampbewoonster: 'Natuurlijk gaat het ons daar voor een groot gedeelte om.. Wij hebben niet anders gedaan dan ons erbij neergelegd dat ze dertig jaar terug gezegd hebben: hier ga je nou staan en je komt er nooit meer af. Dan ga je niet al die tijd in een caravannetje of een Vrom-wagentje blijven zitten voor het geval iemand zich weer bedenkt. We zijn niet minder woonwagenbewoner geworden omdat de wagen steeds meer huis is. Je hebt alleen gedacht, nou, ik hoef er geen rekening meer mee te houden of dit wel op de weg past. Of het nog wel te trekken. is. Zij doen dan doodleuk: "Je was toch een reiziger? Jullie verplaatsen je toch zo graag? Nou, wegwezen dan. " Nee, ik heb geen zin om dit, wat we zelf langzaam hebben opgebouwd, elke cent die we hadden, te zien scheuren en breken op een oplegger. Misschien krijg ik er wel een vergoeding voor, maar dat betekent nog niet dat je het weer helemaal overnieuw wilt doen. Op een plek waar niks is. waar je niks van weet. Die er nu nog niet eens is. De gemeente schermt de hele tijd maar met mensen die al jaren. zouden staan te trappelen om dit kamp te verlaten. Als dat zo is, waarom staan die dan niet al ergens anders? Omdat er niet eens plaatsen zijn! En ik ben dan wel een van degenen, die zegt over mijn dooie lijk dat ik. hier wegga, maar als iemand er anders over denkt, dan is die daar toch vrij in? Wat me mateloos irriteert is dat de gemeente het gewone verhuizen ineens verdacht gaat maken. Stel er is iemand, laten we zeggen een· jongeman die wil trouwen, maar daar is hier geen standplaats voor. Die gaat dan naar een klein kampje. Of iemand heeft hier niet veel familie wonen, maar op een ander kamp wel, en daar komt dan een wagen vrij. Dat is toch heel gewoon! Dat heeft er toch niks mee te maken dat het niet billijk is om Egelshoek zomaar op te heffen? Jesse Flink: 'Er is een vrij grote groep die gewoon ontzettend graag van dat kamp weg wil. Kinderen bijvoorbeeld die opgroeien. Die worden achttien, twintig, eenentwintig. Nou, die kunnen zo langzamerhand het slagersmes wel hanteren om hun agressie op hun ouders af te reageren. Die zitten nog steeds in hetzelfde hok. Want er is geen ruimte. Nou, in het woonwagenplan is voorzien in groeiplaatsen. Dat is een groep die staat te popelen om daar naartoe te vertrekken.' Nel Gerrits, moeder van de negentienjarige, nog thuiswonende Angelique, kijkt bij het horen van Flinks uitspraak niet beledigd of geschrokken. Haar uitdrukking is er een van totale verbijstering. Haar man reageert woedend. 'Ik ga naar die raadsvergaderingen dan neem ik een mes mee en dan zeg ik tegen Flink: hier, die kan ik beter aan jou geval geven, heb ik vanonder Angelique d'r bed gehaald, anders steekt ze me nog in mijn rug.' 'Niet doen Hannes', Leny Terpstra bronchiale Bette Midlerlach: 'Als jij op Flink afloopt met een mes in je hand krijg je heus niet de kans om dar verhaal te doen. Beginnen er gelijk overal bellen te rinkelen.' . Angelique Gerrits zelf bereidt zich, na afronding van haar mode opleiding, voor op een stage, liefst een internationale. Ze wil best weg. Voor een tijdje. René Verver, woonwagenjongere: 'Die uitspraak van zo'n wethouder is typisch voor het onbegrip voor het woonwagenleven. Een eigen wagen beteken alleen meer ruimte, je eigen spullen en zo. Maar de deur op slot doen is er niet bij. Dat: komt er een uur later iemand vragen waarom. Is er iets? Ben je ziek? Moet ik je moeder halen? Of je nou bij je ouders zit of een eigen standplaats hebt, maakt in dat opzicht mei veel uit. Privacy, waar we het hier toch over hebben, beslaat op een kamp, klein of groot toch niet Het is iets waar je niet mee opgegroeid bent en ook niet mist. Tenminste, ik niet. Wat ons brengt op gemeenschapszin. Een van de grootste overheidsproblemen van het moment, wordt steeds gezegd, is het gebrek aan saamhorigheidsgevoel. Mensen letter niet meer op elkaar, bejaarden verkommeren, jongeren worden uit angst niet op hun gedrag aangesproken, en die gaten moeten overal met peperdure hulpverlening worden opgevuld. Op de Egelshoek geldt dit absoluut niet, maar de zelfredzaamheid, in zorgopzicht, van deze kleine gemeenschap wordt dan weer vertaald als ongewenste samenklitting, buffervorming, eng en onbeheersbaar. Catch 22.
Flink. zegt dat er los van de jongeren, interesse van individuele Egelshoekers is geuit voor verschillende lokaties. In de STUG notulen zegt projectleider Van Wieringen echter dat het verstandig is om zo spoedig mogelijk een kandidatenlijst op te stellen waar de woonwagenbewoners al dan niet gedwongen op werden geplaatst, zodat het mogelijk is op

voorhand een te realiseren standplaats op naam toe te wijzen. Desgevraagd geeft hij toe dat het aantal aanmeldingen voor deconcentratieplaatsen nul bedraagt. Formeel dan, kan hij het niet laten er nog even achteraan te suggereren. Zowel Flink als hij doen het voorkomen alsof Terpstra en actievoerders andere kampgenoten van aanmelding weerhouden. ·Wat denkt-ie dan dat ik dóe?' roept Terpsta wanhopig. 'Denkt-ie dat ik ze behekst heb? Ik kom er steeds meer achter wat een rare fantasieën die ambtenaren hebben!' Ondertussen is de lokatie Kolhornse weg (Waar volgens Flink vijfentwintig wagens zouden passen, hetgeen ook nauwelijks meer deconcentratie is) opnieuw afgekeurd door de provincie. En zijn de Egelshoekers aangevangen met de edele golfsport. Leny Terpstra: Iedereen die iets voor elkaar wil krijgen, die golft. Matser golft, wethouders golfen, die advocaten van het vliegveld golfen, bespreken en passant effe de stand van zaken. Nou, wij golfen ook. Op een aangrenzend stukje weiland. Koeienvlaaien gelden als handicaps Golfclub de Vliegende Egels. '
Over twee jaar. zegt Jesse Flink, is hij wethouder af. Voor het geval er voor hem 'een onbetrouwbare hork' in de plaats komt, heeft hij ervoor gezorgd dat gedwongen ontruiming alleen kan plaatsvinden indien er een raadsmeerderheid voor te porren is. Het behoud van Egelshoek en een einde aan alle bemoeienis is nog steeds de enige compensatie die de bewoners blijven vragen voor alle jaren wanbeleid. Ze zouden, zeggen ze, alleen al om de precedentwerking die zo'n besluit zou hebben, het vertrouwen van een werkelijk moedige wethouder nooit beschamen. Of het een onbetrouwbare hork zal zijn, die Flink opvolgt, weet niemand. Waarschijnlijk zal het in elk geval niet zo'n gedreven, charismatische en in zekere zin excentrieke wethouder als Jesse Flink zijn. Wat diens keuze, om her vóór zijn tijd ingeslagen pad uit te lopen, en niet de eerste stap naar creatieve oplossingen om het: kamp te behouden te zetten, des te jammerder maakt. .

Donderdag 12 december Vergadering STUG *(verslag opgemaakt 22 januari 1997)*
De voorzitter Flink opent de vergadering en heet allen welkom. Voorafgaande aan de behandeling van de agendapunten wordt van gedachten gewisseld over het verzoek van de aanwezige vertegenwoordigers van de Egelshoek bewoners om voortaan bij de vergaderingen aanwezig te mogen zijn. Hiervoor is het noodzakelijk dat de STUG tot een openbare vergadering te verklaren. Mevrouw Terpstra licht toe dat de woonwagenbewoners eraan hechten om uit eerste hand de informatie te krijgen die in de bestuurlijke STUG-vergaderingen wordt uitgewisseld. Hierdoor kan de achterban snel en volledig worden ingelicht. Bovendien is het dan mogelijk om direct te vernemen hoe de meningen van de diverse afgevaardigden liggen en om tijdens commissievergaderingen na te gaan of daar wordt weergegeven wat in de STUG-bijeenkomsten is gezegd en besloten. De heer Gerrits stelt dat het openbaar verklaren van bestuurlijke STUG-vergaderingen mogelijk ook openingen kan bieden voor bewoners die overwegen te verhuizen, los van het traject dat nu door de gemeenten is ingezet. Nadat alle aanwezigen in de gelegenheid zijn geweest hun mening te geven wordt besloten dat de komende bijeenkomsten van de bestuurlijke STUG in beginsel openbaar zullen zijn, met het voorbehoud de vergadering tot een besloten vergadering te verklaren indien een van de gemeenten daarom vraagt, bijvoorbeeld agendapunten die gaan over financiële· zaken. Het reglement van orde voor raadscommissievergaderingen van de gemeente Hilversum zal in hoofdlijnen worden gevolgd .. Omdat de huidige onrust onder de woonwagenbewoners van de Egelshoek hoofdzakelijk voortkomt uit de. vrees dat er tijdens deze ambtsperiode geen gedwongen verplaatsingen zullen plaatsvinden. Hierop verlaten de heren de Booij en Gerrits en mevrouw Terpstra de vergadering.

Vrijdag 13 december. Artikel in Gooi- en Eemlander: Flink haalt het mes van tafel voor Egelshoek *(Simone Stevens)*
Het mes is van tafel, wat de bewoners van woonwagencentrum De Egelshoek in Hilversum betreft. Aanleiding hiervoor is de toezegging die wethouder Jesse Flink (PvdA) gisteren aan hen heeft gedaan, dat gedwongen verplaatsing van de woonwagenbewoners tijdens zijn ambtsperiode niet aan de orde is. Flink deed dit tijdens een wethoudersoverleg over het woonwagenbeleid, waar de Egelshoekbewoners bij aanwezig waren.

Tom de Booij, die vanochtend namens het centrum reageerde, is blij met de toezegging. Hij ziet de toekomst van De Egelshoek, in tegenstelling tot de afgelopen maanden, zonnig tegemoet. "We praten dus niet meer over lelies of rozen op ons graf. Flink heeft ons beloofd zijn toezegging op schrift naar ons te sturen en daar nemen wij genoegen mee. Wij willen graag in overleg met de gemeente en meehelpen met de plannen voor hen die weg willen en zij die- willen blijven zitten."
Egelshoeker Hannes Gerrits: "We hebben een beetje vreugdevuur in ons hart, ja. Waar·praten. we nu dan nog over? Alleen over het vereffeningsplan. En dat moet door de gemeenten onderling worden opgelost. De Egelshoek blijft bestaan, al is het misschien nog te vroeg voor een hoera."

Na afloop van de vergadering van 12 december kijkt Leny Terpstra vol trots in het artikel over de Egelshoek in Vrij Nederland. Links van haar eerst Cees van Wieringen en naast hem Jesse Flink de wethouder van Hilversum. Symbolisch is de reclame aan de achterkant van het blad: Stropdas en een glas rode wijn!

De wethouder zelf nuanceert dat nogal: "Ik heb niet zo gek veel meer gezegd, dan wat ik al eerder in andere bewoordingen heb gezegd: Maar dat is kennelijk nooit goed doorgekomen. Ik betreur het dat ik die toon niet eerder te pakken heb gehad. Allen via een expliciet raadsbesluit kan er sprake zijn van het toepassen van bestuursdwang. Mijn beleid zou bij voorbaat al failliet zijn wanneer ik iets over gedwongen verplaatsing ga roepen."
Maar herinrichting van De Egelshoek voor diegenen die niet weg willen, is volgens hem niet aan de orde . "Verplaatsing zal gebeuren op basis van vrijwilligheid. We hebben voldoende tijd en middelen om in en tegen de stad aan nieuwe locaties te ontwikkelen die aantoonbaar mooier. zijn dan wat we nu op De Egelshoek hebben. Die niet worden afgewezen alleen omdat ze geen Egelshoek heten. Ik blijf gewoon vertrouwen op het gezonde verstand van mensen, dan komt het wel goed."
Maar De Booij ziet na sanering, opknappen en wellicht wel opkopen van het terrein aan De Egelshoek een heel nieuw woonwagencentrum met golffaciliteiten voor zich: Vnjheidspark Nooitgedacht, waarvan Flink symbolisch het lint zal doorknippen..
Op verzoek van betrokkenen van het woonwagencentrum zijn de vergaderingen van de STUG -

het overleg over het woonwagenbeleid van de wethouders van de elf gemeenten - voortaan openbaar. Dat is gisteren tot blijdschap van Gerrits en De Booij unaniem door de deelnemers aan het overleg besloten.

Dinsdag 17 december Artikel in Gooi- en Eemlander: Handhaving Egelshoek duurder dan spreiding

HUIZEN Handhaving van de woonwagens op de Egelshoek in Hilversum is in totaal ongeveer 1,7 miljoen gulden duurder dan deconcentratie, oftewel een spreiding over de regio. Dit blijkt uit een notitie van de gemeente Huizen, waarin de verschillende bedragen op een rijtje zijn gezet. Met handhaving is een bedrag van zo'n 8,9 miljoen gulden gemoeid, deconcentratie kost 7,2 miljoen. Bij deze bedragen zijn niet meegerekend de kosten die moeten worden ge-, maakt 'voor' het schoonmaken van de grond. Die kosten worden ruwweg geschat op tussen de zes en elf miljoen gulden. In de notitie zijn de kosten voor de jaren 1996-'98 uitgespit. Bij handhaving zou Hilversum zo'n drie miljoen kwijt zijn, Huizen zo'n anderhalf miljoen en Nederhorst den Berg als kleine gemeente circa twee ton. Het verschil wordt voornamelijk bepaald door het feit dat bij instandhouding van de Egelshoek de woonwagens nog altijd tijdelijk wegmoeten om het terrein definitief in te richten. Dat betekent dat voor een bepaalde periode een plek elders geschikt moet worden gemaakt. Ook dat kost geld. Vorige week maakte wethouder Flink van Hilversum bekend dat althans deze ambtsperiode (die loopt tot 1998) een gedwongen deconcentratie van de baan is. Dat leidde tot blijheid onder de Egelshoek-bewoners, hoewel er geen toezeggingen zijn gedaan over de periode na '98. "Maar het mes is in ieder geval van tafel", aldus Egelshoekvoerder T. de Booij uit Baarn.:De gemeenteraad van Laren. heeft inmiddels besloten niet mee te werken aan de deconcentratie omdat de bewoners niet willen. Ook binnen de Huizer raad bestaat grote scepsis. Twee wethouders zijn inmiddels tegen deconcentratie. De overige betrokken gemeenten in de regio zijn er nog met uit.

Dinsdag 17 december Vergadering met de bewoners van De Egelshoek

De bewoners wordt medegedeeld dat er geen gedwongen verplaatsing zal plaats vinden.

Donderdag 19 december Kolom in Gooi- en Eemlander: Egelshoek *(Jaap Lodewijks)*

MET Leny Terpstra in de rol van Asterix en Tom de Booij ,als Obelix voeren de 'Gallische' woonwagenbewoners van de Hilversumse Egelshoek al jaren een gevecht met de Gooise Romeinen. En met name met Caesar Flink. De Egelshoekse toverdrank heet onverzettelijkheid. En het heeft er alle schijn van dat Flink de strijd opgeeft. En dat is maar goed ook, want de zinloosheid, van de Romeinse omsingeling wordt met de dag duidelijker. Overal zijn woonwagenbewoners vanaf de jaren zeventig van grote regionale kampen verwijderden in kleinere kampen in burgerbuurten gestopt. Integratie heet dat. Niet dat de woonwagenbewoners daar overigens zelf om hadden gevraagd. Maar de rijksoverheid denkt nu eenmaal in huizen en kleine gezinsverbanden. Die kleine kampjes zijn er nu. Soms weggedrukt aan de randen van dorpen en. steden, soms opgepropt tussen nieuwbouwwijken. En een hoogst enkele keer in, een villawijk. Het verzet - van burger en 'kamper' - tegen de integratie was hier, en daar fel, maar gemiddeld genomen hebben beide partijen. zich in het onvermijdelijke geschikt.

MAAR schikken is nog iets anders, dan, integratie. Want bij elkaar op de koffie komen is er niet bij. Er wordt even keurig langs elkaar heen geleefd als vroeger, een enkele uitzondering daargelaten. Het is dan ook maar zeer de vraag wat die kleine-kampenoperatie nu eigenlijk heeft opgeleverd. Vermoedelijk is het alleen voor de overheid , en de postbode allemaal wat overzichtelijker geworden. De Egelshoek is één van de weinige plekken in Nederland waar nog een 'groot' kamp bestaat. Zeven en dertig gezinnen - 91 mensen - : leven er zo goed en zo kwaad als dat gaat. Want er is veel achterstallig onderhoud, omdat overheidsinvesteringen in de leefomgeving achterwege zijn gebleven. En dat nu begint onaanvaardbaar te worden: Caesar Flink gaat dat zo langzamerhand inzien. Hij heeft een eenzijdige wapenstilstand gesloten, met de Egelshoekers. Gedurende zijn bewind - voorlopig tot 1998 - komt er geen ontruiming. Dat schept lucht, maar misschien ook valse hoop. NOG beter ,is het daarom als Flink de strijdbijl definitief begraaft en samen met de Egelshoekers optrekt. Met een plan om dit kamp voor de

bewoners te behouden. Dat zou pas van politieke inventiviteit getuigen. De rijksoverheid is gemakkelijk te overtuigen. Want in Den Haag zijn, door de inmiddels opgedane ervaringen met kleine kampen, allang nuances in het beleid aangebracht. Er zijn dus meer wegen die naar Rome leiden, al doet Flink alsof dat niet zo is. Dat er op het oog grotere financiële consequenties vastzitten aan handhaving van de Egelshoek, hoeft op voorhand voor Flink en buurgemeenten geen reden te zijn van een politieke koerswijziging af te zien. Daar moet een modus voor te vinden zijn, als het plan goed is. Wie weet, is er over twee jaar dan eindelijk een vredeakkoord met een heerlijke afsluitende barbecue in de open lucht.
Noot : Asterix en het geschenk van Caesar G. Goscinny en A. Uderzo 1974 *)
2000 jaar geleden was heel Gallië (zo heette Frankrijk) bezet door de soldaten van Caesar, de Romeinse veldheer, behalve een klein dorpje aan de kust van de zee in Amorica.(Nu Normandiè). Deze kleine nederzetting bleef moedig weerstand bieden aan de Romeinse overweldigers. Zij maakten het leven van de Romeinen in de omringende legerplaatsen bepaald niet gemakkelijk. Na twintig jaar in de legioen te hebben gediend wordt de soldaat Baccionysus door Caesar beloond voor bewezen diensten, door hem een stukje grond aan de rand van de zee in Amorica te schenken. Baccionysus verkoopt het stuk grond met het dorpje aan een kroegbaas Appendix omdat hij zijn drankrekening niet kan betalen. Als de herbergier met zijn vrouw bij het dorpje aankomen zeggen ze dat de dorpelingen weg moeten gaan. Abraracorix de leider van het dorp zegt tegen Appendix dat het eigendomsbewijs niet geldig is want de Romeinen bezitten wel heel Gallië maar niet dit dorp. De leider stelt voor dat Appendix herbergier in het dorp kan worden. Appendix noemt zijn herberg "in de fikse bries". Obelix stelt aan Appendix voor om leider van het dorp te worden. Baccionysus wie het dorpje aan Appendix verkocht heeft, komt op en goede dag in het dorpje maar wordt er weer uitgegooid. Hij zoekt dan contact met de commandant van de Romeinse bezettingsmacht. De commandant verteld hem dat de dorpelingen een toverdrank hebben. Als zij die opdrinken zijn ze onoverwinnelijk. Asterix gaat in het romeinse kamp spioneren en ziet dat de Romeinen het dorpje gaan aanvallen met een grote troepenmacht. Ze hebben uitzichttorens gebouwd waar bij ze precies kunnen zien wat er in het dorp gebeurd. Ook hebben ze grote katapulten die zware stenen afschieten en daarmee het kamp kunnen bombarderen. Het ziet er slecht uit voor de dorpelingen. Terwijl de Romeinen het kamp bombarderen, en met een stormram de poort van het dorp forceren, neemt Appendix de toverdrank, gemaakt door Panoramix, en stormt met alle dorpelingen naar buiten en verpletteren de Romeinen. De dorpelingen willen nu dat Appendix door deze daad hun opperhoofd moet worden. Hij weigert dit, want hij vindt zich niet in de wieg gelegd voor het rustieke dorpsleven en gaat liever terug naar zijn geboortegrond Lutetia (Romeinse naam voor Parijs). Abraracorix blijft het opperhoofd. Het dorp viert de overwinning op de Romeinen met een groot feest onder een stralende sterrenhemel rond een groot kampvuur. * Dit verhaal is geschreven in het jaar dat de door de overheid plannen werden gesmeed om de Egelshoekers te laten verdwijnen niet goedschiks dan maar kwaadschiks. Nu 22 jaar later mogen de Egelshoekers, als zij dat willen het kamp verlaten, willen zij blijven dan mogen zij daar blijven.
(De vergelijking tussen het verhaal van Asterix (het geschenk van Caesar) en de Egelshoek werd getrokken in het geestige en rake stukje geschreven door Jaap Lodewijks in de Gooi- en Eemlander van donderdag 19 december 1996).

Vrijdag 20 december Artikel in Gooi- en Eemlander: Zeven gemeenten vóór deconcentratie Egelshoek

Na Blaricum, Bussum, Naarden, Hilversum en Loosdrecht heeft gisteravond ook de meerderheid van de raadsleden van 's-Graveland en· Nederhorst den Berg 'ja' gezegd tegen het vereffeningsplan deconcentratie regionaal woonwagencentrum de Egelshoek. Dit ging echter niet zonder slag of stoot. In beide gemeenten· waren er vier stemmen tegen en zeven stemmen voor. Door de coalitie in 's-Graveland werd de motie ingediend dat zij akkoord gaat met het plan 'indien dit niet leidt tot gedwongen deconcentratie'. Burgemeester W. Kozijn zei dat hij er bij Hilversum op aan zal dringen dat de bewoners van de Egelshoek niet gedwongen zullen worden

om te verhuizen. "Maar de garantie verder dan 1998 is er niet", waarschuwde hij. Dit slaat op de eerder gemaakte opmerking van de Hilversumse wethouder Jesse Flink dat er geen mensen gedwongen hoeven te verhuizen zolang hij wethouder woonwagenzaken is. Gisteren heeft Flink desgevraagd meegedeeld dat hij met deze opmerking ook de komende raadsperiode bedoelt, als hij opnieuw wordt gekozen en wederom het woonwagenkamp in zijn portefeuille krijgt. Terwijl de vergadering van de 's-Gravelandse raad in volle gang was, zat voorvechter Tom de Booij van de Egelshoek op de publieke tribune 'Asterix. en het geschenk van Caesar' te lezen. "Die heb ik meteen gekocht toen ik las wat jullie adjunct-hoofdredacteur erover schreef in zijn commentaar op de voorpagina", lacht hij. ;„Zie je het voor je? Ik als Appendix en Leny Terpstra als Abraracorix? Prachtig! Het is op ons lijf geschreven, hè?"

Tegenvaller

Tijdens de discussie in de raad citeerde fractievoorzitter Co de Kloet van Dorpsbelangen een aantal malen uit het weekblad Vrij Nederland, waarin vorige week een uitgebreid artikel over de Egelshoek stond. Dit tot grote irritatie van Kozijn (ex-abonnee van het blad), die op een gegeven moment uitriep: „;Ik word kotsziek van dat badinerende grachtengordelblaadje! " Bij de stemming over de motie van de 's-Gravelandse coalitie bleek de hele fractie van Dorpsbelangen tegen te zijn en stemde het CDA verdeeld. Douwe van Essen was tegen, Jaap Beemsterboer voor en Jan van den Broeck van het CDA was niet aanwezig. Toen het uiteindelijke voorstel met zeven stemmen voor en vier stemmen tegen werd aangenomen, verlieten de woonwagenbewoners de publieke tribune."Dit is een onverwachte tegenvaller voor ons. In de commissievergadering leek de meerderheid tegen", aldus actieleidster Leny Terpstra na afloop. Ook de gemeenteraad Nederhorst den Berg is gisteravond met kleine meerderheid akkoord gegaan met het vereffeningsplan Egelshoek. Aan deze beslissing heeft Nederhorst wel een voorwaarde gesteld. Op voorstel van Lydia van Deelen (D66) werd, aan deze goedkeuring het 'mits' gehecht dat de Stuurgroep Uitvoering Woonwagenplan Gooi en Vecht (STUG) bij de verdere besprekingen betrokken blijft. Overigens zat De Booij ook hier op de publieke tribune. De uiteindelijke stemming in Nederhorst kwam neer op zeven stemmen voor en vier stemmen tegen. Zowel de PvdA als de VVD stemde tegen. De Berger liberalen bleven bij hun eerder ingenomen standpunt. Bij monde van fractievoorzitter Hans van Wijk bleef vooral het financiële aspect een te groot vraagteken. Het gaat hierbij voornamelijk om de aansprakelijkheid voor de bodemverontreiniging. De VVD had al eerder laten blijken deze voorwaarde niet zonder meer te aanvaarden.

Sisser

Wethouder Nel Hageman gaf D66 de. verzekering dat het nooit de bedoeling is geweest de stuurgroep af te schaffen. Deze verzekering was voor deze partij voldoende om voor het raadsvoorstel te stemmen. "Wij zijn zeer tevreden dat mevrouw Deelen heeft gezegd dat zij als raadslid via de STUG de vinger aan de pols wil houden. Nederhorst heeft het beter gedaan dan 's-Graveland", luidt de mening van De Booij. Nu moeten alleen Huizen en Muiden begin volgend jaar nog over het vereffeningsplan stemmen. In de Huizer raad heerst verdeeldheid over het plan. De gemeenteraden van Laren en Weesp hebben tegen gestemd. De Booij: "Voor ons is de kou nu uit de lucht en ik denk dat het allemaal met een sisser afloopt. Wij zijn blij dat wethouder Flink heeft gezegd dat er niemand gedwongen zal worden om te verhuizen. In feite zijn er nu geen verliezers."

Vrijdag 20 december. Brief aan Leny Terpstra en Hannes Gerrits

Beste Leny en Hannes, Nu voor dit jaar de strijd ten einde is, heb ik toch behoefte om langs deze weg jullie beide te zeggen hoezeer ik heb geappreciеerd het vertrouwen dat jullie in mij als burger hebben gesteld . Dat beschouw ik als een grote eer. Onze achtergronden zijn toch zo verschillend, maar ondanks dat is er vooral in de laatste maanden een goede vriendschapsband ontstaan, die maakt dat wij bij al onze optredens behoorlijk veel indruk hebben gemaakt en we ervoor hebben gezorgd dat we nu als gelijkwaardige gesprekpartners onze wensen op tafel kunnen leggen. Hoewel mijn inschatting betreffende ons optreden in de stug op 12 december

anders is dan van jullie, geloof ik toch achteraf bekeken,dat het geen nadelige invloed heeft gehad op de raadsbesluiten. Immers we hebben bedwongen dat nu gedwongen verplaatsing van de baan is. Wat een verschil met het besluit van de STUG 19 juni jl waarin keihard in de notulen staat dat als het niet goedschiks gaat dan maar kwaadschiks. Het woord vrijwillige deconcentratie is een loze kreet die slaat als een tang op een varken. Je ziet uit de kop, van het overigens goede artikel van vandaag ,waarin dus mede dank zij de brief van Leny, Jesse nog eens herhaald wat hij gezegd heeft tijdens de STUG vergadering, dat, ze bij de koppenmakers niet veel van hebben begrepen! De kop dekt niet de lading, maar zo gaat het meestal. Het gaat over het vereffeningsplan en niet over de deconcentratie. Ik hoop dat zowel Muiden als Huizen net zoals Nederhort den Berg de STUG in stand willen houden. Ik was jullie vergeten te zeggen dat Lietske de ambtenaar van woonwagenzaken zei dat de STUG in de komende zeven jaren niet zal worden opgeheven. We moeten er voor zorgen bij de komende STUG vergadering dat de STUG niet wordt opgeheven anders zien we een goede gesprek niet meer zitten, want dan zouden we overgeleverd kunnen worden aan de willekeur van de gemeente Hilversum. Ik denk dat we wel een meerderheid in de STUG kunnen vinden. Ook mevrouw Hageman van Nederhorst den Berg zegt in het artikel van de Gooi en Eemlander dat het nooit de bedoeling is geweest om de STUG af te schaffen. De andere gemeenten moeten toch nog voldoen aan de taakstellingen. We moeten na de feestdagen gauw bij elkaar komen om te bespreken wat we moeten doen. Ik ben het eens met Hannes om zo spoedig mogelijk een bodemonderzoek te laten doen van het woongedeelte en ook een nieuw verzoek, maar beter onderbouwd dan ons eerste verzoek op 13 juni jl, aan de gemeente Hilversum om het terrein te kopen en in beheer te nemen. Ook is belangrijk om een inventarisatie te maken van die mensen die eventueel weg willen (jeugd) als er een goede locatie wordt aangeboden. Nu nog het allerbeste voor jullie beiden en een strijdbaar 1997. Jullie kameraad TOM

Zaterdag 21 december 1996 (zonnewende) Brief van De Vliegende Egels p/a aan de rivier Valsch ten noordoosten van Hoopstad Oranje Vrijstaat, Republiek Zuid Afrika

Beste bewoners van de Egelshoek, Vanuit het zonnige Zuid Afrika wensen we jullie allemaal gezellige feestdagen en een goed strijdbaar jaar 1997. Wij verheugen ons weer op de terugreis. De dagen beginnen in Nederland weer te lengen. Wij vertrekken hier ongeveer begin maart en hopen op 11 maart 1997 weer ons stekkie rondom De Egelshoek te betrekken. Wij hebben goed nieuws vernomen betreffende jullie kansen om de Egelshoek te behouden. Wij begrijpen alleen niet erg goed wat vrijwillige deconcentratie betekent. Deconcentratie tegen de zin van de bewoners houdt toch automatisch in dat het afgedwongen moet worden. Nu ze deze stok achter de deur hebben weggegooid, is er geen vuiltje meer aan de lucht. Dat er toch nog de meerderheid van de gemeenten voor het zogenaamde vereffeningsplan hebben gestemd, zegt niets over al of niet deconcentratie, alleen wat de financiële gevolgen voor de verschillende gemeenten zullen zijn. Juist over deze financiële afwikkeling hebben we goed nieuws vernomen. Het ex-raadslid van de gemeente Bussum de heer G.J. Lakeman heeft aan Uw bestuurslid Tom de Booij op 20 december 1996 een brief geschreven met de volgende hoopgevende zinsneden: "Naar aanleiding van mijn vraag, gesteld in de commissie financiën van 29 augustus jl heb ik van U de financiële onderbouwing mogen ontvangen. Ofschoon ik op 4 november jl. afscheid genomen heb van de Raad van Bussum, heb ik mijn positieve advies voor de instandhouding van het woonwagencentrum de Egelshoek, vergezeld van uw financiële onderbouwing (de begroting door ons bestuur voor het renoveren van de Egelshoek in augustus aan de raad van Bussum ingediend), besproken met de CDA wethouder, de heer Zonneveld en de fraktie van het CDA. De wethouder Zonneveld en CDA fraktie hebben mijn advies overgenomen en zullen hun invloed aanwenden om de strijd voor de goede zaak, waarin u zoveel energie en vechtlust heeft gestoken. Ik wens u veel succes bij het bestrijden van dit onrecht. De gemeente Hilversum zal haar beleid Bet betrekking tot de Egelshoek moeten bijsturen!" Dit komt juist van een gemeente die eerst zo fel voor onze verplaatsing was. Het kan verkeren! Hoe het ook zij, we zien de toekomst van de Egelshoek heel wat zonniger in, dan toen wij in het najaar naar Zuid Afrika

vertrokken. Toen was het parool: niet goedschiks dan maar kwaadschiks. Jullie nogmaals goede dagen toegewenst. Tot volgend jaar maart! De Vliegende Egels

Dinsdag 24 december Artikel in Gooi- en Eemlander: Het eeuwige gevecht van Dr Tom de Booij "Ik voer een eenmans-guerrilla"

Het leven van de Baarnse doctor Tom de Booij (72) staat in het teken van de strijd. Strijd tegen zijn milieu, tegen de autoriteiten en in het algemeen tegen de gevestigde orde. Z'n rebelse acties in de loop der jaren zijn talloos. Hij klaagde Luns aan in de Biafrakwestie en ontketende een werkstaking in de bajes. Trok ten strijde tegen de farmaceutische industrie en koos direct de kant van de studenten bij de Maagdenhuisbezetting. Ooit was hij de schrik van het 'gebefte gajes' in z'n gevecht tegen de klasse-justitie. Nu, in de herfst van zijn leven, vecht de hooggeleerde activist zij aan zij met de bewoners van het Hilversumse woonwagencentrum de Egelshoek tegen een dreigende ontmanteling van het kamp. Portret van een geharnaste actievoerder en brom van onrust. "Ik heb tegen Van Wieringen van de gemeente gezegd: 'Als de ME komt om mensen van woonwagenkamp De Egelshoek gedwongen te verplaatsen, sta ik daar met een Uzi'.*) En ik schiet! Ik heb het er met m'n. familie over gehad. Het is geen dreigement, ik dreig nooit." "En weet je waarom ik dat doe? Ik ben in de oorlog ondergronds geweest. Ik heb de wapens opgenomen tegen de Duitsers. En als onze samenleving het anno 1996 voor elkaar krijgt, om op basis van misleidende gegevens een oude familie Terpstra van 85 jaar op botte wijze met de ME weg te sleuren, dan is dat in strijd met mijn *raison d'être.* Als ik dat niet tegenhoud, heb ik geen bestaansrecht meer." 'Tom de Booij, met zijn 72 jaar inmiddels niet meer *een young angry* man. Hoogbegaafd, maar evenzeer emotioneel, monomaan, chaotisch en op een bezeten wijze betrokken bij waar hij zich voor inzet. Als onbetaald advocaat voor de zwakkeren in de. samenleving trekt de kleine Baarnaar als een Robin Hood sinds jaar en dag ten strijde tegen wat hij ziet als machtsmisbruik of willekeur van autoriteiten. De razende patriciër en oud-alpinist De Booij lijkt voor niets en niemand terug te deinzen. Het liefst vermorzelt deze straatvechter ("ik voer een eenmansguerilla„) degene die hem voor de voeten loopt Geen methode laat hij onbenut, zij het dat er voor zover bekend nooit slachtoffers door fysiek geweld zijn gevallen.

Besmeuren

Maar hij zag er bijvoorbeeld geen been in ooit het raadhuis van Baarn met menselijke uitwerpselen te besmeuren in een succesvolle poging het Baarnse woonwagencentrum op de riolering aangesloten te krijgen; Of de toenmalige burgemeester van Baarn mr.Jan van Haeringen met zijn 'Werkgroep Opblazen Burgemeester' zo genadeloos hard aan te pakken, dat De Booij "op 4 november 1974" door Beatrix en Claus werd ontboden op Drakesteyn Aanleiding voor zijn actie was dat de Baarnse burgemeester zijn dorpsgenoot Erik van der Maal wegens dronkenschap zes weken lang zonder medische indicatie had laten opsluiten in een isoleercel in Zon en Schild. De Booij wist de hand te leggen op het gestolen dossier van Van der Maal. Werd daarvoor opgepakt en belandde na hevig aandringen van zijn kant in de gevangenis. Op zijn hoogtepunt vulde de zaak dagelijks vele krantenkolommen. De Baarnse burgemeester ging uiteindelijk vervroegd met pensioen, de directeur sociale dienst ruimde het veld; en zo ook de arts die tekende voor gedwongen opname. Kortom, waar De Booij verschijnt breekt onrust uit. Acht jaar geleden leek het even of de toen 64-jarige De Booij tot bedaren was gekomen en het actievuur nog slechts nagloeide. Door zijn vrouw raakte hij op vakantie in Portugal verslingerd aan de golfsport. Werd zelfs even lid van een nette club in Hoog Soeren, volgde met succes een opleiding tot golfinstructeur en richtte tussendoor de golfclubs Be Fair en 't Jagerspaadje op.

Gratis golfles

Maar De Booij kon het niet laten ook met golfen actie te voeren. Hij richtte een stichting op ter democratisering van deze elitaire sport. Om dit na te streven geeft hij sinds enkele jaren gratis golfles aan onder meer bejaarden en woonwagenbewoners. En al geruime tijd probeert hij toestemming te krijgen, om ook aan gevangenen les te geven: De meest recente inzet van De Booij is die van medewerker en adviseur van de wagenbewoners op de Egelshoek in hun aanhoudende strijd met de regio-gemeenten. De Booij heeft zich hun lot aangetrokken en hun

vertrouwen gewonnen. Zit daarom nu elke dinsdag als 'raadsman voor alles' in het eerder door de bewoners dichtgespijkerde, gemeentelijk kantoor op het kamp. Regelmatig geeft hij golfles aan opa's, oma's, vaders en moeders en kinderen op een stuk weiland naast het kamp. De zich nu al twintig jaar voortslepende discussie over de opheffing van het woonwagenkamp is niet zuiver geweest, zo oordeelt. De Booij na bestudering van tientallen vuistdikke dossiers. Om dat luid en duidelijk te communiceren, heeft hij met de bewoners het actieblad De Vliegende Egel opgezet, waarin de geschiedenis van de Egelshoek en zijn bewoners haarscherp wordt geanalyseerd. De Vliegende Egel zaait vanaf het eerste nummer onrust. Met de komst van het periodiek zijn bijvoorbeeld de politieke beslissers opeens niet meer anoniem voor de woonwagenbewoners. Immers, deze zomer verschenen alle namen, adressen en telefoonnummers van de raadselen in de regio in het blad. Het nodigde uit tot bellen. Coördinerend wethouder voor woonwagenzaken Jesse Flink en zijn gezin kregen diverse minder aangename telefoontjes. Flink werd volgens De Booij precies getroffen waar de politiek de woonwagenbewoners keer op keer treft: in het familiale verband. De Booij: "Flink zegt dan: 'Laat m'n familie erbuiten'. Maar hij realiseert zich net exact hetzelfde te doen. Dat is de vervreemding van de ambtenaar. Deze autoriteiten hebben geen inzicht in het mechanisme waar ze deel van uitmaken, wat ze met hun beleid bij mensen aanrichten. ze zijn vernauwd bewust. Weten niets van de gevoels- en denkwereld van mensen waar ze besluiten over nemen: Blijven spreken in termen als *preambule* en a *fortiori,* terwijl een woonwagenbewoner dan denkt aan Kalasjnikov of Uzi. Resultaat van de steun van De Booij is dat de woonwagenbewoners zich sterk zijn gaan voelen in plaats van. gediscrimineerd. Ze lopen alle raadsvergaderingen af. laten hun stem horen in het besluitvormingsproces en gaande discussie aan. Het resultaat: steeds meer gemeenten voelen niets voor gedwongen verhuizing.. De carrière van De Booij verliep aanvankelijk voorbeeldig voor een begaafde jongeling uit een bevoorrechte klasse. Studeerde geologie, kreeg als veelbelovend student in '48 een Shell prijs van tien mille waarmee hij wee zeer succesvolle wetenschappelijke expedities in de Andes financierde. Hij werd hiervoor geridderd, promoveerde en kreeg een baan als wetenschappelijk hoofdmedewerker aan de Universiteit van Amsterdam. In 1965 weigerde hij naar eigen zeggen een functie met het vooruitzicht op hoogleraarschap in Utrecht. De weigering had, zo stelt hij, alles te maken met zijn onderwijs ideeën. Het was het begin van zijn revolte en langdurig gevecht tegen de autoriteiten, die zijn milieu vertegenwoordigden. De Booij brak met zijn baas, professor dr.C.G. Egeler, met wie hij in de Andes twee toppen had bedwongen.

Ommekeer

"Studenten hebben mij *aufgeklärt,* op een ander spoorgezet. Tot dan toe staarde ik enkel in microscopen en miste elk politiek gevoel. Het was de tijd van Elvis Presley, Bill Haley, de Beatles, de Rolling (Stones) en natuurlijk de provo's. De muziek luidde de ommekeer in. Gezagsstructuren kwamen onder druk te staan, terwijl wij juist gezagsgetrouwe studenten moesten afleveren, die zich absoluut niet mochten inlaten met politiek. Dit omdat Shell nauw betrokken was bij het geologie-onderwijs. De beste studenten gingen naar Shell. Ik verzette me tegen de regenteske wijze waarop het onderwijs werd bestierd. en de daaruit voortvloeiende structuren. Ik werd door de staf als lastig gezien en kreeg een baan als *associate-professor* in het conservatieve lllinois. Hier liep ik tegen studenten aan die protesteerden tegen de Vietnam-oorlogen die daarom van de universiteit waren geschopt. Daar in Amerika werd in feite revolutie gepredikt, daar zijn de studentenacties begonnen. Met Luther King en een miljoen anderen heb ik in 1967 meegelopen in een grote protestmars in New York. Een werkelijk fantastische happening." "In Amsterdam hoopten ze natuurlijk dat ik daar zou blijven. Maar ik kwam terug en was behoorlijk opgefokt door alles wat ik had meegemaakt. Ik werd de eerste wetenschappelijk medewerker die in 1969 de zijde van de studenten koos. Bezette mijn eigen kamer en ging experimenteel onderwijs geven.

Tom de Booij geeft golfles aan de bewoners van de Egelshoek "Hun samenleving is zo enorm energiek, dat ik altijd aangesterkt voel als ik daarvan kom".

Geopolitiek noemde ik het". De Booij maakte zijn studenten wegwijs in de westerse machtspolitiek, met name daar waar belangrijke delfstoffen waren te winnen. Zijn toehoorders leerden over politieke, economische en sociale gevolgen van grote voorraden olie, goud en diamant. Dat graniet bestond uit kwarts, veldspaat en glimmer was opeens van veel minder belang. Het experiment liep uit de hand . De Booij die tegen zin van de staf op zijn eigen manier wilde blijven doceren, kreeg in 1970 eervol ontslag van burgemeester Samkalden,hoofd van de Universiteit Amsterdam. De Baarnaar kreeg een riant wachtgeld en sinds die tijd ambteloos burger.

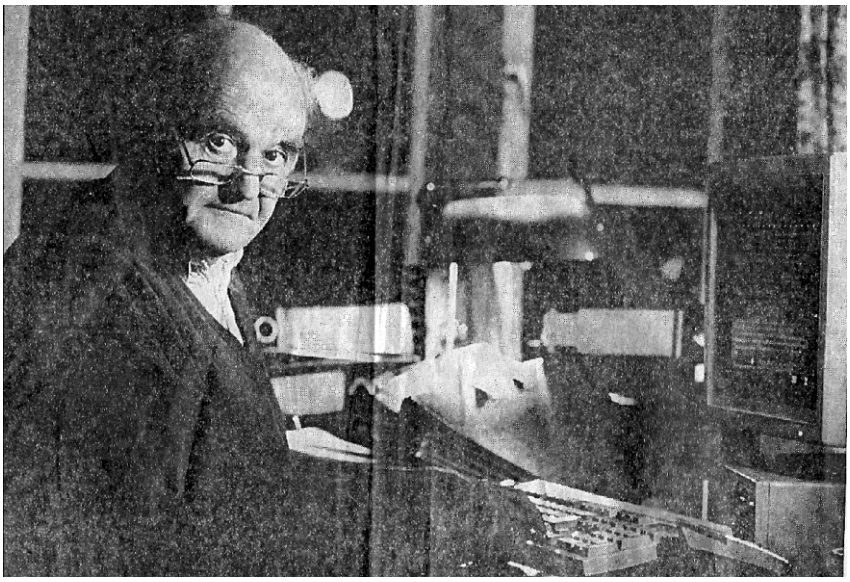

"Als de ME komt om mensen van woonwagenkamp De Egelshoek gedwongen te verplaatsen , sta ik daar met een Uzi. En ik schiet! Ik heb het met mijn familie er over gehad. Het is geen dreigement. Ik dreig nooit."

Actie voeren

"Ik heb toen tegen Samkalden gezegd dat ik met dit geld van de belastingbetaler acties zou blijven voeren, om het niet goed functioneren van autoriteiten aan te kaarten. Interviews voor de media beschouw ik als een soort rekening en verantwoording naar de samenleving. Ik wil het geld zo goed mogelijk besteden." Terzijde: na vijf uur praten op een vrijdagmiddag (tot hij weg moet met z'n vrouw) is er nog geen antwoord op de vraag wat deze man bezielt en waar hij die bergen energie vandaan haalt. Na het weekeinde belt De Booij op. Hij heeft z'n even nog eens op een rijtje gezet en vraagt een tweede gesprek. "Ik ben een vrijgestelde. M'n leven lang heb ik eigen keuzes kunnen maken. M'n ouders hebben dat sterk gestimuleerd. Ik werd niet in een keurslijf geperst. 'Ik heb ook nooit hoeven werken voor m'n geld. Het vloeide voort uit m'n milieu. M'n vader was marineofficier, een oom vice-admiraal, m'n grootmoeder hielp Maria Montessori scholen oprichten in Amsterdam. Maar het revolutionaire heb ik misschien meer van m'n moeder. Ze rebelleerde sterk tegen haar vader, die vlootvoogd was in Indië." . "De vrije keuze laadt verantwoordelijkheid op je. Je krijgt immers de mogelijkheid van de samenleving bepaalde vaardigheden te ontwikkelen. Aanvankelijk zette ik die in voor hoogmoedige acties, zoals het aanklagen van Luns, in de Biafra-kwestie. Je ziet; op een zeker moment dat het niks oplevert en enkel energie kost. Dat je tegen de gevestigde orde in jezelf vecht". "Tijdens een korte periode in de gevangenis stuitte ik op heel andere problemen. Iemand die zijn invalide dochters had misbruikt in het bijzijn van zijn vriendin. Dat vernam ik van z'n vrouw. Als je zoiets hoort, vraag je je af wat je intellectuele verworvenheden waard zijn. Op zo'n moment kan je er niks mee. Het is de Derde Wereld in je achtertuin. Ik heb toen min of meer besloten mensen aan de onderkant van de maatschappij te gaan helpen. Mijn kunde in woord en geschrift ter beschikking te stellen aan hen die het niet hebben kunnen ontwikkelen. En wie kwam er op m'n weg? Erik van der Maal, de Baarnaar die wegens dronkenschap door de burgemeester zes weken in een isoleercel is geplaatst. Daarmee is het feitelijk begonnen." .

Wantrouwen

"Van der Maal is nu een goede vriend. Hij attendeerde me dit jaar op een oproep in de krant van de bewoners van de Egelshoek. Ik heb me eerst eens verdiept in hun dossier. Daarbij geconstateerd dat de argumentatie van de gemeente al die tijd niet duidelijk is geweest, maar ambivalent en duister. Deze mensen zijn daarvan slachtoffer geworden. Er is een gezwel van wantrouwen gegroeid."

"Een spanning, zoals ontstaan tussen de gemeente en de wagenbewoners, kan door twee oorzaken worden weggenomen. Door een breuk en door te plooien. Wij hebben voor een breuk gezorgd door het overleg met de gemeente te staken, zolang zij ons niet wilden garanderen dat van een gedwongen verplaatsing nooit sprake zal zijn. Deze breuk heeft voor een zekere ontspanning gezorgd." "De gemeente is nu aan zet. Als zij 'nooit' zeggen, gaan wij praten en plooien. Maar vergis je niet: dan beginnen we pas met het oplossen van het probleem. Partijen gaan dan op basis van gelijkwaardigheid de onderhandelingen in. En gelijkwaardigheid is de basis van elke communicatie." "Kijk, had de gemeente nu gezegd: Wij willen de Egelshoek voor woningbouw, dan heb je een andere discussie. Dan was ik niet beeld geweest. Dan heb je het over dezelfde discussie als het HSLtracé of de metro door je huis. Dan kan je naar de rechter stappen en heb je recht op compensatie. Maar als ze een gedwongen verhuizing motiveren met de ligging van het kamp aan de rand van Hilversum, waardoor integratie niet mogelijk zou zijn. En ze spreken over problemen als beheersbaarheid, waarmee ze in feite vervuiling, fraude en criminaliteit bedoelen, dan vinden ze mij op hun weg."

Saamhorigheid

"Wat ik wil is mensen motiveren zelf verantwoordelijkheid te dragen. Als de wagenbewoners zeggen: 'Wij worden gediscrimineerd', dan zeg ik: 'Hou er mee op dat te zeggen, werp jezelf niet steeds als slachtoffer op. Jullie hebben sterk ontwikkelde en maatschappelijk zeer positieve eigenschappen als directheid, saamhorigheidsgevoel, gebrek aan privacy en zorg voor elkaar'."

"Hun samenleving is zo enorm energiek, dat ik me altijd aangesterkt voel als ik daar vandaan kom. Mijn vrouw merkt dat. Zegt ze: 'Je bent zeker op het kamp geweest'. Mijn taak daar is die hele basale energie van hun te kanaliseren richting de ambtenaar. Er was sprake van mentale verstopping. Ik fungeer als katalysator, iemand die dat de chemische proces weer op gang brengt". Zij waren in de loop der jaren murw geworden, lieten zich afslachten. Ik laat ze zien waar de sleutels van het mechaniek van de besluitvorming liggen. Zij zien daardoor weer mogelijkheden De open dag op de Egelshoek is daar een voorbeeld van. Wat een creativiteit daarin is gelegd! Ze hebben steun van ondernemers gehad en subsidies gekregen. Er vloog een vliegtuigje met de tekst: 'Vliegveld wenst Egelshoek succes'. Aanwezige bestuurders zijn gaan zien dat het mensen zijn zoals jij en ik. En dat is niet uitsluitend mijn verdienste of die van hun. Nee, het is onze interactie. Dat geeft mij energie. Ik leer van hen, zij van. mij."
"Ik kan niet weten wat mij drijft. Het is geen zinnige vraag. Net als de vraag waar ik vandaan kom of waar ik heenga. Ik heb het er na ons eerste gesprek nog eens met Van der Maal over gehad. Die zegt ook dat ik de dingen niet zoek, maar dat ze soms levensgroot op mijn bordje komen te liggen.".
MARTIN VLAANDEREN
**) Een woonwagenbewoonster van de Egelshoek dacht dat ik er met en Zanussi zou staan!*

Geschiedenis van de Egelshoek 1909-2009
1e periode 1909- 1947
"De Egelshoek" of het "roodpannenhuis" is van ouds de naam van een land met boerderij aan het - later gegraven - Tienhovensch Kanaal, gelegen ongeveer 250 m. ten westen van het sluisje op bijgaande kopie van een kaart uit 1837 door omcirkeling aangeduid. Een zandweg, de "weg op de Egelshoek" leidt daarheen. In den volksmond heeft de naam "Egelshoek" echter een tamelijk onbestemde betekenis. Somtijds worden daarmede bedoeld de weilanden in den zuidwesthoek der gemeente, aan drie zijden begrensd door de provincie Utrecht, voor zoover zij op de kaart voorkomen door een groene tint aangegeven, maar ook worden daaronder verstaan, of mede verstaan, de iets hoger gelegen bosachtige gronden, afgewisseld door weiland en bouwland, welke over een lengte van ± 1200 m. en een breedte van 400 á 600 m. gelegen zijn ten westen van het Tienhovensch Kanaal.
Zo schreef het college van burgemeester en wethouders van Hilversum op 7 september 1936 aan de voorzitter van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland naar aanleiding van een bezwaar van een Larense inwoner, die zich zorgen maakte over het inrichten van een woonwagenkamp op de plek, bekend als den Egelshoek. De bezorgde Laarder schreef verder: Dit zal de ondergang zijn van een mooi stukje natuur, waar veel zeldzame bloemen voorkomen en dat een natuurliefhebbers welbekende vogelbroedplaats is.
Het mocht niet baten; het raadsbesluit van 14 juli 1936 tot aankoop van eenige kadastrale perceelen van den heer J. Veldhuizen en een vervolgsbesluit van 18 augustus 1936 werden door Gedeputeerde Staten van Noordholland op 9 september 1936 goedgekeurd. Daarmee was de weg vrij voor verplaatsing van het oude woonwagenkamp naar de Egelshoek. Op 2 november 1936 werd het nieuwe woonwagenkamp in gebruik genomen en werden er tien wagens overgebracht. Twee wagens met zieken bleven op de oude lokatie bij de Bodemanstraat achter.

Wat eraan vooraf ging
Aan deze verplaatsing van woonwagens naar een terrein op de Egelshoek is nogal wat vooraf gegaan. Volgens de geraadpleegde gemeentelijke archieven werden in hoofdstuk VIII van de Algemene Politieverordening (APV) uit 1909 regels gesteld over het staan of verblijven in zoogenaamde woon- of kermiswagens. De titel van dat hoofdstuk geeft al iets aan over de in de samenleving heersende gevoelens over een dergelijk verblijf. Artikel 155bis van het hoofdstuk Van zoogenaamde woon- of kermiswagens luidde dan ook: Het is verboden met zoogenaamde woon- of kermiswagens binnen de gemeente te staan of te verblijven. En artikel 155ter

benadrukte nog eens: Het is aan den eigenaar en aan hem, die in eenige andere hoedanigheid tot het gebruiken of in gebruik geven van gronden of plaatsen bevoegd is, verboden toe te staan of te gedoogen, dat personen met zoogenaamde woon- of kermiswagens op die gronden staan of verblijven. Op 9 juni 1911 zond het provinciaal bestuur van Noord-Holland een exemplaar eener circulaire van den Minister van Justitie, betreffende voorbereiding eener wet op woonwagens en woonschepen. Deze circulaire bevatte een aantal vragen over het aantal zoogenaamde woonwagens, de toestand en inrichting qua woon- en slaapgelegenheid, de bewoning door meerderjarige en minderjarige mannelijke en vrouwelijke personen, de middelen van bestaan, het vermoeden van bedelarij of andere strafbare feiten, alcoholgebruik en echtelijke twisten. Tot slot werd nog gevraagd of er overlast wordt bezorgd en of de opvoeding en het onderwijs der kinderen goed verzorgd is. Wellicht met enige opluchting meldt de commissaris van politie, dat op 5 juli 1911 om 12.00 uur in Hilversum geen enkele woonwagen werd aangetroffen.

Groepsfoto van woonwagenbewoners in Hilversum uit de periode voor de Tweede wereld oorlog

Op 10 juli 1911 laat de burgemeester van Hilversum de bevindingen van de commissaris van politie schriftelijk weten aan de Commissaris der Koningin, onder toezending van het hierboven genoemde hoofdstuk uit de APV. Vooralsnog lijkt het erop, dat de gemeente Hilversum in die jaren geen problemen had met rondtrekkende reizigers. Pas in de jaren 1915-1917 kwamen er enkele verzoeken van passanten, om, al dan niet tijdelijk, een standplaats in Hilversum in te nemen. In twee gevallen betrof het een tijdelijk verblijf van een woonwagen op particulier terrein. Hierbij ging het om verzoek(st)ers met duur klinkende namen, die op Trompenberg en op een terrein rondom de Javalaan, tijdelijk onderdak wilden hebben. Aan de eigenaren van de terreinen werd toestemming verleend tot verblijf van een woonwagen. In één geval betrof het een militair, verblijvende op fort Overmeer, die met zijn gezin een woonwagen betrok als gevolg van het niet op tijd betalen van de huur van een woning. Op 11 september 1915 meldde de commissaris van politie: met een door de gemeente verstrekt paard liet ik dien wagen brengen over de grens van Hilversum naar Maartensdijk en toen die wagen hier werd teruggebracht, deed ik hem overbrengen naar Baarn. Vanuit omliggende gemeenten wordt die wagen voortdurend alhier

terug vervoerd, omdat de vrouw van adressant zooveel mogelijk wil verblijven in de omgeving van haar man. Op 20 september 1915 liet de burgemeester van Hilversum de militair formeel weten, dat geen standplaats in Hilversum kan worden ingenomen. In februari 1917 meldde de man zich echter opnieuw in Hilversum: NN kwam met zijn met een paard bespannen woonwagen voor mijn bureau en eischte, dat hem een standplaats in deze gemeente zou worden gegeven omdat hij, volgens zijn beweren, een inwoner van Hilversum was. Deze mededeling van de commissaris van politie had nogal wat ambtelijke en bestuurlijke gevolgen. De politie deed pogingen de woonwagen te verwijderen richting Maartensdijk, waar de burgemeester aldaar echter geen genoegen mee nam. De commissaris schreef: Als toen heb ik zijn woonwagen doen verwijderen in de richting Baarn en de burgemeester dier gemeente was zo vriendelijk te zorgen voor verdere expeditie naar Amersfoort. Al spoedig kreeg ik dien woonwagen weder terug omdat het militair gezag te Amersfoort besliste dat de wagen daar niet mocht verblijven. Inmiddels bleek namelijk dat het militair gezag bij verordening van 28 augustus 1916 een verbod had uitgegeven over het verblijven van woonwagens in o.a. Kortenhoef, Laren, Blaricum, Naarden, 's-Graveland, Loosdrecht, Huizen en Baarn. De gemeentelijke APV en deze militaire verordening brachten de commissaris van politie in een verschrikkelijk dilemma. Immers, waar moest hij de woonwagen laten? Opslaan, slopen of de woonwagen ergens gedogen? Raad werd gevraagd aan in een Amsterdam gevestigde juridische hoogleraar. Een oplossing had deze ook niet. Weliswaar mocht een woonwagen worden verwijderd op grond van de APV, maar als dat kennelijk materieel niet lukt, was het bewonen van een woonwagen niet verboden op grond van artikel 155 van de APV aldus de ingeschakelde deskundige. Immers, dat artikel vermeldde alleen het "staan of verblijven" en meldt niets over het "bewonen en gebruiken": Dit advies van juli 1917 kreeg daarmee bijna het karakter van een Orakel van Delphi. Het college kon er dus niets mee beginnen, maar gelukkig loste de zaak zich op doordat aan het betrokken gezin een woning werd toegewezen.

Wetgeving

Het moge duidelijk zijn dat de gemeente in de eerste jaren van deze eeuw bewoners van woonwagens niet bepaald vriendelijk bejegende. Daarin was de gemeente overigens niet uniek. Ik verwijs daarbij naar het Koninklijk Besluit van 22 september 1903, waarbij een staatscommissie werd ingesteld met als taak advies uit te brengen over aanvullingen of wijzigingen in het Wetboek van Strafrecht om bedelarij, landloperij en habituele dronkenschap doeltreffender te bestrijden. De commissie onder voorzitterschap van prof. dr. I. Domela Nieuwenhuis was toen van mening, dat met den wensch om bedelarij en landloperij te weren tevens het verlangen gepaard gaat eene regeling te treffen, die paal en perk stelt aan het toenemend euvel, teweeggebracht door de bewoning van woonwagens en woonschepen. Op 22 november 1912 werd een wetsontwerp ingediend door de ministers van Justitie en Binnenlandse zaken, waarmee de woonwagenzorg tot rijkszorg werd verheven en plaatselijke verordeningen vervallen werden verklaard (dus ook het hiervoor genoemde Hilversumse APV-hoofdstuk). Doel van het wetsontwerp was een einde te maken aan het willekeurige gemeentelijke beleid, dat er meestal op gericht was bewoners van woon- en kermiswagens zo snel mogelijk te verjagen.

Op 15 oktober 1919 trad de Wet op Woonwagens en Woonschepen 1918 in werking, die onder meer beoogde inperking van het euvel der woonwagens en van het rondtrekken der reizigers. Daartoe werd een schouw- en vergunningstelsel ingevoerd en werd omschreven hoe woonwagens moesten worden opgemeten en van een registratienummer moesten worden voorzien. Daarnaast werd het gemeenten mogelijk gemaakt een plaats binnen de gemeente aan te wijzen, waar woonwagenbewoners verplicht zouden zijn hun wagens, al dan niet tijdelijk, neer te zetten. Bij het voorbereiden van de wet was door het rijk gebruik gemaakt van de al eerder gememoreerde landelijke telling op 5 juli 1911. Die telling leverde een aantal op van 2.800 personen, die in woonwagens leefden, waarbij geen onderscheid was gemaakt tussen zigeuners, kermisreizigers en andere reizigers.

Algemene informatie
Alvorens terug te keren naar de Hilversumse handel en wandel met het verblijf van woonwagenbewoners in de afgelopen decennia, is het wenselijk de samenstelling van deze bevolkingsgroep door de eeuwen heen onder de loep te nemen. We hebben het over reizigers, die meestal om den brode met een woonwagen rondreisden en handelden in allerlei goederen (band, garen, textiel e.d.), diensten aanboden (als muzikant, messen en scharensliep of ketellapper) of als seizoenarbeider in de landbouw werkten. Sedert de zeventiende eeuw trokken onder meer veel Westfaalse immigranten om economische of religieuze redenen Nederland in (de zgn.Hollandgang) om als dagloner of knecht een inkomen te verwerven. Daarnaast vormden afgedankte huursoldaten en deserteurs uit Duitsland en België in de vorige eeuw onderdeel van de groep woonwagenbewoners. Daarbij kwamen vervolgens nog Nederlandse ingezetenen, die in de crisisjaren vanaf 1930 of direct na de Tweede Wereldoorlog huisvesting zochten in woonwagens als gevolg van economische omstandigheden en/of woningnood. Deze mêlee van Nederlandse ingezetenen zocht dus al dan niet tijdelijk onderdak in die gemeenten waar werk, handel of een financieel gunstig verblijf voor handen was. Aardig is hierbij te vermelden dat namen als Brenninkmeijer, Cloppenburg, Dreesmann, Kreymborg, Peek, Vroom, Carré, Kabalt, Renz, Schafer, Schneider, Van Rijszen, Schild(t), Van der Vorst, Zumann de oorspronkelijke Neder-duitse afkomst niet verloochenen. De Belgische afkomst herkent men nog in de namen: Cassée,Van Helvoirt, Marsman, Smeets, Stuvé en Van Wanroy. Nadrukkelijk te onderscheiden van deze groep reizigers zijn de zigeuners, waarvan de herkomst moet worden teruggeleid naar het Midden-Oosten en het Verre Oosten al enkele eeuwen geleden, en die een eigen taal (Romany/Sinti afgeleid van het Sanskriet) en een eigen rechtssysteem kennen. Ik meld hierbij, dat deze groep reizenden Hilversum tot 1970 nimmer heeft bezocht. Pas tegen het einde van de jaren zeventig verbleef een groep zigeuners in de regio (op de dagcamping aan de Larenseweg).

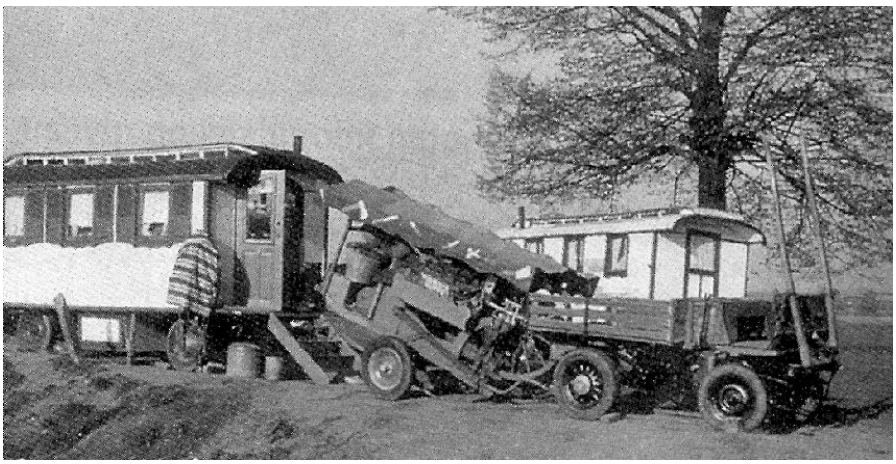

Woonwagenkamp Jan v.d. Heijdenstraat De Wet op Woonwagens en Woonschepen 1918 noopte het college na te gaan waar een woonwagenkamp het best kon worden ingericht. Er werd advies gevraagd aan de directeur van Publieke Werken en de commissaris van politie. Beiden kwamen in de loop van 1920 tot de conclusie, dat een terrein in de omgeving van de gemeentelijke gasfabriek, in de nabijheid van het vaaltterrein aan de geprojecteerde Jan van der Heijdenstraat, de beste plaats was voor een woonwagenkamp, De commissaris meldde daarover het volgende: Het voordeel van het aangeduide terrein is, dat het tamelijk geïsoleerd is en behoorlijk onder politietoezicht kan worden gesteld, vermits op korten afstand een politieposthuis met vaste bezetting is gelegen (posthuis Kleine Drift). Op 7 april 1920 liet de Gezondheidscommissie weten, dat op de Zuiderweg acht woonwagens waren gesignaleerd hetgeen niet bevorderlijk voor de volksgezondheid is te achten. Het college werd in overweging gegeven om aan het opgelegde in art 31 der Woonwagenwet van het jaar 1918 gevolg te geven en een plaats aan te wijzen voor het verblijf ter registratie van bedoelde woonverblijven. Bij brief van

27 mei 1920 wezen bewoners van den Laarderweg, Hoogen Laarderweg en Erfgooiersstraat (,) op den overlast, dien zij ondervinden van het woonwagenkamp, waartoe sedert de invoering der nieuwe woonwagenwet bij voorkeur de omgeving van den paardendrinkbak tegenover het terrein der Amsterdamsche Waterleiding aan den Laarderweg wordt ingericht door houders van rondtrekkende woonwagens,
Op 24 september 1920 stemde de gemeenteraad in met een krediet van f 3.200 voor het inrichten van een woonwagenkamp (groot 600 m^2 en geschikt voor circa 20 wagens), voorzien van een gewapend betonnen privaatgebouwtje met waschgelegenheid, en gelegen op het vaaltterrein tegenover de gasfabriek. In augustus 1920 stelde de gemeenteraad de Verordening tot wijziging van de Algemeene Politieverordening van Hilversum vast, waarin onder meer werd bepaald (artikel 180): Het is verboden wagens, uitsluitend of hoofdzakelijk als woning gebezigd of tot woning bestemd, binnen deze gemeente te doen verblijven op een andere plaats dan daartoe door Burgemeester en Wethouders aangewezen. Op 2 april 1921 meldde de directeur van Publieke Werken, dat het woonwagenkamp aan de Jan van der Heijdenstraat gereed was. Overigens maakte de Gezondheidscommissie nog op 29 maart 1921 melding van eene klacht van bewoners van de percelen Zuiderweg (. . .) over overlast van de op het naastaangelegen veld gestationneerde woonwagens (24 in getal) en verzoekt de commissie het college zo snel mogelijke verplaatsing van deze woonwagens naar het woonwagenkamp.
Over de hygiënische omstandigheden op en over de ligging van het woonwagenkamp maakte de Gezondheidscommissie regelmatig opmerkingen richting burgemeester en wethouders. Op 25 januari 1922 zette het college nog eens uiteen waarom gekozen was voor die lokatie: Uit het oog mag niet worden verloren, dat een woonwagenkamp, met het oog op den hinder voor de omwonenden, in een afgelegen deel der gemeente dient te worden ingericht. Op 20 december 1923 attendeerde het raadslid Goubitz op de toestand op het woonwagenkamp welke alles te wenschen overlaat en diende het volgende voorstel in: De Raad, van oordeel dat de hygiënische toestand op het woonwagenkamp beneden alle critiek is, noodigt B. en W uit spoedig plannen te ontwerpen tot verplaatsing en menschwaardig inrichten van het woonwagenkamp. Zonder hoofdelijke stemming werd het voorstel Goubitz in handen van B en W gesteld om advies. De directeur van Publieke Werken liet desgevraagd op 29 februari 1924 weten: dat de tegenwoordige plaats van het woonwagenkamp voor 't oogenblik de meest geschikte is; dat uitvoering van kostbare werken met het oog op eventueele verplaatsing niet gewenscht en ter vervulling van de wettelijke verplichtingen der gemeente niet noodig is; dat door aanleg van de Jan van der Heydenstraat en van een oprit naar het kamp de toestand eenigszins zal verbeteren. In de raad van 24 juni 1924 stelde het college de raad voor de motie van de heer Goubitz niet aan te nemen: Wij zijn met de commissie van Sociale Aangelegenheden en de Directeur van Publieke Werken van meening, dat in het algemeen het woonwagenkamp in onze gemeente de vergelijking met die in andere gemeenten wel kan doorstaan .... En verder: Wij meenen voorts te mogen opmerken dat met ten gevolge der bestrating van de Jan van der Heijdenstraat vrijkomende veldkeien een tweetal opritten naar het kamp zijn aangelegd, waardoor aan de klachten omtrent den modderigen toegangsweg is tegemoetgekomen. De toestand voldoet thans vrijwel aan redelijke eischen van een woonwagenkamp. Na uitvoerige en politiek pittige discussies en een nieuwe motie van de heren Goubitz en Glas, besloot de raad deze motie met 2 stemmen voor en 18 tegen te verwerpen. In datzelfde jaar werd het kamp enigszins vergroot (kosten f 200,-), zodat er meer dan 20 woonwagens konden worden geplaatst, tot een maximum van 35, hetgeen noodzakelijk was tegen de tijd dat de paardenmarkt in de gemeente werd gehouden. Begin 1925 telde het kamp op zeker moment echter al 42 wagens.

Woonwagenkamp Oosteinde
De groei van het aantal bewoners op het kamp, maar vooral de oprukkende bebouwing tussen de Liebergerweg en de Jan van der Heydenstraat en de geplande bouw ten oosten van de laatstgenoemde straat zou tot gevolg hebben, dat het kamp onmiddellijk zal grenzen aan het

bebouwde gedeelte der gemeente, aldus de commissaris van politie; in een brief aan het college d.d. 18 november 1924 naar aanleiding van een brief van de buurtvereniging "De Vriendenkring". Daarin bepleitten de buurtbewoners van de Liebergerweg dat het woonwagenkamp in deze volkrijke buurt worde opgeheven. Er volgde een veelheid van adviezen van zowel de commissaris van politie, de directeur van Publieke Werken, de commissies van Openbare Werken en voor Financiën als van de Gezondheidscommissie. Deze resulteerden in een voorstel van het college om het woonwagenkamp te verplaatsen naar het oosteinde van het voormalige vaaltterrrein. Het krediet voor de meest eenvoudige uitvoering bedroeg f 8.850, later verhoogd met f 1.750 voor de plaatsing van een tweede privaatgebouwtje, uitsluitend ten behoeve van vrouwen en kinderen. Het terrein (± 1800 m^2) werd geschikt geacht voor 40 á 50 woonwagens, gedeeltelijk bestraat, voorzien van twee privaat-gebouwtjes en 5 gaslantaarns en omzoomd met 360 meter prikkeldraad. Nadrukkelijk werd om financiële redenen afgezien van een volledige bestrating, van het plaatsen van een paardenstal voor 40 á 60 paarden (ondanks een klemmend verzoek van De Nederlandsche Vereeniging tot Bescherming der Dieren, afdeling Gooiland) en van een betonschutting om het kamp. Op 15 september en 30 december 1925 stemde de raad in met de kredietverleningen, niet nadat ook nu, evenals in 1924, uitvoerig en geëmotioneerd was gediscussieerd over de noodzaak van verplaatsing van het kamp, de al dan niet gewenste aantrekkelijkheid van de inrichting van het kamp, alternatieve lokaties, zoals het "Luie gat" (nabij 's-Graveland), de vloeivelden op de Loosdrechtse heide, het "Rode Dorp" (in het verlengde van de Bodemanstraat) of het terrein ten zuiden van de Steenen Brug, en ten slotte over de bejegening van woonwagenbewoners.

Woonwagenkamp Bodemansweg

Medio 1928 vroeg de directeur van Publieke Werken opnieuw schriftelijk aandacht van het college voor het woonwagenkamp. Verdere bebouwing in het oosten van de gemeente, de vaststelling van het wegenplan "Oost" en de verplaatsing van de vuilopslagplaats in oostelijke richting maakten het noodzakelijk principieel stil te staan bij de wijze waarop een plaatselijk woonwagenkamp in stand moest worden gehouden.

De directeur schreef: In het algemeen steekt de inrichting van dit kamp gunstig af bij die in andere gemeenten, vandaar dat men voortdurend een druk gebruik kan constateren. Meerdere bewoners richten zich dan ook op een permanent gebruik in; er worden primitieve kippenhokken en paardenstallen getimmerd en, wat nog meer zegt, een tweetal gezinnen hebben hun woningen in de gemeente verlaten en zich metterwoon in het kamp gevestigd in een woonwagen. Men heeft dus nu een kamp, waarvan de inrichting totaal ruim f 12.000, - heeft gevorderd, dat jaarlijks aan onderhoud f 1.200,- kost, en waardoor practisch het bewonen van woonwagens, permanent in hetzelfde kamp, wordt bevorderd. Dit laatste is nu m.i. niet in overeenstemming met de bedoel ing der Wet op Woonwagens en Woonschepen. Zoo is, juist om tegen te gaan, dat woonwagens zonder reden al te lang in een gemeenteverblijf houden, in die Wet de bevoegdheid tot het heffen van retributie aan de gemeente gegeven. Evenmin is dit het doel der gemeente geweest. Men wenschte veeleer, door het inrichten van een behoorlijk kamp, onder geregeld politietoezicht, de betrokkenen aan een meer geregeld leven te gewennen, als voorbereiding voor bewoning van een huis in plaats van een wagen.

De commissaris van politie meldde in zijn rapport van juli 1928 een mogelijke nieuwe plaats voor het woonwagenkamp: De aanwijzing daarvan komt mij moeilijker voor, dan oppervlakkig kan worden verondersteld bij een zoo groot grondbezit als deze gemeente heeft. Echter moeten twee voorname factoren daarbij in het oog gehouden worden en wel deze:

1e. Een woonwagenkamp, als hierbedoeld, maakt in den regel een onaestetischen aanblik en indruk, en

2e. zijn de bewoners in den regel lastig, twistziek, onbetrouwbaar en diefachtig aangelegd, terwijl ik over hun zedelijk gedrag maar niet zal reppen.

Deze wetenschap maakt het uiterst moeilijk in deze gemeente een geschikt terrein te vinden.

Vervolgens liet de commissaris vele mogelijke lokaties de revue passeren en vervolgens het begrip "uitmiddelpuntigheid" tamelijk zwaar wegen. D.w.z. een kamp inrichten, redelijk ver van de bebouwde kom, niet al te luxueus (om een aanzuigende werking te voorkomen) en vooral een woonwagenkamp waar een heffing van staangeld bestond, liefst f 0,25 per dag in plaats van het tot dan gehanteerde tarief van f 0,10. Op die wijze zouden minder welgestelde woonwagenbewoners, die uiteraard den meesten last veroorzaken, hier weg blijven, terwijl tevens hun verblijf hier zou worden beperkt. De commissaris adviseerde hij het nieuwe kamp in te richten in de omgeving der vloeivelden ten westen van het zogenaamde Rode Dorp. Overigens achtte hij de omgeving van de Egelshoek om zijn uitmiddelpuntigheid het meest geschikt, indien het terrein aan de gemeente zou toebehoren. Uiteindelijk bleven er twee alternatieven over: de omgeving der vloeivelden Loosdrechtsche heide, omgeving Bodemanstraat (toen nog Bodemansweg geheten), en een weiland aan de Raaweg, waaraan uiteindelijk de voorkeur wordt gegeven. Verrassenderwijs wees de directeur van Publieke Werken echter op een derde alternatief richting Kerkelanden, langs de Rading. Zeer uitmiddelpuntig, tegen de grens met Loosdrecht, niet ver van de Egelshoek, maar wel eigendom van de N. H. kerk Naarden. Geadviseerd werd dan ook een mogelijke koop van die gronden te onderzoeken. Het college zat inmiddels met de handen in het haar en ging bij diverse gemeenten (waaronder Haarlem, Bussum, 's-Gravenhage, Utrecht en Amsterdam) na, hoe zij met de aanwijzing van een lokaal woonwagenkamp waren omgegaan. In de loop van 1928 werden de schriftelijke reacties van die gemeentebesturen ontvangen en kon er een vergelijking worden gemaakt van het aantal wagens, de oppervlakte, het aantal privaten, de aanwezigheid van een paardenstal, de bestrating en de huur per dag/week/maand. Na ampele overweging legde het college in 1929 aan de raad het voorstel voor tot verplaatsing van het woonwagenkamp naar een terrein nabij de Bodemansweg. De totale kosten bedroegen f 18500 inclusief de aanleg van een waterleiding, exclusief de plaatsing van een paardenstal (voor 20 paarden) en totale bestrating van het terrein. Zonder hoofdelijke stemming ging de raad met het voorstel akkoord. Op 1 augustus 1929 deelde de directeur van Publieke Werken mee dat het woonwagenkamp, geschikt voor circa 40 wagens met standplaatsen van 3 x 11 m, zijn voltooiing naderde en op 5 augustus in gebruik kon worden genomen. Begin maart 1935 richtte een aantal bewoners van het kamp aan de Bodemanstraat een verzoekschrift aan de gemeenteraad waarin zij vroegen)- om geldelijke steun vanwege de economische crisis; vervanging van de bestrating; het plaatsen van een paardenstal; het scheiden van de waterkraan en wc-gelegenheid en uitbreiding van de vier privaten (voor circa 200 bewoners). In een zeer uitvoerige reactie hierop stelde de directeur van Publieke Werken voor, geen investeringen te plegen ter verbetering van de omstandigheden op het woonwagenkamp, omdat dit kamp ruimschoots voldoet aan de eischen der wet binnen afzienbare tijd verplaatst moeten worden. Hij concludeert onder meer: gedeeltelijke verbetering van het kamp zal weinig of niet batende onordelijke en onzindelijke bewoners zullen dan toch het peil van het kamp blijven bepalen; ingrijpende verbetering zal gepaard moeten gaan met vergrooting, teneinde een ordelijke ook voor het toezicht overzichtelijke opstelling mogelijk te maken; er zal een volstrekt verbod tot het maken en hebben van bouwsels moeten komen; er is een stal voor ongeveer 30 paarden noodig; op het terrein mogen geen paarden worden gestald; het schoonhouden van de standplaatsen dient te geschieden door de bewoners zelf, terwijl een der bewoners tegen vergoeding belast kan worden met het reinigen van ledige standplaatsen, middenterrein, stal, privaten, enz.; het is na het aanbrengen van verbeteringen mogelijk en wenscheIijk het staangeld op f 1,- per week te brengen. Daarenboven gaf hij als zijn mening dat het In het algemeen niet de bedoeling van de Wet op Woonwagens en Woonschepen is het gebruik te bevorderen of te veraangenamen van vele woonwagens en woonschepen, welker bewoners geen voldoend middel van bestaan hebbend, door bedelen in hun onderhoud trachten te voorzien en van geslacht tot geslacht opgroeien in een ongebonden, zwervend, bedelend leven, in strijd met de eischen eener welgeordende maatschappij.
Het college stelde de raad uiteindelijk voor geen verbeteringen aan het kamp aan te brengen

vanwege de op handen zijnde verplaatsing van het kamp. Op 7 mei 1935 stemde de gemeenteraad na enige discussie hiermee in, zij het dat werd toegezegd dat enkele verbeteringen zouden worden aangebracht in de privaten en in de watertoevoer.

Woonwagenkamp Egelshoek

In de raadsvergadering van 12 december 1935 kwam het raadslid Lammers terug op de omstandigheden op het woonwagenkamp en deed het volgende voorstel: De Raad besluit B. en W op te dragen ten spoedigste te komen tot verbetering van het woonwagenkamp. De verantwoordelijke wethouder zegde toe het signaal van het raadslid mee te nemen bij het inrichten van een nieuw woonwagenkamp dat noodzakelijk leek te worden als gevolg van de vergevorderde plannen voor de aanleg van de Nieuwe Haven en de aanleg van nieuwe wegen in de omgeving van het bestaande kamp. Op 20 januari 1936 schreef de directeur van Publieke Werken een zeer uitvoerig rapport over de verplaatsing van het woonwagenkamp. De toestand in en op het woonwagenkamp begint allengs onhoudbaar te worden. De bebouwing nadert het kamp voortdurend, terwijl de aanleg van de haven met sporthaven de omgeving van karakter doet veranderen. Het verlengde van de Bodemanstraat deed tot voor korten tijd in hoofdzaak dienst als toegang tot het kamp; thans echter nu de verbinding Steenen Brug-Raaweg door het Kanaal is onderbroken heeft deze Bodemanstraat veel meer beteekenis gekregen. De slordige, smerige toestand rond het kamp wordt voor steeds meerderen een hinder en ergernis. Over niet langen tijd zal dit te maar klemmen, omdat de provinciale weg juist bij het kamp beginnen zal. De directeur oriënteerde zich bij woonwagenkampen in Amsterdam, Haarlem, Zaandam en Bussum (laatstgenoemde lokatie had 30 standplaatsen van 5 x 9 m met een toenmalige bezetting van 10 wagens) en adviseerde een nieuw woonwagenkamp te situeren in het zuiden of zuidwesten der gemeente. De kosten van aanleg berekende hij op f 30.000 voor 40 standplaatsen, inclusief privaat en wasgebouwtje. Het advies bevatte twee opties: Ten noorden van den Loosdrechtscheweg ligt aan den Slangenweg een terrein van de N.H.-kerk van Naarden, dat niet ongeschikt zou zijn. Een bezwaar is hier echter dat tal van sportvereeniging clublokalen hebben gesticht en dat er geen verharde weg is. Bovendien ligt het terrein naar mijn oordeel nog te dichtbij de gemeente. Beter is het daarom een terrein te kiezen aan het gedeelte van de Rading bezuiden het bord "doodloopende weg" dat aan den Noodweg geplaatst is. De gronden aan de oostzijde van dezen weg liggen in Hilversum. De directeur greep ook nu weer de gelegenheid aan om het college zijn uitleg te geven van de wettelijke verplichtingen. Gelijk ik reeds in een vorig advies opmerkte is bij de Wet op woonwagens en woonschepen het hebben van een goed geoutilleerd woonwagenkamp aan de gemeentebesturen niet voorgeschreven, alleen is aan de gemeenteraden de bevoegdheid gegeven bepalingen vast te stellen betreffende de plaats, door woonwagens en woonschepen bij verblijf in de gemeente in te nemen. Evenmin is het doel dier wet, dat de gemeentebesturen het gebruik van wagens (of schepen) als woning zullen bevorderen, in strijd met de eischen van een behoorlijke volkshuisvesting. En verder: Zonder twijfel heeft de wetgever dus ingezien dat men het leven in een woonwagen om hygiënische, moreele en aesthetische redenen niet aanlokkelijk mag maken.
In de maanden april en mei werd het overleg geopend met de kerkvoogdij van de Nederlands Hervormde gemeente te Naarden. Men kwam evenwel niet tot overeenstemming. Het door B en W gedane financiële bod werd door het college van Kerkvoogden te laag geacht, maar dit college was ook van mening dat inrichting tot woonwagenkamp - hoe modern overigens ook - van een gedeelte van het door u bedoelde perceel der Kerkelanden, behalve de overlast, tot gevolg moet hebben waardevermindering der omliggende landerijen.
In juni 1936 presenteerde de directeur van Publieke Werken een tweede advies, dat erop neerkwam een geheel verhard woonwagenkamp in te richten voor 24 standplaatsen (inclusief een stal voor 18 paarden) aan een uitweg van den weg op den Egelshoek. Bij de aankoop van de percelen was rekening gehouden met een uitbreiding voor nog eens 24 standplaatsen. Totale kosten: f 18,000, inclusief aankoop van de grond voor f 4.000. Op 14 juli 1936 boog de raad zich

over het gelijkluidende collegevoorstel en nam daarbij tevens kennis van een brief van alle aanwezige woonwagenbewoners op de Bodemanstraat, waarin fel werd gepleit voor een woonwagenkamp, dichter bij de bebouwde kom der gemeente. De briefschrijvers lieten weten: Dit zal ten eerste ten goede komen aan de morele verheffing der woonwagenbewoners, ten tweede zal het de indruk bij dit volk wekken, dat zij in deze als gelijk beregtigd nederlanders behandelt zijn. Het is ons inziens niet humaan te denken: wanneer wij het de woonwagenbewoners zoo ongerieflijk mogelijk maken, zullen wij ze wel kwijt raken, een houding diametraal daar tegenover is waardiger, en meer dienstbaar aan de belangen van een toch al zoo gedupeerde en ontvoogde klasse der nederlandsche bevolking.
Opnieuw volgde een uitvoerig debat, waarbij de afstand tot Hilversum, het schoolbezoek, de verlichting en watervoorziening, maar vooral de redenen voor het bewonen van een woonwagen uitvoerig aan de orde kwamen. Ondanks de discussie werd uiteindelijk zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel besloten. Het raadsbesluit kreeg evenwel geen goedkeuring van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland. Op 24 juli 1936 liet de voorzitter van Gedeputeerde Staten weten:
In verband met den financieelen toestand Uwer gemeente, welke van dien aard is, dat slechts absoluut noodzakelijke uitgaven mogen worden gedaan, rijst allereerst de vraag of de opheffing van het bestaande en de inrichting van een nieuw woonwagenkamp van zoodanige urgentie is, dat de daarmede gepaard gaande uitgaven inderdaad als strikt onvermijdelijk moeten worden aangemerkt. En voorts het college heeft gemeend vooralsnog geene goedkeuring aan voren bedoeld raadsbesluit te moeten verleenen en zal, behalve omtrent de urgentie van de verplaatsing van het kamp, gaarne omstandig worden ingelicht omtrent de vraag of aankoop van een geringere oppervlakte grond en eene belangrijke versobering van de inrichting van het kamp absoluut onmogelijk zijn.
De directeur van Publieke Werken klom wederom in de pen om op 31 juli 1936 een nieuw advies uit te brengen over een nieuw woonwagenkamp in Hilversum. Nogmaals legde hij uit waarom ruimtelijke en stedelijke ontwikkelingen rondom de Bodemanstraat een verplaatsing van het woonwagenkamp noodzakelijk maakten. Vervolgens deed hij voorstellen tot versobering van de inrichting van het nieuwe kamp, maar hield hij vast aan de aankoop van alle percelen. Noch op deze plaats, noch op den prijs - nog geen 20 cts per m^2 - heeft het schrijven van Ged. Staten betrekking doch alleen op de afmeting daarvan. Inderdaad is een oppervlakte van 2 HA voor een woonwagenkamp onnoodig. Volgens het ingezonden plan is het dan ook de bedoeling slechts de helft daarvan te gebruiken, gedeeltelijk nog als weide voor paarden der bewoners en de rest te verhuren. Uiteraard is het moeilijk een geschikt terrein te vinden, en zulks te meer omdat de meeste eigenaars voor dit doel eenvoudig niet willen verkoopen, gelijk de ervaring heeft geleerd. Vervolgens stelde hij de inrichtingskosten bij en kwam uiteindelijk tot een benodigd krediet van f 14.000 inclusief grondaankoop. De paardenstal was uit het voorstel verdwenen en ook was er bezuinigd op verlichting, bestrating en het aanbrengen van een houtwal. In het zeer uitvoerige raadsvoorstel op 10 augustus 1936 schreef het college: Wij meenen er door het bovenstaande in te zijn geslaagd de noodzaak verplaatsing van het woonwagenkamp overtuigend te hebben aangetoond en door de toegepaste versobering een belangrijke bezuiniging op de aan dit werk verbonden uitgaven te hebben verkregen. Op 18 augustus 1936 stemde de raad zonder hoofdelijke stemming met het voorstel in en aansluitend verleende het provinciaal bestuur goedkeuring. Via notaris P.J. Dam werd de koop van de gronden van de heer J. Veldhuizen (landbouwer) vervolgens geregeld en werd, zoals reeds in de inleiding tot dit artikel vermeld, het nieuwe woonwagenkamp op 2 november 1936 in gebruik genomen. Op 29 oktober 1936 werd in het gemeenteblad van Hilversum het besluit van burgemeester en wethouders betreffende de aanwijzing van een verblijfplaats voor woonwagens en woonschepen afgekondigd. Daarin werd het door een omheining af te sluiten terrein van den "Egelshoek", deel uitmakende van de perceelen, kadastraal bekend gemeente Hilversum, sectie H, nrs. 459 en 460, aangeduid als standplaats, uitsluitend of hoofdzakelijk als woning gebezigd of tot woning bestemd.

Het moge duidelijk zijn, dat het huisvesten van rondtrekkende van origine Nederlandse reizigers zowel landelijk als ook in Hilversum nogal wat bestuurlijke problemen opleverde. Van een op integratie gericht denken was geen sprake en de lokatiekeuze van een woonwagenkamp in Hilversum vormde zeker na invoering van de Wet op woonwagens en woonschepen 1918, telkenmale een "hot item" in de gemeenteraad. Het feit dat de directeur van Publieke Werken en de commissaris van politie zich met de huisvesting bezig hielden, af en toe geadviseerd door de lokale gezondheidscommissie, geeft aan dat het een zaak van de openbare orde werd gevonden en geen maatschappelijk probleem. De Wet van 1918 gaf daar ook alle reden toe. Immers, het bewonen van een woonwagen werd als inferieur beschouwd en zou een tijdelijk verschijnsel behoren te zijn. In dat licht is dan ook steeds ambtelijk geadviseerd over de inrichting en plaats van woonwagenkampen in Hilversum en zijn uitspraken gedaan over de bewoners van woonwagens, die, naar de huidige denkbeelden, niet als passend kunnen worden opgevat.

Na de gememoreerde oplevering van het woonwagenkamp Egelshoek op 2 november 1936 werd op 11 mei 1937 door een hoofdagent van politie in een rapport aan de Commissaris het volgende gemeld: In 1936 werd het woonwagenkamp verplaatst op een tijdstip, dat reeds verschillende woonwagenbewoners in het oude woonwagenkamp stonden die anders des winters alhier verbleven en nu niet wisten, waar zij heen moesten gaan. Van ongeveer 50 woonwagens, die er toen stonden, vertrokken er 28 naar andere gemeenten en 22 verbleven in deze gemeente, waarvan verschillende te kennen hebben gegeven, dat zij den volgende winter hier niet meer terugkomen. Op het ogenblik staan in het woonwagenkamp alhier slechts 8 woonwagens, waarvan er 4 vermoedelijk volgende week vertrekken, zodat er slechts 4 over zullen blijven. Van bewoners van vertrekkende wagens vernam ondergeteekende, dat als zij geweten hadden, dat het woonwagenkamp zoo ver was, zij er niet heen waren gegaan. Gezien deze omstandigheden kan ondergeteekende nog niet beoordeelen welk gebruik van het woonwagenkamp zal worden gemaakt. Dit is pas te beoordeelen over een paar jaar.

Reizigers op bezoek in woonwagenkamp in Hilversum

Ik meld deze passage uit het rapport van de hoofdagent, omdat de daarin geuite gevoelens van woonwagenbewoners over de ligging van de Egelshoek precies past binnen een circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 juni 1936 aan de gemeentebesturen. Daarin schreef de

Minister: Het vestigen van woonwagenkampen in de onmiddellijke nabijheid van Rijks- en andere hoofdwegen is in beginsel zeer ongewenscht en zal derhalve zoo mogelijk moeten worden tegengegaan. (...) In den regel zal het wenschelijk zijn, dat deze kampen van den weg worden gescheiden door een zware en stevige afrastering of door aarden wallen, dan wel door een singel of breede beplante strook, welk het kamp aan het oog van den weggebruiker onttrekt. Hoe groter de afstand van een woonwagenkamp tot de bebouwde kom of doorgaande hoofdwegen dus was, hoe beter de ligging door de rijksoverheid werd beoordeeld.

Groepsfoto op het kamp op de Egelshoek, 1938 . Ad Terpstra (vader van Leny Terpstra) op achterste rij zesde van rechts met pet.

Woonwagenkamp Stenenbrug/Beresteinseweg

Het rapport van de hoofdagent bevatte nog een interessante passage, waarin hij meldde: in dien tijd zal vermoedelijk het vliegkamp aldaar wel in orde zijn gebracht. Daarmee doelde hij op het gereedkomen van het vliegveld, dat met medewerking van de gemeente als werkverschaffingsproject eind jaren dertig was gestart. Nog voor het helemaal klaar was, werd het vliegveld op 29 augustus 1939 door Defensie in gebruik genomen en vergroot. Het vormde een directe aanleiding voor het kortstondig bestaan van het woonwagenkamp Egelshoek. Direct na mei 1940 moesten de bewoners op last van de Duitse bezetter vertrekken. Het Gemeenteverslag 19391949 meldde daarover in de paragraaf "Woonwagens en woonschepen" het volgende: Toen de Duitse weermacht reeds spoedig na de bezetting overging tot uitbreiding van het vliegveld, werd hierin o.m. het woonwagenkamp in de Egelshoek betrokken. De ten behoeve van de woonwagenbewoners aldaar opgerichte gebouwen werden gesloopt. het kamp is toen verplaatst naar een terrein aan de Gooise vaart bij de Stenenbrug, in welker nabijheid ook de woonschepen ligplaats hadden. De aanwezigheid van het kamp daar ter plaatse heeft herhaaldelijk aanleiding gegeven tot ernstige klachten over vernielingen van afscheidingen, houtroof e.d. Over deze verplaatsing heb ik in de gemeentelijke archieven niets kunnen vinden. Het heeft kennelijk in de loop van 1940 plaatsgevonden. Dat leid ik af uit een brief van de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten van 13 september 1941, waarin gerept wordt over overlast. Het Dagelijkse Bestuur schreef aan het College van B&W: Verleden jaar hebben wij ons tot uw gemeentebestuur gewend in verband met de vele houtdiefstallen en andere ontoelaatbare daden, gepleegd door bewoners van het woonwagenkamp aan de Beresteynscheweg. 'Natuurmonumenten' verzocht om verplaatsing van het woonwagenkamp om meer schade aan het Corversbos te voorkomen en om de diefstal van veldvruchten uit de afgesloten moestuin op het landgoed Gooilust tegen te gaan. Al spoedig liet de Commissaris van Politie op 18 september 1941 weten: Nu besloten is

eerst na het einde van den oorlog naar een meer geschikte plaats om te zien, zal voorhands moeten worden volstaan met meer politietoezicht, waartoe dezerzijds bereids het noodige is verricht. Op 24 september 1941 antwoordde burgemeester E. von Bönninghausen aan Natuurmonumenten dat verplaatsing van het woonwagenkamp voorlopig nog niet aan de orde was

Oorlogsperiode

Veel eerder dan de gemeente zich had voorgenomen, kwam de verplaatsing van de woonwagens aan de orde. Aanleiding was een telegram van 26 mei 1943 aan de burgemeester van Hilversum. De inhoud daarvan luidde: De Befehlhaber der Sicherheitspolizei acht het noodzakelijk dat aan woonwagenbewoners het regelmatig verblijf in uw gemeente wordt ontzegd en dat de woonwagens naar elders worden overgebracht. Niet alleen de in uw gemeente gelegen woonwagenkampen, doch ook de hierbuiten ingenomen standplaatsen dienen te worden ontruimd. Onder deze maatregel valt uitsluitend de zwervende woonwagenbevolking, waaronder verstaan worden zij die op 1 mei 1943 in het centraal bevolkingsregister waren ingeschreven, hetgeen uit hun persoonsbewijs kan worden afgeleid. De te verwijderen woonwagenbewoners mogen zich niet naar een willekeurige andere gemeente begeven, doch moeten met wagens en trekdieren worden overgebracht naar de gemeente Utrecht (woonwagenkamp). Voor de richtige uitvoering van bovengenoemde maatregelen en de meest doelmatige wijze van wegvoering van de woonwagenbewoners zal de gewestelijk commandant der marechaussee alhier zich tijdig met u in verbinding stellen.

De hoofdwachtmeester van politie, belast met het toezicht op het woonwagenkamp rapporteerde op 11 juni 1943 zeer uitvoering over de bewoners van het woonwagenkamp Stenenbrug/ Beresteinseweg. Er stonden 18 woonwagens, bewoond door in totaal 91 bewoners. Ook waren er nog 4 onbewoonde wagens, waarvan de bewoners inmiddels in huizen waren gaan wonen. Opvallend was, dat nog op 8, 9 en 10 juni zeven woonwagengezinnen zich op het woonwagenkamp vestigden. Het bleek alles te maken te hebben met het beroep van stoelenmatter.

Kinderen op kamp Beresteinseweg, 1941

.De hoofdwachtmeester rapporteerde:

De overige bewoners van het kamp staan hier reeds geruimen tijd en verdienen hun brood met regelmatigen arbeid (thans hoofdzakelijk met stoelen matten). Zij werken hier voor een paar

firma 's, die bedoelde matten gebruiken voor stoelen die naar het geteisterde gebied in Duitschland worden verzonden. Deze firma 's, resp. Hilhorst- Tamme en Vis, hebben er blijkbaar bij den Gewestelijken Politiepresident, voornoemd, op aangedrongen om de bewoners met hun wagens hier in het kamp te mogen laten blijven, zulks in verband met het feit, dat het werk dat zij verrichten bestemd is voor Duitschland. Het een en ander is door die firma 's reeds aan de bewoners medegedeeld, zoodat deze in de veronderstelling verkeeren, dat zij met hun wagens hier in het kamp mogen blijven staan. Voor sommige bewoners bleek het beroep dat zij, al dan niet tijdelijk uitoefenden, dus een reden om niet overgebracht te worden naar het woonwagenkamp te Utrecht.
De Majoor-Commandant van Politie meldde op 7 juli 1943 aan de burgemeester: Uit genoemd rapport (van den Hoofdwachtmeester van Politie) moge blijken, dat 9 gezinnen - allen woonwagenbewoners - en ondergebracht in 9 woonwagens in hun behoeften voorzien door werkzaamheden (stoelen matten) ten behoeve van de geteisterde gebieden in Duitschland. Naar aanleiding daarvan heeft de Gewestelijk Politiepresident mij op 24 juni 1943 medégedeeld, dat de Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des S.O. heeft goedgevonden, dat de in Hilversum verblijvende stoelenmatters aldaar gevestigd blijven, mits door hen zoo spoedig mogelijk woningen worden betrokken en zij zich van woonwagens en lastdieren ontdoen. Ten einde aan de gegeven opdracht tot ontruiming van het woonwagenkamp te kunnen voldoen, geef ik U beleefd in overweging maatregelen te willen doen nemen, opdat onderstaande personen van gemeentewege van een woning worden voorzien. Het ging om in totaal 49 personen, waaronder 17 volwassenen en 32 thuiswonende kinderenDe directeur van de gemeentelijke dienst voor Sociale Aangelegenheden schreef op 15 juli 1943: Bij de huidigen noodtoestand op de woningmarkt is het niet mogelijk de woonwagengezinnen aan een woning te helpen. De gemeente beschikt niet over woningen. Af en toe komt er een zgn. woningwetwoning leeg, doch over deze woningen dient de gemeente te beschikken voor noodgevallen. (. .) De bedoelde woonwagenbewoners-stoelenmatters zijn, meen ik, toch ook niet gebonden aan Hilversum. Zij kunnen hun arbeid voor het geteisterde gebied toch evengoed elders - alwaar wel plaats is - verrichten. Ook vandaar kan de productie naar Duitschland worden gezonden. Dit advies werd overgenomen en ter kennis gebracht van de Gewestelijk Politiepresident te Amsterdam, die op zijn beurt het gemeentebestuur onmiddellijk de vraag voorlegde: in welke gemeente naar Uw meening ook arbeidsmogelijkheden voor de betreffende woonwagenbewoners bestaan, alsmede of aldaar dan wel woningen voor hen beschikbaar zijn.

Stoelenmatten op het kamp aan de Beresteinseweg in 1942

Op 4 augustus 1943 rapporteerde de Majoor-Commandant van Politie, dat in het woonwagenkamp nog 5 bewoonde woonwagens aanwezig waren. Geadviseerd werd twee

gezinnen die niet stonden ingeschreven in het Centrale bevolkingsregister, in een woning onder te brengen. De wel in het register ingeschreven gezinnen zouden alsnog moeten worden weggevoerd naar het woonwagenkamp te Utrecht.
Een alternatief was een verhuizing van de woonwagens naar de gemeenten Amersfoort of Soest, waar de verplichting tot overbrenging naar Utrecht niet gold. De twee eerder genoemde werkgevers van de stoelenmatters, t.w. de firma Hilhorst & Tamme en de firma Vis, lieten weten, dat de werkzaamheden in die gemeenten evengoed konden worden verricht als in Hilversum. Melding van het bovenstaande aan de Gewestelijk Politiepresident was voor deze aanleiding op 12 augustus 1943 te berichten, dat de woonwagens in Hilversum alsnog konden blijven. Echter, de onderstellen dienden wel door de politie in beslag te worden genomen, opdat de wagens voor het trekken onbruikbaar zouden worden. Deze toestemming voor de 5 gezinnen (9 volwassenen en 7 kinderen) leidde bestuurlijk en ambtelijk tot nogal wat commotie. Van de kant van de politie werd aangedrongen op het alsnog beschikbaar stellen van woningen, omdat gevreesd werd dat het handhaven van het woonwagenkamp bij de Stenen brug een aanzuigende werking zou hebben. De directeur van Sociale Aangelegenheden bleef daarentegen aandringen op het elders laten verrichten van de werkzaamheden omdat voor de woonwagenbewoners geen woningen beschikbaar waren. Het college gaf de Majoor-Commandant van Politie opdracht ervoor te zorgen dat de betrokken gezinnen voor 15 oktober 1943 het woonwagenkamp zouden hebben verlaten. Daarop liet de politie weten dat de bewoners, met toestemming van de Gewestelijk Politiepresident, op het woonwagenkamp mochten blijven staan. De wagens waren ontdaan van de onderstellen, zodat zij niet geschikt waren daarmee te trekken.
Op 2 november 1943 meldde de politie 10 lege woonwagens in beslag te hebben genomen, te hebben gesloopt of naar andere gemeenten te hebben vervoerd. Van de gelegenheid werd gebruik gemaakt nogmaals te wijzen op de vijf bewoonde woonwagens in het woonwagenkamp en de wenselijkheid deze mensen zo spoedig mogelijk in woningen onder te brengen, De directeur van Sociale Aangelegenheden liet op 26 november 1943 weten daarvoor alle aandacht te hebben en schreef vervolgens: Van de verschillende woonwagenbewoners behoeft nòg slechts één gezin geholpen te worden. In een tijdsbestek van 5 1/2 maand waren dus praktisch alle woonwagens verdwenen! Kennelijk was de gemeente er toch in geslaagd tenminste vier gezinnen aan een woning te helpen. Waar de andere woonwagens zijn gebleven, heb ik niet kunnen achterhalen. Dat enkele wagens naar Utrecht waren overgebracht wordt duidelijk uit een in april 1945 ingediende declaratie bij het Directoraat Generaal van Politie. De administrateur van Publieke Werken meldde dat door den dienst de volgende kosten zijn gemaakt in verband met de concentratie van de woonwagenbevolking in de maanden juli en augustus 1943: 16,5 uur autotractie a f77,40. Waarschijnlijk zijn ook enkele woonwagens teruggekeerd naar Soest en/of Amersfoort.
Op 4 januari 1944 liet de Gewestelijke Politiepresident aan de burgemeester weten dat op bevel van de Befehlshaber der Ordnungspolizei onmiddellijk alle volledig bruikbare woonwagens afgezonderd moesten worden en op een speciale plaats moesten worden geparkeerd. De bewoners daarvan moesten worden geëvacueerd en de wagens zelf voor onmiddellijk gebruik gereed gehouden worden. Hierop schreef de burgemeester op 13 januari 1944 terug: In het woonwagenkamp dezer gemeente zijn geen bruikbare woonwagens meer aanwezig. Er staat nog één woonwagen zonder onderstel; de bewoners daarvan worden een dezer dagen in een woning ondergebracht. (...) Tenslotte staan in deze gemeente op particulier terrein, nog vier woonwagens van kermisexploitanten terwijl, eveneens op particulier terrein, nog een woonwagen is aangetroffen, toebehorende aan de uitvoerder van wegenbouw Deze woonwagens worden allen door de betrokkenen bewoond. Blijkens de door de politie op 10 januari telefonisch van uw bureau ontvangen inlichtingen, vallen de vijf hier bedoelde woonwagens buiten de in uw brief aangegeven regeling. Voor zover bekend zijn er overigens in deze gemeente geen woonwagens meer aanwezig.
Bij schrijven van 4 september 1944 maakte de Gewestelijke Politiepresident melding van het

Besluit van de Secretaris-Generaal van het Departement van Justitie betreffende het aanwijzen van standplaatsen voor woonwagens d.d. 22 juni 1944. Dit besluit hield in dat woonwagens zich alleen nog op verzamelkampen mochten bevinden. Voor de provincies Noord-Holland en Utrecht werden daarvoor de woonwagenkampen in Utrecht en de Bilt aangewezen. De brief vermeldde onder meer: Het gebruiken van een woonwagen buiten de verzamelkampen kan niet meer worden geduld. Het "trekken" kan niet langer worden toegestaan. Het politiepersoneel moet hieromtrent nauwkeurig worden geïnstrueerd. Ik verzoek u te willen doen nagaan welke in Uw gemeente aanwezige woonwagens voor verplaatsing naar de verzamelkampen in aanmerking komen en de overbrenging naar Utrecht c. q. de Bilt in overleg met de betrokken politiegezagsdragers te regelen. Omdat bonafide kermisexploitanten, employé's en werklieden niet onder het eerdergenoemde besluit vielen, behoefde de gemeente geen uitvoering te geven aan de brief. Immers, op 22 maart 1944 had de Majoor-Commandant van Politie laten weten, dat het woonwagenkamp Stenenburg/Beresteinseweg was opgeheven.

Een nieuw na-oorlogs woonwagenkamp

Direct na de oorlog, op 1 augustus 1945, liet de Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten weten, dat een drietal woonwagens was teruggekeerd naar het voormalig woonwagenkamp Stenenbrug/Beresteinseweg. Natuurmonumenten vreesde, met de herfst in zicht, het opnieuw stelen van hout en het plunderen van het Corversbosch. Gerefereerd werd aan de correspondentie uit september 1941 over verplaatsing van het toenmalige woonwagenkamp. Op 2 augustus 1945 rapporteerde ook de Commissaris van Politie, naar aanleiding van klachten over overlast door de bewoners van het noodwoonwagenkamp bij de Stenenbrug. Hij schreef dat na de bevrijding verschillende woonwagenbewoners weer met hun woonwagens in het noodkamp waren gaan staan. En verder werd het volgende perspectief geboden: In verband met het feit, dat in den Egelshoek reeds meerdere stukken land, vroeger behoorende tot het vliegveld, door de geallieerde autoriteiten zijn vrijgegeven en door de boeren reeds als grasland in gebruik zijn genomen, geeft rapporteur U beleefd in overweging aan het Gemeentebestuur voor te stellen, zich in verbinding te stellen met de geallieerde autoriteiten, teneinde het stuk grond, thans nog deel uitmakende van het vliegveld, vrij te geven, opdat dit weer als woonwagenkamp kan worden ingericht. Daar dit woonwagenkamp heeft bewezen in een slechte reuk te staan, bij de woonwagenbewoners, wegens het ver verwijderd liggen van het Centrum, wordt de gemeente hierdoor ook gevrijwaard van een druk bezoek, hetgeen van het noodwoonwagenkamp allerminst kan worden gezegd.
In een advies van 8 augustus 1945 liet de directeur van Publieke Werken weten niet betrokken te zijn geweest bij het opnieuw plaatsen van woonwagens bij de Beresteinseweg en wees op het treffen van de nodige voorzieningen. Het bleek hem ongewenst daar tot herinrichting over te gaan en verzocht om een opdracht om met de commissaris van politie en de gemeentearchitect een voorstel voor te bereiden voor een nieuw woonwagenkamp.

Een nieuw woonwagenkamp in Oost?

Op 13 november 1945 adviseerde de directeur van Publieke Werken: Nu het tijdelijke woonwagenkamp bij de Steenenbrug verplaatst zal worden naar een terrein ten oosten van de rioolzuiveringsinstallatie op de Liebergerheide dient dit besluit, opgenomen in gemeenteblad III 1938 No 20, dienovereenkomstig gewijzigd te worden. (..) In verband met het bovenstaande stel ik u voor punt I van bovengenoemd besluit als volgt te redigeren: b. als standplaats voor woonwagens uitsluitend of hoofdzakelijk als woning gebezigd of tot woning bestemd: het door een omheining afgesloten terrein ten oosten van de rioolwaterzuiveringsinstallatie Oost, zijnde het noordelijke gedeelte van het perceel, kadastraal bekend gemeente Hilversum sectie C No. 4389.
Op 16 november 1945 liet de directeur van Publieke Werken nog weten dat, in overleg met de commissaris van politie en de gemeentearchitect, de plaats van het nieuw in te richten

woonwagenkamp nader was bepaald. Dit terrein is gunstig gelegen ten opzichte van de bebouwde kom en biedt standplaats aan 28 woonwagens. Het is met paard en wagen te bereiken via den Liebergerweg. (...) Voor de werkzaamheden tot het inrichten van het kamp, waarmede na mondelinge machtiging van den burgemeester reeds een aanvang is gemaakt, is een crediet benoodigd van f 2.000,-, waarin niet begrepen is het aanleggen van een waterleiding naar dit terrein. Dat de aanleg inmiddels was gestart, was het dagelijks bestuur van de Stichting Gooisch Natuurreservaat niet ontgaan, want op 14 november 1945 verzocht het per telegram werkzaamheden inrichting woonwagenkamp bij Laarder Wasmeer te staken, tot kennisneming schriftelijke bezwaren. De volgende dag volgde een pittige brief, waarin bezwaren werden geuit tegen de aanvang van de voorbereidende werkzaamheden. Uitvoerig werd uiteengezet waarom de vogelstand en het natuurschoon rond het Laarder Wasmeer in hoge mate te lijden zouden hebben van de vestiging van het woonwagenkamp. Het dagelijks bestuur zou liever de voorkeur geven aan het aanleggen van sportvelden, zoals aanvankelijk de bedoeling van het gemeentebestuur was. Wij herinneren er aan, dat destijds aan het Gemeentebestuur is verzocht dit terrein aan de Stichting te verkoopen, opdat het in de plannen tot verfraaiing van dit deel van het Reservaat betrokken zou kunnen worden. Op dit verzoek werd afwijzend beschikt (24 september 1942), doch wel werd een toezegging gedaan, die aan de wenschen van het Bestuur zeer tegemoet kwam. Ik vermeld deze passage uit de brief, omdat juist nu - anno 1999 - bebouwing van Hilversum-Oost met 700 woningen en de verplaatsing van de rioolwaterzuivering hevig in discussie is.
In een reactie schreef de directeur van Publieke Werken de bezwaren wel te hebben verwacht en deels ook te onderschrijven, gelet op de sociale opvattingen dezer kampbewoners. Een ander geschikt gemeenteterrein voor de vestiging van het kamp was echter niet aanwezig. Naar verluidt, zal het terrein van den vroegeren standplaats der woonwagenbewoners in den Egelshoek in de uitbreiding van het vliegveld worden opgenomen, zoodat dit voor dit doel niet meer beschikbaar komt. Mocht het terrein aan den Egelshoek niet voor uitbreiding vliegveld noodig zijn, dan is de aangewezen oplossing het woonwagenkamp weder daarheen over te brengen. Indien u van gevoelen zijt, dat aan het verzoek van de Stichting Gooisch Natuurreservaat moet worden voldaan, dan zal het woonwagenkamp, in afwachting van de beslissing omtrent het terrein aan den Egelshoek, gevestigd moeten blijven aan den Beresteynscheweg. Op 12 februari 1946 verzocht het gemeentebestuur aan de Rijkscommissie Luchtvaartterreinen of de gemeente zonder bezwaar een woonwagenkamp kon inrichten op de vroeger daarvoor bestemde plaats bij het vliegveld. Ondertussen bleef het noodwoonwagenkamp aan de Beresteinseweg overlast geven. De Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten schreef hierover meerdere brieven. Ook de Coöperatieve Veilingvereniging "Hilversum en Omstreken" klaagde in april 1947 over diefstal van groenten, fruit en kratten uit de veilinggebouwen en terreinen aan de Nieuwe Havenweg. Het 'Bureau van den Provincialen Voedselcommissaris voor Noord-Holland' liet op 17 april 1947 weten, dat de omstandigheden rond het noodwoonwagenkamp onhoudbaar werden voor de nabijgelegen veiling.
Ook de Commissaris der Koningin in NoordHolland mengde zich in de discussie. Op 12 februari 1946 werd nadere uitleg gevraagd over de gemeentelijke initiatieven voor een nieuw woonwagenkamp. Op 4 maart 1946 liet het gemeentebestuur aan de Provincie weten dat wij de bezwaren van de Vereeniging (tot Behoud van Natuurmonumenten) tegen de aanwezigheid van het woonwagenkamp ter plaatse ten volle onderschrijven. (.. .) Tijdens de bezettingsjaren moest het woonwagenkamp in den Egelshoek noodgedwongen worden ontruimd. Het kamp is toen, bij gebreke van eenige andere, minder ongeschikte plaats, tijdelijk naar den Beresteynscheweg overgebracht. Hierbij zat de gedachte voor, het kamp zoo spoedig mogelijk weder naar het oorspronkelijke daarvoor aangewezen terrein over te brengen. De moeilijkheid doet zich echter voor, dat thans van de zijde van de Rijkscommissie Luchtvaartterreinen tegen de aanwezigheid van het woonwagenkamp in de nabijheid van het vliegveld bedenkingen wordt gemaakt. Wij kunnen het standpunt van de commissie in deze niet deelen en hebben dan ook in een uitvoerig

betoog met klem tegenover haar uiteengezet dat voor de huisvesting van het woonwagenkamp binnen de kortst mogelijken tijd weder moet kunnen worden beschikt over de terreinen in den Egelshoek. (...) Onder deze omstandigheden moet, hoezeer ook tot ons leedwezen, voorhands van verplaatsing van het woonwagenkamp van het terrein nabij den Beresteynscheweg worden afgezien.
Alle andere briefschrijvers over de overlast werden medegedeeld dat de verplaatsing van het woonwagenkamp de volle aandacht had van het gemeentebestuur. Gehoopt werd, binnen afzienbare tijd het plan tot verplaatsing bij de gemeenteraad aan de orde te stellen. Het wachten was op een beslissing van de ministerraad over een advies van de Rijkscommissie Luchtvaartterreinen.

Een grondruil
Op 25 juli 1947 kon het college eindelijk een voorstel voor een grondruiling aan de gemeenteraad voorleggen. Na een uiteenzetting over de uitbreiding van het vliegveld door de Duitse weermacht, de tijdelijke inrichting van een kamp bij de Stenenbrug/Beresteinseweg, de daarbij ondervonden overlast en het op onoverkomelijke bezwaren stuiten van het inrichten van een kamp in HilversumOost (lees Laarder Wasmeer) kwam het college tot de slotsom: Het was derhalve aangewezen het woonwagenkamp weder over te brengen naar het voor dit doel in de Egelshoek aangekochte terrein, zodra dit weder ter vrije beschikking van de gemeente zou komen. Hiertoe is met de Rijksdienst voor Landbouwherstel in overleg getreden. Daarbij bleek dat vanwege deze dienst plannen waren ontworpen voor een ruilverkaveling, waarin ook het voormalig woonwagenkamp was betrokken. Genoemde dienst stelde het op prijs dat de gemeente haar door de Duitse weermacht tot weiland aangelegd terrein zou afstaan in ruil voor een perceel bosgrond langs de weg op Egelshoek, dat voor landbouwdoeleinden geheel ongeschikt is. Met de dienst werd overeengekomen dat vanwege de gemeente getracht zou worden rechtstreeks met de betrokken grondeigenaars tot overeenstemming te geraken. De onderhandelingen hebben tot de verlangde uitkomst geleid. Eigenares van het bedoelde perceel bosgrond is mevrouw baronesse M.D.F d'Ablaing van Giessenburg, echtgenote van de heer A.H. baron Sloet van Oldenruitenborgh, gen. Marxveld te Ambt- Vollenhoven. Belanghebbenden stemden er mede in dat de grondruiling zou plaats vinden na voorafgaande taxatie van de percelen door drie deskundigen. De ruiling geschiedt derhalve op zeer aannemelijke voorwaarden. Voor de inrichting van het bosterrein tot woonwagenkamp zullen enkele voorzieningen moeten worden getroffen.
Op 5 augustus 1947 werd het voorstel door de raad aangenomen en kon het college en het ambtelijk apparaat aan de slag om de inrichting van een nieuw woonwagenkamp verder voor te bereiden.
Het raadsbesluit leidde uiteraard tot protesten van omwonende landbouwers en pensionhouders. Zij maakten daarbij dankbaar gebruik van de klachten die geuit waren rondom het woonwagenkamp bij de Stenenbrug/Beresteinseweg. Ook nu zouden diefstal van afscheidingen en van gewas, en de aantasting van natuurschoon de gemeenteraad alsnog op andere gedachten moeten brengen. Deze brief van 25 augustus 1947 bracht de directeur van Publieke Werken in zijn advies van 11 september 1947 tot de opmerking dat dergelijke bezwaren steeds kwamen van iedereen in wiens nabijheid een zodanig kamp is of wordt gevestigd.
In de raadsvergadering van 7 oktober 1947 merkte het college van burgemeester en wethouders nog op dat nu van lieverlede normaler toestanden intreden, mag worden verwacht, dat ook deze lieden zich weder zullen gedragen naar de regelen van een ordelijke samenleving. Voldoende politietoezicht zal daartoe mede dienen bij te dragen. Besloten werd om het woonwagenkamp over te brengen naar de Egelshoek, waarmee het gemeentebestuur een gordiaanse knoop had doorgehakt. Op 10 oktober 1947 werden de omwonenden schriftelijk van het besluit op de hoogte gebracht. Al op 29 april 1947 had het college aan de directeur van Publieke Werken verzocht om, in afwachting van de grondruil in de Egelshoek, plannen en een begroting voor het

nieuwe woonwagenkamp te maken. Nog in 1947 vroeg deze een eerste krediet aan van f8.500,- voor de inrichting van een zeer eenvoudig nieuw woonwagenkamp. Hij meldde in een notitie van 4 december 1947 voorts: Er is afgezien in het plan een stalgebouw op te nemen; de ervaring heeft geleerd dat een dergelijke service teveel woonwagenbewoners aantrekt, hetgeen zeker niet in het belang van de Gemeente kan worden geacht. Wanneer het kamp zal zijn betrokken dient in overleg met de politie een kampoudste te worden aangewezen, die voor de orde en rust in het kamp verantwoordelijk is en tevens dient te waken, dat het aanwezige houtgewas niet als brandhout verdwijnt. (...) Uitdrukkelijk wordt hierbij opgemerkt, dat niet is gerekend op terreinafscheidingen en evenmin op het bestraten van het kamp. Het terrein zal in de bestaande toestand in gebruik worden genomen, zij het dan, dat de standplaats der wagens van een lichte puinverharding zal worden voorzien. Het college vroeg op 8 december 1947 toch een aanvullend plan met begroting voor een bescheiden stalgebouw.
Aan het slot van dit deel kan ik geen andere conclusies verbinden dan in deel I. Nog steeds is de bejegening van de woonwagenbewoners vanuit de overheid niet verheffend, hoewel de toonzetting in ambtelijke geschriften iets humaner lijkt dan voorheen. Wat voorts opvalt is, dat met name natuurbeschermingsverenigingen zich steeds grotere zorgen maakten over de locatie keuzes en de daaraan verbonden gevolgen. Dat heeft ongetwijfeld te maken gehad met het toen bij de overheid heersende idee dat deze bewoners, met hun alternatieve en nog steeds inferieur gevonden woonvorm, ver buiten de bebouwde kom moesten worden gehuisvest. Derhalve aan de "randen" van de gemeente Hilversum. Een tot op heden nog steeds veel besproken politiek onderwerp. De periode van de oorlogsjaren vertoont helaas hiaten in verslaglegging en bestuurlijke besluitvorming, De gemeentelijke archieven geven een onvoldoende beeld of de woonwagenbewoners ooit als burger van Hilversum betrokken zijn geweest bij hun eigen toekomst Ik heb geen college- of raadsbesluiten onder ogen gehad waarin dat element ter sprake is geweest, hetgeen overigens niet wil zeggen, dat ze er niet zijn, In de oorlogsjaren moesten ook bewoners van woonwagens worden "verzameld", zeker als zij ingeschreven stonden in het Centrale bevolkingsregister en niet behoorden tot erkende kermisexploitanten of woning- en wegen bouwers. Gegevens over "overbrenging" van woonwagenbewoners naar elders, en dan met name vanaf de Oude Loswal, heb ik niet aangetroffen. Nogmaals wil ik hierbij opmerken, dat ik geen uitputtend onderzoek van alle gemeentelijke archieven heb gedaan, maar mij uitsluitend heb gericht op de feitelijke totstandkoming van het woonwagenkamp op de Egelshoek. Daarmee was de directeur van Publieke Werken belast, in samenspraak met de Commissaris van Politie, hetgeen paste in de 'Wet op woonwagens en woonschepen' uit 1918, de circulaires van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en de directieven van Gewestelijke Politiepresident en zijn superieur, de Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des S,O, Met andere woorden: een zaak van openbare orde, die zo beheersmatig mogelijk moest worden benaderd en opgelost, waarbij het woord "oplossen" in de oorlogsjaren duidelijk het karakter had van het "beëindigen" van zowel woonwagenbewoning als de trekvrijheid. Na de oorlog pakte het gemeentebestuur, noodgedwongen, de huisvesting van bewoners van woonwagens in Hilversum weer op, met als resultaat de huidige locatie op de Egelshoek. Ironisch genoeg vervolmaak ik dit artikel op de dag, dat de Woonwagenwet formeel is ingetrokken (1 maart 1999) en de gemeenten niet langer verplicht worden standplaatsen exclusief voor deze groep Nederlanders in stand te houden of woonwagens als woonvorm beschikbaar te stellen.
Einde van het artikel van Peter W.A. Verdonk. Verschenen in Eigen Perk (Een uitgave van de Hilversumsche Historishce Kring 'Albertus Perk). Deel 1 is verschenen in het nummer 1998-4 en deel 2 in nr 1999-2.

2e periode 1947-1963 Helaas geen informatie over deze periode kunnen verkrijgen.
3e periode 1963-1995
De gegevens over deze periode zijn ontleend aan het archief dat Ellen Jansen, de opbouwwerkster van de Egelshoek, heeft bijgehouden.

1963

Donderdag 12 september Tijdens een raadsvergadering klagen de raadsleden Mevrouw E.G.M.A. Kreijns ten Braak (K.V.P.) en mevrouw K. van Maanden- Draaijer (P.vdA) over de toestand op De Egelshoek. Ze doen verslag van een bezoek, dat zij aan het kamp hebben gebracht, waarvan zij danig zijn geschrokken "Wij geven geld uit voor de bestrating van parkeerplaatsen, opdat de automobilisten niet in de modder hoeven te stappen. In het woonwagenkamp is niets dan modder. Er is gevaar voor het uitbreken van ziekten, want er zijn ratten De hele kampbevolking ongeveer (100) moeten het doen met acht toiletten". De wethouder L.G. Becker- Roels (PvdA) gaf toe dat de toestand erbarmelijk was, maar dat voor de plaats waar het nu ligt hebben wij andere plannen. Het moet verdwijnen.

1970

Woensdag 22 juli Dr P.J. Plateel, in zijn hoedanigheid van burgemeester van der gemeente Hilversum, koopt van mevrouw baronesse M.D.F. d'Ablaing van Giessenburg een stuk grond naast het reeds aangekochte terrein in 1947 van het woonwagencentrum de Egelshoek, ter grootte van ongeveer drie hectare twaalf are en dertig centiare voor f 144.277,50 . Het terrein is bestemd voor de uitbreiding van woonwagencentrum**.**

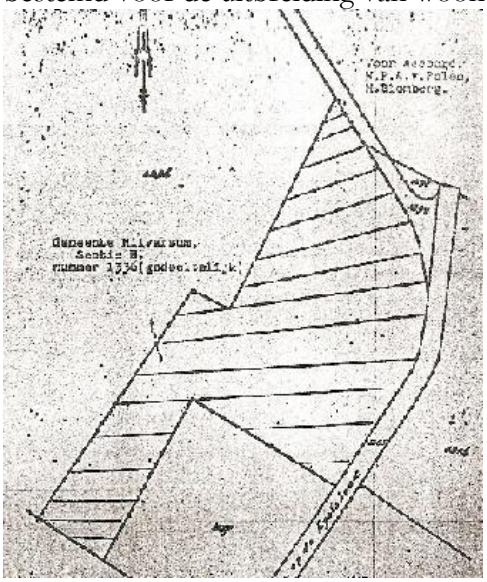

Het door de gemeente Hilversum aangekochte perceel bestemd voor de uitbreiding van het woonwagencentrum De Egelshoek (gearceerd)

1974

Donderdag 26 september. Het woonwagencentrum wordt gerenoveerd. Het kamp wordt geopend door de wethouder mevrouw M.A. Bruns-Been De 11 deelnemende gemeenten van de Gooi- en Vechtstreek geven een pingpong tafel aan Mevrouw Bruns-Been. Maar de heer K. Brink voorzitter van de landelijke vereniging van woonwagenbewoners, zegt dat de 11 gemeenten hun verantwoordelijkheid niet kunnen afkopen met pingpong cadeau en moeten zorgen voor voldoende standplaatsen.

1975

Woensdag 3 september. Artikel in Gooi- en Eemlander: De verhouding tussen de bewoners van het woonwagencentrum Egelshoek en de ambtenaren van gemeentelijke sociale dienst is verre van ideaal .

De situatie wordt in ieder geval door de centrumbewoners als 'onwerkbaar' beschouwd. Herbezinning is nodig, aldus de gemeenteraadsfractie van Progressief Hilversum, die in een nota

over het regionaal centrum ook andere wantoestanden .constateert. Met de sociale hulpverlening is het lange tijd modderen geweest. Nadat ten gevolge van ernstige conflicten binnen het Katholiek Bureau voor Maatschappelijk Werk de opbouwwerker was verdwenen, is pas deze week een nieuwe functionaris aan het werk gegaan. PH: "De centrumbewoners zijn het slachtoffer geworden van een conflict, waarbij het de bestuurders slechts ging om formele aspecten van de sociale hulpverlening. Belangwekkender is echter wel de vraag,waarom de gemeente Hilversum deze grote leemte niet heeft opgevuld of althans daartoe geen poging heeft gedaan". De gemeente was daartoe verplicht op grond van de gemeenschappelijke regeling. Volgens de PH-raadsleden (Schuurmans, Paulusse en Janssen) is het algemeen bekend , dat vele woonwagen bewoners weigeren de staangelden te ·betalen. De achtergrond van deze weigering zou zijn dat ze het niet kunnen betalen of niet willen betalen uit protest tegen de (wan)toestanden in het centrum. Naar de mening van PH is er een ander, meer principieel aspect: door de verhoging van het staangeld (de gemeenteraad besloot daartoe voor dev laatste keer in februari) zal de leefbaarheid in het centrum mede door de bewoners moeten worden betaald. Oftewel het profijtbeginsel in plaats van de symbolische gebruikers vergoeding. Dat is volgens PH alleen aanvaardbaar wanneer er inderdaad in het ·centrum iets te "profiteren" valt. De woonwagenbewoners-slopers zijn door de verslechterende economische. situatie in financiële moeilijkheden geraakt, maar ook doordat ze als concurrenten (In de Egelshoek zo'n dertig) allemaal bij elkaar zitten. Bovendien weigerde volgens PH de politie geruime tijd sloopauto's beschikbaar te stellen. Daarnaast het maatschappelijk isolement dat wordt nog versterkt door 't vrijwel geheel verstoken zijn van openbaar vervoer. De nota somt nog wat andere klachten op zoals gebrek aan inspraak en medezeggenschap, het nier meer toewijzen sinds drie jaar van woonhuizen in de burgermaatschappij, ongerustheid over brandveiligheid en verkeersveiligheid en gebrek aan de werkschuren en de hygiënische voorzieningen.

1979

Augustus: De minister van CRM vindt dat de 45 standplaatsen van De Egelshoek moeten worden teruggebracht naar 25. Op lange termijn moet het hele kamp verdwijnen.

1980

Woensdag 16 januari Artikel in Gooi- en Eemlander: Het Gooi is onwillig (Klaas Snijder)

Het gaat in het Gooi. Eemland en de Vechtstreek niet goed met de decentralisatie van woonwagens. De plannen zijn er wel. maar de gemeenten aarzelen ze uit te voeren. Ondanks het feit. dat de minister van c.r.m. en de direct betrokkenen - de woonwagenbewoners - de lokale bestuurderen fors achter de broek zitten. Op 1 januari van dit jaar hadden de gemeenten bekend moeten maken waar zij denken kleine kampjes te realiseren. Op een enkele uitzondering na is dat niet gebeurd. Politiek gewin vormt in veel gevallen de basis voor de discussies in de gemeenteraden. Het welzijn van de kiezers lijkt bij deze politici vóór het welzijn van de woonwagenbewoners te gaan. Het gevolg is, dat er nauwelijks iets verandert in de schrijnende leefomstandigheden van .de woonwagenbewoners op de kampen in Amersfoort en Hilversum. De onwil van met name het Gooi is door het provinciaal bestuur in Haarlem opgemerkt. En er ging een brief op poten de deur uit naar de gemeenten, waarin de bestuurderen de wacht werd aangezegd. Binnen twee maanden laten weten, welke maatregelen er zijn genomen ter uitvoering van het decentralisatieplan. Is er na die twee maanden nog geen begin met de voorbereidingen gemaakt, dan krijgt zo'n gemeente nog eens vier maanden de tijd om alsnog aan het werk te gaan. Daarna gaan de gedeputeerde staten maatregelen afdwingen. Deze oukaze treft de gemeenten Hilversum, Weesp, Loodrecht, Muiden, Blaricum, Laren,. Bussum en Weesp lijken het meest voortvarend te zijn. Loosdrecht daarentegen schijnt alles te doen om de woonwagenbewoners buiten de deur te houden. En Laren en Blaricum wachten op elkaar. Er zit gewoon geen schot in de zaak. Vooroordelen en onbegrip staan een vlotte afhandeling van de plannen in de weg.

Op deze pagina trachten wij de vooroordelen, die op niets zijn gebaseerd en het onbegrip om te zetten in begrip voor de situatie van een steeds meer verguisde bevolkingsgroep.

Een hoorzitting.

Eén van de vele, die in het vorige jaar door gemeentebesturen in deze regio zijn georganiseerd om burgers te vertellen, waarom er juist bij hen in de buurt een woonwagenkampje moet komen. Maar ook: om die burgers inspraak te geven. Hun de kans bieden lucht te geven aan hun gevoelens van onvrede, van onbehagen, van angst. Zo'n hoorzitting dus: Er staat een man op, een gezette vijftiger: Hij heeft een papiertje in zijn hand. "Waarom", zo vraagt hij het forum aan de andere kant van een lange tafel, "waarom moeten woonwagenbewoners in een woonwagen wonen?" De man kijkt om zich heen en gaat weer zitten. Hij is er zich terdege van bewust, dat hij de hambvraag van de avond heeft gesteld. Om hem heen instemmend gemompel geknik. Achter de lange tafel aarzelen de deskundigen. Even maar. Dan grijpt een jonge vent met zwarte haren en felle ogende microfoon. Hij wacht tot de zaal een beetje tot rust is gekomen. En zegt: "Ik zal uw vraag met een wedervraag beantwoorden. Waarom woont u in een huis?" De zaal protesteert. Dát is geen antwoord. De vragensteller, toch al geïrriteerd door het tegengas van de jonge welzijnswerker, herneemt het woord. Hij zegt met scherpe stem: "Omdat ik in een huis geboren ben. Ik ben gewend om in een huis te wonen. Iedereen kan daaraan wennen, ook een·woonwagenbewoner". De zaal applaudisseert geestdriftig. Goed gesproken! Het massale handenklappen geeft de burgermoed.· "En als ze dan toch het idee willen hebben in een woonwagen te wonen, nou, dan verven we toch gewoon wielen op de muren".Weer applaus, langdurig ditmaal. "Daar hebt u uw antwoord!" roept de welzijnswerker en hij is echt boos. "U hebt· zelf uw vraag beantwoord. Woonwagenbewoners wonen in woonwagens, omdat ze dat zo gewend zijn". Het incident tijdens de hoorzitting, want meer is het niet, is waarschijnlijk allang weer vergeten. Er waren toen belangrijker zaken aan de orde. Zoals gevreesde waardevermindering van kapitale burgerwoningen, het vormen van gewapende burgerwachten en het aanbrengen van prikkeldraad versperringen voor het geval het bescheiden woonwagenkampje er daadwerkelijk zou komen. Toch is het incidentje, de aanvaring tussen de welzijnswerker en de gezette vijftiger, ronduit tekenend voor het onbegrip, dat alom in de regio welig tiert jegens hen, die het ongeluk hebben gehad in een woonwagen te worden geboren.

Woonwagenbewoners - daar hebben we het in dit artikel over - vormen zeker in deze regio wellicht de meest geplaagde minderheidsgroep.. Ze zijn in een wettelijk keurslijf gedrukt, er weer uitgehaald en daarna in het verdomhoekje gedrongen. Wij kunnen of willen de woonwagenbewoners niet begrijpen. Wat wij geestelijk nog kunnen bevatten noemen we "normaal" wat we niet snappen is "abnormaal". En daarvan worden de woonwagenbewoners in toenemende mate het slachtoffer. Vooroordelen, het van horen zeggen weten, vormen de basis voor angst en onheuse bejegeningen van mensen, die ook Nederlandse onderdanen zijn. Als op een hoorzitting - het was in dit geval Soest, maar voor hetzelfde geld had het incident zich elders kunnen afspelen -een gezette vijftiger opstaat en vraagt, waarom woonwagenbewoners in een woonwagen wonen, dan etaleert hij daarmee zijn eigen gebrek aan kennis over een bevolkingsgroep. En als de massa in de zaal instemmend applaudisseert, doet die precies hetzelfde als de vraagsteller.

Bedreiging

Woonwagenbewoners worden gezien als een bedreiging in deze welvaartsstaat. Waaruit dan die bedreiging bestaat, kan niemand precies onder woorden brengen. Verder dan algemeenheden als "ze stelen, het zijn a-socialen, het zijn kinderlokkers en vrouwenverkrachters" komt men doorgaans niet.

Het blijkt moeilijk te zijn om concreet aan te geven, waarop het bewust in een achterstandpositie houden van woonwagenbewoners berust. De criminele status, die een woonwagenbewoner reeds bij zijn geboorte krijgt aangemeten, is bovendien onterecht. Immers de statistieken wijzen uit, dat zich in de gevangenissen 'ook relatief meer "gewone" Nederlanders bevinden' dan woonwagenbewoners. Het enige dat woonwagenbewoners verweten zou kunnen worden (nou

ja,- verweten ...) is hun, vrijheidsdrang. Een zelfde vrijheidsdrang overigens, die 's zomers talloze gegoede leden van de Nederlandse burgerij ertoe brengt om met de caravan het zonnige zuiden of het hoge noorden op te zoeken. Die stedelingen in de weekeinden naar hun stacaravans op de Veluwe doet gaan of die van een kampeerder: een gelegenheidsnomade maakt. Een stacaravan, ze waren er weer in groten getale en luxer dan ooit op de Caravan-RAl blijft een stacaravan. Maar als hij staat op een woonwagenkamp is het een a-sociale behuizing. Woont echter ieder weekeinde een zakenman of bankdirecteur er in, dan is het "uw tweede huis op wielen", of "uw luxe mobiele bungalow". Het blijft dezelfde stacaravan; helaas bepaalt de bewoner de status ervan. Daarmee zijn we teruggekeerd bij de hamvraag van de gezette vijftiger: waarom wonen woonwagenbewoners in een woonwagen?
Zowel in de regio Eemland als in Gooi en Vechtstreek speelt momenteel de decentralisatieproblematiek: de bewoners van de grote woonwagenkampen in Amersfoort en Hilversum moeten, ingevolge de gewijzigde Woonwagenwet en de daarop gebaseerde provinciale woonwagenplannen, gehuisvest worden op kleine kampjes met een capaciteit van vijf tot vijfentwintig staanplaatsen. Voorzien van sanitaire voorzieningen, verlichtingen werkterreinen. Dat laatste is overigens geen stringente voorwaarde. Vrijwel alle gemeentebesturen in de worstelen met de vraag, welke terreinen zij voor de woonwagens zullen aanwijzen. Belangrijkste, struikelblok daarbij vormen niet de planologische procedures (rijk en provincie verlenen alle medewerking) of de kosten, maar de reacties van de burgerij. De vrees voor weerstanden of, nog erger, volksoproer weerhoudt de meeste colleges van b.en w. ervan voorstellen aan de gemeenteraden te doen omtrent de plaatsbepaling. Wat we ruim een jaar geleden zagen bij pogingen om de Larense zigeuners. onderdak te brengen, doet zich nu weer voor: uitstel in de hoop op afstel. Maar dat is niet de bedoeling. Minister Til Gardeniers van cultuur, recreatie en maatschappelijk werk heeft de gemeenten gebonden. aan de datum van 1 januari 1980. Dan moeten, zo was de richtlijn, er door haar goedgekeurde terreinen zijn aangewezen op maximaal achthonderd meter afstand van de bebouwde kommen om optimale integratie mogelijk te maken. Helaas... .
Helaas is het er niet van gekomen. De enige gemeente in deze regio, die een terrein heeft bestemd, is Soest. De rest zit met de kop in het zand en wacht af. De woonwagenbewoners worden er de dupe van in hun schrijnende leefomstandigheden: "Waarom wij weer" zo reageerde een bewoonster van het Hilversumse kamp De Egelshoek op dit gegeven. "Die burgers zitten er lekker warmpjes bij, maar ons laten ze verrekken. Ze hebben ons wel nodig, als ze een oude auto kwijt, moeten of goedkope onderdelen willen kopen. Dan zijn we goed genoeg. Maar voor de rest laten ze ons stikken. Op de burgerscholen worden onze kinderen gepest en getreiterd, nadat ze ons de school op het kamp hebben afgenomen. De burgers kijken op ons neer. Maar ik zeg u meneer, ik zou nog bij geen burger z'n huis willen binnengaan. Hoe die er een rotzooi van maken. Ze moesten maar eens bij ons komen; die vragen van mij, daar kun je van de grond eten. Daar kunnen die burgers wat van leren: Ik zeg u, meneer, dat de meeste burgers a-sociaal zijn in plaats van wij".

Trots

Lydia Helwig is welzijnswerkster op "De Egelshoek". Zij kent de woonwagenbewoners van haver tot gort. Windt. u zich regelmatig op over de muur van U bureaucratie en onwil, waarop ze stuit bij haar pogingen om binnen allerlei beperkingen iets voor de woonwagenbewoners te doen.Volgens Lydia Helwig verwoordt de woonwagenbewoonster het algemeen gevoelen van de mensen op "De Egelshoek". Zegt zij: "Woonwagenbewoners zijn trotse mensen. Trots op hun wagens, trots op hun kinderen, op elkaar. Maar steeds weer wordt hun trots gekrenkt en dat maakt hen op den duur murw en onverschillig. De meeste hebben het hoofd al in de schoot gelegd, vooral de ouderen. Ze zijn moegestreden, willen eigenlijk niets liever dan blijven waar ze nu zijn en oud worden. Maar de jongeren pikken 't niet. Die vinden terecht dat ze een deel van het Nederlandse volk zijn met dezelfde rechten. Zij wensen niet gediscrimineerd te worden door mensen, die nog nooit een woonwagenkamp hebben bezocht, die eigenlijk niet weten, waar ze

over praten als ze op hoorzittingen het woord voeren. Zij willen begrip voor hun situatie, ook van de bestuurders. Maar zo iemand als wethouder Van Halteren van Hilversum is hier nog nooit geweest. Toch, gaat hij, over het woonwagenkamp. Het uitblijven van de komst van deze wethouder naar "De Egelshoek" lijkt parallel te lopen aan 't uitblijven van, duidelijkheid over het kleine kamp, dat deze gemeente moet realiseren. De wethouder geeft toe officieel nog niet het kamp te hebben bezocht. "Ik ben er wel eens geweest om me te oriënteren, maar nooit formeel. Er is nooit een aanleiding geweest om contact te zoeken met het kamp. Binnenkort zal dat wel gebeuren, omdat we met de woonwagenbewoners over de deconcentratieplannen moeten praten", aldus Van Halteren desgevraagd.

Nieuwsbrengers

Woonwagenbewoners hebben niet altijd in het verdomhoekje gezeten. In een lichtgrijs verleden hadden ze een in burgerogen uiterst nuttige functie.

Hun leefwijze deed hen rondtrekken in woonwagens met paarden ervoor. Vandaag verdienden zij hun brood als scharensliep, stoelenmatter of koperslager in dit dorp, de volgende dag trokken zij naar een verder opgelegen stad om daar aan de kost te komen. Vele lezers zullen zich nog de man herinneren, die enige malen per jaar aan de deur klopte en informeerde, of mevrouw nog band, garen, spelden, elastiek of galanterieën nodig had.

Toen kwam de Woonwagenwet en daarmee een beleid, dat erop was gericht de kleine kampjes te concentreren op een paar plaatsen in het land. Rondtrekken was er niet meer bij: woonwagenbewoners dienden op een vaste plaats te blijven staan.

Volgens Lydia Helwig had die concentratie gedachte te maken met de industrialisatie in de jaren rond de eeuwwisseling. Zegt ze: "Aan het eind van negentiende eeuw was de mobiliteit van de mensen nog vrij algemeen gegeven. Maar toen er fabrieken kwamen er huizen voor de arbeiders bij kwamen veranderde dat. Via die woningen bonden fabrieken hun werknemers aan zich en zo werd het wonen in een huis tot een verschijnsel, dat in de loop van de jaren als een normale leefwijze werd bestempeld. Wie daaraan niet meedeed, viel buiten het normale patroon en werd met argusogen bekeken. Zoals de woonwagenbewoners. Zij bleven, in de hoop ooit weer te kunnen gaan trekken, in hun wagens wonen. De wet van 1968 maakte aan die mogelijkheid voorgoed een einde. Geen rondtrekkende woonwagenbewoners meer, maar mensen die ondanks hun vrijheidsdrang en mobiele karakter als gewone burgers op één plaats dienden te wonen".

Hun grote mobiliteit bracht met zich mee, dat zij tegelijkertijd nieuws-brengers waren. Via de woonwagenbewoners verspreidde de informatie zich sneller dan langs andere kanalen. Maar dat was vóór de Woonwagen wet van 1968, die een drastische verandering betekende voor het tot dan toe vrije leven van de woonwagenbewoners.

Concentratie

Tot 1968 beschikte Nederland over een web van kleine kampjes, soms simpele staanplaatsen, waar rondtrekkende neringdóenden konden neerstrijken.

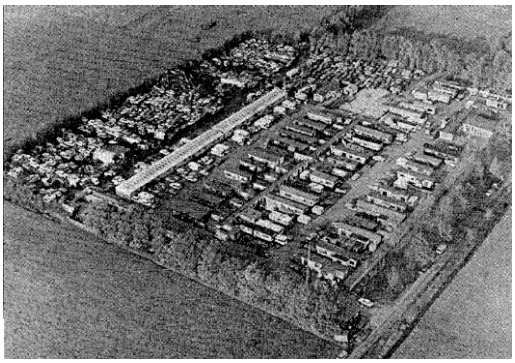

"De Egelshoek" vanuit de lucht gezien. Oorspronkelijk aangelegd voor 45 wagens, nu staan er ruim zestig. Het sloopterrein (links) is eveneens veel te klein

1981

Zaterdag 17 oktober Artikel in de Gooi- en Eemlander "we zijn het wachten op kleine kampjes zat". (Jaap Lodewijks)

Het geduld van de woonwagenbewoners van het regionaal kamp "De Egelshoek" raakt langzamerhand op. Gemiddeld vijf jaar wachten ze nu al op de realisering van kleine kampjes binnen de regio. Steeds hebben zij rustig afgewacht en in het volste vertrouwen meegewerkt aan de plannen, maar even zovele keren stuitte de start van de bouw op tegenwerking van ministeries, verschillende gemeenten of van de burgerij, die een kampje niet in haar buurt wilde. Deze conclusie valt te trekken na een gesprek met een aantal woonwagenbewoners, Lydia Helwig van het welzijnsteam en de ambtenaar Peter Verdonk, die door de verschillende gemeenten is aangesteld voor de coördinatie van de decentralisatie.

"Als het nog veel langer duurt blijft ons in feite niets anders over dan de wagens zelf op te laden en in de gemeenten neer te zetten. Misschien dat dat de ogen opent en dat er dan snel gebouwd gaat worden", aldus een woonwagenbewoner. Ambtenaar Verdonk kan zich de gevoelens van de woonwagenbewoners best voorstellen: "ik voel me eigenlijk ook zeer bezopen. Wat je ook doet, de gemeenten houden de zaak soms verschrikkelijk lang op. En ook de burgers bedienen zich van allerlei kwalijke argumenten om woonwagenbewoners uit hun buurt te houden. Het is ongelooflijk".Verdonk noemt zichzelf "de pispaal". Voor de bewoners is hij de verpersoonlijking van wat een gemeente is, dus hij krijgt de klachten te horen. Als ambtenaar moet hij aan de andere kant het beleid van de gemeenten overbrengen en verdedigen. "Soms krijg in het gevoel als ik op een gemeentehuis het woord woonwagenbewoner laat vallen dat men dan wegvlucht. Terwijl het juist een uitdaging zou moeten zijn om als architect of als stedenbouwkundige medewerker kleine kampjes te realiseren", aldus Verdonk. Tijdens het gesprek valt herhaaldelijk de opmerking "wij zijn ook normale mensen", een uiting die duidt op het feit dat de normale burgerij vaak een verkeerde voorstelling heeft van zaken. "Wij willen geen dag langer op dit kamp staan, het verpaupert helemaal doordat de gemeenten het niet opknappen, zogenaamd omdat ze bezig zijn met de kleine kampjes", zeggen de bewoners, "maar het gevolg is dat de mensen die gehoord hebben: dat ze een kampje in de straat krijgen hier op een zondag langsrijden en zeggen moet je kijken wat een troep. Dat is een totaal verkeerde indruk die ze dan van ons krijgen". De bewoners raden de mensen in de regio aan om eens te gaan kijken in Beverwijk waar kleine kampjes zijn gerealiseerd tot ieders tevredenheid. Lydia Helwig: "Er wordt ook veel gezegd dat de waarde van de huizen gaan dalen als er een kampje komt. Ik vind dit zeer pijnlijke opmerkingen en ook niet waar. Volgens mij stijgt de waarde van het huis als er een mooi kampje komt. Het is altijd mooier dan een flat. De angst van de burgers dat de woonwagenbewoners gaan slopen op de kampjes noemen de bewoners ongegrond: "Dat is nooit onze bedoeling geweest. De Egelshoek moet blijven bestaan als sloopterrein". De bewoners zien met schrik de winter op zich afkomen. "'Voor veel mensen is er geen gas, geen licht en geen stromend water. Wij stoken petroleum en dat kost kapitalen. Onze lasten zijn driemaal zo hoog als bij de burgers. En omdat het er hier allemaal ze slecht onderhouden is zie ik de moddertroep al weer voor me" . Het actieve welzijnsteam dat op het kamp werkt stelt zich uitdrukkelijk op achter de belangen van de bewoners. "Er moet snel iets veranderen anders gebeuren er ongelukken", zegt Lydia Helwig. "Het is toch eigenlijk te gek dat de angst van de burgers de enige drijfveer is waarop veel plannen worden opgehouden. Als ik een nieuwe buurman krijg vraagt de gemeente toch ook niet of ik het er mee eens ben". Voor Peter Verdonk is het op dit moment "een grote diepe ellende. Het is in sommige gemeenten pure politieke onwil. En dat moet veranderen. Zoals het nu op de Egelshoek gaat kan het echt niet langer".

1982

Februari. **De provincie Noord Holland besluit dat De Egelshoek geen openbaar woonwagencentrum meer is.**

De bewoners krijgen tijdelijk ontheffing van art 10 en een standplaats op naam toegezegd. Bij vertrek mag de standplaats niet meer door een andere woonwagen worden ingenomen. Alle 11

gemeenten zijn het eens met dit besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland. De financiële gevolgen van de ontbinding dienen door alle gemeenten worden gedragen. Het nadelige saldo van de afgelopen jaren bedraagt 853.000 gulden.

Dinsdag 14 december Brief van H.J. Vermanen en G,.J. Terpstra namens de bewoners van de Egelshoek aan het college van Ben W van de gemeente Hilversum

Geacht College, Ruim twee maanden geleden organiseerden wij als bewoners van de Egelshoek een opruimdag op het centrum. Al maandenlang verpauperde onze woonomgeving, mede ook omdat de gemeente Hilversum de boel maar boel liet. Twee dagen lang hebben we keihard gewerkt. Toen was het centrum schoon, een deel van het vuil werd afgevoerd door een wagen van de gemeente. Een ander deel werd verbrand op een open terrein bij het centrum. Met de mensen van de gemeente werd afgesproken, dat de restanten na het verbranden door hen meteen zouden worden weggehaald. Ervaring had ons geleerd, dat als niet alles in één keer zou worden opgeruimd, er binnen de kortste keren weer nieuw vuil en afval bijkwam. Helaas, zoals zo vaak gebeurt, ook dit keer kwam de gemeente haar belofte niet na. De restanten vuil en afval liggen nog steeds op dezelfde plekken. Er worden voortdurend pogingen ondernomen, met name ook door burgers uit de stad, om nieuw vuil en afval op die plekken erbij te gooien. Wij, bewoners van de Egelshoek pikken dit niet langer. Wij willen onze woonplek leefbaar houden en zijn niet te beroerd hieraan zelf mee te werken. Wij verwachten wel dat de gemeente zich dan óók aan de afspraken houdt. Omdat we genoeg hebben van het alsmaar bellen naar de diverse ambtenaren zonder enig resultaat, omdat we niet langer aan het lijntje gehouden willen worden door de gemeente Hilversum, delen wij u het volgende mee: Als het resterende afval en vuil vóór de kerstdagen niet door de gemeente Hilversum opgeruimd zal zijn, dan zullen wijzelf het initiatief nemen om het te verwijderen. Wij zullen het dan dumpen op plekken waarvan wij vinden dat het thuishoort zoals bijvoorbeeld voor het Raadhuis of op de Kerkbrink. We hopen dat deze aktie niet nodig zal zijn, en in afwachting van uw reaktie, tekenen wij, Vermanen en Terpstra namens de bewoners van de Egelshoek.

1983

Juni. De provincie Noord Holland gaat de gemeenten, de niet voldoende vorderingen maken met het realiseren van standplaatsen, de duimschroeven aanzetten.

Maandag 12 december schrijven de bewoners van De Egelshoek aan de gemeenteraad van Hilversum: "Vijftien jaar geleden werden wij gedwongen om op grote centra te gaan wonen. Nu moeten we weer of we willen of niet naar kleine kampjes verhuizen. Het beleid wordt gemaakt achter het buro en degenen waar het omgaat de woonwagenbewoners zelf worden er nauwelijks in gekend. Van de afdeling voorlichting werd gestelde, dat we moeten kiezen anders zou er in de toekomst niets te kiezen zijn. Wij ervaren dit als een dreiging. Het betekent dat we weer gedeporteerd worden als we ons niet voegen naar wat over onzen hoofden heen beslist is."

Een grote groep bewoners van de Egelshoek maakte in de raadszaal duidelijk dat het beleid dat het Hilversumse college voert, niet te zien zitten

Donderdag 22 December Artikel in Gooi- en Eemlander: Provincie houd vast aan kleine woonwagenkampjes (Herman Elzinga)
De provincie houdt vast aan het beleid van kleine woonwagenkampjes. Het Hilversumse kamp De Egelshoek zal op den duur dan ook worden ontbonden. Dat liet provinciaal bestuurder C. Korver gisteren weten tijdens een gesprek met bewoners van De Egelshoek. De bewoners hadden om een gesprek gevraagd omdat zij met een groep van ongeveer veertig personen op De Egelshoek wil blijven staan. Volgens Korver kan er geen sprake van zijn dat het huidige grote woonwagencentrum in Hilversum blijft bestaan. "In het verleden is samen met de woonwagenbewoners voor de kleine kampjes gekozen. Ik vind dat we dat beleid, al is het met vallen en opstaan moeten afmaken", aldus Korver. Korver moest met de woonwagenbewoners constateren dat er van uitvoering van het beleid in de loop der jaren nog niet veel is terechtgekomen in het Gooi. Alleen Bussum en Naarden hebben hun kampjes klaar. Weesp volgt binnenkort en Hilversum heeft ook een aarzelende start gemaakt. Volgens Korver was dit nog geen reden om nu maar van de kleine kampjes af te zien. "Het is slecht en zwak als je dat beleid nu laat vallen. We zullen tegenover de gemeenten onze tanden laten zien om te bereiken dat de kampjes er sneller komen". Korver stak ook de hand in eigen boezem. "We hebben er als provincie ook niet genoeg achteraan gezeten".

Een deel van de bewoners van de Egelshoek in gesprek met gemeente en gedeputeerde Korver van de provincie

1984
Het college van de gemeente Hilversum wil dat De Egelshoek snel moet worden opgeheven.
Donderdag 3 mei zegt de gemeente Hilversum aan de bewoners, dat zij van oordeel zijn dat de discussie over het voortbestaan van De Egelshoek niet langer reëel is.

1985
Maandag 4 februari De bewoners van De Egelshoek hebben twee honderd handtekeningen verzameld en bieden deze aan de gemeenteraad van Hilversum met de eis, dat De Egelshoek gerenoveerd moet worden. Als antwoord krijgen de bewoners, dat een heropening over het voorbestaan van het regionale woonwagencentrum niet mogelijk is.
Maandag 11 februari: Brief van de bewoners van de Egelshoek aan de Gemeenteraad van Hilversum. Geachte Dames en Heren, Op deze manier willen wij aandacht vragen voor datgene waarmee wij bezig zijn op een andere manier is dat blijkbaar niet mogelijk. Wij, gooise woonwagenbewoners hebben vorige week maandag een informatie dag gehouden. De meeste van jullie vonden het niet nodig om te komen. Dat is jammer, jullie hadden veel van ons kunnen leren. Dus daarom schrijven wij maar weer een brief. Onze aktie voor het behoud van de Egelshoek blijft doorgaan. Wij hebben een aantal handtekeningen verzameld om jullie, hoge heren, te laten zien, dat wij allang aan het integreren waren, voordat jullie dat woord voor ons hebben uitgevonden. De meeste handtekeningen bij deze brief zijn van burgers. Die hebben wij allemaal persoonlijk bezocht. Deze mensen vinden dat wij net zoveel recht hebben als burgers. En dat wij een vrije keus moeten hebben om op de Egelshoek te blijven of om weg te gaan. Wij zijn al zo vaak gedeporteerd. Bovendien is de oorlog 40 jaar geleden al opgehouden. De reden waarom wij op de Egelshoek wi1len blijven hebben wij in brieven, maar ook mondeling aan jullie

en andere bestuurders verteld. Hij eisen nu dan ook dat de Egelshoek zo gerenoveerd wordt dat hij voor ons leefbaar is. Voor de mensen die weg willen moeten er goede kleine kampjes gebouwd worden. (Wij hebben nu ongeveer tweehonderd handtekeningen verzameld. Als we doorgaan worden er dat nog veel meer. De handtekeningenlijsten zitten bij de originele brief). Namens de werkgroep "De Egelshoek moet blijven" K. Terpstra- van Sinderen, C. v.d Vorst- de Heus

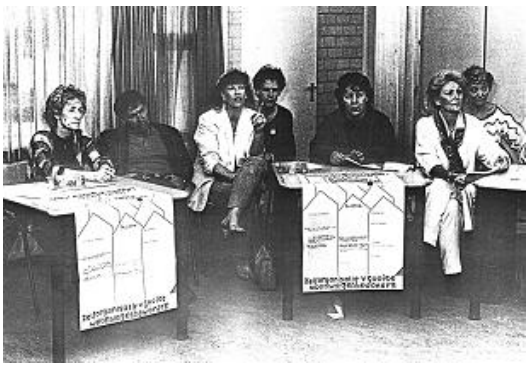

Links:Hoorzitting 9 mei Diemen. Rechts: Lenie Terpstra overhandigt gedeputeerde C.J. Korver namens de zelforganisatie van Gooise woonwagenbewoners een alternatief affiche over het woonwagenplan met daarop eigen wensen en suggesties

Zaterdag 11 mei 1985. André Terpstra geheel rechts. (Later in 1996 bestuurslid van de vereniging Egelshoek)

Donderdag 9 mei is er een hoorzitting in Diemen. Het gaat over het nieuw woonwagenplan van de provincie van 1986 tot 1990. De Egelhoekers zeggen tegen de heer Korver van de provincie, dat ze op de Egelshoek blijven staan en niet van plan zijn omweg te gaan

1986

Donderdag 7 augustus Wethouder van Halteren van Hilversum eist, dat drie woonwagens van De Egelshoek moeten verdwijnen. Hij zegt daarbij tevens : " Het voortbestaan van De Egelshoek sluiten wij als gesprekspunt volledig uit De huidige bewoners zullen moeten kiezen voor standplaatsen in Laren, Huizen of Loosdrecht" .

Donderdag 21 augustus. 140 man van de ME doen een inval op De Egelshoek. Drie wagens, die een illegale plaats op het kamp hadden ingenomen, moeten worden weg gesleept. Twee van de drie waren al vertrokken en een derde laat zich zonder problemen afvoeren. De ME wordt hartelijk ontvangen met een 'bakkie' koffie.

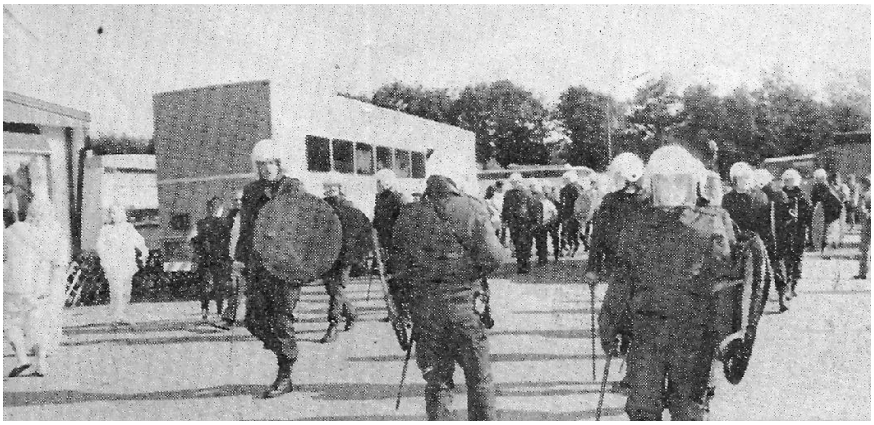

Onder het spandoek "Woonwagenbewoners bieden geen weerstand maar "koffie aan " marcheerde de ME vanochtend het regionale woonwagencentrum De Egelshoek in Hilversum binnen.

Vrijdag 22 augustus Wethouder van Halteren geeft toe, dat gemeente Hilversum sinds 1980 inzake De Egelshoek een inconsequent beleid heeft gevoerd.
Zaterdag 23 augustus De weggesleepte caravan weer teruggereden naar De Egelshoek

1987
Vrijdag 4 december zegt staatssecretaris van VROM drs E. Heerma, dat het centrum De Egelshoek moet worden opgeheven

1988

Vrijdag 12 februari Artikel Gooi- en Eemlander: Liquidatieplan voor de Egelshoek
Voor De Egelshoek wordt een liquidatieplan opgesteld. Daarin worden de kosten van de opheffing geregeld. Deze kosten komen voor rekening ván de gemeenten. Bij de vaststelling van de kosten zal de provincie bemiddelen en rekening houden met de nieuwe bestemming van het terrein in Hilversum. De provincie streeft er naar het ontwerp-verdelingsplan op 20 april te behandelen in de statencommissie maatschappelijk welzijn en volksgezondheid.
Het regionale kamp De Egelshoek moet voor 1991 zijn opgeheven. Tegen dit besluit gaat namens 34 bewoners hun advocaat Mr P. Schuiling in beroep.
Dinsdag 12 juli wordt het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
Zaterdag 10 december 1988 Artikel Gooi- en Eemlander: 'Verhuisdwang is

oorlogsmethode' (Loes de Fau)
"We zullen er niet aan ontkomen om de uitvoering van het rijksbeleid zo goed mogelijk te doen. Discussie of het een goed of een slecht beleid is, is een gepasseerd station," zegt de wethouder voor maatschappelijk welzijn van Hilversum, A.H. van Halsteren. Het grote woonwagenkamp De Egelshoek, één van de laatste regionale woonwagenkampen in. Noord-Holland, moet in de toekomst volgens het provinciale woonwagenplan worden ontruimd . Maar Hiele Gerrits (42), bewoner van de Egelshoek wil de rechter inschakelen: "In de jaren zestig zijn we tegen onze zin gecentraliseerd, nu is iedereen gewenden worden we gedecentraliseerd. Ik ben het zat."
In het woonwagenkamp Egelshoek bij Hilversum heet Kees Hamers tegenwoordig Kees Moker. Die bijnaam komt niet uit de lucht vallen. De voormalige welzijnswerker staat nu aan de 'verkeerde kant', die van de overheid. Het is bovendien een overheid die in hoog tempo schuift met woonwagenbewoners. Zo voelen ze dat in de jaren zestig naar grote regionale kampen, in de jaren tachtig naar kleine 'lokaties' in de bebouwde kom. En inspraak, ho maar. "Je praat tegen hoofden zonder oren," zoals een woonwagenbewoonster zegt in het deze week verschenen boekje 'Dat moeten moet er af. Leni Terpstra (45) woont op de Egelshoek en werkt voor het Landelijk Overleg Woonwagenvrouwen: "Mensen tegen hun wil dwingen om te verhuizen, dat is een oorlogsmethode. We zijn nu bezig in Straatsburg. Dit gaat om mensenrechten. Want je wordt gewoon niet als ·mens bejegend. Ze kunnen niet inschatten wat dit allemaal betekent. En dan zegt staatssecretaris Heerma: 'Het schip zit op de juiste koers, we gaan door'. Heerma, die komende maandag voor het eerst een woonwagenkamp bezoekt. Hij gáát er wel over, maar hij is er nog. nooit geweest!"

Getrapt

In zijn woonwagen op de Egelshoek zit Hiele Gerrits op de punt van zijn stoel: "Wij zijn gewone Nederlanders. In Nederland wordt een minderhedenbeleid gevoerd, er wordt gepraat over politieke vluchtelingen, prachtig. Maar de eigen bevolking wordt in een hoek getrapt. Het is allemaal zo krom als het maar kan." Bijna overal in Nederland zijn inspraakprocedures geweest over de keuze van plekken waar - met oog op de integratie kleine woonwagenkampen moesten verschijnen. Hilversum heeft bewust en uit principe die weg omzeild om, zoals wethouder Van Halsteren zegt. 'onsmakelijke taferelen' te voorkomen. Dat betekent niet dat de woonwagenbewoners blij zijn met de plekken die het gemeentebestuur heeft aangewezen.

Rust

Mogen de bestuurders van provincie en gemeenten melden dat de rust toch aardig weerkeert als de verhuizing eenmaal een feit is. Gerrits en Terpstra denken daar anders over. Zij hebben de gevolgen gezien: "Verhuizing naar kleine kampjes rukt families uit elkaar, vrouwen met kleine kinderen verkommeren, mannen raken werkloos omdat er geen werk is," zegt Leni Terpstra. Hiele's broer, Hannes Gerrits (33) vult aan: "Want dan zeggen ze wel dat er werkloodsen komen, maar hier in Hilversum zijn ze er na vijf jaar nog niet."

'Go home'

Terpstra: "In Utrecht werden de mensen in de kleine kampjes verwelkomd met teksten als: 'zigeuners, go home', en 'jullie pikken ons kinderspeelplaatsje af. Vervolgens werd er vanuit de flats op de wagens geschoten. En dan moeten wij maar zeggen dat het zo leuk is in een woonwijk tussen de huizen. Zeker nadat al die mensen eerst in die procedures bezwaar hebben aangetekend. In Brabant wilden wij met de vrouwen van het landelijk overleg naar een inspraakavond. De wethouder raadde ons dat af. Zei dat-ie die boeren daar misschien niet in de hand kon houden, en daar moet je tussen gaan wonen?"
Woonwagenbewoners leggen ze uit, zijn liever met elkaar; hebben zo hun eigen cultuur. Oude mensen bijvoorbeeld gingen nooit naar een bejaardenhuis, de wagen van vader en moeder kwam er naast te staan en er werd voor ze gezorgd. Op de nieuwe kleine kampjes zal dat niet meer gemakkelijk gaan.
Lenie Terpstra: "Op de lange duur moeten woonwagenbewoners gewoon" verdwijnen. Dat is het beleid. Je krijgt gemakkelijker een huis dan een standplaats. We krijgen straatnamen geen aparte

naam voor het hele kamp. Langzaam schuift het gordijn er voor. Kijk, ik ben er waarschijnlijk gevoelig voor, maar ik erger mij eraan dat de lokaties die ze kiezen ook typisch liggen aan het 'Dievenpaadje', dat een straat 'Wapendrager heet. Het past zo bij wat de mensen denken dat we zijn." Gerrits: "En wat dat dan is: dat we schuw zijn en gesloten, ongewassen en ongeschoren, dat we bestaan van roof en diefstal."

Wethouder

Terptra: "Randgroepmensen, zeggen ze dan. Dat zegt genoeg. Ik was laatst mee met woonwagenvrouwen uit Harderwijk om bij de wethouder als woordvoerder op te treden. Zegt die man, toen het gesprek was afgelopen en ik als laatste m'n jas aantrok:'U weet toch wel hoe ze zijn' en 'U bent toch niet zo'. Ik zei dus dat-ie zich vergiste, waarop hij zei: 'Dan bent u er zeker door huwelijk bijgekomen. Mijn familie woont al generaties lang in een woonwagen, al honderd vijftig jaar."

De Egelshoek is één van de weinige regionale centra die nog bestaan. Het kamp is tientallen jaren oud en zeventien jaar geleden voor het laatst gerenoveerd. De laatste onderhoudsbeurt dateert van meer dan acht jaar geleden. "Ze laten het verpauperen, omdat we er uit moeten," zegt Hiele Gerrits.

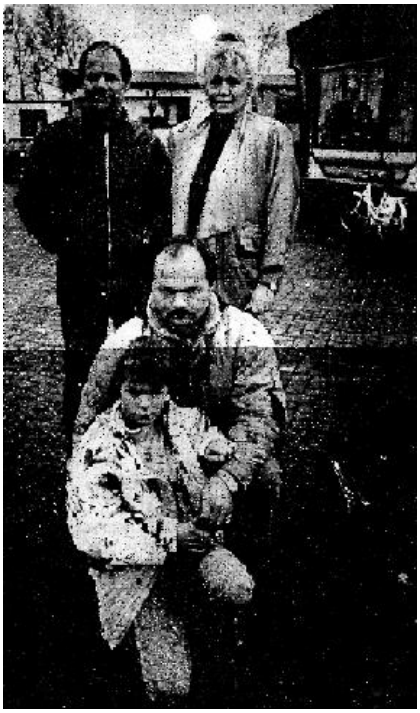

Hiele Gerrits en Lenie Terpstra achteraan, Hannes Gerrits en zijn dochter Angelique vooraan

Scherpschutters

"Maar het zal er maar net van afhangen hoe ze dat straks aanpakken, wat hier dan gebeurt. Twee jaar geleden - die emoties zijn er nog steeds - had ik mijn wagen verplaatst naar een plek die niet mocht. Toen kwamen ze met tweehonderd ME'ers en met veertig scherpschutters. dat vond ik treurig. Toen dacht iedereen dat er mot zou komen, maar we hebben ze ontvangen met koffie. Nou, daar ging de gemeente behoorlijk voor schut, dat hoor je nu nog. Maar het moeilijke is dat niemand luistert naar wat die verhuizing voor ons betekent. Alleen als er gevochten wordt, als we hier straks klaar staan met een endhout, dan komt het Journaal wel met z'n camera's." "Zoals wij hier wonen, dat was vroeger armoe. " Nu niet buiten in de natuur. Anderen zoeken dat voor veel geld op op de camping." "Maar wij zitten hier in de winter ook als het koud is," zegt Lenie Terpstra er wat kalmer achteraan.

Vertellen

"Waar het om gaat is dat we niets te vertellen hebben. Dat er een beleid, wordt uitgezet en dat dat móet worden uitgevoerd. En de gemeente kan niet veel doen, want als ze de grote kampen laten

bestaan lopen ze rijkssubsidie mis:" Gerrits: 'Maar het is toch belachelijk dat het over de hoofden van de mensen heen gaat; dat ze met oogkleppen op blindelings doorgaan. Wie zijn zij dat ze voor mij uitmaken waar ik moet wonen? Want de overheid loopt dertig jaar achter met z'n beleid. Integratie! We zijn ons levenslang al geïntegreerd. De helft van de woonwagenbewoners is getrouwd met burgers, wij leven niet geïsoleerd. We zijn toch net zo goed afhankelijk van de maatschappij. Onze mannen zitten op gewone voetbalclubs, onze kinderen gaan gewoon naar school. Acht jaar geleden werden de bewoners volgens hem warm gemaakt: Het centrum zou worden afgebouwd, kleine kampjes. Toen was negentig; procent enthousiast, maar ze lieten de zaak doodbloeden. Velen zijn er toen weggegaan. anderen zijn er weer bijgekomen. Nu hebben we kunnen zien hoe het uitpakt. Toch weer op slechte plekken aan de spoorbaan. of in buurten waar de mensen grote bezwaren hadden. Lees in dat boekje over die kleuters uit het kamp, die zo geïntegreerd moeten worden dat ze op school niet eens bij elkaar mogen zitten."

Stress

"Hele stresstoestanden heb je hier, mensen zijn ziek gemaakt. Als dat provinciale plan maandag wordt goedgekeurd, stap ik naar de rechter. Want volgens dat plan krijgt elke standplaats hier dan de status van tijdelijk en dat betekent dat ze ons mogen wegslepen." "Het heeft te lang geduurd, ze beloofden werk en het kwam er niet. Ik woon hier al mijn hele leven. Ik laat me niet elke keer belazeren"...

1989

Dinsdag 26 september Artikel in Gooi- en Eemlander: Ontruiming van kamp Egelshoek "onwettig" (BertJan Klein)

De gemeente Hilversum heeft drie jaar geleden ten onrechte drie woonwagens weggesleept van het regionale woonwagencentrum De Egelshoek. De wettelijke basis voor deze ontruiming was niet aanwezig. De Raad van State doet deze uitspraak in een procedure die in door één van de drie woonwagenbewoners is aangespannen . Het Haagse rechtsorgaan is van mening dat Hilversum heeft gehandeld in strijd met een artikel in de Woonwagenwet. Dit artikel is speciaal in de wet opgenomen ter bescherming van bewoners van woonwagenkampen. De privaatrechterlijke toestemming van de Amsterdamse rechtbank voor de ontruiming was niet voldoende: aldus de Raad van State. De Hilversum politie verwijderde de woonwagens in 1986 in aanwezigheid van honderden ME-ers en scherpschutters. De ontruiming verliep zonder incidenten. Het "machtsvertoon" werd achteraf van vele kanten bekritiseerd. De bewoners van De Egelshoek beklaagden zich over "discriminatie" en "intimidatie" door de politiemensen. H. Gerrits, die inmiddels weer op Egelshoek woont, is blij met de uitspraak van de Raad van State. "Ik was mensonwaardig gedeporteerd. Nu blijkt ook nog eens dat Hilversum daar helemaal het recht niet toe had. Een schande". Hij wenst een officiële excuus van de gemeente en overweegt een procedure voor schadevergoeding te starten. Een woordvoerster van de gemeente verklaart desgevraagd nog niet op de hoogte te zijn van de uitspraak van de Raad van State, CDA-wethouder A. H. van Halteren, die op de dag van de ontruiming de inmiddels overleden burgemeester W. R. van der Sluis verving, was niet bereikbaar voor commentaar.
(Noot: De schade die de bewoners hebben geleden is nooit vergoed)

Maandag 6 november Artikel in Gooi- en Eemlander : Raadsleden komen niet op de koffie (Casper van den Broek)

Een paar schoteltjes met plakken cake en een koffiezetapparaat met daarop een volle pot koffie waren zaterdag de stille getuigen van de gebrekkige communicatie tussen de Hilversumse gemeenteraad en de woonwagenbewoners van regionaal kamp De Egelshoek. Alle 37 raadsleden en wethouders, van PvdA tot VVD, waren door de bewoners op de koffie uitgenodigd om nu eens zelf in het kamp rond te kijken. Welgeteld één raadslid kwam opdagen. "Nou dan neem ik nog maar een plak cake", roept een door de regen doorweekt raadslid G. Wolf (Groen Links) tegen het groepje woonwagenbewoonsters. Zaterdag was hij het enige lid van de Hilversumse gemeenteraad, dat reageerde op de schriftelijke uitnodiging van de bewoners om met eigen ogen

de situatie in het kamp te komen bekijken.
"Dan spring ik echt uit mijn vel als ik naar de gemeenteraad ga en zo'n mevrouw of meneer slingert er weer eens uit dat het ons zo'n troep is", briest een van de bewoners met een button "Egelshoek for ever"."Het zal je maar gezegd worden. Maar als je ze vraagt om hier eens te komen kijken voordat ze en besluit nemen om ons hier weg te halen, dan zijn ze opeens niet thuis.

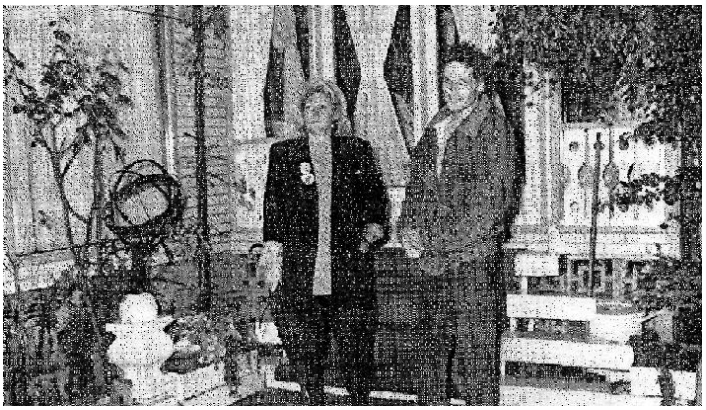
Lenie Terpstra en het kletsnatte gemeenteraadslid Wolf op de opendag

1990
Woensdag 3 januari Artikel in Gooi- en Eemlander: Opheffen Egelshoek kan nu van start (Casper van den Broek)
De opheffing van het regionale woonwagenkamp De Egelshoek en verspreiding ervan over het gewest wordt toch uitgevoerd door het Adviesbureau W. Jansen uit het Noordbrabantse Milsbeek. Het bureau gaat uiterlijk 15 maart aan de slag. Oorspronkelijk was het adviesbureau afgehaakt omdat de provincie Noord-Holland te laat met het spreidingsplan van De Egelshoek op de proppen was gekomen. Jansen zei voor deze periode al enkele andere opdrachten binnen te hebben. De provincie had voor dit Milsbeekse adviesbureau gekozen, omdat deze al meer ervaring had bij de decentralisatie van regionale woonwagenkampen. W. Jansen is onder meer actief geweest bij de opheffing van het kamp Vroneroord in het Noordhollandse Heerhugowaard. Afgesproken is dat het adviesbureau nu voor een aantal uren per week op De Egelshoek actief wordt. Een andere adviseur zal zich daarbij voegen. Deze week worden daar de afrondende gesprekken over gevoerd. Eén en ander gaat in totaal 113.000 gulden per jaar kosten en wordt bekostigd door de Gooise gemeenten en de provincie. Het project gaat drie jaar in beslag nemen. Tegen de opheffing van De Egelshoek bestaat bij sommige gemeenten in de regio grote weerstand. Deze hebben dan ook nog geen standplaatsen aangewezen voor de hun toegewezen aantallen woonwagenbewoners. Ook het werkgelegenheidsproject voor de bewoners van De Egelshoek komt moeizaam op gang, omdat er geen gemeenten zijn, die ruimte beschikbaar stellen voor een autosloopterrein.
Donderdag 9 januari. Advocaat Schuiling schrijft een brief aan B en W en vraagt, dat niemand gedwongen verhuisd zal worden.
Woensdag 25 april schrijft gemeente Hilversum aan de Gedeputeerde Staten, dat de gemeente gebruik zal maken van art. ex .61 van de woonwagenwet. (verwijderen met de sterke arm).

1991
Zaterdag 13 april Artikel Gooi- en Eemlander: Families piekeren niet over vertrekken .
Een meisje oefent het bestijgen van een paard zonder zadel. Ze moet dit kunstje kennelijk instuderen voor
het carrousel rijden op haar manege. Het is donderdagmiddag vier uur op het grootste en oudste woonwagenkamp in Hilversum De Egelshoek. Niemand maar dan ook niemand maakt zich hier

te-sappel over het bericht dat de gemeenteraad woensdagavond definitief heeft besloten 22 gezinnen van dit terrein over te brengen naar drie kleine kampjes in de stad. "Wie gaat hier weg?" De 74-jarige heer A. Terpstra beschouwt de Hilversumse raad al lang niet meer als autoriteit. "De raad kan wel zeggen dat we hier weg moeten, maar we gaan helemaal niet weg." Op deze eerste echt warme dag van het jaar is er veel activiteit op het terrein, dat wordt ingeklemd tussen Hilversum, Hollandsche Rading en Loosdrecht.De handel in auto-onderdelen: floreert. De melkboer komt langs, de eerste kinderen komen van school. Iedere halve minuut stijgt een sportvliegtuigje op van Vliegveld Hilversum. Hierdoor moeten gesprekken soms worden stilgelegd. Egelshoek heeft in de loop van de jaren heel wat meegemaakt. Het kwam zelfs eenmaal tot inzet van de mobiele eenheid, omdat de burgemeester de openbare orde in gevaar zag komen. Delen van het terrein werden ontruimd nadat deze waren ingenomen door andere Egelshoekers. Dezen hadden de plaatsen ingenomen van bewoners, die naar de Van Gendtlaan waren verhuisd. Er waren op last van de overheden vijftien gezinnen naar andere regionale woonwagenkampjes 'overgebracht' waaronder de Van Gendtlaan in Hilversum en de Papelaan in Weesp. Het beleid is opheffing van de grote kampen en integratie door middel van kleine kampjes. Maar als het aan de betrokkenen ligt, gaat dit feest niet door. ze zijn vergroeid met hun kamp, hun wagen en hun familie. Er staan nu 45 gezinnen. Ook wel "de harde kern" genoemd. Ze stammen af van de families Terpstra en Jillings. Een automonteur kan zijn tijd wel beter, gebruiken dan te speculeren over een mogelijk vertrek. De Egelshoek ontstond vlak voor de Tweede Wereldoorlog: Hilversum was voor de rondreizende woonwagenfamilies de winterverblijfplaats. Na de oorlog verdwenen langzaam de scharensliepen, stoelenmatters, parapluherstellers, harmonica- en draaiorgelspelers van het toneel. De burgerlijke samenleving eiste dat zij vaste woonkampen kozen, waardoor de klandizie ernstig beperkt werd. In Hilversum waren vroeger woonwagenkampen op de onder andere de Bodemanstraat en de Beresteinseweg. In de oorlog moesten de Egelshoekers verhuizen naar de Beresteinseweg omdat de Duitsers geen pottenkijkers in de buurt van het vliegveld wilden. Later gingen ze weer terug naar de Egelshoek. Vertegenwoordigster van de bewoners, mevrouw L. Terpstra, is geboren op de Egelshoek, net als de meeste andere bewoners. "We komen hier vandaan en hebben hier wortel geschoten. Wij gaan niet zomaar weg. Tegen zeker twee locaties gaan we in beroep, dit zijn de Raafstraat en het Lombokterrein. Maar ook de Hertenkamp is met geschikt om te integreren. Maar waarom moeten wij nu nog integreren, we zijn hier gelukkig. De eensgezindheid onder de mensen is nog nooit zo groot geweest als nu. Ze gaan hier niet weg", vertelt zij. De enige plek die geschikt leek voor de Egelshoekers was de locatie Kolhornseweg, maar deze werd door de provincie afgewezen. Op de drie resterende plekken kunnen volgens de gemeente 22 wagens staan. Bij de Egelshoek wordt over dit aantal met schouderophalen gereageerd, omdat er dan nog 25 gezinnen zouden achterblijven. Maar volgens mevrouw Terpstra moeten deze mensen naar andere gemeenten in de regio, waaronder Laren.

Het leven gaat zijn normale gang op de Egelshoek. Niemand maakt zich druk over het besluit tot opheffing van het woonwagenkamp.

Vrijdag 20 september is Ellen Jansen 12,5 jaar woonwagenwerkster

1992

Vrijdag 21 februari Artikel Gooi- en Eemlander: Bewoners Egelshoek kwaad op overheid
(Eddie de Paepe)
Bewoners van het regionale woonwagencentrum De Egelshoek in Hilversum zijn "ontzettend kwaad" over de "onmenselijke" manier waarop zij worden behandeld door de overheid. "Twaalf jaar lang worden wij aan het lijntje gehouden, terwijl gemeenten en provincie over onze hoofden heen bekvechten", stelt woordvoerder M. Kuik. De woonwagenbewoners krijgen naar eigen zeggen al twaalf jaar te horen dat ze moeten verhuizen, zonder dat er schot in de zaak zit. De Egelshoekers spreken van "een ziekmakende situatie". "Alle zekerheid over onze woonplek is weg. We zijn nergens anders mee bezig." Zij zeggen heel goed te begrijpen hoe vluchtelingen zich voelen. De Egelshoekers hebben het gevoel dat alleen geld en cijfertjes een rol spelen en dat zij niet als mensen worden gezien. De drie Hilversumse locaties blijven zij afwijzen. Zij spreken over die hoek in de Raafstraat en 'het gat aan de Oude Loswal'. Kuik: "Het zijn locaties van likme-vessie. Dat is iemand wegduwen in een hoekje." De laatste ontwikkelingen rond het terrein bij de Hertenkamp hebben hen in die afwijzing gesterkt. "Wij vormen de sluitpost van alle plannen." Ook voor een standplaats in Laren is geen belangstelling meer.
De overgrote meerderheid van de bewoners zou op De Egelshoek willen blijven. "Wij willen niet, zoals op veel grote centra is gebeurd, dat onze families uit elkaar worden getrokken en dat onze ouderen wegkwijnen en ziek worden op de kleine kampjes," stellen de bewoners. De gemeente zou veel geld kunnen besparen door De Egelshoek te ·behouden. "Wij zijn en blijven Hilversummers."

Donderdag 2 juli Artikel Gooi- en Eemlander: De Egelshoek weer een beetje opgeknapt
De bewoners van De Egelshoek hebben gistermiddag tijdens een open huis hun opgeknapte woonwagencentrum 'geshowd'. Zolang er mensen op De Egelshoek wonen zorgt de gemeente Hilversum er voor dat dit "op een aanvaardbaar niveau" gebeurt. De Hilversumse wethouders S. Wolf en J. Flink, diverse raadsleden en ambtenaren en enkele medewerkers van de provincie Noord-Holland maakten van de gelegenheid gebruik om het opgeknapte centrum te bekijken. De afgelopen maanden is er heel wat gebeurd. Het kantoor van het woonwagenwelzijnswerk op De Egelshoek werd vernieuwd. Er kwamen een peuterspeelgebouwtje en een speelterreintje voor kinderen.

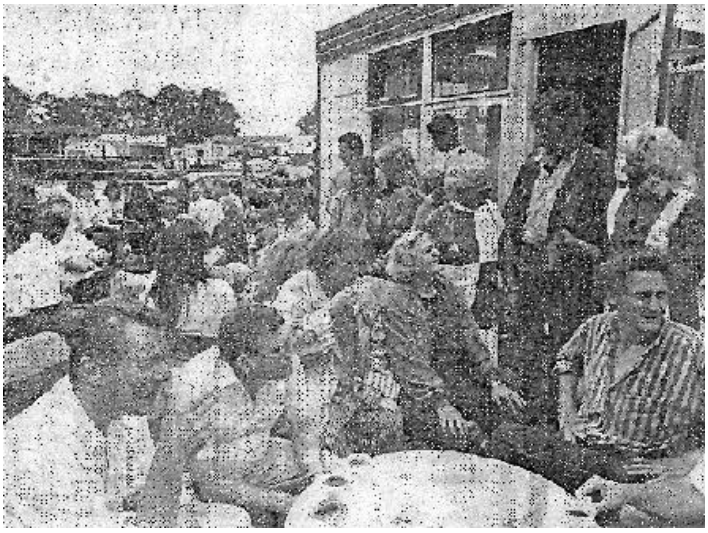
De Egelshoekers showden gisteren tijdens een openhuis hun opgeknapte woonwagencentrum

De bestrating werd hier en daar aangepast en de groenvoorziening verbeterd. Voorts werd het woonwagencentrum aangesloten op het centrale antenne-systeem van het Regev. Het terrein

werd bovendien schoongemaakt. Woonwagenbewoonster Leni Terpstra toonde de belangsteller den tijdens een rondgang vol verve 'haar' centrum nadat allen koffie met gebak hadden ontvangen. De werkzaamheden werden uitgevoerd in overleg met mensen van de Hilversumse Sociale Dienst en in samenwerking met het Werkgelegenheidsinstituut Gooi (WIG) dat mankracht beschikbaar stelde. Wolf en ambtenaar W. Houtzager van de sociale dienst ontvingen als dank voor de bewezen diensten een plantenbak in de vorm van een mini-woonwagen. Beide objecten waren gemaakt door Cees Leegwater, één van woonwagenbewoners. Overigens blijft het beleid van de provincie erop gericht het regionale woonwagencentrum het kader van het decentralisatie beleid volledig te ontmantelen .
Beroep bij de Raad van State aangespannen door hun advocaat Schulting wordt ongegrond verklaard

1994

Vrijdag 14 januari Brief van bewoners woonwagencentrum De Egelshoek aan Gedeputeerde Staten van Noord-Holland, t.a.v. de Dienst Welzijn, Economie en Bestuur.
Dames en Heren, Net als met de jaarseizoenen lijkt een woonwagenplan een niet te vermijden terugkerend gegeven. Het woonwagenganzenborden begint dus weer. Inzet: afbouw van de grote centra om de achterstandspositie van woonwagenbewoners op te heffen. Uitkomst: gelukkige, geïntegreerde woonwagenbewoners op nieuwe centra in de bebouwde kom. Dat laatste is iets waar geen normaal denkend mens nog in kan geloven, als men de situatie bekijkt op een groot aantal kleine centra in het land. Opvallend is dat de spelers zijn: het rijk, de provincie en de gemeenten. Degenen waar het om gaat, de woonwagenbewoners, staan buiten het spel, dat al 14 jaar geleden begon. We hebben dan wel het recht van inspraak, maar onze mening heeft nauwelijks invloed op het tot nu toe gevoerde beleid. Alle plannen worden zonder ons gemaakt. We krijgen ze pas onder onze neus als ze al zover klaar zijn, dat er niet veel te veranderen valt. Zeker niet de grote lijnen als het b.v. gaat om de visie van woonwagenbewoners over het deconcentratiebeleid. En dat in een tijd dat elke zichzelf respecterende politicus de mond vol heeft over een goede relatie en open communicatie tussen burgers en overheid en over meer invloed van burgers op het maken van het beleid. Voor woonwagenbewoners geldt dat blijkbaar niet. Alle plannen worden nog steeds gemaakt zonder ons daarin te kennen. Het is dus niet zo gek dat we helemaal geen vertrouwen meer hebben in al die plannenmakerij van de overheid. We hadden aanvankelijk weinig zin om te reageren op het concept 3e woonwagenplan, omdat we weten dat onze mening weinig invloed zal hebben op het definitieve plan. We hebben besloten om nog één keer onze mening op papier te zetten, daar moeten jullie het de komende 10 jaar maar mee doen: In 1980 kwam het le woonwagenplan. Een groot deel van de Egelshoek was enthousiast en was bereid met de Gooise gemeenten nauw samen te werken om een aantal goede nieuwe centra te realiseren. Daar kwam al heel gauw de klad in. Gemeenten begonnen met vertragingstactieken, de provincie hield plannen tegen voor plekken waar overeenstemming was tussen woonwagenbewoners en gemeenten. In Hilversum werd als eerste een centrum gebouwd op een plek, de Oude Loswal, die als reserveplaats te boek stond. Dat is dan ook duidelijk een grote mislukking geworden. Na alle ellende die de bewoners daar geleden hebben, heeft de gemeente besloten dit centrum op te heffen. Nu 14 jaar verder wil geen enkele bewoner met een goede standplaats nog van de Egelshoek verhuizen. De onzekerheid die we hadden van 14 jaar te horen krijgen "Jullie moeten verhuizen, de Egelshoek wordt afgebouwd" hebben we achter ons gelaten. Van die onzekerheid werden we gek. Zolang we daarmee bezig waren, kwamen we niet toe aan iets anders. We staan hier op de Egelshoek goed, we willen er blijven staan. Wel moet er dit jaar nu eens eindelijk begonnen worden met de bouw van nieuwe standplaatsen in Hilversum en Loosdrecht voor de mensen die geen goede standplaats hebben en voor de opvang van de groei van de woonwagenbevolking in Hilversum. Die is in de afgelopen 14 jaar gewoon doorgegaan (wat dat betreft zijn we ook "normale" mensen) . Het tekort aan standplaatsen neemt verder toe, er is immers vanaf 1987 geen standplaats meer bijgebouwd in 't Gooi. En naar het

leegstaande centrum in Huizen wil geen Hilversummer heen, gezien de ervaringen van een aantal bewoners, die wegtrokken zodra ze de kans kregen. In het conceptplan staat op blz. 10: "De sterk trekkende rol van de provincie heeft wel geleid tot enige voortgang in het totale proces van de deconcentratie, maar nog niet tot de daadwerkelijke realisering van vervangende woonwagenlocaties/standplaatsen". Flauwekul vinden wij, veel woorden om te verbloemen dat er de laatste jaren niets terecht is gekomen van het voorgenomen beleid. Wel werd de Egelshoek in februari 1989 opgeheven als openbaar centrum. Dat bracht alleen maar onrust teweeg bij de bewoners en maakte het nodig dat we allerlei procedures moesten voeren tegen provincie en gemeente. Het tekort aan standplaatsen is alleen maar groter geworden. Zelf moeten we noodoplossingen bedenken om dat tekort op te vangen en daar worden we dan ook weer op aangekeken.
Blz. 33 m.b.t. stand van zaken locaties Hilversum, Laren, Loosdrecht: "Tot daadwerkelijke aanleg van vervangende standplaatsen is het daar nog niet gekomen, wel is enige vooruitgang geboekt". Wat hebben wij aan zo'n uitspraak. Na zoveel jaren en na zoveel plannenmakerij verwachten wij dat een deel van deze plannen uitgevoerd wordt in nauwe samenwerking met ons.
Het mag niet zo gaan als in de afgelopen jaren, zoals b.v. In Hilversum. Daar werden met veel tam-tam in 1991 3 locaties door de gemeenteraad aangewezen. Naar de mening van de woonwagenbewoners werd weer eens niet geluisterd. Nu, drie jaren later horen we niets meer over deze locaties. Sterker nog, deze locaties zijn waarschijnlijk weer onopvallend afgeschreven of worden op de lange baan geschoven.
Het in het slop raken van de plannen is echter niet alleen te wijten aan onwillige gemeentebesturen. De provincie is daaraan mede schuldig, ondanks de volgens deze nota z.g. intensieve inzet van de provincie. Dank zij die intensieve inzet ontstaan ook grote vertragingen in het bouwen van goede nieuwe centra. Kijk naar Laren (waar nu geen kandidaten meer voor zijn. omdat het pingpongspel tussen provincie en gemeente te lang geduurd heeft), 's Graveland en Kolhornseweg Hilversum.
blz. 34 m.b.t. het werkgelegenheidsterrein: Daarvoor geldt hetzelfde. Het lijkt alsof de plannen daarvoor geleidelijk aan uitgevoerd worden. Voor ons gevoel is dat niet zo. Van de planning die door een aantal slopers met vertegenwoordigers van de provincie en onze welzijnswerkster gemaakt werd kwam niets terecht. De datum van verhuizing naar het nieuwe terrein schuift vanaf juli 1992 steeds verder op. De vrees is dat deze plannen ook langzaam van tafel verdwijnen. Daar moet nu ook heel snel duidelijkheid over komen.
Tot slot onze visie op een goed woonwagenbeleid In 't Gooi:
- De overheid dient uit te gaan van een meerkeuzebeleid d.w.z. de Egelshoek als woonplek behouden en zorgen voor de bouw van nieuwe goede centra. Argumenten voor behoud van de Egelshoek hoeven wij u niet nog eens te geven. Die kunt u vinden in onze reacties op eerdere plannen. Haal het dikke dossier er maar bij. Wel willen we nog eens zeggen, dat achterstand niet wordt weggewerkt met gedwongen verhuizing naar een nieuw centrum in de bebouwde kom. Integendeel, achterstand ontstaat niet door wat verder weg van de bebouwde kom te wonen. Dan zouden alle mensen die in afgelegen boerderijen, villa's en landhuizen wonen ook in een achterstandspositie raken. Dat zouden er heel wat zijn in 't Gooi. Met dat argument heeft Laren gelijk gekregen bij de Raad van State over de lokatie Schapendrift.
Integratie kan alleen maar tot stand komen als mensen zich niet bedreigd voelen in hun bestaan en gelijkwaardig behandeld worden in contacten met anderen. Dat heeft ook niets te maken met afstand tussen woonplekken.
Nieuwe goede centra zijn voor ons: ruime lokaties voor minimaal 10 wagens en met voldoende privacy.
- We willen niet alleen inspraak, maar ook invloed op het bepalen van de plekken en het inrichten van de woonwagenlocaties. Daarom is het noodzakelijk dat er met de betrokken woonwagenbewoners in het allervroegste stadium overleg plaats vindt. In ieder geval voordat een plan als conceptplan door een ambtenaar op papier gezet is. De ervaring leert ons dat je dan al

weinig meer kunt veranderen.
- We willen dat er met de bouw van de eerste 10 zo nodige nieuwe standplaatsen in Hilversum nog deze zomer begonnen wordt op een locatie die wij mee kunnen bepalen. Hilversum moet nu niet gaan zeuren over de extra taakstelling van 9 standplaatsen. Laat de gemeente nu eens eindelijk beginnen. Er zal toch ook een oplossing moeten komen voor de bewoners van het op te heffen centrum aan de Oude Loswal.
Provincie blijft bij opheffing van De Egelshoek.

1995

Donderdag 29 juni Vergadering van de Stuurgroep uitvoering woonwagenplan (STUG) Gooi en Vechtstreek. (Gemeenten: Blaricum, Bussum, 's-Graveland, Hilversum, Huizen, Laren, Loosdrecht, Muiden, Naarden, Nederhorst den Berg Weesp)

Afsprakenlijst
1. De deelnemende gemeenten stemmen in met het concentreren van het woonwagenkamp De Egelshoek; als realiseringsdatum wordt afgesproken 1-1-1998.
2. De deelnemende gemeenten stemmen in met realisering van de taakstelling In het Woonwagenplan Noord-Holland 1994-1997 (omdat dit een noodzakelijk middel is tot realisering van de deconcentratie van De Egelshoek).
3. De gemeenten die nu nog een bezwaarschrift hebben ingediend tegen het Woonwagenplan Noord-Holland 1994-1997 zijn bereid deze in te trekken ter ondersteuning van de bereidverklaring van alle aan het woonwagenkamp De Egelshoek deelnemende gemeenten tot deconcentratie.
4. De kosten van beheer van De Egelshoek blijven - overeenkomstig de huidige situatie naar evenredigheid voor rekening komen van alle deelnemende gemeenten komen, totdat het woonwagenkamp feitelijk is gedeconcentreerd (opgeheven).
5. De kosten van deconcentratie worden overeenkomstig de bedoeling van punt 4 naar evenredigheid verdeeld.
6. Tot de kosten van deconcentratie worden feitelijke deconcentratiekosten gerekend, die voortvloeien uit het als zodanig beschreven project (o.a. kosten verplaatsingen, sanering, aanleg bedrijventerrein). De ambtelijke en andere tijd en ondersteuning die er door de diverse gemeenten in worden gestoken vallen hier niet onder.
7. Een begroting van de kosten zal zo snel mogelijk ter informatie nog worden overlegd (in het kader van de uitvoering van de deconcentratie).
8. De deelnemende gemeenten stemmen· in met de aanleg van een werkgelegenheidsterrein op De Egelshoek - doelstelling: vóór 1-1-1996 - en gaan akkoord met het voorstel hiervoor een eenmalige bijdrage te leveren in de stichtingskosten, volgens dezelfde verdeelsleutel (evenredigheid) als bedoeld in de punten 4 en 5.

Woensdag 4 oktober Verslag van de bijeenkomst van een afvaardiging van de gemeente Hilversum met bewoners van woonwagencentrum Egelshoek

Deze bijeenkomst is een vervolg op eerder overleg en vindt plaats op verzoek van de bewoners van Egelshoek
Inleiding door wethouder Flink
De heer Flink brengt het deconcentratiebeleid van staatssecretaris Heerma in herinnering, dat eind jaren '80 ook in Hilversum wordt uitgevoerd. Daarbij worden grote kampen zoals o.a. Egelshoek in een aantal verspreide, kleinere centra opgedeeld. De bedoeling daarvan is: het bevorderen van de integraties van woonwagenbewoners in de rest van de maatschappij. Hoewel de huidige staatssecretaris Tommel gemeenten de mogelijkheid biedt om via andere wegen tot de gewenste integratie te komen, is uit een knelpuntenanalyse gebleken dat voor Egelshoek opheffing de enige mogelijkheid is. Enkele redenen:
- het is niet mogelijk om op een andere manier tot integratie van de woonwagenbewoners te komen;

- het is niet mogelijk op een andere manier iets aan de grote milieuproblemen op Egelshoek te doen;
- de gemeente ziet geen kans om langer zelf woonwagenkampen te beheren en te exploiteren. Het ligt voor de hand om standplaatsen en huurwagens onder te brengen bij de Woningstichting Hilversum, zoals dat ook met de rest van de gemeentelijke woningen is gebeurd. De corporatie is echter niet bereid om Egelshoek in beheer te nemen. Om beheer door de woningstichting in de toekomst wel mogelijk te maken zal omgezien moeten worden naar nieuwe, goed ingerichte plekken.
Na overleg met de andere regiogemeentes heeft Hilversum een rapport geschreven waarin de deconcentratie verder wordt uitgewerkt. Er moeten nu nieuwe lokaties worden aangewezen en daadwerkelijk ontwikkeld. Alle betrokken gemeenten zullen meewerken onder voorwaarde dat Egelshoek ontmanteld wordt. Hilversum heeft de eerste vervolgstappen al gezet (uitbreiding Diependaal, ontwikkeling Erfgooiersstraat) . Voor ongeveer 15 wagens moet nog een plaats worden gevonden. Daar wordt nu naar gezocht. De gemeente heeft geld apart gezet om financiële problemen als gevolg van verplaatsing te kunnen oplossen.
Reactie uit de zaal
De heer Gerrits heeft er bezwaar tegen dat de gemeente gaat bepalen wat voor hem van belang is. Hij zegt Hilversum niet uit te willen.
Antwoord: wethouder Flink legt nogmaals uit waarom het kamp Egelshoek definitief zal worden opgeheven

---

Behoud Woonwagenkamp aan de Bisschopswaai in Baarn (deel 2)

17 januari Artikel in Baarnsche Courant VVD: handhaaf helft woonwagenkamp Bisschopswaai - versoepeling strakke integratie regelgeving door Ministerie VROM.
De VVD-fractie in de gemeenteraad is bereid tegemoet te komen aan de wens van twaalf woonwagenbewoners om van de voorgenomen verhuizing naar twee nieuwe kampjes in de te ontwikkelen nieuwbouwwijk Eemdal VI af te zien. De liberalen willen de helft van de huidige locatie Bisschopswaai handhaven. Zij opteren voor de aanleg van een klein kampje met zevenplaatsen aan de noordzijde van Eemdal VI. Het in het door Slokker ontwikkelde grote kamp met vijftien plaatsen aan de zijde van de Eemweg en gelegen nabij de te bouwen dure koopwoningen (ruim zes ton) kan worden geschrapt. Op het vrijkomende perceel kunnen huizen worden gezet. De opbrengst moet worden aangewend voor het saneren van de vervuilde grond op Bisschopswaai. Na de sanering kunnen de standplaatsen op het schone deel worden ondergebracht. Met het afwijkende standpunt haakt de VVD in op de recente versoepeling van het ministerie van Volkshuisvesting inzake de scherpe richtlijnen ten aanzien van het verplaatsen van woonwagenkampen naar locaties binnen de bebouwde kom. Staatssecretaris D. Tommel heeft de aanzet tot deze versoepeling gegeven. Uit het rapport 'Twintig jaar woonwagen beleid onder de loep was hem gebleken dat het strakke huisvestingsbeleid niet tot de beoogde hogere arbeidsparticipatie en grotere deelname aan het onderwijs heeft geleid.
De VVD brengt het plan morgenavond in bij de raadscommissie Volkshuisvesting. De commissie vergadert in de burgerzaal van Laanstraat 1 onder meer over een ingezonden brief van de heer dr. T. de Booij. De Baarnaar pleit in zijn schrijven voor handhaving van Bisschopswaai. Het pleidooi is geschreven namens twaalf woonwagenbewoners, die liever op hun huidige standplaats blijven staan. Naar aanleiding van de brief heeft de VVD zich over het verzoek gebogen. Bij de besluitvorming omtrent de invulling van Eemdal VI en daaraan gekoppeld de realisering van 22 standplaatsen heeft de partij zich het recht voorbehouden de besluitvorming 'op een later tijdstip open te breken.' In de notulen is een en ander vastgelegd. De passage is de heer T. de Booij niet ontgaan. Naar zijn zeggen zien met name de oudere woonwagenbewoners

hem als hun vertrouwenspersoon, omdat hij zich al twintig jaar in hun problemen verdiept. Het is ongelooflijk en van de gekke dat de gemeente niet gewoon even de beleefdheid in acht heeft genomen de ontvangst van mijn brief te bevestigen. Een dergelijke handelwijze ben ik vanuit het verleden wel gewend. Maar laat ik me tot het goede nieuws beperken. Het feit dat de VVD zoiets voorstelt is droomnieuws. Gewoon fantastisch. Als je goed nadenkt, kan een huis van acht ton niet naast een woonwagenkamp staan. Woonwagenbewoners leven in een andere cultuur dan wij. Hun integratie kun je niet afdwingen. Ze zijn geen toenemend maar een uitstervend ras. De jongeren willen wel graag een huisje met een tuintje hebben. De ouderen willen dat niet. Zij moeten er niet aan denken te wonen in een huis zonder wielen. Als ze daarin moeten wonen, gaan ze dood. De bewuste deportatie van die groep kost de gemeente ook nog eens een bedrag van tachtig gulden per dag, heeft de heer De Booij uitgerekend. Naar zijn indruk is de gemeente niet happig op zijn rol als bemiddelaar, vanwege eerder ervaringen. Als opa uit z'n hok komt, gaat ie er keihard tegenaan en dat weten ze ook. Ik heb acties in petto, klinkt het strijdlustig uit zijn mond. Naar de mening van de heer De Booij kunnen de ouderen best op het niet vervuilde deel van Bisschopswaai blijven wonen. Als het zover komt, stelt de VVD voor het geplande grote kamp te schrappen en daar extra huizen neer te zetten. De heer Veldhuysen laat weten dat zijn fractie geen voorkeur voor het type woningen heeft. 'We denken aan woningen die het meeste geld opbrengen teneinde de sanering van Bisschopswaai daarmee te kunnen betalen. Nu reserveren we twee ton voor die sanering. Dat bedrag kunnen we misschien inzetten om de onroerende zaakbelasting te vervolg pagina 4 - kolom 4

Zie hieronder de rubriek Polikritiek van Martin Hoogendoorn

Het handhaven van woonwagenkamp Bisschopswaai is weer bespreekbaar, Staatssecretaris Tommel heeft de deur weer op een kier gezet door een versoepeling van de tot op heden strikte regels ten aanzien van het verplaatsen van woonwagens naar de bebouwde kom aan te kondigen. Uit de praktijk is gebleken dat de integratie noch tot een hogere arbeidsparticipatie noch tot een intensiever schoolbezoek bij de bewoners heeft geleid. Vanuit het ministerie gaan de speerpunten zich meer op de werkgelegenheid, scholing en vorming sec richten. In samenspraak met de provincie. wordt gemeenten de vrijheid geboden grote kampen buiten de bebouwde kom te handhaven. Zij. het onder voorwaarden en op basis van een analyse. Bisschopswaai is zo'n kamp. De gemeente heeft het voornemen in totaal 22 standplaatsen in Eemdal VI te realiseren. De plaatsen worden over twee kampjes verdeeld. Als de VVD het alleen voor het zeggen heeft, blijft de aanleg van het grootste kamp (vijftien plaatsen) achterwege. In de planopzet van Slokker komt het bewuste kamp naast woningen van ruim zes ton te liggen. De vrijkomende vierkante meters kunnen volgens de liberalen het beste worden benut door woningen te bouwen die zoveel mogelijk opbrengen. De VVD wil de opbrengst gebruiken voor de sanering van het vervuilde Bisschopswaai-terrein, waar de twaalf oudere bewoners mogen blijven. Via hun zegsman T. de Booij hebben die bewoners een verzoek in die richting schriftelijk bij de gemeente ingediend. Het CDA voelt veel voor deze oplossing. Niet verwonderlijk. De fractie heeft twee jaar geleden al voor handhaving gepleit. Een bezoek aan de Tweede Kamer-fractie heeft toen niet mogen baten, zij het dat toen reeds duidelijk was dat de deur op een heel klein kiertje stond. Nu komt meer licht door de kier. Echter de PvdA, Groen Links, D66 en RPF/SGP/GPV reageren voorzichtig. Evenals het College zetten zij de rem op de positieve berichten. Met name de uit het Grontmij onderzoek gebleken vervuiling_c.q. verzakkingen van de grond moeten zij in gedachten hebben. Het laten staan van de woonwagens op die grond is vragen om (financiële) problemen. Misschien staan sommige woonwagens niet op smerige grond, zoals woordvoerder De Booij beweert, maar dat zal eerst onderzocht moeten worden. In de finale aanpak zal de provincie een belangrijke stem hebben. In overleg mei Utrecht dient Baarn de beste oplossing te kiezen. Een oplossing waarin excessen, zoals nieuwe illegale bewoning, en andere problemen uitgesloten moeten worden.

Inzet stukje: Van de overige College-partijen vindt de PvdA dat als het ministerie van VROM de versoepeling van de integratieregelgeving nastreeft een heroverweging inzake de handhaving van

Bisschopswaai op z'n plaats is, stelt fractievoorzitter J. de Wilde. C'DA-collega G.van der Vuurst roept het bezoek aan zijn Tweede Kamer-fractie twee jaar geleden in herinnering. Met het raadslid mevrouw Maree toog hij naar Den Haag, waar zij zonder succes voor het intact laten van het bestaande kamp pleitten. Toen al werd een bijstelling van het beleid niet uitgesloten. Nu het zover is, mogen de bewoners van ons blijven zitten waar ze zitten. Alleen de verontreiniging en de grondverzakkingen kunnen problemen opleveren, merkt Van der Vuurst op.

Vrijdag 10 mei Artikel in Baarnsche courant: Bijdrage provincie aan sanering kamp Bisschopswaai

Gedeputeerde Staten van Utrecht hebben ingestemd met een bijdrage van 104.000 gulden aan Baarn voor de sanering van de vijftien officiële standplaatsen op het woonwagenkamp Bisschopswaai. De gemeente krijgt het geld op het moment dat de vervangende standplaatsen zijn aangelegd. .De vervangende plaatsen zijn gedacht in de nieuwbouwwijk Eemdal VI. Het bouwplan voorziet in de aanleg van een klein (zeven plaatsen) en een groot kamp (15 plaatsen) aan de noord- en zuidzijde van de wijk: Echter vanwege een gewijzigd rijksbeleid ziet de politiek mogelijkheden het kamp over de Eem te handhaven. Op de vrijkomende vierkante meters zouden ook huizen gebouwd kunnen worden. De gemeente is opgedragen een onderzoek in te stellen. Dat onderzoek loopt nog en behelst tevens de mogelijkheid om het beheer en de exploitatie van Bisschopswaai bij woningbouwvereniging Eemland onder te brengen.

Logboek begeleidingsactiviteiten van Louis Wallenburg (deel 3) door Dr Tom de Booij.

Maandag 15 januari Brief van de psychiater van het Riagg C.T.M. Manschot aan de advocaat Laoût

Geachte heer Laoût, Het eerste RIAGG-contact met de heer Wallenburg dateert van maart '93. Kliënt had fysiek geweld naar zijn vader gepleegd, meende door hem vergiftigd te worden. Mogelijk zou er sprake kunnen zijn van een schizofrene ontwikkeling. Met betrekking tot zijn persoonlijkheid viel hij het meest onder te brengen bij de schizoide persoonlijkheidsstoornis. Zijn ouders vertelden toentertijd dat hij altijd een wat teruggetrokken jongen was, die overigens wel betrokken was bij het woonwagengebeuren in de zin van sport en dergelijke maar zijn eigen plek had. Hij ging geen diepgaande contacten aan maar maakte wel links en rechts kletspraatjes op het plein. Het laatste jaar zou hij toenemend gedeprimeerd en teruggetrokken zijn geraakt. Hij voetbalde niet meer en verbleef de hele dag in zijn caravan. Vanaf die datum is hij bij ons in zorg geweest. Op het moment dat hij de medicatie staakte bloeide de psychose weer op. Inmiddels hebben wij de diagnose gesteld; schizofrenie van het paranoide type. Met vr gr Manschot

Vrijdag 19 januari Artikel in Baarnsche Courant, Voorwaardelijke straf fraudeur

Omdat hij bijstandsfraude had gepleegd, is een 32-jarige Baarnaar donderdag door de Utrechtse politierechter veroordeeld tot een maand voorwandlelijke celstraf. Tegen de man was drie maanden voorwaardelijke gevangenisstraf geëist. De verdachte had vanaf 1984 tot 1995 een uitkering genoten. Hij had echter niet opgegeven dat hij daarnaast ook inkomsten had door de handel in oud ijzer. Bovendien was gebleken dat 'de man met het geld van zijn uitkering een behoorlijk eigen vermogen had opgebouwd. Omdat hij door zijn ouders werd verzorgd, had hij zijn bijstand maandelijks opzij kunnen zetten. De rente die hij over dit gespaarde bedrag kreeg, had hij ook niet aan de Sociale Dienst opgegeven. De dienst had berekend dat zij daardoor ongeveer voor een ton aan schade had geleden. De richtlijnen van het openbaar ministerie geven veel hogere straffen aan voor dergelijke schadebedragen. De rechter en de officier van justitie hielden echter rekening met de geestesgesteldheid van de verdachte. De man is al jaren schizofreen. Daarom vond de raadsman dat zijn cliënt helemaal niet gestraft zou moeten worden voor de fraude. Volgens hem had de Baarnaar niet eens- beseft dat hij zich aan strafbare handelingen schuldig maakte. De rechter baseerde zich echter op een psychiatrisch rapport over de verdachte, waarin stond dat hij niet helemaal ontoerekeningsvatbaar was.

Rechtszaken van Louis Wallenburg in 1996:
Vrijdag 23 februari wordt Louis veroordeeld door het kantongerecht Hilversum voor het rijden zonder verzekering en wegens belemmering vrijheid van het verkeer met boete van f 825,- en verbeurd verklaring van zijn auto
Juni dient de advocaat van Louis Mr Laoût een gratieverzoek in bij Hare Majesteit de Koningin
Hij vraagt teruggave van verbeurd verklaarde auto alsmede kwijtschelding van de boete van f 825,-
Woensdag 26 juni dient de zaak tegen Louis Wallenburg voor het kantongerecht te Amersfoort
De gemeente Baarn vordert van Louis Wallenburg f 86,205,89 voor het ten onrechte ontvangen van een RWW uitkering over de periode van 16 augustus 1989 tot en met 31 januari 1994. Door de goede inbreng van zijn advocaat wordt hij slechts veroordeeld door de kantonrechter mevrouw mr H.H. Bloem voor het betalen van f 6075 .en de kosten van het geding
Woensdag 16 oktober wordt Louis Wallenbrug door de rechtbank van Utrecht veroordeeld voor het rijden zonder verzekering en overtreding artikel 25 voor een totaal geldboete van f 750 en 4 maanden ontzegging rijbevoegdheid
Donderdag 28 november wordt gratie verleend aan Louis Wallenburg doro Hare Majesteit de Koningin met de kwijtschelding van de boete van f 825,. Zijn auto krijgt hij echter niet terug.
November dient de advocaat van Louis wederom een gratieverzoek in bij Hare Majesteit de Koningin voor de geldboete van f 750,- en rijontzegging van vier maanden.

Faillissement Bond van Wetsovertreders (deel 3)

1996 BOND VAN WETSOVERTREDERS

Woensdag 27 maart Brief aan het Bestuur van de Bond van Wetsovertreders p/a de voorzitter E.J. van der Maal
Geacht Bestuur, Tijdens de heden gehouden Bestuursvergadering van de BWO heb ik van onze voorzitter vernomen dat de secretaris van de Commissie Onderzoek BWO de heer Y Baudoin een voorlopig rapport op 9 april a.s. aan het Bestuur van de BWO zou sturen. Tevens vernam ik dat de heer Baudoin het niet nodig vond om ondergetekende alsnog te horen. Vervolgens heb ik als ingekomen stuk laten behandelen een schrijven van de Heer Baudoin aan T. de Booij van 3 maart 1995 . uit dit schrijven blijkt dat de heer Baudoin niet gediend is van de middelen die de Booij heeft gehanteerd en dat die middelen de BWO in discrediet zouden kunnen brengen. Nu ik niet meer door de commissie gehoord zal worden en niet meer mijn standpunten nader zou kunnen toelichten, heb ik het vertrouwen in de Commissie Onderzoek BWO opgezegd.
Om hier meer inhoud aan te geven heb ik vandaag tijdens de bestuursvergadering mijn bestuurslidmaatschap van de BWO opgezegd. Ik geef U hier bij de verzekering dat ik zal blijven opkomen voor de zwakkeren van deze samenleving, alleen zal ik hierbij mijn eigen weg inslaan, waardoor ik mij vrijer zal voelen om die middelen te gebruiken die het doel heiligen en niet meer behoef te knikken en buigen voor een Commissie van Onderzoek die een duidelijke confrontatie met mij en mijn ideeën uit de weg is gegaan.
Van de stichting Democratisering Gevangenis Wezen krijgt U binnenkort een overzicht van de gelden die deze stichting voor de BWO heeft verricht om daarmee te voorkomen dat de BWO failliet zou worden verklaard.
Ik wens U als bestuur van de BWO veel wijsheid en kracht toe om de BWO te redden. U kunt de verzekering krijgen dat ik er alles aan zal doen om de ware schuldigen die al deze ellende hebben

veroorzaakt te zijner tijd de rekening te presenteren.
Inmiddels met de vriendelijke groeten, Tom de Booij
cc. mijn brief van 27 maart aan alle leden van de Commissie van Onderzoek BWO

Vrijdag 12 april Brief aan alle leden van de commissie van onderzoek BWO

Het voorlopig rapport van Uw commissie, dat ik gisteren als ex-bestuurslid van de BWO van de voorzitter van de BWO mocht ontvangen, heb ik met stijgende verbazing mogen lezen. Schrijnend was het om te lezen dat de commissie, geen hoor en wederhoor met John van Z. heeft kunnen toepassen, terwijl ik zelf toch door .Uw voorzitter beschuldigd ben in zijn schrijven 3 maart 1995 van middelen te gebruiken die de BWO in discrediet zou kunnen brengen en het principe blijkbaar niet voor mij geldig is. Op herhaaldelijk aandringen om door Uw commissie gehoord te worden om mijn gebruikte middelen nader toe te lichten is steeds op niets uitgelopen. Zoals U reeds weet, is dit de reden geweest waarom ik uit het bestuur van de BWO ben gestapt. Maar mijn verbazing steeg ten top om te mogen lezen in punt 6: dat alle partijen zich BEDENKELIJK hebben gedragen, tot schade van het imago van de BWO . Dit is ook een regelrechte beschuldiging aan mijn adres. Kortom reden waarom ik U nogmaals zeer dringend zou willen vragen om het door Uw commissie zo gekoesterde principe van hoor en wederhoor ook op mij te willen toepassen. In afwachting, Tom de Booij

Woensdag 15 mei Brief aan de Onderzoekscommissie BWO,

Geachte Commissie, Bijzonder verheugd was ik, toen ik eindelijk in de gelegenheid werd gesteld om mijn bevindingen als bestuurslid van de BWO in de periode 26 februari 1994-27 maart 1996 mondeling aan Uw commissielid Mevrouw Hogenhuijs te ventileren. Tijdens het bijna twee uur durende onderhoud, heb ik een schriftelijk stuk overhandigd met mijn ervaringen als bestuurslid van de BWO. Het belangrijkste wat het gesprek opleverde was, dat er een misverstand was gerezen na de publicatie van het rapport over G.. Volgens Mevrouw Hogenhuijs was de indruk bij de commissie gewekt, dat wij het op G. hadden gemunt. Niets is minder waar, hetgeen bij het overlezen van het slotwoord van het rapport moge blijken. Ik citeer:
"Waar ligt de oorzaak dat deze dingen anno 1995 nog steeds kunnen gebeuren? NIET BIJ G. EN VAN Z.. (...) Waar ligt de oorzaak dan." In het rapport worden dan de drie boosdoeners genoemd. De NFR, de KvK en "last but not least" het OM!
Ik heb getracht dit misverstand uit de weg te ruimen. Ik ben van mening dat het mij ook tijdens het gesprek is gelukt om Mevrouw Hogenhuijs te overtuigen dat het hier niet een kwestie is van een geschilpunt tussen twee partijen. (Zie de zinsnede uit het voorlopig rapport onder punt 6 " De commissie wil volstaan met de opmerking dat ALLE partijen zich bedenkelijk hebben gedragen, tot schade van het imago van de BWO") Het gaat om een partij die bestaat uit goedwillende bonafide mensen die bestuurlijke fouten hebben gemaakt, waar ze zich nu terdege van bewust zijn. Getuige hiervan moge zijn dat alle schulden gemaakt door de "andere partij" BWO zijn betaald, omdat zij zich moreel hiervoor verantwoordelijk achten. (De Booij f 18,000 en van der Maal f 11.000). Daarbij moet wel worden aangetekend dat vanaf maart 1994 drie bestuursleden: Van der Maal , Govers en De Booij verwoede pogingen hebben gedaan om de financiën boven tafel te krijgen. Dan is er de "andere partij" bestaande uit malafide personen die met voorbedachte rade met alle middelen, vanaf 26 februari 1994 (de datum van de ALV) , getracht hebben om de bonafide personen uit de weg te ruimen en zelfs niet hebben geschroomd om telefonisch fysieke bedreigingen te uiten. Op welke wijze zij de BWO onderuit hebben gehaald is bij U reeds bekend zodat we daar verder geen woorden aan behoeven te verspillen. In het voorlopig rapport wordt geen duidelijk onderscheid gemaakt in de handelwijze van de twee partijen. Appels worden met peren vergeleken. Sterker nog, de bonafide partij wordt zelfs beschuldigd van het gebruiken van bepaalde praktijken die de BWO in discrediet zou hebben gebracht. Dit is werkelijk de " Umwertung aller Werte". Waaraan het rapport ook volledig voorbij gaat, is het feit dat niet alleen G. en Van Z. schuldig zijn, maar vooral de drie instanties die de mogelijkheden hebben geschapen om deze malafide heren ongestoord hun gang te kunnen laten gaan. Het OM die reeds 30 juni 1994 op de hoogte was van de malversaties heeft tot op heden

verzuimd om maar een poot uit te steken. Als na veel moeite door ons Van Z. wordt gearresteerd laten ze hem gaan, door uit te gaan van "te goeder trouw!" Op de tweede plaats is er de subsidiegever , die reeds in juli 1994 op de hoogte was van het oneigenlijk gebruik van de subsidiegelden. Ze zijn daarbij steeds weer uitgegaan van "te goeder trouw" door steeds afspraken te maken met stevens en Van Z. in de ijdele hoop dat de financiën dan boven water zouden komen. Jarenlang hebben ze geld gegeven zonder na te gaan of het wel goed werd besteed. Op de derde plaats is er de Kamer van Koophandel die 7 dagen na de coup dwz op 27 juni van ons vernam dat de inschrijving van G. onjuist was gebeurd. Ons verzoek om rectificatie werd in de wind geslagen, dit ondanks het feit dat volgens de in hun bezit zijnde statuten van de BWO het volledig onrechtmatig is dat een bestuurslid zonder de aanwezigheid van de voorzitter, de voorzitter zelf notabene, kan uitschrijven. Het meest verbijsterende en grievende is voor ons geweest dat de malafide heren wel geloofd werden en wij niet. zie bv de aanvechting van de aanwezigheid van de Booij als vertegenwoordiger van de BWO op een vergadering van de Bonjo van augustus 1994. Op een tijdstip waar toch al meer dan bekend was hoe door leugens en bedrog de coupplegers hadden huisgehouden.(zie BWO nieuws juli 1994). Ik heb tegen mevrouw Hogenhuijs gesteld dat ik zelfs bereid zou zijn om G. en Van Z. te verdedigen om dan van de gelegenheid gebruik te maken om de ware schuldigen aan te klagen en het wanbeleid van de drie instanties op niet mis te verstane wijze aan de kaak te stellen. Als deze instanties hun werk waar voor ze betaald worden, goed hadden gedaan was het nooit zo ver gekomen en was de BWO gered van de ondergang. Het is te hopen dat in het eindrapport van de Commissie naar voren zal komen dat hier bonafide personen door malafide personen zijn bedrogen en beschadigd en vervolgens dat de drie genoemde instanties hebben zitten slapen. Hopelijk zal door dit eindrapport de geldkraan weer worden opengedraaid zodat een voorzichtige start 'kan worden gemaakt met de BWO. Als inderdaad het rapport dit kan bewerkstelligen zal ik mijn terugtreding als bestuurslid herzien, indien het bestuur hier mee zou instemmen. Op die manier zou ik kunnen meewerken aan de voorbereiding van de komende ALV waar het rapport van Uw commissie zal worden behandeld. Mocht echter blijken dat U blijft bij de conclusies en aanbevelingen van het voorlopig rapport zal ik als coördinator van de stichting Democratisering Gevangenis Wezen niet nalaten om de drie genoemde instanties aan te klagen met alle middelen die ons daarbij ten dienste zullen staan. Ik hoop dat ik hierbij ongeveer heb weer gegeven wat mijn 'cri de coeur' is geweest tijdens het gesprek (lees: monoloog) met mevrouw Hogenhuijs.
Met de vriendelijke groeten, Dr T. de Booij
P.s. Bovenstaande tekst heb ik in concept op 29 april jl gefaxt naar Mevrouw Hogenhuijs, met de bedoeling om dit concept weer aan mij te retourneren met eventuele correcties en/of aanvullingen. Gisteren heb ik mevrouw Hogenhuijs telefonisch gevraagd wanneer ik dit concept zou kunnen terugverwachten. Het bleek dat mevrouw Hogenhuijs het concept aan de voorzitter van de onderzoekscommissie had verstuurd. Toch meen ik er goed aan te doen om bovenstaande tekst officieel aan de onderzoekscommissie te versturen alsmede een afschrift aan het bestuur van de BWO.
1 bijlage: ervaringen van T. de Booij als bestuurslid van de BWO cc. Bestuur van de BWO
Ervaringen van mijn bestuurslidmaatschap van de Bond van Wets Overtreders in de periode 26 februari 1994 tot 27 maart 1996
1994 26 febr In ALV van de BWO gekozen als bestuurslid (een stem is niet op mij uitgebracht). Na afloop van de vergadering is de coup van 20 juni voorbereid. Er is veel gedronken op rekening van de BWO zie de hoge kosten kargadoor van f 509,50.
2 maart 1e Bestuursvergadering . Taak gekregen: gedeco's . Analyse maken op basis daarvan strategie bepalen.J. van Z. zou het nieuwe bestuur inschrijven bij de kamer van koophandel. Zoals we nu weten is dit nooit gebeurd zodat zij op 20 juni alleen maar H.G. behoefde te vervangen en Erik van der Maal en Jan Govers uit te schrijven. Ik ben dus al die tijd van 2 maart tot 20 juni nooit ingeschreven geweest in het register van de KvK.
9 maart Aan alle bestuursleden mijn analyse en voorstel van gevangenen vakbond toegestuurd.

23 maart 2e Bestuurvergadering wordt over mijn stuk niet besproken omdat H.G. niet wil praten over dit stuk omdat J. van Z. niet aanwezig is. Ook het punt financiën kan niet worden behandeld. Stagiaires zijn niet zo vriendelijk meer tegen mij als tijdens vorige vergadering. (later hebben ze mij toegegeven dat ze zich hadden laten beïnvloeden door J. van Z. die mijn discussie stuk niét zag zitten en ook mijn pogingen om de financiën boven water te krijgen). De volgende vergadering is 27 april.
27 april Vergadering uitgesteld door J. van Z.
18 mei Vergadering weer uitgesteld door J. van Z.
8 juni Eindelijk de steeds uitgestelde vergadering. In de periode van 2 maart tot 8 juni is door J. van Z. ten eigen bate opgenomen de somma van f 33.307,62. Ook nog uitgaven gedaan die niet voor de BWO waren f 831,35. Samen met H.G. reed J. van Z. in dure huurauto's om hun louche zaakjes te regelen. Totaal kosten huur van auto in die periode f 2725,12. Terwijl rekeningen voor een waarde van f 6.367,14 bestemd voor de BWO niet door J. van Z. werden betaald. Alles bij elkaar dus f 43.231.23 ! Dan komt de klap. Een kwartier te laat komen de twee kamaraden J. van Z. en H.G. op de 3e bestuursvergadering met een doel het zaakje te laten ploffen. Ik heb op het punt gestaan om de vergadering te verlaten omdat ik de dreiging van die twee heel duidelijk voelde. (Er kwam zelfs een beeld bij me op waarbij ik de twee gehuld in leren jacks vergeleek met twee mensen van de Sicherheidsdienst die me in de oorlog hebben verhoord). De notulen geven goed weer wat er allemaal verder is gebeurd Het bestuur wordt demissionair en samen wordt afgesproken een ALV te organiseren om dan alles boven water te krijgen. Door J. van Z. wordt de zaal gereserveerd voor 2 juli. H. zou de agenda samenstellen (Hij 'vergeet' het punt financiën op te brengen!). Het bleek later dat J. van Z. deze ALV op alle mogelijke manieren heeft getracht deze nooit te laten doorgaan. Ook wordt afgesproken dat 16 juni de lay out van de extra editie met de oproep voor de vergadering gereed zal zijn. Ook J. van Z. belooft de scanner de volgende week terug te brengen en maakt met de voorzitter een afspraak op dinsdag 14 juni om alle financiële stukken te overleggen. Interessant is dat door J. en H. de stagiaires werd verboden om aanwezig te zijn op de vergadering, terwijl wij juist hadden gezegd dat deze aanwezig moesten zijn, vooral omdat nu eindelijk mijn rapport over de gevangenen vakbond onder punt 5 zou worden behandeld.
12 juni Ik begin onraad te ruiken en zorg voor het in veilig stellen van de ledenadministratie
16 juni Mijn gevoelens zijn waarheid geworden. Het ledenbestand is uit de computer verwijderd. De layout van het BWO nieuws is niet aanwezig. J. van Z. in geen velden of wegen te bekennen.
20 juni H.G. en J. van Z. plegen de coup door de voorzitter Erik van der Maal en Jan Govers uit te schrijven en H.G. in te schrijven als voorzitter bij de KvK. Jan van Welbergen had voor het gebouw een afspraak en zag de twee uit het gebouw van de Kvk uitkomen. In de week van 20 - 27 juni heeft J. van Z. bij H.G. gelogeerd. zij hebben samen de regie gehad om zand in de ogen te strooien door net te doen of H.G. J. van Z. een oplichter vond en ons zelfs adviseerde om aangifte te doen. Voor deze stelling hebben wij keiharde bewijzen. (zie uitgeschreven bandopnamen van de telefoongesprekken gevoerd door Erik van der Maal).
27 juni Het BWO kantoor wordt in beslag genomen door de 4 coupplegers en Erik van der Maal, Jan Govers en ik moeten de vergadering buiten in de tuin houden. In de maanden daarop hebben wij - hoe ongelooflijk het achteraf ook moge klinken - steeds H.G. het voordeel van de twijfel gegeven. Tot in de maand november 1994 bleek wie hij eigenlijk was. Dit kwam vooral nadat wij wij materiaal hadden verzameld waaruit bleek welke methoden deze rasoplichter steeds weer weet te gebruiken. Zie ons rapport van 19 februari 1995. De reden waarom we het rapport hebben gemaakt is om de overheid te waarschuwen voor deze man die het juist op de zwakken van onze samenleving heeft gemunt zoals nabestaanden en gevangenen. Helaas heeft niemand naar ons willen luisteren. Behalve van de Koningin Beatrix hebben we geen enkele reactie op ons rapport mogen ontvangen behoudens de negatieve brief van 3 maart van de voorzitter van de onderzoekscommissie. Voor de commissie moet het nu toch duidelijk genoeg zijn dat het in wezen gaat over de periode 26 februari 1994 tot 27 juni 1994. In deze periode worde wij op de

meeste geraffineerde manier uitgeschakeld en vanaf 27 juni 1994 worden wij door niemand meer geloofd of au serieux genomen, Niet het materiele leed (van 18.000 gulden) maar het immateriële leed dat ik nog steeds ervaar is zeer schrijnend en het meest pijnlijk wat ik ooit in mijn leven heb meegemaakt. Als dan in het voorlopige rapport moet lezen ik me schuldig heb gemaakt aan prakrijken die de BWO in discrediet heeft gebracht is werkelijk het toppunt van verdriet, woede en ergernis bereikt.

Mei Rapport Commissie van onderzoek BWO

INLEIDING

I. Eind-I994 stelde het bestuur van de Bond van WetsOvertreders (BWO) de "Commissie van Onderzoek BWO" in, bestaande uit:

- dhr. Y. Baudoin, lid van de kerngroep van BONJO (BelangenOverleg Niet-Justitiegebonden Organisati es), voorzitter;
- mevr. M. Boon, oud-coördinator van de Stichting Vrij te Amsterdam;
- mevr. C. Hogenhuis, docent bij de Vakgroep Strafrecht van de Erasmus Universiteit te Rotterdam;
- mevr. J. Tiemeijer, projectleider bij het Nederlands Instituut voor Alcohol en Drugs (NIAD) te Utrecht.

De Commissie kreeg de volgende taakopdracht

Aanleiding Recente gebeurtenissen hebben de naam van de BWO ernstig in diskrediet gebracht, evenals personen de deel hebben uitgemaakt of nog uitmaken van het bestuur. Daardoor is het vertrouwen van de BWQ-Ieden in het bestuur en het vertrouwen van de buitenwacht in de BWO als zodanig geschaad Teneinde dat vertrouwen te herstellen stelt het bestuur van de BWO een commissie in met de navolgende opdracht

Taakopdracht *commissie:* 1.De commissie stelt een onderzoek in naar:

a. de feitelijke toedracht van bedoelde gebeurtenissen en de aanloop daartoe sinds de laatste penningmeester binnen het bestuur (september 1991);

b. de oorzaken di e tot deze gebeurtenissen hebben geleid

2. De commissie doet aanbevelingen over te nemen maatregelen. die gebeurtenissen als voorgevallen in de toekomst kunnen voorkomen en het vertrouwen in de BWO en haar bestuur kunnen herstellen.

3. De commissie rapporteert aan het bestuur en de algemene ledenvergadering van de BWO.

Bevoegdheden en *faciliteiten commissie*

I. Het bestuur verleent de commissie inzage in, resp. stelt de commissie ter hand alle gegevens, de naar het oordeel van het bestuur, van de commissie en van derden relevant zijn voor de uitvoering van de taakopdracht van de commissie.

2. De commissie hoort alle personen, wier informatie zij behoeft voor de uitvoering van haar taakopdracht. Het bestuur verleent hieraan alle medewerking. Voor zover dat in zijn macht ligt

3. Het bestuur vergoedt de door de commissie-leden noodzakelijk te maken kosten volgens nadere afspraken met de penningmeester van het bestuur.

II. De "gebeurtenissen" waarvan sprake is in de taakopdracht hebben met name betrekking op de fricties in het bestuur die in 1994 leidden tot de vorming van een tegenbestuur en tot wederzijdse verdachtmakingen in de pers; alsmede op het financiële debacle dat was veroorzaakt door een frauduleuze penningmeester. Met name laatstgenoemd punt was voor de subsidiegever, de toenmalige Nederlandse Federatie van Reclasseringsinstellingen (NFR). aanleiding geweest voortzetting van subsidiëring in 1995 te weigeren. Eerst diende er duidelijkheid te worden geschapen over de oorzaken en dienden er waarborgen te komen tegen een herhaling van deze gebeurtenissen.

III. In haar eerste vergadering op 16-1-95 besloot de Commissie haar werkzaamheden te concentreren op drie aandachtsvelden: de maatschappelijke functie van de BWO, de bestuurlijk! organisatorische gang van zaken en de financiële gang van zaken. Deze driedeling is terug te vinden in het voorliggende rapport. Voorts besloot de Commissie zich op de twee

eerstgenoemde terreinen te beperken tot de hoofdlijnen. Op het onderdeel financiën heeft de Commissie diepergaand onderzoek gepleegd. Een andere beperking vloeit voort uit het feit, dat de Commissie-leden hun werkzaamheden moesten vervullen naast een meestal volledige dagtaak. De Commissie beschikte niet over een staf en een budget als waar de gelijktijdig opererende Commissie Van Traa over beschikte. Tenslotte heeft ziekte van Commissie-leden het tempo van de werkzaamheden vertraagd. De Commissie heeft gebruik gemaakt van het haar door het BWO-bestuur ter beschikking gestelde schriftelijke materiaal, van stukken die zij zelf heeft opgevraagd en van mondelinge interviews met naastbetrokkenen. De Commissie kwam 12 maal plenair bijeen ..

II. CONCLUSIES

I . De hoofddoelstelling van de BWO is de individuele en collectieve belangenbehartiging van (ex-)gedetineerden. Gebleken is, dat de activiteiten waarmee de BWO in het (recentere) verleden aan deze hoofddoelstelling vorm wist te geven, voldoen aan een behoefte. Zeer in het bijzonder blijkt dit voor wat betreft de uitgave van een ledenblad, de contacten met Gedeco's, de helpdesk-functie voor (ex)gedetineerden en de rol van de BWO als spreekbuis voor (ex-)gedetineerden naar de media en de politiek. De conclusie is gerechtvaardigd dat de BWO daarmee beschikt over een levensvatbare inhoudelijke formule, die openstaat voor een verdere ontwikkeling en uitbouw.

2. De BWO heeft echter in onvoldoende mate de organisatorische voorwaarden weten te scheppen, die noodzakelijk zijn voor de waarborging 'van de continuïteit en kwaliteit van deze taken en diensten, de onderlinge afstemming, de verantwoording aan de leden en voor een verdere uitbouw van het taken-en dienstenpakket. Daarbij kwam een bestuurlijk onvermogen, hoofdzakelijk vanwege het ontbreken van voldoende bekwaamheden en verantwoordelijkheidsgevoel. een onvoldoende bewustzijn van de noodzaak samen te werken als team, en vanwege persoonlijke tegenstellingen.

Naar de mening van de Commissie ligt de diepere oorzaak van de ineenstorting van de BWO in haar organisatorische en bestuurlijke gebreken.

3. De capaciteitsuitbreiding van begin-1991, door de vestiging van een eigen kantoor en door de automatisering, leverde de BWO weliswaar baten op; maar kantoor en automatisering vormden van begin tot eind ook bronnen van problemen. Het kantoor voor wat betreft de bereikbaarheid, de bemensing en de relatie tot het bestuur; de automatisering door de achterlopende bekwaamheid in effectief en efficiënt gebruik van de apparatuur. De nieuw gecreëerde faciliteiten maakten niet onderdeel uit van een samenhangende beleidsvisie, met een daaraan verbonden ontwerp voor een toereikende implementatie.

De vestiging van een eigen kantoor betekende een stap in de richting van institutionalisering en zou dan tevens een stap hebben moeten zijn in de richting van een scheiding tussen bestuur en uitvoering. Van dat laatste is het echter niet gekomen, terwijl dit punt om een andere, principiëlere reden al eerder de aandacht zou hebben verdiend, namelijk bezien vanuit de hoofddoel stelling van de BWO. Op basis hiervan valt reeds de noodzaak van een scheiding tussen bestuur en uitvoering te beargumenteren: vanwege de diversiteit in taken en diensten, die de belangenbehartiging van (ex-)gedetineerden met zich meebrengt; en vanwege de schaal waarop de BWO moet opereren: niet alleen geografisch (landelijk), maar ook afgemeten naar de zich snel verveelvoudigende gedetineerdenpopulatie.

4. Voor wat betreft de organisatie van de werkzaamheden ontbrak bij de BWO teveel het inzicht in de cyclus: beleidsplan, implementatieplan, begroting, uitvoering. toetsing en controle. Dat gold zowel voor het bestuur als voor de ALV. Het bestuur werkte niet systematisch volgens een beleidsplan. Binnen het bestuur werd weliswaar meerdere malen een taakverdeling afgesproken, maar de bestuursleden met vaste taken opereerden te geïsoleerd, deden niet systematisch verslag binnen het bestuur. Er was mede daardoor onvoldoende voortgangsbewaking, afspraken werden onvoldoende nagekomen en soms vergeten. Zo kon ook geen samenhang ontstaan. De voorzitter bleek ook niet in staat die samenhang te creëren. Dit was mede het gevolg van het feit, dat hijzelf teveel partij was in persoonlijke tegenstellingen.

5. De Commissie is van mening dat - met erkenning van de waardevolle inhoudelijke activiteiten van EH - de combinatie van diens centrale posities bij zowel de BWO als bij K&S onduidelijkheid in de hand werkte voor mede-bestuursleden van de BWO, bij leden en bij derden.
6. Rond 20-6-94 vormden JvZ, HG, WJS en JvW een tegenbestuur, dat de inschrijving bij de Kamer Van Koophandel hierop aanpaste en zich tijdelijk meester wist te maken van het BWOkantoor. De Commissie ziet een ultieme waarheidsvinding in de conflicten die hieraan voorafgingen, hiermee samenhingen en hierop volgden, niet als haar taak.
7. De ALV (het Bondscongres) vervulde geen substantiële rol. De opkomst was steeds laag; er bestond geen modus om gedetineerde leden een stem te laten hebben. De ALV werd maar gebrekkig geïnformeerd en soms was die informatie vertekend, onvolledig of zelfs in strijd met de waarheid. De ALV kreeg van het bestuur geen beleidsplannen noch jaar-of activiteitenverslagen, de financiële stukken waren op zijn best pas ter plekke voorhanden. Inzake problemen, waar het bestuur zelf niet (meer) uit kon komen, deed het geen beroep op de ALV. Omgekeerd nam de AL V niet het initiatief om naar een behoorlijke informatietoelevering te vragen of om in te grijpen in het bestuur. Van de controlefunctie van de ALV t.o.v.. het bestuur kwam zo nauwelijks iets terecht, laat staan van enige invloed op de vorming van beleid.
8. De Commissie kon vaststellen, dat er geen grond is voor de beschuldiging aan het adres van WJS, dat hij op kosten van de BWO ten eigen bate computerapparatuur zou hebben aangeschaft. De Commissie plaatst wèl vraagtekens bij het feit, dat WJS zijn persoonlijke computerconfiguratie, hoewel hij die voor een deel t.b.V. de BWO in gebruik had, buiten medeweten van het bestuur op kosten van de BWO heeft meeverzekerd.
9. De financiële verantwoordingen van de BWO over 1991, 1992 en vermoedelijk ook 1993 t.b.v. de ALV en de subsidiegever (NFR) verhullen de grote computeruitgaven en uitgaven voor computercursussen in 1991 en 1992. Van het totaal van de betreffende kosten ad f 58.709,- over 1991 + 1992 is f 36.481,- ondergebracht in andere begrotingsposten. Naar de Commissie meent af te kunnen leiden, kon dit mede gebeuren, doordat de computerleverancier, ImPulce Docupress te Amsterdam, hieraan meewerkte door de wijze waarop zij faktureerde. De regie van een en ander lag feitelijk bij WJS. Niet de penningmeester, maar WJS was de centrale man bij de opstelling van begrotingen en financiële verantwoordingen. Tevens was hij de centrale man voor het computer-aanschaffingsbeleid en de organisatie van computercursussen. Hoewel WJS in dit opzicht dus de initiatiefnemende rol vervulde, treft de verantwoordelijkheid hiervoor ook de toenmalige penningmeester en het bestuur als geheel. De financiële verantwoording over 1991 aan de NFR is door praktisch het gehele bestuur ondertekend; m.b.t. de verantwoordingen over 1991 en 1992 liet het bestuur na corrigerend op te treden ten overstaan van de ALV en de NFR. In 1994 werd nog eens f 1.599,- uitgegeven aan apparatuur.
10. De NFR als subsidiegever oefende geen controle uit op de financiële verantwoordingen van de BWO, noch stelde de NFR eisen aan de BWO omtrent een (onafhankelijke) controle op de besteding van subsidiegelden.
11. Uit de financiële gegevens blijkt, dat penningmeester JvZ de BWO-rekening geleidelijk aan. door middel van kasopnames heeft leeggehaald. Vermoedelijk is hij hier in 1993 al mee begonnen. Naar schatting van de Commissie is de BWO hierdoor benadeeld voor een bedrag van ongeveer
f 45.500,- aan subsidiegelden: plm. f 5.500,- in 1993 en plm. f 40.000,- in 1994. Daar komt nog een verlies bij aan computer-apparatuur die in bezit was van JvZ, toen hij op 27-6-94 van zijn (Amsterdams) huisadres gevlogen bleek, voor een totale nieuwwaarde van ruim f 16.000,-
12. Het BWO-bestuur nam op zich al een onverantwoord risico door JvZ als nieuwkomer in september 1993 in één klap in de positie te plaatsen van èn penningmeester, èn secretaris, èn kantoorcoördinator, waarmee hem in feite alle touwtjes, waaronder de financiën, in handen werden gegeven; een positie bovendien, die weinig controle toeliet. Dat het BWO-bestuur zover ging, ondanks een ontvangen waarschuwing van de Amsterdamse Stichting Vrij tegen JvZ,

getuigt naar de mening van de Commissie van verregaande naïviteit. De Stichting Vrij stelde de BWO-voorzitter ervan op de hoogte, dat JvZ als staflid van de Stichting daar vertrokken was met achterlating van een kastekort van een kleine f 5.000,- en met medeneming van financiële en andere stukken. Hetzelfde herhaalde zich bij de BWO, zij het op grotere schaal. *
13. De BWO is een faillissement bespaard gebleven, grotendeels dankzij de financiële hulp van· de Stichting Democratisering Gevangeniswezen, waarin TdB, tevens BWO-bestuurslid, de centrale man is. Deze Stichting, maar ook EM op persoonlijke titel, hebben op voorschotbasis de nota's van de meeste crediteuren voldaan.
14. De Commissie wil tot slot opmerken, dat de diverse omstandigheden en gebeurtenissen die gezamenlijk tot de crisis in de BWO hebben geleid, geenszins als "typisch voor de BWO" kunnen worden aangemerkt, doch in tal van variaties ook bij veel andere organisaties voorkomen: bij vrijwilligersorganisaties en bij professionele organisaties.
* Volledigheidshalve zij hierbij aangetekend dat de Commissie, omdat zij geen contact kon krijgen met
J.vZ, terzake niet de principes van hoor en wederhoor heet! kunnen toepassen.

Mei- Juli Kritiek op rapport over wandaden van H.G. van 19 februari 1995

In het rapport van de Commissie van Onderzoek BWO komt op pagina 19 een passage voor dat gaat over het rapport dat het BWO bestuur vertrouwelijk heeft toegestuurd aan de Commissie van onderzoek op 19 februari 1995. De voorzitter Yvo Baudoin heeft in en brief van 3 maart 1995 aan Tom de Booij het volgend geschreven over dit rapport: "Al eerder en ook nu stuur je me informatie toe over G.. Een substantieel deel daarvan gaat over zijn (mogelijk) strafrechtelijk verleden. Dat is geen onderwerp voor onze commissie. !k heb er problemen mee dat je het strafrechtelijk verleden van G. in het geding brengt. Ik zie het dan ook niet zitten mee te werken aan verdere verspreiding van je rapport, d.w.z. naar de andere commissie-leden toe. Je aanduidingen met "vertrouwelijk en "onder embargo" neem ik dus ook in deze zin letterlijk". Het is daarom hoogst verwonderlijk dat de Commissie van Onderzoek zich toch nog een oordeel aanmatigt over dit vertrouwelijk rapport Hieronder volgt wat de commissie over dit rapport heeft te zeggen:
"Het BWObestuur liet het hierbij niet zitten en stelde een rapport samen over HG, dat het o.m. toezond naar het Ministerie van Justitie en naar onze Commissie. Het rapport vermeldt als doel een waarschuwing te doen uitgaan tegen HG, met name ter attentie van vrijwilligersorganisaties, die l!4n HG de dupe zouden kunnen worden (zoals van JvZ). Een substantieel deel van dit rapport :betreft het strafrechtelijk verleden van HG. Het materiaal hiervoor is grotendeels afkomstig uit een dossier, dat HG lang tevoren aan JvZ ter hand had gesteld, toen hij de BWO als hulpvrager had.)ef1aderd. Datzelfde dossier bleek achtergelaten op het BWO-kantoor, toen het rechtmatige Bestuur daar op 17-8-94 weer bezit van kon nemen. T dB heeft voor de samenstelling van het rapport, zo blijkt uit de inhoud, ook gebruik gemaakt van aanvullende gegevens van voormalige werkgevers van HG, met wie hij contact had opgenomen. Hoewel de Commissie zich zeer wel de woede van het BWO-bestuur over het optreden van HG Kan voorstellen, meent zij dat het BWO-bestuur met deze actie te ver is gegaan"

Zondag 21 juli BWO-Standpunt Eindrapport Onderzoeks Commissie. Gestuurd aan de leden van de Onderzoekscommissie BWO

Zij plaatst vele kritische kanttekeningen bij het rapport. We citeren hetgeen het BWO bestuur te zeggen heeft over de beschuldigde vinger die de commissie heeft uitgestoken naar het rapport over de wandaden van H.G.:
"19-b. **Rapport-G.:** dit rapport werd onder embargo verstuurd. Over de mening van de OC dat het BWO-bestuur met deze actie te ver is gegaan, willen wij het volgende opmerken: een onderzoek naar het verleden en de achtergronden van HG (waarbij uitkwam dat deze man al vele jaren bezig was om personen en organisaties te flessen) werd pas verricht naar aanleiding van het feit dat HG, gesteund door WJS en JvZ, tijdens de coupperiode allerlei smerige leugens en verdachtmakingen rondstrooide over de bona fide bestuursleden. Was dit niet gebeurd, dan

zouden wij ook het verleden van HG hebben laten rusten. Maar hier doet zich wel een merkwaardige paradox voor: enerzijds wordt het bestuur verweten (en terecht) dat bij de aanstelling van nieuwe bestuursleden er onvoldoende gescreened wordt of het wel om bona fide mensen gaat (zie vooral het geval JvZ); anderzijds wordt het bestuur verweten dat (kandidaat)-bestuursleden op hun verleden en achtergronden getoetst worden. In het geval van HG, nadat er steeds grotere twijfels over zijn integriteit ontstonden. Een echte Catch-22 situatie! Maar wel een reden voor de BWO om lessen voor de toekomst te leren.

1996 Artikel in Bonjo Bulletin: Onderzoekscommissie BWO rapporteert: Controle over financiën ontbrak door Stijn Hogenhuis

In het najaar van 1994 lag de BWO (Bond van Wetsovertreders) volledig op z'n kont. De bankrekening· was geplunderd door de penningmeester. En bestuursleden scholden elkaar via de media uit voor rotte vis. Eind 1994 gaf het BWO-bestuur een onderzoekscommissie de opdracht om uit te zoeken wat de oorzaken waren van de financiële en bestuurlijke impasse. Stijn Hogenhuis, docente strafrecht aan de Rotterdamse Erasmus Universiteit, was lid van de onderzoekscommissie. Zij geeft een korte samenvatting van het eindrapport, dat onlangs is verschenen.De Commissie van Onderzoek BWO heeft ervoor gekozen om te zoeken naar de oorzaken van de impasse. Zij heeft niet gekozen voor een rechercheonderzoek naar de schuld van bepaalde personen, maar voor een organisatieonderzoek. De Commissie heeft haar onderzoek vooral gericht op de financiële en de organisatorische situatie van de BWO in de jaren 1991-1994. Daarnaast heeft zij zich gebogen over de maatschappelijke functie van de BWO in deze tijd. Met name het uitpluizen van de financiële situatie vergde veel tijd en moeite.

maatschappelijke functie

Voor de Commissie was het zonder meer duidelijk dat er in deze tijd waarin steeds meer mensen gedetineerd raken, behoefte is aan een onafhankelijke vakbond voor gedetineerden en ex-gedetineerden. Geld wordt niet gebruikt. voor verbetering van leer- en leefsituaties maar voor het bouwen van cellen. De maatschappelijke druk op criminaliteitsbestrijding is zodanig dat een politicus niet scoort met meer hulpverlening voor mensen die uit de boot vallen, maar met harde straffen en meer cellen. Juist in deze tijd wordt de behoefte aan een onafhankelijke organisatie die de belangen van gedetineerden behartigt steeds groter. Ook heeft de BWO in de afgelopen 20 jaar bewezen dat zij een maatschappelijke functie waar kon maken. Door het uitgeven van het BWO De Commissie van Onderzoek BWO heeft ervoor gekozen om te zoeken naar de oorzaken van de impasse. Zij heeft niet gekozen voor een rechercheonderzoek naar de schuld

van bepaalde personen, maar voor een organisatieonderzoek. De Commissie heeft haar onderzoek vooral gericht op de financiële en de organisatorische situatie van de BWO in de jaren 19911994. Daarnaast heeft zij zich gebogen over de maatschappelijke functie van de BWO in deze tijd. Met name het uitpluizen van de financiële situatie vergde veel tijd en moeite.
jaar bewezen dat zij een maatschappelijke functie waar kon maken. Door het uitgeven van het 'BWO nieuws' waarin de gedetineerden op de hoogte werden gesteld van problemen en mogelijkheden betreffende hun rechtspositie, door contacten met gedeco's en acties voor en met gedetineerden.

organisatie

De belangrijkste organen in de BWO zijn het bestuur en de algemene ledenvergadering. De leden van de BWO vormen bepaald geen vaste groep omdat een gedetineerde na zijn detentieperiode vaak niet herinnerd wil worden aan deze tijd en zijn lidmaatschap laat verlopen. Het hart van de organisatie ligt bij het bestuur. De bestuursleden zijn de mensen in de organisatie die de meeste activiteiten ontplooien ten behoeve van de gedetineerden. Zij doen dit vrijwillig.
Het is niet verbazingwekkend dat in 1991 de periode van onderzoek voor de commissie begint. In dit jaar krijgt de BWO subsidie, hetgeen leidt tot een eigen kantoor en tot het inrichten van dit kantoor, onder andere met computers. Het feit dat de BWO nu subsidie krijgt, betekent dat er een penningmeester moet komen die het geld beheert en de uitgaven controleert.
Wanneer we de oorzaken van de problematiek van de BWO in de jaren 1991-1994 heel kort willen samenvatten, komt heter op neer dat de BWO het niet heeft klaargespeeld om op een adequate manier te voorzien in een penningmeester en iemand die niet zou vallen in de valkuil van de automatisering waar het ene instrument leidt tot het andere. Wanneer je een computer hebt, moet je ook een printer hebben. Wanneer je bepaalde software wil hebben moet de computer die software kunnen verwerken. Mensen moeten steeds opnieuw cursussen volgen om met verschillende programma's te kunnen werken. Deze escalatie van behoeften is ook bij de BWO opgetreden. Bestuurlijk functioneren vergt evenzeer een beleidsplan, waar de leden achter staan en een ledenvergadering die controleert in hoeverre het bestuur de plannen in het beleidsplan heeft waargemaakt en hen daarop aanspreekt. Hiermee raken we aan de volgende factor die van belang is in het ontstaan van de problemen. De ledenvergadering blijkt niet in staat om te functioneren als controlerende instantie, ondanks hun forse kritiek. Een derde factor is dat het bestuur, met name in de jaren 1993 en 1994 niet in staat is om een aantal kernactiviteiten van de grond te trekken. De belangrijkste kernactiviteit is het uitbrengen van het 'BWO nieuws' waarmee gedetineerden op de hoogte kunnen blijven van nieuws dat voor hen en hun rechtspositie van belang is. Een van de redenen hiervoor is dat de bestuursleden sterk individualistisch werken. Er is geen of weinig samenhang. Wanneer we daarbij constateren dat de bestuursleden onderling sterke meningsverschillen hebben die veel/energie eisen en de controle op het bestuur ontbreekt, beginnen zich de contouren af te tekenen waarbinnen de problematiek zich afspeelt.

Financiële situatie

Veel vrijwilligersorganisaties zijn niet in staat om te voorzien in een goede penningmeester. Dit overkwam ook de BWO. Ook de subsidiegever was weinig kritisch ten aanzien van de financiële verslagen die hij binnenkreeg. In 1991 werd de boekhouding overgedragen aan het Utrechtse boekhouderskollektief ASU. In de eerste jaren werd goed gelet op de verantwoording van kasgelden. Het bestuur vroeg steeds om verantwoording en verslagen, maar die kregen ze niet. Dit was iedere vergadering een terugkomend ritueel. Het bestuur wilde weten hoe de financiële situatie was, maar de penningmeester was ofwel niet aanwe4iig en wanneer dat wel het geval was, beloofde zij om de volgende keer daar zorg voor te dragen. Daarnaast liet zij veel van haar taken, zoals begrotingen opstellen etc., grotendeels over aan een van de bestuursleden die het geld voornamelijk gebruikte voor apparatuur voor automatisering. In 1993 was men blij een nieuwe penningmeester gevonden te hebben. Deze nieuwe figuur werd penningmeester, secretaris en kantoorcoördinator. Hij kon zich voorzien van een giropasje waarmee hij de girorekening

geleidelijk leeghaalde. Er was voor deze persoon gewaarschuwd door een vrijwilligersorganisatie, welke organisatie hij ook financieel oplichtte. Intussen was het bestuur, evenmin als in vorige jaren, niet in staat om controle uit te oefenen op het financieel beheer van deze persoon.

Conclusies
In dit stuk gaf ik aan dat de commissie heeft gekeken naar het functioneren van de BWO in de jaren 1991-1993. We zien dat in het bestuur van de BWO een aantal enthousiaste personen zitten die bereid zijn allerlei werkzaamheden te verrichten en veel gedaan hebben voor gedetineerden. Toch is het bestuur er niet in geslaagd om zorg te dragen voor een verantwoord financieel beheer. Ook was zij niet in staat er voor te zorgen dat het 'BWO nieuws' regelmatig uitkwam, één van de kernactiviteiten van het BWO. Wij zijn van mening dat voorzieningen getroffen moeten worden waardoor de BWO minder geïsoleerd zal opereren. Dit impliceert nauwere samenwerking met andere organisaties die evenzeer dienstverlenend opereren naar gedetineerden zoals Delinkwentie en Samenleving, maar ook andere belangen behartigingsorg1misaties zoals de cliëntenbond en ouderenorganisaties. Tevens zal de algemene ledenvergadering versterkt dienen te worden, bijvoorbeeld via de positie van de voorzitter en het instellen van een vaste kascommissie, zodat zij haar adviserende en controlerende rol beter kan vervullen.

1997
Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Zaterdag 4 januari Elfstedentocht tot Franeker, niet snel genoeg. Wel een goede conditie, dus erg blij en weer een geweldige dag. Wat een feest. Piet Kleine werd gediskwalificeerd, probleem aangekaart. Benieuw hoe het afloopt. Nu maar weer aan de neuro-wetenschappen.

Bij het begin van de Elfstedentocht, Tom de Booij en Dick Winnubst (hij heeft het gehaald)

Links: Als een lange sliert over het meer van Sloten. Rechts: een van de elf Friese steden die we aandoen tijdens de elfstedentocht

Links: Erik Hulzenbosch komt net enkele centimeters te kort voor de winnaar Henk Angenent bij de finish van de Elfstedentocht. Rechts; Net zo'n valpartij waar ik er talloze van gemaakt heb, tijdens de barre tocht langs de Friese elfsteden.

Helaas geen kruisje, afgestapt in Franeker na barre tocht met vele valpartijen. Mijn Waterloo

Enkele dagen na de elfstedentocht zijn de resultaten van mijn vele valpartijen duidelijk afgetekend (Ik heb daarbij een zenuw van mijn rechter bovenbeen beschadigd resultaat: klapvoet)

(Opgeschreven in juni 2009: Het was een voor mij te zware tocht. Even voor Harlingen zag Carole de vrouw van Mauk mijn rode jack onder mijn witte capuchon (die we in Stavoren hadden gekregen). Samen met Mariette, Mauk en Laas Galema zijn ze naar Franeker gegaan om me daar op te wachten. Maar ze hebben nog heel lang moeten wachten. Ik kwam daar pas om kwart van acht aan. Ze zagen me vallen bij het stempelhokje. Mariette, mijn dochter heeft toen gezegd tegen de anderen: " Zeg niet dat hij moet stoppen want dan gaat hij beslist nog door". Ik zag zelf in dat het onbegonnen werk, ik was aan het eind van mijn Latijn. Het was mijn Waterloo. Pas de volgende dagen zag ik overal blauwe plekken, ik was ook talloze malen gevallen zowel naar voren als naar achteren.).

Maandag 6 januari Brief aan G.W. van den Ham

Zeer geachte Heer van den Hám, Allereerst mijn felicitaties voor U en Uw Bestuur met het doorslaande succes van de 15e Elfstedentocht~ Wat een verantwoordelijkheid, spanning, en bestuurskunst is hiervoor nodig geweest. In de tweede plaats wilde ik U bedanken voor Uw bemiddeling met het verkrijgen van het startbewijs. Het is een prachtige tocht geworden, alleen tijdnood heeft mij genoodzaakt om om half zes in Franeker de beslissing te nemen om niet nog 45 km in het donker naar Dokkum te schaatsen, mijn conditie was toen nog prima alleen gezien de lage snelheid (door de harde wind) kon ik op mijn vingers na tellen dat ik niet voor sluitingstijd in Dokkum van half elf zou arriveren. Achter af een goede beslissing geweest, maar desondanks heb ik intens genoten van alles. Dit was een echte elfstedentocht, de bokken werden van de schapen gescheiden en zo hoort het ook. Nu nog even mijn blijk voor ondersteuning voor de beslissing van het Bestuur om Piet Kleine te diskwalificeren. Ik kan een treffende vergelijking maken met de golfsport. Regel 6-1: Het is de verantwoordelijkheid van de speler op de hoogte te zijn van de bepalingen van het wedstrijdelement en regel 33-1: De commissie is niet bevoegd een Golfregel buiten werking te stellen. Zo kon het gebeuren dat Robert de Vinzeno zijn Masters titel (vergelijkbaar met een elfstedentocht) niet kreeg en gediskwalificeerd werd omdat zijn marker in het vakje van hole 10 de score van hole 1 had ingevuld en omgekeerd de score van hole 1 in het

hokje van hole 10. Hij had in hole 1 een 4 gemaakt en op hole 10 een 3 gemaakt. Het totaal aantal slagen was wel juist maar door de omkering kwam nu in het hokje van 1 een 3 ipv een 4 te staan Regel 6-6d: Indien voor een hole een en lagere score opgeeft dan werkelijk gemaakt heeft, moet hij worden gediskwalificeerd. Ondanks dat de marker de fout had gemaakt blijft de speler verantwoordelijk, want regel 6-6b zegt: Na afloop van een ronde dient de competitor zijn score voor elke hole te controleren. Zo kan ik nog tientallen dramatische voorbeelden geven, maar uit alles blijkt dat de speler, door het ontvangen van een scorekaart die hij zelf moet ondertekenen een contract heeft gemaakt met de commissie. Dit is het enige punt van controle voor de commissie die niet aanwezig kan zijn bij de verrichtingen van de sporter en pas na inleveren van de kaart de beslissing van al of niet diskwalificatie kan nemen. Merkwaardig dat mensen zoals Mark Smeets en andere zo weinig op de hoogte zijn van de spelregels van sporten waarbij de wedstrijdleiding niet op de hoogte kan zijn van de verrichtten van de sporter (zeezeilen,golfen etc). De scorekaart is immers de enige richtlijn om de prestatie te kunnen meten en beoordelen. Nogmaals dank voor uw bemiddeling en met de vriendelijke groeten, Tom de Booij

Dinsdag 7 januari 1996 Brief aan het Bestuur van de Vereniging "De Friesche Elf Steden" Geachte Bestuur, uit de persberichten van hedenochtend heb ik kunnen vernemen, dat U nog komende weekend een bestuursvergadering wilt houden om nog eens alles op een rijtje te plaatsen in verband met de diskwalificatie van Piet Kleine afgelopen zaterdag tijdens de 15e elfstedentocht. In de pers wordt melding gemaakt van het feit, dat ook andere rijders stempels zouden missen. Dit nu lijkt mij geen argument om de klok terug te draaien. Eenmaal gediskwalificeerd altijd gediskwalificeerd indien door de wedstrijdleiding uiteraard het tochtreglement op de juiste wijze is toegepast. Hierover is het tochtreglement zie artikel 6,12 en 16 heel duidelijk. Als toch rijders door de mazen van het net zijn geslipt, is dat geen reden om de terechte diskwalificatie ongedaan te maken. Ik neem mij de vrijheid om. de vergelijking te trekken met de regels in het golfspel. Heden heb ik mij gewend tot de regeldeskundige van de Nederlandse Golf Federatie om te vragen of het ooit is gebeurd dat een diskwalificatie werd teruggedraaid, uiteraard indien het reglement door de wedstrijdleiding goed was toegepast. Het bleek dat dit, naar hun weten, bij de golfsport nooit was voorgekomen. De essentie is mijn inziens gelegen in het feit dat de schaatser zelf verantwoordelijk is voor het toepassen van het reglement en dat pas aan de hand van de ingeleverde stempelkaart de wedstrijdleiding kan beoordelen of de schaatser voldaan heeft aan de in het reglement gestelde voorwaarden. Of nu door miljoenen mensen gezien is of Piet Kleine langs het stempelhokje voorbij is gereden, doet mijn inziens niet ter zake. Soortgelijke situaties hebben zich talloze malen in de golfsport voorgedaan waar ook miljoenen TV kijkers bij zijn betrokken.-Indien de scorekaart niet op de juiste wijze is ingevuld wordt de speler gediskwalificeerd. In de sporten zoals zeezeilen, golfen, natuurijstochten etc zijn geen-scheidrechters betrokken, en is het enige bewijsstuk: de score(stempel)kaart. Zelfs als bij sporten waar wel een scheidrechter bij is betrokken zoals bij voetbal, kan het gebeuren dat de scheidrechter een beslissing neemt, die later via de TV beelden anders had moeten zijn, wordt de klok ook niet teruggezet. Een eenmalig besluit dat volgens de reglementen is genomen is nooit meer terug te draaien. U veel wijsheid toegewenst tijdens de komende vergadering, verblijf ik met de meeste hoogachting Tom de Booij

Vrijdag 10 januari Deel van Artikel Baarnsche Courant: Baarnse schaatshelden valt lofzang gemeente ten deel

'Dit zijn de echte! De bokken zijn van de schapen gescheiden', aldus de 72 jarige Tom de Booij, die zaterdag voor de zesde maal deelnam aan de Elfstedentocht maar net voorbij Franeker moest afhaken. Hij was woensdagmiddag naar het gemeentehuis gekomen uit nieuwsgierigheid. Hij wilde wel eens weten welke plaatsgenoten de barre toch hadden uitgereden. 'Ik kwam snelheid tekort. Ik zou niet op tijd zijn binnengekomen. Tja, en dan moet je gewoon je meerdere erkennen', verklaarde de sympathieke Baarnaar, die driemaal het felbegeerde zilveren kruisje in de wacht wist te slepen. De Booij is in zijn ogen dan wel geen 'echte' schaatser, maar sportief bleek hij wel. Vol enthousiasme applaudisseerde hij voor alle achttien Baarnse sportievelingen. 'Bravo!',

'Fantastisch', 'Knap hoor' ... Tom de Booij kwam superlatieven tekort om zijn grote bewondering voor de prachtige prestatie van de succesvolle deelnemers te uiten.

Zondag 12 januari - 20 januari Reis naar Jordanië

Aantekening van Adrienne over de reis: **Zondag 12 januari.** Vertrek trein 8.12 uit Baarn naar Schiphol. 13.00 vertrek met Royal Jordanië na twee uur vertraging, aankomst in Amman. Afgehaald door Abul Youssef onze chauffeur, er waren geen andere mensen van de groep dus hadden we als privé chauffeur. In Hotel Commodore Helaas geen drank: Ramadan **Maandag 13 januari** Met auto naar Citadel en Romeins theater, langs goudkust van Amman gereden, naar dode zee , heerlijk zwemmen. In de nacht onweer. **Dinsdag 14 januari.** Naar Jerash, oude Romeinse stad, veel verwoestingen door aardbevingen. Naar El Rabat Castel Arabisch kasteel op 1200m meter hoogt. **Woensdag 15 januari** naar woestijnkasteel Oasz Amre, veel wind door zandstorm gereden daarna in bedoeïenen tenten thee gedronken. .Naar Azrag kasteel waar Lawrence of Arabia zijn hoofdkwartier had in 1917-1918 om Damascus te veroveren De wachter van het kasteel was de zoon van een militair die met hem had gevochten De oude man71 jaar had blauwe ogen met blanke huid (Druzen stam)

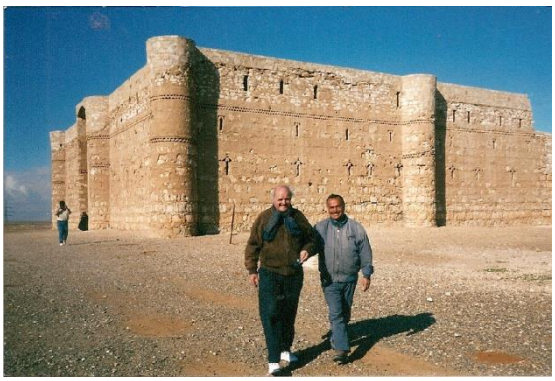
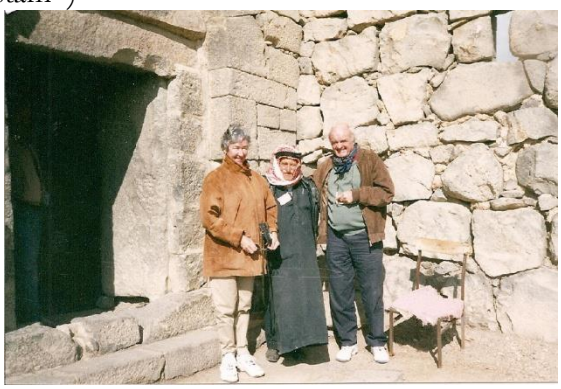

Links: Kasteel El Rabat, samen met onze chauffeur Abul Youssef. Rechts: De man in het midden is de wachter van het kasteel Azrag. Hij is de zoon van een militair die samen met Lawrence of Arabia had gevochten.

Vergezicht van de berg Nebo. Links de Dode een en rechts de Jordaanvallei. Het punt waar Mozes het beloofde land gezien zou hebben.

Lunch in restaurant kregen stiekem een flesje bier, moesten het meteen leeg maken en in 2 glazen, want als de politie zou komen, wordt de patron opgepakt. Lange rit terug naar de berg Nebo via Magdaba, mozaïeken op de vloer in kerk. Van de berg uitzicht of de Jordaan vallei, Dode zee, Jericho,.waar Mozes het beloofde land zag

Donderdag 16 januari Zware regen, naar Kerah kasteel. Door naar Wadi Rum. Langs de rotsen :van de Seven pillars of wisdom (titel van boek Lawrence of Arabia.. Helaas geen sunset. In tent glaasje wijn reuze nep. Ontbijt tijd voor Abul Yousset 5 minuten na zonsondergang. In tent konden we aanzitten alleen mannen kregen thee. Doorgereden naar Agaba Hotel Eten met theepot gevuld met wijn en 2 kopjes **Vrijdag 17 januari** vertrek om kwart zeven naar Petra, de verborgen stad. Het had flink gesneeuwd. Met paarden naar begin van sig (kloof). Rood roze gevel van de kerk uitgehouwen in rotswand Overal graftombes. Opi gezongen in grote ruimte enorme akoestiek.

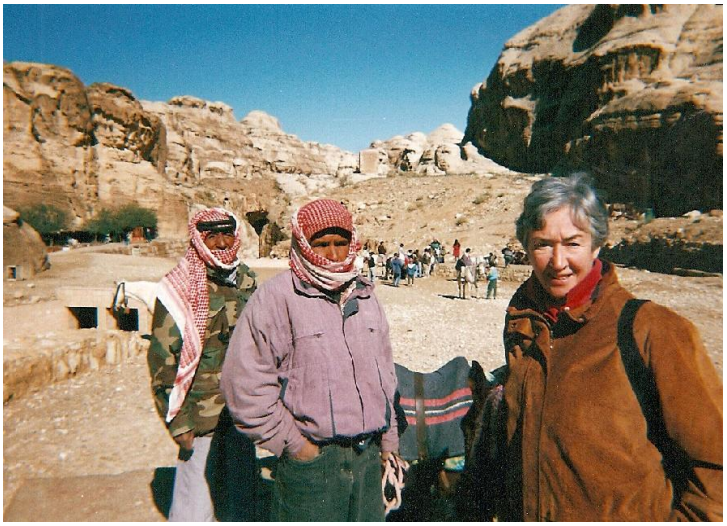
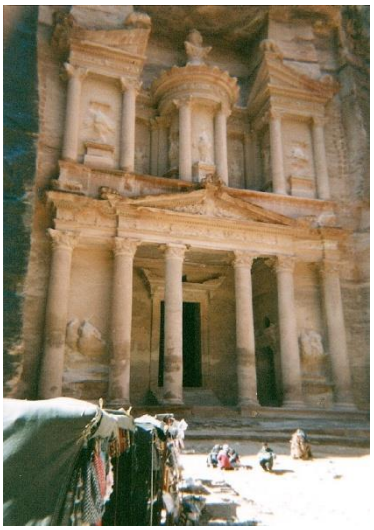
Petra. Linsk : Adrienne met de paardendrijvers. Rechts: de kerk uitgehouwen in de rotsen.

Naar Aqaba. Afscheid van Abul Youssef, prima chauffeur, veel, uitgelegd, heel dom, maar zorgzaam . Hij reed weer terug naar Amman 400 km. Zijn woorden van afscheid: "Thanks me to God. You have the same rainbow in your country?" Ik zei:"Yes even with the same colours".
Zaterdag 18 januari. Prima hotel alleen moesten we steeds om warm water vragen. Mooi strand, weinig toeristen. **Zondag 19 januari**. Rustdag. Overdag doen ze moeilijk met drank , 's-avonds niet. Uitstapje banaar Eilat (Israel) met taxi tot grens dan lopen door stuk niemandsland om in Eilat te komen. Tochtje naar eiland voor de kust.2 uur op boot. Op eiland veel mooie kastelen, veel maffia mensen met mobiele telefoons. **Maandag 20 januari** . Met vliegtuig terug naar Amman 2 uur vertraging,. net op tijd in vliegtuig om naar Nederland terug te keren.
Zaterdag 24 januari Heerlijke ontspannen vakantie met Ma naar Jordanië. Schitterend land nog niet verpest. Wat is onze wereld daarbij verziekt. Nu 1 glaasje wijn en thee 's-avonds..Eiger actie brieven weggestuurd. Dagboek beginnen bij 1938. Hitler en zijn kornuiten. Uitzoeken hoe de Duitse adel in elkaar steekt.
Zondag 26 januari Goed opgeruimd. Alles weer op een rijtje. Wel even wennen aan Nederland na zo'n heerlijke vakantie.
Maandag 27 januari Zwarte bladzijde. IJdelheid gekwetst. Congres over woonwagen zaken. Ik kwam in het hele verhaal van Leny Terpstra niet voor. Het resultaat moet toch genoeg zijn, maar dat leek niet emotioneel wel cerebraal zo te zijn.Gelukkig wel dat Adrienne me goed heeft opgevangen. 2 slaappillen waren genoeg om te slapen.
Dinsdag 28 januari De depressie is al weer voorbij, dankzij een uur telefoon met Ellen, die mij precies aanvoelde. Nu maar weer als vliegende egels verder en niet meer in bestuur. Ook goed gesprek met Hiele en Hannes Gerrits over problematiek, nu het resultaat bereikt is. Morgen voor mij de laatste STUG vergadering .De egelshoekers moeten het nu zelf doen.
Maandag 3 februari Kamer en zolder opgeruimd. Mooie boekenkasten geïnstalleerd. Moeilijk is te verwerken hoe weinig applaus je hebt gekregen, maar nu weer met frisse moed er tegen aan. De Pan jeugd leden nog wel, maar geen Batouwe golfschool. Deze afgezegd zowel door brief aan Han Overkamp als per telefoon aan Martin de Ridder en Marianne Siewers. *) zie brief hieronder
Mauk en Carole naar Indonesië. Computer opgeschoond.

***) Zondag 2 februari Brief aan Han Overkamp**
Beste Han, Er is een tijd van komen en gaan. Na lang geworsteld te hebben met het probleem van wel or niet door gaan met het geven van clinics en golfscholen heb ik besloten om het geven van golflessen drastisch te verminderen, Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen: mij niet langer beschikbaar te stellen voor golfschool de Batouwe. Er zijn drie hoofdredenen die tot dit

besluit hebben geleid.
1. Het beslag op het weekeinde, zodat er niet veel meer terecht komt van de golfwedstrijden met mijn vrouw (die of op de zaterdag of zondag vallen).
2. Ik voel me toch een beetje oud worden voor zo'n serie lessen. Clinics zie ik (zonder diner) nog wel zitten. Het is dan maar een dag en door de week.
3. Ik heb het allemaal wel gezien en merk dat ik mijn enthousiasme voor zo'n serie niet meer goed kan opbrengen en het ten koste gaat van de kwaliteit.
Ik hoop Han dat je het zult begrijpen. Je weet als er een noodgeval zich voordoet ben ik altijd; zoals je weet beschikbaar. Ook de regel cursussen wil ik nog graag doen. Hier speelt leeftijd geen rol en ik ben nog steeds enthousiast voor de regels. Ook ben ik beschikbaar voor BMW $_i$ alleen behalve op de slotdag zonder de verplichting om aanwezig te zijn bij het diner. Opa word oud. Ik merkte dit ook al tijdens de elfstedentocht , ik kwam niet verder, door tijdgebrek, dan Franeker! Hoe gaat het verder met de Boys. Veel groetjes aan je vrouw en ook voor je zelf .Tom de Booij
PS. uiteraard heb ik vrijdag jl Martin van mijn besluit op de hoogte gebracht. Hij kon er begrip voor opbrengen.
Dinsdag 4 februari Samen geweest met Ma heel fijn. Op kamp geweest. Alles goed doorgepraat met Leny, Ellen en Hannes. Binnenkort vergadering om te zien wie nog wat wil doen. Alles op orde. Erik van der Maal opgenomen in ziekenhuis, Eigen schuld dikke bult. Te eigenwijs geweest. Nu weer begonnen aan schrijven.
Woensdag 5 februari Goed bezoek aan kamp. Geregend dus geen golf. Gisteren weer geschrokken door uitzending over de zieke geesten van Hitler en Goering., hoe iedereen machteloos is. Gelukkig belde Warner van Endemol dat de TV uitzending van kinderen van de golfclub de Pan en de Egelshoek niet door gaat. Druk doende een nieuwe formule te vinden voor een nieuwe Stichting ipv van de DGS want het dekt niet meer de lading.
Zaterdag 22 februari Kamer geschilderd, nieuw kleed, nieuw bureau. Adrienne weekje met vriendinnen naar Tenerife geweest. Gelukkig weer thuis is gezellig alles samen te kunnen bespreken. Muiden laatste raadsvergadering. Grote overwinning. Egelshoek behouden voor opheffing. Op dezelfde dag nieuwe job, n.l. behoud woonwagenkamp in Leiden.
Vrijdag 24 februari. Zware vergadering gehad over BWO met Jan Govers en Smeets over opheffen van BWO *(zie voor brieven achterin dagboek hoofdstuk 5. Faillissement BWO)*..Nu weer nieuwe fase.
Maandag 3 maart Mijn oom Alfred de Booij gestorven (broer van mijn vader geboren 29 mei 1901)
Zaterdag 29 maart Leuke tijd in Malaga met golfteam Heren 2. Het is weer een tijdje geleden maar op 22 februari kwam het verzoek om naar Leiden te komen voor behoud woonwagenkamp. Volop oorlog dus weer geheel manisch. Nu pas weer rustiger drie Vliegende Egels nieuwsbrieven uitgegeven. Deze hebben gezorgd voor veel commotie alles zeer positief verlopen. Negatieve energie omgezet in positieve energie..Nu nog geschiedschrijving van 1960-heden over het kamp. Ma heeft het er moeilijk mee.
Dinsdag 20 mei Bijna 2 maanden niet bijgeschreven, veel acties weinig tijd voor me zelf. Nu weer even een dip, opnieuw opladen.
Maandag 2 juni Koningin Beatrix heeft gratie verleend aan Louis Wallenburg voor het vonnis van 1 augustus 1996 van 750 gulden
Vrijdag 27 Juni Brief aan Commissie regels amateur status van de NGF met het verzoek om weer amateur te worden per 1 oktober 1997.
Zaterdag 28 juni Zware depressie na zitting 5 juni in Den Haag toen de gemeenteraad had besloten het kamp aan de Leyweg op te heffen. Adrienne is heel lief voor me geweest, maar het doet erge pijn,.zo'n depressie, krijg nu pillen. Het is geloof ik beter om terug te keren naar de wetenschap. De woonwagencultuur is toch heel ver weg en ik hoor er niet bij, dat blijkt toch uit het chronisch wantrouwen dat ze tegen burgers hebben.. Laat ik maar geduldig zijn door de draad weer op te pakken van het wetenschappelijk onderzoek, daar voel ik me toch op mijn best. Kom

op doorzetten!
Zondag 6 juli. 9 dagen diepzwart. Wel gezellig dat Joep er was. Gisteren bij Paul en Mariette soep gegeten en over mijn depressie gehad . Paul: "maak je leven klein". Alles afgezegd. Eerst tot rust komen. Geef de depressie de ruimte .Heel naar voor mijn lieve schat ze is zo lief voor me. Het hoofdstuk woonwagen bewoners afgesloten. Als er weer een beroep op me wordt gedaan afhouden, want ik ben er niet meer voor in staat. Wat is de therapie? Schrijven en nog eens schrijven, want dan kan je alle chaos ordenen op papier zetten. Pak de overhead sheet en beschrijf het. Altijd al gewild het te doen, maar nu echt doen. Ook de fles laten staan.
Dinsdag 15 Juli - Zondag 27 juli Bootreis langs de kust van Noorwegen Van Bergen naar Hammersfest en terug

Helaas geen dagboek van de reis gemaakt. Hieronder een korte beschrijving
Dinsdag 14 juli. Met vliegtuig naar Bergen. In de avond ingescheept en richting noorden gevaren. **Woensdag 15 juli** Aan land bij Alesund.. In de avond aangemeerd in Kristiansund. **Donderdag 17 juli** Via Trondheim naar Rorvik. **Vrijdag 18 juli** In de ochtend passeren we de Poolcirkel. De vorige dag had je moeten opgeven hoe laat je zou denken dat het schip de Poolcirkel zou passeren. Ik heb goed gegokt, dat terwijl in de haven er voor, Nesna, het schip met twintig minuten vertraging is vertrokken. Ik had van te voren gezegd dat ik zou winnen. We passeren de Poolcirkel om 7 uur 6 minuten en 26 seconden. Wonder boven wonder zat ik er slechts 7 seconden naast. De uitslag was als volgt: **Juiste tijd:**: 07.06.26
I. Prijs 07.06.33 TOM DE BOOY ,·2.Prijs 07.06.11 NANCY BUBEL, 3.Prijs 07.06.43 LOUISE KING

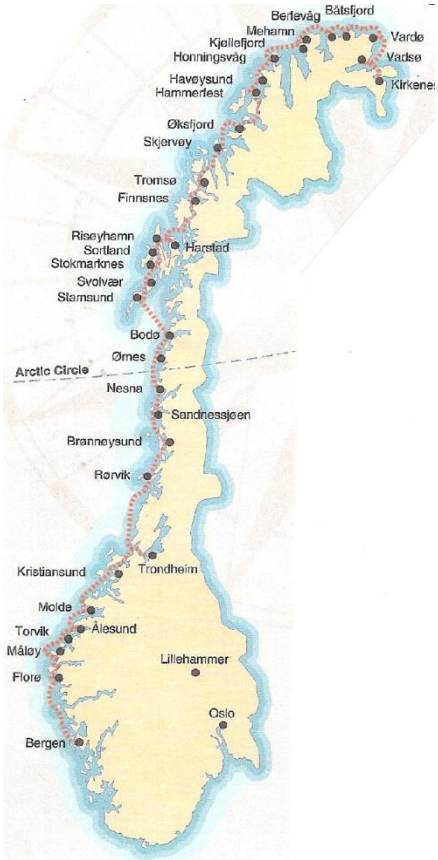

Onze 11-daagse reis langs de westkust van Noorwegen

Langs de Lofoten naar Solvaer .We komen in een fjord en zien geen doorgang . Maar de kapitein haalt een grap met ons uit, want de boot maakt rechtsomkeert. Iedereen werd er door verrast. **Zaterdag 19 juli** Komen in de ochtend in Harstad. Daarna 3 uur de tijd in Tromso. **Zondag 20 juli** In de ochtend Hammerfest. **Maandag 21 juli**. Bereiken we ons eindpunt Kirkenes om

vervolgens in zuidelijke richting terug te varen.Zo komen we **Zaterdag 26 juli** weer terug in Bergen, waar we overnachten om de volgende dag terug te vliegen naar Nederland

Links : de fjord waar we voor de gek zijn gehouden. Er was geen doortocht en zijn weer teruggekeerd. Rechts de middernachtzon

Links het echtpaar de Booij, Rechts: het verste punt van de reis Kirkenes

Maandag 25 augustus 73 jaar geworden. Depressie gelukkig weer voorbij Goede documentatie voor tocht naar de Eiger. Nu weer nieuw leven dankzij internet. Rustig aan beginnen met Windows 95.Gisteren heerlijke dag met kindertjes in de tuin, golfen, heel lief allen.

Zondag 24 augustus. Verjaardag wordt al gevierd in de tuin van de Koningsweg met de familie.

Augustus Artikel in Anderstein Nieuws

Op maandag 25 augustus 1997, midden in de Golfweek, vond de tweede personeelsdag op Anderstein plaats. Na het grote succes van de personeelsdag vorig jaar in de lustrumweek, werd

het plan opgevat hiervan een jaarlijks terugkerend festijn te maken. Er zou dan gespeeld worden om de G(olfdag) P(ersoneel) A(nderstein) Trofee, ter beschikking gesteld door mevrouw Heineman. Naast bijna alle vaste medewerkers van de golfclub, waren wederom een aantal medewerkers van Anderstein B.V.. van de partij (bijna iedereen in gezelschap van zijn/haar partner). Tevens gaf ook deze dag (net als vorig jaar) het voltallige bestuur, al dan niet vergezeld door echtgenotes(n) acte de présence. Het grote aantal aanmeldingen (ongeveer 50!), alsmede het feit dat steeds meer medewerkers over een GVB beschikken, geeft het enthousiasme voor de golfsport en deze middag/avond weer. Na een korte uitleg en f1ightindeling door de secretaris, vertrok het gehele gezelschap richting baan, dan wel drivingrange voor de clinic, verzorgd door Tom de Booij (jarig die dag!) en John Vingoe. Helaas, donkere wolken pakten zich samen boven de golfbaan en rond 17.00 uur barstte een fiks onweer los. Een ieder spoedde zich op een holletje door de baan richting clubhuis. Na enige tijd wachten werd er toch besloten de wedstrijd niet af te maken en een playoff te houden op de putting-green. Tijdens de prijsuitreiking (de GPA Trofee) ging naar Wytse van Esveld dit jaar) kwam de secretaris met de plezierige mededeling dat het besluit gevallen was tot het instellen van een Maandbeker voor het personeel, te spelen na de Maandbeker B. Na afloop hadden Margreeth en haar staf een fantastische barbecue geregeld. Alhoewel de weergoden een weinig roet in het eten hadden gegooid, was iedereen het erover eens dat het wederom een bijzonder geslaagde en gezellige dag geweest was. Deelneemster.

Groepsfoto medewerkersdag voor clubhuis Anderstein

De jarige snijdt de taart aan.

Donderdag 28 augustus 1997 Brief aan Albert de Booij sollicitatie voor lezingen van zijn bedrijf Academy

Beste Albert, Gisteren belde mijn zoon op, dat ik voor vrijdag een A4tje aan je moest geven voor je mailing. Allereerst een korte levensbeschrijving. Je zal, volgens mijn zoon, zorgdragen voor inkrimping en correcties, want op een A4je kan ik niet alles kwijt daar zal jij wel voor zorgen , zei mijn zoon.

Enkele titels voor mijn lezingen

1. ONZE WERKELIJKHEID EN ONZE VRIJE WIL ZIJN EEN ILLUSIE
2.BEWUSTZIJN IS EEN "AFTER THOUGHT"
3.VAN OERKNAL TOT MENS
4.MANNEN EN VROUWEN BESTAAN NIET, ALLEEN MENSEN MET VERSCHILLENDE MOGELIJKHEDEN.
5.DE MENS FUNCTIONEERT VOLGENS HET BASISPRINCIPE: DE VERBIEDER WORDT VERBODEN TE VERBIEDEN .
6. WIJ REAGEREN 3 MILJOEN KEER LANGZAMER DAN DE DE COMPUTER, HOE KUNNEN WIJ DAN TOCH IN LEVEN BLIJVEN.
7.HET CEMENT DAT ALLES SAMENBINDT IS ONZICHTBAAR
8.TOEVAL IS HET MISKENNEN VAN DE SAMENHANG DER DINGEN
9.BREUKEN ZIJN HET GEVOLG VAN ONTSPANNING, TERWIJL PLOOIEN EEN SPANNINGSVELD ONDERHOUDEN.
10 .0NS PROBLEEM:HET SPANNINGSVELD TUSSEN EMOTIE EN RATIO.
11.EEN.IEDER KIEST ZIJN EIGEN OPHANGPUNT EN HEEFT ZIJN EIGEN REGENBOOG.
12.HET GROTE WONDER: DE ONTWIKKELING VAN DE BEVRUCHTE EICEL TOT MENS.
13.DE ZON HEEFT DE HELFT VAN ZIJN BRANDUREN ER OP ZITTEN
14.DE EEUWIGE KRINGLOOP: PLANNING-UITVOERING-EVALUATIE
18.BERGSPORT: HET OVERWINNEN VAN HET ONNODIGE
19.ANGST IS BESTE VEILIGHEIDSGORDEL
20.LEVENSDOEL: IN LEVEN BLIJVEN, DE DOOD IS ONZE ENIGE ZEKERHEID *)

Zie hier enkele gedachten. Om nog iets nader in te gaan op deze 20 gedachten nog het volgende. Ik ben mijn hele leven altijd bezig geweest met de dood. Tijdens de oorlog in gevangenis en concentratiekamp (Amersfoort) en later in de ondergrondse is het leven niet bepaald een vanzelfsprekendheid. In 1952 heb ik in de Andes enkele minuten gehangen boven een afgrond van 100 meter. Ik wist toen dat ik dood zou gaan toen ik in deze afgrond viel. Ik leef nu als het ware terug. Mijn geologie studie heeft me ook sterk beïnvloed om de betrekkelijkheid van alles in de zien. (Op het kerkhof zie ik vele graven van mensen die vroeger dachten dat ze onmisbaar waren).Via de geologie naar de golfsport. Daar verbaasde ik mij tijdens de vele golflessen dat volwassen mensen geen raad wisten met dat rare spelletje. Ben toen begonnen in 1987 met een intensieve studie van de functionering van de hersenen, vooral wat er in de hersenen gebeurt voordat men een beweging doet (bv een golfslag). In 1964 is door twee Duitse professoren aangetoond dat er elektrische prikkels zijn waar te nemen (zgn Bereitsschaftpotentiaal) al ruim een seconde voordat men zelf bewust is dat men een beweging wil doen. Bij verder studeren ben ik begonnen met de geologische evolutie van onze hersenen (de ontwikkeling van de laatste 200 miljoen jaar). Zo kwam ik terecht op de subcorticale strukturen van de hersenen, waar de emoties regeren. Zo ontstond het idee dat ons grote probleem is: het spanningsveld tussen emotie en de ratio. Verder zag ik bij de vergelijking tussen mens en computer dat onze prikkels (via electrische en chemische signalen) 3 miljoen jaar trager dan dan de lichtsnelheid. Hoe is het dan toch mogelijk dat we nog kunnen leven. Zo zag ik dat in onze hersenen vele parallelle banen lopen die ieder voor zich een kleine deeltaak op zich nemen. Hoe al deze parallelle zenuwbanen weer bij

elkaar komen om een totaal beeld te vormen is het grote enigma voor elke neuro-fysioloog (" the binding problem"). Maar we gaan in onze wereldvisie nog steeds uit van het feit dat we vier krachten kennen : zwaartekracht, zwakke en sterke kernkrachten en elektromagnetisme. Ook onderkennen we slechts 4 soorten van materie: vast, vloeibaar, gas en plasma. Dat er meer energie vormen zijn lijkt me waarschijnlijk om alle zogenaamde metafysische processen te kunnen verklaren. (om maar een voorbeeld te noemen het communiceren tussen planten: zie het boek van Tompkins en Bird: the secret life of plants). Vervolgens heb ik me zeer intens verdiept in de ontwikkeling van het embryo na de conceptie. Het geslacht van de mens wordt pas bepaald na 6 weken na de conceptie en de hersenen pas na 2 maanden. De mogelijkheden om tijdens de zwangerschap het embryo te onderwijzen en te controleren. Grote mogelijkheden voor preventie voor wat betreft het agressieve gedrag dat later kan leiden tot een misdadig gedrag. Trouwens wat er n de eerste maanden na de conceptie allemaal gebeurt is schokkend. Vandaar dat ik een idee heb ontwikkeld om een prenatale golfschool op te richten! Hoe is het mogelijk dat uit een niet gedifferentieerde bevruchte eicel een volledig mens ontstaat. Ik ben bezig maar dat zal nog wel heel wat jaartjes in beslag nemen om een boek te schrijven met als titel: Onze werkelijkheid is een illusie. Verbijsterend is het om te constateren dat er een zeer grote tegenstelling bestaat tussen het verleden en de toekomst. Zou de kloof tussen de klassieke en quantenmechanica daar niet mee verklaard kunnen worden? De klassieke mechanica laat zien wat er gebeurt is als men een golfbal in het bos slaat, maar hoe men uit het bos komt, ligt nog niet vast. Daarbij is alles mogelijk en afhankelijk van factoren die voor ons onbepaald zijn. (kleine verstoring, bv dat de aarde iets langzamer zou gaan draaien zou grote gevolgen kunnen hebben en kan de bal in plaats van op de fairway te komen tegen een boom aankomen en terugketsen). Dan is de magie van het onzichtbare cement tussen de zichtbare materie (of zoals de pianist Sokolof eens tegen mij zei: "Aber Herr, die Musik ist immer zwischen die Noten"). Kortom vele vragen waar ik geen antwoord op weet, maar me wel over heb verwonderd. Deze verwondering over zogenaamde vanzelfsprekende dingen wil ik graag met mensen delen. Waarom is de nacht donker (paradox van Olbers). Waarom groeien de bomen naar boven,niet naar het licht toe? Waarom weet je van te voren soms dat je een put van 30 meter gaat maken en een putje van enkele centimeters zal gaan missen? etc etc. "Les choses les plus difficiles a decouvrir sont les choses qui crevent les yeux" (Teilhard de Chardin). Dan is er ons precopernikaanse denken. In twee raadsels kan ik de toeschouwers laten zien hoe zij emotioneel nog denken dat de aarde plat is en de zon in het oosten opkomt in in het westen ondergaat! Dit zijn allemaal filosofische-geologischeneurofysiologische vraagstukken die ik met de toeschouwers aan de hand van overhead sheets zou willen bespreken. De tijdsduur van de lezing kan zijn variërend van een half uur tot avond of middagvullend. Nu nog enkele opmerkingen wat betreft mijn golfactiviteiten alsmede mijn vroegere bergklimactiviteiten. Het fascinerende van het golfspel is wel dat de golfer slechts gemiddeld 200 seconden echt golft. Een totale ronde golf van 18 holes duurt 12.600 seconden en golft men dus slechts 1.5 % waarvan nog de helft door het putten wordt ingenomen. Alle tijd om .het spel tussen de oren te spelen. Ik kan aan de toeschouwer laten zien hoe belangrijk de preshot-routine is en vooral veel aandacht te besteden aan de "visualisatie" van de golfslag. Niet alleen met het visuele beeld maar ook met alle andere zintuigen, inclusief de geur het meest elementaire en emotionele zintuig dat de mens heeft. Men golft met het grootste orgaan dat men heeft, waarvan het oppervlak gestorven is: de huid. Men houdt de club vast met de handen en staat met de voeten op de grond. Vandaar dat grip en stand zo ongelooflijk belangrijk zijn voor een goede swing. Kortom ik kan een lezing voor golfers en niet-golfers houden waarmee ik kan laten zien hoe uniek het golfspelletje wel is. Golfen is geen bal- maar een schietsport.
Ik kan dan ook aandacht besteden aan de vergelijking met het bedrijfsleven. De kringloop: planninguitvoering-evaluatie. Ook heb ik een lezing over de regels van het golf zowel voor beginnende als gevorderde golfers. Het regelboekje heb ik gekraakt door het samen te vatten in vier vragen.

1.IS DIT MIJN BAL?
2.IS MIJN BAL IN HET SPEL?
3.IS MIJN BAL SPEELBAAR?
4.HOE BRENG IK EEN ANDERE BAL IN HET SPEL?
Tot 1965 (toen mijn bergvriend Lionel Terray in de Alpen verongelukte was ik een hartstochtelijk bergklimmer. Na eerst extreme toeren in de Alpen te hebben gemaakt heb ik tezamen met Cees Egeler en de franse berggids Lionel Terray vele expedities naar Andes en Himalaya georganiseerd. Over deze expedities kan ik videofilms laten zien. In 1957 was ik mede redder van Claudio Corti uit de Noordwand van de Eiger. Hierover heeft AVRO-netwerk 20 augustus jl een documentaire van 22 minuten uitgezonden, die bij de mensen zeer goed en emotioneel is overgekomen. Dit is dus een aparte lezing voor iedereen die zich afvraagt wat zoeken die alpinisten toch in de bergen en waarom riskeren ze daarbij hun leven. (Aanstaande zaterdag mag ik deze vraag beantwoorden voor mensen die in het huis van bewaring in Arnhem vastzitten!). Ik hoop Albert dat je uit deze chaotische brei toch enkele punten naar voren kan halen. Zonder overdrijving kan ik wel stellen dat het mij mogelijk is voor elk soort publiek een goede lezing kan geven. Sinds 1952 (eerste Andes expeditie) heb ik tegen de 2000 lezingen gegeven. Nu ik volgend jaar stop met het geven van golflessen en golfclinics zou ik toch graag mijn gedachten aan anderen willen doorgeven. Zoals ik gisteren al aan een medewerker van je Instituut heb doorgegeven zal de Haagsche courant een goede zwartwit foto aan je sturen. Zij vragen dan wel om een presentexemplaar van je brochure, want dan kunnen ze je de rekening sturen het bedrag is afhankelijk van de oplage. Ik stuur je ook het artikel op waarin de foto stond, alsmede ook enkele artikelen over mijzelf , waar je misschien nog enkele details kan halen die je kan gebruiken. Ik wens je verder veel succes met je Instituut. Je brochures zien er erg indrukwekkend uit. Mochten er nog vragen zijn, laat me die dan even weten. Met de hartelijke groeten en succes vrijdag met je clinic. Tom de Booij
Ps. Mijn vrouw zei na correctie dat ik me zelf wel heel erg naar voren heb geschoven en dat er alleen maar goede dingen en geen slechte dingen van mij in staan. Daar heeft ze wel gelijk in, maar als verweer zei ik "dat niet ik de tekst schrijf maar dat jij dat doet". Het product moet immers verkocht worden!
*) In mijn brief heb ik per ongeluk 15/17 overgeslagen, of is het gedeelte zoek geraakt in mijn archief.
(Opgeschreven in 2009: Slechts één lezing heeft Albert de Booij mij laten houden in Maastricht over bergklimmen. Ik wilde toen niet het belachelijk hoge honorarium ontvangen.. Sindsdien geen enkele lezing en ook wordt mijn naam niet meer vermeld in zijn catalogus. Ben ik te controversieel ? Ik denk van wel).
Zaterdag 30 augustus Lezing voor gevangenen over bergklimmen
Maandag 1 september Gisteren zeer emotioneel, dood van Lady Dia. Nu beginnen met internet. Ook geen sterke drank, maar zachte drank.

Dinsdag 2 september. BMW cup. Afscheid van de golfprofessional Tom de Booij zie brief hieronder

4 september 1997. Brief van de firma Hoogeveen en Toornstra
Lieve Tom, De tweede september 1997 is weer de BMW Golfgeschiedenis ingegaan als een bijzonder goed geslaagde en georganiseerde dag. De ondersteuning van de enthousiaste en begeesterde professionals bepaalt mede de sfeer van dergelijke dagen en zet uiteindelijk menigeen aan tot het beoefenen van deze balsport. De reacties van onze relaties waren ook dit jaar overweldigend. Nu je aangekondigd hebt uit het circus van de BMW Golfcupdagen te stappen, hebben wij gemeend jou mede namens de relaties van Autobedrijf Hoogeveen & Toornstra, die in de afgelopen negen jaar kennis met jou hebben gemaakt, jou in de bloemen te moeten zetten. Wij hebben jouw betrokkenheid bij deze dagen altijd op prijs gesteld. Jouw verbaliteit, enthousiasme, begeestering, warmte en gezelligheid is voor menigeen een bron van inspiratie geweest. Geweldig bedankt voor je nadrukkelijke bijdrage aan deze dagen. Jouw aanwezigheid gaan wij zeker missen. Ongetwijfeld ga je de komende periode aangrijpen om andere initiatieven te ontwikkelen. Wij, wensen je daarbij veel succes en hopen dat je samen met je vrouw nog vele jaren in goede gezondheid en geluk je initiatieven uit kan voeren. Nogmaals bedankt voor alles en hopen je zeker nog eens te ontmoeten. Met de beste groeten Autobedrijf Hoogeveen & Toornstra,
Vrijdag 5 september Even rust in de tent. Meniscus pijn in rechter knie, 6 weken staat er voor. Nu kan ik me ten volle wijden aan muziek en computer.
Zaterdag 13 september. Gisteren in Loenen geweest opnamen golfwedstrijd. Vandaag spelen we na 700 jaar weer in Loenen. Vanochtend hele tekst verdwenen zeer spookachtig, niet terug te vinden van tekst ook niet in de prullenbak. Ook geen signaal of ik het wel of niet wil bewaren, heel vreemd. Begonnen met oorsprong van elke complexe cel.
Zondag 14september 1 jaar geleden open dag Egelshoek.
Maandag 15 september Vandaag veel tekst geschreven. Toch nog veel moeite met de computer. Ga toch maar een lesje nemen.
Dinsdag 16 september Bespreking Jacqeline en Erik. Gelukkig gaat de fusie BWO-Themis niet door. De man van Themis is een oplichter. Nu maar proberen subsidie los te krijgen voor BWO
Vriidag 17 september Van Dick Winnubst gehoord dat Tom Roep overleden is aan hartstilstand in zijn eigen laboratorium aan de VU, wordt zaterdag begraven. Op het zelfde moment dat ik weer met Geopol begonnen was met schrijven. Veel tekst verloren door op de verkeerde knop te drukken, niet erg want nu krijgt het toch een betere vorm.
Zondag 21 september Vandaag alle clinics afgezegd. Erg last van meniscus. Gisteren laatste clinic Amstelborgh. Vandaag Batouwe. Nu maar schrijven en pianospelen en veel gelezen in Don Quichotte. Nieuwe fase in leven.
Dinsdag 23 september 54 jaar geleden opgepakt in bos bij Wiesel..Gisteren les in computer gehad. Het begint me langzamerhand duidelijk te worden. Vannacht gedroomd dat Adrienne en Al Saddington naar het strand gingen, stik jaloers.
Vrijdag 26 september. Gisteren naar World On Line, leuk gesprek gehad, weet nu hoe een e-mail gaat.
Zaterdag 28 september Terug van BMW dag. Helaas was er mist. Leuke afsluiting Neercanne kasteel. In de speech werd ik bedankt door de directeur van BMW en een horloge gekregen. Vandaag spannend verslag Ryder cup Europa wint met 14 1/2 -13 1/2.
Maandag 29 september. Inderdaad meniscus kapot 7 oktober bellen voor opname.
Woensdag 1 oktober. Weer begonnen met pianoles
Donderdag 2 oktober Weer contact gehad met woonwagenkamp Trekvaartplein.
Vrijdag 3 oktober Sascha gehaald voor logeerpartij, schattig is ze.
Woensdag 8 oktober. Belangrijke dag voor begin www geopol.nl. Bij ma computer geïnstalleerd. Vrijdag 10 oktober Lezing golfclub Welschap. Met Erik bespreking subsidie bij reclassering in Den Bosch. Nogal frusterend en moest zelfs excuses aanbieden voor de brief die we geschreven hadden dat de BWO was opgeheven.
Zaterdag11 oktober Clinic Driebergen. Opgeruimd zolder en kamer proberen iets

systematischer te zijn.
Maandag 13 oktober Correctie aanbrengen van eerste publicatie. Proberen dit zo snel mogelijk af te maken en niet weer eraan te pillen, gooi het eruit om reactie op te werpen..
Dinsdag 14 oktober Goed gespeeld met Wido van Heemstra 3 sonates van Mozart. Tekst afgemaakt Vandaag met auto naar Trekvaartplein.
Lezing regels in Hoenderdaal..
Woensdag 15 oktober Geworsteld met computer te installeren, nog meer weten over computertaal.
Donderdag 16 oktober Operatie rechter knie meniscus prachtig gezicht alles via TV gezien, stukje kraakbeen weggehaald. Na twee uur zonder krukken naar huis gebracht door Ma, niet veel pijn, wel heel rustig niets omhanden nu stichting DGS opheffen.
Vrijdag 17 oktober Bezoek van Willem Wallenburg als dank 2 taarten en 2 planten. Ma kwam thuis en zag me lopen, maar ik had wel wat op..
Zaterdag 18 oktober Gaat goed met lopen geen krukken meer.
Zondag 19 oktober. Paul jarig. Vandaag proberen om mijn scan met kleuren te krijgen.
Maandag 20 oktober Gisteren via Internet publicatie door gekregen van Rice. Wat een sensatie. Zo maar overal te kunnen inschrijven, dat wordt een wereldrevolutie en zal alles op zijn kop zetten. Doorgaan met figuren te scannen, gisteren eindelijk gelukt om het in kleuren te krijgen, nu nog kopiëren in tekst.
Dinsdag 21 oktober Opruimen zolder. Mauk terug van heerlijke vakantie Schotland, waar ik door de knie helaas niet mee kon. Naar dokter alles ok ontslag.
Woensdag 22 oktober Op Egelshoek vergadering met van Wieringen. Gestoeid met computer, toch gelukt.
Donderdag 23 oktober Nieuwe fase: training en ook golfen oefenen.
Vrijdag 24 oktober Zeer onder de indruk van de genen. Systematisch opschrijven van af het prille begin de conceptie..
Zaterdag 25 - Zondag 26 oktober. JM logeren. Wat is JM dankbaar.
Maandag 27 oktober Slecht nieuws van Annie Offenberg rechtszaak afgewezen..
Dinsdag 28 oktober heel vroeg opgestaan kwart voor zeven, alles met getal vier opgeschreven is dit toeval? In het engels zie hieronder.

THE MAGIC NUMBER FOUR

The number **Four** is not a special number in the row of numbers, but for us human beings it appears to have a special influence. We are intended to believe the fact that this number has played a dominant role in the categorization of the world around us. We are receiving the image from the world through the electromagnetic waves in the visible light spectrum hitting our receptors at the back of our eyes. We are actively constructing an image of the world in our brain. We transform the electromagnetic waves by a very complex chemical process to signals transmitted along million of nerve cells to various parts of the brain. The total visual field is transected in **Four** quadrants and these quadrants are processed separately in the brain. In higher parts of the brain the images are combined and give us the impression as all parts of the visual field were processed in narrow relation to each other. I personally think, that this partition in **Four** parts of our visual field influencing us far more than we think. Not only our visual field is divided in **Four**, as the list will show in more things **Four** plays a dominant role.

Nature

Four dimensions were created at the beginning of our universe: time and three-dimensional space.
Four 'fundamental' forces in nature (gravity, weak interactions, strong nuclear forces and electromagnetic forces were acting on this matter).
Four geological periods: primary, secondary, tertiary, quaternary
Four of the most important for the building of our body (99.4%) are Hydrogen, Carbon, Nitrogen, and Oxygen. (Carbon is unique in chemistry because it forms a vast number of

compounds larger than the sum total of all other elements combined. By far the largest group is that composed of carbon and hydrogen).
Four elements form **Four** molecules Water (H2O) Carbon dioxide (CO2), Ammonia (NH3) and ethane (CH4),
Four elements form **Four** simple combinations of atoms: methyl (-CH3), hydroxyl (-OH), carboxyl (-COOH) amino (-NH2),
Four major families of small organic molecules: the simple sugars, the fatty acids, the amino acids and the nucleotides. Amino acids are the subunits of in the synthesis of proteins .
Four families of the 20 amino-acids: The common acids are grouped according to whether their side chains are acidic (2), basic (3), uncharged polar (5) and nonpolar (10). The rule by which the nucleotide sequence of a gene is translated into the amino acid sequence of a protein is the so-called genetic code.
Four hydrogen atoms attached to one atom of carbon, with tetrahedron symmetry). Our genetic material consists of DNA and RNA.
Four bases for DNA: Cytosine(C), Guanidine (G), Thymine (T) and Adenine (A)
Four bases for RNA: Cytosine (C), Guanidine (G), Uracil (U) and Adenine (A),
Four different nucleotides forms the RNA. Sets of three nucleotides (codons) in a mRNA molecule are translated into amino acids in the course of protein synthesis.
Four tetrads clusters of the prokaryotic cells
Four seasons of the year: spring, summer, fall and winter
Four (quarter) parts of a year (every three months)
Four quarters of the moon
Four weeks of a lunar month

Human body

Four periods in our lifetime: child, youth, adult, and old age
Four phases of fertilization. First it stimulates the egg the complete second meiotic division. Second it restores the normal diploid number of 46 chromosomes. Third the possible sex of the future is determined by the chromosomal complement of the spermatozoon (2 X the embryo maybe a genetic female and X and Y chromosome a possible male). The mingling material of maternal and paternal chromosomes the zygote is a genetically unique product of chromosomal reassortment, which is important for the viability of any species. The **Four**th phase: the process of fertilization causes a metabolic activation of the egg.
Four phases of mitosis: S phase during which period the DNA synthesis takes place, the DNA of each chromosome is replicated. Before and after this phase G1 and G2 intensive metabolic activity cell growth and cell differentiation occur. By the end of phase G2 the volume of the cell has roughly doubled, the DNA is replicated. Now we enter the phase of mitosis (M). Continuously diving cells then repeat this cycle of **Four** phases (G1, S, G2, and M). Following mitosis (five phases) two daughter cells are produced.
Four segments of the embryo. The organization of the body plan of the embryo of a human being depends on two separate patterning mechanisms one defining the dorsal and ventral side and the other the head and tail of the embryo. This is under genetic control (in total about 70 genes). The embryo is so divided by two axes in **Four** segments.
Fourth week of pregnancy the embryo, which is still about only about 4 mm long, has established the rudiments of most of the major organ systems. In the fifth week we see the development of **Four** pharyngeal pouches and arches resemble the **Four** gills of fishes. Are formed in the fifth week: **Four** grooves in the primitive limb have formed our hands and feet.
Four segments of the retina: nasal, temporal and lower and upper. The information of these quadrants is projected to **Four** different areas in the visual field of the thalamus and the cortex, **Four** different visual receptors, one for black and white (rods) and three kinds of receptors (cones) to various wavelengths of light, **Four** component qualities can produce all tastes: sweet, sour, bitter and salty, **Four** mechanoreceptors of our glabrous skin and hairy skin. **Four** types of

skin.
Four major proteins form the muscles: myosin, actin, tropomyosin nd troponin.
Four major structures of the brain: forebrain, mid brain, hindbrain and spinal cord
Four lobes of the cortex: frontal lobe, parietal lobe, temporal lobe and occipital lobe.
Four regions of the cortex who are receiving all sensory signals: visual cortex, auditory cortex, olfactory cortex, and sensory cortex.
Four segments of the brain: left and right brain and upper and lower (cortical and subcortical) structures.
Four phases of sleep interrupted by the rapid eye movement sleep.
Four chambers of the hart(Two chambers for receiving blood and two to expulse the blood)
Four heart valves .
Four extremities: two legs and two arms.
Four relay stations of the nerves of the auditory system: cochlear nucleus complex the superior olive, the inferior colliculles and the medial geniculate body before arriving at the final destination the auditory cortex
Four pain systems lateral and medial system on two sides
Four visual constancies: size, space, color, and movement
Four factors for inventory for measurements of handedness, footness, eyedness and eardness.
Four phases of the evolution of our brain: reptiles, no emotion only to instincts to eat no relation of time, paleomammals subcortical systems, thalamus, anger and fear first emotions, neomammals: neocortex, development of language and speaking
Four phases in the development of consciousness
Four types of memory: registration, retention, recall and emotional
Four classifications of neurons in: dendrites, connections axon length and neurotransmitters
Four gustatory nerves
Four major descending spinal tracts (originating from motor cortex, red nucleus, reticular nuclei and superior collicules nuclei)
Four main neurtransmitters: norephephrine, serotonine, dopamine and acetylchlorine
Four ventricles of the brain (Fluid filled caverns and canals inside the brain)
Four parts of the spinal cord: 2 dorsal and two ventral horns
Four ions on either side of the neuronal membrane: Na, K,Ca and Cl
Four domains of the peptide clump together to form the pore of the voltage -gated sodium channel
Four fold aim for improving head, hart, hands and health
Four fluids in the human body: blood, slime, yellow gall, and black gall (Galenus 130-230)
Four F's : feeding, flying, feeding and f…..

Music

Four notes in two groups in the scale in music: tetrachords
Four voices: soprano, alto, baritone and bass
Four string instruments for the symphony orchestra: violin, viola, cello, double bass
Four strings of violin, viola, cello, double-bass

Religion

Four walls of a Castle or cloister,
Four duograms of I Tjing: old yang (summer), young yin (autumn), and old yin (winter)
Four gospel writers: St Matthew, St Mark, St Luke and St John
Four middle ages church tones: protus, deuterus, tritus and tetrardus
Four church fathers: Ambrosias, Augustinus, Hieronymus, and Gregorius
Four noble truths: the basic doctrines of Buddhism specifying that all life is subject to suffering, that the desire to live is the cause to or repeated existences, that only the annihilation of desire can give release and that the way of escape is the elimination of selfishness by means of the Eight-fold path.

Four questions concerning the meaning of Sedar customs asked usu. By the youngest participant at the beginning of Passover Seder service prompting recital of Haggada
Four principles of Hindoism

Cultural

Four corners of the land of the Hopi Indians called the Black Mesa
Four elements of nature (Ancient Greek culture) Air, Earth, Water and Fire
Four elements of the Ninja: earth, water, fire and wind
Four virtues of the ancient Greek: wisdom, courage, prudence and justice
Four different psychological characters: choleric, sanguine, melancholic, phlegmatic.
Four (th) estate**:** a group other than the clergy, nobility or commons that wields political power
Four penitential days in a year in Roman times
Four quarters of an academic year, approximately 12 weeks each
Four (th) power (civil service), the other three: the legislature, the judicature, and the executive.
Four benches in court (middle ages) on where seated the bailiff (sheriff), the magistrates, the accuser and the accused
Four Roman emperors: Galba, Otho, Vitellius, Vespasianus;
Four corners of political, social, cultural and religious horizons
Four basis human freedoms: freedom of speech and expression, freedom of worship, freedom of want and freedom of fear (F.D.Roosevelt)
Four horseman: war, famine, pestilence and death personified as the **Four** major plaques of mankind.
Four threatening forces of any kind (scarcities, subsidies, doles and inflation)
Four–leaf clover-bringing luck
Four eyes private talk
Four letter word
Four years period for elections
Four year period for leap-year

Technical

Four faces of a pyramid
Four lines form a rectangle
Four loops in computer network
Four colors print (black, red, yellow, and blue)
Four wheels of a motorcar
Four ends of the cross
Four wings of a mill
Four burners of a cooking apparatus
Four stroke engine
Four poles of a telephone plug
Four folds in a A4 papers
Four-bar linkage: a basis linkage mechanism used in machinery and mechanical equipment
Four stars of a general or admiral, stripes of a captain of ship, airplane
Four directions of our compass: North, East, South, and West
Four corners of the Mediterranean Sea. Considered as a rectangle by the Phoenician people. The measured the sea in length and latitude. Therefore we still measure a place on the global earth by length and latitude
Four corners of the earth
Four color cards for the Wisconsin Card Sorting task, red, green, yellow and blue.
Four quarters of the Logo of Windows
Four stroke cycle of a suction of explosive mixture, compressed ignited burns and performs useful work on an expansion stroke and expels the product of combustion on an exhaust and performs word and expels the product of combustion

Sport
Four years period for Olympic games
Four hundred meters distance of the athletic track
Four -ball and **Four**-some in match of golf
Four days in golf competition.
Four strokes is the par in golf
Four sides in card games
Quart (er), Quart, Quater, Quatrain, Quatrefoil, Quarto, Quartermaster, Quartet, Quadrature of a circle
Is this just coincidental or is it our conditioned mind that we come up always with **Four**. I don't know the answer. I want to show the remarkable role **Four** plays in our life. If we look at constructions made by humans like rooms, windows, building, we will see *rectangular* forms. Quite in contrast with forms in nature like trees with *irregular* forms. We should realize that the other numbers like 0 and 1 are also of great importance (digital language) and the number 2 as a building block of the number **Four** (2x2). It would be of great interest to make also a list of the other numbers to whether they show important relations as we have shown with the number **Four**. The only reason why we are looking for these relations is the fact that apparently complicated features, like a human body is build of relatively simple elements. Maybe that we unconsciously conceive the world around us according our basic structural elements? Through all ages we came up with these same basic elements. Anyhow there is more that we don't understand than what we know anyhow. Readers are requested to comment on this note, either they put it aside as wishful thinking or just pure fantasy.
Einde tussenvoegsel van het getal vier

Woensdag 29 t/m vrijdag 31 oktober verslaafd aan computer
Zaterdag 1 november Begrafenis Willem van Marle. In auto met tante Engelien en zwager Jacob, erg gezellig er naar toe gereden.
Zondag 2 november Proberen weer te golfen gaat niet echt goed met de knie.
Maandag 3 en dinsdag 4 november. Hard aan de computer gewerkt te veel, want niet goed geslapen, half zes wakker grübelen vooral omdat Han Overkamp ontevreden was over mijn optreden regelavond. Stank voor dank, nu maar financiën doen, anders ga ik weer in de manische fase.
Zondag 9 november Gegolfd met Joep op Houtrak.
Maandag 10 november Boekenkast in kamer gekregen.
Woensdag 12 november Heel slecht gegolfd, waarom weet ik niet misschien door de golfles van Mauk dan ga je weer nadenken.
Donderdag 13 november Met Teeling over de voetbalvelden van Baarn gelopen om te zien of het iets is voor golfen. Sascha belde voor sponsor waterput Afrika moest ze rondjes schaatsen, f 1,49 per rondje, wat een schat, heerlijk zo'n kleinkind.
Vrijdag 14 november Niet meer dan 1 glas jenever per dag.
Zondag 16 november Laatste regelles Batouwe, golfen ging iets beter.
Donderdag 20 november Waarschijnlijk iets op het spoor, namelijk wat is wetenschap, de indeling van iets, dit naar aanleiding van de betrekkelijkheid van alles en dan maar bedenken dat we het weten.
Vrijdag 21- zaterdag 23 november Praag reis, 3 opera's, zeer boeiende stad. Veel een museum niet echt levende stad, veel armoede. Door mist veel vertraging, de groepsleider aardig, maar de rest nogal burgerlijk en rechts. Het is gelukt, volgens ma, me koest te houden. Alles bij elkaar een duur grapje.
Maandag 24 november Weer nieuwe moed. Proberen een lijst samen te stellen over onderwerpen die ik wil gaan behandelen.
Zondag 30 november Vandaag is het 27 jaar geleden, dat ik mijn afscheidscollege gaf en

vandaag is het dat ik begin met opzet www eerst goed kijken naar de wijze van indeling bij nieuws groepen website.
Maandag 1- woensdag 31 december Niet bijgeschreven moeilijke tijd steeds weer om hete brij heen te draaien, dan weer nieuw begin met Joost van Steenis, maar nu weer veranderd. Ja in het Hollands op te schrijven is beter. Een paar hoofdstukken er uit pikken en deze goed uitwerken. Veel verzameld aan figuren, straks het beschrijven van figuren. Kerstmis was heel gezellig met zijn negenen. Heerlijk zo'n familie.
Einde dagboek 1997

Kerstmis met de familie

Redding Claudio Corti uit de Noordwand van de Eiger 40 jaar geleden

Zaterdag 11 januari Brief aan alle alpinisten die meegedaan hebben aan de redding van Claudio Corti in de Eiger Noordwand in augustus 1957
Dear friends, I recently received a visit from Bob Morgan, an English composer, who six years ago became interested in the tragic climb and remarkable rescue of Claudio Corti from the north face of the Eiger in 1957, and conceived the idea of writing an opera based on these dramatic events. Replies to some initial letters of research from Bob's colleague Jeremy Ward, included an offer of assistance from Corti himself, but the project had to shelved. In an effort to restart it, Bob wrote me for help. I invited him to stay at my home in Baarn and then embarked on a telephone trip around Europe to discover who was still alive and willing to assist us. The reactions were so positive that we discussed the possibility of making a documentary film or radio program which would also enable the material for the opera to be thoroughly researched. I have already found interest from television people in Holland and Bob is currently in communication with his contacts at the BBC and private film companies in England. We both feel it is important to represent the reality of the event and not to indulge in the sensationalism and 'dirty gossip' that gripped the press at the time. We aim to avoid the worst of the commercial pressures that are increasingly brought to bear an every aspect of life including mountaineering. Now we are hearing more and more reports of climbers so fixated an achieving summits , that they deny that help to those in danger, which at one time would automatically have been given. The rescue of Corti in the fifties was an example of a spontaneous act of over fifty alpine climbers from six nations. Volunteer groups and individual climbers who had heard on the radio or could see from Grindelwald the situation of the four climbers, independently arrived at the same decision: to rush to the top of the Eiger and risk their lives for the sake of their fellow mountaineers. From Munich came the respected Mountain Guard under the direction of Ludwig Grammiger; from Lucerne Robert Seiler: Max Eiselin, Eric Friedli and a group of Swiss mountaineers nine Polish climbers training in the area; among the individuals on the summit were Riccardo Cassin and Carlo Mauri - two of Corti's climbing-mates from Lecco; a friend of Nothdurft Walter Seegeri and the late French guide Lionel Terray: climbing with two Dutchmen, Cees Egeler and myself. Enclosed with this letter is a list of participants and literature that we have in our possession. It will be important for us to receive as much information as possible on the climb: the rescue and the aftermath, so it would be a great help to us if you would write down what you remember of

this remarkable event; have you any old photographs or maybe you kept a diary. All the details of what was said and done , the sights and sounds , will help to recreate the atmosphere. Do you know adresses of participants included in the list at the end of my letter? Did 1 forgot names of participants? We also would like to hear your views on the project, positive or negative, an any suggestions you may have for a film or radio script I, myself, am of the opinion that the script should contain the accounts of all of us who are still living - describing our own memories, in our own words. I still remember the comradeship between us regardless of our nationality, we were all united in achieving one goal - the rescue of human beings in danger. There is another possibility that you might like to consider: that the program should deal with the whole history of the north face of the Eiger. Starting with the fatal climb of Sedlmayer and Mehringer 22-25 august of 1935 to the latest climb uptil the 11 august 1997 11.30 a.m. The day and hour that it will be exactly forty years ago when Alfred Hellepart carried Claudio Corti to the summet ridge of the Eiger. The north face is still 'not an easy walk for a lady', but we could show how advances in equipment and techniques have de-mythologised the Eiger and enabled climbs of less than five hours to succeed. Hoping to hear from you as soon as possible. Best greetings Tom de Booij.

Vrijdag 7 februari Brief van Anderl Heckmaier (Eerste beklimmer Eiger Noordwand in 1938)

Lieber Tom de Booij, Ihren Brief habe ich mit Interesse gelesen. Es tut mir sehr leid, aber ich erinnere mich nicht, Sie im Haus *von* L.Terray getroffen zu haben. Nun zu Ihren Fragen: Bei der Rettungsaktion 1957 war ich nicht dabei. Meine persönliche Meinung über diese Tragödie: Wie mir Ludwig Gramminger berichtete, befanden sich die Bergsteiger auf dem falschen Band, und zwar oberhalb *von* dem Band der Normalroute. Longhi (wahrscheinlich war er verletzt) hing im Seil auf Höhe des richtigen Bands. Es ist mir unverständlieh, warum die 3 anderen Bergsteiger sich nicht zu Longhi abseilten um ihm zu helfen. Nachstehend führe ich noch einige Eiger-Buchtitel auf. Zum grossten Teil sind diese Bücher vergriffen und können nur antiquarisch oder in alpinen Büehereien (z.B. Deutscher Alpenverein München) gefunden werden. Mein 1949 ersehienenes Bueh "Die 3 letzten Probleme der Alpen" wurde in Frankreieh neu aufgelegt und ich sende Ihnen mit separater Post ein Exemplar davon. In meinem 1991 erschienene Bueh "So war's" befindet sieh ebenfalls unsere Geschiehte der Erstbesteigung. Das Buch ist auch vergriffen. Sollten Sie einmal im Allgäu weilen, würde ich mich freuem Sie wiederzusehen. Mit freundliehen GrüBen

Anderl Heckmaier

Datum onbekend Briefkaart van Heinrich Harrer (Eerste beklimmer Eiger Noordwand in 1938)

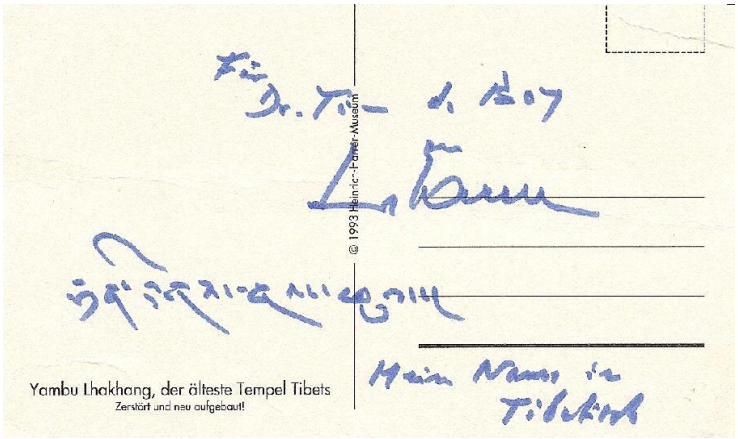

s
Yambu, de oudste tempel van Tibet. Na vernietiging maar opnieuw opgebouwd.

Briefkaart van Heinrich Harrer

Donderdag 29 mei Brief van Riccardo Cassin (mede- redder Claudio Corti in 1957)
Carissimi, Ho ricevuto la Vostra gentile lettera con la quale mi invitate a parlare, per poi fare un filmato, sulla tragica avventura sulla parete nord dell'Eigher del 1958, ma purtroppo non sono di questo avviso, di ciö se ne parlato anche troppo per di piu anche in modo non molto corretto e dopo quarant'anni non è il caso di rievocare quel triste evento. Spiacente per tale decisione, Vi saluto con vive cordialità.

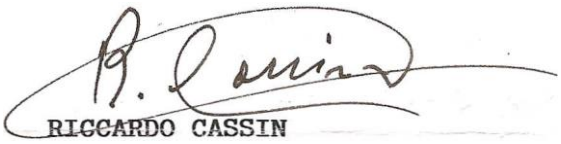

(hiermee spijt het hem dat hij niet wil meedoen met de documentaire)

Zaterdag 12 juli Brief aan alle alpinisten die meegedaan hebben aan de redding van Claudio Corti in de Eiger Noordwand in augustus 1957, alsmede aan alpinisten die betrokken zijn geweest bij de noordwand van de Eiger
Dear Friends, I have good news for the plan to remember the rescue of Claudi Corti 40 years ago. The people of Dutch TV channel (AVRO Netwerk) Martin Maat and Josine Olbers did a very good job and presented me yesterday their program, it is as follows:
Saturday 9th of august The camera crew (Martin Maat: Tim Nijzink: Rogier Engels) and my self will go from Holland to Grindelwald (plane and car) and will stay in Hotel Alfa . This will be the central I point where can people who want to join us: can contact us. The address: HOTEL

ALFA Familie Walter Bernet CH 3818 GRINDELWALD TEL 00 41 33 853 2131 fAX: 00 41 33 853 5132

Sunday 10th of august We will visit Claudio Corti at his home in Olginate near Lecco Italy. By telephone we already told him the purpose of our documentary. We will by all means to avoid any discussion what had happened in 1957 after the rescue. The accent will be on the fact that a group of over 50 mountaineers spontaneously came to the mountain because there were mountain climbers in danger. To show how all rescuers from 6 nations cooperated so well and thanks to this warm comradeship succeeded in bringing a man from the most hostile place on earth in to safety. Nowadays there is a different trend bv the fact that people are dependable on sponsors and are not directly willing to quit their goal in order to help people in distress as we did forty years ago. This is not meant to be critical but only to show to the present mountain climbers that there is a difference in behavior. Monday 11th of august Back to Grindelwald Max Eiselin will fly us with his little private plane to the Eiger (Just as did Herman Geiger 40 years ago): so that we can make some shots of the north face. (The Dutch TV could get hold of 1 1/2 minute of film presented by the Swiss TV news, where you can see us sitting on the top!). At the evening we will discuss with the Swiss guides our plan to climb the Eiger along the west flank.

Tuesday 12th of august with one guide we will walk along the north face to Eiger. We will stay at night in Hotel Eigergletscher

Wednesday 13th of august With the help of three mountain guides, the camera crew and myself will go to the top of the Eiger by the west flank.

Thursday 14th of august In the morning interview with Tom de Booij In the afternoon meeting with all the people who took part in the rescue. Until now we know that the following persons has agreed to come: Herman Huber, Robert Seiler, Max Eiselin. We hope that more people can come to this meeting. We will have dinner at the hotel. (at your own expense !)

Friday 15th of august Reserved for camera work when we are hampered during our week by bad weather. Afternoon return home to Holland. We will send this letter to the following persons in order to inform them of our program :

Persons who particpated in the rescue operation: Ludwig Grammiger, Max Eiselin, Robert Seiler, Herman Huber, Alfred Koch, Dr Z. Rubinowski. People who were not members of the rescueparty but who are involved in the history of the North Face: Anderl Heckmaier (the man who made the first ascent in 1938), Heinrich Harrer,(the man who made the first ascent of the north face in 1938), RonaId Naar (first Dutch ascent in 1977), Arnold Glatthard (who was a member of the rescue party in 1936 of Toni Kurz), Lothar BrandIer (tried to bring down the body of Longhi out of the face in 1958), Fritz Jaun (who bröught the body of Stefano Longhi out of the North Face in 1959), Bob Morgan (the composer, who wants to make an opera of the rescue on the North Face of the Eiger),Hans Wennerstrom (who collected all the literature of the Eiger).

Maybe that you will be inspired by this letter and will come along in Grindelwald. You are all welcome to Hotel Alfa on Thursday afternoon 14th of august. When you have any suggestions which will help our project, please let me know. Bring along all documents (photos, articles) you may have, it will be of great help for our documentary. My best wishes Tom de Booij

Donderdag 23 juli Bericht in de blad van de Nederlandse Alpenclub

La conquête de l'inutile of: het overwinnen van het nutteloze

Bovenstaande is de titel van de lezing die Tom de Booy in het KNAV-Lustrumkamp zal houden. Wie is die De Booy? Op die vraag vindt u hieronder een beperkt antwoord.

Tom de Booy werd geboren op 23 augustus 1924. Hij studeerde geologie van 1942-1954. Was wetenschappelijk ambtenaar aan het Geologisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam. Was in 1968 als enige medewerker van de UvA een van de bezetters van het Maagdenhuis. Ontslag in 1970, daarna golfleraar en o.a. activist voor een betere behandeling voor minderheden in de samenleving. De Elfstedentocht werd door hem meerdere malen geschaatst, ook afgelopen seizoen was hij van de partij.

In 1938 beklom De Booy zijn eerste berg: de Jungfrau. Na de Tweede Wereldoorlog was hij betrokken bij een nieuwe start van het 'gidsloze alpinisme'. In 1950 beklom hij met Lionel Terray en Cees Egeler tot dan toe ongekend moeilijke routes in het Mont Blanc-gebied: de Noordwand van de Chardonnet, de Aiguille Verte, etc. In 1952 beklom het trio in de Andes de Nevado Pongos (5700 m) en de Nevado Huantsan (6400 m), start van het expeditieklimmen. In 1953 kwam het tot de eerste invitatiecursus van de KNAV onder leiding van Terray: de opleiding van klimmen op hoog niveau werd door de KNAV ter hand genomen. Vele moeilijke routes sneuvelden als ook toppen in de Himalaya (Nilgiri in 1962). In 1957 was Tom betrokken bij de redding van Claudio Cörti uit de Eiger Noordwand. In 1965 verongelukte Lionel Terray, hetgeen een einde betekende van de alpiene carrière van Tom de Booy. Ondanks zijn afscheid van het alpinisme heeft De Booy het gebeuren in Nederland op de voet gevolgd. Als instigator van het gids loze klimmen op hoog niveau had hij nooit kunnen dromen dat het Nederlandse alpinisme op zo'n hoog niveau zou komen, laat staan dat dat hand in hand zou gaan met een groeiende commercie en een keiharde competitie. Voor hem heeft alpinisme een hogere betekenis die verbonden is aan kameraadschap en onbaatzuchtigheid: het overwinnen van het nutteloze.
Maandag 4 augustus Brief van Teresa Rubinowska (vrouw Rubinowski van de mede-redder Claudi Corti in 1957.) uit Kielce Polen
Lieber Tom, leider muss ich Dich benachrichtigen, dass mein Mann am 10. Februar 1997 beim Skifahren in den oestreichischen Alpen toedlich verunglueckt ist. Wir waren im Dachsteingebiet, er wollte eÎner Pistenraupe (Ratrak) ausweichen, die auf einer sehr steilen und schmalen Stelle ihm entgegenkam und stuerzte 30 m ab. Er hatte eine akute Kopfverletzung davongetragen, lebte noch acht Tage aber leider ohne Besinnung und starb in der Nervenklinik in Salzburg. Es tut mir leid, dass ich Dir eine so traurige Nachrjcht ueberweisen muss, ich kann das immer noch nicht fassen, es is so fuerchterlich traurig fur mich und unsere Kinder. Nun wuensche ich einen schoenen Aufenthalt in Grindelwald. Viele herzliche Gruesse und alles Gute. Teresa Rubinowska.
Vrijdag 22 augustus Artikel in Baarnsche Courant: Nog één keer de redding van bergklimmer Cladio Corti
Baarnaar Tom de Booij was betrokken bij de redding van de Italiaanse bergbeklimmer Claudio Corti tijdens een beklimming van de noordwand van de Eiger in augustus 1957. Die gebeurtenis stond centraal in de documentaire die het programma Netwerk afgelopen woensdagavond via Nederland 1 uitzond.
Baarnaar De Booij bezorgde de redactie een gedetailleerd beeld van de redding en de filmopnames voor Netwerk, die in de periode van 9 tot en met 16 augustus jongstleden in het Zwitserse Grindelwald werden gemaakt.
Vrijdag 9 augustus 1957 zijn van tien plaatsen in Europa onafhankelijk van elkaar, bergklimmers naar de top van de Eiger gegaan om kameraden in nood te redden. Middernacht zaterdag 10 augustus waren 50 bergklimmers uit zes landen (Duitsland, Zwitserland, Italië, Frankrijk, Polen en Nederland) op de top van de Eiger. De volgende dag heeft Alfred Hellepart, verbonden door een kabel van 300 meter Claudio Corti (die al 8 dagen in de wand zat) op zijn rug genomen. Hellepart en Corti zijn door ons omhoog getrokken. De Franse berggids Lionel Terray heeft Corti op zijn rug naar de top van de Eiger gedragen, waarna we Corti in een soort slee langs de westwand naar beneden hebben gebracht. Een tweede bivak was nodig vanwege het noodweer. Helaas kon de andere Italiaan Stefano Longhi, die nog in de wand zat, niet meer worden gered. Hij is de nacht van ons tweede bivak gestorven. Het lijk kon pas na twee jaar in 1959 door Zwitserse gidsen worden geborgen. Er waren tijdens de noodlottige bestijging van Longhi en Corti nog twee andere klimmers, de Duitsers Gunther Nothdurft en Franz Maier, die de noordwand wilden beklimmen. Zij hebben Corti verlaten toen die niet meer omhoog kon gaan vanwege een steen die hem had getroffen. Zij zouden proberen hulp te halen door via de top in de westwand af te dalen. Doordat zij te veel naar links zijn afgedaald zijn zij om het leven gekomen door een lawine. Zij zijn pas in 1961 terug gevonden. Einde gebeurtenissen 1957-1961.
Om deze redding opnieuw te beleven heb ik, dank zij de bemiddeling van Cees van Drongelen,

de AVRO bereid gevonden om een documentaire van dit onderwerp te maken.
Zo vertrok **zaterdag 9 augustus** jl. het team bestaande uit de regisseur Martin Maat, de cameraman Tim Nijzink, de geluidsman Rogier Engels en ik, met het vliegtuig naar Bern, vandaar per auto naar Grindelwald.

Het camerateam die de TV documentaire heeft gemaakt vl.n.r Rogier Engels (geluidsman,Tim Nijzink (cameraman) ,Martin Maat (regisseur))

Zondag 10 augustus per auto naar Lecco in Italië waar wij Claudio Corti en zijn hele familie, hoog in de bergen, hebben bezocht. Dit was een uiterst emotioneel gebeuren, de familie te zien die er niet geweest zou zijn als wij hem niet gered hadden.

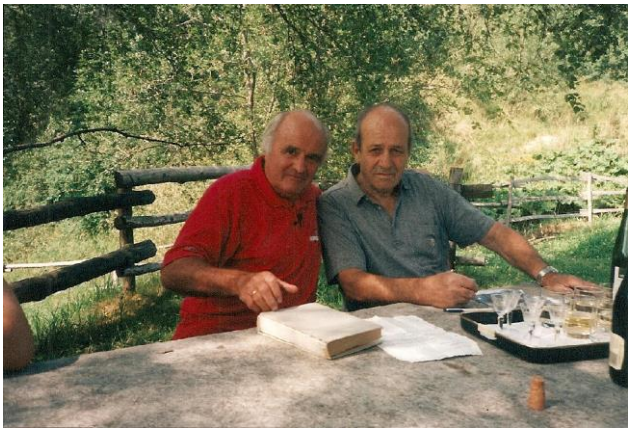
Links: Ontmoeting met de vrouw van Claudio Corti. Rechts: redder (Tom de Booij) en geredde (Claudo Corti0 40 jaar later

Maandag 11 augustus met een van de mede-redders van Corti in 1957 tevens piloot, de Zwitser Max Eiselin per vliegtuig naar de noordwand van de Eiger. De eerste poging mislukte omdat we halverwege moesten terugkeren omdat de temperatuur van de olie te hoog was opgelopen. (Max kon een noodlanding nog net voorkomen). De tweede poging, met een ander vliegtuig, lukte wel. Zo konden we de noordwand van de Eiger van heel dichtbij aanschouwen. Weer terug in Grindelwald zijn we met een berggids (Beat Hofner)

Noordwand van de Eiger . De plaats waar Claudio Corti 9 dagen heeft gewacht op zijn redding

Dinsdag 12 augustus naar de voet van de wand gegaan naar de plaats waar alle klimmers beginnen met de bestijging van de noordwand. ('Der Einstieg' het alpinistenjargon voor 'ja of nee').

Links: Vroeg in de ochtend voor de beklimming van de Eiger. Links de gids Beat Hofer.Rechts: Tijdens de beklimming van de Eiger.

Woensdag 13 augustus om vier uur in de ochtend begonnen we met de bestijging van de westflank van de Eiger, onder leiding van drie berggidsen (Beat 27 jr., Doli 31 jr. Roli 44 jr.). Ook had zich bij ons gevoegd een mederedder van Corti, de Duitser Herman Huber, die speciaal helemaal uit Munchen was gekomen om deze herbeleving mee te maken. Zo bereikten we, na zwaar klimwerk (de gidsen moesten alle camera-apparatuur naar boven slepen) via sneeuw en steile rotsen, na vijf uur, een plek waar in 1957 Lionel Terray en ik de mensen in nood konden toeroepen dat we kwamen om hen te redden. Van dit punt kan men de hele noordwand goed overzien. Tijdens de opnamen zagen we opeens, dat een paar honderd meter boven ons, een helicopter een redding uitvoerde van een alpinist, die door een vallende steen was getroffen en

zoals later bleek ernstig aan zijn hoofd was gewond, ondanks zijn helm. Zo waren wij in staat 'live' te zien hoe tegenwoordig mensen uit de wand worden gered.
Donderdag 14 augustus gesprek in Stechelberg met Fritz Jaun, de Zwitserse gids. Hij heeft ons een rapport gegeven van deze berging. Bij het lezen daarvan verbleekt haast onze redding van Corti. Donderdagavond zouden we een samenkomst met mederedders in hotel Grindelwald hebben: de Zwitsers Robert Seiler, Max Eiselin en Herman Huber. Helaas kregen we een telefoontje van Max Eiselin, dat hij niet kon komen. Hij zat met motorpech op de Brunigpas. Reden van de pech: de temperatuur van de olie was te hoog geweest!
De vier bergklimmers die mee gedaan hebben aan de redding van Claudio Corti in 1957 nu veertig jaar later:

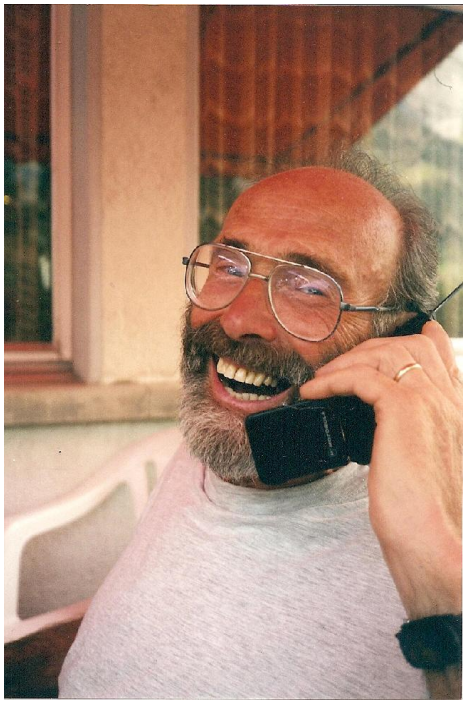

Links : Max Eiselin. Rechts: Herman Huber

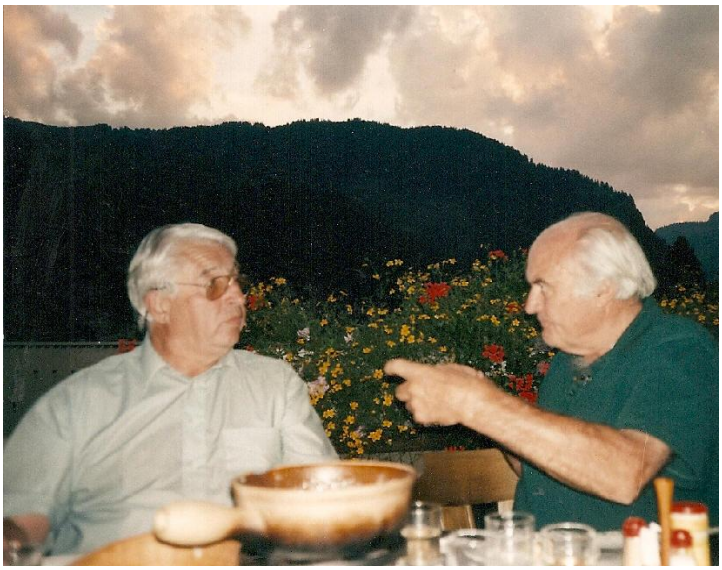

Links: Robert Seiler. Rechts: Tom de Booij

Vrijdag 16 augustus veilig weer terug naar Nederland. Nu maar zien hoe Martin Maat en zijn team de negen uur opnamen terugbrengt tot 22 minuten. Waarom wil ik deze redding weer doen

herbeleven zullen velen zich afvragen, het is toch veertig jaar geleden, waarom dit weer op te rakelen. Hier is mijn antwoord: In 1957 zijn binnen 36 uur vanuit tien plaatsen in Europa 50bergklimmers onafhankelijk van elkaar naar de top van de Eiger gegaan om hun medekameraden in nood te redden. De redder van Claudio Corti, Alfred Hellepart (helaas te vroeg gestorven aan kanker) zei na de redding het volgende: 'Maar dat wij elkaar ook zonder talenkennis begrepen, bleek bij het afscheid toen we elkaar de hand drukten en in de ogen keken. Moge het altijd en overal zo zijn op deze grote en mooie wereld. '

Klein Scheidegg station: ***1938*** *de berggids Hans Gertsch (links), Tom de Booij (tweede van links) en nog 59 jaar later:* ***1997*** *Tom de Booij en de berggids Beat Hofer*

Reacties die ik heb ontvangen na de uitzending van de documentaire
? Datum onbekend Brief van Martin Maat
Beste Tom dank voor de mooie foto's een mooie herinnering aan een week vol spanning en emotie. Als we elkaar treffen zal ik je uitleggen waarom ik de helikopter scène op deze manier gebruikt heb *).. Het was een mooie manier om het spel tussen heden en verleden tot het uiterste door tet voeren. Uitleg bij de sequentie zou de spanningsboog doorbroken hebben. We hoeven niet alles te weten Ik vind houd er van om de kijker af en toe in verwarring te brengen. Dan blijven ze wakker. Met de muziek zit je er naast. De aria aan het begin is afkomstig van een cd die uitgegeven is bij de film Romeo en Julia een recente film overigens. Het terugkerend thema is van de 20ste eeuw componist Gorecki en komt van de cd "Three pieces in old stype". Ik heb er een gebruikt. De heftige viool aanslag is van een cd met de titel First violinconcert. Een jonge violist Details niet bij de hand gehad. Met vriendelijk groeten Martin.
*) In de documentaire zie je een helikopter van de Eiger naar beneden komen. Het ongeluk beschreven in het hierna volgende artikel gebeurde toen wij bezig waren met de opnamen in de westwand van de Eiger.
Zondag 24 augustus Brief van Henk de Beunje uit Castricum,
beste Tom, Begin 1944*) heb je me na een zoektocht via, via telefonisch kunnen vinden in Amsterdam. Het was vijftig jaar geleden na je gevangenschap in Amersfoort. De aanleiding om mij dat telefonisch te vertellen na een jarenlange stilte, die volgde op een -voor mij- uitzonderlijke vriendschappelijk en vruchtbare relatie. In korte tijd ontmoette ik onlangs tweemaal Erik van der Maal en zijn lieve Jacqueline. Van hem vernam ik je optreden in de Netwerkshow van 20 augustus j.l.Ik kon het niet laten om je fotografisch te reïncarneren. Ik

dacht je spelenderwijs een plezier te doen en je het resultaat daarvan toe te zenden. Hierbij. Daarbij was de simulatie van de grote Goethe mijn inspiratie. Misschien voel je je gevleid. Hartelijke groet van mij. Henk
*) dit jaartal klopt niet, moet zijn vermoedelijk 1974

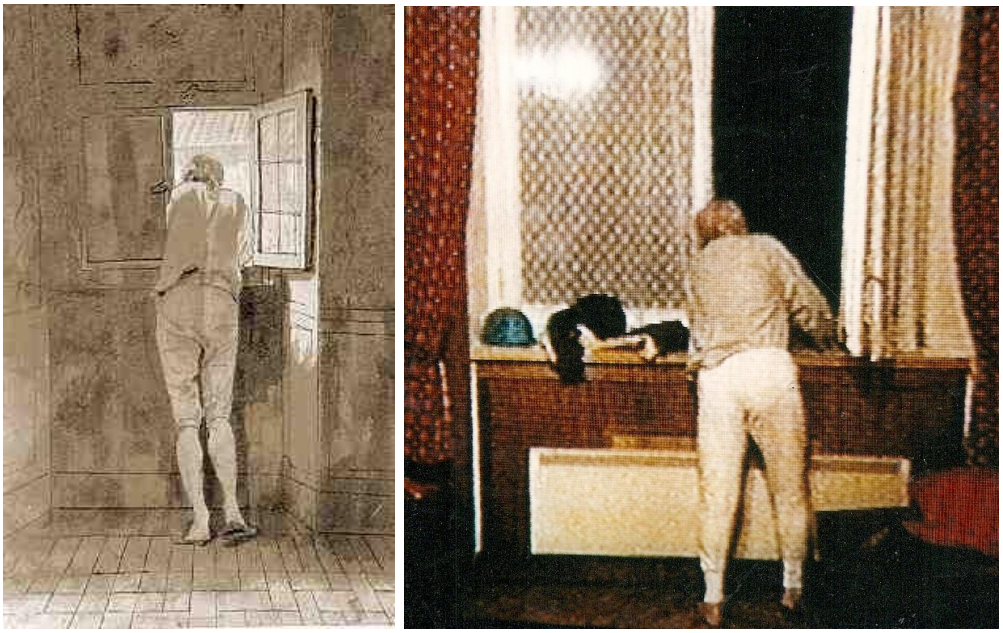

Links: Goethe kijkt uit het raam van zijn woning in Rome (schilderij van J.H.W.Tischbein (1751-1829). Rechts: Tom de Booij kijkt uit het raam van zijn kamer in Hotel Eigergletscher om te zien hoe het weer is voor de tocht naar de westflank avm de Eiger

Maandag 25 augustus Brief van Marie-Louise van Eemden-Geenen , voorzitter van golfclub Anderstein
Gelukkig keek ik toevallig op woensdag 20 augustus Televisie en 'zapte' ik precies op tijd naar Nederland 1. Ik was blij verrast niet alleen een bekende te zien, maar ook een geweldige en emotionerende reportage waar ik zeer van onder de indruk was. Zoals velen (zoals ik inmiddels gehoord heb) heb ik bijna met tranen zitten kijken. Ik had altijd een grote bewondering voor uw inspanningen voor zovele mensen en voor uw goede golfcapaciteiten, maar dat er ook nog zulke bergen beklommen hebt en beklimmen is ongelooflijk. Dat mag wel eens gezegd (c.q. geschreven) worden. Met vriendelijke groeten Marie-Louise v Emden
Dinsdag 26 augustus Gedeelte van de brief van mijn tante Engelien de Booij
Dag Tom, dank je wel dat je mij attendeerde op de documentair over een belangrijks gebeurtenis van 40 jaar geleden. Het was wel goed samengesteld vond ik het is altijd erg moeilijk om zoiets te reconstrueren, ook al is er wat materiaal van toen voorhanden - ik meen tenminste dat ik de jong Tom even zag, in ieder geval was er het geredde slachtoffer in het ziekenhuis. Verschillende mensen belden me op met mededeling dat jij zo op mij leek (of omgekeerd?), we zijn dus naar elkaar toegegroeid. In ieder geval is 7 jaar verschil op onze leeftijd niet zo veel, wel was dat zo op 25 augustus 1924, toen jij geboren was. Ik zie mij nog lopen als klein meisje van zeven jaar, helemaal vol van het geweldige nieuws dat ik tante was geworden. Nu ben je dus sinds gisteren in je 74ste jaar gekomen en ik hoop dat de overgang niet te groot was en je genieten zult van de komende jaren. Mijn pen doet het niet zo goed meer en mijn handen zijn moe van krachtdadig wieden. Ik stop nu en wens jullie het beste. Engelien.
Woensdag 1 oktober Brief van Herman Huber
Lieber Tom es ist unglaublich wie die Zeit dahinrast - seit unsere Bebegnung sind schon 1 1/2 monate vergangen. Herzliche dank fur die schönen Bilder. In zwichen konnte ik Claudio auch auf der casseta des Eiger Film sehen, den ich von Martin Maat erhielt. Der Film ist güt geworden,

interessantes altes Studie material is mit dabei. Herzliche Grüsse, Herman Huber

Donderdag 14 augustus: Echo von Grindelwald. Eigerwestflanke: Von Stein getroffen

Gestern Mittwoch wurde in der Eigerwestflanke ein Bergsteiger von einem Stein getroffen und am Kopf verletzt. Er wurde ins Spital Interlaken geflogen

Mit einem in Lauterbrunnen stationierten Heli der Air Glacier wurde gestern morgen von 7 Uhr ein an einem Höhen-Lungen-Odem leidender Bergsteiger aus der Finsteraarhornhütte zum Arzt in Lauterbrunnen geflogen. Auf ihrem Flug beobachtete die HeliCrew ungewöhnlich viele Bergsteiger beim Einstieg in die Eigerwestflanke. Und dorthin sollte sie bald gerufen werden. Urn ca 8.30 Uhr wurde die Air-Glacier-Basis von der SAC-Rettungsstation Lauterbrunnen alarmiert. Ein Bergführer, der ebenfalls in der Eigerwest-flanke unterwegs war, konnte über Funkgenaue Angaben zu einem Unfall machen: Ein Bergsteiger einer Dreiergruppe, die mit einem Bergführer aus der Region unterwegs war, war von einem Stein am Kopf getroffen worden, war ins Seil gestürzt, ·hatte aber festgehalten werden können. Urn 8.36 Uhr wurde ZUID Rettungsflug gestartet. Aus dem schwebenden Heli wurde ein Arzt rund 10 Meter neben dem Verletzten in der vereisten Westflanke abgesetzt. Ein Stein in der Grösse eines 1-Kilo-Brotes hatte den Bergsteiger am Kopf getroffen und den Helm durchschlagen. Eine schwere Schädelverletzung war die Folge. Während der Arzt dem SchwerverIetzten beistand, wartete der Heli am Eigergletscher. Der Verletzte wurde dann im Horizontalsack zur Station Eigergletscher, wo er erneut vom Arzt versorgt wurde, und dann ins Spital Interlaken geflogen. In einem zweiten Flug wurden dann die andern Bergsteiger der Gruppe aus der Westflanke geholt.

Zaterdag 16 oktober Brief van Claudio Corti

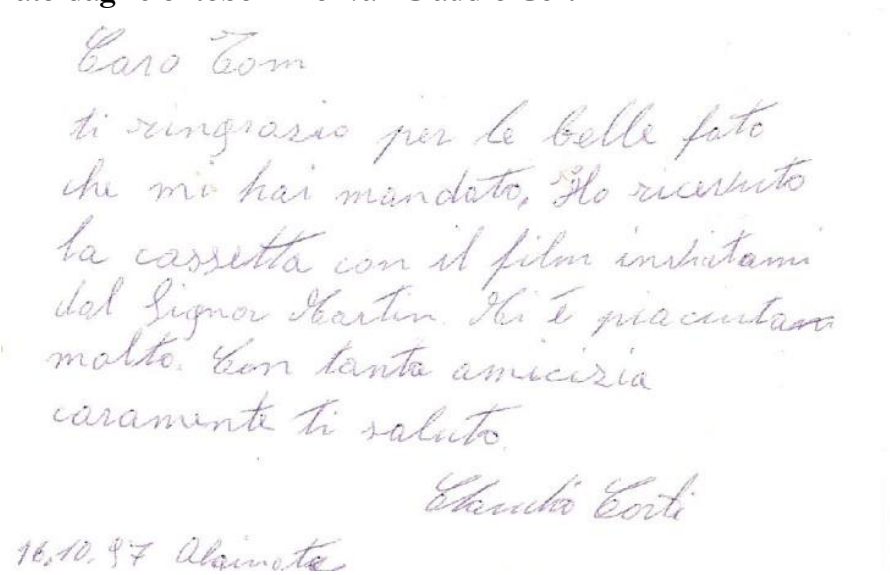

Caro Tom
ti ringrazio per le belle foto
che mi hai mandato, Ho ricevuto
la cassetta con il film inviatami
dal Signor Martin. Mi è piaciuta
molto. Con tanta amicizia
caramente ti saluto.
Claudio Corti
16.10.97 Alainate

Brief van Claudio Corti om te bedanken voor de mooie foto's van mijn bezoek aan zijn huis in Italië